DIOGENES
LAERCIVS

Benedictus Brognolus generosis patricijs Venetis Laurentio georgio : Iacoboque Baduario. Sa. Plurimam. D.

Imonē ferūt optimi iuuenes cū ex eo arat⁹ quęsisset quonā pacto opa Homeri:
ſ q̄ sine mēda essent cōparare posset: rīdisse, si aliq̄ antiqua exēplaria incidisset: nō
aūt in ea quæ iā ab aliquo fuissent emēdata: q, videlicet aggressi castigare ea volu
mina volētes ipsa corrigere deprauassēt. Hoc nescio an factū sit vt possit dici sup Dio-
gene Laertio: quē vt iussistis suscepi recognoscēdū. Nā p viribus qdē dedi operā vt ad
suā integritatē ipm reducerē q̄ traductus fuit. Sed ad hm̄oī rē q̄ pculdubio ē vtilissima
opus ē ēt tū iudicio quodā nō mediocri: qđ ex tenuitate doctrinæ meæ sentio: q̄ in me
sit exiguū: tū ēt aīo alijs curis vacuo: ac aliquāto spacio tpis q̄ ex lectiōibus meis & pu
blicis & priuatis: alijsq; occupatiōibus q̄ parce mihi tribuātur vt ipse taceā vos mihi te
stes estis: q optime nostis quā raro ac difficulter mihi vnq̄ detꝰ ocioso eē. Sed vtcumq;
sit: q, ad me attinuit p suscepti muneris officio illud arbitror me cōsecutū esse: vt nō ali
ter a fratre ambrosio q e græco in latinū eū vertit (hoc.n. maxīe quæsitū ē) traductus
fuerit q̄ magrō Nicolao a me traditus fuit imprimēdus: exceptis rantūmō epigrāma
tibus & versibus quibusdā quos ab illo pt̄ermissos cōponēdos curauimus eiq; adden-
dos. Neq; vero facile videre potui quonāmō honeste possem aut munus hoc qđ vt su
sciperē rogabatis recusare: aut susceptū q̄ accuratissime liceret nō obire: vel ex cōi officio
quo tenemur oēs si possumus aliqd vtilitatis in mediū afferre: cū p̄sertim ad studia lit
terarū pertineret: quarū laudes plures sunt ac maiores q̄ vt verbis eas quispiā q̄tūuis disertus
sit atq; eloquēs satis p dignitate cōplecti possit: si mō is sim qui ea in re quicq̄ cōfer
re valeā. Sed cū his ratiōibus facile aductus sim: vt morē vobis gererē: illud tn̄ nō dissi
mulabo: tātæ iucūditati mihi eē: videre qua fuerit vita vniuscuiusq; philosophi: quod
Diogenes dilucidissime tradidit. vt vel hac re sola facile potuerim persuaderi: vt hūc li
brū recognoscerē: ne dum cū hac in re eadē opera & meæ possē & vestræ satisfacere vo-
lūtati: quos p vestris meritis tāti facio quāti quos plurimi. Nisi forte vacātes medici-
næ cū legant aliquod opus Hippocratis q primus medēdi p̄cepta clarissime fertꝰ cōdi
disse: aut Diocli carystij q fama ætateq; secūdus extitit. aut alicuius alius eius artis ac
sciæ magistri: flagrēt cupiditate interdū: vt sciāt quæ fuerit patria eorū: q maiores & re
liqua q̄ ad ipsorū vitā pertineāt: Dediti studijs philosophię nihil moueantꝰ scire aliquid
tale de Platōe aut Aristotele alijsue philosophis: quorū aliquod opus legāt cū illi cor
poribus: hi aūt aīs qui lōge nobiliores sūt & curādis & excolēdis incubuerit: Quid q,
in hoc libro cōtinetur ēt origo philosophię: vt aucta fuerit vt ad summū pducta: quot
ptes habeat: & quas: cū sententijs vniuscuiusq; philosophi: & factis egregijs: atq; adeo
ita vt hæc oīa tanq̄ in pictura pposita tibi liceat intueri. Ergo si a Diogene vnū horū tā
tūmodo traditū esset nō inuitus perlegerē: cū hęc oīa sit cōplexus nō libēter legā: Ego
vero ipsū etiā libentissime & legi & lego: ex quo nō mō cognitionē multarū rerū conse-
quor quæ mihi sūmopere placēt: verū ēt copiam exēplorū qualia ex sūmis viris in omni
genere sciæ p̄stātibus haberi decet. Quod si nō oīa pbanda sūt q̄cunq; tradiderint oēs
hi philosophi: mihi tn̄ iucūdū ē videre q fuerint academici: q eliēses: q italici philosophi
& alij: itē qd vnusq̄sq; senserit: & cur & ex erroib⁹ aliorū vidēdis fit vt veritatē melius pci
piā & ieā validius ēt aīus cōfirmetꝰ. Quæ oīa ēt alijs qcūq; hūc librū accurate plegerit
nō dubito cū sūma iucūditate euētura: cū p̄sertim mēdæ sublatæ fuerit & corruptiōes
qbus plerūq; lectores adeo grauiter offenduntꝰ vt vel eis solis a legēdo prorsus deter-
reantꝰ: & oīa ita sint distincte: vt ad ea intelligenda lecturis nulla difficultas sit futura.
Vnū tn̄ velī nemini occultū eē: ēt in græco qdā esse loca vbi aliqd desit: qbus exceptis
nihil eē arbitror qđ nō recte sese habeat. Accipietis ergo recognitionē nostrā ea mente

q̃a vobis dat̃ & ita accipietis: vt si nõ oĩbus partibus q̃rit absoluta: nõ volũtatẽ: sed facultatẽ defuisse existimetis. Valete. Venetijs pridie idus Augusti. MCCCCLXXV.

Fratris Ambrosij in Diogenis Laertij opus ad Cosmam medicem epistola.

Olũerũ mihi q̃dam græca volumina venit ad manus Laertij Diogenis de Philosophis ꝑlixum opus. Id & si auctorẽ plus i legẽdo studij q̃ i scribẽdo diligẽtiæ fuisse ex ipsa lectione dephẽderã: q̃a tñ varia erat historia: & plurima cognitu necessaria cõtinere videbat̃: latinũ facere amicis maxime id fieri orãtibus statui. Quãq̃.n. sacris trãsferẽdis iãpridẽ studiũ oẽ rẽpusq; deuouerã: atq; id religiõis istituto magis cõsentaneũ: ab hoc tñ veluti curriculo modice deflectere vt studiosis morẽ gererẽ: haud q̃q̃ reprehẽsibile existimaui: imo hoc ipso labore meo fore vt christianæ pietatis & gr̃æ dignitas magis patesceret: ac ꝑ id fides i deũ ꝓmptior ac ardẽtior surgeret ratio verissima suadebat. Qũ.n. iter illos q̃ sapiẽtiæ secularis fuere pricipes tãta de deo rebusq; & diuis & humãis opinionũ cõcertatio ẽ: vt se iuicẽ destruãt: neq; vbi cõsistas reperire possis: maiore ꝑfecto alacritate aĩus diuiæ dignitatis amplectit̃ grãm: atq; ad fõtẽ veritatis accurrẽs veteris sq̃llorẽ miserat̃ erroris: & si.n. apud illos sparsim ꝓbabilia q̃dã & veritati cõsona iuenire ẽ: mẽs tñ tãta opinionũ varietate fatigata libẽtius & gratius itra cubicula veritatis se recipit: & diuis libris ac litteris hauriẽdis maiori deĩceps desiderio ihiat: & ipsa tñ q̃ apud nobiliores quosq; philosophos de deo de cęlo corporibusq; cęlestib9: de natura rerũ subtiliter ac vere disputata sũt veritati christianæ maxime astipulãt̃. Merebat̃.n. ꝑfecto tã egregia idagãdę veritatis itẽtio opa illa tã acris adeo celebre studiũ sudoris sui fructu nõ vsq;q̃q; destitui deo id pmittente vt illorũ quoq; testionio fides vera firmamẽtũ ac robur acciperet. Multa i his & dicta grauiter & facta cõstãter iuẽias: vt nõ mõ ex illorũ libris fidẽ iuiolabilis veritas capiat: verũ exẽplis quoq; religiõi nr̃æ icitamẽtũ virtutis accedat: q̃ fędũ.n. q̃q; plenũ dedecoris ẽ si christianũ hoiem & de deo suo pẽdẽtẽ & cui æternæ vitæ spes certa sit virtuti & cõtinẽtiæ dare operã pigeat: cũ gẽtiles viros & a veri cultu dei ac religiõe lõge aliẽos: ꝓbitati modestiæ frugalitati cæterisq; id gẽus ai humãi ornamẽtis ipẽsius studuisse cõperit. Pleraq; exẽpla huiusce pene dixeri euãgelicæ pfectiõi ꝓxia sũt: vt pudẽdũ vehemẽter & erubescẽdũ sit: si id minus exhibeat cristi q̃ mũdi philosophus: plusq; i gẽtili pectore possit amor gloriæ ianis: q̃ i animo christião religiosę pietatis affectus. His atq; huiusmodi ratiõibus facile mihi psuasũ ẽ: vt hoc traducẽdi munus nõ mõ vt iutile nõ aspnarer: seu vt noxiũ fugerẽ: sed cõtra penitus: vt cõmodũ ac necessariũ cõstãter aggrederer. Nẽpe si quẽ forte plus æquo eiusce hoium admiratio rapiat: eorũq; gesta nostratis philosophiæ preferre seu cõferre & exẽplis velit id q̃d solũ ferme timem9: is leuiter admonẽdus erit solidã poti9 virtutẽ: q̃ adumbratã virtutis imaginẽ admiret̃ &.n. ipsi quos stupet q̃ miserabili iterdũ lapsu corruerit ex ipsa lectiõe docebit̃. Tibi itaq; Cosme vir humanissime: & xpianę nobilitatis decus: hoc opus dedicatũ fuit: q̃ & auctoritate tua iprimis nos ad illud ipulisti & gẽtilis: ac nr̃æ philosophiæ ptissimus q̃ta sit vtriusq; differẽtia & dignoscere facileq; & dijudicare cõueuisti. Neq; id mõ: verũ: & de labore ipse nostro iudicabis. Eo.n. libẽtius de igeniolo nostro ferẽdã tibi sniam pmitto: quo maturitati grauitatiq; iudicij cõiũcta beniuolẽtia singularis errata nr̃a faciliore donabit venia: verecũdięq; cõsulet nr̃ę: q̃ seueriorẽ cẽsurã reformidãs eũdẽ: & cẽsorẽ & pronũ habere cupit. Sciãt versus plurimos & diuersos tũ alienos: tũ suos auctor iterserit. q̃d abhorrere a grauitate historiæ: illos traducere cõsulto omisi: ita tñ: vt nihil deesse ex sensu necessario sim passus. Simul: & rauca vox ꝑlexam cõtionem ad quã nequaq̃ sufficeret dedinauit: ne risum moueret audiẽtib9 Plura quidẽ iserta sunt passi pudice nũ dicta nũ facta & quæ pudorẽ exagitẽt. sed illa quoq; nõ omisi: & lex interpretandi & veritas sit ratio. Sed satis ista supius Tu si qua supflua æstimaueris iure tuo resecabis. Vale.

¶Laertij Diogenis vitæ & sententiæ eorum qui in philosophia probati fuerunt.

[P]Hilosophiam a barbaris initia sumpsisse plerique autumnant. Namque apud persas claruisse Magos: babyloniis: siue assyriis eius rei principes fuisse Chaldæos: Gymnosophistas Indis: Celtis seu gallis Druidas: & qui Semnothei appellabantur: qui ut ait Aristoteles in magico & Sotion in .xxiii. successionis libro: q diuini humanique iuris peritissimi: ac ppterea religioni maxime dediti fuerũt. Semnothei quoque appellati sunt: Phœnicem insuper fuisse Ochum & Thraca Zamolxim: Lybicũque Atlantem. Ad hæc Egyptii Nili filium fuisse Vulcanum: eũque ipsum philosophiæ aperuisse principia. Porro ipsius rei Antistites Sacerdotes ac prophetas appellari solitos. Ab hoc autem ad alexandrum Macedonum regem fluxisse annos quadraginta & octo milia octingentos sexagita tres. Quo toto tempore solis defectus contigisse trecentos septuaginta tres: Lunæ autem octingentos trigintaduos. Enimuero a Magis quorum principem fuisse Zoroastrem Persen memoriæ proditum est: Hermodorus quidem Platonicus in libro de disciplinis usque ad excidium Troiæ annos quinque milia computat. Xanthus vero Lydius a Zoroastre usque ad Xerxis transitũ sexcentos enumerat ãnos: Post eum autem magos plurimos sibi inuicẽ successisse Hostanas: Astropsycos: Gobrias atque pazatas: donec ab Alexãdro euersum ẽ Persarum regnum. Sed hi profecto dum nesciunt græcorum recte facta inuentaque Barbaris applicãt. Ab iis nãque non solum philosophia: verum idipsum quoque hominũ genus initio manauit. Denique Musæo Athenæ. Thebæ Lino inclytæ sunt. Horum alterum Eumolpi filium asserũt primum deorum generationem tradidisse: spherãque inuenisse: & ex uno fieri atque in idipsum resolui oĩa dixisse. Hunc Phaleris obisse diem ibique sepultum esse: inscriptumque ipsius tumulo Epigramma & genus illius & locum in quo sepultus fuerit testari.

Eumolpi exanimem musæum terra Phalerum
Continet hoc tumulo pignora cara patris.

Porro musæi pater Eumolpidis apud athenieses cognomen dedit: Linum vero Mercurio Musaque Vrania genitum affirmant: scripsisse aũt mundi generationem: Solis item & Lunæ cursus: aĩaliũque ac fructuũ generationes notauisse. Denique in primo statim versu operis sui initia rerum altius repetens cũcta simul nata memorauit. Quem secutus Anaxagoras: & ipse simul facta oĩa asseruit: eaque mente accedẽte cõposita. Linũ aũt in Euboia occubuisse sagitta ab Appolline trãsfixum: Thæbisque ex urania musa pgenitum: ipsumque indemque eius tumulo incisum elogium indicio est.

Candida purpureis redimitæ tempora sertis
Thæbanum vraniæ continet vrna linum.

Ita philosophia nõ a Barbaris sed a Græcis initium habuit: cuius & ipsum nomen Barbaram omnino refugit appellationem. Qui aũt illius inuentionem Barbaris assignant Orpheum quoque Thraca i medium adducũt pilosophum fuisse. & esse antiquissimũ asseuerantes. Equidẽ is qui de diis talia commentatus ẽ: an philosopus appellandus sit nescio. Videant certe qui ita volũt quo sit cẽsendus nomine: qui diis cuncta hoium vitia: & quæ raro a turpibus quibusque flagiciosisque hoibus geruntur: impingit. Hunc autẽ a mulieribus discerptũ periisse fama est. Ceterum ex eo epigrãmate quod in dio macedoniæ insculptum ẽ fulmine interiisse cognoscitur: & illic sepultus a musis asseritur.

Orphea candenti transfixum fulmine tracem:
Cum curua aonides hic posuere lyra.

Exponũt etiam mores & instituta singulorum: qui Barbaros aiũt philosophię principes
fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscure ac per sentẽtias philosophari colẽdos de-
os: nihil mali faciẽdum: & exercendã fortitudinẽ. Priores illos mortis quoque esse con-
tẽptores Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldæos circa Astronomiæ ratiões
prædictionesque occupari: Magos deorum insistere cultui. & præces illis ac vota & sacrifi
cia quasi soli ab iis exaudiãtur offerre. de deorum substãtia & generatione disserere: quos
itẽ ignẽ: terrã: & aquam eẽ: signa statuasque reprahendere. & eorũ in primis qui mares
esse deos ac fœminas dicunt errores improbare: de iustitia verba facere: iniquumque ar-
bitrari atque impium igni sepelire. Iustũ matri ac filiæ misceri. vt in vigesimo tertio libro
ait Sotion. Diuinationem præterea prædictionemque exercere: sibi deos apparere asse-
rentes: plenũ esse dęmonibus aera qui tenuiter ac veluti ex euaporatione acutius cernẽ
tium luminibus influant: exteriorem cultũ & auri vsum interdicere. His aũt vestis cã
dida: lectus humus: esca olus caseus panisque cibarius est. Arũdine pro baculo vtũtur: cu
ius item in sũmitate præfixum caseũ oti applicãtes mandũt. Magicæ illos diuinatiõis
ignaros Aristoteles ait in libro quẽ inscripsit magicum & Dinon in quito historiarum li
beo: q Zoroastrem quoque ex interpratatiõe nois sui astrorum asserit fuisse cultorẽ. Hoc
ipsum & Hermodorus tradit. egyptiis vero antiqores esse magos Aristoteles auctor
est in primo de philosophia libro: duoque iuxta illos esse principia: bonũ dęmonẽ & ma
lum dæmõem. Alterum ex his Iouem & Horomasdem: alterum Plutonem: & Atimaniũ
dici. qd Hermippus quoque in primo de magis ait. Eudoxus quoque in piodo. & Theo
pompus octauo philippicorum li. Qui: & reuicturos hoĩes iuxta magorum sñiam dicit
ĩmortalesque futuros: & quæ sunt oĩa illorum precationibus durare. Ista Eudemus quoque
Rhodius tradit. Porro Hecatæus deos quoque secũdũ illũ esse genitos ait. Clitarchus
vero Solẽsis in libro de disciplina Gymnosophistas a magis fluxisse asseuerat. Plerique
& iudæos horum esse nepotes tradunt: Herodotũ preterea inius vocant: mendaciique ar-
guunt: q magorum historiam scripsere. Neque .n. iacula in solem itorsisse Xerxẽ: vt ille ait
nec cõpedes mari imisisse: q hi a magis dii sunt traditi. Signa tñ: & statuas ex discipli-
na a vita hunc merito delesse. ęgyptiorum aũt huiusmodi philosophiam de diis ac pro iu
stitia dixere. Materiam pricipiũ fuisse rerum: ex ea deinceps quattuor elementa discreta
perfectasque cũplures animantes. Solem ac Lunã deos esse. Alterumque Osirim: alterũ
Isim appellaros. Figurare illos loqui per cantharum: & Draconẽ: Accipitrem aliaque aialia:
Manethus auctor ẽ in naturaliũ epitoma: & Hecatæus i primo de egyptiorum philoso
phia libro. Statuas i super: & phana fabricari: q ignorẽt effigiem dei: mũdum genitũ
mortalemque: & ad sphæræ similitudinẽ rotundum. Stellas ignem esse: quarum tempera
ta cõmixtione cuncta super terram nasci. Lunam deficere cum i terræ incidit vmbram.
Animam: & perdurare: & imigrare. Pluuias ex aeris cõuersionibus fieri: Ista: & huius
modi illos de rerum natura disserere Hecatæus: & Aristagoras tradunt. De iustitia: quo
que leges constituere: quas ad mercurium referũt. Vtiles quasque: & vsui hominũ accom-
modatas animãtes diuino honore prosecuti sunt. Asserũt: & ipsi Geometriam: Astro
logiam: & Arithmeticam se primos inuenisse. De iuentione tante rei hactenus. Philo-
sophiam vero pythagoras primum appellauit: seque philosophum cũ sicyone alloque-
retur leontem. Sicyoniorum Tyrãnum siue Philiasiorum: vt ait Heraclides Ponticus
in libro quẽ iscripserat απριτησ αοπνου: Nullum .n. hominũ sed solum deũ esse sapi

tem. Antea ergo sophia .i. sapientia dicta: quæ nunc philosophia dicit͛: & qui hanc profiterbant sophi .i. sapiētes appellati. Quicunq; ad summā animi virtutem excreuerant: hos nūc honestiore vocabulo auctore Pythagora philosophos hoc est sapiētiæ studiosos appellamus. Ipsi tn̄ sapientes Sophistæ itidem sunt dicti. Neq; hi solum: veꝝ poetæ quoq; Sophistarum appellatiōe honorātur. Deniq; cratinus in archilocho, Homerum & Hesiodū admirans ita illos vocat. Sapientes aūt illi habiti sunt: Thales: Solon: Periāder. Cleobolus Chilō: Bias Pittacus. His annumerant pleriq; Anacharsim Scytham: mysonem Chineum: Pherecidem Syrum: Epimēdemq; Cretensem. Addunt alij Pisistratū Tyranū: & hi quidem sapientes dicti. Enimuero philosophiæ duo fuere principia vnum quod ab Anaximandro: alteꝝ quod a Pythagora fluxit. Anaximandri Thales præceptor fuit: Pythagoræ vero Pherecides. Appellatumq; ē id philosophiæ genus Ionicū: quod Thales ex Ionia fuerit. Milesius quippe Anaximandrū instituit. Hoc autem Italicū: quod illius auctor Pythagoras in Italia vt plurimū philosophatus sit. Desinit autem Ionica quidem in Clitomachum, Chrysippum & Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thaleti successit Anaximander: Anaximandro anaximenes: Anaximeni Anaxagoras: Anaxagoræ Archelaus: ei vero Socrates: qui prior ethicen inuenit. Hunc vero tū Socratici reliqui tum in primis Plato: qui veterem academiam instituit. Platoni Speusippus: & Xenocrates. ei Polemō: Polemoni Crantor & Crates: Cui archesilaus qui mediam induxit academiā: Ei Lacydes qui nouam academiā inuenit. Lacydi Carneades: ei q; Clitomachus: atq; in hūc modum in Clitomachū desijt: Sic autē in Chrysippū: Socrati successit antisthenes: Antistheni Diogenes Cynicus: ei vero Crates Thebanus: Crati Zeno Citticus: Zenoni Cleantes: cui Chrysippus. In Theophtastū vero sic desijt. Platoni succedit Aristoteles: Aristoteli vero Theophtastus: & hunc quidē in modū Ionica philosophia desinit. Porro Italicæ hæc series fuit. Pherecydi Pythagoras: Pythagorę Telauges filius successit. Ei Xenophanes cui Parmenides: huic Zeno Eleates: Leucippus: Zenoni: Democritusq; Leucippo. Democrito complures. Sed inter reliquos Nausiphanes: Naucidesq; celebrātur. Eis vero suo ordine successit Epicurus. Philosophi autem generaliter in duo genera distribuūtur: alteri ex his dogmatici sunt dicti: quicunq; de rebus veluti cōprehensibilibus disserunt. Alteri ephectici qui assensum cōtinent & de rebus ita disputāt: quasi comprehendi nō possint. Ex his pleriq; ingenij sui monumenta reliquerunt. Alij nihil penitus scripsere: His vt quidā volunt: Socrates annumeratur: Stilpon: itē Philippus: Menedemus: Pyrrho: Theodorus: Carneades: Bryso: Pytagoras: etiam secūdum quosdam Aristochius pręter epistolas paucas: Alij sunt qui singula tātum opuscula scripserūt: Melissus parmenides & anaxagoras. Multa scripsit Zeno: plura Xenophanes: plura Democritus: Aristoteles plura: Epicurus plura: Ctysippus plura. Philosophoꝝ alija Ciuitatibus sunt appellati vt Elienses: Megarēses Eretrici: & Cyrenaici Quidam a locis: vt academici: Stoici. Ab euētibus alij: vt peripatetici: Nōnulli a probris: vt Cynici. Alij ab affectibus: vt Eudæmonici. Quidam ab elationis fastu vt qui se Philalethes: idest veritatis studiosos: siue Elécticos: & analogeticos vocāt. Sūt item qui a pręceptoribus sunt dicti. vt Socratici & Epicurei. Atq; alij quidem q; de natura reꝝ scripsere Physici. Alij quia circa mores potius se occuparunt Ethici. Cæteri a disserēdo dialectici vocati sunt hi scilicet qui verboꝝ ac rationū acumine impugnant. Diuidit͛ aūt philosophia in partes tres. Physicam & Ethicā Dialecticā: physicę ꝓprium ē de mūdo: & de his que sūt in eo differere. Ethicę vero de vita moribusq; tractare. Porro Dialecticę ambaꝝ partiū afferre rōnes. Sola vsq; ad Archalū physica viguit.

a Socrate vt dictum ē Ethica initium sumpsit: & a Zenone Eleate Dialectica. Ethicæ vero pars in sectas decem scindit̄: Academicam: Cyrenaicā: Eliacā: Megaricam: Cynicā. Eretricā: Dialecticam: Peripateticā Stoicā: & Epicuream Veteris academiæ pˀ̄ticeps fuit plato: mediç archesilaus: nouç Lacydes: Cyrenaicç aristippus Cyreneus: eliace phedon eliēsis: megaricæ euclides megarēsis: Cynicæ antisthenes atheniēsis: eretricæ menedemus eretriēsis. Dialecticæ Clitomachus Calcedonēsis: peripateticæ Aristoteles Stagerites: Stoicç Zeno Citieus. Porro epicurea ab auctore ipso appellata ē. Cæterū Ippobotus ī libro de sectis: nouē ait fuisse sectas atq; instituta: ex his megaricā primo loco cōstituit: secūdā Eretricā: tertio Cyrenaicā: q̄rto epicuream: quinto anniceriā: sexto Theodoriā: septimo Zenoniā eandēq; Stoicā: Octauo academicā veterē Nono pipateticā: Cynicæ āt: & eliacæ atq; Dialecticæ nullā mētionē facit. Ea vero quç Pyrrhonia dicit̄ ꝓpter obscuritatē a plurimis repudiat̄. Hāc ipsam tñ plerīq; secundū aliqd sectā esse dicūt: secūdū aliqd negant. Eā denīq; sectā dici aiūt: quç ratione aliquā iuxta id qᵈ apparet: & ī ꝓmptu ē sequit̄ aut sequi vr̄. Secundū qᵈ: & Scepticen nō incōgrue sectā appellabimus. Verū si sectam intelligimus appellationē ex his dogmatibus cōstantē quæ sibi ipsis cōsentiant. nō iam appellabit̄ secta: neq;. n. dogmata siue decreta habet Ista de philosophiæ icunabulis: ꝓuectibus: partibus: sectisq; breuiter diximus. Quāq̄: & ante paululū eclectica quædā secta a potamone Alexādrino īuecta ē. Qui de singulis sectis quæq; sibi placuere selegit. Visum aūt illi ē. vt in īstitutione sua fatet̄: multiplex esse veritatis examē: alterū scilicet a quo iudicium fiat hoc ē pricipale. Alterū per qᵈ. i. solertissimā ītimam q; imaginē. Initiaq; rerū oīum materiamq;: & qualitatē effectionēq;: ac locū ex quo scilicet: & a quo: & vbi: & ī quo. Finem vero ad quem cūcta referant̄ vitā esse ait oī virtute perfectam: nō absq; corporis naturalibus externisq; bonis. Sed iā de viris ipsis cuiusmodi fuerint: dicendū: ac primum de thalete.

¶Thales Milesius.

t Hales itaq; vt Herodotus: Duris: ac Democrit⁹ aiūt: patre Examyo matre Cleobulina ex Thelidarū familia: q phœnicū nobilissimi a Cadmo: & agenore originē ducūt. Platone quoq; teste natus: primusq; sapiēs vocatus ē: quo tēpore Damasius athenis pr̄iceps erat: sub quo septē quoq; sapiētes appellati sunt. Demetrius Phalereus ī discriptione principū meminit. Mileti aūt ciuis inscriptus est. Profectus cū Nelaeo ex phœnice. cū ille patrio solo excidisset: siue vt pluribus visum ē: indigena Milesius: & claro genere fuit. Post reipu. negocia sese adˈcōtemplandā rerū naturam trāstulit. Sane iuxta quosdā nullū ingenij sui monumētum dereliquit. Nā quç in eū referūt nauctica astrologia phœci Samij esse phibet̄. Calimachus īuentorē fuisse minoris vrsç: ac notasse illius stellas tradit: q phœnices nauigāt sic dicēs versibus iābicis.

Plaustri notasse dictus est minores
Stellas: quibus suum tenent tyrij cursum.

Secūdū quosdā duo sola cōscripsit: de cōuersione. s. ex æquinoctio: cętera facilia esse ad præcipiendū arbitratus. Putāt plærīq; primū astrologię secreta rimatū. Solis defect⁹ conuersionesq; ꝑdixisse: vt ait Eudemus in ea quā de astrologia scripsit historia. Quocirca Xenophanē & Herodotū illum maxime fuisse miratos. Idipsū autē Heraclitus Democritusq; testātur. Sūt q illū īmortales aīos primū dixisse asseuerēt: ex quibus ē Chœrillus poeta: primus & solis cursum a cōuersiōe in cōuersionē repperit: Solisq; magnitudini Lunarē orbem cōparatū septingentesimā & vicesimā illius partem esse: prior vt qbusdā placet: dixit: primus ēt mēsis vltimā triacada. i. trigesimā vocauit. De natura quoq; prior ipē disseruit: ianimatis etiā animas illū inesse putauisse Aristoteles

& Hippias auctores sūt coniicientē id ex magnete lapide & succino. Ab egyptiis vero præcepta geometriæ disciplina primū descripsisse cū culi triangulū rectis lateribus & imolasse bouē refert pāphila: alij pythagorā dicūt: vt appollodorus supputator: porro q̄ Callimachus ait. Euphorbū phrigē inuenisse scalēa & trigona: quæq; ad lineæ speculationē ptinent ea iste auxit: atq; propagauit. Cōstat illū & reipublicæ cōmodis optime cōsuluisse. Nā cū socios milesios Crœsus habere oraret: obstitit ille. eaq; res post modū Ciro victoria potito sal9 ciuitatis fuit. Solitariā cū ac priuatā vitā adamasse tradit Heraclides. Quidā vxorem duxisse filiumq; Cidistū pcreasse. Alij Cælibē perseuerasse: sororisq; filium sibi adoptasse ferūt: & cū rogaret cur filios nō procrearet: q̄ filiorū amore nō teneret: respōdisse. Vrgēti matri: vt se matrimonij vinculis astringeret. Adhuc intēpestiuum eē dixit: emēsa fere iuuēta cū sibi illa acrius insisteret. Iā inqt intēpestiuum ē. Scribit aūt Hieronymus rhodius in secundo cōmentariorū eum cum vellet ostēdere q̄ sit facile ditari præcognita futura vbertate cōduxisse olraria pecuniasq; innumeras sibi cōparasse principiū oium aquā esse dixit: & aiatū mūdū: ac demōibus plenū. Anni tēpora illotūq; vicissitudines priorē iuenisse ferūt: cūq; in trecētos sexagita qnq; dies diuisisse. Nullo pceptore vsus ē nisi inqtū ægyptiis sacerdotib9 co pfectus familiariter īhæsit. Porro Hieronymus mesum eē Pyramides vmbra asseruādo memoriæ tradidit: qā nobis æqua magnitudine sūt: thrasybulo quoq; milesiorū Tyrāno: vt ait minyes cōiunxit. Quæ vero de tripode a piscatorib9 inuēto sapiētibusq; a plebe milesiorū dedicato memorāt māifesta sūt. Aiūt.n. Ionicos adolescētes quosdā a piscatorib9 milesiis iactū retis emisse: capto deide ex educto tripode orta cōtētio nō añ sedata ē q̄ delphos a milesiis missū responsūq; a deo ē illius eē debere q oēs sapiētia excelleret.

De tripode ex phœbo quæris milesia proles.

Hanc tripodem addico cuius sapiētia prima.

Daē ergo Thaleti. thalesq; illū alij dat: & rursus alius alij donec ad Solonē vētum est. Quidcū primū esse sapiētē a asserēs illum delphos misit. Ista callimachus iambis aliter tradit accepta scilicet a Leādro milesio: bathyclē enim quempiam arcadē phialam reliquisse: atq; mandasse dari sapiēti primo: daraq; thaleti: ac per orbē rursum Thaleti: quā ille appollini didymęo misit: sic dicēs secundum callimachum.

Plebem regenti me thales nileo dat.

Claræ bis hoc qui iam secutus est donum:

Palestris aūt oratio sic se habet: thales examyi filius milesius appollini Delphinio grecorū præmiū bis nactus. Qui aūt circūtulerat phialam bathiclis filius Therion vocabatur: vt Eleusis ait in libro de achille: & alexo: myndus in nono fabulosorū. Eudoxus aūt Cnidius Euātesq; milesius aiunt Crœsum amicū quēdam aureum poculum acceptum accepisse: vt illud sapiētissimo græcorum daret: ipsumq; thaleti dedisse peruenisse ad Chilonem: Ei vero cum a Pythio quæreret: quisnā esset se sapientior: responsum esse mysonem de quo suo loco dicemus: hūc Eudoxus pro Cleobulo: Plato pro. Periandro ponit. De ipso hæc respondit apollo.

Te magis esse caro curis illustribus aptū. Etheū quandā generatū chene misonē.

Qui aūt Pythiū rogauerat anacharsis fuit Dædac9 Platonicus: & Clearchus phiallā a Chrœso ad Pitacum missam atq; ita in vrbem circūlatam ferunt. Andco vero in tripode arguios ait virtutis pręmium sapientissimo gręcorum Tripoda cōstituisse: cūq; Aristodemum spartiatam fuisse iudicatū: quē itē cōcessisse Chiloni meminit aristodemus. Alcæus quoq; asserēs dictum illud apud spartiatas celebre: pecunię vir: pauper vero nemo bonus ē. Plerīq; a Periandro ad Thrasybulū milesiorū tyrānum onustā na

uē missam resc rūt. Ea verō cū circa coꝝ mare naufragium fecisset: iūctitū post a piscatoribus tripodē: qui ea vehebat. Phanodicus circa mare attirū repertū atq; i vrbē delatū scribit: fcāq; cōtentiōe ex decreto publico Biāti missum: cām suo loco dicem9 cū de diāte dicendū erit: alij a vulcāo fabre factū tradunt: ac ꝓ mūere Pelopi adeo datū: cū ille vxorē duceret: demū ad menelaū puenisse raptūq; cū helena ab Alexādro in coꝝ mare fuisse iactatū: aliā cena rixaꝝ cām fore asserērē. Post lapsum tpis cū qdam illi lebedij retis iactū mercati essent: tripoda quoq; fuisse cōprehēsum: & cū exorto cū piscatorib9 iurgio coū ascēdissent: nihilq; ꝓficerent: miletū q̄ erat metropolis eā rē detulerūt. Missi a milesijs legati q eā rem cōponerēt: infecto negotio reuersi sunt. Milesij: ve se cōtēpti viderunt: aduersus coos armis decernere ꝑgunt: plurimisq; hinc inde cadentibus: diuino oraculo respōsum ē sapientissimo dandū tripoda. Mox in Thaletē vtræq; ptes cōsensere. Hunc ille postmodū didymeo deuouit apollini. Cois itaq; responsum nō ante quieturā cōtentionē q̄ aureum tripoda vulcani opus i mare iactatum ex vrbe educerēt: & ad eius viri domū ferrent: q presentia: & præterita: & futura nosset.

Non prius ionij metropesq; a marte recedent:
Quam tripos auratus: pelagus quem iecit i altum.
Mulciber: ex vrbe emissus concedat ad ædes
Mox hominis: cuius sit præsentia noscere promptum
Quæ sint quæ fuerint quæ mox ventura trahantur.

Milesijs vt supra iā diximus respōsum viro illi dādū: q sapiētia primus esset oium sed de his hactenus. Hermippus aūt in vitis i hūc refert: qd' a quibusdā de Socrate dicit. Aiebat. n. inquit: triū maxime reꝝ eā gratias se fortunæ agere. Primo .ꝙ homo nō bællua: deīde: ꝙ vir nō mulier: tertio: ꝙ græcus natus esset nō barbarus. Ferūt eum domo exiret inspiciendoꝝ sideꝝ eā: in subiectā scrobē incidisse: petulātiq; ꝓbro dictū ab anu domestica Quatōne .o. Thales q̄ in cęlis sunt comprehensuꝝ te arbitraris: qui ra quæ sunt ante oculos videre nō vales. Astronomiæ sane fuisse studiosissimum: & Timon scuit: qui illum inscius eius rei laudat. Potto quę abeo scripta sunt ad ducentos versus pertingere lobō Argiuus auctor est. inscriptosq; imagini ipsius versus.

Hunc quæ nutriuit milesia terra thaletem
Consilio pimum prodidit astrologum:
Mileti in ionia nutritum: Astrologumq; fuisse: & esse antiquissimum sapiētia testari:
Quæ vero ipsius celebrentur ista esse.
Non multa verba signa sunt bonæ mentis.
Quiddam legas tu qui sapis sequi elatum.
Solues enim virum loquacium linguam

Nō multa verba ꝓudētis animi idicium sunt. Vnū aliquid sapiens diuina: vnū quippiā præclaꝝ elige: solues. n. loquaciū infinitos sermones viroꝝ. Ferunē eius: & istæ sentētiæ: antiqssimum eoꝝ q̄ sunt oium deus: ingenitū. n. pulcherrimum mūdus: a deo enim factus est: maximū locus: capit. n. oia. velocissimum mēs: nam per vniuersa discurrit: fortissimū necessitas: cūcta. n. superat: sapiētissimū tps: iuenit namq; oia. Nihil ait mortē a vita differre. Tu vero ait qspiam: q̄re nō moreris. Quia nihil inquit differt. Sciscitanti cuidā qd prius factū esset nox an dies? nox ait vna prius die. Interrogatus lateret ne deos hō male operās: ne cogitās qdem inquit. Percontāti adultero an iuraret se minime adulterasse: nō ē ait periuriū adulterio deterius. Interrogatus quidnā esset difficile. se inquit ipsum noscē. Quid contra facile: alijs moneri dixit. quid suauissimum. frui inquit: quid deus? quod initio: & fine caret: quid difficile vidisset? Tyran

num inquit senem. Quo pacto aduersæ fortũe ictus quispiam ferat facillime. si inimicos ait videat deterius affectos. quomodo optime ac iustissime viuem9. si quæ in alijs reprehendimus: ait ipsi non faciamus: quisnam fœlix sit? qui corpore inquit sanus: fortuna locuples: animoq; non ignauus aut imperitus est Amicoꝝ presentium & absentium æq; memores debere esse ait. Non componere faciem: sed bonaꝝ artium studijs animum excollere preclaꝝ esse. Noli inquit ditari nequiter: neq; te i ius vocet sermo contra cõiunctos tibi: ac socios dictus. Quęcunq; ait stipẽdia parentibus ītuleris: eadem ipse a filijs expecta. Nilum ait excrescere qñ etesiæ quæ cõtrariæ sunt vndas repellunt. Ortum primo anno trigesimæ quintæ olympiadis Thalẽ Appollodorus in chronicis tradit: mortuumq; ætatis anno .lxxviij. siue vt Soſicrates ait nonagesimo. Quinq̃gesima quippe: & octaua olympiade esse defunctũ. Crœsi vero fuisse tpibus: cui: & pollicitus sit alyn fluuium sine põte traijcere auersis vndis. Fuisse & alios: quinq; hui9 nominis viros Demetrius magnesius in æquiuocis fateẽ: Primum rhetorem calãtinianum: Secundũ pictorem sicyonium. Negalophyẽ tertiũ: eumq; antiquissimũ ferme hesiodi: homeri: lycurgiq; tpibus: Quartũ cuius meminit Duris in libro de pictura: Quintum iuniorẽ & obscuꝝ: cuius & Dionisius in criticis mentionem facit. Sapiens igit Thales obijt cũ certamẽ gymnicum spectaret: æstu scilicet: ac siti: & īfirmitate fatigatus iam vetulus: in cuius laudes exstant Epigrammata.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona thaletem.
Traxisti e stadijs Iuppiter æelie.
Hunc laudo cælum proprius: q; duxeris vlera.
Non poterat terris astra videre senex.
Nempe hic exiguus tumulus: sed sydera scandit
Gloria: sunt cuius hæc monumenta thalæ.

Huius illud ẽ: nosce teipsum. Quod antisthenes ī successionib9 ait fuisse phemonoes: Idq; sibi vsurpasse Chilonẽ.

De septem sabiẽtibus.

h Oc in loco generatim ipsoꝝ facienda mentio ẽ: q̃ nam fuerit de illis inter veteres & q̃ta discordia. Damon Cyreneus cũ de philosophis scriberet: oẽs īsimulat & septẽ in primis Anaximenes aũt oẽs ait poeticæ magis fuisse studiosos: Dicæarchus: neq; sapiẽtes: neq; philosophos fuisse eos asserit: sed sensatos plane viros: legumq; latores. Archetimus syracusanus illoꝝ cum cypselo cõgressum scripsit: cui se quoq; interfuisse ait. Euphorus apud Crœsum preter vnum thalem congressos tradit. Aiunt aũt quidam & ī panionio: & corintho & delphis eos cõuenisse: illorũq; sententias ponũt: quæ nam cuius sit exponentes vt illud: lacædemonius fuit Chilo sapiens: qui hec ait: nihil nimis. Tempori cũcta adsunt bona. Magna: & de illoꝝ numero discordia ẽ. Leandrius .n. pro Cleobulo: & mysone: Leophantum gorsiada lepedium siue ephesium inserit. Epimenidemq; cretensem Plato aũt in protagora mysonem pro periandro: ephorus pro mysone ponit Anacharsim. Alij Pythagoram adijciũt. Porro Dicæarchus quatuor nobis consensu oĩum sapientes tradit thalem: Biantem. Pittacum atq; Solonẽ: tum sex alios nominat quoꝝ ex numero tres eligit. Aristodemũ scilicet Pamphilum: Chilonem lacædomonũ: Cleobulum. Anacharsim: & periandrũ. Addunt quidam acusilaũ Cabam siue Scabram argiuũ. Hermippus aũt in libro de sapiẽtib9 decẽ: & septem fuisse tradit: quoꝝ ex numero septem alij aliter eligãt: sic aũt illos cõputat: primo loco ponit Solonẽ: tũ Thalẽ: pittacũ: Biantẽ: Cleobulũ: Chilonẽ Periãdrũ: Anacharsim: Acusilaũ: Epimenidẽ: Leophantum: Pherecidẽ: Aristode

mum: Pythagoram: Laſum charmãtidæ ſeu Siſymbrini: ſiue vt Ariſtoxenus tradit
chabrini filium. Hermioneum: Anaxagoram. Enimuero hippobotus i deſcriptione
philoſophoꝝ hanc illorum ſeriem exponit: primo Orpheum: deinde linum: tũ Solo
nem: Periandrum: Anacharſim: Cleobulum: Myſonem: Thalem: Biãtem: Pittacũ:
Epicharmum: & extremo loco Pythagoram: Feruntꝰ: & iſtæ Thaletis epiſtolæ. Tha
les pherecydi. Audio te primum Ioniũ de diuinis rebus apud græcos palam diſſere
re parare. Verũ iuſtiore fortaſſe ſententia inter amicos ea q̃ ſcripſeris leges q̃ paſſim q
buſcunq; permittes nullo illis emolumento futura. Equidem ſi tibi gratum cognoue
ro: volo conſcius eorum q̃ ſcribis eſſe. ac ſiquidem iubes ad te mature proficiſcar: neq;
enim adeo amẽtes: ac ſtolidi ſumus ego & ſolon Athenienſis: vt cum nauigio cretam
petierimus: viſendi gratia: ægyptũq; itidem penetrauerimus: vt iſtic ſacerdotibus &
aſtronomis cõgrederemur: ad te non pari ſtudio nauigaturi ſimus. Veniet enim & ſo
lon ipſe ſi annuas. Nanq; tu loci illius amore detentus raro i Ioniam tranſis: neq; pere
grinorum hominum deſiderio tangeris: Verum vni tantũ: vt ſpero ſcribendi negocio
icumbis. At nos q nihil ſcribimus: græciam aſiamq; peragramus. Vale. Thales So-
loni. Athenis ſi excedas: mileti: vt equidẽ reor cõmodiſſime habitare poteris: eſt enim
veſtra colonia: patienſq; dirum nihil. q; ſi & apud Mileſcos exectatis tyrannidem: æq;
enim vbiq; tyrannos iſeſſos habes. At cum amicis nobiſcum ſcilicet viuere erit iocun-
diſſimum. Scripſit ad te Binas vt prienam proficiſcaris. Eam tu vrbem ſi gratius iha-
bitaueris: & ipſi eo ad te aduolabimus. Vale.

¶Solon Salaminius.

Olon Excecestide filius Salaminus primum quidem ipſam ſiſactheam inue
ſ xit athenienſibus: ſic autem appellabatur corporum poſſeſſionumq; redem
ptio. plurimi quippe per ſummam inopiã fœneratoribus corpora ſua expone
bant: ac ſuper his fenerabantur. Cum igitur ſeptem ſibi talenta ex patrimonio ſiu ire
deberentur: ea prior idulſit. ac reliquos idem facere exemplo ſuo prouocauit. Eaq; lex
ſiſacthea appellata eſt: hoc illi id quod minime obſcurum eſt fœlix initium fauſtumq;
fuit ad cæteras condendas leges: quas enumerare longiſſimum eſſet minimeq; neceſ-
ſarium: cum illæ tabulis æreis inciſæ ſunt. Eſt autem id ipſius factum vel celeberrimũ
cum de proprietate ſalaminę ipſius patriæ inter athenienſes: & megarenſes ferme vſq;
ad iteritum armis dimicatum eſſet: multiſq; cladibus acceptis: capitale apud athenié
ſes eſſe cœpiſſet ſiquis legem de vindicanda inſula ferre auderet. Sollicitus Solon ne
vel tacendo paꝝ Reipub. conſuleret: vel conſulendo ſibi noceret: ſubitam ſibi demen-
tiam ſimulat: cuiꝰ venia nõ dicturus modo prohibita: ſed & facturus erat. Deformis
habitu more vecordiã in publicum euolat: factoq; cõcurſu hominum: quo magis cõ-
ſilium diſſimulet: inſolitis ſibi verſibus.

Mutata patria pholegandrius aut ſicinites:
 Tunc ego dicebar: Atticus ante fui.
Certe hominum rumor ſubito volitaret ad aures
 Atticus hic hominum quis fugitur ſalamis.
Ad ſalamina graue expulſuri dedecus imus.
 Et conferturi ſumimus arma manus.

Per præconem ſuadere populo cœpit quod vetabatur. Omniumq; ita aios cœpit vt
aduerſus megarenſes bellum extemplo decernerent: inſulaq; deuictis hoſtibus athe-
nienſium fieret. Perſuaſit Athenienſibus in thracia quoque ſibi vendicare cherſone-

sum: ac ne magis vi q̃ iure. Salaminam possidere videretur. effossis quibusdam tumulis cadauera ad orientem solem cõuersa. qui atheniensibus sepeliendi mos erat. ostendit sepulchra item ipsa ad orientem posita: isculptaq; ipsis paganorum nomina: quod quidem ꝓprium Atheniẽsium fuit. Aiunt plerique illum ex ide Homeri scripsisse catha logum ab eo loco: vbi aiacem ex salamina duodecim duxisse naues ait.

Bissenis salamine Aiax cum nauibus ibat.
Cecropidum quo castra loco posuere phalanges.

Ex eo iam tempore plæbis i se animos ita conuerterat: vt sibi illum omnes percupide regnare cuperent. Eis vero ille i tantum affuit: vt acquiesceret: vt auctore Sosicrate pisistratum quoq; ꝓpinquum suum: cũ sibi tyrannidem parare intelligeret: quantum in se fuit ꝓhibuerit: nam ruocata cõtione profectus i publicum lorica armatus & clypeo pisistrati insidias: & improbos conatus aperuit. Neq; id solum: verum & iuuare paratum ac pro libertate sese pugnaturum asseuerauit. Viri inquiẽs Athenienses alijs quidem sapientior: alijs vero fortior sum. sapiẽtior enim illis sum: qui pisistratum istã non animaduertunt. fortiorq; his: qui sciũt illum quidem: sed metu reticent. Senatus vero: q̃ studerẽt pisistrato: insanire illum ꝓclamabat: At ille meam inquit insaniam ciuibus breui tempus ostendet: qui pisistratidæ essent: cum veritas in lucem venerit. Elegi autem ipsius de tyrãnide pisistrati sunt hi.

Vis niuis & pelagi tempestas nube creatur.
Horrendum excutiunt sydera clara sonum.
Exccidere viris persæpe potentibus vrbes.
Seruiuit soli nescia plebs domino.

Iam vero pisistrato rerum potio minime obtemperãs: ante curiam arma deposuit dicens illud. O patria tibi equidem verbo & opere auxiliatus sum: in ægyptũ nauigauit: atq; inde cyprium ꝓfectus postremo ad cræsum peruenit: a quo interrogatus: quis nã sibi fœlix videretur: Thelus inquit atheniensis & cleobis: & Bito & cætera quæ sunt in ore omnium. Aiunt quidam Crœsum cum se exquisitissime omnium ornamẽtorum genere composuisset: sublimiq; in solio sederet: interrogasse eum an pulchrius vnq̃ spectaculum viderit: illumq; dixisse gallos gallinaceos: fasianos: atq; pauones. Naturali enim eos flore & incredibili speciositate vestiri. A crœso deinde in Ciliciam ꝓfectus vrbem condidit: atq; ex suo nomine Solos appellauit: i qua paucos atheniensium statuit: qui tractu temporis cum patriam vocem corrupissent: solœcizare dicti sunt: & appellabantur hi quidem Solenses qui Cyprij vero Solij. Cum vero pisistratum i Tyrãnide perseuerare didicisset: ista atheniẽsibus scripsit. Si quidem per vestram vecordiam dira toleratis: nihil in hac parte dijs acceptum referatis: ipse enim horum vobis causa estis. qui pignora: vt duram seruitutẽ pateremini dedistis. Vestrum vero vnusquisq; vulpis vestigijs incedit. Omnibus autem vna leuis & stolida mens est. Quippe viri linguam sermonemq; varium & plenum astutia & fallacia attenditis. rerum exitũ considerare nescitis.

Tristia commisse luitis si præmia noxæ:
Non vos in superos concitet ira deos.
Nanq; viros auxit vestri custodia quondam:
Subdita qui nobis sub iuga colla premunt.
Nam: quiuis vestrum sequitur vestigia vulpis:
Mens stulta est vobis omnibus atq; leuis.
Linguam & enim aspicitis hominum diuersaq; verba:

Quod faciunt sed non cernere vultis opus.
Hec ille. pisistratus aūt cum illius fugam didicisset: sic ad eum scripsit.

Pisistatus Soloni salutem.

Eq; solus græcorum tyrānidē arripui. neq; mihi rem alienā vsurpaui: Quip-
n pe genus a Cecrope duco: id enim mihi meo iure vēdico quod atheniēses olim
cum iureiurādo firmassent: codro illiusq; genti præbituros: postmodum ab-
stulerāt. Cæteꝝ in deos: vel in homines nihil alias pecco. Leges quas ipse atheniēsibus
dedisti: seruari atq; secūdum eas viuere iubeo: Et quidem melius seruātur q̄ possent: si
multitudinis imperio res agerēt. permitto enim neminem iniuriam īferre: ac Tyran-
nus ego præter dignitatem & honorem nihil a plebe differro: solis eis stipēdijs conten
tus quæ ijs quoq; qui ante me regnarūt debebantur. Deniq; atheniēsium singuli deci-
mas frugum suaꝝ separant non in vsus nostros cōsumendas: verum sacrificijs publicis
commodisq; cōmunibus & si quādo bellum contra nos emerserit in sumptus deputā
das. Tibi equidem nihil succēseo q̄ mentem meam cōsiliumq; detexeris: quippe id po
tius beniuolētia Ciuitatis q̄ mei odio detexisti: ac præterea q̄ ignorares cuiusmodi ego
Rex futurus essem: qui iusti rectiq; tenax abs te factum scio: id enim si didicisses æquo
animo & conatus meos forte tolerasses: & te fugæ haud quamquā commisisses. Redi
igitur domum plena fide mihi & iurato credēs nihil īgratum passuꝝ a pisistrato So
lonem. Nosti enim neminem etiam ex inimicoꝝ numero mali quippiam a me perpes-
sum. Deniq; si placuerit frui nostra amicitia: iter primos eris: Nihil enim in te fraudis
infidelitatisq; cōspicio. q̄ si aliter habitare athenis nolueris: pro arbitrio tuo id facies: tā
tum ne nostri gratia patria excideris Vale. Hec Pisistratus. Solon autem humanæ vi
tæ terminum. lxx. annos esse ait: Videt autem id præclare statuisse si quis parētes nō
enutrierit: is ignobilis & obscurus esto. similiter & qui patimonij versurā fecerit: is itē
sectatum ocium oībus accusare volētibus obnoxius esto. Porro Lysias i oratione quā
cōtra Niciam scripsit. Draconē asserit eā scripsisse legem: Solonemq; tulisse: tum itē
qui nequitia ac flagitijs īsignis eēt tribunali publicisq; suggestis arcendū statuit. Athle
taꝝ quoq; præmia castigata moderatione correxit: & ei quidē qui in olympia vicisset
quingētas dragmas: qui vero i isthmia ei dari cētum cōstituit: eademq; ratione i certa-
minibus cæteris: Esse enim i congruum huiusmodi honores modū desiderare: solum
mō eos qui i prælis occubuissent præmijs esse illustrādos: quoꝝ filios publice nutrien
dos erudiendosq; præcepit. Quo sane animati singuli fortiter ac strenue i bellis dimica
bant: sic polyzelus: sic cinegyrus: sic callimachus: sic omnes qui i Marathonis expedi
tione pugnauerunt: sic præterea Armodius: Aristogiton: Miltiades: inumerabilesq;
alij. Hi vero dum exercētur nimium præciosi sumptuosiq; athletæ. Et dum vincūt rei
pu. detrimēto sunt: & cōtra patriam magis q̄ aduersus ꝓuocatores coronātur: ac iux
ta Euripidem cū senuerint pallis cōsumptis perit trama. Id præuidēs Solon eos mode
ce accepit. Præclare & illud statuit: curatorem cū pupillo ꝝ matre nō inhabitare: cauit
q; ne is fieret curator: ad quē post pupilloꝝ obitum substātia spectaret: Illud item nō li
cere anulario: vēdiri anuli seruare sigillū. & qui alteri vnū oculū eruerit ei ambos erui
debere: & q̄ nō posuisti: ne tollas. siqs secus facit capitale esto: principē si ebrius depꝛhē
sus eēt morte mulctādū: Homeri poemata vt ordine resarcirent scripsit: vt eēt versuū
sensuūq; cōsequētia. Magis ergo Solō q̄ pisistratus homeꝝ illustrauit: vt in quito Me
garicorum dieuchias ait. Primus aūt trigesimam diem mensis ενην και νεαν appella
uit. nouemq; principū numeꝝ ad sentētias dicēdas prior instituit vt Appollodorus:
in secūdo de legislatoribus refert. Seditione aūt inter vrbanos agrestesq; ac maritimos

contra: neutrasq; se partium fecit. Aiebat sermonē esse effigiē operis. Regem qui esset fortissimus viribus leges araneaq; telis dicebat eē simillimas. Illis quippe siquid leue & ibe cillum iciderit: inuolui ab eis atq; cōregi. Si quid maius aut grauius perūpi ac perire. Sermonē quidē silētio: silētiū vero tpe signari dicebat. Qui apud tyrānos possent cos calculis quibus in cōponendis rationibus vtimur cōparare consueuerat: vt. n. illi inter dum maiorem numerū: interdum minorē significant: ita & Tyrānos hoq; quenq; pro libitum fuerit: aliqñ illustrem & inclitum: aliqñ obscuq; habere & ignobilem. Interrogatus cuius rei gratia cōtra parricidā legem nō tulisset: q; desperasset ait hoc scelus: quo pacto itē homines minime humana iura violarēt. si sic doleant & afficiant qui iniurijs non lacessunt: vt qui lacessunt sacietatē ex diuitijs nasci: & ex sacietate contumelias gigni. Athenienses vero vt dies secundū lunæ cursum agerēt monuit: Thespim tragœdias docere phibuit: inutilē eas falsiloquentiā vocans: vbi ergo seipsum pisistratus consternauit: inde ait ista pullularūt. Sunt aūt eius monita qbus consulere solebat hoībus: vt ait apollodor9 i libro de philosophoq; sectis huiusmodi virtutē atq; pbitatem iuramēto fideliorem eēse mentiri noli: præclara studiose meditare amicos: cito noli acquirere. Quos aūt acquisieris reprobare caue. Tunc rege cū primum didiceris regi: cōsule nō quæ suauissima: sed q̄ sunt optima. aium: ac rationem ducē sequere. Noli malis congredi: deos honora parentes reuerere. Fertur & minermum increpasse cum scripsisset. lx. annum fatalem esse: monuisseq; vt octogesimum scriberet.

Sexdenos possunt annos deprendere fata.
Et morbi curæ sint pcul atq; graues.
Atmihi si quisq̄ sit par: hunc tollet: vtiq;
Si dixi similem: sit procul inuidia
Assereq; huc vicos huc te iuuet edere cantus
Octaginta annos prendere fata queant.

Sunt item quæ metro celebrantur eius præcepta in hunc sensum:

Ne forte qui tegant quod intus habebunt:
Dum voce te loquuntur ac tenent blanda
Odium: memento singulos probe serues.
Ne lingua duplex ex atra sonet mente.

Caute singulos obserua: ne forte odiū in corde tegāt dū blāda & arridenti facie te alloquunt. Duplexq; illis lingua atra ex mente sonet. Cōstat eū scripsisse leges: cōciōes quoq; & in seipsū monita elegia. De Salamia itē atheniēsiūq; repu. ad quinq; milia versuū Iambos quoq; & Epodos. Porro ipsius imagini i hunc sensum epigrāma scriptum ē.

Quæ dudum rabidas medorum propulit iras.
Legiferum solona pulchra tenet salamis

Floruit maxie circa. xl. &. vi. olympiadē: cuius tertio anno princeps atheniēsiū fuit: vt ait Sosicrates: quo ēt tpe leges eis dedit. Obijt aūt in cypro ætatis suæ anno octogesimo: hoc suis mādās vt Salaminā eius ossa trāsferrēt: atq; in cinerē soluta p puinciā dissemmarēt: quocirca & cratin9 i deterioribus ipm ita loquētē facit: habito hāc isulā: vt q̄ dē fama ē hoium semiat9 p oēm aiacis vrbē. Extat d illo & nostq; epigrāma epigrāmatū libro: vbi & de sapiētibus oibus & doctrina pręstātib9 viris oi gñe metroq; loquor.

Cypria defunctum cremauit flamma solonem.
Sed dispersa agris ossa tenet salamis.
Pulchrę vexerunt animam super æthera currus.
Hic leges curas condidit ante leues.

Aiunt &hanc ipſius fuiſſe ſniam. Nihil nimis: ipſumq; refert Diaſcorides in cõmentarijs cum lachrymaretur ac lugeret defunctũ filium diceretur q; ſibi a quodã: at nihil pficis: reſpondiſſe: at propter hoc ipſum illachrymor: quia nihil proficio: feruntur & iſtæ illius epiſtolæ.

Solon Periandro.

ſ Cribis tibi plurimos iſidiari. At tu ſiquidẽ omnes e medio tuleris: nec ſic quidem pficies: inſidiabit̃.n.tibi quiſpiam ex his & quos minime ſuſpectos habes: partim ſibi qdem metuẽs: partim te reprehẽdens q; oĩa formides: nihilq; nõ metuas: partim itẽ ciuitati gratificari cupiens. Eſſet ergo optimũ abſtinere Tyrannide: vt cauſas oĩs metus euaderes. q; ſi tyrannidi inſiſtendũ cenſes cõpares neceſſe eſt tibi externas vires: & peregrina auxilia vrbanis viribus maiora: vt iam tibi nullus infeſtus ſit: & tu neminem extorrem agas. Vale.

Solon Epimenidi.

n Eque leges meæ pfecto athenienſibus pfuture multum erant: neq; tu eis antiquatis ciuitati vlli fuiſti emolumento. Deus.n.ac latores legum non ſoli iuuare ciuitates poſſunt: ſed q multitudinem agunt i quãcumq; ſniam volunt. Hi.n.ſi recte rem adminiſtrẽt: deus ac leges vtiles ſunt: ſin aũt male: nihil proſunt: neq; ſane meæ leges: ac iura quæ ſcripſi quicq̃ pfuerunt: ſed qui illas tranſgreſſi ſunt magna reipu. inuexere detrimẽta: qui Piſiſtrato ne tyrãnidem inuaderet nõ obſtiterunt: neq; vero futura prædicenti mihi fides habebat̃. Illeq; fidelior eſtimabatur athenienſibus blãdiens q̃ ego vera ploquens. Poſitis igit̃ armis p curia his quidem qui Piſiſtratum geſtire tyrãnidem non animaduerterunt ſapiẽtiorem: eis vero qui libertatem reipu. aſſerere metuerent fortiorẽ eſſe me dixi. Qui m̃ Solonis veſaniam reprehendebãt: tandẽ ita patriam conteſtatus exceſſi. O patria hic quidẽ Solon tibi opem ferre & facto & dicto pmptus & paratus eſt. Ceter̃ hiſce & inſanire videor: itaq; te deſerta profiſcor ſolus ex oĩbus Piſiſtrati inimicus. Iſti quippe illi & fauere & obſequi parati ſunt. Noſti.n. pfecto hominem amice quãto ille aſtu: quo ingenio: qua arte tyrãnidem inuaſerit: nã cœpit quidem blande plæbem illicere: deinde ſibi ẽt vulnera inflixit: ac progreſſus in publicũ: eaq; ſe ab hoſtibus accepiſſe vociferans orabat quadringẽtos robuſtiſſimos iuuenes ſibi cuſtodes darent. At illi me quidẽ reluctante & reclamante viros prebuerunt: Erant aũt hi armati validis fuſtibus: his itaq; ſtipatus ſtatũ repu. euertit: dumq; illi ſpe inani pauperes ne ſub mercede ſeruirent ſe liberare ſtudent: omnes vna ſub iugum miſſi ſunt: vniq; ſeruiunt Piſiſtrato.

Solon Piſiſtrato.

c Redo equidem nihil me abs te paſſur̃ mali: nam ante tyrãnidem tibi amicus eram: ne nũc quidem magis infeſus q̃ alius quilibet athenienſium qui tyrãnidem nõ ament: ſiue aũt vnius imperio regi: ſiue publice rem adminiſtrari illis vtilius ſit ex ſua quiſq; ſnia ſtatuat. Certe tyranno℞ te oĩum eſſe præſtantiſſimum fateor. Athenas aũt redire mihi vtile non eſſe cognoſco: ne quis me iuſte reprehendat: ſi qui athenienſib9 dudum rempubli. ex æquo adminiſtrandã tradideram: præſenſq; oblatam mihi tyrãnidem ſponte declinaueram: mõ rediens factum tuũ ſubita pœnitẽtia probare videar.

Solon Crœſo.

i Mplector mirifice tuam in nos beniuolentiã: & per deos ĩmortales niſi apud me iampridem ſtatuiſſem ibi ſedẽ habere: vbi reſpu. ſit libera: mallem apud te in tuo regno vitam: q̃ athenis ducere: violenter tyranidem exercẽte Piſiſtrato: ve℞ gratius illic ex inſtituto noſtro viuimus: vbi ſunt oĩbus æqua & cõmunia: ueniam tamen ad te vt tuo vel hoſpitio tantiſper fruar.

¶Chilo Lacedæmonius.

Chilo Lacedæmonius patre Damageto fuit. Hic scripsit elegiam versus ferme
c ad ducētos: dicebat autem futurorum prouidentiam ratione comprahendi
posse prīn virtute viri. Indignāti fratri: q̄ Ephorus ipse nō fieret cum ille fuisset:
ego inquit pati iniurias scio: non tu: fuit autē Ephorus circa quinquagesimam: & quin
tam olympiadem. Porro pamphila circa sextam ait primumq; ephoꝝ fuisse sub euthi
demo auctore. Sosicrate: Primumq; instituisse: vt ephori regibus adiungerētur. Sa-
tyrus Lycurgum dixit. Hic vt Herodotus in primo historiaꝝ libro refert. Hippocra
ti in olympia sacrificanti cum feruere absq; ignis adminiculo lebetes cepissent: cōsuluit
aut persistere celibem: vel si duxisset vxorem dimitteret filiosq; necaret: fertur: & æso-
pum interrogasse q̄dnam faceret iuppiter: illumq; respondisse excelsa humiliat: & hu-
milia extollit: rogatus quo differunt periti ab imperitis? bona inquit spe: quid sit diffi-
cile? archana inq̄t reticere: & ocium recte disponere iniuriasq; tolerare posse: præcipie-
bat: & hec linguam semper quidē sed in conuiuio præsertim continēdam: ꝓximo non
maledicēdum: alioquin audituros quæ nos mœrore conficiant. Nemini intentandas
minas: esse. n. muliebre: promptius ad amicorum aduersos casus q̄ ad secundos succes
sus accurēdum: vxorem humilem apparatu modico ducendam: mortuo non maledi
cēdum: honorandam senectutem: obseruādum seipsum: damnum potius q̄ turpe lu-
crum eligēdum id quippe semel tantum augere hoc semper: elato secundis rebus nō ar
ridēdum: fortem mansuetum esse oportere: vt proximi nō tam metuant: q̄ reuerean-
tur. Discēdum domui suæ rite præesse: linguam præire animo nō permittēdā: superan
dam iracūdiam. diuinationem nō execrandam: īpossibilia non appetanda: in via nō fe-
stinādum: inter loquēdum non agitandā manum: esse. n. vecordium: obtēperandū le
gibus quietē adamādam: inter cæteras eius s̄nias hæc maxime placuit qua dixerat lapi
dis cotibus: auꝝ examinari: & dare apertū sui documentū. Auro aūt bonoꝝ maloꝝ
q̄ hominū mentē cuiusmodi sit cōprobari: Aiunt illum cū iam esset vetulus dixisse si-
bi nihil esse consciū in tota vita ingrate fecisse: vna tn̄ re se modice moueri: q; cū semel in
ter amicos illi iudicandū esset: neq; contra ius agere aliq̄d vellet persuaserit amico iudi
cū a se ꝓuocare: vt sicut vtrūq;: legem scilicet amicumq; seruaret: maxima gloria præ
cipue apud græcos fuit: q; de Cytheris insula laconiæ prædixerit. Nam cū illius natu-
ram situq; didicisset: vtinam inq̄t hæc nunq̄ fuisset: aut certe simul ac visa est submersa
esset: præclare sane ac rite præuidit. Demaratus enim lacedæmone fugiens Xerxi con-
suluerat in ea insula naues cōtinere: & profecto in ditionem hostiū venisset græcia si id
regi persuasisset. Postmodum vero Nicias bello pelopēnesia eo euersa insula: præsidi-
um illic atheniensium statuit lacedæmoniosq; multis cladib9 afflixit: erat in loquēdo
breuis: atq; ob eam rē Aristagoras milesius hunc loquendi morem Chilonium appel
lat. Senuerat iam circa quiquagesimam & primam olympiadem: quo q; tpe vigebat
Aesopus orator. Obiit autem vt Hermippus ait pisæ amplexus atq; osculatus filium
q; in olympia fuisset coronatus: Defunctū asserunt in modica lęticia: & senij imbecili
tate. Ipsiq; omnes quid ad celebritatem conuertāt honorificentissime iusta ꝓsoluerūt.
Est: & in hunc nostrum epigramma.

Phosfore reddatur polux tibi grā: q; fert
Chilonis natus tempora cincta pugil:
Serta videns nati genitor si gaudia summat:
Non mihi sic tali mors odiosa foret

Ipſius item imagini inſcriptum elogium primum ex ſeptem ſapientibus claruiſſe ſapi
entia teſtatur: Eius eſt ea ſententiola: ſponſioni non deeſſe iacturam: Breuis quoq; epi
ſtola ipſius fertur huiuſmodi.

¶Chilo Periandro ſalutem.

Vbes vti militia vacem extorrisq; agam: quaſi tu in tuto futurus ſis atqui ego
i monarchæ vito nec ſua tuta eſſe puto fœliceniq; cum tyrannum cenſeo cui in
ſua domo abſq; ſanguine contigerit mori.

¶Pittacus Mithyleneus.

Ittacus Mithyleneus Hyrradio patre quem Thraca fuiſſe Duris auctor eſt.
p hic vna cum Alcæi fratribus Melanchrum Leſbi Tyrannum profligauit. Et
cum de agri Achillitidis poſſeſſione inter athenienſes & mityleneos armis de
cerneretur. Imperator ipſe exercitus cum phrinone athenienſium duce qui & pancra
tiaſtes & olympionices fuerat ſingulari certamine pugnare inſtituit. Ræte igitur cly
peo tegens phrynonem eo dũmodo cauet indoluit: ipſoq; perempto agrum ſeruauit:
poſtmodum vero athenienſes diſceptaſſe cum mityleneis de poſſeſſiõe agri: ipſumq;
a Periandro controuerſiæ iudice atheniẽſibus adiudicatũ tradit Apollodorus in chro
nicis: tunc igitur Pittacum in ſummo honore mitylenenſes habuere: eiq; principatum
tradiderunt: quem ille cum decem annis tenuiſſet & rempublicã præclaris ordinibus
conſtituiſſet: ſeipſum ſponte magiſtratu abdicauit. Decem inde alios ſuperuixit ãnos
agrumq; ſibi a mityleneis traditum ſacrauit: qui nunc Pittacus dicitur. Porro Soſicra
tes partem ipſius abſcidiſſe: dimidiumq; plus toto dixiſſe teſtatur: ſed & Crœſo pecu
nias ad ſe mittente ſuſcipere noluit duplo plura q̃ vellet ſe habere conteſtans. Defũcto
enim fratre ſine liberis hæreditatem ad ſe pertinere. Pamphila autem in ſecundo com
mentarioꝝ Tyrrhæum refert ipſius filium cum ſederet in Tonſtrina cumis: iniecta ſe
curi ab ærario fuiſſe necatum. A cumanis vero victum homicidã ad Pittacũ miſſum:
atq; ab eo pœna fuiſſe abſolutum dicẽte cum rem cognouiſſet indulgentiam pœniten
tiæ eſſe præferendam. Heraclitus autem Alcæum aſſerit habuiſſe captiuum: liberũq;
dimiſiſſe: veniamq; ſupplicio meliorem dixiſſe. Ebrios cum peccarent duplici incõmo
do afficiendos per leges ſtatuit: vt cauerent temulentiam: abũdat quippe vino inſula.
Feruntur eius iſtæ ſententiæ. Perdifficile eſt bonũ eſſe: cuius verſiculi & ſimonides me
minit. Plato item in Protagora: neceſſitati nec deos reluctari: p̃cipatum viros decla
rare. Interrogatus aliquando quid eſſet optimũ: quod impręſentiarũ inquit occurrit
bene agere: A crœſo item rogatus quo dnam eſſe maximũ imperium ligni inquit vari:
legem. ſ. ſignans. Dicebat autem victorias ſine ſanguine acquiri. Phocaico item dicen
ti. quærendum eſſe ſtudioſum ac frugi virũ: etiam ſi valde inquit quæſieris non inuenies.
Percunctantibus quid nam eſſet gratificum: tempus ait: quid obſcurum? futurorũ
euentus inquit: quid fidele? terra: quid contra infidum? mare inquit. Dicebat pruden
tium virorum eſſe: prius q̃ aduerſa contingant. prouidere ne veniant: fortium vero cũ
illa contigerint æquo animo ferre. Quod inquit facere intendis noli pręedicare: nam ſi
facere nequiueris: ridebetis: infœlicitatem nemini improperaueris: ne iuſte quærimo
niæ pateas. Depoſitum cũ acceperis: redde. Amico noli maledicere: ne inimico quidẽ:
pietatem colas: frugi eſto: pudicitiam ama veritati ſtude: fidem: peritiam: dexterita
tem: ſodalitiũ diligentiamq; cuſtodi. Quæ vero cecinit: maxime probãtur. Hæc ſunt
ſumpto arcu & iaculis ſagittiferaq; pharetra impetẽdum hominem nequaq̃. Nam fi
dum nihil lingua loqui pręualet: dum cordi duplex alte inſedit ſenſus: fecit item ad ſoc

amos elegios versus: & captim de legib9 ad ciues. floruit maxime circa. xlii. olympiadē: mortuus ē aūt sub Aristomene tertio anno. li. olympiadis: cū vixisset ānos plusq̄. lxx. senio cōfectus: sepultūq; i Lesbo mausoleo ipsius inscriptū epigramma signat.

Condidit hoc tumulo lachrymis te pittace lesbos
Sacra suis: obitu languida facta tuo.

Est illa eius sniola: tp̄s nosce: fuit & alter Pittacus legifer: cuius: & fauorinus i primo cōmentarioꝝ: & demetrius i æquiuocis meminit: q & minor appellatus est. Fert̄ aūt sapiens ille cū ab atarnete adulescente cōpelleret̄: vt moneret vtra sibi ducēda eēt vxor duas quippe se expetere: alteram quidē opibus sibi: & genere parē: alteram vtra i re excellentē: bacillo senū adminiculo elato admonisse pergeret ad triuiū ciuitatis: quo ludēdi cā pueri cōueniunt: cosq; consuleret quid facto opus eēt: sequereturq; illoꝝ monita. Sicq; factum esse. Adulescētēq; illum pueroꝝ vocibus datoonitū æqualē sibi duxisse: id factum Callimachus in epigarāmatibus venustissime scribit.

Hospes atarnites rogitauit pittacō. olim.
Sic mytilenęū hyrradinoq; satum.
Magne senex gemię cupiūt mihi nuber̄: q̄ꝝ
Et genere atq; opibus conuenit vna mihi:
Altera præcellit: quid pręstat cōsule: dicq;.
Vtra ex his potius sit capienda mihi.
Hic baculū tollēs sic tela senilia dixit.
Consiliū pueri quod petis expedient.
Quis celer i gyꝝ iactatus verbere turbo
Assiduo latis vertitur in triuiis.
I: sequere illoꝝ monitus: sic fat̄: vt ille
Scitatur: referunt: tu tibi sume parē.
Quę postq̄ audiuit mōitis puerilib9 hæc
A magnis hospes abstiuit thalamis (rēs
Atq; parē paruas lętus traduxit in ædes.
Sic dion æqualem si sapis ipse cape.

Dionemq; itidem admonet facere: parē. s. eligere: videtur autem ex affectu ista dixisse. Quippe nobiliorē ipse duxerat Draconis. s. penthili filii sororem quę illi immodice superba erat. Hunc alcæus Sarpodē: & sarapū vocat: q latos pedes traheret cheropadē autē q vulnera in pedibus haberet: quæ chœrades appellant̄: gabricum: q frustra intumesceret. Phisonem vero: & gastronē. q pingui esset aq̄liculo. Zophodorpidē quoq; q obtusam haberet oculoꝝ aciem. Agasyrtū vero: q obtrectatoribus pateret: & sordidus eēt. Huic exercitium fuit molēdi tritici: vt Clearchus philosophus testatur: est aūt eius breuis epistola huiōi. Pittacus Crœso. Iubes me i Lydiam venire inspectatuꝝ opes tuas. Ego: & si illas minime aspexi: nihil ambigo. Alyattis filiū regum oium esse opulētissimum auroq; refertissimū: neq; vero amplius quicq̄ habituri sumus: si sardis ad te accesserimus. Aurū. n. ipsi nō indigemus contēti modico vitæ stipēdio: quantum satis sit mihi: & amicis. Veniam tñ vt tibi perhumano: & hospitali viro familiaris efficiar: Vale.

Bias prienæus.

b ianti prienæo pater fuit Teutamus: hunc Satyrus septē reliquis prætulit: fuisse opulētum plærīq; autumāt. Duris aduenā fuisse testat̄. Phanodicus vero captiuas eū puellas redimisse messenias: sibiq; in filias nutrisse: ac postmodū adiectis doubus messanam parētibus illas remisisse. Breui post tēpore inuento: vt diximus a piscatoribus aureo tripode: cui erat inscriptū sapiēti. Satyrus quidē puellas: alii vero ex quibus phanodicus ē: illaꝝ patrem in cōtione venisse ait. Biantēq; expositis quę isse egisset appellasse sapiētem: sicq; tripoda ad eum missum: eo cō'pecto dixisse biantē Apollinem eē sapiētem: neq; illum admisisse: alii Thebis Herculi sacrasse referūt: q esset prienæq; Thebanoꝝ Colonia phandico idipsum asserēte. Fert̄ cum ab Alyatte prienæ ipsius patria obsideret̄ biantē ex idustria duos saginasse mulos eosq; in castra impulisse: eis conspectis obstupuisse regem: q bruta quoq; animalia largas obsessoꝝ copi-

as pferēt: ac de soluēda obsidiōe cogitantē explorandi gratia nūtiū in vrbē dimisisse: biā tē cosilio regis explorato magnos arenæ aceruos tritico operuisse boiq; ostēdisse: eo agnito regem cum prienēsibus pacē percussisse: ex continēti regem bianti vt ac se pergeret mādasse: illumq; dixisse: equidem rex cæpas edere atq; ac flere iubeo. Fert: & in causis orandis summus atq; acutissimus fuisse bonam tñ in partem dicēdi vim exercere solitum. Idq; demodicū alerium significasse: cū diceret: Oratori prienæam cām ē imitandam Hipponactēq; similiter: q dum laudare quēpiam summæ integritatis vellet: eum biante priēscait cās egisse præstātius: Morit & ipse in hunc modum. cām p amico dixerat iam vetulus: & cum a dicēdi labore quieuisset: caput i finibus nepotis filij. s. filiæ fessus reclinauit. Cum vero aduersarius itē perorasset: iudicesq; sentētiam pro eo dixissent qui causæ suæ biantē habuerat patronum: solum iudicio. Nepotis in gremio efflauisse animam compertus ē: ipsumq; magnifice sepeliuit. Ciuitas atq; eius laudes tumulo inscripsit.

Petra prienæum tegit hic cōmissa biantem.

  Ornamentum ingens qui fuit ionijs.

Et est nostrum.

Petra bianta tegit stygias pyllenius vndas:

  Quas duxit niueum tempora canicie.

Perpetuam noctem pueri dormiuit in vlnis.

  Dixerat vt socij credita iura sibi.

Scripsit autem de Ionia ad duomilia versus: quo. s. mō fœlix esse posset: placuerūt eius istæ imprimis sniæ. Ciuibus placere oibus stude: habet. n. id multum gratiæ. Contra vero fastus: ac superbia semper nocuit: & illud corpore quidē eē validum naturæ munus ē. Porro quę vtilia sint patriæ dicere animi: ac prudētiæ proprium: pecuniarū aūt copiam plurimis ēt forte obuenisse: infœlicē dicebat. qui ferre nequiret infœlicitatem morbumq; animæ impossibilia amare: & appetere: & aliena: & incommoda nō meminisset interrogatus quidnam eēt difficile? ferre inquit fortiter mutationē in deterius rerum: nauigabat tum impijs aliqñ: & cum tota tempestate nauis quateret fluctib9: illiq; deos inuocarēt: silete inqt ne vos hinc illi nauigare sētiant: percontanti impio homini quid pietas? nihil respondit: cūq; ille silētij cām sciscitaretur: quia inquit de rebus nihil ad te pertinētibus quæris: rogatus quid eēt dulce hoībus? spes ait. Male se iter inimicos: q̄ inter amicos iudicare dicebat. Quippe ex amicis alter prorsus futurum inimicum: ex inimicis autem alter amicum: forte interrogatus qdnam faciēs homo delectaret? lucrās inquit: dicebat vitæ tempus ita metiēdum: quasi: & diu & parum victuri simus: ita amandū quasi odio simus: habituri: malos. n. esse q̄ plurimos. Sic autem cosulebat. Quodcunq; agere instituis cunctabundus: ac deliberabundus arripe. Cæterum in eo quod elegeris firmiter persiste noli cito loqui: est. n. insaniæ iudicium: prudētiam dilige. De dijs ita: vt sunt loquere. Indignum hoīem diuitiarum gratia laudare noli: persuadens accipe non cogens. Quodcūq; boni egeris ad Deos refer: viaticū tibi ab adolescētia ad senectutem sapientiam compara: ea quippe sola est certa veraq; possessio: meminit biantis. vt dixim9 ēt Hipponax: & ingratus Heraclitus ipsum præcipue commēdat his verbis: priene oppidum biantem tulit Teutami filium: cuius est opinio illustrior q̄ cæterorum. Et prienæ sacellum ipsi dedicarunt: quod Teutonium dicitur. eius est sententia plures mali sunt.

Cleobolus.

c

Leobulus Euagoræ filius ex lindo fuit vt duris auctor ẽ ex caria fuit: cui9 gen9 pleriq; ad herculem referunt. Corporis viribus: ac spem fuisse insignem: ægyptumq; percipiendæ philosophiæ gratia petijsse tradunt. Natamq; illi filiam Cleobulinam exametrorum enigmatum vatem Cunis: & Cratinus meminit in eiusdem nominis poemate plurali inscribẽs numero sed in mineruæ phanum a Danao constructum illum instaurasse aiunt. Scripsit autem carmina obscurasq; sententias ad triamilla versuum: midæ quoq; mausoleo inscriptum epigramma ab eo factum: non desunt qui sentiant ærea sum virgo: & cætera.

Aenea virgo midæ celebri sum nixa sepulchro:
Allui vnda fluen & plurima germinat arbos.
Phœbus at exoriens: & splendida luna refulget.
Flumina labuntur placidæ de montibus vndæ.
Littora commiscent: deflecto hic marmore multum
Flucta: midam moneo qui præterit esse sepultum.

Innituntur autem Simonidis testimonio: qui vituperare videtur cur tantas laudes in eius statuam tanto verborum strepitu congesserit: vt eam indeficiẽtibus omnibus vernis floribus: solisq; flammis & auræ lunæ & æquoreis vndis comparauerit: ipsumq; Cleobulum aperte fatuum appellabat.

Quis lindium cleobulon efferret laudans?
Fluminibus & vernis rosis obicientem
Flammæq; solis auræq; lunæ
Marisq; vorticibus columnas & robur:
Infra sunt quoniam cuncta cælestes diuos.
Lapides enim mortalium manus frangunt:
Hoc nempe consilium viri est parum sani.

Vnde constat Homeri illud non esse: qui multis annis midam præcessit vt aiunt:
Fertur in commentarijs pamphilæ ipsius huiusmodi enigma.

Est vnus genitor: nati bona pignora bis sex.
Triginta cuius natæ: sed dispare forma.
Hæ niue aspectu: nigræq; coloribus illæ:
Atq; imortales omnes moriuntur ad vnam.

Vnus pater est: isq; duodecim filios habet: eorum singuli. xxx. sunt filiæ: pulchra specie & varia: aliæ namq; sunt candidæ: aliæ nigræ: immortales vero sunt: & moriunt̃ omnes: est autem annus: Sunt & istæ ex sentẽtijs illius celebres imperitia in omnibus maiori ex parte dominatur: & multitudo verborum. Sed tempus sufficiet: sentire atq; sapere illustre aliquid: & inclytum stude inanis. Et igratus ne sis: filias nuptui locari oportere ætate virgines sed prudẽtia: & sensu mulieres: docens per id virgines quoq; erudiendas esse: dicebat amicos: beneficijs fouẽdos: vt amiciores sint inimicos ãt amicos faciendos. Cauendam. n. vituperationem amicorum: isidiasq; inimicorum fugiendas. Illud item anteq̃ domo quis exeat quid acturus sit apud se pertractet. Rursus cum redierit quid egerit recogitet: consulebatq; corpus rite exercendum: audendi magis q̃ loquendi studiosum esse oportere: intentum studij potius q̃ imperitum: linguam habere laudabilem proprium virtutis esse alienum a vitio: iniusticiam fugere: ciuitati ea cõsulenda quæ sunt optima: voluptatem frenandam: vt nihil legendum: erudiendos libros: inimicitia soluendas cum muliere; neq; blandicijs agendum: neq; præsentib9 ei-

trancis iurgandum. Illud quippe vecordiam: istud vesaniam significare famulū vino hilarem non puniēdum: videri.n.id demētius esse: vxorem sibi parem eligendā. Nam si clariorem te duxeris inquit: affines dños habebis: iurgātibus non insultandum: inimicos quippe ex ea irrisiones fieri: dū secunda fortuna arridet superbire noli: aduersa ꝑstrepēte noli frangi: fortunæ mutatiões fortiter ꝑferre disce: obijt senex annoꝝ. lxx. cuiusq; laudes tumulo inscriptum epigramma cōtinet. Scriptum & ipse breuē epistola Soloni sic. Cleobolus Soloni. Amici quidē tibi sunt permulti: singulisq; domus ē: verum ego Soloni cōmodissimam fore ad inhabitandū lindū censeo ciuitatē. s. liberam. Estq; īsula maritima vbi si morari volueris nihil a Pisistrato mali formidabis: atq; ad te amici vndiq; confluent. Vale.

❡Periander.

P Eriandro Corinthio Cypselus pater fuit: ex heraclidaꝝ gente: vxorem aūt Lysidem duxit: qua ipse Melissam appellabat: Proclei epidaurēsium Tyranni: & Euristhenea Aristocratis filiæ: sororisq; Aristodemi filiam: qui vt ait Heraclides ponticus in libro de principatu totius ferme Arcadiæ dominabantur: duosq; ex ea filios genuit Cypselum scilicet & lycophronem: alteꝝ ex his iuniorem prudentem: maiorem natu stolidum: post aliquā tum temporis accensus ira missam sub gradibus prægnantē coniugem calcibus percussit: ac necauit: pelicum obtemperando calūnus: quas tñ postmodum igne cremauit: puerumq; Lycophorna matri ploratu iusta soluētem abdicauit: atq; in Corcyram agi præcepit: iam vero vicinus senio illum vt ei Tyrānidem per manus daret: ad se accersiri iussit. Eius Explorato consilio corcyrenses iuuenem interemerunt: hoc ille comperto furijs succensus coꝝ liberos ad alyattem abscidēdos misit: Cum aūt nauis appropinquasset Samo: iunoni vota faciētes a Samnijs seruati sunt. quod ille vbi didicit: mœrore confectus excessit e vita annos natus ferme. lxxx. Sosicrates eū ante Crœsum obijsse diem asserit. lx. & vno annis ante quadragesimam & nonam olympiadem. Hūc herodorus in primo historiaꝝ Thrasybuli milesioꝝ Tyranni hospitē fuisse ait. Aristippus autem in primo de antiquis delitijs libro hęc de illo refert: matrem eius crateam illius amore feruentem & clam congredi solitā illo non inuito tantoq; flagitio arquiescente: quod vbi agnitum est: dolens se fuisse dep̄hensum: grauius iam ciuibus instabat. Porro Ephorus in historia vouisse illum tradit si olympia quadriga vicisset aureā statuam deo sacraturꝝ: victoria vero potitum & auri inopem quadā celebritate populari mulieribus procedentibus ornatis: mundū ademisse muliebrem: atq; ita donarium misisse asserunt. illum cum sepulchrū suum ignorari vellet: tale quippiam molitum: duobus iuuenibus viam quādam ostēdisse: ac iussisse noctu per illam incederent: cumq; qui prior occurisset interimerent ac sepelirent: postq; illos quattuor alios misisse: qui eos necarent ac sepulturæ traderēt. Rursus cōtra eos misisse plures: itidemq; vt facerent imperasse: sicq; ipsum primis obuium occisum esse: enimuero Corinthij Cenothaphium illius versibus illustrarunt.

Et sophia & nomis periandrum terra corinthus
 Præstantem atræo continet Alma sinu.
Nostrum quoq; in illum epigramma est.
Ne tibi iam doleat si non optata sequaris:
 Omnibus at gaude quæ tribuere dei:
Mœstitia stygias periander cessit ad vmbras:
 Quod non prefecit impia vota dolens:

Huius illud est: nihil pecuniarum gratia agendum. Oportere enim modo qui hone stus sit nō lucrari: scripsit & ὑποθῆκας ad duo milia versuum: Dicebat his qui tyran regnare vellent: summa ope tutēdum vt beniuolentia non armis stiparētur. Rogatus aliquādo cur in tyrannide persisteret? quia inquit & sponte & inuitum cedere æq; periculosum ē: Dixit & hæc: bona quies est: ac periculosa temeritas: turpe lucrum: popularis dominatus tyrānide præstantior est: voluptates corruptibiles sunt: honores immortales. Inter secūdas res esto moderatus: inter aduersas prudens. amicis & fœlicib⁹ & infœlicibus eūdem te præbe. Quotcunq; pollicitus fueris serua: inter loquēdum caue ne secreta pronuncies: non peccantes modo: verum & peccare gestientes puniri. Primus hic armatis circūseptus incessit: magistratumq; ad tyrannidem transtulit: neq; in vrbe degere volētes permittebat. vt ephorus & Aristoteles tradunt. fuit aūt circa trigesimam octauam olympiadem: exercuitq; tyrānidem annos quadraginta. Porro Sotion atq; Heraclides & pamphila in quinto commentarioꝝ duos aiunt fuisse periādros: Tyrannum alterum: alteꝝ vero sapientem: cumq; ampraciotem: hoc ipsum neāthes quoq; Cyzicenus ait: patrueles sibi inuicē fuisse: & quidē Aristoteles Corinthium asserit fuisse sapientem: Plato negat: ipsius & hoc ē. exercitatio totum valet & valuit & isthmum quoq; perfodere: feruntur duæ istius epistolæ huiusmodi.

¶Periander. Sapientibus.

g Rates multas ago Pythio appollini q̄ in vnum coactos epistolæ meæ repperērunt: ipsæq; Corinthum vt confido perducēt: expecto itaq; vos: certe ipsi videbitis q̄ maxime populariter congrediar. Sicut igitur anno preterito Sardis in lydiam venistis: ita nunc oro ne pigeat ad me quoq; proficisci Corinthi Tirannum. Videbunt enim vos & grate quidem Corinthij periandri domum adeuntes.

¶Periander procleo.

n Obis quidem non ex sniā fuit vxoris scelus: tu autem sponte filio ingrato si qd egeris iniuriosus es. Aut igit̄ immanitatē in filium cōpesce: aut ego illi opem feram: nam & ipse satis diu pœnas dedit.

¶Trasybulus Periandro.

g Ræconi quidem tuo nihil dissimulaui: sed ipsum in segetem inducens eminentiores spicas bacillo feriens decutiebam subsequente illo: tibiq; si interrogaueris referret quicquid vel viderit vel audierit a me: & tu ergo sic facito: Si quidē tirannidem tuto tenere cupis atq; in ea roborari: Ciuitatis principes tolle: siue illi amici: siue inimici videant: quippe tyranno amici quoq; sæpe suspecti sunt.

¶Anacharsis.

a Nacharsis scytha Gnuri quiddem filius: Caduidi vero scytharum regis frater matre græca fuit: quamobrem duarum quoq; linguarū peritus erat: scripsit autem & de scytharum legibus: & de his q̄ apud græcos legittima & solemnia sunt ad castigationem ac viliorem victum: itemq; de re bellica ad noningentos versus. Præstitit prouerbij occasionem eo q̄ esset audax & constans in dicendo: vt qui eius cōstantiam imitaretur: scythicum dicendi genus diceretur imitatus. Eū Sosicrates athenas concessisse quadragesima & septima olympiade sub Eucrate pricipe tradidit. Porro Hermippus Solonis iuisse domum: & cuidam ex familia iussisse nunciaret ei anacharsim adesse pro foribus: vt illius conspectu & hospitio si fieri posset frueretur. puerum intus hæc nunciasse soloni: cuiusq; iussu hæc illi renunciasse: in proprijs regionib⁹

hospites fieri: Ad hæc introgressum dixisse Anacharsim: modo se esse in patria: atq; ad se pertinere hospites facere: eã viri dexteritatem admiratum Solonē continuo illum ad misisse & arctissimis amicitię vinculis sibi deuinxisse. Post aliquãtulum tp̃is regressum in scythiam cum patrias leges immutare vellet: græcasq; toto adnisu intereť inducere: in venationis studijs a fratre sagitta percussum interisse: dicētem sermonis & disciplinæ gratia se ex græcia seruatum: per inuidiam in domo & patria perijsse. Quidam græco ritu sacrificantem occisum tradunt. ❡Est & nostrum in illū epigramma.

Suadebat Scythicas errans anacharsis in oras
 Moribus hoc omnes viuere cæcropidum.
Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem:
 Hunc immortales traxit arundo deos.

Huius illud dictum memoratur: vitē vuas tris ferre: primã voluptatis: secũdam ebrietatis: tertiam mœroris. Mirari se dixit quomodo apud græcos artifices certarēt: iudicarētq; qui opifices non essent. Rogatus quo pacto q̃ abstemius fieret? si turpes inquit ebriosorũ motus sibi ante oculos ponat. Mirari item dicebat: quid sit quamobrē græci aduersus eos: qui iniurijs lacessunt legē ferentes athletas cũ se inuicē feriunt honorant. Cũ didicisset q̃ttuor digitos nauis esse crassitudinem: tñ inquit morti ꝓpinqui sunt q navigant. Oleũ vesaniæ pharmacũ vixit: q̃ eo iuncti athletæ contra se inuicē magis insaniant. Quõ inquit q̃ mentiri vetãt: in cauponũ tabernis aperte mētiunť. Admirari dixit cur græci initio cõuiuij paruis calicib⁹ vterenť: vbi vero saturati essent maiorib⁹ poculis biberēt. Inscribit̃ aũt ipsius imaginib⁹ lingua: ventre: pudēdis cõtinendum ē. rogatus an i scythia sint tibiæ? ne vites quidē inquit. percontanti quænã esset securior nauis? ea inqt quę in portũ venerit. Istud quoq; se apud græcos mirabile vidisse referebat: q̃ fumũ in montib⁹ relinquerēt: ligna in vrbē conueherēt. iterroganti vtrũ plures sint viui q̃ mortui? nauigãtes inqt vtra in parte cõstituis. exprobrãti sibi attico q̃ scytha esset: at mihi quidē ait ꝓbro ē p̃tria: sed p̃riæ tu. rogatus qdnã esset hoībus bonũ ac malũ? linguam inqt. Melius aiebat est amicũ vnũ egregiũ q̃ gregarios multos possidere. Forũ ad fallēdum inuicē atq; ad dãdas auaritiæ manus destinatũ locum dicebat. Ab adolescēte conuitia passus cõuiuio iam: Adolescēs inquit: si modo cũ iuuenis es vinum nõ fers: qñ senueris aquam feres. Inuenit vt quidam volũt ad vitæ vsum anchoram: & figuli rotam. Scripsit & hanc epistolam. ❡Anacharsis Crœso.

e Gō lydorũ rex in græciam adueni: græcorũ mores & studia & instituta percepturus. Auro aũt nihil egeo satisq; mihi est ad scythas reuerti meliorem atque doctiorem. Pergam tamē ad te Sardis: plurimi faciēs tibi familiarem & amicum fieri. ❡Myson.

m Yson Strymonis: vt ait Sosicrates cheneus genere Hermippo auctore traditur a vico œtaoico siue laconico sic dictus: numeratq; inter septem sapientes: Aiunt eius patrem tyrannum fuisse. Fertur a quodam pythiam cum ab Anacharside quæreretur quisnam se esset sapiētior? respondisse vt de Chilone prædiximus in Thaletis vita œtæum quendam mysonem cheneum se sapientiorem esse: hoc illum oraculo sollicitatum vicum peruenisse: eumq; reppperisse æstate stiuam aratro aptantē: ac dixisse: Atqui o Myson non aratro vacandi nunc tp̃s est: illumq; respondisse satis tempestiuum ad illius parandum. Alij oraculum illud non œtæum: sed eteum dixisse autumant: inquiruntq; quid sit eteus? parmenides quidem pagum esse laconicæ vide

fuerit. Myson. Sosicrates autem in successionibus patre eteum: matre cheneum fuisse
tradit. Euthyphron heraclidis pontici filius cretem asserit: esse enim ex etæ oppidum
etean. anaxilaus archadem tradit: meminit ipsius & hipponax dicens & myso quē vi-
rorum oium sapientissimū Apollo prædicauit. Aristoxenus in varia historia hunc ab
Apemanti & Timonis moribus non multum absuisse testis ē: exosos quippe habuis-
se mortales: denique deprehensum lacedæmone solum in solitudine redire: cū ab eo ro-
garetur q subito se deprehenderat: cur nemine p̄sente rideret: at ob hoc ipsum rideo di
xisse: ex hoc habitū ignobilemque: non ex vrbe: sed ex vico eoque obscuro natus est: ꝗ obque
eam ignobilitatē quæ ipsius sunt a plerisque Pisistrato Tyranno applicari: Aristoxen9
item auctoritatem præter Platonē philosophū. Meminit quippe illius in protagora il-
lum p periandro cōstituens. Dicebat autē non ex verbis res: sed ex rebus verba esse in
quirenda: neque ppter verba res perfici: sed rerum gratia verba cōsumari. Defunctus ē au-
tem ætatis anno. lxxvij.

¶ Epimenides.

Pimenides vt ait Theopompus: aliique complures patrem habuit Phastium
alii Dosiadē: alii Agesarchum tradunt. Cretēsis genere: gnoso vico oriundus
effigiem imutasse perhibet. Missus. n. aliquando a patre vt ouē rure deferret
meridiano tpe diuertit ex itinere: atque in spelunca vbi se iactarat quinquaginta & septē
annos perpetuo sopore acquieuit. Dehinc somno excitatus quæsiuit ouem: putabat
se. n. parum obdormisse: quam cum non inuenisset: in agrum reuertit. Cum vero rerū
omnium faciem imutatam cerneret agrumque in alterius ius concessisse: stupore atto-
nitus: & cunctabundus rediit in oppidum ibi cum domum suam vellet ingredi: quis-
nam esset interrogatus: vixque agnitus a iuniore fratre iam vetulo omnem ex illo didi-
cit rei veritatem. Porro illius fama per græciam volante deo esse carissimus existima-
tus est. Vnde & Athenienses cum aliquando peste laborarent: responso a Pythia acce-
pto vrbem expiari oportere: Niciam nicerati filium misere epimenidemque ex creta ad-
uocarunt: profectus autem olympiade. xxvij. lustrauit vrbem pestemque repressit hoc
modo. Sumpsit oues nigro & candido velere. duxitque in arium pagum: atque inde quo
vellent abire permisit: his qui illas sequebantur mandans vbicūque illæ accubuissent: sin
gulas mactare propicio deo. atque in hunc modum quieuit lues. Ex eo iam hodieque per
atheniēsium pagos aras sine nomine inueniri certum est: In eius q̄ tunc facta est expia
tionis memoriam. Alii causam dixisse pestis celonium scelus: liberationemque significas-
se: atque ideo mortuos duos adolescētes cratium & lysinnium: sicque cladem quieuisse.
Atheniēses ea pernicie liberi Talētum sibi decernūt: & nauim q̄ illum in cretā reuehe-
ret: verum ille pecunia repudiata amicitiā & societatē Atheniensiū & gnossiorum impetra-
uit: reuersusque domū paruo post tpe migrauit ex vita: ætatis suæ anno cētesimo quinq
gesimo septimo: vt ait phasgo in libro de longæuis: sicut aūt Cretenses tradūt ducēte-
simo nonagesimo nono: sicut vero Xenophanes Colophonius audisse se dixit centesi
mo quiquagesimo quarto. Scripsit autem curetum & Corybātum generationem &
theogoniam ad quinque milia versuū. Argus quoque ædificationē & Iasonis in colchō na
uigationem ad sex milia & quingentos versus. Scripsit & carptim de sacrificiis & ciui-
litate cretēsium: ac preterea de Minoe & Rhadamantho ad quattuor milia versuum.
Construxit & apud Athenienses phanum verendorum deorum: vt ait Lobon arginus in li-
bro de poetis. fert etiam primus domus atque agros expiasse: delubraque fabricasse. Sūt
qui illū nō obdormisse: sed ad tēpus excessisse asseuerēt intētū. s. radicibus cædēdis. Ex
tat ipsius ad solonē conditorē legū epla ciuilitatē cōtinēs: quā Minos cretēsibus tradi

dit. Sed demetrius magnesius in libro de poetis: ac scriptoribus æquiuocis: epistolam vt recentē neq; cretensi: sed attica locutione: ipsaq; non satis antiqua scriptam arguere nitit: sit illa sane recēs vt vult ipse: ego & aliam ipsius epistolā reppeꝛi in hunc modū.

Epimenides Soloni.

c Onside o amice: si .n. vel seruire assuetis vel non bene institutis Atheniēsibus pisistratus immineret. imperium profecto diuturnum habuisset. Cæteꝝ viros haud sane malos aut ignauos seruire cōpulit: sed eos qui iudicij Solonis memores tabescunt: seruire tyrannide diutius esse tolerabunt. Verum & si pisistratus ciuitatem occuparit: non tamē ad illius liberos imperium spero deducēdum. Est enim perdifficile hominibus liberis præclarisq; īstitutis legibus sub seruitute durare. Tu autem noli quæso vagus agi: sed in cretam venire ad nos matura: vbi tyrānus nullus cuiq̄ molestus est. aperta via est. Aderūt certe plurimi illi infesti: tibi amicissimi: nulla ergo ratio est. cur aliquid molestiæ pati pertimescas. hic est textus epistolæ. Quidā Demetrio auctore tradunt accipere solitum a nymphis cibum: cumq; intra bouis vngulam conditū seruare: paulatimq; inde sumere: nullaque exinde egestione indigere: neque visum vnq̄ edere. meminit huius & Timæus in secunda. Sunt item qui dicant cretenses illi sacrificia offerre: quasi deo. Aiunt & præsciendi fuisse peritissimū. Denique cū apud Atheniēses munichiam vidisset: ignorare eos dixisse quātarum cladiū causa locus ille futurus esset: quod si scirent dentibus illū discerpturos: hæc aūt prædixit multis ante temporibus. fertur & primus esse se æacum dixisse: lacedæmonijsq; prædixisse captiuitatem quā passuri erant ab archadibus: ac se ipsum reuiuiscere sæpe simulasse: theopompus aūt in mirabilibus refert epimenidis cū nymphaꝝ templum exædificaret vocem e cælo lapsam nō nymphis: sed ioui dedicandū. Cretensibus item prænunciasse belli exitum: quod inter archades & lacedæmonios agebatur: eū quem prædiximus: quo in bello deserti ab Orchomenijs lacedæmonij in ius hostium concessere: senuisse illum intra tot dies: quot obdormisset annos. Non desunt qui asseuerāt: & hoc enim theopompus ait hunc a cretensibus curetē appellari solitū. Myronianus in similibus auctor est: corpus eius penes se lacedæmonij obseruant respōso quodam admonitn vt refert Sosibius laco. fuerunt alij duo epimenides genealogiæ scilicet assertor: & tertius qui doricæ rhodi historiam scripsit.

Pherecydes.

p Herecydes Badis filius syrus vt in successionibus alexander tradit: Pittaci auditor fuit. Eum Theopompus asserit primum oīum de natura & de dijs græcis scripsisse. plurima de illo & stupenda memorātur. Deambulantem enim secus litus psamium: cum intuitus fuisset nauem plenis velis currētem: post paulum mergendam prædixisse: sicq; vt dixerat se inspectante contigisse. Haustā rursus aquā ex puero cum biberet: post diem tertiū terræmotum futuꝝ prædicasse: atq; ita factum esse cum denuo Messanam ascendisset in olympiam perilao hospiti consuluisse: cum tota familia īde migrare maturaret: neglexisse illum messanamq; paulo post captam ab hostibus fuisse. lacedæmonijs solitum dicere neq; aurū neq; argentū honorandum vt Theopōpus in mirabilibus scribit: præcepisse hoc sibi in somnis Herculem: quem & eadem nocte regibus pherecydi vt obtemperarent iussisse sunt qui Pythagoræ ista applicent Tradit Hermippus illum: cum inter ephesos atque magnesios vigeret bellum cuperetq; ephesios vincere. quendam ex prætereuntibus interrogasse. vnde esset. & cū se ille ephesiū dixisset: adiecisse: Trahe me per crura & in agro magnesio ponere

nibusq; tuis adnuncia vt parta victoria me in eo loco sepeliant: adiecitq; se esse pherecydẽ. hæc vbi ille ciuibus renũciauit magna eos victoriæ incessit spes. Postridie vero cõmisso ꝓlio magnæsios fundũt: victoresq; pherecydẽ ex vita migrasse cõperiũt: quẽ etiam sepeliẽtes magnifice honorauerũt. Quidã profectũ delphos e mõte Corycio seipsum deiecisse aiũt: delq; sepultũ eẽ. Alij a pediculis cõsumptũ obisse diem tradũt. Aristoxenus vero cũ de pythagora eiusq; familiaribus scriberet: refert illũ cũ a pythagora qui visitãdi gratia aduenerat: vt sese haberet iterrogatus eẽ digitũ imisisse per ianuã ac dixisse aperte ĩspice. ea postmodũ dictio apud studiosos: deteriorẽ in partẽ semp accipit. Qui aũt ea melioribus in rebus vtunt: peccãt: dicebatq; deos mensã thyotõ vocare. Porro Andrõ ephestius duos tradit fuisse pherecydes syros: Astrologũ alteꝝ: alterũ Theologũ Badis filiũ: cuius pythagoras studiosus fuerit. Eratosthenes vnũ tantũ mõ syꝝ: Alteꝝ Atheniẽsem genealogũ fuisse asserit. seruat hactenus pherecydis syri quẽ scripsit libellus de reꝝ pricipio: cuius initiũ ẽ iuppiter quidẽ adq; tps & tellus erãt semp: terreniꝗ aũt nomẽ fuit terræ: postq̃ ipsi iuppiter premiũ dedit: seruat & heliotropiũ i syra insula. Refert ãt duris i secũdo sacroꝝ iscriptũ ei9 tumulo epigrãma illustre.

In me finitur sapientia tota: quid autem
Si plus pythagoræ nostro dicas: quia primus
Græcorum in populis non mentior ista locutus.

¶Ion autem chius de ipso ait.

Hic velut ornatus virtutibus atq; pudore:
Et dulcem vitam non habet exanimis.
Si ciam pythagoræ sapientia summa. virorum
Cunctorum mentes vidit & edidicit.

¶Est & nostrum sic se habens Carmine pherecratio:

Insignis pherecydes
Syros quem parit olim:
Turpes in pedicillos
Permutasse priorem
Formam dicitur: atq;
Magnetum in regionem
Se iussisse trahi: quo
Inferret generosis
Pœnas ciuibus audax
Ingentes. ephesi nam
Oraclum fuerat quod
Solus non erat ipse
Mandans hoc moriturus:
Cedens sic apud illos.
Verum est hoc igitur: vir
Si viuens sapiensq;
Quædam est vtilitas: ac
Certe qñ nihil q; ẽ.

Aliorũq; in eum feruntur epigrãmata. Fuit aũt circa. lxix. olympiadem: Est eius quoq; ad thaletẽ huiusmodi epistola: Pherecydes Thaleti.

Ene moriaris: cũ tibi fatalis dies supuenerit: morbus me inuaserat cũ tuas ac-
b cepi litteras: pediculis operiebar totus & rigore angebar febris. Mãdaui itaq; qbusdã ex familiaribus vt cũ me sepelierint: ad te pferant quæ scripsi: Tu aũt siquidẽ ea ꝓbaueris cũ sapientibus reliqs ita legẽda demũ trades: sin aũt improbaueris nolite edere: mihi certe nec dũ satis placebãt: Est ibi quidẽ nõ certa reꝝ fides: neque enĩ id recipi neq; qd sit veꝝ me scire ꝓfessus sum. forte quędã de theologia reseruaui: cętera intelligere oportet: oĩa qppe significo potius: q̃ apio. Morbo aũt dieb9 singulis inualescẽte: neq; medicoꝝ quempiã: neq; amicoꝝ penitus admitto. Cæteꝝ assistẽtib9 p foribꝰ & iterrogãtib9 quo i statu sim: digito p hostij claustra dimisso: q̃ sim lãgore fatigatus ostẽdi: admonuiq; vt postridie conueniãt ad solẽnes pherecydis inferias. Vale

Atq; hi sunt quidẽ appellati sapiẽtes: quibus pleriq; pisistratum & tirãnum aggregãt. Veniẽdum vero iam ad philosophos: ac primo inchoãdum ab Ionica philosophia: cuius principẽ thaletẽ fuisse memorauimus Anaximãdri præceptorem.

¶Laertij Diogenis Liber secundus.

Naximandro milesio Praxiades Pater fuit: huius ẽ illud principium & elementum immẽsum hoc & infinitum esse: non tñ definiens aera: & aquam: aut aliud quippiam: & partes quidẽ
a eius immutari: totũ vero immutabile: durare medio loco terram cẽtri instar constitutam globosamq; esse: & rotũdam: lunam falso lucere luminis splẽdoremq; a sole mutuari. Solẽq; terræ æquare magnitudinem: & esse purissimum ignem. Primus aũt Γνώμονα inuenit ipsumq; lacedæmone in loco captandæ umbræ idoneo statuit. quo. s. vt ait Phauorinus i omnimoda historia cõuersiones solis: & æquinoctia notaret: horoscopia quoq; fabricatus ẽ: ac primus terræ marisq; circuitus descripsit: & sphæram insuper cõstruxit. Quænam vera sibi visa sint summatim pro memoriæ occurrit exposuit Appollodorus Atheniensis: qui illum: & in chronicis ait secũdo anno. lviii. olympiadis annum egisse ætatis. lxiiii. ac paulo post obisse diẽ: floruisse autẽ maxime sub Polycrate Samiorum Tyranno: aiunt eum canẽtem a pueris irrisum: eoq; comperto dixisse canẽdum ergo puerorum cã modulatius. Fuit & alius Anaximander historicus: & ipse milesius Ionicus scriptor.

¶Anaximenes.

Naximenes Eurystrati filius milesius Anaximãdri auditor fuit. Quidam: &
a parmenidẽ audisse asserũt. Hic initium dixit aera: & infinitum: moueri sidera non supra terram: sed circa terram: vsus ẽ autem Ionica locutione simplici: & minime fucata. lxiii. olympiade natum esse: atq; eo anno quo sardis capta sit obijsse diem Apollodorus tradit. Fuerunt & alij duo lampsaceni ipsius nominis: orator vnus: alter historicus qui oratoris nepos Alexãdri gesta conscripsit. Extat philosophi Anaximenis epistola: huiusmodi: Anaximenes Pythagoræ. Thales ab ætatis flore ad senectutem per studia virtutis humanitatisq; peruectus inclita morte defungitur. Is cum vt cõsueuerat vna cum ancillula sidera inspecturus atrio domus matutinus exisset immemor vt sese loci situs haberet: dum æthera securus explorat in subiectam foueam cecidit. Milesij fideq; obseruatoris hunc finẽ tradunt. Ceteri liberiq; nostri tanti viri iugiter meminimus: atq; in illius maxime doctrina: acquiescimus: initiumq; sermonis nostri Thaletem semper istituimus: itẽq; alia. Anaximenes Pythagoræ. Consultius nobis egisti vt quietus viueres. qui ex Samo Crotonẽ commigrasti. nempe. n. æacidæ alijq; infesti sunt: milesijsq; tyranni dominantur. Medorum itẽ rex nobis acriter imminet. nisi velimus esse tributarij: ac cõsilij non fuerit Ionas pro libertate omnium cum medis dimicare. Nam si bellum aduersus illos ieamus nulla nobis spes salutis est. Quoniam igitur animo possit Anaximenes cæli secreta rimari: cui iugis aut mortis aut seruitutis icumbit metus? At q to Crotoniatis atq; italis cæteris in amore: ac studio es: perguntq; ad te: & ex Sicilia studiosi quiq;.

¶Anaxagoras.

Naxagoras hegesibulo siue eubulo patre Clazomenius anaximenis fuit pri-
a mis studiosus. primus hic materiæ quam hylem appellant mẽtem adiecit in pricipio operis sui sic scribens: omnia simul erant: deinde accessit mens: eaque

cōposuit: q̄obrem & mens siue animus dicitur. Timon hoc ipsum de anaxagora fate-
turus fillis dixisse scilicet mentem confusis primo rebus accessisse omniaq; compegis-
se simulatq; ordinasse.

Fertur anaxagoras mentem fortissimus heros
Ipsi mens qm̄ contingens omnia moxq;
Vna compegit veteri pugnantia lite.

Hic nō modo generis gloria & opibus: veꝝ animi quoq; magnitudine clarissimus fu-
it. Quippe cum cūctum patrimoniū suis spōte cōcessit: nā cum ab eis insimularet̄ ne-
gligētiæ: quid ergo inquit: nō ne vos ista curatis? Demū ab eis profectus ad speculan-
dam reꝝ naturā se cōtulit rei &.p.& priuatę oīno negligēs: adeo vt cuidā se ita cōpellā-
ti nulla ne tibi patriæ cura est: dixerit mihi vero p̄riæ cura & quidē summa est: digitum
in cælū intēdēs. Fertur in xerxis trāsitu annū ætatis vigesimū egisse vixisseq; ānos .lxii.
Appollodorus i chronicis floruisse eum lxx. olympiade: septuagesimæq; octauæ pri
mo anno defecisse refert: Philosophari Athenis ceperat sub Callia .xx. ætatis anno vt
Demetrius phalerius in descriptione principiū refert: vbi &.xxx. annos cōmoratū tra-
dunt. Dicebat Solem candēs ferrum esse: ac penitus ignitum: & pelopōneso maiorē.
Alij hocad Tātalum referūt: lunam habitacula in se habere & colles & vales: initia re-
rum similitudines habere partiū. Vt enim ex minutissimis arenis aurum cōstet: ita &
ex paruis similiū partium corporibus hoc totū esse compositū: menteq; initium mo-
tus. & grauia corpora inferiorem locū vt terram: leuia superiorē optinuisse: vt ignem
medium aeri atq; humori distributū. Ita.n.& super terræ latitudinem mare subsistere
humoribus a sole in vaporē conuersis: Sidera principio quidem turbato & cōfuso mo
tu ferri solita. Ita secūdum terrę verticē eum qui semper apparet polum fuisse: post mo
dum vero inclinationē accepisse: lacteum orbē reflexum esse solaris luminis nō inter-
micātibus Astris: cōmetas errātium stellaꝝ esse cōuentum flāmas ex se emittētium:
tosq; qui σωἰνϐϑηρὸσ dicuntur veluti scintillas ab aere vibrari ventos fieri cū aer a sole
tenuaret̄: tonitrus nubium esse collisionē: coruscationes confricationem itidem nubiū:
terræmotus successionē aeris in terram. Animātes primo ex humore & calore terraq;
manasse. postmodū ex inuicem natas esse: mares a dextris: fœminasq; a sinistris. Aiūt
illum prædixisse eū qui circa ęgis fluuios contigit lapidis lapsum: quē ex sole casuꝝ di
xerit eaq; rōne inductum Euripidē ipsius discipulū: solem in phaetonte aureā glebam
appellasse. Profectū quoq; in olympiā sereno & lucēte Cælo sedisse pellicea indutum
veste: quasi breui eruptura pluuia: sicq; contigisse. p̄contanti an lapsaceni mōtes mare
essent aliqñ futuri: dixisse ferūt: ita sane nisi tempus defecerit. Rogatus cuius rei causa
natus esset: & inspiciēdi inquit cæli & solis & lunæ. Dicēti cuidam Atheniēsibus priua
tus es: non ego illis ait sed illi me cū vidisset mausoli sepulchrū: monumentū inquit p̄-
tiosum & lapidibus ornatū diuitiarum imago ē. indignāti homini ac moleste ferenti:
q in alieno solo moreretur. bono inquit esto animo. Idē.n. vndiq; in infernum descen
sus ē. videtur autem vt fauorinus in oīmoda historia testatur: Primus homeri poema
de virtute & iustitia cōpositum esse dixisse: multūq; metrodoꝝ lapsacenū familiarem
sui ad eā opinionē contulisse. Quē in his ēt quæ ad naturæ historiā attinēt cōstat poe
tæ fuisse i primis studiosū. Primus aūt Anaxagoras ēt librū ab se scriptū edidit: enīue
to sub pricipe dimylo cecidisse de cælo lapidē: Anaxagorāq; tū dixisse cælū oē ex lapi
dibus eē cōpositū: ac vehemēti circuitu cōstare alias cōtinuo sūma vi ipetus lapsuꝝ. Si
lenus in primo historiaꝝ auctor ē. varia de huius dānatiōe referuntur. Nā in successiōe.

philosophorum tradit Sotion a cleone impietatis accusatum: q solem candentē dixerit laminā: ac penitus ignitam. Defensum aūt a pericle discipulo quinq; talentis mulctatū: exilioq; dānatum fuisse. Porro satyrus in uitis a Thucidide accusatum: q contraria pericli in reipublicæ administratione sentiret: neq; impietatis modo: verum & proditionis absentēq; morti addictum: & cū illi renunciata esset: & damnatio sua & filiorum mors: ad alterum dixisse iampridē aduersum illos atq; se ex æquo naturā tulisse sententiam: ad alterum: sciebam me genuisse mortales. Alij hoc ad solonē referunt. alij ad Xenophōtem. Hunc aūt manibus etiam proprijs sepelisse liberos Demetrius phalereus in libro de senectute testat. Hermippus in vitis carcere inclusum addictūq; morti tradidit. Periclem vero percontatū an illius vitā in aliquo criminaret: cum nullū ei crimē impingi cōpertisset dixisse: atqui ego discipulus istius sum. Nolite igitur iniquis calūnijs inducti illū perdere: verum mihi potius obtēperate liberūq; abire permittere: sicq; factū esse. Hāc tamen illū iniuriā ægre tulisse: ac spōte inde discessisse. Verum .n. Hieronymus in secundo cōmentariorum Periclē asserit illū adduxisse in iudiciū incertis gressibus nutātem: & prę nimia ægritudine confectū macie misericordiaq; iudiciū: potius q̄ q innocēs fuerit inuentus: relaxatum esse: tā varia de ipsius damnatiōe inter auctores minime obscuros habetur opinio: nec defuere qui existimarent illū democrito infestum fuisse: q ab illo minime fuerit defensus. lampsacū postea profectus illic diem suū obijt: vbi rogātibus eum principibus ciuitatis nunquid fieri mandaret: iussisse ferunt: vt pueri quotannis quo mense defecisset: ludere permitterentur: seruariq; hactenus eam consuetudinem. Defuncto igitur lampsaceni honorifice iusta persoluerunt: eiusq; tumulum epigrammate illustrauerunt. Fuere tres & alij eodem nomine in quorum nullo fuere omnia. Verum Primus quidem orator de isocratis disciplina veniēs. Statuarius alius: cuius meminit Antigonus. Tertius grāmaticus zenodoti discipulus.

¶Archelaus.

Rchelaus Atheniensibus siue milesius patrem habuit Apollodotum siue vt
a quidam scripsere. Mydonem: Anaxagorę q; discipulus: & Socratis magister
fuit. Primus hic ex Ionia physicam philosophiam Athenas inuexit & appellatus est physicus q in eum philosophia desierit naturalis: Socrate ethicen introducente: q̄q̄ ne hic quidem ethicæ rudis fuisse videatur: namq; de legibus philosophatus est: & de honesto & æquo. Porro Socrates q hæc ab illo sumpta ꝓpagauerit inuenisse putatus est. Duas eē generationis cās asserebat: calidum & frigidum aīalia de limo nata iustumq; & turpe non natura constare: sed lege hac aūt rōne nitebatur liquentē calore aquam vbi ignis inflāmatur ardoribus terrā efficere: vbi vero circunfluit: aerē gignere atq; ideo illā quidē ab aere: hunc aūt ab ignis leui facileq; motu cōtineri: gigni vero aīalia ex terræ calore: q̄ limum lacti simillimum ad escam emanauerit: sic & hoies natos primusq; vocē aera percussum diffiniuit. mare in concauis p humū veluti collatum cōsistere dixit: maximūq; siderū solē: & omne hoc infinitum appellauit. Fuerunt & tres alij eiusdē nominis: primus Chirographus qui oēm ab alexandro pagratam terram descripsit. alius qui quæ naturæ sunt ꝓpria versu ꝓdidit: tertius orator qui & artē oratoriam scripsit.

¶Socrates.

Ocrates sophronisco patre lapidario: matre phænareta obstetrice nat⁹: sicut
f & plato in thæteto meminit: Atheniēsis patria: pago a lopecēsis fuit. non defuerunt qui illum iuuasse euripidē existimauerint. Vnde mnesilochus ait phrygibus noue euripidis poemati & socratem ligna ministrasse.

Euripidis recens phryges est fabula.
Sarmenta cui suponit: & socrates prudens.
Acrursus Euripides socratis vt socij: & adiutoris meminit.
Tumores socratis noueras ligatores:
Et callias. tu grauis: & sentis sic magnum.
Mihi licet: Socrates enim certe causa.
Aristophanes quoq; hoc ipsum in nephelis tradit: hunc asserens euripidem fuisse qui
Tragœdias scripserit eloquentiæ sapientiæq; plenissimas.
Sapientiæ Euripides agens tragœdias.
Plenissimas hic est celebresq; multum.

Cum igit Anaxagoræ secũdum quosdam auditor fuisset: & damonis vt Alexãder in successionibus ait: post eius dãnationem ad Archelaum se physicum cõtulit: cuius: & pædica fuisse scribit Aristoxenus. Porro Duris seruuisse illũ ait: & sculpsisse lapides: opusq; illius esse gratias quę sunt in arce vestitas pleriq; asserunt: vnde illum: & timon in sillis: & sculptorem lapidum dixerit: & græcorũ vatem præterea vaffrum: & oratorem varium subatticumq; simulatorem appellarit.

Lege loquens vaffer rhetor lapidumq; politor
Græcorum vatesq; subatticus: & simulator
Deriuauit ab his monstrans certissima verba

Erat quippe i oratoria sicut et idomeneus refert promptus atq; acer: sed eum tyranni xxx. dicẽdi artẽ: vt ait Xenophon: docere vetuerunt. Carpit: & ab Aristophane. vt qui deteriorẽ rõnem meliorẽ faceret primus: quippe: vt fauorinus in oimoda scribit historiatẽ Aeschine discipulo oratoriæ cãpos aperuit. Idomeneo idipsum i libris quos de Socraticis scripsit asserente: primusq; de vitæ ratione disseruit: ac primus philosophorum damnatus morit. Ait aũt Aristoxenus Spithari filius pecunias illum ex ministerio suo ad necessariũ victum congregare solitũ. Ceterũ critonem eum ab emendicanda quottidiana stipe atq; ab officinæ subduxisse ministerio gratiam animi ipsius admiratum. et q; se in disciplinã dedisse Demetrius Bizantius auctor est. Animaduertens aũt naturalis speculationis fructum nullũ esse: eamq; ad officia vitæ nihil esse necessariam inuexit primus ethicem: deq; illa: & in officinis: & in publico quotidie philosophans: ea potius inquirenda hortabat: quæ mores instruerent. & quorum vsus nobis domi esset necessarius. Illic. n. Homeri testimonio bonũ nobis malumq; nasci: Sæpe vero inter loquendũ agente id orationis vehementia iactare digito solebat: & crines vellere: ita vt a plerisq; rideret: habereturq; despectui quę in oia ferebat æquo animo. Vnde & cũ fuisset a quodã calce percussus: admirãtibus illius tolerantiam dixit: quid. n. si me asinus calce ipetisset num illi diẽ dixissem: Hec demetrius. Perigrinatiõe vero illi opus nõ fuit quemadmodũ plurimis: nisi inquantũ militauit: sed semper eodẽ in loco manẽs. contẽtus cũ familiaribus: ac studiosis disputabat: nitebaturq; summo ingenij acumine nõ tam illos ex sña refellere: q ipse quid verũ esset inuenire. Fert cum eurypides ei legendũ Heracliti opusculũ dedisset: rogaretq; quid sibi videret dixisse: ea quidẽ quæ intellexit fortia sunt: puto item: & quæ non intellexi: verũ delio id narratore aliquo indiget. Cura illi dicens fuit corporæ exercitationis: eratq; præclari habitus. Deniq; in amphipolim armatim militiam secutus ẽ: atq; prælio cõmisso circa delum lapsum equo xenophontẽ apprehendit atq; seruauit. Confugientibus atheniensibus cæteris ipse lẽto passu abibat: sæpe clam retrospiciẽs: & vlcisci obseruans siquis eu se ipsos inuadere ten-

tasset. Militauit & in potideam per mare. Nam pedibus minime licebat obsistēte bel
lo quo tempore nocte tota in vno habitu permansisse tradunt. Et cum in ea expeditio
ne fortissime pugnasset, ac vicisset. victoriam alcibiadi spōte concessisse: quem a Socra
te amatum Aristippus in quarto de antiquis delitijs testatur. Ion autem chius iuuenē
cum archelao samum in samo peregrinatum venisse tradit. Aristoteles & pythonē p
fectum ait. Isthmum quoq; fauorinus in primo cōmentariorum adisse refert. Erat au
tem constantis animi inuictęq; sententiæ: & imprimis popularis dominatiōis studio
sus: quod cum ex alijs cōstat: tum ex eo maxime q; iubentibus qui cum Critia erāt no
bilibus. leontē Salaminium illustrem & opulentum virum ad se deduci perimēdum
haud quaq̄ cessit: solusque aduersus. x. potentissimos duces sententias ferre ausus est:
& cum libere quo vellet abire e carcere liceret noluit. & plorātes seuere increpauit: pul
cherrimosq; sermones illos vinctus prosecutus est. Frugi item erat & continēs. Refert
Pamphila in septimo cōmentariorum cum alcibiades grandem illi aream ad constru
endam domum largiretur dixisse: an vero si calciamentis mihi opus esset: corium da
res vt calceos mihi ipse conficerem? atqui ridiculus essem si acciperem: Sæpe cum coꝝ
quæ publicæ vēdebātur multitudinem intueretur: secū ista voluebat: q̄ multis ipse nō
ego: ac semper habebat in ore iambos illos: quibus argētum & purpura & cætera id
genus tragœdis potius q̄ vsui vitæ necessaria docētur. T archelaum præterea Macedo
nem & scopā Crānonium: Eurylocūq; larisseū aspernatus est alto aio: cum neq; ab eis
missas pecunias accepit: neq; ad eos ipse proficisci voluit. Adeo aūt parce ac tempera
te vixit vt cū Athenas lues sæpenumero vastaret: solus ipse nunq̄ ægrotauerit. duas il
li vxores duxisse: priorem xantippe ex qua laroproclē genuerat: secundam Myrto
nem Aristidis illius iusti filiam quaro & sine dote acceperit: queq; sibi sophroniscū me
nexenūq; peperit Aristoteles auctor ē. Alij Myrtonē prius duxisse: pleriq; vtrasque si
mul habuisse tradūt: ex quibus & Satyrus est & Hieronymus Rodius. quippe Athe
nienses cū Bellis ac lue ciuibus exhaustam ciuitatē reparare sobolemq; ppagare vellēt
decreuisse referunt: vti vrbanam quidē vnam vxorem ciues ducerent: liceret autem &
ex altera pcreare liberos. Idq; tū & Socratem fecisse. magna vero mētis altitudine car
pentes se atq; obiurgātes contēnebat. In facilitate quoq; victus maxime gloriabatur:
mercedēq; nullo exigebat. Dicebat autē qui suauissime comederet cum minime obso
nio egere: & qui cum voluptate biberet: cū quod præsens nō sit poculum non quærere,
nec expectare: eumq; dijs maxime propinquum: qui minimis egeat. Hoc si quis velit
a Comicis doceri potent: Qui profecto illū dum vituperare querūt: laudant. Aristo
phanes deniq; sic illū agit. O præclare sapiētiæ amator homo q̄ iuste Athenis beatus
albiq; viuis: sic memores & curis plenus inestq; animo erūna: neq; fatigaris aut stans
aut sedēs: sed ne alges quidē multum dolens: neq; prandere cupis vinoq; & edacitate
abstines: alijsq; inhonestis: porroq; Amepsias palliatū illum inducēs sic ait. Socrates
paucoꝝ optime viroꝝ multorumq; vanissime & ipse ad nos pergis: patiensq; es: vnde
tibi pallium hybernum: hoc incōmodum per coriarij cōtingit malignitatē. Hic tāefu
efuries assentari nunq̄ passus es Cæteꝝ ipsius rei q̄ semp inimicus fuerit: vt que magno
& alto animo fœdam istam adulationē prætereuectus sit: Aristophanes itidē accedat
testis in hanc sentētiam elatus fastu vias teris oculoq; innuis & discalciatus pergis plu
ra q̄ toleras atq; inter nos vultus grauitatē ac reuerētiam seruas. Cumq; hoc vitæ insti
tuto degeret interdum tamē ipsi congruēs venustiore habitu amiciebatur: vt in Plato
nis symposio ad agathonem pergēs: æqua illi & hortandi & dehortādi facultas fuit.

Denique theætetum cum de disciplina differeret: vt ait Plato: mirifice immutatum diuinumque ferme remisit. Euryphrona qui patri diē dixerat: quædā de iustitia & pietate loquens ab instituto reuocauit. Lysidem autē hortando maxime motalem fecerat. Erat enim illi ingenium ad eliciendos ex rebus sermōes accōmodatum. Lamproclem item filium in matrem immitem ac ferę: vt ait Xenophon: suadendo ad reuerentiam: reduxit. Glauconē præterea Platonis fratrem ad rem publicam accedere volētem: proposito retraxit: q̄ is rudis esset ignarusque rerum. Item vt refert xenophon. Charmidem ecōtra qui esset maxime idoneus: ad capessendam incitauit. Iphicrati quoque duci animos adiecit: cum ostendisset ei gallos gallinaceos Carij midæ corā callia pēnis ac rostro dimicantes: ipsumque glaconides ciuitati acquirere optabat: non secus ac fasianum auem aut pauōem. Dicebat autem facile cuiuis esse quæque habet mira proloqui. Amicos autem quot possideat nominare difficilimum: tantam in eis obseruandis in esse negligētiam. Euclidem vero cum videret foenrsium causarū imprimis studiosum: O inquit Euclide Sophistis quidem vti poteris: nō autem hominibus. Inutile enim arbitrabatur ac turpe hisce dare operam: sicut & Plato in euthydeno testatur. Dederat illi charmides domesticos pueros vt ab eis domum deduceretur: sed noluit ille suscipere. Sūt qui dicāt illum Alcibiadis eximiam formā aspernatum. vacationem vt possessionum omnium pulcherrimam laudabat: & in ea iucundissime acquiescebat: vt in symposio testatur xenophon. Dicebat & vnicum esse bonum sciam: malum econtra vnicum isciam: opes ac nobilitatem nō solum nihil in se habere honestatis: verum & malum omne ex eis oboriri. Denique cum dixisset ei quidam Antisthenem matre esse threicia. Tu ne iquit arbitrabaris ex duobus atheniēsibus adeo insignem virum natum: Phædonem quoque captiuitatis necessitate quæstui turpi expositum critoni redimēdum præcepit: spectatūque philosophum fecit. sed & fidibus canere didicit: quādo illi opportunum fuit: minime improbum seu pudēdum dicens: quod quisque nesciat: discere. Sæpius item saltabat eam exercitationem plurimum ad tuendam bonā valletudinem cōducere existimans: sicuti & xenophon in symposio testatur. Asserebat & dæmoniū sibi futura præsignare: ac bene incipere paruū non esse: sed maximum: & scire se nihil præter hoc ipsum quod nesciret: eos itē qui præcocia multi emerēt desperare aiebat se ad maturitatis tempus peruenturos. Rogatus aliquando quænam sit iuuenis virtus: nihil nimis inquit: geometriæ cousque dandam operam monebat: quoad quisque possit terram mensura accipere & dare. Euripide vero de virtute ita disserente: vt diceret præclarum ēē temere hanc dimittere surgens egressus est: ridiculum esse dicēs mancipium si non inueniatur: dignū inquisitione iudicare: virtutem vero passum perire permittere. Interrogatus vtrū melius eēt vxorem ducere necne: vtrūuis horum inquit egeris pœnitētia incesset. admirari dicebat cur hi qui lapidea signa sculperēt summa ope niterētur: vt lapis homini q̄ simillimus euadat. se ipsos curare negligerent ne similes lapidibus & videantur: & sint. Hortabatur & iuuenes: se iugiter in speculo intuerentur: vt si quidē formosi essent: digni ea specie fierēt: sin autem deformes eam deformitatē eruditione protegerēt. Cum vocasset ad cœnā diuites: & xātippē modici puderet apparatus: bono inquit esto aīo. Nam si quidem modesti erunt frugi mēsam haud quaq̄ aspernabūtur: sin autē intemperantes nulla nobis de hisce cura erit. Aiebat alios hoīes viuere vt ederēt: se ideo edere vt viueret. Ad hæc vulgus ignobile & imperitam amplectētem plebem idē ferme facere dicebat: ac si quis singulos nummos reprobaret: congestum ex hisce cumulum vt pbabilem susciperet. Cum sibi dixisset Aeschines: pauper sum & aliud habeo nihil: me

ipsum aūt tibi do⁊an vero tu inquit non animaduertis q̄ mihi maxima tradis. Indignā
ti cuidam cur despiceret̄: cum summa rerꝫ .xxx. sibi arripuissent: ergo ne iquit pœniret
te Referēti q̄ illum Athenienses mori decreuissent: : & natura illos inquit. Hoc alij ad
anaxagoram referunt: dicēte sibi vxore iniuste morieris: an tu inquit iuste malles: cum
in somnis quendam sibi ista dicētem audisset. Tertia tephthie tempestas læta locabit.
Ait ad Aeschinem post diem tertium se moriturꝫ: qua die cicutam bibiturus erat. Apo
lodorus ei pallium præciosum obtulit vt in illo moreret̄: & ille quid inqt: num palliū
meum viuenti congruum fuit: Vita functo non conueniet̄ nuncianti sibi quendam se
maledictis incessere: bene ait loqui non didicit. Cum disruptam palij sui partem vertis
set Antisthenes & inspectandam omnibus dedisset: aspicio inquit per scissuram pallij
tuam vanitatem. Dicēti cuidam non ne tibi ille maledicit. non inquit: mihi enim ista nō
ad sunt. Dicebat expedire seipsum ex īdustria comicis exponere. Nam si quidem ea dī
xerint quę in nobis cottigenda sint emēdabunt. Sin alias nihil ad nos. Xanthippe cum
in eum prius conuicia & maledicta iaculata eēt Postmodum vero & sordidis aquis per
fudisset: non ne inquit dicebam xanthippem tonātem quandoq̄ pluituram. dicēti Al
cibiadi non esse tolerabilem xantippem adeo morosam: Atqui ait ego ita hisce iam pri
dem assuetus sum: ac si iugiter sonum trochlearum hauriam an vero tu nō toleras cla
more perstrepentes anseres: illo dicēte at mihi oua pullosq̄ pariunt: & mihi ait xantip
pe filios gignit. Cum pallium illa sibi in platea sustulisset monerētq̄ familiares iniurā
manu conserta vlcisceret̄. Præclare inquit vt nobis corrixantibus quisq̄ vestrum accla
mare pergat: Eia Socrates Eia xantippe asperioris ingenij: vxori ita congrediendū mo
nebat: vt equis animosis equites: Cæterum sicut illis cum hos se subegerint: reliqui fa
cile cedunt: ita & mihi post xantippes vsum: reliquorꝫ mortalium facilis toleratio ob
ueniet. Ista & huiusmodi gerens quottidie & dicens: pythie testimonio laudatus ē: quę
chærephonti id oraculum edidit: quod in omnium ore ē: quo. s. mortalium omnium
Socrates sapientissimus prædicaretur: ex quo magna in illum inuidia conflata est: pręter
eaq̄ q̄ eos qui se ipsos magnificarēt & ęstimarent quasi stolidos & insensatos arguis
set: eorum ex numero anytus ē: sicut in mēnone plato ait. is enim a Socrate rideri senō
ferēs: primum quidem aristophanem aduersus illum inuexit atq̄ in eius maledicta ꝓ
uocauit. Postmodum vero melitum etiam induxit: vt illi crimen impietatis adolescen
tiumq̄ corruptiones obijceret. Et melitus quidem ad iudices illum accusauit: sniam vt
ro Polyectus dixit: vt ait Fauorinus in omnimoda historia: orationem Polycrates so
phista scripsit: vt Hermippus refert siue vt quidam volunt anytus: præparauit autem
omnia Lycon orator. porro Antisthenes in philosophorꝫ successionibus: & in apolo
gia Plato tris illum accusasse tradunt Anytum Lyconem ac Melitum: Anytum qui
dem opificum ciuiliumq̄ partes tuentem: Lyconem oratorꝫ Melitum vero poetarū
q̄ eos omnis carperet Socrates. Fauorinus in primo commentariorum veram non eē
Policratis in Socratem orationem tradit: quod in ea facta sit mentio murorum a Ce
none instauratorum: id vero factum constat sexto anno post mortē Socratis: sic an
tem se habet. Enimuero causæ ipsius conuitatio hoc mō gesta est. Seruatur enim ha
ctenus inquit fauorinus in metro. Accusauit melitus meliti filius pittheus Socratem
Sophronisci filium alopecensem de hisce criminibus: iura violat Socrates quos ex ma
iorum instituto suscepit Ciuitas deos esse non æstimans. Alia vero noua dæmonia in
ducens. Contra ius & fas iuuenes corrumpit: pœna illi mors. Philosophus vero cum
sibi lysias quam ꝓ se scripserat apologiam recitasset: bona inquit & preclara est oratio

lysia mihi tamen minus congruit. Erat.n.illa plurimum iudicialis:q̃ vt philosopho cõ
uenire videret̃. Percontãti lysiæ cur si bona esset nõ sibi congrueret oratio:non ne iquit
& indumenta & calciamenta speciosa esse possent: neq; tñ mihi conuenire: Cũ vero iu-
dicium ageret̃: ascendisse platonẽ in suggestum refert iustus tiberiensis in stẽmate ac di
xisse:minor natu cum sim viri athenienses his oĩbus qui tribunal ascenderunt: interpel
latumq; a iudicibus reclamãtibus descende. Damnatus igit̃ est iudicũ ducẽtis.lxxx.&
vna sententijs. Tractantibusq; iter se iudicibus quid illũ potius conueniret pati an pen-
dere:viginti & quinq; dragmas solutuꝝ se dixit:q̃q̃ eubulides centũ esse pollicitum di-
xerit. Veꝝ tumultuantibus iudicibus:eoꝝ inquit gr̃a quæ a me gesta sunt:censeo me
in prytaneo publice ali. Tum illi adiectis alijs.lxxx.sentẽtijs morte illum damnant:&
cõtinuo coniectus in vincula post paucos dies venenũ bibit: multa prius de ĩmortalita
te animoꝝ:ac præclara differens:quæ in phædone Plato digessit: pæana quoq; illũ scri
psisse pleriq; autumãt: cuius est initiũ: Delie apollo salue:simulq; Diana pueri glorio-
si.porro Dionysodorus pæana illius non esse memorat.fecit & æsopiam fabulam non
multum cõposite:cuius initium est: Aesopus hæc retulit & cætera:atq; in hunc modũ
Socrates excessit e vita. Atheniensibus eius facti tñ pœnitentiæ incessit mox: vt palæ-
stras & gymnasia clauderent & alios quidem exilio: Melitũ vero morte damnarẽt.so-
cratem aerea imagine publice honorauere:quã a lysippo perfectã in vrbis celeberrimo
loco statuerunt. Anytum ipsa die reuertẽtem Heracleæ exterminarũt: passi sunt hæc
athenienses non mõ in socrate: verũ & in alijs viris illustribus permultis. Namq; vt ait
Heraclides homeꝝ veluti insanientem dragmis.l.mulctarunt: tyrtæumq; mentis im
potem dixerunt & astydamantẽ primum ex ludo æschyli sapientissimũ aerea imagine
honorauerũt: Eis Euripides quoq; id exprobrat in Palamede innocuamq; musam inse
ctatos clamans. Enimuero philochorus Euripidẽ ante Socratem obijsse tradit. Nasci
tur Socrates vt ait Apollodorus in chronicis sub apsephione septuagesimæ & septime
olympiadis anno quarto Thargelionis mẽsis sexta: quo die lustrauit Atheniẽses Ciui-
tatem Dianamq; natã Delij tradunt. morit̃ primo anno nonagesimæ quintę olympia
dis.lxx.etatis anno. eadẽ ferme Demetrius Phalerius ait. Sunt qui sexagenarium obijs
se referant: vterq; vero Socrates & Euripides Anaxagorę auditores fuere. Porro Euri-
pides primo anno septuagesimo olympiadis sub calliade ortus ẽ: Videtur autem mi-
hi socrates & de naturalibus disseruisse: quando quidem & de prouidentia plerumque
disputat: vt xenophon ait: & certe cum de mortalibus tantummodo verba eum fecisse
asseueret. Sed & plato in Apologia mentionem Anaxagorę faciens aliorumq; physi-
coꝝ:q̃ Socrates negat: de his dicere ipse cõprobat̃: & quidem cum sua oĩa socrati sem
per attribuat. Refert Aristoteles magnũ quẽdam ex Syria ꝓfectum Athenas Socra
tem pluribus i rebus reprahendisse: violentãq; illi mortẽ futuram prædixisse.

¶Est nostrum in illum epigramma istiusmodi.

Nunc bibe: nam vere sapientem dixit Apollo:
Socrates illustris & deus est sophia.
Ciuibus ingratis data sunt tibi dira venena.
Ast illi hauserunt protinus ore tuo.

Bibe nunc illustris Socrates: Cecinit nam vere sapientemq; dixit deus: at deus sapien-
tia. Nã venenum quidem a ciuibus ingratis accepisti: sed id illi tuo ore ebiberunt. Fu-
it eis vt refert Aristoteles tertio de poetica: cũ Antiocho lẽnio & antiphonte contentio
quẽadmodũ & Pythagoræ cũ Cydone & Onata. viuentiq; Homero cũ Sagari: vita

functo cū xenophane memorato colophonio: Hesiodo item viuenti cum cecrope: defuncto cum xenophane memorato: Pindaro cum Amphimene coo: thaleti cum Pherecyde: Biantiq; cum Salyro Prienæo: Pittaco cum Antimenide: & alceo: Anaxagoræ cum Sosibio. Simonidæq; cum Timocreūte. Sed enim ex his qui successere socrati appellanturq; socratici: nobilissimi sunt Plato: xenophon & Antisthenes. Ex his vero qui decem dicuntur: clarissimi fuerunt quatuor Aeschines: Phædon: Euclides: & Aristippus: primo igitur dicendum de xenophonte: deinceps de Anthisthene inter Cynicos: tum de socraticis: atq; ita demum de platone qui & decem sectarum princeps est: primamq; academiam ipse constituit. Hic ergo successionis est modus. fuit & alius socrates historicus qui argos diligenter descripsit: alius item peripateticus Bithynus atque alius poeta epigrammatum: & alius Cous qui deorum precationes inuocationesq; cōscripsit.

Xenophon.

x Enophon Grylli filius atheniensis: pago archieus fuit. Erat aūt verecūdus: & vltra q̄ dici possit speciosus. Aiūt eum cū Socratem in angiporto quodam habuisset obuium: Porrecto ab eo baculo trāsire ꝓhibitum: percontāti vero vbinā venirent quæ humanis vsibus accōmodata sunt singula cum ille respondisset: rursus vbi nam boni ac ꝓbi. hoīes fierent rogare perrexit. Ad hæc hærente illo dixisse ei Socratem: sequere igit̄ & disce. ex eo socratis auditor factus primus oīum quæ dicebant̄ notis excepta in publicum ædidit cōmentaria inscribens: primusq; philosophorū scripsit historiam: Hunc adamasse cliniam Aristippus in quarto de antiquis delitijs meminit: atq; ad eū hæc dixisse. Nam nunc ego cliniam gratius intueor: q̄ cætera oīa quæ sunt inter homines speciosa & quæ sunt dulcia hoībus: cecusq; mallem ad cætera fieri dū vnici cliniæ conspectu fuerer. Angor noctu & in somnis q̄ illū non video: diei ac soli gratias ingentes ago q̄ cliniæ mihi faciē reuelant. In Cyri amicitiam hoc mō venit: erat illi familiaris qdem ꝓxenus nomine. Boetius genere: discipulus Gorgiæ leontini cyroq; cognitus & carus: is apud Cyrum Sardis morabat̄. Scripsit. aūt xenophonti epistolam athenas accersens illū & Cyro amicū fieri suadens hanc ille socrati ostendit: consilium q; flagitabat. Eū ille delphos misit: in ea re dei consilio vsurꝰ. Paruit xenophon: profectusq; ad eū. rogat num pergere ad Cyrū debeat necne: sed quo pacto ire: qua in re Socrates illum & si modice insimulabat proficisci tñ monuit. vbi aūt ad cyrum venerat: ita se illi insinuauit: vt non minus illi amicus carusq; fuerit q̄ proxenus: & alia quidem oīa quæ in ascensu Cyri ac descēsu cōtingere nobis ipse diligentissime tradidit. Inimicitias aūt aduersus Menonē pharsaliū grauissimas exercuit: qui fuerat ascēsus tempore Peregrini militis ductor: cui inter cætera maledicta & illud obiecit maiorib9 illo se vsū amasijs. Apollonidi item cuidam exprobrauit: perforatis esse eū auribus dicens: post ascēsum vero & ponticas clades fœderaq; a Scutho odrysorꝫ rege violata: se in asiā contulit ad Agesilaum lacedæmoniorꝫ regem: Cyriq; milites illi sub mercede præstitit: ac se illi penitus deuouit: amicissimusq; fuit. Quo tēpore q̄ laconicas partes tueri videretur: exilio dānatus ab atheniensibus est: profectus deinde ephesum dimidium auri q̄d secum tulerat Megabyzo Dyanæ sacerdoti seruādū tradit quoad reuerteret̄. Sin aūt statuam ex eo cōfectam deo cōsecrare iubet ex dimidio reliquo donaria in Delphos misit: inde cū agesilao in græciam ad bellum cōtra Thebanos ꝓfectus est lacedæmonijs cōmeatum illi suppeditantib9. Hinc iam omisso agesilao in agrum Heleæ scillontem venit ab vrbe paruo spacio disseparatū. Sequebat̄ aūt illum & muliercula Philesia nomine: vt refert Demetrius magnesi9: & duo liberi Gryllus: ac Diodor9: vt ait Demet

chus in libro de repudio aduersus xenophontem: qui ẽt gemini vocati sunt. Aduenien
te vero megabyzo sub occasione publice festiuitatis receptis pecunijs prędium emit &
deæ cõsacrauit: quod amnis interfluit Selenus ephesino fluuio æquiuocus. Hinc iam
venationibus istabat: amicis cõuiuia faciens historiasq; cõscr bens: Refert Demarchus
lacedæmonios illi domũ agrumq; dedisse. Philopidam preterea Spartiatam aiunt ad
eum illuc dono misisse, mancipia ex dardania captiua abducta: ipsumq; arbitrio suo il
la disposuisse: quo tempore elienses in Scillonta cũ exercitu ꝓfectos lacedæmonijs re-
morantibus agrũ cepisse Tum vero xenophontis liberi rum paucis seruis clam se sub-
ducentes in lepræum cõcessere. xenophon quoq; ipse, in elim primo: postmoduro in le
præum ad filios venit: atq; inde cũ illis Corinthum profectus: illic postea domicilium
habuit: Interea cum decreuissent athenięses afflictis lacedæmoniorum rebus opitula-
ri: filios athenas militaturos ꝓ lacedæmonijs mittit: apud Spartanos quippe instituti
fuerant: vt refert Diocles in vitis philosophorum: ex ea pugna Diodorus nullo praecla
ro faciore illustris euasit eiq; filius ex fratris nomine fuit. Porro Gryllus iter equites for
tissime dimicans: erat aũt ea pugna circa roantiniam honesta morte defungitur magi-
stro equitum Cephisodoro: & imperatore exercitus agesilao: vt ait Ephorus in quinto
& vicesimo historiaꝝ libro: in ea dimicatione epaminundas Thebanorum dux cecidit.
Ferẽ xenophon coronatus sacrificasse: & cum filium corruisse didicisset: coronam de-
posuisse. vbi vero acriter pugnantem oppetisse comperit: eam rursus capiti imposuisse.
Sunt qui illum ne lachrymatum quidem dicant: solumq; dixisse: sciebam me genuisse
mortalẽ. Refert Aristoteles Gryllj laudes: & epitaphia: tunc înumeros scripsisse: par
tim vt eius virtus celebris fieret: partim item vt patri gratificarent. Socratẽ item Gryl
li laudes cõscripsisse Hermippus testis est, in libro de vita Theophrasti. Timon eum vt
solet: carpit. Hæc vita xenophontis fuit: florebat roaxime quarto anno nonagesimę &
q̃rtæ olympiadis: ascẽditq; cũ Cyro sub pricipe xenęneto ãno vno ãte Socratis mortẽ.
Obijt ãt vt ait Stesiclides athenięsis in descriptõe principũ & olympiõicũ ãno p° cẽtesi
mę q̃ntę olympiadis: sub pricipe Callide mede sub quo & philipp9 amyntæ filius ma
cedonius regnabat: Obijt corinthi: vt ait Demetri9 magnesi9 ad maturã iã ꝓnect9 se
nectutem vir ꝓfecto cum in cæteris præstans & bonus: tum equoꝝ venatiõisq; ac disci
plinę militaris in primis studiosus: vt ex libris suis intelligi dat. Religiosus preterea &
sacrificiis intentus: ex eoq; fibras dijudicare doctus & Socratem ad unguem imitatus.
Scripsit aũt quadragita libros: alijs aliter eos diuidẽtibus ascensum Cyri cuius per sin
gulos libros: non aũt totius operis prohemium fecit. Cyri instructionem: Cyri pędã:
græcas res & cõmentaria symposiumq; : & œconomicum: & de equestri: & de venatio
ne. Hippachium præterea & Socratis apologiam & de feminibus. Hieronem quoq;
siue Tyrãnicum: agesilaumq;: & athenienfium ac lacedæmoniorum ciuilitatem: quã
non eam xenophontis Demetrius Magnesius testatur: ferẽ & Tucididis libros eaten9
latẽtes cum subducere posset: ipse prior in eius viri gloriam in lucem dedisse. Appella-
batur aũt musa attica: pro dulcedine eloquij & incredibili facilitate. Quo circa & se in-
uicem ipse ac Plato emulabant. vt suo loco cum ad Platonẽ venerimus dicemus: Sũt
autem & in hunc nobis epigrammata sic se habentia.

Non solum ad persas xenophontem ascendere cyrrus.
Fecit at ille iouis siquis agat repetit.
Namq; fuit ostendens doctrinæ dogmata græca,
Socrati atq; bonum quam meminit sophia.

¶ Aliud vt mortuus est.

Cecropis & cranei xenophon si ciuibus actus
In exilium es: amici gratia cyrri.
Hospitis excepit: sed te studiosa corinthus.
Sic placet illic & manere nouisti.

Inueni alibi claruisse illũ circa octogesimam & nonã olympiadẽ vna cum Socratis ce
teris: Istrus aũt asserit illũ ex decreto eubuli exulasse: eiusdemq; postea snia redisse. Se
ptem vero fuere xenophontes: primus hic ipse: secundus Atheniensis pythostrati illius
frater: qui Theseidos poema cõposuit: q inter caetera Epaminũdae quoq; vitam cõscri
psit: ac Pelopidae. Tertius Cous medicus. Quartus q Hannibalis historiam scripsit.
Quintus qui ꝓdigia fabulosa cõmentus ẽ. Sextus Parius sculptor egregius: Septim⁹
antiquae comoediae poeta.

¶ Aeschines.

Eschines charini lucanicas vendẽtis siue vt volũt lysamae filius atheniẽsis a pue
a ro mirae indolis: laborumq; patientissimus fuit. Quo circa & a Socrate nunq̃
discessit. atq; ideo Socrates de illo dicere solebat: solus nos honorare nouit Ae
schines. Hunc Idomeneus tradit in carcere fugam Socrati suadere tentasse: non Crito
nem: verum Platonẽ cum amicior esset Aristippo Critoni verba illa accommodasse:
vocatur in ius aeschines & imprimis a Menedemo eretriẽse: quod Socratis nomine dia
logos complures iuexerit: quos a xanippe se accepisse memorabat: ex quibus illi sunt
qui vocant acephali nimium flaccidi: nec socraticam robustitatem aut copiam praefe
rentes: eos tamen aeschinis nõ esse Peristratus ephesius asserit: sed & plures ex septena
rio illo numero perseus refert pasiphontis eretrici esse: atq; ab eo aeschinis insertos libris:
antisthenes quoq; paruum Cyrum: & minorem Herculem: & alcibiadem caeterosq;
libros ab eo fuisse compilatos. Sunt autem aeschinis dialogi qui socraticum exprimũt
morem septẽ isti: Primus Milciades: ideo quodãmodo imbecilior est: deinde callias:
cum axiochus: aspasia: alcibiades: Telauges: & Rinon: aiunt ipsum inopia adactum
venisse in siciliam ad Dionysium: atq; a Platone despectũ ab aristippo fuisse illi cõmen
datum: ibiq; ꝓ illis dialogis quibusdam accepisse munera: demum athenas reuertisse:
ibiq; minime philosophari ausum q illic Platonis & Aristippi esset clarissimũ nomen:
auditores sibi sub mercede quaesiuisse: deinde in defensionem innocentium se ad scriben
das orationes iudiciales conuertisse: atq; ideo Timonem de illo dixisse referũt: q in per
suadendo potẽs fuerit. Aiunt illi dixisse Socratem cum premeret inopia vt a seipso vsu
ras exigeret sibi subducendo cibaria. Huius dialogos Aristippus ẽt suspectos habuit.
Denique dum eos Megaris legeret reprehẽdisse ferunt: ac dixisse vnde tibi ista latro: re
fert Polycritus mẽdesius in primo de Dionysio vixisse illum cum Tyrãno iugiter quo
ad tyrãnide exciderit: & vsq; ad Dionis in Syracusas reditum: cum illo asserens & Car
cinum comicum fuisse: fert & eius ad Dionisium epistola. Erat autem in arte oratoria
maxime exercitatus: vt ex ea oratione quam ꝓ defensione patris Phaeacis magistri mili
tum scripsit: & ex eo q gorgiam leontinũ imitatus est maxime constat. Scripsit ãt &
Lysias orationem contra illum: quam inscripsit de calũnia Ex quibus profecto liquet
oratorem praecipuum fuisse: erat ei & familiaris quidã Aristoteles nomine cognomen
to mythus. Panaetius omnium Socraticorũ veros esse dialogos censet: Platonis xeno
phontis: antistenis: aeschinis: de phaedonis tantum & euclidis ambigit: caeteros damnat.
Octo aũt fuerunt hoc nomine. Primus hic ipse. Secũdus qui artem oratoriam scripsit.
Tertius orator Demostẽis aemulus. Quartus arcadia ꝓfectus Socratisq; discipulus.

Quintus Mitylenæus: quē & flagellū oratoꝝ vocabāt. Sextus Neapolitanus academicus philosophus melādrij rhodij discipulus ideoq; pædica. Septimus milesius ciuilis scriptor. Octauos Statuarius.

Aristippus.

Ristippus genere Cyrenaicus fuit: ꝓfectum vero athenas Socratis fama per
a citum æschines tradidit. Is vt ait phanias peripateticus eresius primus Socraticoꝝ mercedem exegit: & quæstu phantus ē magistroq; pecunias mittebat: cui cum aliqñ. xx. minas misisset: ille eas continuo remisit asserens deum id sibi nō permittere. Displicebat id quippe Socrati: Xenophon quoq; aduersus eū in festo fuit aīo. Quocirca & librum cōtra voluptatem in Aristippum scripsit assertorem voluptatis: eamq; Socrati disputationē assignauit. Theodorus quoq; in libro de sectis illum contumelijs agit: & Plato in libro de aīa sicut in alijs memorauimus. Erat aūt ei ingenium facile: & congruere loco tpi personæ nouerat: omnemq; conuenientiæ simulare rōnem. Quamobrē & Dionysio plus cæteris ꝓbabatur: quia ad oē quod emergeret bene affectus instructusq; videret. Nam vt percipiebat præsentiū voluptatem: Ita vt absentib9 frueret non laborabat. Vnde & Diogenes ipsum regiū appellabat canē: cumq; timon vt nimis delicatū acriter mordet. aiunt illū aliqñ iussisse perdicem quinquaginta drachmis emi. Tantū luxuriæ grauiter ferenti cuidā respondisse. tu istā obolo non emeres: & cū annuisset ille: mihi vero inqt quinq̄ginta drachmæ tm̄ valent. Tres formosas meretrices ei in conspectum dati aliqñ Dionisius iussit: cumq; q̄ ex illis vellet eligere: Tū ille tres simul abduxit: dicēs neq; paridi tutū fuisseq; vnam prætulerit cæteris. Eas igr ad vestibulū vsq; deduxit: ac dimisit: adeo erat & in eligēdo & incontenēdo facilis: Iō q; stratonē siue vt alij volūt Platonē ad eum dixisse tradunt: Tibi soli & clamidem & pannū ferre datum ē: consputus a Dionysio modice tulit: eā iniuriam cū quidam ęgre ferret piscatores inqt vt gobiū rapiant: mari patiunt aspergi: & ego vt balenū accipiā: nō patiar excreatiōe respergi? Prætereuntem qñq; Diogenes olera abluens obiurgauit & dixit. Ista tu si parare tibi didicisses Tyrannorū aulas nō adeo fœdus assentator adires. Tu vero ait ille si qdem conuersari cum hoibus scires: olera ꝓfecto non lauisses. Interrogatus qd nam sibi ex philosophiæ studijs quæsisset. Posse iquit oibus fidenter loqui. Cum ꝓbro sibi daret q; præciose & exqsitissime viueret: si vituperandū ait hoc esset: in celebritatibus deoꝝ profecto nō fieret. Rogatus aliqñ quid habent amplius philosophi: si oēs inqt leges interiant similiter viuem9. Percontāti dionysio cuius rei grā philosophi diuitū limina terant: philosophoꝝ vero diuites nō ita: q; illi inqt sciunt quibus idigent: isti nesciunt. Interrogatus quo differant docti ab indoctis? quo inqt domiti equi ab indomitis. Ingressus aliqñ meretricis cellulam: cū erubesceret quidam ex his qui cū eo erant adulescētibus: non inquit ingredi non posse turpe est. Cum a quodam sibi ꝓpositum esset. Enigma & vt solueret iportune ab eo ipso qui ꝓposuerat requireret: quid inquit: O stolide vis vt soluā: quod et inuolutum nobis negocia præbet? Melius esse dicebat mendicum euadere q̄ imperitum. Ille.n. pecunijs: hic humanitate indiget. Cum aliqñ conuitijs ageretur abibat: insectatore vero ꝓsequente ac dicente cur fugis? qm̄ inquit maledicendi tu potestatem habes: ego audiendi? indignanti cuidam: ac dicenti: philosophos cerneret semper obsidere diuitum fores: & medici inquit languentium ianuas frequentāt. Non tm̄ ideo quispiam īfirmari mallet q̄ mederi. Corinthum nauigabat aliqñ & cum tempestate iactaretur turbari cœperat: in ea perturbatione cuidam insultanti ac dicēti. Nos imperiti non metuimus: vos philosophi cur

trepidatis? non. n. inquit de eadem aut simili aīa vtriusq nostrū cura & metus in cibum gloriant cuidam quod multa didicisset: ait sicuti non hi qui plurima comedunt & exercent melius valent q̄ qui sumunt necessaria: ita non qui plurima: sed qui vtilia legerunt studiosi habendi sunt & eruditi: oratori qui causam p se dixerat & vicerat: sciscitāti quid te adiuuit Socrates? hoc inquit vt oratio quam pro me & de me habuisti: vera sit? Arctam filiam præclaris monitis instituebat docens esse nimietatis contēptricem.

Rogatus a quodam quonā melior euasurus esset filius: si erudiretur: & si nulla inquit alia in re certe: vel in theatro nō sedebit lapis super lapidem: cum sibi quidam commendasset filiū quingentas postulauit Dragmas: cui ille cum diceret tanti emere mancipium valeo. Eme inquit & habebis duo. Pecuniam se ab amicis accipere dicebat: non vt ipse vteretur: sed vt scient illi quas ad res pecuniis vti cōueniat. Probro illi semel obijcientibus cur in cā propria conduxerit rhetorem: atqui inquit & cocum dum cœnam facio conduco: cogente aliqn̄ Dionysio vt aliquid ex philosophia loqueret: ridiculum ait ē. si quidem me vt loquar interrogas & qn̄ loqui oporteat ipse me doces. Ad hæc indignatus Dionysius extremum oīum fecit accūbere. Sed ille illustrem inquit hunc locū fieri & apparere voluisti. Gloriabat quidam: ac sibi aplaudebat de natādi peritia: ad quem ille non erubescis inquit in his quæ delphinis ppria sūt gloriari. Interrogatus quid differat sapiens ab insipiēte: mitte ait ambos nudos ad incognitos & disces. Exultanti cuidam q multum bibens non inebriaret: hoc inquit ēt mulus facit. Ad eum qui q meretrici cohabitaret arguebat. Dic age inqt nunquid differat eā domum accipere quā multi aliqn̄ inhabitauerint: aut quā nemo? Negante illo quid inquit. Nū differre putas ea naui ferri in qua numeri sæpe nauigauerint: siue in qua nullus? Minime iquit ille: nū ergo inquit differt. vtri mulieri congrediare ei: quæ neq multis fuerit exposita: an ei quæ nullis? Culpatus cur ex Socratis disciplina veniens pecuniā acciperet: & merito inquit. Nam Socrates cū sibi plærique mitterēt triticū & vinum: paucis in suos vsus reseruans: remittebat reliqua: habuit quippe ille penuarios Atheniensium principes: Ego aūt Eutychidē Emptitiū seruum. Vtebat & Laidæ meretrice: vt refert Sotion in secundo successionū libro qua ex re cū sugillaret a plurimis habere se Laidē: respondit non a Laide se haberi. Nā continere se a voluptatibus: neq eis manus dare præclarū esse: nō earū sibi vsum interdicere. Exprobrantē sibi lautiores & delicatiores cibos hac ratione compescuit: tu inquit ista tribus obolis non emeres? Fatente illo: non tā igit inquit ego voluptati studeo q̄ tu auaritiæ: ostendebat ei simus Dionysij questor magnifice instructas ædes & pauimenta præciosa. Erat āt Phryx: tum ille sputa quam maxime potuit ei in faciem cōiecit. Indignante illo nō habui inquit opportuniorem locum. Charonidæ siue vt quidam volunt phædoni interroganti quisnam esset vnguentis delibitus: ego inquit infœlix & me infœlicior Persarum rex. Cæterum vide ne vt cæteræ animantes ppterea nihil sui iuris amittunt: sic ne homo quidem. Mali vero male pereant Cynædi: qui vnguenta præciosa nobis exprobrant. Platone magnifici illū apparatus & præciosæ supellectilis insimulante. Num ait bonus tibi Dionysius videt? fatente illo: atqui viuit inquit ille q̄ ego magnificentius. Nullo igit impedimento est ad bene viuendum lautior victus. Interrogatus quomō Socrates obisset dicto? vtinam inquit sic ego. Intrauit ad illum aliqn̄ Sophista Polyxenus intuitusq mulieres cōpositas & magnifice instructū conuiuium accusare luxū eiusmodi accœpit. Continuit se ille modice: ac demū potes ne inquit hodie nobiscū esse? Et cum ille annuisset? cur ergo iquit

quæreris? nempe enim certum est te non delicatiorem mensam accusare: sed sumptũ. Gestabat eius famulus in itinere pecuniam: & cum premeretur onere effunde ait quod nimis est: & fer ea quæ præuales. testatur id Bion: cum aliquãdo nauigaret didicissetq; nauem esse pyraticam: acceptum aur numerabat: deinde quasi imprudẽs & inuito lapsum e manibus iactauit in mare: ingemuitq; grauiter. Sunt qui illum & hæc dixisse memorent: melius est vt hæc ab Aristippo: q̄ Aristippus propter ista pereat. Interroganti Dionysio ad quid venisset? vt inquit quæ habeo impartiar: quæ nõ habeo accipiam. Alij sic eum respõdisse referũt: quando sapientia egebã Adij Socratem: nũc pecuniarum egens ad te veni. Arguebat maxime homines q in auctionibus quidẽ vasa inspicerent: vitam vero nequicq̄ probarẽt: hoc alij Diogenis fuisse volũt. Iusserat aliquãdo Dionysius in conuiuio vt singuli in veste purpurea saltarent: id Plato renuit dicẽs non posse induere fœmineam vestem. Sumptã vero Aristippus se induit: & cum saltare inciperet: proprie prompteq; dixit. Et inter bacchanalia pudicus non corrumpitur. Orabat aliquando pro amico dionysium: & cum repelleret ad pedes eius corruit: id factum cũ argueret quispiam non ego inquit in culpa sum: sed dionysius: qui aures habet in pedibus: morabatur in asia: & cũ ab Artapherne satrapa fuisset cõprahẽsus: interrogatus a quodã an ibi confideret: quasi vero inqt. O stulte magis vnq̄ fidẽs fuerim q̄ mõ sum. Allocututus Arthapherneẽ eos q liberalib9 imbuti disciplinis philosophiã neglexissent Penelopes aiebat procis esse simillimos: illos. n. & Melantho & Polydoram & ancillas alias cũctasq; potius habere q̄ dominæ suæ nuptias sperare potuisse. Simile quiddã & aristo dixisse ferẽ. Vlyxem quippe cũ descẽdisset in infernũ mortuos fere vidisse oẽs: allocutũq; eẽ. Reginã vero ipsam ne videre qdẽ potuisse. Aristippus vero rogatus quænã iuuenes oporteat discere: ea inqt q̄ viris vsui futura sũt. Exprobrãti cuidã cur a Socrate ad Dionysiũ se cõtulisset: atqui inqt ad Socratem disciplinæ indigens profectus sum: ad Dionysiũ aũt pecuniæ egenus veni. Multas iã pecunias consecuto cũ diceret Socrates: vnde tibi tam multa? Ille inqt vnde & tibi pauca. Dicẽte sibi scorto ex te cõcipio. Nõ inquit hoc magis nosti q̄ si per spinas dẽsissimas pergens dicerem posses ista me pupugit. Causanet quodam cur filium quasi nõ ex se natum proijceret. An vero inquit ignoramus & pituitam & pediculos ex nobis gigni? quę tamẽ velut mutila q̄ longissime proijcimus. Cum a Dionysio pecuniã ipe. Plato librum accepisset. Insimulãte se quodam ego inquit pecunijs indigeo. Plam libris: percõtanti cui9 tua gratia se Dionysius argueret: eius ait cuius illũ arguunt cæteri: postulabat pecuniam a Dionysio: & ille dixisti inquit nõ egere sapientem. Da inquit ille & postea de his quæramus: & cũ dedisset: vides ne ait me non indigere. Dicente ad eum Dionysio qui enim ad Tyrãnum proficiscitur illius est seruus q̄uis liber fuerit. Non est inquit seru9 si liber venit. hoc diocles fert de vita philosophorũ libro. Alij Platonẽ id dixisse tradũt. Iratus eschini non multo post redibimus ait in gratiã: neq; delirare desistemus. Num expectabis quoad quippiã de nobis scurra loquat ad Calicem? Et ille grato iquit aio. Meméto ergo ait Aristippus q ad te cum maior essem natu prior accessi. Et æschines recte iquit per Iunonem dixisti: nam me multo pfecto melior es: ego. n. inimicitiarũ: Tu amicitiæ princeps fuisti. Et ista quidẽ de illo referũtur. Fuerũt aũt aristippi quattuor. Primus iste de quo nobis sermo est. Secũdus qui archadiæ historiã scripsit. Terti9 qui q a mr̃e doctus eẽt metrodidactos dictus est prioris nepos filiæ. s. fili9. Quartus e noua Academia profectus. Huius autem Cyrenaici philosophi libri isti memoran-

tur tres historiæ libyeæ libri ad Dionysium missi. Dialogi. xxv. Alij quidē attica: alij vero dorica locutione scripti. Sunt autem hi artabazus ad naufragos: ad fugitiuos ad pauperem: ad laidem: ad poꝝ: ad laidem: Itē de speculo Hermias: in somnium ad eū qui prçerat poculo. Philomelus ad domesticos: ad increpātes cur vetustum vinū scortaq; possideret. Ad vituperantes q̄ magnifice instrueret mēsam. Epistola ad Aretem filiam: ad eū qui seipsum exercebat in olympia intertogatio: alia interrogatio chriate cessitas ad Dionysium: alia de imagine: alia de Dionysij filia ad eum qui arbitrabatur se cōtempni & ignominiæ haberi. ad eū qui consulere moliebatur. Plerīq; illum & diatribarum sex libros explicuisse asserunt. alij penitus scripsisse negāt: ex quibus est Sosicrates rhodius. Porro & Sotion in secūdo & panætius hæc illum scripsisse referūt videlicet de disciplina de virtute exhortatorius artabazus naufragij fugitiui diatribarū libri. vi. necessitatum libri tres ad Laidem: ad Poꝝ: ad Socratem de fortuna. Finem vero declarauit lenem motum ad sensum emanātem. Age vero quoniam ipsius vitā descripsimus. Nūc eos qui ab illo fluxere Cyrenaicos suo ordine ꝓsequamur. Ex his alij quidem hegesiacos annicerios alij: alij Theodorius seipsos appellauere. Sed & illos nihilominus quia phedone manarūt: ex quibus Eretricos nobilissimos dixere. Sic autē illos: seriem recenseamus: Aristippū audiuit aretæ filia & æthipos Ptolomæus & Cyrenæus antipater. Aretæ vero auditor fuit Aristippus metrodidactos cognominat9. eius vero Theodorus primo atheos. deinde Theos appellatus est. Antipatrum Epitimedes Cyrenæus audiuit. eius parabates auditor fuit: parębatis Hegesias qui pisithanatos est dictus & amiceris: a quo Plato redemptus est. At. n. qui Aristippi instituta seruauere: & ab illo Cyrenaici sunt appellati hisce opinionibus vtuntur. Duas perturbationes ponunt dolorem & voluptatem: voluptatem lenem motum: dolorem vero asperum motum appellantes: nihil differre a voluptate voluntatem: neq; plus altera mulcere alteram: atq; illam quidem cunctas animātes: hunc adiscere: hunc aūt aspernari. Voluptatem autē corporis intelligunt: quam & finē esse dicūt: vt etiam Panætius in libro de sectis tradit: nō eam quæ in statu sit: & doloris priuatione consistit: & veluti a turbatione omni quietem agit: quam suscepit Epicurus finemq; constituit. Videtur autem eius finis a beata vita differre: finem quippe esse particularem voluptatē beatam autē vitam siue fœlicitatem voluptatum particularium cōstare cōuentu: quibus & præteritæ cōnumerantur & futuræ. Particularem quoq; voluptatem propter se eligēdam: felicitatem vero nō propter seipsam: sed propter particulares voluptates expetendam. Testimonio nobis esse finem habēdam voluptatem: q̄ a pueris hanc nobis natura conciliauerit etiam absq; iudicio rationis: & cum illa fruimur: nihil ampli9 inquirimus q̄q; nihil æque ad dolorem naturaliter fugimus: voluptatem præterea bonum esse etiam si a turpissimis proueniat reb9: vt ait Hippobotus in libro de sectis. Etsi enim fœda sit actio: voluptatem tamen per se ipsam eligēdam esse bonumq; constituendam Porro illa doloris amotio quam tuetur Epicurus eis non videtur voluptas esse neq; priuatio voluptatis dolor. vtraque enim esse in motu constituta: cum non sit motus doloris voluptatisque priuatio. Quippe doloris illa vacatio veluti dormiētis status est: posse quosdam aiunt voluptatem minime appetere per animi peruersionē non tamen omnes animi voluptates ac dolores in corporeis voluptatibus & doloribus fieri. Quippe qualibet simplici ex patriæ prosperitate siue priuata fœlicitate gaudium gigni: Immo ne ex memoria quidem seu expectatione bonoꝝ voluptatem perfi

edicunt quod placet Epicuro. Nam tempore motum animi effluere: ne solo quidem
visu vel auditu voloptates constare posse: quando & eos qui lamentata imittãtur: gra
te ac libenter audimus. veras aũt lamentationes ingrate atq; inuitunde. Porro priuati
onem huiusmodi aut uoloptatis aut doloris medios status appellabant. Lōge tamē
esse præstantiores corporũ q̃ animorũ uoluptates: deterioresq; corporis q̃ animi ango
res quo circa & his peccantes magis cruciari. Durius quippe dolere: lætari uero fami
liarius & gratius arbitrabantur. Quo cira & maior illis erat corporis cura quam ani
mi. Vnde com inde quodue constet eligendam uoluptatem: pleraq; tamen quæ sunt
efficientia quarundam uoluptatem: cũ sint molesta sæpe aduersari: ut difficillima eis
moderator uoluptatum cōgeries: quæ beatã uitã efficere oon posiit. placet autē eis neq;
sapientē semper in voluptate viuere: neq; rursus insipientē semper in dolore: verũ ma
iore ex parte sic vtrunq; affici. Satis autem esse siquis vel per vnã incidentē voluptatē
suauiter afficiatur: prudentiã quidē bonũ esse asserunt: non aũt propter se ipsam appe
tendã: sed eorũ gratia que oobis ex illa proueniunt amicũ necessitatis causa amplectē
dum. Nã & corporis partes q̃ diu adsunt adamari virtutes quasdã virtutis & cōes esse
corpons exercitationē conferre ad virtutē capessendam. sapientē ouncq̃ inoidia tentati
dum: neq; cupiditati: neq; superstiooni nunq̃ cessurũ. Ista enī ex inani opinioōe cōtinge
re metu tamē & dolore pulsandũ. Id quippe naturaliter fieri: diuitias præterea volu
ptates efficere. neq; p se appetendas perturbationes itē cōprehendi posse dicebãt. nõ aũt
ē ex quibus fiunt. Natura iũ rerũ inquisitionem omittebant q̃ cōprahendi non posse
manifeste colligerent. Logicē propter summũ eius vsum attingebãt. Enimuero melea
gri fma est in secundo de opinionibus & Clitomachi in primo de sectis eos & phisicã
& dialecticã æque aspernari. posse. n. & apte dicere. ac extra superstitionē esse. mortisq;
metũ effugere. qui rationē bonorũ malorũq; didicerit. Nihilq; natura iustũ eē aut ho
nestũ vel turpe. sed consuetudine ac lege. Vir tamē bonus nihil agit oequiter ob īminē
ta dãna. opinionesq; infaustas euitandas. esse aũt sapientē propositũ eis ad perfectum
q vel in philosophia vel io cæteris bonis & honestatis artibus non faris peruenerũt. A aũt
& dolore affici aliũ alio magis: sensusq; non semper vera renunciare. Verum enim hi q
dicuntur hegesiaci eandē sane de voluptate ac dolore seruare sententiã: preterea neque
gratiam esse aliquid: neq; beneficentiã: q̃ ista nõ per se ipsa appetamus: sed usus ac necessi
tatis grã: ac propter eos qui si sint: illa nec subsistere qdē: esse aũt īpossibile accumulate
contingere beatam vitam. Corpus quippe morbis multis passionibusq; obsideri: aīam
vero corpori cōpati & vna turbari. complura item quæ speremus a fortuna impediri:
propter ista igit atq; huiusmodi beãm vitam nõ posse subsistere. Vitã preterea ac mor
tem eligendã: natura item suaue atq; insuaue nihil opinabant: cæterū propter rerū vel
raritatē vel oouitatem vel facietatē lætari alios: alios angi: diuitias vel paupertatē nihil
ad voluptatis valere rōnem: oeq;. n. aliter ta voluptate diuites q̃ pauperes affici: Serui
tutē atq; libertatē oobilitatem atq; ignobilitatē gloriam vel iguominiã oihil differ
re ad voluptatis modũ: atq; insipieno quidē expedire si viuat. Id vero sapienti indiffe
rens esse: Sapientē sui ipsius grã cuncta facturū. Alium quippe neminē æq; ac se dignũ
arbitrari: quã liber. n. ingentia videat ab eo consecutus: ooo tñ eorū quæ ipse præstite
re merita æquare. Tollebãt & sensus: vt q certam non inferēt mooonē qui irrationabi
liter agere cũcta viderent: eorū peccata veniam dicebant promereri: neq;. n. sponte pecca
re. sed aliqua perturbatione coactos. Nõ odio quemq̃ habiturū: sed potius eruditurū.
Sapientē nõ adeo i bonos electionē inhæsurū: vt i malos fuga finē cōstituēdo: vt neq; in

labore: neq; in dolore viuatur. Id quippe illis esse partum qui circa efficientia voluptatum neutram in partē inclinatiores sunt. Porro anniceriij in cæteris ab istis non dissentiunt. Relinquūt autem amicitiam in vita: & gratiā: honoremq; aduersus parentes & pro patria præclarū aliquid facinus. Quocirca quāuis molestias sapiēs ac negocia sub cat. nihilominus beate victurū & si minimū voluptatis illi suppetierit. Amiciq; felicitatē non per se appetendam: neq; enim proximi patere sensui: neq; enim satis esse rationem momenti: vt confidere possimus: & multorū opinione celsiores euadere oporteret: denuo bene cōsuescere propter insolitā & insitam nobis affectionē viciosam: amicum non propter vsum: ac necessitatē solūmodo suscipiēdum: quæ profecto si desinat nō erit ille aduersandus: verū etiam propter insitam beniuolētiam: cuius gratia dolores quoq; esse subeūdos: quis. n. finem in voluptate constituāt: angāturq; si illa priuari cōtingat: spōte tñ sustinēdos dolores volūt pro sūmo in amicū studio affectuq; singulari.

¶ Theodon.

q Vi aūt Theodonij sunt appellati a Theodoro quē prædiximus traxere cognomē: eiusq; decretis vsi sunt. Porro Theodorus ipse oēs de dijs opiniones sustulit. Deniq; librū ipsius de dijs inscriptū offendimus nō contēnendū: ex quo & Epicurū complura sumpsisse asserūt. Audiuit aūt annicēridem Dionysiumq; dialecticū: vt ait Antisthenes in philosophorū successionibus. Finē opinatus est gaudiū & mœrorē. Alterū cōstare prudētia: alterū vero imprudētia: bona eē prudētiā atq; iusticiam: mala vero cōtrarios habitus: media voluptatē & dolorē: Sustulit & amicitiā q; ea neq; insipiētibus adsit: neq; sapiētibus: i illis. n. sublato vsu amicitiā quoq; euanescere. Sapiētes vero cum sibi ipsis sufficiāt amicis nō indigere: probabile dicebat prudētem virū nō se ipsum pro patria periculis exponere: neq;. n. pro insipiētium cōmodis amittēdam esse prudētiam: esseq; patriam mūdum: furto quoq; & adulterio & sacrilegio tēū tempestiuū erit datū munus sapiētem. Nihil quippe horū turpe natura esse: sed auferat de hisce vulgaris opinio: quæ & stultorū imperitorūq; plebecula conflata ē: sapientem publicæ absq; vllo depræhēsionis rubore scortis congressurū. Agebatq; istiusmodi argutijs: nōne mulier litteris instructa vtilis erit: quia litterata est? assentiebat: & puer itidem & adolescēs vtilis erit: quia litteraturā callet? Ita sane. & mulier igit vtilis est quia pulchra erit. Et puer & adolescēs vtilis profecto erit qa formosus est. Concedebat. Et puer igit & adolescēs pulcher & ad hoc erit profecto vtilis ad quod formosus natus ē. Assentiebat: est autem vtilis vt ei congrediamur. Quibus cōcessis inferebat. Si qs itaq; vtat eiusmodi congressione: quādo id vtile est nō peccabit. Neq; igitur si vtat pulchritudine dum id vtile est peccat. His igit atq; huiusmodi interrogatiūculis auditores capiebat. Videt autem iccirco appellatus deus: q; cum illū stilpo percōtatus eēt: putas ne theodore te id esse quod diceris? atq; ille fateret. Deus ergo inquit es? id cū ille grate accepisset. Subridens ait atqui. O fatue ea rōne & cornicē te esse fatereris. & alia huiusmodi īnumera. Cū assideret aliquādo Theodorus Euryclidi hierophātæ. Dic mihi ait Euriclides quinam sunt qui circa mysteria impij sunt: cum respondisset ille: eos eiusce criminis reos teneri: qui ea necdum initiatis aperirent: & tu ergo inquit impius es: qui ista nōdum initiatis pandis. Parum aūt absfuit: quin periclitaretur ille abduci in aurumpagum nisi eum Demetrius phalereus eruisset. Ambicrates vero in libro de viris illustribus ait illum dānatum veneniūq; bibisse. Cū vero apud Ptolemaū lagi filiū moraretur. Legatus aliquādo ad Lysimachū ab illo missus ē: magna vero fiducia vtē ti ait Lysimachus; Dic mihi Theodore nō ne tu athenis excidisti? Et ille inquit. Nam

ac atheniensium Ciuitas ferre non valens: non secus ac semele Dionysium expulit: tut sis dicẽti Lysimacho. Caue ne vlterius ad nos proficiscare: non inquit reuertar nisi me mittat Ptolæmeus: aderat mythrus lysimachi dispensator: is cum diceret videris non solum deos verũ & reges ignorare: quo pacto illos ignoro: quandoquidem te dijs inimicum puto: fertur cum aliquando corinthum uenisset: magna discipulorũ turba comitatus: & metrocles cinicus scandicas siluestre olus abluens ei diceret: at O Sophista nequaq̃ multis discipulis egere si olera dilueres: dixisse & tu si cum hominibus conuersari didicisses: profecto istis oleribus non vterere Simile quiddam: vt suo loco diximus de Diogene & aristippo memoratur: huiusmodi Theodori fuisse vitã: ac doctrinam comperimus. Demũ vero Cyrenem profectus apud Mariũ cum grandi honoredintius vixit: vbi cum primũ eiceretur: non illepidum quiddã pixisse fertur. Male inquit facitis viri Cyrenaici: qui me ex lybia in gręciã exulem agitis. Fuerũt autem Theodori. xx. Primus Samius Rhœci filius qui cõsuluit Carbones fundamentis Ephesini templi subijci. Nam cũ humidus esset locus carbones ait omissa ligni natura soliditatem accepisse humori inuiolabilem. Secũdus Cyrenaic⁹ geometra: cuius & Plato auditor fuit. Tertius hic ipse philosophus. Quartus cuius fert̃ libellus de vocis exercitatiõe. Quintus q de legislatoribus scripsit: a Terpãdro initiũ sumẽs. Sextus Stoicus. Septimus qui Romanas res cõscripsit. Octau⁹ Syracusanus q de re militari scripsit: Nonus Bizãtius in causis ciuilibus clarus. Decim⁹ similiter cuius & Aristoteles i oratorũ epitome mentionẽ facit. Vndecimus Thebanus sculptor. Duodecimus pictor: cuius & Polemõ meminit. Tertius decimus atheniẽsis pictor de quo Menodotus scribit. Quartus decimus Ephesius pictor cuius Theophanes in libro de pictura meminit. Quintus decimus epigrãmatum poeta. Sextus decimus diu de poetis scripsit. Septimus decimus medicus athenei discipulus. Octauus decimus Chius philosophus Stoicus. Nonus decim⁹ Milesius & ipse philosophus Stoicus. Vicesimus tragœdiarum scriptor.

ℂPhædon.

p Hædon eliensis nobili ex familia cũ patria vna cõpræhensus coactus est intra cellulã infami se quæstui addicere. Adiecto tñ ostiolo Socratis Contubernio magistroq; fruebat̃ quoad ipsum alcybiades seu Crito Socrate monẽte redimeret: ex eo iã liberaliter philosophabatur: hũc Hieronym⁹ in libro de assensu retinẽdo seruũ fuisse asseuerat. Scripsit aũt dialogos de qbus nihil dubitabat̃. Zopyrũ & Simonem: De nitia cõttouersia est. Medũ quẽ ęschinis esse plæriq; tradũt: alij vero polymeni: antimachũ siue senes & de hoc ambigit̃: Scyticos sermones etiã qdam æschinis esse asseuerãt. Successor aũt eius fuit Plistanus eliensis: & ab eo tertius menedæm⁹ heretricus: Asclepiadesq; Phliasius a Stilpone diriuãtes atq; ad hos vsq; eliaci sunt appellati: a menedæmo aũt eretriaci de quo postea dicemus: iccirco q; & ipse sectæ priceps: atq; auctor fuerit.

ℂEuclides.

e Vclides megaris oppido: quod Isthmo adiacet siue iuxta quosdam gelous: vt in successionibus tradit alexander: parmenidis librorũ imprimis studiosus fuit: ab eo megarici denominati sunt: qui postea eristici postremo dialectici dicti sunt scilicet quos ita prius Dionysius Cartaginensis iccirco appellauit: q; interrogando ac respondendo sermones: librosque componerent. ad hunc ait Hermodorus post Socratis mortem venisse Platonem: ac philosophos reliquos metu atrocitatis tyrannorũ compulsos: hic bonũ esse vnum definiuit multis nominibus celebre aliquãdo. n. hoc dici prudentiã: quandoq; deũ: alias mentem appellari: & huiusmodi

cætera. Quæ bono aduersa viderentur sustulit: ea ne esse quidem dicens: vtebaturq; pbationibus: non his quæ per assumptiones sed quæ per cõclusiones fiunt. Disputationẽ item quæ sic per similitudinẽ sustulit: dicẽs illã sane aut ex similibus cõsistere aut ex dissimilibus: & si ex similibus consistit: circa ipsa potius q̃ quibus sũt similia versari rocationem debere. Sin autem ex dissimilibus superuacaneam esse comparationem: ideirco igitur & timon illum vna cum cæteris Socraticis mordet nullius sibi horum curam esse dicens non phędonis: non alterius cuiuspiam: neq; Euclidis qui megarẽsibus contentionis rabiem inuexit. Dialogos autem conscripsit sex lampriam: æschinẽ: phœnicem: chritonem: alcybiadem: amatorium. Porro ex Euclidis successione est & eubulides milesius: qui & plurimos in dialectica modos: rationesq; interrogandi tradidit mentientem. i. & dilectescentem & electram & inuolutũ & soritem & corneam caluũ & istum non defuit ex comicis qui carperet.

Eubulides contumeliosus corneam
Interrogans falsis inanibus verbis.
Inter & rhetores recessit hic versans:
Demosthenis rhouistomilithram habens:

Videtur Demosthenes hunc audiuisse: & cum. p. litteram pronũciate vix posset emẽdasse iugi exercitatio. Neq; item obscurum ẽ eubulidem aduersus Aristotelem inimico animo fuisse: eumq; in plurimis repræhendisse: inter cæteros vero qui ex eubulidis ludo manauerãt. Alexinus eliensis fuit vir acer & cõtentionis viribus ac neruis clarus: vnde & elẽxinus cognominatus est: maxime aũt zenoni infestus erat. Hunc ait Hermippus ex elide in olympum profectũ vbiq; philosophatum. Discipulis aũt rogantibus cur illic moraret dixisse: velle sectam instituere: quã olympiacam vocatum iri. Illos vero cum retũ omnium penuaria: & præterea insalubri loco affligerentur ab eo recessisse: iamq; alexinũ solum ac desertum vno tantum famulo comite ibi remoratum: postea dum nataret in alpheo flumine atundis acumine punctum vita excessisse. & ẽ in ipsum nostrum epigrãma ita se habens.

Non erat igitur inanis illa fabula.
Miser pedem quidam natans q; transfixit.
Clauo grauis. n. vir anaalpheum
Fixus calamo obijt alexinus transiens

Scripsit non solum aduersum zenonẽ verum & alios cõplures libros & ad ephorũ historicũ. Ex eubulidis disciplina & euphãtus fuit olympius qui temporis sui cõscripsit historiam. Scripsit: & tragœdias plurimas quibus in certaminibus maxime probat⁹ fuit: & præceptor Antigoni regis ad quem etiam librũ de regno scripsit perutilem atq; laudatissimum: vitam vero senectute finiuit: fuerunt & alij cõplures auditores eubulidis: inter quos & appollonius cronus & diodorus: amenij filius iascus & ipse cognominatus: cronus de quo & callimachus in epigrãmatibus in hunc sensum loquit: Ipse hic parietes ita inscribebat: Cronus est sapiens: erat & iste dialecticus: primusq; inuenisse a quibusdam existimatus est inuolutũ & corneum differendi genus. Hic apud Ptolomęũ Soterem cõmorans cum a stilpone sermones quosdam dialecticos interrogatus ex templo nequiuisset exoluere: a rege increpitus comusq; in iurgio vocatus conuiuium deseruit: egressusq; librum de ea propositione conscripsit: vitaq; mœrore finiuit. est in ipsum nostrum epigrãma in hunc modum.

Crone diodore quis dolore dæmonum:

Te corripuit in tartarum vt te eieceris.
Stilponis haud soluens enigmaticos versus:
Cornus es repertus extra. p. &. κ. certe.

Fluxit & ab Euclide Icthyas metalli filius vir illustris: ad quē Diogenes Cynicus dia-
logum scripsit. Climachus item thurius qui primus de proloquijs & prædicamentis
& cæteris huiusmōi scripsit: & stilpo megarensis clarissimus philosophus de quo nūc
dicendum est.

Stilpo megarensis.

Stilpo megarensis eius oppidi quod in græcia ē: audiuit quosdam ex Euclidis
familia. Alij ipsius Euclidis auditorem tradunt. Trasimachi etiam Corinthij
illius qui icthyæ familiaris erat: vt ait Heraclides. In tantum vero & inuētio-
ne & eloquētia & sapientia præcessit alios: vt parum abfuerit quin oīs græcia in illū in-
tēta in Megara trāsisse diceret. De eo Philippus megaricus ita ferme retulit a Theo-
phrasto quidē metrodorus illum speculationis studiosum & timagoram geloū auul
sit. Ab Aristotele autem Cyrenaico clitarchum & simmiam. Porro a dialecticis pæo
nium quidē ab Aristidæ. Diphilum autem Bosporianum euphanti & mymecem ex-
eneti filium. qui ad se arguendum venerāt vtrosq; sui studiosos habuit. Præter hos ita
q; phrasidemū peripateticum physicumq; peritissimum ad se adtraxit talcimūq; ora-
torem omnium qui in græcia tum florebant in arte oratoria eminētissimum. Cratem
qui insuper & complures alios in sua retia induxit: phœnicemq; Zenonē in suum ad-
iutorium subductum alijs cum cæteris admisit. Erat præterea maxime ciuilis: ac præ
ter vxorem quam duxerat: nicarete etiam pellice vtebatur. vt honetor ait filiamq; pa
rum pudicam genuit: quam duxit Simmias Syracusanus necessarius suus. Hæc dū
lasciuius viueret. Stilponiq; a quodam renūciatum esset eam sibi probro esse: non in-
quit ista maiori mihi probro est: q̄ ego illi ornamento: suscepit hūc honorifice vt aiūt:
& Ptolemæus Soter cū megara ipsius vrbem victor obtinuisset: ac tradita sibi pecu-
nia oraret: vt in ægyptum secū nauigaret. Tum illę pecuniæ modicum suscepit eā pro
fectionem renuēs in æginā contendit. quoad ille remearet. Demetrius quoq; antigoni
filius: cū cæpisset megara domum illi reseruari cunctāq; direptam substātiam restitui
curauit. Vbi cum ea quæ amiserat vt in scriptis sibi traderet moneret: nihil ille suum se
perdidisse respondit: quippe doctrinam & eruditionē sibi ademisse neminem: reliquā
q; sibi esse & eloquentiam & disciplinam: atq; illum erga mortales beneficentiæ admo
nuit tanta orationis vi: vt rex illius iam studiosus prorsus auditor fieret. Aiunt illū ita
quēdam de phidiæ minerua compellasse. Num inquit minerua Iouis filia deus est: cū
vero annuisset ille dixisset: at ista non iouis sed phidiæ est concedebat. Nō ergo inquit
ipsa dea est. Qua ex re cum in ariūpagum pertractus fuisset: nihil inficiatū referunt:
imo recte se locutū asseruisse. Nō. n. deum esse: sed deā: deos quippe mares esse. Areo
pagitas tamen nihilo placatiores factos iussisse cōtinuo ipsum vrbe excedere: quo etiā
tpe Theodorū cognomento deum iurgio dixisse: Vnde hoc nouerat Stilpo? Nū amo
ta palla ipsius inspexerat? erat iste profecto audacissimus: verū Stilpo vir cōpositissi-
mus & maxime facetus. Deniq; cū rogasset illū crates an dij precationibus: ac diuinis
honoribus gaudeāt. Noli me inquit o fatue in via de hisce rogare sed solum rogare: ac
seorsum: hoc ipsum & Bionem interrogatū an sint dij dixisse tradunt: ne turbam a me
auertas execrabilis senex? Fuit Stilponis ingenium simplex: neq; vlla simulatione fuca
tum ita: vt imperitę quoq; cōcioni se accōmodare nullo negotio posset. Crate denique
Cynico semel ad id quod fuerat interrogatus nō respondēte: sed crepitū ventris emittē-

te: ſciebam inquit te nſa potius ꝙ quę deceret locuturum. Caricam illi aliquando inter rogatiũculamq; propoſuerat. Eam vero ille ſtatim comedit: & cum diceret illi Stilpo hercules caricam perdidi: non ſolum inquit caricam: ſed & interrogatiũculam: cuius hæc ara fuit. Rurſus cum vidiſſet hyemecratē aduſtum: o crates iquit videris mihi nouo indigere pallio veſte. ſ. & animo: ad hanc eius vocem rubore ſuffuſum ita uidiſſe ſe cratem Ar qui ego Stilponem megaris vidi grauiter angi. Vbi tiphon veteres dixere cubile: Hic ille ſe iuuenum magna glomerante corona. Litibus intentus virtutis tradidit vmbram. Fertur Athenis hoīum ita in ſe ſtudia vertiſſe: vt ex officinis ad eum confluerent viſendũ. Vbi cum ſibi quidā diceret: admirantur te o Stilpo veluti beluā: minime inquit ille: ſed velut hoiem verũ. Cæterũ cum eſſet diſputator acerrimus ſpeties quoq; tollebat: dicebatq; qui hoiem diceret neminem eſſe: neq; enim hunc: aut hũc dicere. Quid enim hunc magiſꝙ hunc? non igitur hũc: rurſuſq; olus quod oſtenditur nō eſt: olus. n. ante mille annos fuit: non eſt igitur hoc olus. Fertur cũ cratē colloqueretur interloquēdum feſtinaſſe piſces emere: cũ eum ille retinere vellet ac dicere ſermonē relinquis: minime inquit: ſed ſermonē habeo: & te derelinquo: Sermo quippe manet: piſcis aũt venũdabitur niſi feſtinauero: ferũtur ipſius dialogi nouē non ſatis gratiæ habentes. Moſcus Ariſtippus ſiue callias: Ptolemæus Chęrecrates: Metrocles anaximenes Epigenes ad filiam ſuā: Ariſtoteles: huius auditorem fuiſſe Zenonē Stoicorũ principem Heraclides refert. Senem vero defeciſſe Hermippus teſtis ē Hauſto prius mero vt citius moreretur: reprahēſus eſt a Sophilo comico in comœdia quæ inſcribitur gamos: eſt aũt in hunc Stilponem megarēſem noſtrum epigrāma.

Cognoſcis aũt forſitan ſenectutem.
Poſtea iugum ſuſtulit inexpugnabile
Morbus: ſed viðum inuenit mali currus
Magis boðum aurigam potus. n. agitauit:

ℭ Crito athenienſis.

Rito Athenienſis vnus oīum maxime eximio quodā amore Socrati affectus
c
eſt atq; eius ita curam egit: vt nunꝙ aliquid ex his quæ ſunt ad vſum neceſſaria ſibi deeſſe pateretur: ipſius quoq; liberi Socratis auditores fuere Critobolus Hermogenes Creſipp9 Epigenes. Crito igitur dialogos decem & ſeptem ſcripſit qui vno cōtinētur codice ita inſcriptos nō bonos fieri diſcēdo: quid ſit plus habere. Quid ſit idoneũ ſiue ciuile: de honeſto: de deo. Quid ſit malefacere de fertilitate: de lege: de arte: de congreſſu: de ſapientia: prntagoras: ſiue ciuilis de litteris: de poetica: de honeſto: de diſcendo: de ſciēdo ſiue de ſciētia Quid ſit ſcire.

ℭ Simon athenienſis.

Imon athenienſis coriarius. quotiēs ad eius officinam perrexiſſet Socrates at
ſ
q; diſſereret oīa quæ meminiſſe poterat notabat. Vnde & ipſius dialogos ſcyticos appellant ꝙ inter huiuſmodi opifices ſint habiti. Sunt aũt numero triginta tres qui vno indem codice comprahenduntur: de dijs: de bono: de honeſto quid ſit pulchrũ: & honeſtum: de iuſto duo: de virtute ꝙ doceri non poſſit: de fortitudine ſiue virilitate tres: de lege: de popularitate: de honore: de poeſi: de bona poſſeſſiōe: de amore: de philoſophia: de ſciētia: de muſica: de poeſi: quid ſit pulchrũ: de diſciplina: de diſſerēdo: de iudicio: de eo quod eſt: de numero: de diligētia: de operādo: de auaro: de inſtantia: de honeſto. alij autē de conſulēdo: de ratione: ſiue de aptitudine: de malifioentia. Fertur hic primus oīum Socraticos ſermones diſſeruiſſe. Cum autē pericles polli

arctur si ad se pergeret: cuncta illi se necessaria exhibiturum: sidutiam inquit vendere con
silij non fuerit: fuit & alius. Simon qui scripsit artem rhetoricam: alius item medicus
Seleuci & Vicanoris necessarius: atq; alius quidam sculptor.

¶ Glaucon atheniensis.

Laucon atheniēsis nouem itidem in codice vno scripsit dialogos phedylum:
g Euripidem: amyntichum: euthiam. lysithedem: aristophanem Cephalum:
anaxiphemum: menexenum Feruntur eius & alij triginta duo. sed sui nō sūt.

¶ Simmias Thebanus.

Immias thebanus fuit: & huius ferunt dialogi. xxiij. vno codice inclusi: de sa-
f pientia: de ratiocinatiōe: de musica: de versibus. de fortitudie: de philosophia
de varietate: de litteris: de doctrina: de arte: de regimine: de decoro: quid eligē
dum: quid vel fugiendum sit: de amico: de sientia: de anima: de bene uiuendo: de possi-
bili: de pecunijs: de vita quid sit honestum: de diligentia: de amore.

¶ Cebes Thebanus.

Ebes & ipse Thebanus scripsit dialogos tris qui inscribuntur pinax. Septimae
e phryniceus.

¶ Menedæmus.

Enedæmus phenodis ex ludo Clisthenisq; ex familia Theopropidarum: filius fu
m it viri sane nobilis. sed Architecti ac pauperis. Alij tabernaculorum sutorem fuis
se tradunt. & vtraq; didicisse menedæmum. Quo circa cum decretum quod
dam reprehensum ab alexinio quodam quod scilicet non conueniret sapienti. neq; ta-
bernaculum neq; decretum scribere. Missus autem ab Eretriensibus in megara præsi
dio futurus cōtendit ad Platonem in academiam inq; illius retia non inuitus incidit de
seruitq; militiam. Caeterū asclipiade phaliasio ad se illum pertrahente megaris apud
Stilponē fuit. cuiusq; ambo auditores fuere: inde nauigantes Eliedem anchypilo & mo
scho phædonis discipulis congressi sunt atq; hactenus vt supra cū de Phedone loque-
remur dictum est: heliaci appellabant. Postmodum vero ab eius patria de quo nunc
sermo est eretrici vocati sunt: Constat menedæmum honestate: ac grauitate fuisse ce-
lebrem: qua ex re cratem quoq; sic in illum iocatum: phliasiumq; asclipiadem taurūq;
eretrium. Timon item elato supercilio cū ductucus assurgeret fuisse illū nocat. Adeo
aūt ea grauitate insignis fuit: vt cum eurylochus cassanæreus ab antigono accerseret
una cū clieppide cizicēo adulescēte abnuerit: metuere. n. ne id menedæmus persentiat.
Erat. n. summæ & in obiurgando grauitatis: atq; precipuæ auctoritatis. Deniq; cum
adolescēs in illum motu temerario ferretur: dixit quidem nihil: cæterum sumpta festuca
pingebat in pauimēto traiecti figuram: dum interim spectātibus oibus adulescens in
signi contumelia notari se intelligens abscessit. Hierocles in piræo sub amph arao illū
obtundebat: & cum plurima de eretriæ loqueret excidio: nihil aliud locutus ē: sed so-
lummō cogauit ad quid cū Antigonus traijcit. Audacter exulāti adultero ignoras in
quit non mō brasicæ succum in esse iucundum: sed & raphano: clamanti adulescētulo
& vociferāti vide inquit an aliqd retro dum nescis habes. Consultāti antigono an luxu
riosum adiret conuiuiū: hoc illi solum renūciari iussit. Memento regis te esse filium sa
tio quodā sibi minime necessariū dicēte interrogauit an villā haberet: & cū ille multa
se habere prædia dixisset: perge inquit & illorum curam gere: ne & ille negligēter curādo
perdere cōtingat: & amittere simplicē vrbanitatem Sciscitanti cuidā an uxor esset ducē
da sapienti: nū ego inquit tibi sapiēs videor: Et cū annuisset ille: at ego ait duxi. Dicen-
te quodā complura esse bona: percōtari illorum numerum pergit & an putet plura esse q̄ cē
tum. Sæpius dolebat q̄ luxuriosa cōuiuia: magnificūq; apparatū nequiret afferre: vo

catus vero semel ad cœnam intuensq; lautissimis cibis diuitem mensam nihil locutus
est: sed tacitus eã luxuriam coarguit dũ solas oleas in cibũ sumpsit: huius denique seue-
ritatis eã pa͡ꝝ absuit quin in Cypro apud Nicareontẽ periclitaret cum Asclepiade so-
cio: nã cum eos rex ad mẽstruam celebritatẽ euocasset: sicut & philosophos cæteros.
Mnedæmũ dixisse ferũt. Siqdem honesta ẽ huiusmõi viroꝝ cõgregatio: quotidie sũt
festa celebrãda: sin alias supflue quoq; mõ celebrat. Ad hæc tyrãnꝰ cũ ita occurrisset:
hanc diẽ habere se celebrẽ vt negocijs omissis philosophis cõgredi liceret: ille Seuerius
adhuc in sñia perstitit: ostẽdens ex sacrificio oportere omne tps: philosophos audire.
Quid plura nisi a tibicine admoniti: ac melo musico cõuẽti fuissent: forsitã perissent.
Vnde cũ in naui iactarẽtur fluctibus Asclepiadẽ dixisse ferũt. Tibicinis peritã modu-
lationẽ se ipsos seruasse. Menædemi vero cõfidentiã pdidisse. Erat aũt vt fert & simpli
ci in docẽdo apparatu: neq; in schola vllũ circa illũ vt fieri solet ordinẽ vidisses. Nõ sub
sellia erãt per gyꝝ disposita: non aliud quippiã: sed vt singulis aut sedere: aut stare: aut
ambulare libitũ erat in eũ continuo trãsibat habitũ. Alias tñ gloriæ auidũ ignominiæ
q; notari metuẽtem fuisse tradũt. Adeo vt cũ prius architecto suam ipse atq; asclepia-
des nauatet operã: & ille sup tecta lutũ ferre cerneret nudus: is si quem aspiceret prete
reũtem occultaret. Postea vero quã ad remp. accessit: ita erat anxius atq; sollicitus: vt
cum aliqñ thura poneret: extra turribulũ miserit. Circunsteterat illum etates aliqñ: q;
ciuilia negocia subisset probro illi dabat: Tũ ille quibusdã præcepit: vt ductũ carceri
cluderẽt. Ille nihilominus prætereuntẽ obseruabat: respiciẽsq; agamẽnoniũ & hegesi-
polim vocabat: erat aũt clam: & in supstitionẽ pronior. Denique mãducauerat aliquan
do per ignorãtiam in taberna meritoria ꝓiectas carnes cũ asclepiade: id cũ animaduer
tisset nausea palloribusq; turbabatur: donec illũ asclepiades seuerius obiurgãs non car
nes diceret eiusce mutatiõis causam eẽ: sed præsumptã de illis fatuã opinionẽ alias ma
gnanimus fuit vir & plane liberalis. Corporis in eo iã senis habitus & status durabat q
erat in iuuene: athletę instar firmus validus atq; adustus. Spẽs ei pinguis & attrita fuit
mediocrisq; proceritas: vt ex ea cõstat imagine quæ eretriæ in veteri stadio hactenꝰ cer
nitur. Est. n. veluti ex industria ita sculpta vt cunctã fere nuditatem corporis pręferat.
Erat pręterea in suscipiẽdis amicis omni officio deditus: & qa paꝝ salubris erat eretria
cõuiuia sæpe inter poetas musicosq; celebrabat: Amabat aratũ & Lycophoenẽ Tragi
cum poetã: Antagorãq; Rhodiũ: sed maxime oĩum studebat Homero. Deinde etiã
Lyricis: deinceps Sophocli: atq; achæo iter Satyros veluti secũdas partes: æschilo aũt
primas semper dabat. Vnde & aduersus eos qui cõtra in rep. sentirẽt: ita ferebat: capi
tur ergo & ab infirmis celer: aquilãq; breui testudo vincit. Hæc aũt achaei sunt ex om-
phale Satyrica: peccãt igitur q illũ nihil præter Euripidis medeã legisse dicũt: quã in-
ter sicyonij neophronis poemata legũt. Magistros Platonẽ & xenocratẽ: pręterea; pa-
ræbatẽ cyrenaicũ aspernabat. Stilponẽ solum admirabat: de quo dũ aliqñ interroga
ret nihil aliud dixit nisi liberalis est: erat illi ingeniũ variũ & callidum atq; in cõponẽdo
ita orationẽ accõmodabat: vt neq; quo vellet emergere ꝓspiceret: atq; ideo illi difficile
occureretur. Versabat oia infinitãq; orõnis copiã fundebat: Acerrimus itẽm conten
tionibus erat: vt in successiõibus tradit antisthenes: atq; huiusmõi rogatiũculis cõpel-
lare solebat. Alteꝝ quam alteꝝ est alteꝝ: ita sane alteꝝ est aũt ꝓdesse: q bonum: con-
cedebatur: nõ igitur ꝓdesse bonum est. Tollebat & ꝓloquia negãtia: affirmantia vero
ponebat simplicia. Ex his maxime ꝓbans quæ simplicia nõ sunt: auferebat ea & cõiun
cta & complexa dicẽs. Scribit Heraclides decretis quidem eũ fuisse Platonicum: dia
lecticem aũt eum fuisse aspernatum Denique sciscitãti se alexino an adhuc patrẽ cædere

desisset. atq; illum dixisset neq; cædi: neq; desiȷ: addente illo oportere ambiguitatem so
luere: ita vel non dicẽdo: ridiculum inqt est vestras leges sequi cum liceat i portis relucta
ri & cõtra ascendere. Cũ Bion diu vos studiose ac diligenter insectaretur. mortuos illũ
iugulare dixit. Alio rursus dicente maximũ esse bonum oibus quæ quisq; cupiat frui:
multo inquit maius est ea solum quæ deceat cupere. Refert antigonus carystius cũ ni
hil scripsisse neq; cõposuisse: ita ne dogma quodlibet asserere. Porro in quæstionib9 in-
quit ita pugnax erat: vt nõ prius discederet: q̃ i eius oculis ardẽtis spiritus indicia depre
henderentur. Ver. n. cum in verbis esset huiusmodi factis: tñ erat placidissimus. De
niq; cũ alexino plurimũ illuderet & obiurgaret grauiter: fouit tñ illum beneficiis. Nã
ipsius coniugẽ ex delphis calcidẽ vsq; deduxit itineris furta latrociniaq; metuentẽ: ami
citias pie sancteq; tuebat: vt ex ea quæ illi cũ asclepiade fuit coniunctione constat: quæ
pfecto adeo insignis erat: vt nihil a pyladis distraret beniuolẽtia. Verum maior natu
erat asclepiades ita vt poeta ipse: menedemus histrio diceret. Fertur archepolis tria mi
lia illis designasse: & cũ orta esset amica contentio quis secũdo loco acciperet: neutrũ
accepisse. Vxores quoq; ambos duxisse fama ẽ menedemum matrẽ: Asclepiadem fi-
liam: & cũ defuncta esset vxor asclepiadis: menedemi cæpisse cõiugem: illumq; qd rei
pu. præesset aliam duxisse nobilẽ & locupletem: nihilominus qm cõmunis eis erat do
mus rei familiaris administrationẽ priori vxori permisisse: Igit asclepiades ante illum
vita excessit eretriæ iã longæuus: cum vna diu memorabili beniuolẽtiæ suauitate vixis-
sent: Ferẽ post aliquantum tẽporis cum asclepiadis amasius ad conuiuiũ venisset: ar-
cerẽtq; illum ianuis adulescentes: menedemũ iussisse introduci: ac dixisse Asclepiades
ẽt sepultus ei ianuas aperit. erant aũt qui ambos fouerant Hipponicus macedo & age
tor lamieus. Ex his alter vtriq; trigita minas largit9: hipponicus vero menedemo duo
milia drachmaꝝ in filiaꝝ dotem. Duxerat aũt vt ait Heraclides ex oropia vxores tris.
Porro conuiuia in hunc modũ faciebat: prius ipse cũ duobus aut tribus prandebat dũ
dies in vesperã vergeret: Tum vero vocabat quispiã eos qui aduenerãt & ipsos iam cœ
natos. Itaq; si qui citius venissent: percontabant exeuntes quid esset appositũ: ac recẽs
id esset nec ne: & si quidẽ vel olusculũ vel salsiusculũ quippiam audissent: recedebant:
Sin vero carnes: ingrediebãt: Lectulis ęstate psiathos: hyeme veruecũ pelles superpo
nebãt: Porro puluinar sibi afferri oportebat: poculũ qd circum agebat cotula maius
nõ erat. Bellaria illis fabę ac lupini: Interdũ vero & pyra vel mala pũica & hmõi cũ ma
tura tũ præcocia sæpe, & caricæ. Ea nia memorat Lycophron in Satyra quã inscripsit
menedemũ: philosophi conscribens laudes: quoꝝ quædam huiusmodi quoq; sunt.

Circundat paruus calix ad mensuram.
Vt ex breui conuiuio sic est ipsis
Modesta studiosis tragema sermo audiendi.

Primu igit contemptui haberi cæpit: canisq; ab eretriẽsibus ac delirus appellari. Post
modũ vero i summa admiratione oium fuit. adeo vt ciuitatis quoq; gubernacula sibi
traderent: legationibusq; crebris & Ptolæmeũ & lysimachũ: præterea q; ad demetriũ
functus vbiq; honoratus ẽ: Cũq; illi ciuitas ducẽta quotannis talenta persolueret quin
q̃ginta remisit: apud quẽ accusatus q̃ q̃si traderet Ptolæmeo ciuitatẽ se per epistolam
purgauit cuius hoc initium ẽ. Menedemus demetrio regi salutẽ. Audio tibi de nobis
plurima fuisse narrata: per eam illũ admonet cauere vnum ex his qui sibi essent īfensi:
æschylũ nomine: Constat illũ ad demetrium p oropo grauissime legatione functũ:
vt Euphantus quoq; in historiis meminit. Erat eius ipnimis studiosus antigonus: seq;
ipsius discipulũ esse prædicabat: & cũ barbaros fudisset circa Lysimachiam decretũ ci

scripsit simplex atq; ab Assentatione alienum: Cuius initium est. Duces & consilij pri mores dixerunt: qm̃ Antigonus Rex prælio domitis barbaris aduenit in Eliã: eiq; pro spere cũcta succedũt visum ẽ senatui ac plebi. Hoꝝ igitur gratia & preterea ꝓpter sum mam cũ illo amicitiam qd' illi ciuitatẽ ꝓderet: suspectus habitus insimulante ẽ aristo demo clã exijt atq; oropi moratus ẽ in amphiarai fano: Ibi cũ perissent aurei calices vt hermippus ait: Cõmuni boetioꝝ decreto loco migrare iussus est: Inde ꝓfectus merẽs & patriã clanculo ingressus vxorẽ ac filias sumens se ad antigonũ contulit: ibiq; vitam mœrore terminauit. Refert heraclides his oĩno contraria: Nã illum senatus principẽ eretriã a tyrannis sæpe liberasse: demetrij viribus fretũ. Non igit' antigono ꝓdidisse ci uitatẽ sed falsam subisse calumniã. Profectumq; ad antigonũ cum vt patriã e seruitute eriperet: illũ inducere nõ posset septẽ dies totos cibos abstinuisse atq; exaĩ dolore vita excessisse. Similia huic & antigonus carystius refert. Soli aũt perseo ĩexorabile indixit bellũ. Haud. n. obscuꝝ erat antigonũ cũ menedemi gr̃a eretriẽsibus tẽpu. voluisset re stituere ab eo fuisse ꝓhibitũ. Quo circa ĩ cõuiuio menedemus ĩ illũ acriter iuectus int cętera sic ait: At qui iste qdẽ philosophus ẽ: sed vir oium q sunt aut fuerũt vel futuri sunt: ꝓfecto neqssimus. Morit' aũt vt eraclides ait septuagesimũ & q̃rtũ agẽs ætatis ¶ In eius aũt laudem nos quoq; ita scripsimus. (annum.

Audita menedeme tua mihi mors: vt sponte
Mortuus es in septem diebus nihil edens.
Operatus opus post hereticum tamen mollem.
Pusillanimitas properauit profecto

Ethi quidem socratici & qui ab eis sunt. Transeundum autem est ad platonem qui in cepit academiam: & ad eos qui ab ipso sunt quot fuerunt eloquentes.

¶ Laertij Diogenis de vitis philosophorum Liber Tertius Incipit.

¶ Plato.

P Lato aristone pr̃e & matre perictiona: siue potona Atheniẽ sis natus ẽ. Mater a Solone genus duxit: Solonis qppe frater dropides critiã genuit. cuius filius calæschrus critiæ qui vnus fuit ex triginta: glauconisq; pater extitit: ab eo charmides & pe rictiõe geniti sunt: atq; ex ea & Aristone plato sextus a Solone nascit'. Porro solon ad neleum & neptunum genus refert: Ari stonẽ quoq; pr̃em a Codro melanthi filio originem ducere tra dũt: q a neptuno itidem sanguinem trahere trasilo teste memorant'. Enimuero speu sippus in libro q platõis de cœna inscribit': & clearchus in laudatione platonis & anaxi des in secũdo de philosophis libro asserunt athenis celebre esse aristonẽ perictione cũ esset speciosissima cõgredi conatũ esse. Veꝝ fuisse illius conatus irritos. vidisseq; ĩ som nis apolinẽ: atq; ab eo visum mũdam a iugali copula quoad pareret vxorem seruasse. Nascitur aũt plato: vt Apollodorus testat' in chronicis: octogesima octaua olympia de thargilonis septima: qua. s. die natũ apollinem delij autumant. Morit' aũt vt Her mippus tradit: primo anno cẽtesimæ octauæ olympiadis in nuptijs discũbens: octo gesimũ & primum ætatis agens annũ Neanthes octoginta quattuor annoꝝ decessisse scribit. Est igit' Isocrate minor natu annis sex: Ille qppe sub Lysimacho: plato sub amy nio ortus: sub quo & pericles diem obijt: Erat aũt pago collyteus vt refert antileo in secundo de tpibus: natus est s'm quosdam in ægina ĩ phidiadis domo eius qui thales filius fuit: vt fauorinus ait in oimoda historia pr̃e ipsius cũ cæteris misso vt agrũ sorti ret. Athenasq; reuerso qñ a lacedæmonijs qui æginẽsibus opẽ tulerant expulsi sunt ha

dos quoq; magnificos athenis adhibuit dione sumptus suppeditate: vt ait athenodorus in octauo deābulationū libro. Fratres hūit adimathū & glauconē: sororemq; potonā: de qua speusippus nascit': Irasq; apud dionysiū didicit: cuius & in anterastis meminit: Exercitatusq; est apud aristonē argium palæstritā: a quo & plato ꝓ egregio corporis habitu cognominatus ē. Cum prius Ariscodes ex aui noie vocatus esset vt i successionibus tradit Alexāder. Sunt qui o b orōnis vbertatem & mirā latitudinem sic appellatū putent: siue q̄ ampla fuerit fronte vt neātes scribit. Nec desunt q in isthmo palæstra se exercuisse velint: sicut & dicæarchus i primo de vitis: picturę quoq; fuisse studiosum ac poemata scripsisse primo quidem dithyrābos: deide melos & tragœdias. Vox illi gracilis fuit vt ait timotheus Atheniēsis in libro de vitis. Fert' & socrates vidisse per somniū oloris pullū sibi in gremio plumescere: q continuo exortis pēnis expansis alis maltū aduolans suauissimos cātus ediderit. Postridie cū plato sibi a pre cōmendatus esset hūc cygnum quē uiderat dixisse. Philosophari cœperat primis in academia. inde se in ortū qui iuxta colonū est contulit: vt Alexāder in successionibus scripsit heraclitū adducens testē. Demum cū tragicū certamen esset initurus ante dionysiacū theatrū audito socrate igni poemata exussit dicēs: Hic vulcane Plato tua indiget ope: hic annū vicesimū ætatis agens socratē audiuit. Illo decedente cratilo heracliti discipulo & hermogeni parmenidis philosophiā tuenti aurē accōmodauit. Deinde cū esset annoꝝ duo de triginta vt ait hermodorus megara se ad euclidē cū alijs socraticis contulit. Hic cyrenem ꝓfectus theodoꝝ mathematicū audiuit: atq; inde in italiā ad pythagoreos philolaū atq; eurytū concessit: Ab his se in ægyptū ad ꝓphetas sacerdotesq; recepit: quo & euripidē aiunt vna secū ꝓfectū esse: atq; ibi morbo cōprehēsum a sacerdotib9 marina curatiōe fuisse absolutū: q̄ ex re postmodū dixerit iundat mare cūcta virorum mala. Sed iuxta homeꝝ ægyptios mortales oēs medicos esse. Decreuerat Plato magis ēt eningredi: veꝝ ꝓpter asiæ bella ꝓposito desistit. Regressus vero Athenas in academia cōmorabat'. Est aūt loc9 i suburbano nemorosus: a quodā heroe academo nomine sic appellatus: sicut & eupolis i astrateutis memorat dicēs vmbrosis i cursib9 academi dei. Sed & timon i platonē loquens principē illū fuisse asserit: & suauitate orationis & copia oīum q academiæ incolerēt florea rura. Antea. n. p e scribebat' ecademia philosophus isocrate amico vtebat'. Enimuero praxiphanes quādā cōscripsit inter eos habitā de poetis scholā: cū in rure platonis hospitio frueret' isocrates. Ter illū militasse Aristoxenus auctor est p° in tanagrā: secūdo in corinthū: tertio in delū vbi & victoria potitus sit: Miscuit heraclitoꝝ pythagoreoꝝq; ac socraticoꝝ rōnes: atq; in his qdē quæ sensibus subiacent heracliti partes tuebat'. Porro in his quæ ad intelligentiā pertinent pythagoræ acqescebat: in rebus aūt ciuilibus socratē suū maxime amplectebat': atq; ita in vnū corpus triplicē philosophiæ cōpegit rōnem. Aiunt quidā ex quibus satyrus ē dyoni illū scripsisse in siciliā vti tres libros pythagoreos sibi emeret a philolao cētū minis. Erat. n. satis abūdans pecunijs acceptis a dionysio plusq̄ octoginta talentis. Sicut. n. honetor scribit in libro cuius ē titulus: an pecuniosum oporteat esse sapientē: Multū sibi epicharmus cōtulit comicus: cuius & plurima cōpilauit: vt Alcimus in eis libris quos ad amyntā scripsit q̄tuor numero meminit. Eoꝝ in p° ita loquit': Constat aūt & platonem cōplura sibi de epicharmi libris assumere. Id ita inspiciēdū est. sensibile asserit plato qd' aut in q̄litate aut in quātitate nunq̄ persistat: sed diffluat semp atq; immutet': Veluti si numeꝝ ex qbuslibet tuleris: Ea neq; æqualia neq; aliqua neq; q̄ta neq; q̄lia erūt. Porro ista sunt quoꝝ semp generatio ē nunq̄ vero substātia. Intelligibile il ud cui nihil vel accidit vel decedit. Hoc aūt sempiternoꝝ natura ē: quā similē atq; ean

dem semper esse contingit. Atq; epicharmus de sensibilibus atq; intelligibilibus in hāc
sniam expresse loquit᷑. addidit præterea alcimus. A sunt aūt & ista sapientes aīam alia
quidē sentire per corpus puta vidēdo atq; audiēdo. alia vero ipsam p se ipsam aīaduer-
tere nullo copotis officio vtentē. Quo circa eo℞ quæ sunt alia sensibus pcipi. alia intel
ligentiæ rōne cōpræhendi. Eo℞ gratia plato quoq; oportere dicebat eos q̄ cuperent re
rum initia colligere: ipsas primū spēs: quas ideas vocat fm se ipsas distribuere: puta si
milicudinē & monadem & multitudinē atq; magnitudinē statumq; & motū: Secun-
do ipsum per se ipsum honestū ac bonum atq; iustū atq; huiusmodi cætera subiicere:
Tertio cōspicere quæq; sunt adinuicē ideæ: puta sciam aut magnitudinem siue domi-
nationē simul: & illud cogitare: ea q̄ sunt apud nos ex illo℞ participatione eis æquiuo-
ca fieri. Exēpli cā iusta esse quecq; iusto cōmunicant: honesta quę honesto. Est aūt vna-
quæq; spēs æterna: ac præterea intelligētia oi perturbatōe vacua. Quocirca & ideas in
natura velut exēplaria dixit subsistere. Alia his esse similia quęq; maxima ad ista℞ simi
litudinē consistēt. Epicharmus igit᷑ de bono atq; ideis ita differit. Ergo ne tibiar℞ cātus
res aliqua ē. Ita sane hō: igit᷑ ipse cantus ē: nihil minus age videamus. Tibicē aliquis hō
ne tibi videt᷑ nec ne: hō pfecto. Nonne igit᷑ idem tibi vr̄ de bono: aliud esse bonū aliud
rem: si qdem fm seipsum quisq; illud didicerit iam bonus efficiet᷑: quēadmodum q tī
bar℞ cantū didicerit tibicē: qui saltare saltator: qui cōplecti complexor merito dicit᷑: at
q; in hunc modū de cæteris q ea didicerit: non ars ipsa sed artifex vocat᷑. Plato ī opinio
ne de ideis ait. Siquidē est memoria ideas in his quæ sunt existere: q̄ memoria quietæ
cuiusq; rei ac manentis fit. Manere aūt præter ideas nihil: quo. n. inquit mō seruarent᷑
animantes nisi & ideam attigissent: & præterea naturalē mentem accepissent. Memi-
nerunt aūt similitudinis & pabuli cuiusmodi illis ē optime callentes: q̄ sit animalibus
oibus insita similitudinis intelligentia. Quocirca & quæ sunt eiusdē generis sentiunt.
Porro Epicharmus ita ferme ait: Sapiētia non in vno tm̄ consistit: sed quæ viuunt oia
notionem quoq; habent: & .n. gallina si aduertere volueris: non parit viuentes pullos:
sed oua prius incubat & calorē animat: Hæc aūt sapia vt sese habet natura nouit sola:
Ab ea quippe erudit᷑: ac rursū nihil pfecto mir℞ si ita loquar: & placere eas sibi & mu-
tuo foueri ac videri præclara. Nā & canis cani videt᷑ esse pulcherrimū: & boui bos: &
asinus asino susq; item sui vident᷑ venustate pręstare. Ista & huiusmodi quattuor libris
cōpingit Alcimus admonens quantū emolumēti Plato ex epicharmo sibi cōsciuerit.
Quod aūt neq; Epicharmus ipse hoc ignorauerit ex iis conijcere licet quæ præsagiens
ac veluti diuinas forte imitatorem sui sic fere locutus est: ve aūt ego puto: imo pro cō
perto habeo mea℞ adhuc erit memoria re℞ meorumq; sermonum. eisq; quispiā acce-
ptis metro soluto quo nunc cōstant coloreq; adiecto purpurā venustate verbo℞ com
ponet: iuictusq; ipse alios facile superabit. Videt᷑ plato sophronis quoq; mimographi
libros antea neglectos prim9 Athenas inuexisse gestumq; ex eis acquisisse: quos item
sub eius capite fuisse repertos. Ter aūt nauigauit in siciliā p° quidē vt insulam cratereſ
q; videret: quo & tēpore dionysius hermocratis filius tyrānus impulit vt secum loque
ret᷑: vbi cum ille de tyrānide differeret dicēs nō id præstare: qd᷑ sibi soli esset vtile: nisi
virtute & excelleret: offensum tyrānum atq; iratum dixisse aiūt. Verba tua ocioso℞ se
num sunt: & ille & tua iquit tyrānidem sapiunt. Ad hæc indignatum tyrānum p° qui
dem necare illū voluisse: deinde vero a dione & aristomene exoratum id minime fecis-
se: ver℞ pollidi Lacedęmonio qui per id tēporis legatus ad se venerat eū tradidisse vt ve
nundaret᷑. Eum ille in ægmā adductū vendidit. Quo tpe charmāder charmādidis fi
lius eum mortis reum esse accusauit: iuxta promulgatam. n. apud eos legem capitale

gratis: si quis Atheniensium eam insulam adisset: atq; ipse eam legem tulerat vt fauorinus memorat in oīmoda historia: Ceterū cum a quodam fuisse allegatum disciplinę gra philosophum eo ascendisse: absolutum dimisserunt: Asserunt pleriq; illū & in concione adductum: vbi cū obseruaret̃ nihil penitus locutum fuisse: ꝓmpto quidem aio quicquid cōtingeret excipere paratū. Illos cum minime quidem occedendū sed solum mō vendendum captiuoꝝ more decreuisse. Aderat forte annicetis cyrenaicus. Is eum viginti minis siue vt alij volunt triginta redemit: remisitq; Athenas ad amicos. Illi extemplo pecuniā annicerid restituendā curauerūt. Sed hanc ille oīno accipere noluit: asserens non eos solos dignos esse qbus Plato curæ esset. Alij dionē eam misisse pecuniam dicunt: illumq; eam nulla rōne admisisse. Sed hortulū quoq; in academia sibi cōparasse: pollidem vero a chabria superatū: & postmodū in elice fuisse submersum. fama ē dæmonio sibi nunciāte ista illum philosophi gratia perpeti: vt fauorin⁹ in primo commentarioꝝ meminit: non tñ quieuit dionysius: veꝝ cum didicisset quæ illi contigissent: scripsit platoni orans ne in se maledicta intorqueret: Ad quem ille scripsit: nō sibi tm̄ superesse ocij vt dionysij meminisset. Secundo profectus est ad iuniorem dionysium postulans terram atq; homines: qui iuxta cōstitutam ab eo rempub. viuerēt: Id ille q̄q̄ pollicitus īplere detractauit: nec abfuit fm quosdam suspitio illum magno sui periculo dion & theoræ persuadere tētasse: illorumq; erexisse animos ad liberandā insulam. Quo tpe Archytas Pythagoreus scripta ad dionysium epistola purgauit illum a suspitione: atq; ereptū Athenas remisit. Est aūt epistola huiusmodi: Archytas dionysio salutem. Misimus oēs platonis necessarij Lamiscū & Photidam vtq; illū abs te recepturi iuræ antiquæ nostre amicitiæ. Recte igit̃ feceris si memineris quāto a nobis studio efflagitasti platonis ad te aduentum: nos aūt illum venire hortaremur: factumq; te spondētes oīa: illumq; libere accedere & abire permissuꝝ. Memor esto igitur quāti illius aduentū feceris: vtq; illo in tempore plus cæteris amaueris: q̄ si qua orta sit multas ē humanius te agere cōuenit: illumq; nobis restituere illæsum. Hæc.n. faciens iustitiā coles: nobisq; gratificaberis. Tertio accessit dionem reconciliaturus dionysio: sed cū id optinere nequiuisset infecto negocio ad p̄riam redijt. Vbi ad rēpu: accedere quidem noluit: q̄uis maxime ciuilis esset: vt ex his cōstat quæ scripsit. Ratio aūt cur abstinuerit a publicis negocijs illa ī primis fuit: qd̕ plebs alijs sermonibus assuefecerat. Refert pāphila in.xxv.commentarioꝝ arcadas ac Thebanos condita ciuitate honeste magnitudinis rogasse illū vt eam rēpu. instrueret: quos cū ille didicisset æqualitatē sectari nolle: ꝑfectum nō esse. Fert̃ & chabriā ducem reū mortis secutus cū id ciuium nemo tentare voluisset: qñ & arcem cū chabria ascēdenti crobylus sycophanta cōuiciatus dixit alteri opē laturus accedis: quasi vero nescias & tibi deberi socratis venenū: Ad quē ille: & qñ pro patria militabā pericula pertulit: & mō amici gratia ne desim officio per libenter me periculis expono. Primus hic vt Fauorinus ait in octauo oīmodæ historię dialogos ītroduxit: primusq; inquisitiōis modū per resolutionē leodāti rhasio īduxit: & prim⁹ ī philosophia noīauit antipodas & elementū & dialecticā & poemata & præ longū in numero. Extremorūq; planā superficiē ac dei ꝓuidentiam. Primusq; philosophorum orōni Lysiæ cephali filij cōtradixit ipsam ad verbū exponens ī phædro: primusq; gramaticæ vim speculatus ē. Cūq; primus oībus fere q ante se fuerāt cōtradixerit: quęri soleret cur democriti mentionē nō fecerit. Refert anthes cyzicenus nūc cū in olympia aliquādo descēdisset græcoꝝ in se oīum ora cōuertisse: quo ēt tpe dioni cōgressum aduersus dionysium bellare īstituenti. Porro in p° cōmentarioꝝ fauorini fert̃: Mithridatem persaꝝ regē platonis statuam in academia locasse ita inscriptā Mithridates rhodobati

filius perses musis imaginem platoni dicauit silanionis opus. Tradit heraclides iuuenē platonē adeo fuisse verecundū: adeo compositū vt nunq̄ ridere nisi modice deprehensus sit. Cum tū esset eiusmodi ne sic qdem comicorū conuicia effugit. Theopōpus deniq; in autochare sic ait: Vnum.n. est nullum: duo aūt vix vnū est: vt ait plato. Anaxādrides quoq; i theseo: q̄do stulticias vorabat sicut plato: sed timon ita illum agit quoad effinxit plato fucata miracula callens Alexis meropidi tēpestiua venis. vt ego ambigens supra infraq; deambulans: velut plato sapiēs nihil inueni: eturaq; defatigator. & in ancilione. Dicis de qbus nescis æq; ac plato currens: noscesq; Lytrum atq; cepe. Amphis amphicrati atqui bonum quodcūq; tandē est quo tu fruiturus es. huius cā minus noui equidē mi domine q̄ illud platonis bonū. Attende ergo endeximide q̄ sane plato nihil nostri nisi mœrere tū velut cochlea elato seuere supercilio. Cratinus in pseudypobolimeo hōes constat: & habes animam iuxta platonē. ignoro equidem: habere tū arbitror. Alexis olympiodoro. Corpus quidē meum mortale siccum est: īmortale vero ad aerem extulit hæc non platonis scola: Idē in parasito: & cum platone scorsum delyrat. Irridet tum & anaxilas ī botrilione & circe & diuitibus. Aristippus aūt in quarto de antiquis delitijs asserit eū adolescentem quēdam asterē nomine. cum quo & astrologiæ vocauerit: amasse dionem ēt quem prædiximus: alij phedrū quoq; adamasse referunt amorisq; illius indicio esse epigrāmata in illos ab ipso vt ait cōposita inspiciam.

O vtinam cælum fierem dum sydera cernis.
Stela mea: vt multo lumine te aspicerem.
Iam dudum sydus lucebas viuentibus matutinū. ¶Item aliud:
Nunc hesperus fulges vita functus mortuis.
Iam dudum viuis fulgebas lucifer. ait nunc
Defunctus luces hesperus exanimis.

In dionem vero lachrymas quidem hecubæ atq; illiadibus mulieribus: fata dudū genitis debere: at tibi dion post gestas præclaras res dæmones effusas sustulere spes: iaces ecce in patria speciosa carissimus ciuibus. O meū in te animum qui excitasti dion: hoc illius tumulo inscriptum: syracusis tradunt Alexim insuper amasse: fertur & phędrum vt prædictum est: Inq; illos itidem eius constare epigramma.

Nunc quoniam nihil est quoquo se verterit omnis.
 Solum q̄ pulcher visus alexis ait.
Spiritus os canibus quid monstras: flereq; cogis:
 Posterius phædrum non ita perdidimus.

Archæanassā quoq; colophonia visum esse. quam ex eius constat epigrammate fuisse meretricem.

Archæanassa iacet meretrix colophonis in ore.
 Illius ægrote sedit acerbus amor.
Omiseri duxit quos sors inimica vagantes:
 In tam crudelem lumina ferre rogum.

Agathonem itidem venustæ formæ mulierem & in eam quoq; lasciua illius feruntur epigrammata.

Suauia dans agathoni animam ipse in labra tenebam:
 Aegra at enim properans tam q̄ abitura fuit.
Malo ego te ferio cape si sum gratus amator:
 Et me participem virginitatis habe.
Sin fieri dubitas hoc ipsum mente reuolue:

Suſcipiens formæ q̄ breue tempus ineſt.
Malum ego: me mittit qui te ſuccenditur vnus.
Annue xantippe linquit vtrunq; decor.
¶Aiunt & illud in eretrienſes ſagena cōpræhenſos epigramma ipſius eſſe.
Eubeæ nunc gens: ſed eramus crethria fuſi.
Condimur a noſtri nos regione procul.
¶Aliquę nonnulla.
Pieridas cypris cyprim ve coraſia amorem
Concelebrat vobis: aſt ego cinctus ero.
Ad venerem pulchram muſæ toca tolle præcamur.
Aliger heu nobis non volat iſte puer.
Depoſuit laqueos: aurum vir nctus: at aurum.
Non nactus laqueis triſtia culla ligat.

At vero molon hoſtili aduerſus illū animo nō id ait eſſe mirandū: ſi dionyſius corin-
thi: ſed ſi plato eſſet in ſicilia. Videt̃ & xenophon haud quaq̄ grata & amica in illū fuiſ
ſe volūtate: deniq; veluti contētionis ſtudio ſimilia ſcripſere Sympoſium Socratis de
fenſionē: cōmentaria moralia: Ad hęc ille de repu. hic Cyri ſcripſit infantiā: quā in ſuis
legibus plato fictā dixit: neq; n. eiuſmodi fuiſſe cyꝝ. Tum ambo cū Socratē ſemp ha
beant in ore: nuſq̄ repies ſui inuicē feciſſe mentionē. Semel tm̄ xenophon Platonis me
minit in tertio cōmentarioꝝ. Fertur & Antiſthenes cū eoꝝ quæ ſcripſerat quidā recita
re vellet oraſſe illū vt adeſſet recitāti. Et cū roganti cuiuſmodi id eēt: libri eius titulū ex
plicuiſſet de eo. ſ. quod non ſit contradicere. Tu ergo inquit de hoc ipſo quō ſcribis: &
cū doceret cōtra ſuā venire ſniam: ſcripſit aduerſus platonē dialogū ſathonem illū in-
ſcribēs. Ex eo iam alienis animis in ſe inuicē fuere. Aiunt ſocratē cū platonis Lyſidem
audiſſet recitari proh dii īmortales dixiſſe: q̄ multa de me mentit̃ adoleſcens. Scripſit
qppe nō pauca vir ille quæ ſocrates nō dixit. Fuit illi & aduerſus ariſtippū haud obſcu-
ra ſimultas. Deniq; in libro de aīa illū īſimulat: Cur abſuerit morięti ſocrati: cū in ęge
nia vicino. ſ. atticæ loco per id tpꝪs moratus ſit. Erat illi cū æſchine quoq; vt fert̃ ſocra-
tis auditore cōtentio. cū qppe cū dionyſio ſe facile inſinuaret egēſq; reꝝ oīum ad eū ꝑ
fectus eēt: a platone deſpectū: atq; ab ariſtippo fuiſſe cōmēdatū. Porro ſermōes quos
critonem fecit in carcere loquētem cū ſocrati cōſuleret fugā. Aeſchinis fuiſſe tradit ido
meneus: illi vero a platone tū huius odio tum gr̄a ipſius attributos. Sui vero nuſq̄ li-
broꝝ ſuoꝝ Plato mentionē feciſſe deprehendit̃ præter q̄ in libro de īmortalitate aīoꝝ
& in ſocratis defenſione: idq; tenuiter. Enimuero ſtili ipſius genus inter poema & pro
ſam orōnem mediū ait Ariſtoteles fluere. Hūc ſolū platoni aſſediſſe quodā loco fauo
rinus ait: Cū librū de aīa recitaret: reliquos oēs ſurrexiſſe. Pleriq; autumāt philippum
opuntiū ipſius leges catenus in cæra trāſcripſiſſe: huius & epinonida eſſe aiūt. Eupho
rion ac panætius initiū libroꝝ de repu. ſępius inuentū inuerſum atq; immutatū dixer̃:
eā ipſius rēp. ariſtoxenus totā ferme in ꝓtagoræ cōtradictiōibus aſſerit ſcriptā. phæ-
drū primo illū ſcripſiſſe fama eſt. Habet qppe quæſtio illa nō nihil iuuenile. Porro di-
cęarchus totū id ſcribēdi genus: vt graue ac moleſtū carpit. Platonē tradūt cū vidiſſet
quendā aleis ludentē arguiſſe: & cū ille q̄ me in puis reprehendis diceret reſpōdiſſe. At
eſt cōſuetudo nō modica. Rogat᷒ an ipſius monumēta ſicuti ſupioꝝ futura eēnt: Pri
mū inqt conqrere oportet nomē: Tū plurima ſuppeditabūt. Ingreſſo aliqn̄ xenochra
ti cęde inqt hūc pueꝝ. Nā ipſe q; irat᷒ ſim nequeo. Cuidā itē ſeruoꝝ delinquēti iā inqt
verberibus te concediſſem niſi iratus eſſem. Cū equo inſediſſet cōtinuo deſcendit dicēs

ueteri ne equi ferocitate raperetur. ebriis consulere solitus erat ut in spæculo studiose i taererentur: eiusmodi statim a fœditate discessuros. potare usque ad ebrietatem nusq̄ de cere monebat: præterq̄ in diebus festis indultoris uini dei. Sōnus item immodicus illi displicebat. In legibus denicq; ait: Dormiens aūt nemo vllius precij est: veritatē auditu suauiorem oībus quæ dicerentur. Alij vera loqui iucūdius oībus dixisse putant: sic au tem & de veritate dixit in legibus: præclaꝝ quiddam est veritas o hospes atq; durabile. Veꝝ id persuadere nō facile videtur. Oprabat insuper memoriā sui vel in amicis vel in libris relinqui: locis & ipse vtebatur plurimū. Moritur eo quo diximꝰ modo tertiodecimo Philippi regis anno: & fauorinus in tertio cōmentarioꝝ refert: a quo & increpitū fuisse illum theopompus auctor est. Mironianus in similibus ait philonē meminisse prouerbij de platonis pediculis: quasi sic ille defecerit: Sepultusq; est in academia vbi plurimū tempus philosophatus fuerat. Vnde & quæ ab eo fluxit secta academica est apppellata. Corpus eius elatū honorifice & ab his qui eo conuenerāt conditū. Eiusmodi fuit ipsius testamentum: hæc legauit plato atq; disposuit hephęstiadeū fundum cui ab aquilone vicina via ē quæ ducita tēplo cephisiadum: ab austro heraclæū hephæstiadum: ab ortu solis archestratus phertarius: ab occasu Philippus chalidensis. Hūc aūt nemini licitū sit aut vendere aut cōmutare: sed sit adimanti filij. Enerisiadūq; fundum quem emi a Calimacho cui ab aqlone vicinus est Eurymedō: Myrrhinusiꝰ ab austro: ab ortu Eurimedō myrinusios: ab occasu cephissus. Argēti minas tres: argenteā phialam appendentē dragmas centū sexagintaquinq;: Cymbium pōderis dragmaꝝ quadragintaquinq;: Anulū aureū: & inaurē aureū: vtraq; dragmas quattuor: & tris obolos pendētia: Euclides Latomꝰ mihi debet minas tres. Dianā dimitto liberam: famulos relinquo tychonem hyctā appollinidē & dionysiū: supellectilē & vasa scripta quorum habet exemplar demetriꝰ. Nulli aūt quicq̄ debeo. Curatores erūt sosthenes. speusippus. demetrius. hegias. eurimedon. callimachus atq; trasippus: hoc testamenti ipsius exemplar. Sepulchrum eius cōpluribus illustre epigrāmatibus.

Mortales cunctos excedens moribus æquis:
Diuus aristocles hoc iacet in tumulo:
Si sophiæ quisq̄ præconia magna secutus:
Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest ¶Et aliud:
Occulit hic corpus diuini terra platonis:
At superas sedes spiritus ipse tenet.
Aristone sati procul hunc diuina uidentem:
Longe habitans seruat uir bonus atq; colit: ¶Et aliud:
Quid monumenta super uolucrum regina uolasti.
Tu mihi dic superum quam tuare domum:
Astra petens animæ sum clara platonis imago:
Progenitum terra corpus at actis habet. ¶Est & nostrum:
En animas hominum quonam curasset appollo.
Lustrasset si non oppida græca plato.
Corporibus medicans huic & æpidaurius ægris.
Filius. ut sapiēs & animæque plato.
Occidit ut titan epydaurion: atque platonem:
Protulit: hunc animæ: corporis hunc medicum:
Coniugia at separans petiit quam condidit urbem:
Inque solo magni ponitur inde iouis.

Discipuli fuere Speusippus atheniēsis: xeno crates chalcedoni9: Aristoteles stagirites
Philippus opūtius: Hestięus perinthius: dion Syracusanus. Amyclus Heracleotes.
Erastus & coriscus scepsij Timola9 cyzicen9: Eueō lāpsacenus: Pithō: & Heraclides
ænij: Hippothales & calippus atheniēses: demetri9 amphip olites: heraclides pōticus
& cōplures alij: Cū his & mulieres duæ Lasthenia mātinea & Axiothea phliasia. q̄ ve
dicearchus auctor est virili vtebant veste. Theophrastum item illius fuisse auditorem
quidā referūt & hyperidē oratorē: chamæleon & lycurgū ait polemo & demosthenē
scribit ipsius fuisse studiosū. Sabinus item incēstratū thasiū in quarto de meditatione
libro: & est id quidē oīno verisimile: Vero enimuero cū platonis primis studiosa sis:
Idq; haud sane iniuria philosophiq; sūmi dogma peculiari quodā amore ac studio pre
cæteris indagare pergas: opæ precium existimaui & sermonū illius naturā & dialogorū
ordinē & persuasiōis aut inductiōis vim ꝓ viribus veluti per elemēta capitulaq; dige-
rere: vt neq; de illius vita collegim9: dogmata quoq; siue decreta desiderētur alias qp
pe iuxta prouerbiū noctuā athenas: si ea q̄ per species distribuuntur enarrare cōmiseri
mus. Dialogos itaq; primū Zenonē eleatē scripsisse ferūt. Aristoteles in p° de poetis
Alexamenū styreū siue teiū sicut & fauorinus in cōmētarijs tradit. Cæteq; Plato meo
q̄dē iudicio id genus expoliuit eatenus rude atq; perfecit. Ita nō solū ornatæ & expoli-
tæ orōnis: verū & ipsius inuentiōis dignissime sibi primatū vēdicat. Est aūt dialogus ex
interrogatiōe & responsiōe cōpositus de ea re quæ vel philosophiā vel reipublicæ partes
attingat: cū dicenti & cōgrua expressione personaq; quæ assumūtur. accurataq; cōposi
tione verboq;. Dialectica est disputādi ars per quā aliquid aut ꝓbamus aut improba-
mus ex interrogatiōe inidē: & respōsione disserentū. Enimuero platonicæ orōnis gemi
nus stilus est vterq; sūmus: Alter ex his instituit atq; imbuit appellat' υφηγητικοσ. i.
introductiuus: alter in ingrendo versat'. dicit' q. ιзнтнтικοσ. indignatiuus scilicet pri
mus ille in duo distinguit' genera: alteq; in speculatiōe cōsistit: alteq; in actione. primū
in naturale ac rōnale: fm in morale ac ciuile diuidit'. Porro secundus ille æque in duas
species scindit': prima quæ exercetur vocaturq; gymnastica. secūda in certaminibus ē
& agnostica dicit': gymnasticæ inidē bipartita diuisio ē: altera velut incunabula exerci
tationis fouet: vocaturq; Maeeutica: altera iam suis viribus nitit' tentatq; quid possit:
& Pirastica dicitur: Agonisticæ itē est bipartita distinctio: alia demonstrationi inseru
it: & Endictica vocat': alia vertit orationē & Anatreptica dicitur: Neq; sane nos fugit
plerosq; platonis dialogos aliter ac nos distinguere. Dicūt ex his alios dragmaticos:
quod quasi poema videātur imitari: Alios quod narrationi inseruiant diegematicos:
mixtos alios appellant. Sed ea sane distinctio dialogoq; scænæ q̄ philosophoq; scholę
videtur accōmodatior. Sūt ex his quidā physicā tuentes partē vt Timæus: Logicē vt
politicus: cratylus: parmenides: & sophista. Sūt qui moralē asserūt: vt apologia: cri-
tō: phædō: phedrus: symposiū: menexenus: clitiphon: epistolæ: philebus: hipparch9
& anterastæ: ciuilē respu. leges: minos: epinomis & antlāticus. Maeeuticā astruūt al
cibiades duo: theages: lysis: laches: pirasticā: menō ion: carmides theatet9: endicticā
protagoras. Anatrepticā euthydemus: hippiæ duo, gorgias. De dialogo q̄d nā sit: & q̄
sunt eius differentiæ hactenus. Q̄m vero infinita cōtētio est alijs dicētibus ipsū dog
mata inferre: alijs negātibus: age de his quoq; videamus. Dogmatistæ ꝓprium ē dog
ma afferre: sicut & legiferi leges instituere. Porro dogmata siue decreta indifferēter vo
cant: & quæ opinamur & opinio ipsa. Quod opinamur ꝓpositio ē. Opinio aūt suspi
catio ipsa siue opinatio. Plato igit' quæ perperat ea exponit: q̄ vero sunt falsa coarguit:
De rebus incertis assensionem retinet: atq; de his quidem quæ ipse opinatur quattu-

or inducit psonas differentes socratem: timæū: atheniensem hospitem: peregrinū Elea
tē: Sūt aūt pegrini nō vt quidam opinātur plato & parmenides: sed figmēta sine noīe
sunt. Denīq; socratis atq; timæi verba dū loquit decreta infert plato: Qui mēdacij co
arguātur inducit thrasymachū callīclē: Polū gorgiam: protagorā hippiā. atq; euthy-
demū: & huiusmōi cæteros: at vero cū pbatiōibus & argumēti conclusiōibus locus ē.
plurimū vtitur inductiōe: eaq; non vnica sed bipartita. Est. n. inductio oratio ex veris
quibusdā simile sibi verū ppriē colligens atq; inferēs: Eius sūt spēs due quæ ex cōtrario
fit: & quæ ex cōsequenti. Quæ igit ex cōtrario fit eiusmōi ē: vt interrogāti circa oēm re
sponsionē cōtrariam inferatur: Vt exempli cā pater meus vt alius est q̄ pater tuus aut
idē. Si igit alius ē pater meus q̄ pater tuus: cū sit alius q̄ pater nō erit pr̄. Si idē est q pr̄
meus idē existens q pater meus: me9 erit pater. & rursus si aīal homo ē lapis aut lignū
erit: Nō est aūt lapis aut lignū. Aīatus quippe est: & ex seipso mouet: aīal igit est. Si
autē aīal ē aīal vero & canis & bos erit & hō aīal & canis & bos. hac igit inductiōis spē
quæ p aduersatiōnē fit: vbi rixæ locus est vtitur Plato nō ad afferendum dogma sed ad
refellendū qd falsum fuisset obiectū: Est & alia ipsius spēs quæ per consequēs & ea du
plex: altera quidē id quod in pte quærit per id qd ē in parte demōstrat: altera quod vni
uersaliter per id quod in pte est pbat: prior illa oratorū. sequēs dialecticorū est: Quæ
rit in primo an iste occiderit. Argumentū ē eo tpe repertū eē cæde cruentū: ē aūt vt di
ximus oratorū ea spēs. Quippe rhetoricæ vis & officiū ē circa particularia: nō circa vni
uersalia versari. Quærit. n. nō de iure ipso verū de particularib9 iustis. Reliqua vero dia
lecticorū: probatur qppe vniuersum per ptes: puta quærit an sit imortalis aīa: & an ex
mortuis viuētes sint qd in libro de aīa pbatur per vniuersale quoddā: quod cōtraria ex
cōtrarijs fiāt. Idq; ipsum vniuersale ex quibusdā particularib9 conficit: vt puta sonus
ex vigilia: itemq; maius ex minore & ecōtra. Hac aūt specie vtebatur ad asserēda q̄ per-
cepisset. Nam vt olim in tragœdia prius quidē chorus solus agebat. Postmodū vero
thespis vnū inuenit histrionē: vt chorus interdū requiesceret. Secūdum postea Eschylus
adiecit: & tertiū sophodes. Atq; in hunc modū tragœdia consumata est: ita & philoso
phiæ ratio dudū circa vnā tm̄ phisicæ spēm vertebat: Accessit socrates & solitariæ eate
nus philosophiæ adiecit ethicē. Tertiā plato dialecticē addidit & cōsummato philoso
phiæ operi extremā manū & culmē apposuit. Thrasylus autē asserit illū iuxta tragicū
quadriloquiū dialogos suos edidisse. Tragœdi quippe quattuor poematibus certabāt
dionysijs: Leneis: Panathenæis chytris: Erat aūt quartū poema satyricū. porro quat-
tuor poemata quadriloquia appellabātur. Sūt igit oēs eius dialogi de quib9 nihil am
bigit quinq̄ginta sex: resp. in decē diuidit libros: quā & apud ptagorā totā ferme inue-
niri in cōtradictiōibus tradit fauorinus in secundo oīmodæ historię: Leges in. xij. diui-
dūtur. Sūt autē hmōi quadriloquia nouē numero legibus vno volumine: & repu. li-
bris in vno itidē inclusis: Primū igit quadriloquiū ponit quod cōem hypothesin habe
re videat: ostendere quidē volēs cuiusmōi esse debeat vita philosophi: duplici qī libris
singulis inscriptione vtitur: Altera ex noīe: ex re altera imposita. huius quadriloquij q̄
prima est in capite ponit euthyphron siue de sanctitate siue iusticia. Est autē ipse dialo-
gus tentatiuus. hūc sequit socratis defensio moralis: Tertio loco crito siue de eo quod
agēdum est moralis. Quarto phædon siue de aīa: moralis: In secundo præponit cra-
tylus siue de rectitudine noīum: logicæ partes agens. rhæteteus siue de disciplina. ten-
tatiuus. Sophista siue de eo quod est: Logicus: policitus siue de regno. logicus. In di
stributione tertia ponitur primo loco Parmenides siue de idæis: logicus. Secūdo phi
lebus siue de voluptate. moralis: Tum symposium siue de bono. moralis. Postremo

phædrus siue de amore. moralis. In quarto præponitur alcibiades primus: siue de ho-
minis natura μαιευτικὸς de obstetricia. Alcibiades secundus siue de oratiõe obstetri
cius. hippercus siue de lucri studio: moralis. Quintæ præfert in capite theages siue de
philosophia obstetricius. ac deinceps charmides siue de frugalitate tẽtatiuus. Laches
siue de fortitudine: obstetricius. Lysis siue de amicitia. obstetricius. Sextæ princeps ẽ
Euthydemus siue contẽtiosus anatrepticus. Tũ protagoras seu sophistæ: endicticus.
Gorgias siue de rhetorica anatrepticus. Menõ si de virtute. tentatiuus. Septimæ præ
ponũtur hippiæ duo: de honesto prior: sequẽs de mendacio ambo exhortatiuꝰ. Ion si
ue de iliade. tentatiuus. Menexenus siue epitaphius moralis. Octauę primum sibi lo
cum vendicat clitophon siue inductiuus. moralis. tũ resp. siue de iure ciuili. Timeus si
ue de natura physicus critias attractiuꝰ seu antlãticus. moralis. Nonę præsidet minos
siue de lege ciuilis: Leges siue de ferenda lege: ciuilis. Epinomis siue noctumus cõuen
tus siue philosophus: ciuilis: epistolæ tredecim morales quibus præponebat. εὖ Διά-
γειν. Epicurus autem εὖ πράττειν: Cleon vero Χαίρειν. Ex his vna est ad aristodemũ
archytam duæ. ad dionysiũ quattuor: ad hermiam & arastũ & coriscũ vna: ad leoda-
mãtem vna: ad perdicã vna: ad dionis necessarios duæ: Est autẽ huiusmodi iuxta thra
sylũ librorũ illius distinctio. Cui pleriq; accedũt. Alij aũt ex qbus & aristophanes grã
maticus ẽ in triloquia eius dialogos ita distribuũt: primã ponũt cui præsit resp. timæ-
us: critias: Secũdam cui sophista politicus cratylus: In tertia leges statuũt: minoem:
& epinomida: In quarta theaetetum: euthyphrona: defensionẽ: In quinta phædonem
critonẽ: epistolas. Cætera singula & sine ordine ponunt. Incipiũt quidam vt prædixi-
mus a rep. Alij a maiore alcibiade pleriq; autem a theage: Alij ab eutyphrone: nõnul-
lia clitophonte: Quidam a timeo: alij a phædro. Sũt item qui a theaeteto incipiant.
Sũt item qui a defensione: Ex his autẽ dialogis qui platoni inscribũtur: his sine vlla cõ
trouersia adulteri sunt: Midon siue hippostrophus erixias siue erasistratus: alcyõ: ace
phelus siue sisyphus: axiochus: phæaces demodocus: chelidõ. Septima epimenides:
ex his alcyon leontis cuiusdam esse fertur: vt fauorinus in quinto cõmentariorũ refert.
Enim vero noibus vtitur varijs: vti ne illius opa in imperitis & rudibus conspicua sint
proprie tñ sapiẽtiam esse arbitratur earũ rerũ quæ intelligẽtia cõprehendũtur: & intelli-
gibiles dicũtur & quæ vere sunt: sciam quã de deo ait animãq; a corpore disiũctã. Pro
prie vero sapientiã & philosophiã vocat appetitionẽ quãdã ac desideriũ diuinæ sapiæ.
Cõiter apud ipsũ sapiẽtia dicit & ois peritia: Vt cũ verbi grã: Sapientẽ vocat artificẽ:
Vtitur & eisdẽ sæpe noibus in significandis varijs rebus. deniq; apud illum: ẽr pro sim
plici ponitur sicut & apud euripidem. Vtitur eo plato quãdoq; & pro pulchro & ho-
nesto: aliqñ pro paruo. Sæpe vero & varijs noibus vtitur in eadẽ significatiõe. Namq;
ideã & spẽm noiat & genus & exemplar & initiũ & causam. Vtitur & contrarijs voci-
bus vt idem significent. Deniq; sensibile & quod est & quod nõ est dicit esse quidẽ pro-
pter generationem: nõ esse aũt propter assiduã mutationẽ. Ideã itidem appellat quod
neq; mouetur neq; manet & idem & vnũ & multa. Idem vero & in plurimis facere so-
litus est. Est autẽ librorũ eius triplex expositio: Primo enim docere oportet eorũ quæ
dicũtur vnũquodq; quid sit. Deinde cuiusq; rei gratia dictũ sit: Vtrũ ex principali intẽ
tione an vero in similitudinis parte siue ad dogmatũ assertionẽ siue ad refellendũ con
tra differentẽ. Tertio vero an recte dictũ sit. Verũ.n. quoniã ipsius libris & notæ quæ-
dam apponũtur: Age de his quoq; pauca loquamur. x. littera ad dictiones ac figuras
assumitur: prorsus ad platonicã consuetudinẽ. x. dupliciter ad dogmaca opinionesq;
ex punctis nudiq; illustre ad electiores quasq; snias ornatusq; verborũ apponit. Dua-

bus ex partibus puncto apposito ad quorũdam emendatiões adhibetur. x. obelus tũ
pũctus ad inania quæq; & vilia iugulãda præponitur. Antisigma. xi. cum punctis ad
vsus duplices scripturæq; translatiões adhibetur Ceraunũ. xi. ad philosophię institu-
tionẽ assumit᷑. Asteriscus ad cõuenientiã dogmarũ. obelus ad improbationẽ. Sũt igi-
tur huiusmõi notæ: hicq; librorꝝ numerus vt antigonus & carystius in libro quem nu-
per de xenone edidit refert. Ea siquis dignoscere ante voluisset mercedẽ his qui docerẽt
pendebat. Quæ illi visa sunt hmõi fuere: imortalem esse aiam & de corporibus ad cor
pora perpetuis vicibus migrare eiusq; initiũ cõstare numeris. Corporis principiũ geo-
metrię itẽ constare rõne: Diffiniebat eam ideã esse penitus remoti spũs se ipsam mouẽ
tem & motũ præstãtem corpi & esse tripartitã: Rationalẽ ipsius partẽ sitam ĩ capite:
irascibilẽ in corde: cõcupiscibilem in vmbilico & iecore cõsistere. Cõtinere itẽ ex medio
semp corpus per gyrꝝ atq; ex elemẽtis constare: diuisamq; ſm harmonię interualla du
os orbes efficere cõiunctos. Ex his interiorẽ circulũ in sex alios scindi: septẽ reliquos cir
culos facere. Eũq; iuxta diametrꝝ ad leuã intrinsecus hrẽ sedem: Alterꝝ vero ſm latꝰ ad
dexterã. Ideoq; ipsũ obtinere ꝙ sit vnicus. Alterꝝ quippe iterius ĩ pluris eẽ diuisum: at-
q; hũc ipsius illos alterius eẽ dicẽs: hãc qdẽ animi: illã vero vniuersi eẽ motionẽ errãtiũ
q; syderꝝ motus. Cũ aũt ita se habeat eaq; ex medio fit scissio sibi ad extrema cõgruens
atq; cõiũcta nosse quæq; sũt: atq; aptare eo ꝙ ĩ se ipsa per harmoniã elemẽta habeat: &
opinionẽ qdẽ fieri ſm alterius circulũ se subrigẽtem: sciam vero ſm aliũ q sit eiusdem.
duo oĩo esse rerꝝ pricipia: Deũ atq; materiã. Illũ & mẽtẽ & cãm appellauit. Esse aũt ma
teriã informẽ & infinitã: ex ea cõcretiões fieri: eã cum aliqñ temere & iordinate mouere
tur: adeo iñ locũ unũ coactã ꝙ ordinẽ temeritati pstare cõsueuerit. Porro hmõi essenti
am in q̃ttuor elemẽta cõuersã ignẽ aquã aerẽ terrã. Ex his mũdũ ipm & quæq; in eo sũt
nasci: solã terrã ait imutabilẽ: cãm eẽ putãs figurarꝝ ipsiꝰ ex qbus cõstet diam. Aliorꝝ
qppe figuras eiusdẽ generis dicit. Cõposita. n. oĩa ex vno oblõgo triãgulo. Terræ vero
ꝓpriam esse figurã. Ignis deniq; elementũ eẽ pyramidẽ: aeris qᵈ octaedrũ dicit: aquæ
icosaedrũ: terræ aũt cubũ. Quocirca neq; terrã in ista mutari: neq; in terrã ista cõuerti.
Non aũt suis locis discreta esse singula: ꝙ circũferentia cõstringẽs & ad mediũ cogens
parua cõponit. Eaq; q̃ maiora discernit: Atq; ideo cũ spẽs mutãs & loca mutare. Mũ-
dum vnũ esse genitũ. nã & sensibilis ẽ deo cõditus. Aiatumq; esse ꝙ prestantius regat
qᵈ aiatũ est q̃ si careret aĩa: Huiusmõiq; opificiũ supremę causæ subiectũ: vnũq; condi
tum fuisse: nõ infinitum ꝙ ẽt exẽplar ad qᵈ creatus fuerit vnicũ sit: Esse aũt ad sphærę
similitudinẽ rotũdum: quod cõditoris ea quoq; figura sit. Illũ qppe cæteras continere
animãtes: hũc aũt oĩum figuras. læuẽ itidem & absq; vllo per gyrꝝ ĩstrumẽto ꝙ huius
mõi nullus sibi vsus sit. Immortalẽ præterea durare mũdũ eo ꝙ nõ dissoluat᷑ in deum:
Ac totius generatiõis cãm esse deũ ꝙ summũ bonũ ipse sit auctorq; bonorꝝ: porro cæ
li generatiõis auctorẽ ipm deũ. Eius qppe quod sit in rebus cõditis pulcherrimũ eũ eẽ
conditorẽ: quẽ intelligibiliũ oĩum cõstet esse pstantissimũ: Itaq; qm̃ huiusmõi deus ẽ-
cælũ vero præstãtissimo illi simile est; qm̃ pulcherrimũ cernit᷑: nulli creaturæ erit simi
le sed deo soli. Cõstare vero mũdum ex igne aqua aere & terra. Ex igne quidẽ vt visibi-
lis sit: ex terra vt solidus: ex aq̃ & aere vt ꝓportiõe nõ vacet. nãq; solidorꝝ vis duobꝰ ma
xime mediis ꝓportionem sumit: vt vnũ fiat hoc totũ. Ex oĩbus atq; vt pfectũ atq; im
mortale sit: Tẽpusq; sempiterni imaginẽ fuisse: idq; sp manere: Cæli aũt motũ tẽpus
eẽ: Noctem qppe ac diem & mẽsem & huiusmõi cætera eẽ tẽpis partes: Idcirco absque
mũdi natura nõ cõstare tẽpus; Simul. n. atq; cõditus fuerit & tẽpus illi affuisse. Porro
ad tpis generationẽ & solem & lunã & errãtia facta. Vt vero horarꝝ mãifestus & nũ

esset numerus. animātesq; numeri non essent exortes accendisse solis radios deum: lunam supra eminētem terræ circulũ ferri: solem ꝓpinquius huic orbi affigi: in superioribus vaga sydera ferri: esse prorsus aīatum: qa sit animato motu d cunctũ & alligatũ: vt aũt perficeret͛ hic mũdus essetq; similis itelligibili animāti alioꝝ quoq; animaliũ cōditã esse naturã. Qm̃ igitur ille habebat. cælũ quoq; vt hr̃et operepræciũ fuisse. Deos ergo esset vt plurimũ igneos. Esse aũt & reliqua genera animantiũ tria volatile: aquatile: terrestre. Terrã esse antiquissimã oium qui essent in cælo deoꝝ. fuisse aũt conditã vt dieinoctisq; tempora & vices variaret: eam cũ media sit circa medium moueri: qm̃ vero causæ inquit duæ sunt: alia quidem constãtiam ac firmitatẽ esse: alia vero necessaria ex causa creata dicendũ. Sunt aũt ista aer ignis humus humor: q̃ quidẽ nõ exacte erãt elementa sed ad percipiẽdũ apta: Hæc aũt ex triangulis cõstare cõpositis atq; in ipsos dissolui: esse aũt ipsoꝝ elementa & porrectũ triãgulum & æquilateꝝ. Initia igit͛ & cãsreꝝ esse duo quæ prædiximus: quoꝝ exemplar esse deũ ac materiã. Id vero informe eẽ necessario sicut & alia perceptioni accõmodata. Horũ autem cãm ex necessitate esse: quippe pceptis quodãmõ ideis essentias gignere ac per potẽtiæ dissimilitudinẽ moueri: motuq; suo quę mouẽtur ex ea ecõtra mouere. Porro ista quidẽ primo irrõnabili & iordinato motu agitari: ac vbi species exhiberi cœpta debitũ ordinem & modũ ex deo accepisse. Causas. n. & ante cæli creationem duas fuisse. Tertiã vero: generationẽ: eas simperobscuras vestigiaq; dũtaxat & incõpositas: & eis itidẽ perfecto mũdo accessisse ordinẽ: ex oibus vero q̃ subsisterẽt corporibus factũ esse cęlum opinat͛: & deũ sicut & materiã incorporalem eẽ. Sic. n. & corruptiõe & perturbatiõe nulla oino tẽptari: ideas vt prædiximus cãs quasdã atq; principia ponit: vt huiusmodi sint quæ natura constiunt: qualia & ipsa sunt. Enimuero de bonis ac malis ita differebat: finẽ esse deo similem fieri. Virtutẽ sufficere quidẽ ad bene beateq; viuendum: cęteꝝ instrumẽtis indigere corporis: bonis: robore: sanitate: integritate sensuũ: & cæteris id genus: exterioribus itidẽ puta opibus: claritudine: gloria & huiusmodi cæteris: ea & si nõ affuerint nihilominꝰ tñ beatum fore sapientẽ: Accessuꝝ item ad rẽpu. vxorem ductuꝝ: legesq; positas non preuaricaturꝝ. Laturꝝ insuper pr̃ię suę q̃tum potuerit cõmodas leges: Idq; nisi per summã plebis dr̃iam operam suã reipu. iudicarit iutile fore. Arbitrat͛ & deos hũana cernere atq; curare & dæmones esse: notionemq; honesti primus declarauit: quæ a laudabili & rõnabili vtiliq; & decoro & congruo nõ discerneret͛. ea oĩa id qd͛ per naturam sit cõsequens ac ꝓ confesso hẽat͛ attingere. Disseruit de rõne & rectitudine noium: atq; adeo rita respondẽdi & interrogandi sciam prior ipse cõstituit & effatim vsus. Porro in dialogis diuinã quoq; iusticiam legẽ arbitratus ẽ: vt ad recte operandum potẽtius persuaderet: ne post mortẽ recte pœnas iprobi luerent. Quo circa eũ plęriq; fabulosum putauere q; eiusmodi narrationes interdũ suis scriptis interserit: vt per obscuꝝ modum q; ista post mortẽ sic se habeãt admoniti mortales iura violare pertimescãt: atq; in hunc modũ ille opinatus ẽ: istaq; ei placuere. Distribuebat aũt vt ait Aristoteles hũana bona triplicit͛: alia quippe in aĩa: alia i corpore: alia extrinsecus constare asseuerans: puta iustitiã prudentiam fortitudinẽ frugalitatẽ & cætera. id genus in aĩo ponebat: pulchritudinẽ & habitum preclaꝝ sanitatẽ & fortitudinem in corpere: amicos aũt & pr̃iæ fœlicitatem atq; diuitias inter exteriora numerabat. Bonoꝝ igit͛ tria esse genere alia in aĩa: alia in corpore: alia extrinsecus. Tres item esse amicitiæ species: naturalẽ aliam: aliam socialẽ: atq; aliam hospitalem: naturalẽ qua parentes naturæ instinctu liberis afficiuntur cognatiq; alteruteꝝ diligunt: Eã vero i cæteras quoq; animãtes esse diffusam. Socialem siue sodolitiã quã sine yllo consanguinitatis vinculo sola cõsuetudo conciliat: cu-

iusmodi Piladis & Orestis fuisse memoratur: Hospitalem qua ex cōmendatiōe vel literis hospitibus iungimur. Addunt pleriq; quarto loco & amatoriā: Ciuilitatem idem eandem in species quinq; distinxit. Aliam popularē: aliam quam optimates agant: tertiam quæ diffundat in paucos: regiam quartā: quintam tyrānicam. Popularem rēp: in eis esse ciuitatibus in quibus ad imperiū multitudinis agit res: eiusq; nutu magistratus eligūtur: & pro illius arbitrio ponūtur leges: Aristocraticam vbi neq; diuites neq; pauperes neq; nobilitate vel gloria illustres dominātur: verū soli qui sunt in ciuitate optimi rem administrant. Oligarchiā quando a censibus magistratus eligūtur: sunt eni pauciores pauperibus. Regnū bifariam scindi: Aliud .n. fm legē. Aliud fm genus eē: fm legem constare Carthaginēsium regnū: Annale quippe esse: Lacedæmoniorū vero macedonum fm genus: habent .n. regni stirpem aliq̄. Tyrānidem dici cū impulsi & vi adacti ciues iugū dominationis violenter admittunt. Iusticiæ subinde tria esse genera: aliud circa deos: aliud circa hoīes: aliud circa defunctos versari. Nam & qui sacrifica fm leges faciunt: sacrarūq; rerum curā habent: religiosi circa deos ac pij sūt. Qui vero mutua depositaq; restituūt iusti erga hoīes sunt: qui aūt vita functis iusta persoluunt tertiā illam iusticiæ partē exequūtur. Disciplinę similiter tris esse species. Aliam quidē in actione consistere & practicē dici: Aliam ex operis effectu constare & appellari effectricem. Tertiā speculationi studere & theoriticen vocari: & ędium quidē nauiūq; structuram ad effectricē illam pertinere: Videre quippe in promptu est opus cōsumatū: Ciuilitatem vero & tibiarū cantus pulsusq; citharæ & huiusmōi cętera practicę subesse. Neq; .n. consumato actu quippiam remanet quod oculis subiectum sit. Cæterū in ipso actu vis ois est. Itaq; alius tibijs: alius fidibus canit: alius remp. gerit. Porro geometria & harmonia & astrologia sub intelligētiam cadunt & speculationi tantūmodo inseruiunt: Neq; enim vel agūt vel efficiunt quicq̄. Sed geometra quidē sollertiter vt sese habēt ad inuicem lineæ: harmoniacus pthongos .i. sonos rōne diiudicat: astrologus sydera contemplat atq; cælum. Medicinæ itē quinq; species esse. aliā quippe dici medicabilem quæ morbis medicamēti potione subueniat: aliam chirurgicam quæ sectione & vstiōe curet: tertiam quæ sola victus rōne & ordine arceat ægritudines: appellariq; diæticem: quartā quæ ex celeri discretione morbor̄ succurrat ęgris: vocariq; νοσογνωμονικν .i. morbor̄ rōnem mētem: quintam adiutricē dici quod strenuo auxilio doloribus continuo liberet. Legis item geminā esse distributionem: alterā scriptam inscriptā alteram. priorē illam esse ciuilem: quæ vero inscripta vocatur eam a natura & vsu pfici scripta nudum in forū pergere: Femicaq; vti veste nulla scripta lege prohibetur sola inscripta naturalisq; vetat lex. Orōnem quinaria diuisione distingui. Esse .n. eius aliud genus: quo vtūtur in concionibus hi qui administrāt rempu. idq; ciuile appellari: Aliud quo vtūtur oratores demōstrationi inseruientes: dū vel laudant vel vituperant vel accusant quēpiam: Esse vero id genus oratorium. Tertiū quo priuati inuicē colloquūtur dicitq; priuatum. Quartū quo breui rogātes atq; respondētes interrogātibus vtuntur: vocariq; id genus dialecticum. Quinto quo artifices dum de sua arte differūt loquūtur appellariq; id artificiosum. Musicæ tris esse diuisiōes. ex his aliam voce sola cōstare: vt cantū: aliam voce simul & manu: vt cum neruor̄ pulsibus oris modulatione concinimus. tertiam solis manibus perfici: vt cum silēte oris organo cytharam percutimus. Nobilitatē quattuor in species diuidi: Quippe qui claris bonis iustisq; maioribus fuerint exorti eos nobiles profecto esse. quor̄ item parentes potētes ac principes fuere: eos itidem nobiles dici. Tertio deinceps loco vocari nobiles quor̄ sint aui fama & opinione celebres: quam verbi gratia vel ex bellicis rebus præclare gestis vel ex certa-

mitum coronis reportauerint: quartum eſſe nobilitatis genus idq; pręſtantiſſimum:
cū quis per ſe animi ingenuitate & magnitudine excellit. Hunc. n. ꝓfecto veraciter ap
pellari nobilē: cui non aliena ſed ſua virtus ad nobilitatē opituleť. Pulcritudinē item in
tria genera diſtingui: aliā quippe eſſe laudabilē: vt formoſam faciem: aliā quoq; vſui de
ſeruire: vt inſtrumentū & domum: ea qppe preterq̄ q̄ ſpecioſa ſunt: vſibus noſtris a cō
modata ſunt. tertiā legib9 ſtudijſq; conſtare: eāq; humanæ vitæ cōmodis maxime con
ſulere: Animæ tres itidē partes eſſe aliam. n. rōnalem: aliam cōcupiſcibilē: iraſcibilem
tertiā. rōnalem ſedē eſſe conſilij cogitarōis & hmōi reliquoꝝ: concupiſcibilē eſſe appe
tendi cibi vel cōgreſſus & ſimilium cām: iraſcibilē vero confidētiæ voluptatis doloris
& iracundiæ auctorē eſſe. Perfectæ rōſumatæq; virtutis eſſe ſpecies quattuor: primam
prudentiā: ſecundam iuſtitiā: fortitudinem tertiā: quartam tēperantiam. Ex his pru
dentiam recte agendoꝝ cām eſſe: iuſtitiam vero inter conſortia: & humanæ vitæ com
mercia nō violandi iuris auctorē. Fortitudinem aūt ne inter pericula & terrores a iuſti
tiæ tenore deuiemus afficere. Porro tēperanti annos ad frenādas concupiſcentias: vt a
nulla voluptate ſubigamur: honeſteq; viuamus ſua nobis lege pſcribere. Principatus
itē quinariā eſſe diſtributionē. Alium qppe eſſe legitimū: naturalem alium: aliū ſm rō
ſuetudinē: quartum ſm genus: quintum violentū. Deniq; magiſtrat9 ciuitatum ſi eli
ganť a ciuibus ſm legem principanť. per naturam vero mares vbiq; gentium non mō
inter hoies veꝝ inter aīantes quoq; fœminis præſunt. ex cōſuetudine vero & pædagogi
pueris: & magiſtri diſcipulis iperant. per genus aūt Lacedæmonū reges dominantur.
fluxit. n. a gente aliqua apud eos regnū. Eodē mō & apud macedones reges iperāt qp
pe & illic regnū ex genere iſtitutū eſt porro qui ſummā coactis ac p vim ipulſis ciuib9
inuitis regnant: hmōi per vim dominanť. hæc quinaria principatus diſtributio. Orato
riæ ſex ſpecies tradit. Nam quotiens iuſſerit orator bellū arripere & auxilium cōtra ali
quem ferre. id genus vocať adhortatio. Cū vero quietē agere neq; bellare neq; opē fer
re monuerit: appellať ea ſpēs dehortatio. Tertia ſubinde ſpecies cum quis ſe a quoli
bet iniurijs affectum & cōplura incōmoda perpeſſum docuerit: eiuſmodi vero vocať
accuſatio. Quarta ſpecies defenſio diciť: cum. ſ. is qui accuſať ſe neq; violaſſe ius neq;
aliud quicq̄ temere & nequiter egiſſe ꝓbarit. Quinta deinceps ſpecies: cum quis bene
& cōmode dixerit: honeſtumq; ac bonū predicauerit eaq; laus ſiue laudatio diciť. Sex
ta deinde cum turpe ac malum docuerit: & hac vituperatio pōt appellari: Recte dice
re in quatuor ſcindit: primū enim quid dicere oportet obſeruandum monet: ſecundo
q̄ multa dicere: tertio ad quos: quarto qn̄ ſit dicendum. eaigiť oportet dicere quæ vti
lia futura ſint & dicenti & auctoribus. Modum ēt ſeruare in dicendo conuenit: vt neq;
nimis multa neq; pauciora q̄ ſatis eſt dicanť: adhibenda & perſonarum ratio: vt ſiqui
dem ad peccantes ſeniores dicendum ſit: Verba illi ætati congrua loquamur: ſin vero
ad iuniores verba faciēda ſint: maiore auctoritate vtamur in dicēdo. Tempus item di
cendi obſeruādum: vt neq; prius neq; poſterius: q̄ rō exigit dicať. Alioquin ꝓfecto vi
tium nō effugiet: qui ſecus faxit. Beneficentia q̄drifariam ipſo auctore diuidiť. Aut. n.
pecunijs: aut corporib9: aut diſciplinis: aut verbis beneficiū pręſtari. Ac pecunijs qui
dem beneficiū conſtat: cū quis egenos: vt inopia liberenť pecunijs iuuat. Corporibus
res tanta agiť: cum ſe mutuo fouent hoīes & ab iniuria cædentiūq; petulātia manu ina
nē vendicant. Porro q̄ diſciplinis liberalibus imbuunt vel medicinę arte ſubueniunt:
hominū aliqd docent: tertio illo beneficentiæ genere vtunť. At cū in iudiciū quiſpiā ingreſ
ſus p amico dixerit: eumq; vi orationis adiuuerit: hic beneficētiæ munus verbis exple
uit. Finē itidem reꝝ q̄dripartitū docet. Quippe res aut ſm leges finē accipiūt: vt cum

decretum aliqd' lege firmat' & implet': aut s'm naturam finis rebus accedit. Namq3 & dies & annus & anni tpa naturali lege decedūt. Aut s'm artē finis obuenit. Architect9 arte cōsumat ædificiū: & nauiū fabricator arte itidē perficit nauē: aut fortuitum finis cōtigit: vt cū secus ac putabamus & præter opinionē aliquid accidit. Aut igit' legitimus rerum finis: aut naturalis: aut arte cōstat: aut forte. Potentiā identidē q̄ttuor in spēs diuidit. aliā qppe esse q̄ cogitare aio & opinari possumus: aliā q̄ corpe valemus & pergere & accipere & dare & cætera id genus: tertiā q̄ vel pecuniarum copia vel multitudine militum potētes dicunt': Vnde & magna potētia pollere dr' rex: q̄rtā potentiæ distributionem: qua & facere ac pati bene & male possumus. Nā & īfirmari & erudiri cōualescere valemus & hmōi oia: Primā itaq3 potentię spēm cōstare aio: secundā corpe: tertiā exercitu atq3 pecunijs: quartā in faciēdo atq3 patiēdo. Humanitatē itidē triplicē iducit: aliā qppe per salutationē fieri: vt cū forte obuiū quēlibet humaniter qs salutat: & dexteram porrigēs comiter excipit: Aliā esse eius speciē: cū i casus varios erūnasq3 iactato qs opē clemēter ipendit. Tertiū eius genus quo cœnas & cōuiuia inter se hoies celebrāt. Aut igit' salutatoīs officio aut ope & auxilio: aut cōuiuio freqnētiq3 cōgressu constare humanitatē. Fœlicitatē quiquepartitā diffinit: Primā eius partē bene cōsulere: Secundā sensibus & bona valetudine corporis vigere. Tertiā in reb9 gerēdis fortunatū esse: Quartā gloriā & claritudine apd' hoies excellere. Quintā pecunijs rebusq3 cæteris ad oēs vsus hūanitatis affluere. Primū illud ex eruditiōe multarumq3 rerum peritia & experimēto cōtingere: sequens ex corpis mēbris accidere: vt si qs videt oculis: audit auribus: narīū: præterea & oris sensu viget & integritate mēbrorum: q̄ sensuū instrumēta sunt. Tertiū inde puenire si qs qd' agere intēdit ita egerit vt decet sapientē & strēnuū virum quarum illd'. s. gloriæ celebritatē ex opiniōe bonitatis emanare. Postremum rerum affluentia est cū cui ad vitæ vsus ita suppeditat pecuniarum copia: vt & amicos fouere beneficio & large ac liberaliter cuncta necessaria subministrare valeat. Porro cui hæc suppetant oīa eū perfecte fœlicē ac beatū esse. artes trifariā diuidit: Prima ī effectione ferri & metallorum materiaq3 cędenda cōstituit: q3 ista q̄si præpet: Secunda ex his cōficiat aliquid: puta ex ferro ærarius arma fabricatur: ex lignis faber tibias & lyras facit. Tertia ī vsu earum rerum est: qppe eq̄strēs vtūt': armis bellica: musica tibijs & lyra. bonū ī q̄tuor genera diuidit'. p° bonum dicimus hr̄e virtutē. s̄o virtutē ipsam & iusticiā dicimus bonum. tertio cibos & cōmodam exercitationē ac medicamēta. quarto demum loco bonū dicimus tibiarū cantū histrionicā atq3 poetā. Eorum quæ sunt quædā dicimus mala: bona alia: alia neutra. Ex his mala eē quę semp nocere possunt vt ē iudicij rationisq3 priuatio: demētia inīqtas & hmōi cætera: Bona q̄ his cōtraria sunt. Media q̄ neutrā partē tuent': deābulatio: sessio cibiq3 pceptio q̄ oīno neq3 pdesse possunt neq3 obesse: ea vero neq3 bona eē neq3 mala. Optima legū moderatio i tria diuidit'. Primo si sint leges pclaræ & optimæ. Secūdo si ciues eas leges q̄ ita latę fuerūt oī studio obseruēt. Tertio si iuxta cōsuetudines ac studia quotūlibet positis legib9 bn̄ resp. administret'. Est igit' pria ps eiusce moderatōis vt sint leges optimę. Secūda vt intra illas maneat'. Tertia vt pclaris cōsuetudinib9 studijsq3 viuat'. Cōtraria huic laudabili legū moderatōi iniqtas. i tria itidē scidit': Ald' ex his ē si sint leges pessimæ peregrinisq3 & ciuibus noxiæ. Aliud si his q̄ sunt minime tēperet'. Tertio si nulla oīno sit lex. Cōtraria trifariā ita diuidunt': puta bona malis cōtraria dicimus: vt ius iusticiæ: sapientiā isipiētiæ & hmōi cætera. Mala aūt malis cōtraria sunt: vt pdigalitas auaritiæ & iniusta pœna iniustæ ipunitati & cætera id genus mala malis cōtraria sunt. Porro leuia grauib9: tardis velocia: & nigra cādidis: vt aliis neutra. Cōtrariorum igit' ptim vt bona malis cōtraria sunt: ptim vt mala malis: ptim

vt neutra alteris media cõtraria dicunt̃. Bonoꝝ tria sunt genera: alia. n. ex his hẽri: alia participari: alia subsistere: prĩa illa sunt q̃ eẽ possunt: vt ẽ iusticia & sanitas: sequentia q̃ haberi qdem nequeũt: eoꝝ tñ eẽ participes possumus puta bonũ ipsum habere possibile non ẽ: neqꝫ tñ ẽ ipossibile illius participatiõe frui. Substantialia vero q̃ neqꝫ participatioñe admittunt: neqꝫ habere possibil eẽ sed eẽ oportet: vt ꝓbum esse & iustũ esse bonũ ẽ: ea vero neqꝫ habere neqꝫ participare licet: sed sufficere vt ꝓbum eẽ & iſtũ esse. Et hæc bonoꝝ ẽ distributio. Consiliũ itidẽ tripartitũ est. Aliud qppe a preterito. Aliud a futuro. Aliud a pñti tẽpore sumit̃: præteritũ tẽpus exẽpla suppeditat: dum attẽdit̃ qd cur quæqꝫ gẽs passa fit: vt caueamus: aut qd pcudẽter ægerit: vt imittemur: vtpote qd passi sint lacedæmonij dũ cõfidunt. Præsens rẽ ipsam q̃ in manib9 est: considerare admonet: puta debiles muros: hoĩes timidos: annonæ caritatẽ & cætera hmõi. Futuꝝ ꝓ pi cere suadet: vti neqd fiat temere: habendã bonæ opiniõis rõnem: vt nõ eẽ violandas suspitiõibus legatões: ne gr̃a gloriam honestatis amittat: Vox in duo diuidit̃: ẽ. n. aĩata alia: alia inaĩata. Animata qdẽ aiantiũ: Inanimata vero sonoꝝ: atqꝫ crepituum. Porro aĩata bifariã scindit̃. Est. n. altera litterata: altera illiterata. Litterata v hoium: illiterata vt aĩalium. Eoꝝ q̃ sunt alia diuidua: alia ĩdiuidua dicimus. Diuiduoꝝ vero alia sunt similiũ partium: alia dissimiliũ. Atqꝫ indiuidua qdẽ sunt quæqꝫ diuisionem nõ admittunt: & simplicia sunt: neqꝫ ex aliquo cõposita: vt monadẽ: punctũ ac sonũ: indiuidua dicimus. Diuidua quæqꝫ sunt ex aliquo cõposita: vt syllabæ & cõsonãtiæ: & animãtes & aqua: & auꝝ. Similiũ partium sunt quæ ex similibus componunt̃: neqꝫ totũ a parte nisi multitudine differt: puta aqua atqꝫ auꝝ & cætera hmõi. Dissimiliũ partium dicimus quæqꝫ ex dissimilibus constant: vt est domus & huiusmodi cætera. Eoꝝ quę sunt alia per se: alia vero ad aliquid dicunt̃: Ea quidẽ per se dicimus quæ nulla interpretatione vt intelligant̃ indigent. Eiusmodi sunt hõ. equa & aial reliqua nihil. n. boꝝ interpretatiõe indiget Ea vero ad aliud dicunt̃: quę interpretatiõe quadã egent: vt ẽ maius aliquo & aliquo celerius & melius & hmõi reliqua. Namqꝫ & maius minore maius ẽt & celerius aliquo est celerius: & in hunc modum cætera. Ita & priora diuidebat fm Aristotelem. Fuit aũt & alius Plato philosophus Rhodius panætij discipulus: vt ait seleucus grammaticus in primo de philosophia libro: & alius peripateticus de Aristotelis ludo: & alius praxiphanis discipulus: & alius poeta priscæ comœdiæ.

¶Laertij Diogenis Liber quartus Incipit. ¶Speusippus Atheniensis.

q

Væ de Platone dicenda erãt ꝓ viribus diximus: quid de eo viro singuli sensissẽt studiose in vnũ corpus colligentes. Successit aũt ei Speusippus eurymedontis filius Atheniensis. Pago myrrhinusius & Platõis ex sorore natus. Octo aũt ãnos scholæ Platonicæ magister fuit: a cẽtesima octaua olympiadæ initium sumens. Gratiarumqꝫ signa in schola collocauit: quæ fuit a Platone ĩ academia cõstructa: perstit neaũt intra Platonis dogmata: & si moribus eiusmodi non fuit. Namqꝫ & iracũdus erat: & volnptatibus dederat manus. Deniqꝫ aiunt illum ira concitatum Catulum in puteum iecisse: voluptateqꝫ delinitum in Macedoniã ad Cassandri nuptias ꝓfectũ ee: Fertur & Platonis discipulas Lastheniam mãtiniacã: & Axiothecam philiasiam ipsum quoqꝫ audiuisse: Quo ẽt tempore Dionysius ita ad illum mordaciter scribens ait: & ex archade discipula tua philosophiã discere possumus. Et Plato quidẽ gratis sua limina terrẽtes docebat. Tu vero tributa exigis: & a volẽtibus: at nolentibus accipis. Primus hic: vt ait Diodorus in primo commentarioꝝ ĩ disciplinis quid esset commune vestigauit. Easqꝫ

quantum fieri poterat sibi inuicem iunxit: atq; foederauit. Primus item quæ ab Isocrate dicebant arcana edidit: vt cæneus refert: ac primus quo pacto ex gratilioribꝰ lignis capacia: & i ventré tumentia vascula fierent inuenit. Cũ vero iam paralysi corpꝰ illi oẽ resolutũ ferme esset: accersito xenocrate orauit vt sibi in docẽdo succederet. Aiunt illũ cũ vehiculo ferret i academiã: obuium habuisse Diogenẽ: & cũ illi salue dixisset. Hoc ab eo responsum accepisse. At tu nequaquã salue q eiusmodi cũ sis viuere sustines. Demũ vero mœrore ipulsum: cũ iã senio cõfectus esset mortẽ sibi spõte cõsciuisse. Porro Plutarchus in vita Syllæ ac lysandri pediculis efferuescẽtibus illũ interisse ait. Erat. n. corpore fragili vt ait Timotheus in libro de vitis: hic ad diuitẽ amantẽ deformẽ mulierem ait. Quid tibi istac opus ẽ: ego tibi decẽ talẽtis formosiorẽ inueniã. Reliquit aũt cõplura cõmentaria & dialogos plurimos: inter quos & Aristippus cyrenæus ẽ: de diuitijs vnũ: de voluptate vnũ: de iusticia vnũ: de philosophia vnũ: de amicitia vnũ: de diis vnũ: philosophus vnũ: ad Cephalũ vnum: Cephalus vnũ: Clinomachꝰ siue Lysias vnũ: Ciuis vnũ: de aĩa vnũ: Cõmentarioꝝ ad Gyllũ vnũ Aristippus vnũ: repræhensio artiũ vnũ. ὑπομνηματικοί. Dialogi artificiales vnũ: Dialogi eaꝝ reꝝ q̃ sũt i quaq; re similes decẽ: Diuisiones & argumenta ad similia: De generibus & speciebus exemplarioꝝ: ad Amartyꝝ: Platonis laudes: Epistolæ ad Dionẽ Dionysiũ Pphilippũ: de legis sanctiõe: Mathæmaticus mãdrobulus: Lysias diffinitiões: Cõmentarioꝝ: ordines: versus plurimos. Ad hunc Symonides scribit hystorias: in qbus Dionis: ac Bionis gesta signauerat. Eius libros Aristotelẽ tribus talẽtis emisse Fauorinus in secundo cõmentarioꝝ auctor ẽ. Fuit & alter Speusippus medicus Europhileus Alexandrinus.

ℭXenocrates Calcedonius.

Enocrates Agathenoris filius calcedonius a primis ferme annis Platonis auditor fuit. Eiq; in Siciliã ꝓficiscenti comes itineris adhæsit. Erat ãt hæbes ingenio ac tardus: adeo vt cũ illũ Plato aristoteli cõferret: alteꝝ freno: alteꝝ diceret egere calcaribus. illudq; cui equo: quẽ asinũ iungo. alioquin seuero semp ac serio habitu & ore perdurabat: ita vt sæpe ad illum Plato diceret xenocrates gratijs sacra fac. Vixit aũt vt plurimũ in academia. Si qñ vero ad vrbem ꝓfecturus esset: turbas oĩs tumultuosoꝝ ac impudicoꝝ eius obseruare transitum solitas tradunt: eius inquietandi gratia: phryaen deniq; nobile scortũ illum aliqñ tentauisse: cũ videlicet a qbusdam dedita opera insectaret ab eo itra ædiculã admissam humanitatis cã: cumq; solus illic & vnicus lectulus esset oranti lectuli ipsius partẽ concessisse. demum cũ multa nequicq̃ orasset infecto optre ꝓfectam esse: ac dixisse percõtantibus: se non a viro sed a statua exire. Quidã vero discipulos Laidem illi intecisse in lectulũ tradunt: illuroq; adeo fuisse continẽtem vt cũ se ad libidinẽ icitari præsensisset: & secare & vrere verenda sæpe pateret. Tanta vero illius verbis fides habebat: vt cũ iniuriat i nullius testimoniũ admitteret huic soli remiserint Atheniẽses iusiurandum. Erat præterea maxime frugi: ita vt cũ illi Alexander magnã pecuniæ summã misisset sublatis solũ tribus milibus atticis reliquũ remiserit dicẽs illi opus esse pluribus: q plures enutriret. Ab antipatro quoq; sibi missam pecuniam nõ suscepisse mironianus in similibus testat. Corona quoq; aurea donatũ præmio. s. imodicæ potationis ab his q se continebant apud Dionysium: cũ inde esset profectus: eam ante Mercuriũ deposuisse: vbi floreas etiam coronas ponere solitus erat. Missum illũ cũ cæteris legatũ ad Philippum fama ẽ: ac reliquos quidẽ donis emollitos & cõuiuia celebrasse: & cũ illo sępe i colloquiũ venisse cũ vero hoꝝ neutꝝ fecisse: Neq;. n. illũ ideo Philippꝰ admiserat. Quo circa & Athenas reuersos legatos dixisse Frustra xenocratẽ secũ iuisse: & cũ illi parata iã esset mulcta: cõperto cul

lo vt sese res haberet monente tunc maxime reipub. curam hẽdam. Quippe philip-
pum cæteros donis corrupisse: se vero nulla rõne inclinare ad suũ cõsensum posse perui
disse. Ea ex re duplici honore honestatũ asserunt. Philippũ quoq; postmodũ dixisse so
lum xenocratem ex oĩbus q ad se venerant legatis munera spreuisse. Ad antipatrũ quo
q legatione functus vt q ex atheniensibus in bello Lamiaco capti fuerant redderet: ab
eo inuitatus ad cœnã: hisce ad illum metro verbis vsus est.

Quis prius o circe: premerent si corda pudores.
Inter vina piger posset recubare dapesq;.
Quam socios ex omni ereptos clade videret.

Quibus doceret nõ se prius cõuiuio exurrectuᵹ: q̃ qd' petebar impetrasset inimicosq;
ac eius absolutos videret eius hanc dexteritatem ille perlibẽter amplexus oẽs cõtinuo
absoluit ac remisit. Cum aliqñ passer accipitri futurus præda se in eius sinum recepis-
set: operuit ac fouit dicens nõ oportere supplicem ꝓdere. Cum a bione obiurgaret: nõ
tibi inquit respondebo equidẽ. Nam neq; tragœdia cõmœdiam cum ab eo lacesit' re-
sponsione dignat'. ad eum qui neq; musica: neq; geometria neq; astronomia istructus
ludum suum frequẽtare cupiebat: perge inquit: adminiculis. n. philosophię cares. Alij
sic dixisse ferunt: Apud me. n. vellus non mollit'. Cum Platoni Dionysius diceret ca-
put tibi quispiam tollet: aderat hic & suũ ostendens: nullus inquit id prius q̃ istud ab-
scindet. Aiunt antipatro Athenas profecto & se salutanti nõ antea respondisse: q̃ cœ-
ptam finiret orõnem. Porro gloriæ & fastus in primis contẽptor fuit: ac sæpe interdiu
meditationi inseruiebat: atq; vnã silentio distribuebat horã. Scripsit aũt plurima: ad-
monitiõesq; & versus. Ea fere ista sunt: de natura libros sex: de philosophia sex: de diui-
tijs vnũ: arcadem vnum: de optimo vnũ: de puero vnum: de cõtinentia vnum: de vtili
vnũ: de libero vnum: de morte vnũ: de voluntatio vnũ: de amicitia duos: de scribendo
vnũ: de memoria vnũ: de modestia vnũ: de contrario duo: de fœlicitate duo: de men-
dacio vnũ: Calliclem vnũ: de prudentia duo: Oeconõicum vnum: de frugalitate vnũ:
de viribus legis vnũ: de rep. vnum: De sanctitate vnũ: q; virtus tradi possit vnũ: de eo
qd' est vnũ. de fato vnum: de perturbationibus vnũ: de vitijs vnum: de concordia vnũ:
de discipulis duo: de iustitia vnũ: de virtute duo: de speciebus vnũ: de voluptate duo:
de aia duo: de scia vnũ: politicum vnũ: de vita vnũ: de fortitudĩoe vnum: de vno vnũ:
de ideis vnũ: de arte vnum: de dijs duo: de aĩa duo: de scia vnũ: eiusdem vnũ: de scientifi
cis vnũ: de philosophia vnum: de permenide vnũ: archædemus siue de iustitia vnũ: de
bono vnũ: de his q̃ circa mentẽ sunt octo: Solutio eoᵹ quæ accidunt orõni vnum: De
physice vel de his q̃ de physicæ rõne audiunt' sex: capitula vnũ: de generib9 & specieb9
vnũ: Pythagorica vnum: Solutiones duo: diuisiões octo: positionũ libros. xxxiij. de
ratione differendi libros. xiiij. post hæc libros. xv. & alios. xvi. de discipulis eoᵹ q̃ circa
distinctionẽ versari possunt libros nouẽ: eoᵹq; circa mentẽ sunt alios libros. iiij. eoᵹ
quæ circa disciplinas versant' libros sex: De his q̃ circa mentẽ libros duos: alios de ge-
ometris libros quinq;: Cõmentarioᵹ vnum: Contrarioᵹ vnũ: de numeris vnũ: in nu-
meros speculatio vnũ: de interuallis vnum: de his q̃ in astrologia versant' libros sex &
demẽta. Ad alexãdrũ: de regno libros q̃tuor: ad Arybã ad ephæstione: de geometria
duo: versus. iiij. ducẽti triginta nouẽ. Eum tñ cũ tantus ac talis esset Athenięses aliqñ
vendiderũt: vt eo mõ in exilio positus frangeret': eũ demetrius phalereus emit & veri
eis succurrit. xenocrati. n. libertatẽ restituit. Atheniensibus vero iposita illi vito ab vi be
trãsmigratione satisfecit. hoc ait myrõianus amastriacus in primo historicoᵹ similiũ
capitulorũ: Successit aũt Speusippo scholam q; tenuit annos. xxv. Docere aũt cœpe-

rat sub Lysimacho cẽtesimæ decimæ olympiadis anno secũdo. Morit̃ noctu cũ i sartaginẽ forte offendisset ætatis annũ agẽs octogesimũ secundũ. nos de eo sic diximus.

Vas vbi xenocrates non cautus iniuit ahenum:
Sæuaq; sub propria vulnera fronte tulit.
Altius o clamans animam spirauit in auras.
Heu heu vir magnis omnibus aptus erat.

Fuerunt & alij quinq; eiusdem nõis: prior antiquissimus huius philosophi ciuis: ac ꝓpinquus. fert̃ eius oõ quæ inscribit̃ arsinoetica de arsinoe defuncta: alius philosophus Elegiæ scriptor non satis ꝓbatus. Ita.n. se habet res vt poetæ quidem si ꝓsa orõne scribere velint efficiant. Qui vero pedestri oratione scribere consueuerunt: si poeticæ sibi partes vendicare velint nõ consequant̃. Id ex eo liquet quod alteꝝ naturæ: artis alteꝝ opus est. Alius Statuarius fuit. Postrẽus aristoxeno teste odas conscripsit.

Polemo athenensis.

Polemo Phlostrati filius athenensis. Pago Oetheus oriũdus: cũ esset adolescens: adeo ĩpudicus: ac lubricus fuit: vt pecunias circũferret quo paratior esset & ĩstructior ad voluptates iplendas: eas itidẽ in vijs: & angiportis occuleret. In academia quoq; iuxta columnã quandã reperta ẽ pecunia ab eo illic in vsus similes recondita. Aliqñ vero ex condito cũ sodalibus ebrius & coronatus xenocratis irrupit scholam: Quo ille nihil non aduersus eã quã ceperat orationẽ ardentius quoq; ꝑfectus ẽ. Erat aũt sermo de pudicicia: ea ill9 oratiõe sensim ĩpurus adolescẽs seipsum collegit: atq; ita: vt industria: & studio cæteros vinceret: eiq; in schola regenda succederet: centesima sextadecima olympiadæ docere inchoans. Refert Antigonus Caristius in vitis patrẽ eius fuisse primarium ciuitatis: equosq; iugales nutrire solitum. Fugisseq; iudicium polomotiẽ ab vxore nequitiæ insimularũ: q; adulescentibus congrederetur. Tantũ vero inter ipsa philosophandi principia oris atq; habitus assumpsisse constantiã: vt idẽ semper permaneret vocemq; nũquam ĩmutaret. Quibus ex rebus Crãtorem quoq; sui in primis studiosum fecit. Deniq; a cane lacessitus. dum suram morsu discerperet ne expalluit quidẽ: tumultuq; in ciuitate excitato percontatus quidnã contigisset ĩmobilis perstitit. In theatris quoq; nulla miseratione mouebat̃. Nicostrato.n. qui cognominabat̃ Clytemnestra poetæ quiddam sibi eratiq; recitãte illoq; inaffectum commiserationis translato: hic ita perseuerauit: ac si nõ audiuisset. Eiusmodi autem ꝑfecto fuit qualem describit Melantius pictor in libris de pictura: ait.n. oportere cõtumaciam quandam atq; duritiam operibus & moribus ex æquo moderari. Polemo autem dicebat oportere in reb9 exerceri: nõ in dialecticis: speculationibus vtinebreuem quãdam artem sorbentes atq; meditantes: dum in rogationibus admirationi habent̃ affectu sibiipsis repugnarẽt. Erat igit̃ vrbanus adiuncta seuera constantia. Idq; fugiebat qđ de Euripide scribit Aristophanes: acidũ eum atq; asperũ vocans. Neq; vero sedens dicebat cum rogaret̃: sed ambulans. Itaq; propter summum ꝓbitatis studium in ciuitate honorabat̃: maxime post deambulationẽ quiescebat in hortulo iuxta quem discipuli constructis breuibus tugurijs ꝓpe scholam exhedrãq; habitabant. Videt̃ aũt Polemo xenocratem in cunctis æmulatus. eumq; amasse aristippus in quarto de antiquis delitijs refert: semper deniq; illius innocẽtiam & siccitatem Polemo in ore habebat: induerat illius quoq; grauitatẽ veluti doricus quidam i musica modus: erat aũt & sophoclis in primis studiosus. atq; in illis maxime locis vbi iuxta comicũ canis quidam molossicus secũ vna poemata fecisse videbat̃: & vbi iuxta phrynicum non clarus aut turbidus sed mitis incedit: atq; placidus. Dicebat igitur Homeꝝ quidem epicum

esse Sopholem. Homerus vero sophoclem tragicū. Obijt iam vetulus ex phthisi: reliquitq; opuscula plurima. Nostrumq; est de eo carmen.

Non audis hominum tristem polemona dolorem
Teximus: hic morbi quem posuere graues.
Non polemon saxo tegitur: sed inane cadauer:
Hoc ad clara volans astra reliquit humi.

¶ Crates Atheniensis.

c Rates atheniēsis patre antigene ortus pago Thriasi9 fuit auditor simul amatorq; Polemonis illiusq; successor scholæ: ita vero sibi ꝑfuere inuicē: vt nō mō viuētes eadē sint studia secuti: verum ad vltimā fere respirationē alterutrū similes fuerint: & mortui eodē sepulcro sint cōditi. Vnde & antagoras ambos versu laudauit in hanc sniam. Hoc tumulo Cratē ac Polemonē cōditos fatere q trāsis o hospes viros cōsensu animorum præcipuos: quorum diuino ex ore doctrina manauit sacra: vitaq; mūdicies. Sapientiæ adiuncta veris certisq; ꝑsuadens dogmatibus ornauit sæculū: hinc & Arcesilaū cū ad eos a Theophrasto diuerteret dixisse ferūt illos deos esse aliquos: aut aurei sæculi reliqas. Erāt. n. ingenio minime vulgari: aut multitudinis fauorib9 dedito. Sed qd de Dionysodoro tibicine ferṭ: illis cōuenientissime aptari pōt: quē aliqñ dixisse tradūt & exultantē atq; gloriantē qd nihil ex suis pulsib9: neq; ītrieris: neq; ad fontē vnq̄ audiuisset: sicut Ismenij. Cœnare apud cratorē solitū refert Antigonus cōcorditer ambobus Arcesilao ēt adiecto viuentib9: habitasse itē Arcesilaū vna & Crantorē Polemonē q vna cū Crate & Lyside quodā ex ciuibus. Erat aūt mgr amator: vt prædictū ē: Polemonis qdē Crates: Crātoris aūt Arcesilaus. Monēs aūt Crates vt appollodorus ī tertio cronicorum ait libros reliqt alios qdē philosophicos. De comœdia alios. Oratōes itē populares alias: & de leganōib9 alias: habuit & discipulos sane memorabiles: horum ex numero fuit Arcesilaus auditor su9 de quo ī cōsequentib9 dicem9: & Bion itē Horistenites: ac postremo Theodor9: a quo secta Teodorica denominata ē: de quo itē suo loco dicem9. Decē vero fuerūt Crates: Prim9 antiq̄ cōediæ poeta. Secūdus orator Trallian9 de Isocratis familia. Tertius vallorum effossor q cū Alexādro militauit. Quartus Cynnic9 de quo postea dicem9. Quitus philosoph9 ꝑipateticus. Sextus academicus quē ꝑdixim9. Septim9 Malotes grāmatic9. Octau9 q geometrica scripsit. Non9 poeta epigrāmatū. Decim9 Trasensis academicus philosoph9.

¶ Crantor.

c Rantor solensis cū apud suos haberet̃ ingloria cōcessit athenas: ibiq; xenocratis auditor Polemonisq; socius in discendo fuit. Reliquit aūt cōmentaria ad xxx. versuū milia: Ex eis quædā Arcesilao non desunt qui applicēt. Ferṭ cum interrogatus esset cuius rei gratia ita se Polemoni addixisset respondisse: qa illo nunq̄ neq; acutius neq; grauius audisset loquentē. Is cum infirmatus esset in asclepianū secessit: ibiq; deambulabat: cōtinuo ad eum illuc vndiq; cōfluxere discipuli existimātes illū non morbi cā: sed q ibi scholā vellet instituere eo cōcessisse. Aderat tū illic & Arcesilaus volēs ab illo se ab polemonē conferre quāq̄ amatore suo sicuti cum ad Arcesilaum venerimus dicemus: qua ex re non solum nihil succēsuit: sed ipse quoq; cū sanus factus esset se ad audiēdum polemonem cōtulit: atq; inde multum illi & gloriæ & laudis accessit. Ferṭ & substātiam Arcesilao reliquisse talentorum. xij. Et cum ab eo rogaret̃ vbinam sepeliri vellet: dixisse terrę in caris visceribus abscondi placet. Poemata quoq; scripsisse dicit̃ eaq; signata a nullo ī Mineruę fano ī patrio solo cōdidisse. Theaetetus quoq; poeta illum laudans & viris & musis fuisse imprimis gratū canit: atq; sub ipsam senectutem cum defecisset. humo conditum: illic tranquillo æuo frui.

Tarda senecta tulit haud vltra viuere crantor.
Complacuit musis complacuitq; viris.
Exanimem sed terra virum tu suscipe sacrum:
Sit placidusq; illic vt quoq; viuus erat.

Admirabať Crantor pręceteris Homeų & Euripidem dicens: operosum esse & industriæ plenũ ꝓprietate seruata tragice simul misericorditer scribere: ꝓferebatq; versiculũ ex Bellerophonte. Hei mihi qd ita mortales passi sum⁹. Antagorã quoq; poetã fertur vt Crantoris ferri hmői: Crãtoris item in laudẽ versus referri in antagorã fama.

O mihi mens esset celebrem: quæ luserat olim.
Progeniem diuum: canerem nam carmine curas
Nunc æternoų: natos quot in æquore lati:
Ocean: regina erebi: nox edidit alto.
Cypridis & terra genitos: sortemq; malignam
Ventoų: sed deinde vių bona: duplicis atq;
Nostra tuum carerent naturæ carmina corpus.

Erat aũt: & nominibus fingendis acer. Tragœdum deniq; dixit infractam habere vocem: & cortice plenam: & Theophrasti quæstiones ostreis cõscriptas esse. Laudať ei⁹ maxime liber quem de luctu edidit. Obijt ãte Polemonem & Cratem aque intercutis morbo. Est & nostrum epigramma in hanc sententiam.

Inundauit & te crantor pessimus morbus.
Et sic descendisti in magnum plutonis abyssum
Et tu qui illic nunc gaudes.
Sermonum vidua stetit tuorum autem
Academia & soli patria tua

¶Arcesilaus.

Rcesilaus Seuthi siue Scythi filius sicut Apollodotus i tertio chronicoų ait:
a Pitanaeus ex æolide primus mediã inuexit academiã negationes cõtinens ꝓpter sermonũ cõtrarietates: primusq; in vtrãq; differere partẽ aggressus ẽ: Idq; orationis genus qd' Plato tradiderat: per interrogationẽ: ac responsionẽ ex vmbra in certamẽ ac puluerẽ prior eduxit. Crãtori vero in hũc modũ cõgressus est. Quartus erat ex fratrib⁹: q illi duo erant ex eodẽ patre duoq; eadẽ ex matre generati. Ex his alter q eodem ex patre maior natu erat Pylades: q vero ex matre Mœreas dicebať: quiq; eius curator erat. Audiuit itaq; principio qdem Autolycũ mathematicũ ciuem suũ anteq̃ ꝓficisceretť athenas: q cum sardis quoq; perrexit. Deinde xanthum atheniẽsem quoq; musicũ. post quẽ Thepohrasti auditor fuit. Tum demũ in academiã se ad Crãtorẽ cõtulit. Mœreas. n. quẽ prædixim⁹ frater illũ ad oratoriã ediscendam hortabať: sed illũ philosophiæ iam amor ceperat. Eo amore flagrantẽ Crantor amator suus Euripidis ex andromeda versiculo pertẽtans pergit. Nũ gratias habebis: si te seruarim virgo: cui ille sequẽtia respondit. Duc age me hospes: & ancillã aut cõiugem vt voles habe. Ex hoc iã pariter ambo morabanť. Aegre tulisse Theophrastũ aiunt illius recessum: ac dixisse. Quam ingeniosus ꝓmptusq; adolescẽs e scola discessit. Namq; cum esset in dicendo grauissimus: atq; in scribendo satis exercitatus. poeticæ quoq; operam dedit:

¶Feruntur eius epigrammata in attalum.

Pergamus haud armis sed equis quoq; clara per orbem.
Dicitur a pisa quam coluere dei.
Ex ioue si fas est mortali dicere mentem:

Rursus erit multo concelebrata magis.
Atq; menodorum eudami filium vnum ex condiscipulis amantem.
Hinc distat phrygia est longe sacra hinc thyatera:
O menodore tua patria cadauada.
Aequalesq; viæ dicunt acheronta nephandum
Virocum vt acer vndiq; permensurata.
Hoc tibi sed tumulum accurata condidit arte
Eudemus omnibus qui tibi amicior.

Amplectebatur Homeꝝ maxie ex oibus: cui⁹ adeo studiosus erat: vt semper ante sō
num eius aliquid legeret. Mane quoq; cū surgeret dicens se ad amasium pergere: ne ab
eo legendo impediret̃. Pindaꝝ quoq; dicebat esse imprimis idoneū implere vocē ver-
borumq; ac noīum copiā præbere. Stilū etiam ionicū expressit cū esset iunior. Hippo
nici item geometræ auditor fuit. in quem cū esset alias hebes & obtusus: & biscens: ar-
tis tñ intelligentia valeret iocatus est dicens hianti sibi geometriā in os aduolauisse: eū
etiam dementem aliqñ effectū domi secū habuit: atq; tam diu illi⁹ curam egit quoad
reddderetur sensui. Crate aūt vita functo scholā tenuit: credente sibi Socratim de quo
dam. Nullū vero librū scripsisse ferunt: q̄ a que de oibus retineret assensum: alij depre
hensum dum quædā emendaret tradūt. eos tñ ipsos alij non edidisse: alij flāmis tradi-
disse aiunt. In honore summo Platonē habuit. libros q; illius studiose lectitabat. Sunt
qui Pyrrhonem quoq; imitatum asseuerent. Dialecticæ quoq; fuit non imperitus ere-
tricorūq; sermones: ac rationes calluit. Vnde & de illo ab Aristone dicebat̃. Ante Pla
to: retro Pyrrho: mediusq; Diodorus. Timon etiā de illo sic locutus est: habēs namq;
Meocdemū plumbum in finibus ponet: seu Pyrrhonem penitus carneum: siue Dio-
docū. Erat aūt proloquijs abunde vtēs & constrictus atq; in locutione ambiguus. Ac
prætterea obiurgator confidēs multū atq; audax: quod Timon quoq; signauit. qui illi
us increpando vehementiā vno versiculo expressit.

Oblitus nescis iuuenum dum cuncta reprendis.

Vnde & adolescente quodā audacius q̄ par erat: loquēte: nullus ne inquit hūc talo ex-
cipiet. Cū rettulisset ad eū quidā vitiose concludēs: nō videri altero alterū maius: ne. x.
inquit digitoꝝ longitudo senoꝝ longitudine. Emone quodā Chio cum esset deformis
formosum se arbitrāte: ac iugiter chlamidē præciosam induēte: ac rogāte nū illi sapiēs
amaturus videret̃: ait vtrū: neq;. n. si ita q̄spiā fuerit pulcher vt tu neq; si ita speciose in-
duar̃ vt tu. Cū vero ab īpudico ita ageret̃ cui forte infensa erat eius grauitas: licet ne te
rogare o venerāda an silere: sic ait. Quid mihi o mulier aspera nec consueta loqueris:
Verboso cuidā ignauo ocia sua perturbanti: improbe inquit & impudice loqui seruo-
rū filij consueuerūt. Loquaci itidē se obtrūdenti nimio verboꝝ strepitu: grauī inquit nu
trice caruisti. Quibusdā vero nihil respōdebat. Fœneratore quodā: ac dicendi studio-
so quiddā se ignorare dicente: Latent. n. inquit & ventoꝝ transitus auē: nisi cum adsit
fœtus. Sumpta sunt autē ista ex Enomao Sophoclis. Alexinum quendā dialecticum
alexini quædā cōmode ac pro merito enarrare nō valentē: quid Philoxen⁹ aduersus la
teritios operarios egisset admonuit. Ille. n. cum hos carmen suū male cantātes offen-
disset: lateres illorum cōculcare cœpit ac dicere. Vos mea corrumpitis: ego vestra dis
sipabo. Ferebat grauiter siquis intēpestiue disciplinas liberales arripuisset. Naturali-
ter autē quoddāmodo in differendo vtebatur hoc verbo: arbitror equidem: & non as-
sentietur istis: ille eum ex nomine appellans: idq; discipulo cum quoq; plurimi imita-
bantur: neq; id solum verum & rhetoricen eius omnemq; dicendi modum ac figuram

in se nitebãtur exprimere: erat autem illi inuentionis præcipua fœlicitas: Rite item ac facile occurrere obiectis: orationisq; ambitũ ad id quod erat propositũ referre atq; omni se tpi accõmodare mirifice callabat. Magna illi præterea vltra oẽs cæteros erat persua dẽdi quæ vellet acrimonia. Quibus ex rebus factum ẽ: vt ad eũ audiẽdum cõfluerent plurimi: & quidẽ cũ illius ĩmodico acumine offenderẽtur. Quod tñ illi ipsi æquo aĩo ac libẽter tolerabant: erat. n. vir bonus valde: suosq; auditores bona spe plenos emitte bat: erat illi sũma facilitas in cõmunicandis rebus suis: atq; ad ferenda beneficia promptus occurrebat: latere quoq; gratiã omni studio quærebat: fastum eiusmodi maxime exhorrẽs. Deniq; ingressus aliqñ ad Ctesibium ægrotũ vidensq; inopia reȝ angustari: plenũ nũmis sacculũ clam eius puluino subiecit. Quo ille inuẽto arcesilai ĩquit hic ludus est. Sed & alias mille ad eũ solidos misit: Archiã vero arcadẽ Eumeni cõmendãs: vt magna dignitate frueretur effecit. Liberalis quoq; admodũ fuit: ipsamq; liberalitatem suã argenteis in primis vasis præferebat: atq; cũ archecratis & Callicratis apparatu contẽdens aurea quoq; vasa in studio habuit: plurimisq; ea subministrabat: quibus & cõuiuia: & cœnas faciebãt. Acceperat ab eo quidã ad suscipiẽdos amicos argẽtea vasa cũ vero his egenus esset nõ repetijt. Aiunt alij de industria hæc illũ vtenda dedisse: & cũ ea ille redderet: qa pauper erat illi largitũ fuisse. Erat qdẽ illi & in pitane substantia: ex qua sibi Pylades frater suppeditabat ad vitæ vsus. Sed & Eumenes Philesteri filius ipsum largissimis frequẽtibusq; illustrabat dõis. Quocirca & huic soli præter cæteros studebat reges. Cũ aũt antigono pleriq; obsequerentur: illiusq; domũ salutandi cã frequẽtarent: ipse quietẽ agebat nolens in illius noticiã incidere. Hieroclis itẽ amicitijs iprimis fruebat: q munychiã possidebat: & Pyræũ. Itaq; diebus festis semp descẽdere ad eũ cõsueuerat & cũ ab eo quoq; vt antigonũ salutatũ pergeret induceret nõ acquieuit sed ad vsq; illi⁹ ianuas pfectus retro redijt. Post naualẽ vero antigoni pugnã plurimis illũ adeũtibus: epistolasq; p consolatiõe scribẽtibus tacuit ipse. Attamẽ pro pria legatiõe: ad antigonũ in Demetriadem functus absq; effectu redijt. Omne igit tempus vixit in academia: reip. negocia fugiẽs ad cõsilia dãnans. Interdũ & athenis in piræo morabat ex tpe dicens: Hierocle. n. vt diximus vtebat familiariter: vnde & a plerisq; carpebatur. Magnificentia præterea excellẽs: quid. n. rectius dici põt q̃ alter Aristippus: Cœnas cũ similibus sæpe celebrabat: ipseq; ad illos proficiscebatur. Theodote item ac Philete eliensibus scortis palã congrediebatur: detrahentibus aũt aristippi instituta recensebat. Adolescẽtibus itẽ maxime studebat: eratq; in amorẽ pronus. Vnde illũ Ariston Chius Stoichus corruptorẽ iuuenũ diseruntq; impudicũ & temerariũ appellans accusabat. Nãq; & Demetriũ cum is Cyrenẽ nauigasset: amasse plurimum dicit: & myrleanũ leocarẽ: de quo & ad comessantes dixisse se quidẽ aperire velle: illũ autẽ phibere. Hunc amabãt & Demochares lacheris & Pyrochles beselij fili⁹. Quos ille cũ deprehẽdisset: cedere se tolerãdo dixit. Preterea carpebant eũ & obiurgabãt ij quos diximus: vt vulgo addictũ gloriæq; studiosum: maxie aũt illũ apud Hieronymũ pipateticũ vexabãt: cũ amicos cogeret ad natali diẽ alcynoei ẽ antigõi filij: q̃ die pecunias plurimas in sũptus quotãnis mittebat antigonus. Vbi cũ deuitaret inter pocula disserere aridelo ꝓponenti sibi quiddã quod speculatiõe indigeret: orãtiq;: vt super illo differeret: dixisse ferunt. Ad hoc ipsum inprimis philosophiæ ꝓpriũ est: cuiusq; rei tẽpus scire. In id autẽ quod turbæ addictus culpabatur: & Timonitidẽ suo vt solet cursu coarguit. Cum tñ esset eiusmodi: ita moderatus & fastus fugiens erat: vt discipulos moneret & alios audire: & cũ adolescẽs quidã Chius ex ludo suo Hieronymi quẽ pdiximus scholã plus sibi placere significasse: ipse manu apprachẽsũ ad illũ duxit. philosophoq

cõmendauit admonens seruare ordinis ac disciplinæ grauitatem. Perlepidum & hoc
illius dictũ memoratur. Percõtãti.n.cur ex disciplinis alijs plerią; ad sectã epicuream
trãsirent: ex epicureis vero nullus se ad cæteras cõferret: ait qa ex viris qdẽ galli siũt: ex
gallis viri nũq̃. Cũ vero iã esset morti ꝓximus: sua oĩa Pyladi fratri legauit. q̃ is illum
Chiũ clã moerea atq; inde athenas deduxerat. Nunq̃ vero aut vxorẽ duxit aut filios ge
nuit. Tria testamẽta conscripsit. Ex his vnũ eretriæ penes Amphitricum deposuit: sm
athenis apud quẽdam ex amicis. Tertiũ domũ ad Thaumasiã quẽdam necessariũ su-
um misit horãs: vt illud seruaret ad quẽ ita etiã scripsit. Arcesilaus Thumasiæ salutẽ.
Testamẽta mea Diogeni tradidi ad te perferẽda. Quia.n. sæpius ægroto: & corpore
nõ rite valeo: testamẽtum cõficere placuit: vt siquid cõtingat inopinatũ: sine tua iiiuria
ꝓficiscar ex vita: qui vnus ex oĩbus maxime me affectu ꝓsecutus es: fidissim9 aũt om-
nium qui hic sunt cũ mihi semper fueris: diligenter ea seruare stude: tum ꝓpter ætatẽ:
tum ꝓpter necessitudinẽ. Cura igit̃ memor quantũ tuę fidei cõmittam: vt quod apud
te totũ deponẽt quantũ in te ẽ: id moliri: vt negocia mea honeste disposita sint. Posita
sũt aũt ista athenis apud quẽdã ex amicis: & eretriæ penes Amphicritũ: Obijt vt Her
mippus: ait cũ meꝝ imodice hausisset: ac per id offendisset septuagesimo & q̃nto æta
tis anno: susceptusq; est ab Atheniẽsibus vt nemo alius.

Quid vini tantũ dic arcesilae bibisti.
Extra sis mentẽ lapsus vt ipse tuam?
Non tam te miseror q̃ mortuus: at quia musas
Tu ponus nimio læsens e calice.

Fuerũt & tres alij arcesilai. Prim9 poeta priscæ comoediæ: Secũdus elegiæ poeta: Ter
tius sculptor: in quẽ & Simonides hoc scripsit epigrãma. Signũ hoc dianæ est. Ducẽ-
tæ.n. merces eius dragmæ. Artifex elaborauit pallidis manib9 Dignus Arcesila9: Ari
stodici aũt philosophus vt ait Appollodorus in chronicis floruit maxime cii ca cente-
simam & vigesimam olympiadem.

Bion Boristhenites.

Ion genere quidẽ boristhenites fuit. Quibus vero sit ortus parẽtibus & q̃bus
b ex rebus ad philosophiã se contulerit: ipse Antigono aperuit. Cũ.n. ille sciscі-
taret̃ quisnam: vnde vbi illius esset patria atq; parẽtes: sentiẽs se vituperatũ cẽ
apud regẽ atq; ideo sic locutũ ad illũ ait. Pater quidẽ meus liber9 fuit cubito se tergẽs.
Significabat aũt illũ succidiã & lardum vendere. Boristhenites genere nõ habẽs faciẽ:
sed in facie scripturã acerbissimi domini: mater aũt quã hmõi ducere potuit. Deide pa
ter nescio quid in rẽpublicanoꝝ cõmittens cũ tota domo venũdatus est. Me adulescẽ
tulũ haud ignauũ vel ingratum orator quidam emit. Is moriens mihi omnia reliquit.
Ego tabulas ipsius exurẽs cũctasq; conscindẽs athenas concessi: ibiq; philosophatus
sum. Hoc mihi genus ẽ: ista progenies: ista habui quæ de me dicerẽ. Desinãt igit̃ Per-
sæus ac philonides ea historiæ tradere: me aũt ex me ipso intuere & erat sane Bion alias
versatili ingenio: & sophista callidus: puerq; circa philosophiã se exercere volẽtibus oc
casionẽ ꝓbuerat. In quibusdã vero lenis & lympidus fastuq; perfrui valẽs. Cõplura au
tẽ reliquit cõmentaria: sed & sentẽtias vtiles & graues: vt illud: Cũ sibi probro daret̃.
q̃ adolescentẽ nõ sibi vẽdicasset non.n. inq̃t possibile est mollẽ caseũ hamo attrahere.
Interrogatus aliq̃n quisnã anxietate maiore detinet̃: ille inquit qui se maxime cupit cẽ
felicẽ: & quietum. Rogatus an ducẽda esset vxor? refertur.n. & ad hũc istud: siquidẽ
aut turpẽ duxeris. poenã habebis: sin aũt formosam cõis erit. Senectutẽ maloꝝ oium
portum asserebat: siquidẽ ad ipsam cũcta confugere: gloriã annoꝝ esse matrem: pul-

chritudinē alienū bonum: diuitias neruos rerū. Ad eum q fundos suos vorauerat: ter-
ra inquit Amphiaraum absorbuit: sed terrā tu. Magnū aiebat malum esse ferre nō pos-
se malū. Arguebat eos qui hoīes quasi sine sensu essent exurerent: eosq; veluti sensu pre-
ditos adurerent. Dicebat aūt iugiter optabilius esse speciē alteri largiri suā: q̄ alienā pa-
tulāter ambire. Corpore quippe atq; aīo lædi qui id fecisset. Sed & Socratē inius voca-
bat dicens. Nā siquidē alcibiade vti potuit & abstinuit: inanis fuit sin vero nō valuit: ni-
hil magnū fecit. Facilē esse dicebat ad infernū viam: clausis .n. oculis illuc iri. Alcibiadē
culpans dicebat illū dum esset adulescēs viros ab vxoribus: iuuenē vero vxores a viris
abduxisse. Rhodi atheniēsibus ad oratoriā se exercentibus philosophiā ipse docebat.
Causanre quodā cur ita faceret. Frumēta inquit attuli: & ordeū vēdo. Dicebat eos q es-
sent in inferno magis ꝓfecto cruciādo: si integris q̄ si pforatis vasis aquas ferrēt. Oran-
te se verboso quodā: vt sibi opē ferret: satis inquit tibi faciā: si qui p̄cētur ꝓ te ad me mi-
seris: ipse quoq; non veneris. Nauigās cū pessimis hominibus in latrones incidit. Dicē-
tibus illis peribimus si agnoscamur: at ego inqt nisi agnoscamur. elationē eē asserebat
ꝓfectus īpedimētū. Ad diuitē auarū nō inqt hic substātiā possidet: sed ab ea ipse possi-
detur. Tenaces itaq; aiebat opū vt suarū hēre curā: verū ex eis vt ex alienis nihil cape vti-
litatis. Fortitudine inquit cū sumus iuuenes vtimur: at cū senescere icipimus prudētia
vigemus. Tātum vero prudētiā a uirtutibus cæteris differe asserebat. quantū visum
ab alijs sensibus. dicebat nō esse exprobrādā senectutē: quipe ad quā oēs puenire cupi-
mus. Inuido cuidā subtristi nescio inqt vtrū tibi malū: an alteri bonū cōtigerit. Impie-
tatē pessimā eē dicebat cōtubernalē fiduciæ: in seruitutē eni vitū redigit. quātū libet ille
ore audax ac liber sit. amicos qualescūq; sit oportere seruari: ne videamur vel malis vti
vel deuitare bonos. Is in principio q̄dē academiæ īstituta aspernabat: quo tēpoꝛ Cra-
tis auditor erat: deīde Cynicū eligit institutū sūpto pallio & pera: Nā q̄d illū aliud ad
eā aī cōstātiā traduxit. Demū vero se ad theodoria trāstulit: Theodori athei auditori-
um frequētās: q oī orōnis genere vti solebat ī dicēdo. Post hūc vero theophrastū pipa-
teticum audiuit. Erat aūt & spectaculorū studiosus: risūq; mouere auditoribus maxi-
me pitus grauib9 noib9 aduersū res vtens. Quia vero orōnē suā oī dicēdi generꝛ tēpera-
uerat. aūt Eratosthenē dixisse de illo. Primus omniū Bion philosophiā vario oratio-
nis flore vestiuit. Erat illi item & faciendis versib9 ingeniū præcipue accōmodatū. Eius
sunt illa. O pater archyta & cætera. Sed oīo & musicā & giometriā ꝓ ludo habuit. ap-
paratus quoq; magnifici ac preciosi erat studiosus. atq; ideo ex urbe ī urbē sæpe migra-
bat. Sæpe sibi ex arte moliebatur. Rhodi deniq; nautis psuasit vt sūpta scholari veste
se sequerētur: cūq; his ingressus gymnasiū cōspicu9 fuit. cōsueuit & adolescētes sibi ad-
optare: vt eis & ad voluptatē abuteretur: & ab eorū beniuolētia ꝓtegeretur. Sed & sui
vehementer amans fuit: semperq; illud sibi in ore erat: amicorū cūcta coia sūt. Ideirco
& nemo illius discipulus īscribitur: cū tot habuerit sui auditores. Quosdā vero ad im-
pudētiā ꝓuexit. Vnde & butio vnus ex familiarib9 suis aliqn̄ ad menedemū dixisse fer-
tur. Eqdē o Menedeme noctu bioni cōiungor: nihilq̄ idignū mihi passus videor. Mul-
ta ēt scelestius cōgredientib9 colloquebat. Hoc aūt ex ipis Theodori disciplina hause-
rat. Postremo incidēs in malā valetudinē: vt dixerunt q erant in chalcide illic .n. & vitā
finiuit: ligaturas suscipe iductus ē: & pœnitentiā agere sup his q̄ peccarat in deū. Fo-
vero inopia quibus ifirmoꝝ cura erat dire cruciatus est: quoad antigonus duos illi fa-
mulos misit: secutusq; est eum in sella: vt Fauorinus tradit in omnimoda historia: sed
hic quoq; vita excessit. Illum nos ita accusati sumus: biona horistenitē. refert scythia
tellus dixisse: audimus deos q̄ vere nihil sint: ac siquidem id dogma tueri pstitisset me

ro dicendus esset sensisse vt visum esset: & si male visum esset: tñ at nunc longo morbo tabescens: ac mori pertimescens qui deos non esse dixerat: fanumq; nõ viderat: mortalibus quicq; illudebat viris dum dijs immolarent: non modo gratis super aratum ac mensæ nidore deorum hostijs admouit nares: nec modo peccaui dixit: vetera diluite: d & anui collum facile porrexit excantandum brachiaq; ligaturis persuasus deuinxit rhamnumq; & lauri ramum ianuæ imposuit. cuncta perpeti magis q̃ mori paratus. Stultus qui mercede cupijt deum redimere: quasi tunc dij essent: cum illos Bion æstimare vellet. Ergo nequicquam sentiens cum lembus erat Carbo totus: tendensq; manum ita ferme ait. Salue inquit Pluto salue. Decem vero Biones fuere. Prim⁹ qui pherecydi syro contẽporaneus fuit: cuius duo feruntur libri: est autem proconnesius. Secundus Syracusanus qui artes rhetoricas cõscripsit. Tertius hic ipse. Quartus ex Democriti familia & mathematicus Abderites qui attice scripsit & ionice. Hic prior esse dixit regiones quasdã vbi esset sex mensiũ nox & totidem dies. Quintus solẽsis qui cõscripsit æthiopica. Sextus rhetoricus cuius ferũtur libri nouem: musaq; inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus Milesius sculptor: cuius & Polemo meminit. Nonus poeta tragicus ex his qui tarsici dicuntur. Decimus itidem sculptor clazomenius siue Chius: Cuius & Hipponax meminit.

¶Lacydes Cyrenæus.

Acydes Alexandri filius Cyrenæus nouæ academię princeps. Arcesilaiq; successor fuit: vir eximiæ seueritatis: habuitq; instituti sui non paucos æmulos.

Fuit ab adolescẽtia summe studiosus: & pauper quidem: sed gratus admodũ atq; in sermone iucundus. Aiunt eum & circa rem familiarem dulcissime se habuisse: cum ex penu promere quicquam voluisset obsignato aditu rursus annulum per foramen intus iacebat: vt nihil inde ex reconditis rebus tolleret. Id cum animaduertissent famuli resignabant quę signata erant & quæ voluissent inde tollebant. ac deinde annulum in porticũ per rimã immittebant. Idq; cum sæpe facerent nunq̃ deprehẽdi potuerunt. Lacydes igitur academiæ scholam habebat in orto: quem Attalus rex fieri curauerat: Lacydiũq; ab ipso appellatus est: solusq; ex omni memoria iuuenis phocensib⁹ Telecli & Euandro scholã tradidit. Porro Euãdro successit Hesgesinus pergamenus: a quo carneades. Lepidũ vero illᵈ ad Lacydẽ refert͛. Attalo. n. deĩq; illũ ad se accersente dixisse fert͛ imagines procul esse intuẽdas. Sero aũt geometriæ danti operã ait q̃spiã certe ne nũc tẽpus certe ne nũc quidẽ? Obijt aũt cũ scholã regere cœpisset: quarto ãno rẽcesimæ trigesimæ quartæ olympiadis. xx. & sex annis in scholę regimine cõsumptis: mortu⁹ ẽ aũt ex paralysi quã ex imodica potatione incurrerat: Et nos de illo ita cecinimus.

Fama tui lacyde nota est q; & ipse licum
Exceptum stygias traxeris vsq; domos.
Planum est q; bacchus penetrat cum corpora multus
Soluit ea: iccirco nil satus est bromius.

¶Carneades.

Arneades Epicomi siue vt Alexander in successionibus tradit. Philocomi filius cyrenæus: hic Stoicorum: & Crisippi libris diligentissime perlectis eis modice reluctabatur: adeoq; id verecunde faciebat: vt id sæpius diceret: nisi Chrysippus esset: non essem ego. Fuit autẽ vehementer studiosus: porro physicæ minus curam habuit: ethicæ se magis deuouit. Quo circa & cæsariem & vngues nutriebat præcipua intentione studiorum. Adeo autem in philosophia viguit tantumque

sibi in ea neruosq; comparauit: vt oratores quoq; in ipsius scholis ad eum audiendum pergerent. Erat autē illi & vox maxima & precipue sonora: adeo vt gymnasii princeps ad illum mitteret: ac ne ita clamaret admoneret. Ad quem ille: da vocis modum inquit: Et ille sapientissime sane cōgrueq; respondit: modū .n. habes ait auditores. Acriter autem inuehebatur: atq; in questionibus erat: insuperabilis. Cœnas aūt ob causas p̄dictas iam declinabat. Hic aliquādo cū mentor Bithynus discipulus atq; auditor su9 pellicē suam adamaret. ut Fauorinus refert in omnimoda historia: inter dicendum ita in illum iocatus est. Versatur hic senex quidam mautis futilis Mentori corpore atq; voce simillimus. eum hac schola abdicari placet: at ille continuo exurgens intulit hęc illi dixere: concite isti surrexerunt: durius autem videtur circa finem versatus esse cum sępius diceret quæ constituit natura & compegit ea & dissoluet. Cum autem didicisset antipatrum v. neno hausto defunctum: & ipse incitatus est ad audendum cōtra mortem. atq; suis: date igitur & mihi. Qui cum dicerent quid: ait multum: Defuncto autem illo defectionem lunæ factam aiunt: vt compati sibi videri possit. Pulcherrimum post solem sydus refert Apollodorus in chronicis humanis cū excessisse rebus olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto. cum vixisset ānos octoginta quinque. Feruntur eius epistolæ ad ariathem Cappadociæ regem reliqua ipsius conscripsere discipuli: ipse enim nihil reliquit: Est autem & in hunc nostrum epigramma logadico & archabulco metro.

Quid me carneade: quid me musa vis arguere:
Indocilis qui nihil vidit quod metuerat mori.
Quando & phthisicum olim habens pessimum morbum
Noluit solutionem habere sed audiens q; venenum
Antipatrus libens extinctus est: date igitur
Inquid & aliquid & mihi bibere.
Quid tamen? quid date mulsum valdeq;
Habuit prompea hæc natura continens me.
Et dissoluetur iam: & hic quidem nihil minus
Cessit sub terram: dicebat autem plura
Mala lucra habente ire ad Plutonem.

Fertur ei lumina calligine offendi solita: ipso nihil aduertente: iubereq; solitum puero lucernā accendere: quam ille cū intulisset: ac diceret attuli: respōdere cōsuesse lege igit. Huiusce alij complures fuere discipuli: sed excelluit oībus. Clitomachus: de quo etiā subsequenter dicendum. Fuit & alius Carneades elegiæ poeta parū probatus.

Clitomachus.

c Litomachus carthaginensis patriaq; lingua Asdrubal appellabatur: in quā etiam apud suos philosophari consueuerat. Athenas autem contendit quadraginta ānos natus: audiuitq; Carneadem Eius ille industriam animaduertens litteras doceri fecit: ac studiose imbuit virum: Ad tantum autē peritiæ peruectus est: vt vltra quadraginta volumina scripserit: successeritq; Carneadi. cuius etiam dicta maxime illustrauit litteris. Versatus est autē in tribus maxime sectis: academicorū: scilicet peripateticorū: atq; stoicorū: Porro academicos ita fere lacessit: Timō neq; academicorū latiloquentiæ inutilis. Hactenus de academicis: qui a Platone fluxere dēinc9 veniendum iam ad peripateticos: & eos a Platone venientes: quorū fuit princeps Aristoteles: & primo de ipso dicendum.

¶Laertij Diogenis Liber quintus Incipit. ¶Aristoteles.

Ristoteles nicomachi Phæstiadisq; filius stagirites fuit. Porro Nicomachus a Nicomacho Macaonis filio Aesculapijq; nepote originem duxit: vt Hermippus in eo libro quem de Aristotele scripsit tradit: eratq; carus imprimis Amynthæ macedonum regi medicinæ: & amicitiæ gratia. Hic inter ois Platonis discipulos maxime excelluit: vocecq; gracili vt Timotheus atheniensis in libro de vitis refert: & exilibus cruribus paruisq; oculis fuit. veste insigni: & annulis: ac tōsura vtens. Natus est aūt illi & filius Nicomachus ex Herpylide pellice: vt Thimotheus ait: Recessit a Platone dū adhuc superuiueret. Vnde dixisse illū tradunt. Aristoteles in nos recalcitrauit nō secus atq; in matrem pulli geniti. Refert Hermippus inuitis cū atheniēsium legatus ad Philippū profectus esset Aristoteles: achademicę scholæ præfectū fuisse Xenocratē. Cū vero reuersus eēt: scholāq; sub alio vidisset: elegisse in lycio peripatū: illicq; vsq; ad vnctionem deābulantē cū discipulis philosophari solitū: atq; inde peripateticū appellatum esse. Alij idcirco si vocatum asserūt: q; ex egritudine cōualescenti: ac deambulāti alexandro assistens quędā differere soleret. Vbi vero iam plures esse ceperāt sedens docebat dicēs turpe eē reticere: Xenocratē vero loq permittere: ad ꝓpositā quæstionē discipulos vna exercebat simul & oratoriam docēs. Deinde ad Herroiā eunuchū profectus est Atarnensiū tyrānum, quem alij quidē pędica ipsius fuisse tradūt. Alij vero sibi affinitate iūctum: tradita ei filia siue nepte: vt refert Demetrius magnesius in libris de poetis ac scriptoribus æquiuocis. qui & Eubuli seruū Hermiā fuisse ait bithyniū genere: quē & dominū suū enecasse. Porro Aristipp9 in primo de antiqs delicijs libro Aristotelē ait Hermiæ pellicē adamasse. quā ille cū sib permisisset: duxisse eā & gaudio elatū imolasse mulieri: vt atheniēses Eleusinæ Cereri Hermiæq; pæana scripsisse: q enΔon hoc est intus scriptus ē. Hinc iā in macedonia apud Philippū vixisse. Atq; ab eo Alexādrū filiū erudiēdum accepisse petisseq; īstaurari solū patriū a Philippo versū. Id vbi impetrasset dedisse illis leges In schola quoq; leges tulit imitādo Xenocratē. vt decēdialē pricipē facerēt Vbi vero Alexādro instituēdo satis visus ē nauasse opam: eūq; sibi deuinxisse cōmēdato illi cognato Callisthene Clynthio athenas cōcessit. Eū audacius q̄ par erat alloquētē regē & minime illi obsequētē ab ipso icrepitū asserūt: versu admonēte ut talia loq desisteret: mature pituꝝ: quod & factū ē. Nāq; Hermolao in alexādrū isidiaꝝ socius fuisse deprehēsus cauea ferrea circūduci pædore atq; squallore obli9 leoni postremo obiectus ē: sicq; excessit e vita. Eniuero Aristoteles athenas ꝓfectus: cū illic tredecim annis docuisset. clā in chalcidē cōcessit: q; ab Eurimedōte hierophāta ipietatis accusatus eēt: siue vt Fauorinus ait ī oīmoda historia a Demophilo: q; hymnū icū quē p̄dixim9 Hermiā scripserit: Epigrāmaq; statuæ q̄ i delphis ē nouū icident. Improbe peniit. Per ¶a sagitarius.

Rex persæ flexis trāsmittere spicula docti
Arcubus: est ausus ius violare sacrum.
Perdidit hunc astu diro certamine victor
V sus fallacis credulitate viri

Hic vero vt ait Eumolus in qnto historiaꝝ aconitū bibēs mortuus est septuagesimo ætatis āno. Idē vero refert ipsū Platoni triginta annoꝝ se in disciplinā ded sse: sed ꝓfecto fallitur. Namq; septimo decimo ætatis anno Platonē audire cœpit. Est aūt hymnus huiusmodi. Virtus laboriosa mortalibus vitæ ꝓfecto præclara & cætera.

Virtus difficilis maximus & labor
Humano generi nobilis: optima
Tu venatio vitæ
Es mortalibus omnibus
Nam propter speciem tuam virgo mori
Nimirum celebris casus & inclyta
Est in græcia: & alteis
Se præstare laboribus.
Talem cu iacis in pectora nobilem
Fructum: perpetuo tempore qui manet.
Auro tu melior: tu es sono & genitoribus.
Lædæ cum pueris amphitrionides:
Causa virgo tui tristia duraq;
Passi: multa tulerunt
Gestis dum tribuunt opus.
Et desiderijs æacides tui
Aiaxq; in stygias incolumis domus
Descendere tyranni
Exorabilis haud quidem
Formæ causa tuæ virgoq; atarnai
Phoebeo miserum lumine filium
Priuauit carmine certe.
Quo semper celebrabitur
Ipsum mnemosine progenitæ canẽs
Sacræ pierides laudibus & Iouem
Augent quæ quoq; xenion
Cordis firmaq; præmia.

Primam hunc orationem iudicialẽ pro seipso scripsisse: cũ huius criminis argueretur. Fa-
uorinus in oĩmoda historia auctor est ac dixisse athenis pira super piro ficumq; sup fi-
co senescere. Ait aũt Apollodorus in chronicis natum illũ ãno primo nonagesimæno-
næ olympiadis: perrexisseq; ad Platonem septimo decimo ætatis anno: annosq; vigin-
ti apud eum fuisse cõmoratum. Tum vero venisse mitylenẽ pricipe Eubulo quarto an-
no centesimæ octauæ Olympiadis. Verũ Platone primo anno functo vita sub Theo-
philo profectũ esse ad Hermiã: mansisseq; annos tres. sub Pythodoto aũt se contulis-
se ad Philippũ secundo anno centesimæ nonæ Olympiadis Alexãdro quintũ decimũ
iam annum ætatis agẽte: Athenas vero concessisse secũdo anno centesimæ vndecimæ
Olympiadis: atq; in lycio tredecim annos docuisse: ac demũ perrexisse chalcidẽ tertio
anno cẽtesimæ quartæ decimæ Olympiadis: morboq; perisse: cum esset annorũ ferme
sexaginta trium: quo ẽt tpe Demosthenes in calabris defunctus sit sub Philocle. Fert
aũt ob Calisthenis insidias in Alexãdrum infensum fuisse regi: illumq; ad eum contri-
standũ Anaximenem extulisse: ac misisse Xenocrati dona. Obiurgauit eum epigram-
mate Theocritus chius: vt ait Ambrion in libro de Theocriti vita: in hũc sensum. Her-
miæ eunuchi simul atq; eubuli serui Mausoleũ struxit vanus Aristoteles: Timõ quoq;
sic illũ agit. Neq; Aristoteles vaniloquijs miserandis. Hæc vita philosophi fuit. Cæte-
rum nos ipsius quoq; testamẽta legim9 in hũc ferme modũ. Bene quidem ac rite erit.
Quod si quid cõtigerit ita legauit Aristoteles. Curatorem quidem oĩum & per oĩa iu-
sit esse antipatrũ. Quoad vero Nicanor adolescat: curatores ac tutores instituit Ari-
stomenem: Timarchũ: Hippacchũ: Chiotelẽ & Theophrastum si voluerit: ac si possi-
bile fuerit: filiorũ & Herpylidis rerũq; omnium. Cumq; puella fuerit matura viro tra-
di illam Nicanori. Sin vero puellæ quippiam contigerit: quod absit: vitaq; prius q̃ cõ-
nubio iungatur: siue ẽt postquã nupserit ante q̃ filios procreet: excesserit: Nicanor do-
minus esto: vt & de puero & de cæteris digne nobis ac se disponat. Curet aũt Nicanor
& de puella & de puero Nichomacho: nihil vt illis desit: pris ac fratris vna implẽs mu-
nus. Quod si Nicanori quidpiã contigerit: quod absit: siue priusq̃ puellam duxerit: si-
ue postq̃ duxerit: nũdum filijs natis: quæ quidem ille instituerit ea rata sunto. Sin aũt
voluerit & Theophrastus puellæ curã habeat. Sin alias curatores habito cũ Antipa-
tro cõsilio & de puella & de puero disponãt: vt eis videbit' optimũ. Curam aũt habeãt
tutores & Nicanoris mei: & Herpylidis memores: namq; erga me studiosa plurimũ
fuit cæterorũq; oĩum: & si virũ accipere voluerit curẽt: ne indigne nobis locet. Deniq;

illi præter ea quę antea acceperat de nostra substantia talentum argenti tresq; si volue
rit famulas & ancillã quam hēt & pyreum puerũ. At si qdem ĩ chalcide habitare volue
rit: hospitiũ qđ penes ortũ est: sin aũt in stagiris paternam domũ. Vtrum vero horũ
maluerit: studeāt ꝓcuratores domũ ita necessaria supellectile instruere: vt & sibi ho
neste & Herpylidi sufficiēter instructa vidatꝰ. Curę sit aũt Nicanori & Mirmecē pue
rum nõ indigne nobis ad suos referri cũ eius quas cępimus facultatib9. Sit aũt & Am
bracida libera: cũq; puella viro tradetꝰ: qngentas illi dragmas ancillãq; quã habeat dã
rũ iubeo. Sed & thalæ præter ancyllã quã hēt emptam dragmis mille: & ancillulã. Si
mo quoq; absq; priore pecunia in puerũ alium siue puerũ emi siue pecuniã dari Tacho
nem esse liberũ cũ puella nupserit Philonẽq; & Olympium eiusq; filiolũ. Porro eorũ q
mihi famulantꝰ: puerorũ nullum venire volo: sed heredes eis vti. Cũ vero adulti erũt ꝓ
merito dimitti liberos volo. Curent itē vt cõsumentꝰ quæ Grilliõi sunt traditę exculpē
dæ imagines: Vbi vero ꝑfectę erũt: suis iponantꝰ locis. Nicanoris quoq; ac ꝓxeni quã
sculpendã cogitabã matrisq; Nicanoris. Arimnesti vero quæ perfecta ē suo statuat lo
co: vt sit ipsius monumētum: qa sine liberis defunctus ē. Matris quoq; nræ Cererē in
nemea locet aut vbicũq; videbitꝰ. Vbi vero tumulũ fecerit: ibi & Pythiadis sublata os
sa cõdat: sicut ipsa pręcepit sistat: & seruati nicanoris votum qđ ꝓ illo vouimus aialia
lapidea cubitorũ quattuor Ioui seruatori ac Mineruę seruatrici ĩ stagiris. Hęc testamē
torũ ipsius series fuit. Ferꝰ aũt ollas plurimas repertas eē Lyconemq; dicere illũ in pel
ui calentis olei lauari solitũ oleumq; venũdare. Quidã vtrã calentis olei stomacho il
lum imponere cõsueuisse tradunt: & cum se ad quiescendum componeret: æream spæ
ram tenere in manu patella subiecta eo cõsilio: vt cum dormiētis manu excussa spæra
ĩ subditũ ęreũ uas incidisset sono illius excitus exurgeret. Eius esse pręclaras istas snias
legimus. Interrogatus quidnã mendaces lucrarentꝰ: vt cum vera loquūt dixerint: non
illis credatꝰ. Cum sibi probro daretur: q; neq; homini misericorditer tulisset opem: nõ
inquit mores miseratus sum: sed hominem. Amicis ac discipulis iugiter ista consueue
rat dicere vbicumq; moraretur Aspectus quidem a continenti aere lumen accipit: ani
mus autem a disciplinis liberalibus. Sæpenumero cum in athenīēses inueheretur aie
bat illos frumenta & leges inuenisse verum frumētis quidem vti: non autem legibus.
Studiorũ liberalium amaras radices: fructus autem dulces esse asserebat. Rogatus q
nam cito cõsenesceret: gratia inquit. Quid sit spes: vigilantis ait insomnium. Diogene
sibi caricam dante cogitãs nisi acciperet vsum esse meditatum sumens Diogenē vsum
ait cum carica vsum perdidisse. Rursus ab eo porrectam accipiēs atq; puerili more in
sublime eleuans cum dixisset magnus Diogenes eam illi reddidit. Tria dicebat pueris
esse necessaria: ingenium: exercitatiōem: disciplinam: Audierat aliqñ se a quodam ma
ledictis esse lacessitum: Tum ille absentem inquit ēt verberet. Dicebat pulchritudinē
plus q̃ epistolas oēs valere ad cõmendationem. Plerīq; Diogenē ita statuisse asserunt:
ipsum aũt donum formæ dixisse: Socratem vero modici temporis tyrānidem: Plato
nem naturæ priuilegium: Theophrastum tacitam deceptiōem: Theocritũ vero ebur
neum detrimentũ: Carneadem regnum solitarium. Rogatus quo differrent docti ab
indoctis: quo inquit viuentes a mortuis: Eruditionem dicebat inter ꝓspera esse orna
mentum: inter aduersa refugiũ: Parētes qui liberos erudiendos curassent longe hono
rabiliores esse his qui solũ genuissent: hos. n. viuendi tm̃: illos ēt bene beateq; viuēdi au
ctores esse. Gloriãti cuidam q; magnæ esset vrbis ciuis: noli inquit hoc attendere: sed
an dignus sis magna & illustri patria inspice. Rogatus quid sit amicus: vna inquit aĩa
in duobus corporibus habitans. Hominum plerosq; dicebat ita esse ꝑcos: ac si semper

victuros: alios tam ꝓdigos ac si continuo morituros. Percontanti cur honesta forma
præstãtibus diutius cõgredimur: cæci inquit huiusce interrogatio ẽ. Rogatus quid ex
philosophia lucratus fuisset: hoc inqt vt iniussus ea faciã: quæ pleriq; per legum metũ
operant̃. Interrogatus quo pacto discipuli egregie ꝓficerent: Si excellẽtiores aut ꝓse-
quẽtes tardiores nõ attendãt. Loquaci hoĩ cum illum iprobe ꝑbris multis obtudisset
dicẽti: num te satis obtudi? Hercules inqt non tibi aĩum intẽdi. Causanti cur stipẽ non
bono hoĩ dedisset. Fertur. n. sic nõ inquit hoĩ dedi sed humanitati. Rogatus erga ami-
cos quales ẽẽ debeamus: quales inqt eos erga nos esse optamus. Iustitiã dicebat virtu-
tem animi cuiq; fm merita distribuentẽ. Disciplinã optimum esse dicebat viaticũ ad se-
nectutẽ. Refert fauorinus in secundo cõmentarioꝝ illum crebro dicere solitũ: o amici
amicus nemo: & ista qdem ad illum referunt̃. Conscripsit aũt & cõplura volumina: q̃
vt summa ingenij illius uis ac ꝑcipua circa oẽ orationis genus exercitatio clarius elu-
ceat: subnectenda necessario existimaui. De iustitia libros q̃ttuor. De poetis tres. De
philosophia tres. Politici duo. De rhetorica gryllus vnũ. Nerinthus vnũ. Sophista
vnũ: Menexenus vnũ Amatorius vnũ: Symposium vnũ. De diuitijs vnum. Exhorta-
tionũ vnum. de aĩa vnũ. De oratiõe vnum. De nobilitate vnũ. De volupeate vnũ. Ale-
xander siue de colonis vnũ. De regno vnũ. De doctrina vnũ. De bonę tres. De Platõis
legib9 tres: De re publica duos. de œconomicis vnũ. De amicitia vnum. Quid sit pa-
ti siue passum esse vnũ. de disciplinis vnum. de his q̃ in contentionẽ cadunt duos. So-
lutiones eoꝝ quę in cõtentionẽ veniunt q̃ttuor. Diuisiones sophisticę quattuor. De cõ-
trarijs vnũ. De speciebus & generibus vnũ. de ꝓprijs vnum. Cõmentarioꝝ epichere-
maticoꝝ tres Propositiones de virtute tres. Obiectiones vnũ. De his. quæ tot modis
dicunt̃ siue fm ꝓpositum quinq;. de elementis tres. de scientia vnũ. de perturbationi-
bus iræ vnũ. Moraliũ quattuor. de principio vnũ. Diuisiões. xvij. diuisibilium vnũ. de
interrogatione & responsione duo. de motu vnũ. Propositiones vnum. Propositiões
cõtentiosæ quattuor. Syllogismi vnum. Prioꝝ analiticoꝝ nouem. Posterioꝝ analyti-
coꝝ maioꝝ duo. De quæstiõibus ad disciplinam ptinentibus octo. de meliore vnũ de
idæa vnũ: Termini topicoꝝ septem: Syllogismoꝝ duo. Syllogisticoꝝ & diffinitiões
vnũ. De elegibili & accidẽti vnũ. Ante locos vnũ. Topicoꝝ ad diffinitiones duo. Per-
turbationũ vnũ. Diuisibilium vnũ. Mathematic9 vnũ. Diffinitiões tredecim. Epiche-
rematũ duo. de volupeate vnũ. Propositionũ vnum. de voluntario vnum. de pulcho
vnũ. Quæstiones epicherematicæ. xxv. Quæstiones de amicitia duo. Quæstiones de
aĩa vnum. Polyticoꝝ duo Politicæ auditõis sicut Theophrasti octo. de iusti duo. Ar-
tiũ collectio duo: Artis rhetoricæ duo. Ars vnũ. Alia ars duo. Methoditum vnum.
Ars Theodecti collectionis vnũ Artis poeticę libros duos. Enthymemata rhetorica.
de magnitud ne vnum. Enthymematum diuisiones vnũ. De dictione duo. de cõsilio
vnum. Collectionis duo. de natura tres. Physicon vnũ. de archytæ philosophia tres.
de Speusippi Xenocratisq; philosophia vnum. Ex Timæi archyteq; disciplinis supra
vnum. Aduersus Mel ssi dicta vnum Aduersus alcmæonis dicta vnũ. Ad pythago-
ricos vnum. Aduersus Gorgiam vnũ. Aduersus Xenocratis opera vnum. Aduersus
Zenonis scita vnũ. de pythagoricis vnum: de aĩalibus nouem. anatomoꝝ octo: Ele-
ctio anatomoꝝ vnum. De cõpositis animalibus vnũ. de fabulosis aĩalibus vnum. de
nõ gignendo vnũ. de plantis duo: Physiognomicõ vnũ. Medicinalia duos. de mona-
de vnum: Signa tẽpestatum vnũ. Astronomicõ vnum: Speculatiuus ꝑspectiuus vnũ
de motu vnũ: de musica vnum: Memoriale vnũ: Homericarum ambiguitatum sex.
Poetica vnũ: Naturalium scũdum elementa trigintaocto: Inspectorum problema

rum duos. Liberalium disciplinarū duos. Mechanicus vnum: Probleumatum ex De
mocrito sex: de lapide vnū: Parabolæ vnū: Inordinata.xij. Exposita pergenns.xiiij. In
ta vnū: Olympionicæ vnū: Pythionicæ musices vnū: Pythicus vnum: Pythionicorū
argumenta vnū: Dionysiæ victoriæ vnū: de tragœdijs vnū: Doctrinæ vnū: Prouerbia
vnū: Lex cōmendationis vnū: Legum quattuor: Prædicamentorū vnū: de interpreta-
tione vnū: Resp. vrbium.clviii. Seorsumq; ad Philippū de populari paucorūq; & opti
matium & tyrannorū dominatu: Epistolę ad Philippum selymbriorum: Epistolę ad
Alexandrum quattuor: ad antipatrū nouem: ad mentorem vnū. Ad aristonem vnū:
ad Olympiadem vnū: ad Ephęstionem vnū. Ad Themistagoram vnū: ad Philoxenū
vnū: ad Democritū versus quorū initium est: Sanctæ deum: Elegiæ quarū est initium:
Formosæ matris filia: Fiunt versus oēs.cccccxlv.cclxx Hæc librorū illius series: hic nu-
merus: in qbus quid agat summatim exponendum ē. Duplicem esse philosophiæ rō-
nem: alterā versari circa actus: appellariq; practicē. alteram in intelligentia & specula
tione cōsistere: & theoriticē dici. Ad actionem pertinere ethicen & politicē: qua in par
te tū de publica: tū de familiari re agi. Ad intelligentiā physicem logicenq; referri. Por
ro logicē instrumentū esse exactissimum eius cū geminā destinationem ꝓpositumq;
subiecisset: verisimile. s. ac verū: ad vtrāq; duarū maxime rerū viribus nititur: Namq; ad
verisimile seu ꝓbabile nratoria & dialectica. Ad verū autem analytica & philosophia
vsus ē: nihil oino omittentes eorū: quæ vel ad inuentionē vel ad iudiciū vel ēt ad vsum
pertinerent. Enimuero ad inuentionis adminicula atq; ad eas res quę speculationi & ar
ti inseruiunt ꝓpositionum multitudinē tradidit: ex quibus questiōis ꝓbabilium ephi
rematū elicere affatim licet. Porro ad iudicandū analytica priora & posteriora cō-
scripsit prioribus assumptionū iudicia ꝑmittens: posterioribus collectionis examē tra
dens. Cæterū ad iudicandum ea quæ sub certamen cadunt: quæq; in interrogatione ver
sant̃: & cōtentione sophisticorū argumentorū: atq; syllogismis atq; his similibus. Veri
tatis vero iudicium earū quidē quæ sm phantasiam sunt actionum sensum diffiniuit.
Moralium vero vbi de republica ac domestica vbi de legibus agit̃ mentem. Finē aūt
vnum exposuit virtutis vsum in vita pfecta. Foelicitatem ait plenitudinem ex trib9 ma
xime bonis constantē: eis. s. quæ in animo sunt: quæ & priora viribus appellat: eis quæ
ad corpus attinent: vt sunt bona valetudo: fortitudo: pulchritudo: cæteraq; his simi-
lia secūdo in loco habitis: atq; his quæ extrinsecus veniunt diuitijs. s. nobilitate & clari-
tudine atq; in hunc modum cæteris quibus tertium locū assignauit. Virtutem ad bea
tam vitā sibi minime sufficere dixit: quippe corporalibus bonis exterioribusq; indige-
re: miserū atq; infelicem fore sapientē siue doloribus afficiat̃: siue inopia: & cæteris hu-
iusmodi incōmodis premat̃. Vitium aūt ad miserā atq; infœlicem vitā sufficere quā-
tulibet corporis affluat bonis. Virtutes ait non se inuicem sequi: fieri. n. posse vt pru-
dens quispiā ac iustus idemq; intēperās atq; incōtinēs sit. Sapientē quidem nō pertur-
batiōibus penitus vacare verū perturbari modice dixit: Amicitiā æquitatem esse diffi-
niuit reciprocæ beniuolētiæ. eius tres species esse tradidit. Esse qppe aliam cognatiōis
amatoriā aliam: tertiamq; hospitalē. Amorem non mō congressionis verū & philoso-
phiæ esse: amaturū quoq; sapientem: atq; accessurū ad rem pu. ducturumq; vxorem &
cum rege vna victurū: tribusq; generibus vitæ constitutis: primo quod in speculatiōe:
sequēti qd' in actu: & tertio qd' in voluptate cōsistit. Speculatiuum genus semp præ-
tulit. Liberales disciplinas ad apprehensionē virtutis multum cōferre sensit. In descri-
ptione rerū naturaliū præter cæteros rōnem maxime secut9 est: adeo vt minimarū quo
rumq; rerū reddiderit cās: vnde & naturalium cōmētariorū cum plura scripsit volumi-

na. Deum sicut & Plato incorporalē diffiniuit: eiusq; ꝓuidentiam ad cælestia vsq; pertingere: ipsum vero imobilem esse. Porro terrena oīa ad cælestium congruentiam ordinemq; disponit. Præter elementa ista quattuor esse & quintū aliud: ex quo cælestia cōsistant: eiusq; motū quippe orbicularē esse varium. Animam itē incorpeam: primāq; esse entelechiam. Corpis nempe naturalis & organici potētia vitam hñtis. Est aūt ea iuxta illū duplex. Entelechiam vero appellat cuius sit spēs quædā incorporea. Altera ex his qdem ſm potentiā: vt ē Mercurius in cæra informis qdem sed idoneus ad cipiēda lineamenta: sicut itē in aere statua. Secundū vero habitū entelechia dr̄ cōsummatæ ac perfectæ Mercurij statuæ. Naturalis aūt corpis dixit: nam sunt corpora alia quidē manu & arte elaborata: vt sunt q̄ ab artificib9 fiunt: puta turris atq; nauis. Alia vero sīc a natura ꝓdeunt vt arbores: & aīalium corpa. Porro organici dixit: hoc est ad aliquid pati & conditi: vt ē ad videndū oculus: aurisq; ad audiendū. Virtute aūt vitam habentis vt puta in se ipso. Virtute aūt vel potentia minus est ſm actionem. Secundū actionem aūt vt vigilās hīc animam dr̄. Secundum habitum aūt vt dormiens. Vtigitur & hic intelligat adiecit potentia plurima & alia de plurimis in hunc modū philosophatus est: q̄ perlongum esset numerare. Cunctis. n. in rebus summo studio atq; industria fuit: inuentionisq; incredibili copia viguit: vt ex his quæ supra annotauimus ipsius voluminibus constat: q̄ ad q̄dringentoꝝ numeꝝ fere perueniunt: de qbus .s. nihil ambigit̄. Nam sunt & alia cōplura quæ ipsius inscribunt̄ volumina atq; sententię. Verum. n. octo fuere Aristoteles. Primus hic ipse. Secūdus qui athenis rempu. administrauit cuius ē iudiciales legunt̄ plenæ gr̄a & elegantia orōnes. Tertius qui in iliadem Homeri scripsit. Quartus siculus orator q ad panegyricū Isocratis rescripsit. Quintus q cognominatus ē Mythus Aeschinis socratici necessarius. Sextus cyrenaicus qui de poetica scripsit. Septimus pedotriba cuius meminit Aristoxenus in Platonis vita. Octauus grāmaticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmo ars legitur. Huius aūt stagiritæ philosophi complures qdem fuere discipuli. Sed omnib9 maxime excelluit Theophrastus: de quo modo dicendum est.

¶ Theophrastus eresius:

t Heophrastus melanti eresius vt Athenodorus in octauo deambulationū ait Fulionis filius: p° quidē in pr̄ia leucippi ciuis sui auditor fuit. Inde cū Platonem audisse: se ad Aristotelē cōtulit. Eo itē in chalcidē ꝓfecto illi in scholæ regimine successit: Olympiade. cxiiij. Fert̄ ipsius quoq; seruus Pompylus noie philosophus fuisse: vt refert Maronianus mastrianus in p° similium historicoꝝ capitulorū. Fuit aūt Throphrastus vir summæ prudentiæ studijq; singularis: atq; vt scribit Pamphila in. xxxij. cōmentarioꝝ libro. Menandrū ipse comicū instituit. Erat itē beneficus īprimis & maxime affabilis: cū Cassander suscepit: Ptolomeusq; ad illū misit. Adeo aūt atheniēsib9 acceptus fuit vt cū illū Agnonides īpietatis accusare ausus eēt: parꝝ abfuerit: quin ipse ob eā rē crimē ipsum in se retorqueret. Pergebāt ad illū audiendū discipuli ad duo milia. Hic in epistola ad Phaniā peripateticū iter cætera de iudicio quoq; ista locutus ē. Nedū. n. frequentiā celebrē: veꝝ ne cōsessum qdem facilē cuiusmōi quispiā accipere vult. Porro recitatiōes emendatiōis auctores sunt. Differre aūt cūcta atq; negligere nō iā ferunt ætates. In ea epistola scholasticū noiat. Cū tn̄ esset hmōi secessit ad modicū & ipse & philosophatiōes reliq̄t. Quippe Sophocles Amphiclidæ filius legem tulerat vti ne qs philosophoꝝ præesset scholæ nisi id senatus ac plebs decreuisset: Qui secus faceret capitale esset: Veꝝ sequenti anno de nuo reuersi sunt: cū a Philone Sophocli dies dictus esset. Quo tpe atheniēses ea lege abrogata Sophoclem talentis

quinq; mulctarunt: decreuerunt q; philosophis reditum: vt & Theophrastus temane
ret: scholamq; vt antea regeret. Eum cũ antea Tyrtamo illi nomen esset: ob diuinam
docutiõem Aristoteles Theophrastum appellauit. Cuius & filium Nichomachum
magister licet amauit: vt Aristippus in quarto de antiquis delicijs meminit: Ferť Ari
stoteles de Theophrasto & Calisthene idem qđ de se & Xenocrate Plato vt prædixi-
mus dixerat dixisse: q; hic scilicet ꝑ excellent acumine ingenij cuncta facillime asseque
retur & exponeret. Ille cõtra tardus & obtusus esset ingenio: hunc freno: illũ egere cal
caribus. Diciť & priuatim ortũ post Aristotelis discessum possedisse: Demetrio Pha
lereo familiari suo in hoc sibi cooperante. Nobiles sunt & huius sunt illæ sententiæ: Ci
tius credendum dicebat inferni equo q̄ verbo incõposito. Ad illum qui in cõuiuio peni
tus tacebat: si qdem inquit imperitus es prudẽter facis: sin vero peritus stolide. habebat
& illud semper in ore: Sumptus ꝑciosissimus tp̄s est. Obijt senex ætatis anno. lxxxv.
cum modice a labore quieuisset: In quem etiam est nostrum epigramma.

Non arcum frangi sapientis posse remissum
Vana hæc nullius verba fuere viri.
Dum fuit intento Theophrastus corpore vixit.
Corpora: Sed postq̄ fessa remisit obit.

Aiunt illum cũ rogareť a discipulis num qppiam illis mandare vellet dixisse: nihil qui
dem qđ imperaret se habere: nisi q; multa dulcia gloriæ obtentu vita mentiť. Nos vero
cũ viuere icipimus tunc morimur: nihil. n. ẽ inanius amore gloriæ: sed este fœlices ver-
bumq; istud aũt omittite: grãdis. n. labor est: aut illi intẽdite. magna. n. inde gloria ꝑ
uenit. Porro vitæ vanitas amplior q̄ vtilitas est. Veꝝ mihi qdem non iã qd agendũ sit:
cõsulere suppetit: vos aũt qd faciendũ erit deliberabitis. Ista dicentẽ exhalasse aiam tra
dunt. Eũ vero vt fama est: atheniẽses pedibus oẽs ꝓsecuti publice honorauerunt. Re-
fert Fauorinus illũ iam vetulũ lectica circũferri solitũ idq; dicere hermippũ: eumq; id
ex Arcesilai pitanei historia sumpsisse iter ea verba q̄ ad Lacydẽ cyreneẽsem habuit: Re
liqt aũt & ipse igenij sui cõplura monuméta & ipsa aũt dignissima sum arbitratus quæ
adnotarẽ. Sunt aũt ista: prioꝝ analyticoꝝ tres: posterioꝝ analyticoꝝ septem: de solu
tiõe syllogismoꝝ vnũ: Analyticoꝝ epitome vnũ: Deductoꝝ locoꝝ duo. Speculatio
nis eoꝝ quę circa cõtentiosam orationẽ versanť: de sensib9 vnũ: Ad anaxagoram vnũ:
de anaxagora vnũ: de anaximene vnũ: de archelao vnum: de salenitro aluminis vnum:
de his q̄ duranť in lapides duo: de indiuisibilib9 lineis vnũ: Auditionis duo: de ventis
vnũ: Virtutũ differentiæ vnũ: de regno vnũ: de regis istituto vnũ: de uitis tres: de sene
ctute unũ: de democriti astrologia unũ: de his q̄ in sublimi fiunt unum: de imaginib9
unũ: de succis cute & carnibus unũ: de diascomo unum: de hoibus unũ: Dictoꝝ dio-
genis collectio unũ: Diffinitionũ tres. Amatorius unũ: Alius: de amore unũ: de fœli-
citate unũ: de speciebus duo: de caducis unũ: de afflatione dei unum: de empedocle
unũ: de epicherematibus. xviii. Controuersiaꝝ tres: de uolũtario unũ: Abbreuiatio
reipu. Platonis duo: de diuersitate aialium uocis eiusdẽ generis unum: de his q̄ subito
apparent unũ: de his quæ morsui & uulneri parẽt unũ: de aialibus quæq; inuidere di-
cunť unũ: de his q̄ in sicco moranť unũ: de his quæ colores imutant unum: de his quę
latibula & fossas faciunt unũ: de aialibus septem: de uoluptate sicut Aristoteles unũ:
Alius: de uoluptate noũ: Quæstiones. xxiiij. de calido & frigido unũ: de uertigine &
obtenebratiõe unũ: de sudore vnũ: de affirmatione & negatiõe vnũ: Calisthene siue de
luctu unũ: de laborib9 unũ: de motu tres: de lapidibus unũ: de pestilẽtijs unũ: de exa
minatiõe unũ: Megaricus unũ: de atra bile unũ: de metallis duo: de melle vnũ: de me

trodori collectis: de çreis duo: de ebrietate vnum: Legum ſm elementa. xxiiij. Legum
epitome. x. Ad diffinitiones vnū: de odoribus vnū: de vino & oleo primaꝝ ꝓpoſitio-
num. xviij. Legiferoꝝ tres: Politicon ſex: Politicon ad tēpora quattuor: Ciuiliū cōſue-
tudinū quattuor: de optima repu. vnū: Problematū collectionis quinq;: de ꝓuerbijs
vnū: de cōcretionibus & liquefactionibus vnū: de igne duo: de ſpiritibus vnū: de para-
lyſi vnū: de ſuffocatione vnū: de amentia vnū: de paſſionibus vnū: de notis vnum: So
phiſmatū duo: de ſyllogiſmoꝝ ſolutione vnū: Topicoꝝ duo: de cruciatu duo: de pi-
lis vnum: de tyrannide vnū: de aqua tres: de ſomno & inſomnijs vnū: de amicitia tres:
de liberalitate duo: de natura tres: de naturalibus. xviij. de naturalium abbreuiatione
duo: Naturaliū octo: Aduerſus phyſicos vnū: de naturalibus hiſtorijs decē: Natu-
raliū cauſaꝝ octo: de humoribus quinq;: de mendacio voluptatis vnū: de aīa quæſtio
vna: de indubitaca fide vnū: De ſimplicibꝰ dubitatiōibus vnū: Harmoniacon vnū: de
virtute vnū: Occaſiones ſiue cōtradictiones vnū: de negatiōe vnum: de ſnīa vnum: de
gelio aliter de ridiculo vnum: Meridianoꝝ duo: Diuiſiōes duæ: de differentijs vnum:
de iniurijs vnū: de laude vnū: de peritia vnū: Epiſtolaꝝ tres: de fortuitis aīalibus vnū:
de ſelectiōe vnū: Laudes deoꝝ vnū: de ſolēnitatibus vnū: de fœlicitate vnū: De enthy
mematibus vnū: de inuentis duo: Scholaꝝ moralium vnū: Morales figuræ vnum: de
tumultu vnum: de hiſtoria vnū: de iudicio ſyllogiſmoꝝ vnū: de mari vnum: de aſſen-
tatiōe vnū: Ad Caſſandrum de regno vnum: de comœdia vnum: de meteoris vnum:
de dictiōe vnum: Verboꝝ collectio vnū: Solutiones vnum: de muſica tres: Natura-
lium opinionum. xvij. Naturalium epitome vnū: de gratia vnū: Morales figuræ vnū:
de falſo & vero vnum: Hiſtoria coꝝ quæ de deo dicunt̃ ſex: de dijs tres: de menſuris
vnū: Megacles vnum: de legibus vnum: de iniquis legibus vnū: Xenocraticoꝝ colle-
ctæ vnum: Cōfabulationis vnū: de iuramēto vnū: Oratoria præcepta vnū: de diuitis
vnū: de poetica vnū: Problemata ciuilia natūralia amatoria moralia vnū: ꝓuerbiorū
vnum: Problematū collectio vnum: de ꝓblematibus naturalibus vnum: de exēplari
vnum: de ꝓpoſitione & narratiōe vnum: de poetica alius vnū: de ſapientibꝰ vnum: de
cōſilio vnum: de ſolœciſmis vnū: de arte oratoria vnum: de artibus oratorijs ſpecies ſe
ptem: de ſimulatiōibus vnum: Commentarioꝝ ariſtotelicoꝝ ſiue theophraſticoꝝ ſe-
ptem: Hiſtoricoꝝ geometricoꝝ quattuor: Epitome Ariſtotelis de animalibꝰ ſex: de
dijs epicherematū duo: Quæſtiones tres: de regno duo: de cauſis vnū: de democrito
vnū: de calūnia vnū: de generatiōe vnū: de aīaliū prudētia & more vnū: de motu duo:
de viſu ꝗttuor: Ad termios duo: de eo qđ ē dari vnū: de maiore & mīore vnū: de muſi
cis vnū de diuina fœlicitate vnū: Ad eos q erāt ex academia vnū: Exortatorius vnum.
Quo pacto ciuitates optīe ihabitētur vnū: Cōmētaria vnū: de riuo q erat i ſicilia vnū:
de cōceſſis vnū: Qui ſint modi ſciēdi vnū: de falſo tres: Anteropica vnū: Ad Eſchillū
vnū. Aſtrologicæ hiſtoriæ ſex. Arithmeticaꝝ hiſtoriaꝝ de augmento unum Acicha-
rus vnum. de iudicialibꝰ orōnibꝰ vnum: Epiſtolæ ad Aſticreōtē Phaniā & Nicano-
rem de pietate unum. Euiadis unum. de tēporibus duo. de ſuis oratiōibus unum. de
liberis educādis vnum. Alius differēs de eadē re vnum. de diſciplīa ſiue de virtutibꝰ ſi
ue frugalitate unum. Exhortatorius unum. de numeris unum. Diffinitiōes de dictio
ne ſyllogiſmoꝝ unum. de cælo unum. Politici duo. de natura unum. de fructibus &
de aīalibꝰ q̃ ſiunt verſus. ccxxxii. dcccci. Tanta ab hoc volumīa elaborata ſunt. Legi
aūt & ipſius teſtamētum in hæc uerba. Bene quidē ac rite ualebimus: cæteꝝ & ſi quid
ſecus cōtigerit iſta diſpono. Domeſticā omnē ſuppellectilē Melāti & Pācreōti Leon-
tis filijs trado. Porro ex his quæ ab Hipparcho ſuppeditata ſunt iſta mihi fieri uolo. q̃

circa scholam sunt atq; spectacula perfici: vel si quid: circa ea in melius possit ornari.
Dehinc Aristotelis imaginē eo in tēplo collocari: ac donaria reliqua quæq; antea in tē
plo erant. Deinde porticū quæ fm scholam erat exædificari priorē nō deteriorem: ta-
bulasq; in qbus orbis situs ē in īferiore porticu reponi: aram quoq; cōstrui ita vt neq; p
fectio neq; honestas desideret. Volo aūt & nichomachi imaginē æqualē perfici. Op9
qdem Praxiteli iniunctū est. Reliqua vero īpendia ab eo fieri. Statui aūt illam iubeo
vbicūq; illis visum fuerit: qbus cura erit rerū cæterarū: quiq; testamēto īscripti sunt. Ac
de tēplo qdem ac donarijs in hunc modū statuo. Fundum vero quē stagiris habemus
Callino lego: librosq; oīs Neleo. Hortū aūt & deambulatiōem ædesq; oēs horto adia
cētes amicis lego: quiq; voluerint in eo vna vacare litteris: atq; simul philosophari: qm̄
quidē possibile nō est hoībus oībus semper adesse: ea tn̄ lege vt neq; illū alienent: neq;
vt ꝓprium quisq̄ possideat: sed veluti sacrū quiddā coīter ab oībus possideat: quiq; se
inuicē amice ac familiariter vtant: sicuti congruū ac iustum ē. Sint aūt qui illo coīter
vtant Hipparchus: Neleus: Crato: Callinus Demotimus: Demaratus Calisthenes
Melantes Pancreon & Niceppus: licere aūt si philosophari velit & Aristoteli Midiæ
Pythiadisq; filio horumq; eē participē. Ipsiusq; curā diligentissime habere maiores na
tu: vt q̄ maxime ad philosophiā instituat: nosq; sepelire in horti pte q̄ eis maxime vide
bit: nihil superfluū circa funus tumulūue faciendo. Vt aūt dictum ē post ea quæ cir-
ca nos contigerint: cum fanū & monumentū & hortum & ambulatoriū reparata & re
fecta erunt: vna & Pompilū hunc q illum habitat ea curare volo: aliarumq; rerū quam
prius curam habere illiusq; cōmodis ꝓspicere qui ista habēt. Pompilo aūt threptæ du
dum liberis q magno nobis vsui fuerunt: si qd antea a nobis præstitū ē: & quæq; illi ac
quisierunt: & quæ nūc illis ab Hipparcho dari cōstitui dragmas duo milia tuto ac fir-
miter hæc illis possidēda censeo: sicut & ipsis Melantæ & Pancreonti sæpius dixi: cun-
ctaq; mihi annuerunt. Do aūt illis & somatalē & ancillā: ex pueris aūt Molonem qui-
dem & Cimonē & parmeontē iam nunc liberos dimitto. Manē vero & Calliā cum an
nos quattuor in horto pseuerauerint cooperantes: & sine peccato inuēti fuerint: libros
dimitti iubeo. Domesticæ vero suppellectilis cū pōpilo q̄tum visum fuerit auctorib9
sufficere datū fuerit: qd reliquū erit venire. Demotimo cariona do: donacemq; neleo:
Euboum venūdari placet. Dabit aūt Hippchus Callino dragmas tria milia. Melanti
vero & Pancreonti nisi Hipparchū intueremur & antea nobis fuisse perutilē: & nūc in
suis rebus magnū pertulisse naufragiū: mandaremus ꝓfecto ea cum Melanto & Pan
creonte pagere. Quoniā vero nō illi facile fore aīaduerti cū illis vna exequi. cōmodius
q; illis eē arbitratus sum: si qd ab Hippcho constitutū acceperint. Dabit aūt Hippar-
chus Melanto & Pancreōti vtriq; talentū: daturus & curatoribus ad ea q̄ in testamen
to scripta sunt pficienda sumptus necessarios suis quosq; tēporibus. Quæ cū impleue
rit oīa absolutus erit ac liber a debito oi & oībus quæ contraxerat mecū instrumentis.
q; si qd meo nomine Hipparcho in chalcide ꝓuenit emolumenti. hoc totū eius erit. Cu
ratores aūt earū rerū quæ testamēto inscriptæ sunt: hi erunt. Hipparchus Neleus Stra
to Callinus Demotimus Calisthenes Ctesarchus. Porro testamenti exēplaria Theo-
phrasti annulo signata apud Begesiā cōdita sunt. Hipparchi testes Calippus Pella-
neus Philomelus Euonymeus Lysander Hybæus Philon Alopecensis. Testamen-
tum alterum accepit Olympiodorus: Testes idem fuere. Alterum accepit Adimān-
tus. Tulit autem Androsthenes filius. Testes Aimnestus Cleobuli filius Lysistratus
Phidōis Thasius Strato Arcesilai lampsacenus. Thesippus thesippi a figulis. Diasco
rides Dionysij epitephisius. Hæc series testamentorū illius fuit. Sunt qui dicant Erasi

stratum medicum huius fuisse auditorem: & fortasse verum est. Successit autem illius scholæ Straton. ¶Strato lampsacenus.

f Trato Arcesilai filius lampsacenus cuius in testamento mentionē facit Theophrastus: vir eloquentissimus fuit. Physicus autem idcirco appellatus est q in ea speculatione præcæteris diligentissime versatus sit. Fuit autem & præceptor ptolomæi philadelphi: a quo talētis. lxxx. donatum aiunt. Enimuero scholam regere incepit vt Appollodorus in chronicis refert Olimpiade. cxxiij. eamq annos duos de viginti tenuit. Feruntur eius de regno libri tres: de iustitia tres: de bono tres: de dijs tres: de magistratib9 tres siue duos: de vitis vnum: de fœlicitate vnū: de regia philosophia: de fortitudine: de inani: de cælo: de spiritu: de natura humana: de generatiōe animalium: de cōcubitu: de somno: de insomnijs: de visu: de sensu: de voluptate: de colorib9: de morbis: de iudicijs: de viribus: de metallicis machinis: de fame: de obtemperationibus: de leui & graui: de afflatione: de tempore: de cibo & incremento: de animalibus: de quibus dubitatur: de fabulosis animalib9: de causis: ambiguoꝝ solutio: locorum principia: de accidenti: de termino vel diffinitione. Quid sit magis & minus: de iniusto: de priore & posteriore. Inuentoꝝ elenchi duo: de commētarijs ambigit̄: epistolæ quaꝝ est initium Srtato Arsinoe salutem. cccc. Hunc aiunt adeo fuisse tenuem: vt sine sensu moreret̄: In quem hoc scripsimus epigramma.

Corpus erat tenuis si non oracla fuissent:
Stratonem dico: genuit quem lampsacus olim:
Semper & in morbos cum decertaret inertes
Mortuus est latitans: mortem nec sensit acerbam.

Fuerunt aūt Stratōes octo. Primus Isocratis auditor. Secundus hic ipse. Tertius medicus Erasistrati discipulus: siue vt qdam aiunt alūnus. Quartus historicus Philippi & persei q aduersus romanos pugnauerunt gestoꝝ scriptor. Sextus poeta epigrāmatum. Septimus atiquus medicus: vt ait Aristoteles. Octauus pipateticus q vixit alexandriæ. Porro physici istius ferunt̄ testamenta in hunc modū. Ista si qd patiar dispono. Ea qddem q̄ domui sunt Lampyrioni & Arcesilao relinquo oīa. Porro ex pecunia quā athenis hēo: primum qdem curatores iusta & q̄ post funus fieri solenne ē diligenter curabūt: nihil neq superflue neq in liberaliter agentes. Erunt aūt testamenti curatores. Olimpicus. Aristides. Mnesigenes. Hippocrates. Epicrates. Gorgylus. Diocles. Lycō Athanes. Scholā qdem Lyconi reliquo. Nāq alij sunt vel seniores vel occupati. Recte aūt facient reliq si hoc ipsum suo iudicio firmauerint. Libros illi oīs preter q̄ quos ipsi scripsimus relinquo: vasa ēt oīa cōuiuij stramētaq & calices: Dent aūt Epicrati curatores dragmas & quingētas & vnū ex pueris quēcūq Arcesila9 iudicabit. Primū qdem Lāpyriō & Arcesilaus pacta tollāt: quæ p Hiræo Daippus statui: nihilq debeat neq Lāpyrioni neq Lāpyriōis hæredib9: Sed liber sit ab oī chirographo Dent q sibi curatores dragmas qngētas: & ex pueris vnū quēcūq pbarit Arcesilaus: vt is q nobiscū multū laborauit: magnoq nobis vsui fuit: habeat vnde viuere honeste possit. Diophātū pterea dimitto liberū & Dioclē & abū. Simiā aūt Arcesilao reddo: Sed & Dromonē liberū relinquo. Vbi vero Arcesilaus aduenerit cōputet Hiræus cū Olympico & Epicrate cæterisq curatoribus funeris alioꝝq solēniū sumptus. Quod aūt pecuniæ reliquū erit: accipiat Arcesilaus ab Olympico nihil ei molestus existēs p tpa & annos. Tollat aūt & pacta Arcesila9 quæ cōposuit Strato cū Olympico: & aīa codita penes Philocratē Tisameni filiū. Monumentum vero faciāt: vt videbitur Arcesilao & Olympico & Lyconi. Atq hic quidē vt fertur testamēti illius text9 fuit: sicut ipsi col

legit Aristolpsius necessarius. Cæter Strato ipse sicut & supra declaratū est: vir insi-
gnis & maxime amplectēdus fuit in omni oronis genere versat⁹: sed phisicæ maxime
studijs excellēs: quod genus & antiquius est & multorꝫ præclara īgenia exercuit. Suc
cessit huic Lycō. ℂLycon troadensis.

Ycon Astyanactis filius troadensis vir eloquens educandis instituēdisqꝫ pue
l ris maxime idoneus fuit. Aiebat.n. adiungi necessario pueris pudorem & lau
dis studiū velut equis calcar atqꝫ frenū. Porro ipsius locutio & interpretatōis
copia hinc apparet. Ait.n. in virginē pauperē hoc mō. Graue onus est patri puella præ
dotis inopia excurrens in flore ætatis. Vnde & Antigonum de illo hoc dixisse ferunt:
possibile non esse suaueolentiam mali atqꝫ gratiam aliorsum transferri: sed in ipso ho-
mine veluti in arbore singula quæ dicerentur oportere inspici. Ceterum quia in dicen-
do erat suauissimus: iccirco quidam etiam ipsius nomini gāma litteram adijciebant:
vt esset Glycon: quod dulcedinē sonat. Porro in describēdo dissimilis erat sibi. In hos
vero qui quotiā dum tempus esset nō didicerant pœnitentia macerabantur idqꝫ retro
care cupiebant: in hūc modū iocabatur. Dicebat itaqꝫ quærentes: pœnitētiamqꝫ vanā
ostendētes voto impossibili se ipsos arguere. Qui aūt vellēt: merito aiebat excidisse rō
ne: veluti distorta regula naturam recti examinātes: seu faciē perturbata aqua vel spe-
culo peruerso: & ad forēsem quidē coronā complures ꝓficisci: vel ad olympiacā aut
paucos aut neminē. Sæpe atheniensibus consulēs magno illis emolumento fuit. Erat
vero mūdissimus habitu: adeo vt vestiū incredibili mollicie ac nitore vteretur: vt Her
mippus refert: sed exercitatissimus ac robusto corpe effectus est: oēmqꝫ athletarꝫ ha-
bitū præseferebat cū auctore Antigono carystio ātea fractiori & graciliori eēt corpe:
Quocirca & in patria luctatus fert more patrio: atqꝫ pilæ ludo exercuisse. Erat autem
Attalo & Eumini imprimis carus atqꝫ inter paucos amicissimus: q & illū sæpenume-
ro regia magnificētia donabant. Tētauit & Antioch⁹ illū habere apud se sed spe sua de
stitutus est. Adeo aūt inimicus erat Hieronymo pipatetico: vt solus anniuersario die
ad illum nō proficisceret: de quo in Arcesilai vita diximus. Porro scholæ principatū te
nuit annos. xliiii. Cum illū sibi successorem in testamēto Strato reliquisset: olympia-
de. cxxvii. Panthoedi quoqꝫ dialectici auditor fuit. Obijt aūt ānos natus. lxxiiij. fessus
podagræ morbo: In quē nostrum est epigrāma.

Prætereunda mihi non sunt & fata Lyconis:
 Fecerat infirmum quem valetudo pedis.
Nanqꝫ pede alte ius semper cum nixus adiret:
 Tan longam miror nocte volasse viam.

Fuerūt & alij Lycones. Primus pythagoricus. Secūdus hic ipse: Tertius versificator.
Quartus epigrāmatū poeta. huius quoqꝫ philosophi testamētū huiusce repim⁹. Ista
eqdē dispono de rebus meis. Siquidē hūc morbū ferre nequiuero: ea qdem q̄ domi sūt
oīa Astyanacti & Lyconi fratribus do: atqꝫ ex his opportune reddendū censeo: quæqꝫ
athenis possedi a quouis sūpta siue exacta & quæqꝫ in funere cæterisqꝫ solēnibus īpēsa
fuerint. Quæ vero in vrbe & ægina habeo: Lyconi p̄cipue do: q̄ is nomē ferat nostrū:
mecūqꝫ diutissime atqꝫ gratissime sit cōmorat⁹ sicut dignū erat: quippe q filij tenebat
locū. Porro peripatū amicis ac necessarijs linquo Bulloni Callino Aristoni Amphioi
Lyconi Pithoni Aristomacho Heraclio Lycomedi Lyconi fratrueli. Præficiant autē
ipsi quemcūqꝫ permansurꝫ in schola maximeqꝫ vtilē futurꝫ existimauerint: ceteris vero cō-
sentiant & reliq familiares: & mei & loci gratia. Ceterum funus & adustio curent Bu
loni & Callino & amicis cæteris: vti ne illiberalis neu superflua sit. Eas vero quæ mihi

erant in ægina partes post discessum meum diuidat Lycon adulescẽtibus in vsum olei
vt ex eo & mei & eius qui me honorauerit: congrua memoria sit: statuãq; nostrã locet
eo loco vbi cõuenienter stare eã perspexit. Cooperet᷑ vna aũt & Diophantus & Hera-
clides Demetrij filius. Ex his aũt quæ in vrbe sunt: reddat Lycõ oĩbus quã prædixi ꝓ-
fectus post ipsius discessum: sequãtur aũt Bulõ & Callinus: & quæcũq; ĩ funere ac solẽni
bus ceteris ĩpensa fuerint: Tollatq; ea ex his rebus domesticis quæ ambobus cõtera
me relicta sunt. Honoret itẽ & medicos Pasithemĩ & Midiã dignos ꝑfecto magno &
honore & precio ob summã in me diligẽtiã: & artẽ. Lego & Callino filio patheras du
as: vxoriq; illius gẽmas bullas tapetasq; alteꝝ villosũ: alteꝝ purũ: & pistroma & duo
puluinaria quæ sũt ex oĩbus q̄ reliqua sũt optima: & quãtũ ad honoris rationẽ: ne isto
rum qdẽ obliti videamur. De his aũt q mihi seruierũt. sic statuo. Demetrio quidẽ iam
diu libero redẽptionis preciũ remito: & quinq; minas do: & palliũ & tunicã: vt qui me
cum diu & multũ laborauit: honeste vitã degere possit. Critoni aũt chalcedonẽsi simi
liter redẽptionis precia relaxo: & minas quattuor idẽ dari iubeo. Micrumq; liberꝝ di-
mitto. eũ Lyco nutriat: & ãnos sex ab hoc tpe deinceps erudiat. Charetem similiter di
mitto liberꝝ. nutriatq; illum Lycon: duasq; illi minas do: & libros meos relictos: eos
vero q necdum editi sunt Callino vt illos edat diligẽter do. Sed & syro liberos minas
q̄ttuor lego: & meno dorã do: & si qd mihi debet relaxo. Hilaræ itẽ quinq; minas & ta
petẽ villosum & duos puluinos & pistroma & lectum quẽcũq; voluerit. Liberã itẽ di-
mitto Micri matrẽ & Noemonẽ & Dionẽ & Theonẽ & Euphranorẽ & Hermiam: &
Agathonẽ vbi biennij tẽpus impleuerit dimitti liberꝝ iubeo. & lecticarios. Ophelionẽ
quoq; & possidonium cũ annos quattuor peregerint: itidẽ liberari volo. Demetrio præ
terea & Tritoni & Syro singulis lectũ & stragulã vestẽ ex residuis relinquo: vt Lyco-
ni cõuenire videbit᷑. Ista illis erunt ex me q ꝑfecto ostẽderũt q̄ sollicite sibi cõmissa pe-
gerint. De sepultura vero videbit Lycõ siue me hic siue domi sepelire maluerit: Certo
enim mihi ꝑsuasum ẽ illũ qd cõueniat honestũq; sit: nil segnius cernere q̄ nos. Cum ve
ro disposuerit & impleuerit hæc oĩa: rata sit illi eoꝝ quę hic sunt oĩum largitio. Testes
Callinus Hermioneus Aristõ Chius Euphronius Pacaniẽsis. Adeo aũt sapiẽter ille
gessit oĩa quęq; ꝑtinent ad eruditionẽ & studia humanitatis vt ad testamẽta quoq; sua
nihilomin9 diligentiã prudentiãq; pertẽderit: ita vt in ea quoq; pte sit studiose sẽ imitã
dus.

¶ Demetrius phalereus.

Emetri9 Phanostrati fili9 phalereus auditor qdẽ fuit Theophrasti. Ceteꝝ rũ
d ap^d athenienses cõcionaret᷑: vbi ꝓfuit ãnos decẽ: æreisq; statuis honorat9 ẽ. ccc.
lx. quaꝝ plures equestres erãt & i currib9 seu bigis stabãt sũmoq; studio ferme
itra. ccc. dies cõsumatæ erãt. Cœpisse ãt rẽpu. administrare quo tpe Harpalus Alexã
drũ fugiẽs athẽas vẽit: Demetri9: Manesius ĩ æquocis testat᷑. Diu ãt atq; ꝓclare rẽ ad-
ministrauit. Nãq; & redditib9 & ædificijs ciuitatẽ auxit: & qdẽ cũ genere satis illustris
nõ eẽt. Erat. n. vt Fauorinus in p° cõmẽtarioꝝ ait: ex canonis familia: veꝝ vrbanę ac no
bili lamiæ amicæ: vt idẽ ait in p°: cõgrediebat᷑: Sed & a Cleone sese ppessũ eẽ in secũdo
tradit. Porro Dydimus in symposijs ipm & charito blepharõ & Lãpetonẽ a meretri-
ce quadã appellatũ ait: Fert᷑ cũ alexãdriæ amisisset oculos: a serapi illos rursus recepis
se. Quocirca & pæanas qui nũcusq; canunt᷑ fecisse. Veꝝ cum apud athenienses clarissi
mus esset: sic quoq; & ipse ab ea quæ cuncta consumit inuidia tentatus ẽ. Quippe in-
sidias passus a quibusdã mortis sentẽtiam absens excepit. Non tamẽ eius corpore po-
titi sunt: verum ipsius deijcientes imagines erugine ex industria fœdaras: alias quidem
vendiderunt: alias summerserunt: aliasq; in frustra conciderunt. Quippe & hoc ste-

tur. Vna autem sola in arce seruatā est. Fecisse autem hoc athenienses. Demetrio iubē te rege Fauorinus auctor est in oimoda historia. Sed & imperij ipsius indicia vt Fauorinus idem ait violarūt. Enimuero Hermippus eum tradit post Cassandri necem Antigoni metu se ad Ptolemæū soterem contulisse: multūq; illic temporis moratū inter cætera consuluisse regi: filius quos ex Euridice susceperat impartiri regnū: Illo non obtemperāte sed ei quem ex Beronice genuerat diadema tradente: ab hoc ipso post patris mortē fuisse asseruatum in prouincia quoad aliquid de illo statuisset. Hic iam ille mœstior vixit: ac veluti dormitans ab aspide manū morsus ex vita migrauit: sepultusq; est in busirite regione prope diospolim. Ei quoq; nos fecimus epigrāma.

Ore venena ferens Demetrion abstulit aspis:
 Luminibus cuius lux tenebrosa micat.

Porro Heraclides in epitome successionū sotionis Ptolomæū ait Philadelpho cōcedere voluisse regnū: illūq; ꝓhibuisse dicēdo: si alteri dederis: ipse nō habebis. Cū vero accusaret̄ athenis menāder comicus: Fert̄ qppe & hoc: parū abfuit qn capitis exciperet sniam: ob aliud nisi nihil q̄ amicus huius eēt. Purgauit aūt eū Telesphorus Demetrij gener. Veꝝ.n. libroꝝ multitudine ac versuū numero oēs ferme sui tpis peripateticos trāscēdit doctissim9 atq; ꝑitissim9 oīum. Sūt aūt ipsius monumēta partim historica partim politica: de poetis alia: alia rhetorica: cōtionū ac legationū sed & orationū æsopiaꝝ collectiões & cōplura alia. Sūt āt de legibus atheniēsiū libri qnq;. de ciuib9 atheniēsibus duo. de ducēdo ꝑplo duo. de repu. duo. de legib9 vnū. de rhetorica duo. de re militari duo. de iliade duo. odyssea q̄ttuor. Ptolemæus vnū. Amatorius vnū. Phędōdas vnū. Medō vnū. Clæō vnū. Socrates vnū. Aristomachus vnū. Artaxerxes vnum. Homericus vnū. Aristides vnū. Aristomachus vnū. Exhortatori9 vnū. Pro rep. vnū. de decēnali tpe vnū. de Ionibus vnū. de legatōe vnū. de fide vnū. de gratia vnū. de fortuna vnū. de magnificētia vnū. de legibus vnū. de nuptijs vnū. de trabe vnum. de pace vnū. de studijs vnū. de tpe vnū. Dionysius vnū. Chalcidicus vnū. Atheniēsiū incursio vnū. de antiphane vnū. Prohæmiū historicum vnū. Epl'æ vnum. Cōcio iurata vnū. de senectute vnum. Iura vnū. Aesopiaꝝ vnum. de vsu vnū. Porro stilus ipse philosophicus oratorio robore viribusq; ꝑmixtus. Hic vbi cōperit atheniēses imagines suas euertisse: At inqt virtutē illi nō euerterūt: cui9 gratia illas erexerāt. Aiebat nō eē paruū aut neglıgēdum mēbrū supcilia: posse.n. vitā oēm obscurare. Nō modo diuitias cæcas asserebat: veꝝ & illaꝝ auctorē fortunā. Quātūq; in bello posset ferꝝ: tm̄ in repu. eloq̄ntiam valere. Cum vidisset aliqn̄ iuuenē luxuriosum: ecce inqt quadrata statua habens syrma: ventrē: pudēda: barbā. Hoīum fastu turgidoꝝ aiebat circūcidi oportere altitudinē sensumq; relinq̄re. Iuuenes asserebat oportere domi quidē parētes: in itinerib9 āt occursantes: in solitudine uero seipsos reuereri. Amicos dicebat secūdis in reb9 adesse aduocatos: i calamitatibus āt sua spōte atq; iuocatos. Fuerūt aūt Demetrij memorabiles uiginti. Prim9 calcedonius orator thrasymacho antiquior. Secūdus hic ipse. Tertius byzātius ꝑipateticus. Quartus qui cognominatus ē graphicus. i. scriptorius: aptus atq; ad disserēdum facilis idemq; ipse pictor. Quintus Aspēdius Appollonij Solensis discipulus. Sextus Callātianus qui de Asia & Europa scribit liberos. xx. Septimus Bizantius qui. xiij. libris Galloꝝ ex Europa in Asiā transitū: & octo alijs Antiochi & Ptolæmei gesta: Libyæq; sub ipsis administrationē conscripsit. Octauus sophista qui moratus Alexādriæ artes oratorias scripsit. Nonus adremetinus grāmaticus Ixion appellatus q; Iunonē in aliquo iniurijs affecisse uideret̄. Decimus cyrenæus grāmaticus cognomēto Stānus uir sanæ memorabilis. Vndecimus Scepsi9 uir diues: ac

nobilis. ac imprimis studiosus. Hic etiam Metrodorꝫ cinem ꝓmouit. Duodecimus grammaticus Erythræus ciuis scriptus in mno. Tertius decimus Bythinius Diphyli Stoici filius discipulusq; Penætij Rhodij. Quartus decimus orator smyrneus: atque isti quidē prosa orone scripserūt. Poetę aūt hi. Primus qui comœdiā scripsit. Secūdus Epicus poeta: cuius illa sola habētur quæ aduersus inuidos scripsit.

Concupit exanimem quoq; viuū sprcuerat olim.
  Dat tumulus lites & simulachra viris.

Tertius ex Tharso satyricus. Quartus iābicus amarus vir. Quitus sculptot cui9 Polemo meminit. Sextus Erithræus varius scriptot q historicos: & oratorios conscripsit libros.

Heraclides ponticus.

h Eraclides Euthyphronis filius Heracleotes & pōto vir diues Athenas concessit: Ibiq; primū qdē Speusippo se in disciplinā: dedit pythagoreorumq; auditor fuit: Platonēq; imitari studēs: postremo vt Sotiō in successiōibus ait: Aristotelē audiuit. Hic mollioris vestis vsum habuit: tumentiq; fuit corpore: adeo vt illū attici nō iā ponticū: sed pompicū vocarent. Porro incessu mitis erat & verēdus. Ferūt ingenii illius monumēta præclara atq; optima Dialogi: quorꝫ morales de iustitia tres vnūq; de tēperantia: de pietate ac fortitudīe: cōiterq; de virtute vnū: de fœlicitate vnūt de principio vnū: de legibus vnū: deq; silibus, de noibus vnū. Pacta vnū: Inuitus amatorius & clinias vnū. Naturales vero de mēte: de aīa: seorsumq; de aia: & de natura: & imaginib9: seu simulachris. Aduersus Democritū de cœlis vnū. De his quę sūt apud. inferos: de viris duo: de causis morborꝫ vnū: de bono vnū. Aduersus Zenonē. i. aduersus Metronē vnū. Grāmatici vero de Homeri: & hesiodi ætate duo: de Archilocho & homero duo. Musici vero de his q sūt apud Euripidē & Sophoclē reperiunt duo: de musica duo. Solutionū homeritarꝫ duo. Theorematicus vnum: de tribus tragœdijs vnū. Figuræ vnū: de poetica & poetis vnū: de cōiectura vnū: de ꝓscientia προσωτικον vnū. Heracliti expositiōes q̄ttuor. In Democritū expositiōes vnū. Solutionū q̄ in contētionē veniūt duo. Proloquiū vnū: de specieb9 vnū. Solutōes vnū: monita ad Dionysiū vnū. Rhetorici duo: de oratoris officio siue ꝓtagoras: historici de pythagoreis & de inuētis. Ex his alia qdē comice finxit: sicuti de voluptate & de pudicitia. Alia tragice: sicuti de his q̄ sūt apud inferos: & de pietate & de ptāte. Obseruat aūt sępenumero & mediocritatē in dicēdo quandā: veluti philosophis & ducib9. ciuibusq; iuris adinuicem loquētibus. Extāt illius scripta & de geometria & de dialectita est aūt in omni genere ořonis varius & dictiōe distinctus: maxienāq; habet tapiēdi aios: atq; oblectādi vim. Sūt qui asserāt illū & pr̄iam a tyrāno liberasse: eo. s. necato: vt ait Demetri9 magnesius in homonymis q de illo tale aliquid tradit. Nutrisse eū a iuuētute draconem: & cū iā moriturus esset: iussisse cuidā ex necessarijs: vt eius corpus occuleret: draconēq; supponeret lectulo: vt putaret ad deos migrasse: factūq; ē: vt ille mādauerat. Interea cū Heraclidē efferēt ciues atq; laudibus ꝓsequerent: audito clamore draco ex vestibus ꝓdijt: pturbauitq; plurimos. Postmodū vero aperta sunt oīa: visusq; est Heraclides: nō q̄lis putari uoluit: sed qualis erat. Est & in hūc nostrum epigrāma.

Clarus heraclide uoluisti uiuere fama
  Omnibus extinctus q; draco uiuus eras.
Es male mētitus: fallens fuit aspera serpens
  Bellua: non sapiens tu fera tapta iaces.

Hæc Hippobotus quoq; ait. Cæterum Hermippus Heracleotas tradit eom fames uastaret prouinciam incōmodi absolutionem ex Pythia quæsisse. Porro heraclidem

theatros & quā memorauim⁹ Phytiā quoq; corrupisse pecūijs: vt diceret tunc demū eos leuādos icōmodis: si & viuū heraclidē Euthyphōis filiū aurea corōa honorarēt: & vita fūctū: vt heroē venerarent. At vbi oraculū delatū est nihil illos q hāc scenā finxerāt ideēē lucratos. Cōtinuo .n. coronatū i theatro heraclidē stupidū: amētēq; factū eē theatros vero deuolutos iterisse: Pythiāq; ipa hora cū ascēdisset i aditū dracōis morsu cōtinuo efflasse aiam: atq; ista qdē de ipsi⁹ fine. Tradit āt Aristoxenus musicus illum tragœdias ēt scripsisse thespidisq; illas pnotasse titulo. Climacleō quoq; ait illū sua furati de Homero & Hesiodo scripsisse. Autodorus quoq; Epicure⁹ illū arguit eis contradicēs q̄ ille de iustitia scripsit. Insup & Dionysi⁹ metathemenus: aut spintarus: vt qdā volūt Parthenoptū scribēs Sophocli iscripsit. Ille ita credēs i aliquo suoiū opū testi⁹ testimōijs veluti Sophoclis vtit̄. Id sentiēs illo negāte & nō credēte misit ex exēplari videndos versus: & ita p oia hēbat: Amabat āt iste Dionysiū. Veꝝ ille neq; ita fidē accomodās forte aiebat & cā fieri posse: vt ita se hēret. rursus ad illū scripsit Dionysius: & hæc pfecto cōperies senex. Simia nō capit̄ laqueo: capit̄ qdē: postq; tēpus capit̄ & ad hæc heraclides lr̄as ignorat: nec de eo erubescit. Fuerūt āt quattuordecim heraclides. Prius hic ipē. Secūdus cōciuis hui⁹ q Pyrrichias nugasq; cōposuit. Tertius Cumanus q psica qnq; libris absoluit. Quartus Cuman⁹ orator q artes rhetoricas scripsit. Quitus Callicianus siue Alexādrinus q ex libris successionē explicauit: oronēq; lēbeuticā. Vn̄: & lēbus vocabat̄. Sext⁹ alexādrinus psicaꝝ ppⁱetatē scriptor. Septimus dialecticus bargyleites q cōtra epicuꝝ scribit. Octauus Medicus Icesius. Nonus medic⁹ Tarētinus empicus. Decius poeticus q pcepta cōscripsit. Vndecius sculptor phocensis. Duodecius argut⁹ epigrāmatū poeta. Tertiusdecius magnesi⁹ q scripsit mitridatica. Quartusdecius q cōscripsit de astrologia.

Laertij Diogenis de vitis philosophorum liber sextus incipit:

Antisthenes Antisthenis atheniensis.

a Nthistenes ātisthēis fili⁹ athēiēsis fuit. Dicebat̄ āt n̄ eē idigēa. Qd̄ cū sibi pbro daret̄: dixisse fert̄: & deū mr̄ Phrygia ē: videbat̄ .n. illi⁹ mr̄ ex Thracia. Vn̄ cū i Tanagrēsi pugna fortiter egisset: auctor fuit socrati. vt dicer̄t ex duob⁹ athēiēsib⁹ ita forte nūq̄ natū eē. Ipe quoq; athēiēsibus q idigenæ eēnt gloriātib⁹ exprobrās dicebat: illos cocleis nihilo nobiliores. Hic initio qdē Gorgiā audiuit oratorē. Vn̄ & i dialogis oratoriū dicēdi gēus exprimit: maxieq; i veritate & i exhortādo: Hermippus āt ait illū i celebritate Isthmia vituparē: ac laudib⁹ efferre solitū Athenięses Thebāos: & Lacedæmonios: deide id vitasse itueēte plurimos ex vrbib⁹ cōfluere. Postmodū Socrati sese addixit i tātūq; cū illo pfecit: vt mōeret discipulos: vt sui sub Socrate eēnt cōdiscipuli. Cōmorāsq; i Pyreo quottidie .xl. stadijs emēsis audiebat Socratē a quo & tolerātiā addiscēs trāqllitatisq; illi⁹ imitator effectus: cynicā prior sectā ichoauit. pricepsq; i ea fuit. Qd̄ q; labor bonū eēt: magni Herculis: ac cyri exēplo suadebat: id a græcis hoc a barbaris mutuās. Priusq; diffiniuit sermonē dicēs. Sermo ē q quicqd fit aut fuerit exprimit. Dicebatq; iugiter insania potius q̄ voluptate corripiar. & illud oportet eiusmodi propinquare mulieribus quæ gratias habeant. Pontico autem adulescenti cum se illi in disciplinam dare vellet: rogaretq; quanam re sibi opus esset. Libro inqt nouo: & stillo nouo nouaq; tabella aium. s. significans. Interrogāti cuiusmodi vxorē duceret. Si inquit

formosam duxeris cōem habiturus es: si deformē pœnam. Cū audisset Platonem ali-
quando sibi maledicere. Regiū inquit est male audire: cum benefeceris. Cum aliqñ or-
pheicis mysterijs inciaret: diceretq; sacerdos eiusmodi initiatos bonis plurimis apud
inferos perfrui: cur igitur ait ipse non moreris? Probro si dabatur aliqñ q, non esset ex
duobus liberis genitus. Neq; inquit ex duobus luctatoribus: & tñ luctator sum. In-
terrogatus cur paucos haberet discipulos: q, inquit argentea illos virga eiicio. Roga-
tus item cur in discipulos acriter inueheretur: & medici inquit in languidos. Cum vi-
disset aliqñ fugiētem mœchū: O inquit infelix quantū periculi vno obulo vitare potui-
sti. Præstare dicebat: vt hecaton ait. necessitate vrgente in coruos q̄ assentatores incide-
re. Illos quippe mortuos: istos viuentes deuorare. Rogatus quidnam apud homines
esset beatius. Fœlicem inquit mori. Familiari quodam apud se deplorante q, perdidis-
set cōmentaria: oportebat inquit ista aīo potius q̄ chartis inscribere. Sicuti rubigo fer-
rum: ita inuidiā inuidos consumere aiebat. Eos qui cuperent īmortales esse: oportere
dicebat pie viuere ac iuste. Ciuitates tunc interire ait cum bonos discernere nequeunt
a malis. Cum aliquādo a malis laudaret: magna inquit anxietudine maceror: ne forte
mali quidpiam fecerim. Fratrū qui essent cōcordes cōuictum omni pariete dixit eē for-
tiorem. Ea dicebat parāda viatica quæ cū naufrago simul enatarent. Probro sibi daba-
tur aliqñ q, congrederet malis: at medici inquit inter infirmos versantur neq; tñ febrici-
tant. Absurdū esse dicebat triticū purgare lolio: bellūq; inutili milite: rem vero publi.
inuidis nō exhaurire. Rogatus quidnā ex philosophia lucratus esset: mecū ait colloq
posse. Cuidā sibi in cōuiuio dicēti: cane: tu mihi inquit tibias infla. Diogeni tunicā pe-
tenti: palliū explicare iussit: interrogatus quænā esset disciplina magis necessaria: ma-
la inquit dediscere. Eos hortabatur qui maledictis incesserent tolerare magis: q̄ si lapi
dibus se quispiā ageret. Platonē insimulabat: vt fastu turgidū Cū ergo fieret pompa
inspiciens hinientē frementēq; equū ad Platonē conuersus. tu inquit iudicio meo præ-
clarus fuisses equus. venerat aliqñ ad eū mala valetudine affectū & cū vas cerneret vbi
Plato vomerat. cholen inquit hic video. fastū vero nō video. athenīēsibus cōsulebat asi-
nos vt equos decernerent. quod cū illi irrationabile dicerent at inquit duces apud vos
qui nihil didicerūt: solūq; designati sunt. dicēti sibi cuidam: multi te laudant. quid enī
ait mali feci? Cum pallij discissam partem cōuersam in cōspectum dedisset: intuit9 So
crates video inquit per palliū tuam vanitatē. interrogatus a quodā. vt ait Phanias in li
bro de socraticis: quidnā faciendo bonus & honestus euaderet. Si mala inquit quæ ha
bes a scientibus didiceris esse fugienda. Cuidā delitias laudanti: inimici ait delicate vi-
uant. Adulescēti qui se fictori suo confirmabat: dic ait si vocem æs acciperet: quanā in
re gloriaretur: illo dicēte in pulchritudine: non inquit erubescis qui eū inanimis gloria
ris: Pontico adulescente pollicēte illū sibi fore curæ: si nauis applicaret qua salsa vehe-
bātur: sumpto illo & vase nouo abijt ad eā quæ farinā venundabat & onerās proficisce-
batur. Illa vero preciū petente: hic inquit adolescēs dabit: si salsoꝝ ipsius nauis appli-
cauerit: Ipse & Anyto exilij & melito mortis auctor fuisse videt. Namq; pōticis inuen-
tibus ob Socratis gloriam aduenientibus cōgressus eos ad Anytū abduxit dicens il-
lum moribus sapiētiorem esse q̄ Socratem: qua ex re indignatos circūstantes effugas-
se illū. Sicubi vero ornatum offendisset mulierem ad domū illius proficiscebat: iube-
batq; viro eius equum proferre & arma vt siquidem hæc illi essent: delitijs vacare sine-
ret: his. n. vlcisci: sin alias cultum illū amoueret. Quæ aūt illi placuere ista sunt. Doci
bilem esse virtutē. Eosdē esse nobiles ac virtutis studiosos. Sufficere virtutē ad beatam
vitā nullo indigentē nisi Socratis viribus. Virtutem quoq; operū esse neq; verbis pluri

mis neq; disciplinis indigētem: sapiētemq; sibi ipsi sufficere. Sua quippe esse quæ alioꝝ sunt oīa: Gloriæ priuationē bonū esse labori simile: sapiētem non ſm cōstitutas leges victurum: sed iuxta virtutis normā: ducturumq; vxorem procreandorū liberoꝝ causa: formosissimisq; cōgressurū mulieribus atq; amaturū. Solum quippe scire sapiētem quæ nā sit amanda. Inscribit illi Diocles & ista. Sapiēti.n. peregrinū aut nouū nihil: nec indignus est q ametur vir bonus. Studiosi amici sunt facere qui animosi vna & iusti sunt. Virtutē arma ēē quæ tolli non possint. Præstat cū paucis bonis aduersus malos ōēs: q̄ cum multis malis aduersus paucos pugnare. Sollicite obseruare inimicos: primi.n. peccata sentiūt. Iustū virum pluris faciendū q̄ propinquū. Viri ac mulieris virtus eadē. Bona pulchra: mala esse turpia. In qua oīa aliena puta atq; peregrina: murū tutissimū prudētiam esse: neq;.n. decidere neq; prodi: mœnia struēda in nostris inuolabilibus cogitātibus. Differebat aūt in gymnasio qd cynosarges appellat̄ non longe a ianuis. Vnde quidā cynicam sectā appellatā volūt: ipseq; cognominabat̄ Haplocyō ac prius palliū vt ait Diocles duplicauit: ipsoq; solo vtebat̄: baculūq; sumpsit ac peram. Primus aūt & Neāthes tradit simplicis quoq; pallij vsum habuisse. Porro Sosicrates in successionū tertio. Diodoꝝ aspēdiū: & barbā dimisisse: & baculo: & pera vsū esse ait. Hūc solū ex oībus Socraticis Theopōpus laudat dicēs fuisse acutissimū & ex suauitate colloquij quēlibet capere ac traducere quo vellet: Liquet id aūt ex libris suis: atq; ex illo Xenophōtis symposio: videturq; & virilis sectæ stoicæ prīceps fuisse. Quo circa & athæneus poeta epigrāmatū sic de illis ait. O stoicaꝝ reꝝ peritio: qui præclara dogmata sacris paginis imposuistis virtutē vnicum animæ bonū. Hæc.n. sola virorū & vitā liberauit & vrbes. Carnis aūt amicam voluptatē finem viris alijs vna memoriæ peregit filiaꝝ. Hic & Diogeni trāquillitatis: & crati continētiæ: & Zenoni tollerantiæ dux & auctor fuit ipse qui ciuitati fūdamēta subiecit. Enimuero Xenophō suauissimū in colloquio fuisse ait: atq; in rebus alijs continentissimū. Ferunt̄ & ipsius scripta tomi .x. Primus ī quo de dictiōe siue de figuris: Aiax siue aiacis oratio. Vlyxes siue de Vlyxe. Orestis defensio: de causidicis. Isographæ siue desias siue Isocrates. Aduersus Isocratis. ταμαρτυρον. In secūdo tomo de animaliū natura: De pcreatiōe filioꝝ: siue de nuptijs: siue amatorius. De sophistis. φυσιογνωμονικος. Exhortatorius primus: secūdus: tertius: de Theognide.v. Tomus tertius: in quo de bono: de iusticia: de fortitudine: de lege siue de republica. de lege siue honesto & iusto. de libertate & seruitute. de fide: & curam re: de interrogatiōe: de victoria: æconomicus. In quarto tomo Gyrus. Hercules maior siue de fortitudine. In qnto tomo Cyrus siue de regno aspasia. In sexto tomo veritas. De disserendo. αντιλογικος. Sathō de cōtradictiōe. iij. de locutiōe. In septimo tomo de disciplina: siue de noibus.v. de moriēdo. De vita & morte: de his quæ sunt apud inferos. De vsu noium: siue contētiosus: de interrogatiōe & responsiōe de opinione & sciētia quattuor: de natura duo: Interrogatio de natura duo. Opiniões siue cōtētiosus: de adiscēdo ꝓblemata. In octauo tomo de musica: de expositoribus: de Homero: de iniusticia & impietate. de Calchāte: de explotatore: de voluptate. In ix. tomo de odyssea: de virga Mineruæ: siue de Telemaco: helena & Penelope. De Proteo. cyclops: siue de Vlyxe: de vini vsu: siue de ebrietate: siue de cyclope: de Circe. de apharao: de Vlyxe & Penelope: de cane. In.x. tomo hercules: siue Midas: hercules siue de prudētia: siue de fortitudīe. Dn̄s siue amās. Dn̄s siue exploratores. menexenus siue de iperio. Alcybiades. Archelaus siue de regno. Atq; ista quidē scripsit. Timō aūt ob multitudinem eoꝝ quæ scripsit increpās illum ingeniosum nugatorē eum dixit. Obijt morbo quo tēpore diogenes ingressus ad illum dixit. Num amico opus

est: Aliquando item intrauerat ficcam habens ad quem ille cum diceret: quis me dolo
ribus absoluet: ille ostensa ficca hæc inquit: & ille doloribus dixi nõ vita: videbat͛ eum
ferme mollius præferre morbum præ amore vitæ.

Est tibi vita causis mordaci natus in ore.
  Non tñ vt rabido pectora dente petas.
Phthisicus extinctus: forsan quis dicere posset.
  Cõuenit ad stygium flumen habere ducem.

Fuerunt aũt & alij antisthenes tres. Vnus de schola Heracliti: Ali9 ephesius. Tertius
rhodius quidam historicus. Qm̃ vero eos qui ab Aristippo fluxere: ac phædone trãse
gimus: age nũc illos q ab antisthene venerũt: cynicos: ac stoicos hoc ordie adijciam9.

Diogenes.

Iogenes Icæsij Mensarij filius Synopeus fuit. fugisse illum cũ pater eius pu-
d blice mẽsam haberet: ac falso pecuniã signaret. Diocles auctor est. Porro Eu
bulides in libro de diogene diogenẽ ipsum hoc fecisse ait atq; cũ patre vna pul
sum fuisse. Ipse quoq; in pordalo de se ipso ait falso signare monetã. Quidam vero cũ
cũ curator effectus esset persuasum ab opificibus aũt venisse delphos: atq; delũ in pa-
triam Appollinis. percõtatumq; esse an id ageret quo dei suaderet͛: quod cum sibi per
missum esset de ciuili moneta æs adulterasse: deprachẽsumq;: vt quidã volũt: exilio dã
natũ esse: vt aũt alij putant: metu perteritũ sponte patriam liquisse. Sũt qui dicant il
lum a patre acceptã pecuniam adulterasse: atq; illum quidẽ i carcere diem obisse: hũc
autem effugisse: profectũq; delphos sciscitatũ esse nõ verum pecuniã falso signaret: ve
rum quid faciẽs clarissimus futurus eẽt: atq; ita hoc oraculũ cœpisse. Cũ vero athenas
cõcessisset: conuenit antisthenẽ. Eum ille cũ repelleret. quippe ex cõstituto suo neminẽ
recipiebat: vicit perseuerãtia sua. Illo siquidẽ aliqñ intentãre baculum: subiecto capite
cęde inquit. Non. n. ita durũ baculum reperies: qui me abs te quãdiu aliquid dixeris ar
cere possit. Hic iam auditor illius factus ẽst: ac veluti profugus ex patria se ad victum
simpliceem cõtulit: cõspecto: vt Theophrastus ait in megarico mure discurrente: q ne
q; cubiculũ inquireret: neq; tenebras reuereretur: neq; aliquid co4 quæ ad vescẽdũ ido
nea videretur appetere: vnde & casus suos cõsolatus est. Palliũ vt quidã volunt. prim9
duplicẽ in vsu habuit: ob necessariũ vsum: vt q; illo se dormiẽs obuolueret perãq; tulit i
qua & cibos ferebat: omniq; ad oĩa vtebatur loco & prandẽs & dormiens: & loquens.
Quo circa & atheniẽses aiebat Iouis porticũ ostendẽs sibi cõdidisse habitaculum. Ac
baculo quidẽ primũ innitebatur: cũ infirmus esset: deinceps aũt eum semper ferebat:
non quidẽ in vrbe: sed inter agens: ipsumq;: ac perã: vt refert Athenodorus atheniẽsiũ
princeps: & Polycuctus rhetor & Lysianias æschriotis filius. Cum aũt ad quendam
scripsisset: vt sibi pararet cellulam: & ille tardius id exequeret͛: doliũ quod in metroo
erat ꝑ domo habuit: sicut & ipse in epistolis scribit: atq; æstate quidẽ sese in feruida are
na voluptabat: hieme vero statuas niue perfusãs cõplectebatur: omni ex parte seipum
ad labo4 tolerãtiam exercẽs. Acer item erat in despiciẽdis alijs. Vnde & Euclidis scho
lam alludẽs ad nomen cholen. i. bilem appellabat: & Platonis auditoriũ consumptio
nem: Dionisiaca & certamina magna miracula stulto4 dicebat: oratoresq; turbæ mi-
nistros: dicebat autẽ cum intueretur in vita gubernatores medicos atq; philosophos:
aĩalium oĩum sapientissimũ hoĩem esse. Cũ aũt inspiceret somnio4 interpretes cone
ctores vates vel huiusmodi cæteros: vel qui gloriæ: aut diuitijs addicti essent: tunc de
mum nihil se inanius existimare hoĩe aiebat: arbitrari se in vita sæpius parãdum verbũ
q̃ laqueum. Intuitus aliquãdo Platonem in cõuiuio magnifico: gustãtem oleas: quid

inquit sapiens vir in Siciliam huiusmodi mensuram gr̃a ,pfectus appositis modo non
fueris: Et ille at Hercules inqt Diogenes & illic oleis & reliqs eiusmodi pluribus ve-
scebar. Et ille qd inquit Syracusas nauigare oportebat: an tunc attica oleas nõ ferebat:
Fauorinus in oĩmoda historia aristippum hoc dixisse tradit: aliasq; caricas comedens
obuiauit illi: dixitq;: licet tibi degustare q cum acceptas edisset: degustare dixi: non de
uorare. Calcans ipsius aliqñ stratum: pręsentibus dionisij amicis quos ille inuitarat di
xit: Calco Platonis mãne studium: ad quem Plato: quãto inquit o Diogenes fastu tu
mes: dũ superbiam te calcare putas. Alij Diogenem hoc dixisse ferunt. Calco Plato-
nis fastũ: illumq; respodisse: at fastu alio diogenes. Porro Sotion in quarto refert hoc
illi dixisse Platõem cynicum. Vinum aliqñ postularat ab eo diogenes atq; caricas. At
ille Lagenam ĩtegram misit: ad quẽ Diogenes inquit: siquidem rogatus fueris duo &
duo sint: respondes viginti: ita neq; ſm ea quæ posceris das: neq; ad quæ rogaris respõ
des: obiurgabat aũt illum vt verbosum. Interrogatus vbinam gręcię viros vidisset bo
nos: viros quidẽ ait nusq̃ sed lacedæmone pueros vidi. Cum serio qñq; loqueretur: ne-
moq; sibi ītẽderet: sese ad sonum musicum contulit. Congregatis autem ad se pluri-
mis exprobrauit: vt q ad inepta studiose concurrerent: ad ea vero quæ grauia essent &
vtilia negligenter conuenirẽt: Dicebatq; de fodiendo & calcitrando certare homines:
vt autem boni & ,pbi fierent curare neminem. Grammaticos admirabaẽ q; cum Vly
xis mala requirerent: sua ignorarẽt. Musicos itidẽ in ius vocabat: q; cum lyræ cordas
congrue aptarẽt: animi mores incõcinos haberent. Sed & mathematicos carpebat: q;
solem & lunam & sydera intuẽtes: quę ante pedes essent negocia negligerẽt. Oratores
ĩtagebat q; studerent iusta dicere: non aũt & facere. Cupidos quoq; q; pecuniam vitu
perarent: ac summe diligerẽt. Reprehendebat eos q iustos q; pecunias cõtemnerẽt lau
dabant: pecuniosos aũt imitari satagebãt. Stomachabaẽ eis qui ,p bona valetudine sa
cra facerẽt: inter sacrificia cõtra sanitatẽ cœnarent. Seruos admirabaẽ qui cum edaces
homines cernerẽt: nihil diriperent ciboꝝ. Laudabat qui uxores ducturi fuissent & nõ
ducerent: & qui nauigaturi nõ nauigarent: quiq; accessuri ad rẽpu. minime accederẽt:
& qui pueros habituri in delitijs se cõtinerent: & qui se cõponerent ad conueniendum
regibus: neq; tñ accederent. Dicebat manus ad amicos nõ complicatis digitis extendi
oportere. Refert Hermippus in vẽditione diogenis: q; captus ac venditus: cum roga-
reẽ quid sciret agere responderit: scire se viris ĩperare: atq; ad præconem prædica inquit
quisnam sibi dominũ emere vult. Sedere ,phibitus nihil ĩquit refert: nam & pisces quo
mõlibet iaceant emi. Mirari dicebat cũ ollam quidem ac operculum non sine tactu ac ti
nitu emamus: solo in hoĩe emẽdo aspectu cõtenti sumus. Dicebat Xeniadæ emptori
suo: ipsum sibi quãuis esset seruus obtemperare oportere. Nam & medicus & guber-
nator si seruus sit: vtiq; sibi pareẽ. Eusebulus vero in libro q inscribiẽ Diogenis vendi-
tio ita filios Xeniadæ instituisse ait post disciplinas reliquas equitare: arcus intendere:
fundas rotare atq; iaculari. Deinde in palestra nõ permittebat pedronue eos ĩ morem
athletaꝝ exercere: sed id roboris tñ & bonæ valetudinis gr̃a. Tenebant vero pueri poe
taꝝ: ac scriptoꝝ alioꝝ ipsiusq;: Diogenis plura memoriter: oẽmq; illis doctrinæ rõnẽ
vt facile memoria tenereẽ: breuiter collectã insinuabat. Domi quoq; ministrare doce
bat cibo leui: ac vili cõtentos & aqua. Tonderi ad cutem faciebat: incõpositosq; dedu-
cebat: ac sine tunicis & calceis tacitos: ac se tñ in via intuentes. Educabatq; eos sed ad
venationes. Econtra illi Diogenis curã habebant: parentibusq; cõmendabãt. Senuisse
ipsum apud Xeniadẽ idem ipse auctor ẽ: ac vita functũ a filijs eius fuisse sepultũ. Vbi
Econtrãte Xeniade quõ se sepeliri mallet. in faciẽ inqt. Illo cãm interrogante: qm̃ ĩquit

post modicū in īferiora conuertenda sunt. Dixit aūt hoc qa: macedones iam obtinerēt:
atq; ex humilibus sublimes fierēt. Cū se quispiā in domū magnifico instructā appara-
tu induxisset: & spuere vetaret: posteaq̄ excreauit: in illius faciē sputa coniecit: deterio-
rem locū vbi spueret se nō inuenisse dicēs: alij aristippo id applicant. Cū: clamasset ali-
qn̄ heus hoīes: cōuenissentq; plurimi: virga illos agebat dicēs hoīes nō purgamenta vo
caui. Ait hoc hecato in pº de vsu. Alexādrū dixisse ferunt: q̄ nisi alexāder esset Dioge
nē se esse voluisset. Debiles dicebat nō surdos aut cæcos sed īpentos vel q peram non ha
berēt. Ingressus aliqn̄ semitōso capite conuiuiū iuuenū plagas retulit. Postea noīa il-
lo⁊ q se ceciderant īscribens circuibat ea præ se ferēs. Ita illis vicē contumeliæ reddidit:
dū reprahēdendos & obiurgādos oib⁹ exposuit. Dicebat se canē esse laudabilium: sed
laudato⁊ neminē secū ad venandū exire præsumere. Dicēte quodam viros se in pythia
vincere. viros equidē inqt. sed tu mancipia. Cū diceret̄ sibi: senex es: iā quiesce a labore
qd. n. ait si in stadio currētē: ad finē oporteret cursum remittere: & nō magis intēdere:
Vocat⁹ ad cœna affutu⁊ se negauit: neq;. n. sibi priore die gratiā decreuisse. Nudis pe
dib⁹ calcabat niuē: & alia q̄ prædicta sūt: crudas itē carnes edere conatus ē: sed i eo nō
pstitit. Offendit aliqn̄ Demosthenē oratorē in diuersorio prandentē. Illo aūt ceden-
te: tāto inqt magis in diuersorio futurus es. Peregrinis aliqn̄ Demosthenē videre cupiē
tibus mediū intēdens digitū: hic ait vobis ē Atheniensiū orator. Panē eijciente quodā
& resumere erubescēte: corripe illū volēs: vrcei collū per figuli trahebat officinā: Imi-
tari se dicebat chori magistros. Illos. n. tonū excedere: vt reliqui congruū tonū attin-
gerent. Plurimos aiebat insanire p̄ter digitū. Si quis igit̄ mediū digitū ptendēs pgat:
insanire videbit̄: sin aūt indicē nō ita: Quæ sunt p̄ciosissima ea minimo vēire & ecōtra:
Deniq; statuā tribus milib⁹ emi. farinæ vero choenicē duob⁹ æreis. Ei q se emerat Xe-
niade dixit. Age vt qᵈ præcipit̄ facias. dicēte illo sup flumina pgunt fontes. At si me-
dicū ait æger emisses: nō illi obtēperasses. sed diceres sup flumina pmeāt fontes. Vole
bat quispiā apud se philosophari: cui ille pernā dedit: ac sequi se iussit. Vt aūt ille pręue
recūdia abiecto qᵈ ferebat abscessit: post aliquantulū tēporis: occurrens illi ridēs ait:
Tuam & meā amicitiā perna dissoluit. Enim vero diocles eā rem ita describit: Dixerat
illi qdam iube nobis diogenes. At ille ei abducto casei frustū ferendū dedit: illo renuē
te: meā inqt ac tuā amicitiā modicū casei rupit. Intuitus aliqn̄ pue⁊ concaua bibētem
manu cotylā pera pductam abiecit dicens puer me vilitate superauit; piecit & catinū
eodē studio cum vidisset pue⁊ vasculo p̄facto concauo pane lenticulā suscipientē. Ra
tiocinabat̄ aūt in hunc modū. Oīa deo⁊ sunt: dijs aūt amici sapientes sunt. Sunt aūt
amico⁊ cuncta cōia: oīa igitur sapientū sunt. Inspexerat mulierē inhonestius dijs pci-
dentē. Eius igit̄ supstitionē auferre volens: vt Zoilus pgeus ait: accurrit dicens Non
vereris mulier ne forte stāte post tergum deo: cuncta. n. plena ipso sūt: inhonesta te ha
beas. Asclepio pcussorem sacrauit qui pcumbentes in faciem accurēs contereret. Sole
bat. n. dicere īprecationes tragicas sibi occurisse: esse. n. sine domo: sine ciuitate: priua
tum patria: pauperē: pallantē: vitam in dies habentē. Aiebat se obicere fortunæ qdem
confidentiā: naturā legi: perturbationi rationē. Ad solē sedenti sibi assistens Alexāder
ait: pete a me qᵈ vis: at ille noli inqt mihi vmbrā facere. Legerat quidē diutissime: cū-
q; ad finem libri nihil vltra scriptū esse ostēderet: bono inquit este animo viri terrā ime
or. Raciocinanti cuidā & concludēti illum habere cornua manu frontē palpans equi-
dē inqu t illa nō video similiter & dicēte sibi quodā non esse motum: exurgens ambu-
labat. Ad eū qui de cælestibus disserebat: quādo inqt de cęlo venisti: Spadone quodā
stolido domui suæ inscribente nihil ingrediat̄ malū: dominus ait domus vbi nā ingre

dicẽ. Vnguento inungens pedes dixit: a capite qdem in aerem ascendere vnguentum:
sed a pedibus in olfatum ire. Rogãtibus atheniẽsibus: vt iniciaretẽ: atq; dicentibus nũ
apud inferos hi q iniciati sunt: prẽsidẽt: pridiculũ est inqt: siquidẽ Agesilaus & Epami
nũdas in cœno degent: viles aũt quicq; initiati in beatoꝝ insulis erunt. Muribus ad ipsi-
us mensam subrepentibus: ecce inqt & Diogenes parasitos nutrit Platone canẽ ipsum
appellante: sane inqt: nã equidẽ ad venditores remeaui. Et balneis exiens pcontanti an
multi hoĩes lauarẽt negauit: adijcienti nũ turba multa: confessus ẽ: Platone ita diffini
ente: hõ est aĩal bipes sine pẽnis: cũ placeret ista eius diffinitio: nudatũ pẽnis: ac pluma
gallũ gallinaciũ in eius inuexit scholã dicens: hic Platonis hõ ẽ: vnde adiectũ est diffi-
nitioni lati vnguibus. Interroganti quanã hora prandere oporteret: si diues inqt ẽ qñ
vult: si paup cũ põt. Apud megarẽses intuitus oues pellibus tectas: illoꝝ aũt filios nu
dos ait: pstat megarensis arietẽ esse q̃ filium: ad eũ q se trabe cõcusserat: at postmodũ
dicebat caue: nũ inquit iteꝝ me ferire vis: aiebat oratores qdem plebis ministros: coro
nas aũt gloriæ bullas. Lucernã interdiu accẽdens: hominẽ aiebat quæro. Stabat aliqñ
manãtibus perfusus vndis: bis vero q circunstabãt illũ miserantibus. Plato nam & his
aderat: si vultis inqt illum miserari habite: gloriæ illius cupiditatẽ ĩsinuans: Colaphũ
a quopiã accipiẽs: hercules ĩquit cuiusmodi me latebat res q operto pgerem capite.
Midia quoq; ipsum colaphis agente ac dicẽte tria milia tibi in mẽsa posita sunt: postri
die sumpto pugilũ cæstu cæso q; illi dixit tria milia tibi in mẽsa sunt posita: Lysia phra
macopola sciscitãte an deos esse crederet: quomõ inquit non credo q te dijs inimicũ pu
to: alij Theodoꝝ hoc dixisse ferunt. Quendã intuitus se vndis respergentẽ ait. O infœ
lix an ignoras qñ vt grãmaticæ peccatis: ita respgens minime eripis: ita nec vitæ crimi
nibus euades liber. Culpabat maxime si q fortunã causarentẽ: dicens homines quę sibi
bona viderentẽ: non q̃ re vera bona essent postulare: eis vero qui sequerentẽ somnia dice
bat: ea qdem q̃ agitis ni in somnis qdem vt corrigatis cogitare vultis: quę vero dormiẽ
tes cernitis ea curiose disquiritis. In olympia buccinãte præcõe. Dioxippus viros vin
cit. hic ait mãcipia: sed ego viros. Amabatẽ aũt & ab Atheniẽsibus. Deniq; adulescenti
eũ dollium illius cõtriuisset: plagis intulerunt: illiq; aliud dederũt. Refert Dionysius
Stoicus illum post Chæroniã depræhẽsum abductum esse ad Philippum a quo quid
esset interrogatus: explorator inquit pinsatiabilis auiditatis tuæ. ex quo admirationi
habitus liber dimissus est. Miserat aliqñ Alexander epistolam athenas ad Antipatrũ
per Athliã quẽdam: aderat Diogenes atq; ad vocabulũ alludẽs: quippe athlios infœ-
lix dicitẽ. Athlias ĩquit p athliũ ad athlium: perdica cõminãte nisi ad se pergeret illũ se
occisuꝝ: nihil inqt magnũ facies. Nã & cantharus & phalãgiũ id facerẽt. Illud vt poti
us intẽtaret monebat: quod si & absq; se viueret: fœliciter victurus eẽt clamabat aũt sę
pius dicẽs hoĩum vitam facilẽ a dijs dari: veꝝ occultari illã quærẽtib9 mulsum vnguẽ
ta & his similia. Vnde & ei quia famulo calciabatẽ nõdum ait beatus es: nisi te etiã ab
stergat: hoc aũt erit si mãcus fueris. Cũ vidisset aliqñ magistrat9 qui hierõnemones di
cebãtur: quẽdam ex ærario phialam furatũ adducentes: magni inquit fures paruũ du
cunt. Intuẽs aliquando adulescẽtem lapides in crucẽ iacientem: euge inquit scopo enim
potieris. Circũstantibus se adulescẽtibus: atq; dicẽtibus cauebimus ne mordeas nosẽ
bono inquit estote animo filioli: canis betas minime mãducat. Glorianti cuidã q leo-
nis pelle tegeretur: desine inqt virtutis stramẽta confundere. Beatus dicebatẽ Calisthe
nes q magnificis ab Alexãdro apparatibus exciperetẽ. At ille infœlix inquit est qui tũ
prandet: ac cœnat cũ Alexãdro videtur. Cum pecunijs egeret eas se ab amicis repetere
nõ petere dicebat. Quãdoq; in foro manib9 operãs vtinam aiebat liceret sic perficato

ventre non esurire: adulescentem intuitus cum Satrapis ad coenam abeuntem: abdu
ctũ ad suos reuocauit: obseruariq; iussit. Composito adulescenti quidpiã roganti nõ
antea se dixit responsurũ: q̃ aperte exploraret vir ne esset an mulier. Plaudenti lasciuius
in balneo adulescẽti: quãto inquit melius: tãto deterius: Inter coenandũ ossa illi quidã
vt cani iactabãt: at ille propius accedẽs iuxta illos mingebat vt canis. Oratores atq;
oẽs in dicendo gloriã quærẽtes ter homines ꝓ eo q̃d' est ter infelices appellabat: Diui
tem indoctũ ouẽ aureo vellere dicebat. Cũ vidisset luxuriosi cuiuspiã domui inscriptũ
venalis. sciebã inquit qa vini crapula obsessa facile dominũ euomeres. Causanti adule
scẽti pturbantiũ se multitudinẽ: desiste inqt: & tu pturbationis indicia ꝓferre. Ingressus
sordidũ balneũ qui hic se lauant ait vbi lauant'. Cum rudẽ pinguemq; citharœdũ oẽs
causarent': solus ipse laudabat. Rogatus q̃obrẽ: ait q; talis cum sit: cithara se nõ latro
ciniis exerceret. Citharœdũ qui semper ab auditoribus deserebat' ita salutabat: Salue
galle: illo aũt dicente: cur ita: qa inquit canens oẽs excitas. Cũ adulescẽtẽ plurimi in
spicerent. ille sinũ lupinis cõplens se incuruabat: multitudine in eum cõuersa mirari se
dixit quomõ illo dimisso se intuerent'. Dicente sibi quodã valde superstitioso vno ictu
caput tibi pfringam: at ego inquit a sinistris adstans te tremere faciã. Hegesia se depre
cante vt sibi librorũ aliquid exponeret. vanus inqt es Hegesia: qui caricas qdem nõ scri
ptas eligis: sed veras: vera aũt excitatione neglecta te ad scriptam cõfers. Ei qui sibi exi
lium exprobrabat. at huius inqt miser cã philosophatus sum. Alio rursus dicẽte sino
pei te exilii arguũt: & ego illos inquit moræ. Intuitus aliqñ olympionicẽ oues pascen
tem q̃ cito iquit ab olympiis ad nemea te cõtulisti. Rogatus cuius rei gratia athletæ in
sensibiles sunt: qa inquit suillis ac bubulis carnibus instructi sunt. Petebat aliqñ statu
am: rogatus cur hoc faceret: vt me inquit nõ potiri assuefaciam: Cũ postularet quem
piam: quippe & hoc primũ agebat ꝓpter inopiam: dicebat si qdem & alii dedisti & mi
hi da: si vero nemini a me incipe. Interrogatus aliqñ a tyranno cuiusmodi ære præsta
ret statuam sculpere: quo inquit Harmodius & Aristogiton fusi sunt. Rogatus quo
mõ Dionysius amicis vteret': vt vasculis ait: dum plena euacuat. & abiicit vacua. Inscri
pserat quidã domui suæ vxore nuper ducta. Iouis filius Callinicus Hercules hic habi
ta: nihil ingrediat' mali: inscripsit ipse: post bellũ societas. Cupiditatẽ arcem oium ma
lorũ dixit. Luxuriosum intuitus oleas in diuersorio edentem si sic prandisses ait: nõ ita
coenares. Bonos viros effigies deorũ esse amorẽ vacantium occupationem. Rogatus
quidnam esset in vita miserum: senex ait egens. Quæ nam pniciosissime morderet bel
lua: ex feris inquit obtrectator: ex mitioribus autẽ adulator. intuitus aliqñ centauros
duos pessime pictos ait: quis horũ deterior est? Sermonem ad gratiam instructũ mel
leum esse laqueum dixit. Ventrem vite carybdim appellabat. Audiẽs didymonẽ mæ
chum fuisse comprehẽsum: dignus ẽ inquit ex ipso nomine suspendi. Rogatus cur pal
lens esset aurũ: quia multos habet insidiatores. Mulierẽ in lectica intuens non sm ferã
ait esse caueam. fugitiuũ seruum ad puteũ sedentem vidẽs caue inquit adulescens ne in
cidas. Cernens vestimentorũ furem in balneis: num inquit ad vnguentum: an vero ad
aliud vestimentũ? Cum vidisset aliquãdo mulieres ex oliuæ arbore pẽdere suffocatas
vtinam inquit arbores cæteræ fructũ huiusmodi tulissent. Intuitus sepulchrorũ viola
torem: quid hic ait tibi vis optime: aut quem prædari paras defunctorũ virorũ. Roga
tus num seruulum aut ancillam haberet: negauit: dicẽti si ergo mortem obieris: quis
nam te ad sepulchrum efferret? qui domo iquit indiget. Cum animaduerteret formo
sum adulescẽtem passim: & sine custodia obdormientẽ manu pulsans excitauit dicẽs:
ΜΗΤΙΣ ΣΟΙ ΕΥΔΟΝΤΙ ΜΕΤΑΦΡΕΝΩ ΕΝ ΔΟΡΥ ΠΗΞΗ. Nequis tibi quiescenti pilũ in tergum si

gat:ad eum qui preciosa parabat obsonia cito inquit morieris fili. Platone de ideis di
ferente & nominante mensalitatem & cyathitatem. Equidem inquit o Plato mensam
& cyathum video: mẽsalitatem vero cyathitatemq; non video. Et ille recte inquit qui-
bus enim cyathus: mensaq; conspicit oculos habes: quo aũt mensalitas: & cyathitas
intelligitur animum non habes. Interroganti cuidam qualis sibi videret Socrates: fu
rens respondit. Rogatus a quodam quo tẽpore ducenda sit vxor iuuenibus inquit nõ
dum: senibus vero nũquam. Interrogatus quidnam vellet vt colaphum acciperet: ga
leam inquit. Adulescentem intuens se cõponentem si quidẽ inquit ad viros frustra: sin
aũt ad mulieres nequiter. Videns adulescentulum rubore perfusum: confide ait fili:
huiusmodi ẽ virtutis color. Cum duos aliquã audisset legis peritos: ambos dãnauit di
cens: alterũ quidem furatum esse: alterũ vero nõ perisse. Rogatus cuiusmodi vinum li-
bentius biberet: alienum inquit. Dicente sibi quodam plures te irrident: at ego inquit
nõ irrideor. Dicenti malum esse viuere: non inquit viuere malum est: sed male viuere.
Consulentibus vt fugitiuum requireret seruum: ridiculum inquit ẽ si manes absq; Dio
gene viuat. Diogenes absq; mane non possit. Prãdebat oleas: inuectam vero inter prã
dendum placentam ꝓiecit dicens: o hospes hinc cito proficiscere: rogatus qualis esset
canis esuriens inquit blandus: satiatus vero moloficus. Hos permulti laudant: neq; tñ
ob laborem audent cũ eis vna ad venationem egredi ita ne mihi quidem ob dolorẽ me
cum cõgredi atq; vna viuere. Rogatus an sapientes placentis vescerent: oĩbus inquit si
cut & homines cæteri. Interrogatus cur mendicis impenderent: non aũt philosophis:
quia claudi inquit: ac cæci fieri potius q̃ philosophos euadere sperant. poscebat quiddam
a cupido: tardãte illo: ad cibum inquit hõ te postulo: non ad sepulchrum. Exprobrãti
sibi tur aliquã falso pecuniam signasset. tẽpus inquit fuit cum talis eram qualis tu mõ:
qualis aũt ego mõ sum nunq̃ tu eris. Alteri sibi idem exprobranti: nãq; inquit eminge
bam tum celerius: sed mõ non. Myndum ꝓfectus cum videret magnificas portas &
vrbem modicã: viri iquit Myndi portas claudite ne vrbs vestra egrediat. Cum vidisset
aliquã hominem in purpuræ furto deprahẽsum. Accepit te iquit purpureus obitus fa
tũq; maligna. Cratero deprecãre ad se illum ꝓficisci: at malo inquit sal athenis lingere:
q̃ penes te frui magnifice instructa mensa. Anaximenem cõueniens pingui aqualiculo
rhetorem: impartire inquit & nobis pauperibus: ventrem quippe & ipse leuigaberis: & no
bis emolumento eris. Differente illo aliquã pernã prætendens auditores in se cõuertit.
Indignante illo: disputationem inquit Anaximenis oboli precium dissoluit. Cum sibi
probro daret q, in foro manducaret: in foro.n. ait esurio. Quidam & illud huius esse
aiunt: q, intuitus illum Plato lauantẽ olera: accedens silenter illi dixerit. Si Dionysio
obsecutus esses: olera ꝓfecto non lauisses: illumq; ad aurẽ item respõdisse. Et tu si la-
uares olera: Dionysio nõ esses obsecutus. Dicenti cuidam cõplures te irrident: & illos
inquit forte asini: sed nõ illi asinos curãt subdidit ille: neq; ego illos respõdit. Conspe-
cto adulescentulo philosophante. Heia inquit amatores corporis ad animæ pulchri-
tudinem traducis. Admirante quodã ea q̃ in Samothracia sunt donaria: longe ait plu
ra essent: si & qui seruati nõ sunt: ea deuouissent. Alij Diogorẽ medo hoc assignãt. For
moso adulescẽti ad conuiuium eunti deterior inqt remeabis: illo redeũt & postridie si
bi dicẽte: & prexi: & deterior effectus nõ sum. deterior inqt quo? Postulabat ab Eury
to difficile quiddã: illo dicẽte si mihi ꝑsuaseris: equidẽ inquit si ꝑsuadere possim: suasis
sem vtiq; vti te suffocares. Reuertebat ex lacedæmone athenas: iterrogatus quo & vn
de a viris inqt ad mulieres. Rediẽs ab olympijs tũ rogaret an multa tibi turba fuerit:
turba inqt multa sed hoĩes pauci. Luxuriosos dicebat similes ficubus quæ p præcipitia

nascūť: quaꝝ fructus homo non gustat: corui autem & vultures comedunt. Phryne
scortum venerem aureā delphis obtulit: eā ille ita inscripsit. Ex græcoꝝ intēperantia.
Alexandro quoq; illi assistente ac dicēte sibi. Ego sum Alexander Magnus rex. at ego
ait sum Diogenes canis: rogat⁹ quidnā faciens canis vocareť: q̄ eis inquit blādior qui
dant: in eos vero q non dant oblatro: malos aūt mordeo. Ex ficu quadam poma lege
bat: custode dicēte huic āte paucos dies hō suspēsus est: ego inqt illā purgabo. Olym
pionicen intuēs in scortū frequenter intendentē: en inqt aries martius a puella vulgari
ꝑ collum captus abducitˊ. Formosa scorta lætali mulso similia dicebat. Prādenti ī pla
tea q circunstabāt ingiter dicebant: canis. At ille vos ait canes estis. q prandentē circū
stetistis. Cū duo molles seipsi subducerent: nolite inqt vereri: canis betā non comedit.
De puero stuprato vnde esset rogatus: tegeates iquit. Cū vidisset ignauū luctatorem
medicinā ꝓfitentē qd hoc inqd: num vt eos qui te aliqn̄ vicerunt: nūc ipse deijcias? Cū
scorti filiū in turbas iactantē lapides cerneret: caue ait ne patrē ferias. Puero ostentanti
sibi gladiū quē ab amatore accepat: gladius inquit pulcher ē sed capulus fœdus. Lau
dātibus qbusdam eū qui sibi erogauerat: me aūt non laudatis q accipere merui. Cum
a quodam pallium exigereť: si qd ait donasti habeo: sin autē eguisti vtor. Subornato
quodā dicente sibi auꝝ habet in pallio: ita sane inqt iccirco illo obuolutus obdormio.
Rogatus qd ex philosophia lucratus fuisset: & si nihil aliud inquit vel hoc ipsum ꝙ ad
oēm fortunā præparatus sum. Interrogatus vnde esset: mūdanus ait. Sacrificantibus
quibusdā vt filiū acciperent: vt inqr bonū accipiatis non imolatis. Cum stipē aliqn̄ po
sceret ait ęgrotanti: alios expolia: sed ab Hectore cōtine manus. Scorta dicebat regū
esse reginas: petere. n. quodcūq; eis videreť. Atheniēsibus Alexandrum liberꝝ patrem
decernētibus: & me inqt serapin facite. Exprobranti sibi ꝙ loca immunda introiret: &
sol inqt in secessibus abit: neq; inquinať. In fano cœnans īter panes sordidos appositos
sublatos abiecit dicēs: in sacrū nihil oportere sordidū ingredi. Dicēte sibi quodā cur ni
hil sciens philosophareť: & si inqt philosophiā simulo hoc ipsum philosophari ē. Lau
dabať puer ad illū adductus ꝙ ingenio excelleret: essetq; optimis moribus qd ergo in
quit me indiget? Qui recta dicerent nec facerent eos cytharæ similes aiebat: & hāc. n.
nihil audire: neq; sentirē. Theatrū ingrediebať ex aduerso exeuntiū. Rogatus cur ita
faceret: hoc ait in oī vita facere studeo. Videns aliqn̄ adulescentulū effœminari: nō pu
det ait deterius q̄ naturā ipsam de te ipso statuere. Illa. n. te viꝝ fecit: tu te cogis mulie
rem fieri. Intuēs insipientē aptare psalterium: nō erubescis inquit q sonos ligno aptes:
animū ad vitam non cōponas. Dicenti sibi cuidā idoneus ad philosophiā nō sum: qd
ergo inquit viuis si vt bene viuas nulla tibi cura ē? Contemnente quodā patrem: nō pu
det ait istum contēnere. q tibi vt magnum sapias est auctor. Videns decoꝝ Adulescē
tem indecēter loquentē: nō erubescis ait ex eburnea vagina plumbeū educens gladiū:
Cum ꝓbro sibi dareť ꝙ in caupona biberet: & in intōstrina tōdeor inqt. Exprobrabať
sibi ꝙ ab Antipatro accepisset palliolū: tum ille reijciēda iquit nō sunt ꝑclara deū mu
nera. Pulsante se quodā trabe: ac dicēte caue: virga illū cædēs ait caue. Supplicāte quo
dā meretrici: qd ait vis miser ꝙ ꝑster frustrati. Vnguētis delibuto vide ait ne fragrātia
capitis fœtorē vitæ ꝑstet. Seruos quidē dominis: malos aūt cupiditatibus seruire dice
bat. Rogatus cur mācipia andropoda sint appellata: qa pedes inqt habēt viroꝝ. ani
mū aūt quem tu mō habes qui hoc interrogas. A luxurioso petebat minā a quo roga
reť cur ab alijs obolū: ab se peteret minā: qa inquit ab alijs oibus denuo me accepturꝫ
spero: abs te vero an rursus accepturus sim in deoꝝ gremio situ est. Cū exprobraretur
cur Platone nō petente ipse peteret: & ille inquit petit: sed proprius admoto capite ne

discant alij. Sagittarium intuitus ignauum iuxta scopon consedit dicens: ne forte me feriat. Eos qui ad voluptatē aspicerent falli at frustrari dixit. Interrogatus an mala esset mors: quonā inqt mō mala: quā praesentē nō sentimus. Alexādro stāte atq; interrogāte num me times: quid.n. inqt es bonū an malū? dicente bonū: quis ergo ait bonū timet? Disciplinā iuuenibus qdem sobrietatē: senioribus solatiū: pauperibus diuitias: diuitibus ornatū esse dixit. Dydimoni moecho curanti aliqn̄ puellae oculū vide inquit ne virginis oculū curans puellā corrumpas. Dicente quodā amicos illi insidiari: & qd aut agere oportet: si amicis & inimicis aeq; vtendū erit rogatus qd esset in hominib9 optimū: fiducia inqd. Ingressus aliqn̄ scholam cū videret musas multas: paucosq; discipulos: cū dijs iquit magister multos habes discipulos. Solebat aūt oīa ante oīum oculos facere & quae ad cererē & quae ad Venerē pertinent: atq; hm̄oi cōclusiunculis vtebat. Si prādere nihil mali ē: neq; in foro prandere malū est: nō est aūt malū prandere: nec in foro qdem prandere malū ē. Cumq; ante ora oīum iugiter operaret: vtinā liceret aiebat pfricato ventre a fame cōquiescere: referunt in eū & alia q̄ cū sint multa plixum esset & oīa psequi. Dicebat aūt duplicē esse exercitationē: alterā.n. esse animi alterā corporis: hanc. s. secundū quā in exercitio perpetuae q̄ fiunt fantasiae pstant ad virtutis opera quaedā adminicula. Porro alterā sine altera esse iperfectam: nihilominus bona habitudine & robore īter ea quę cōpetunt dinumeratis: qppe quę veluti circa corpus: ita & circa aiam sint. Adijciebatq; argumentū qd ad virtutē facile exercitio pficiatur. Cernere.n. se in artibus mechanicis & alijs opifices ex cōsuetudine operis nō minimam operandi celeritatē fuisse cōsecutos. Athletas item & tibicines vtrosq; eminere plurimū quāto maiore studio & labore versati iugiter fuerūt. Atq; ita istos si quidē exercitationē ad animū transtulissent: nequaq̄ inutiliter aut iperfecte laborarent. Nihil dicebat in vita omnino absq; exercitatione perfici: cā vero oīa exuperare posse. Cū igitur repudiatis inutilibus laboribus naturales insequi: ac viuere beate debeamus p summam dementiam infoelices sumus. Namq; ipsius quoq; cōtemptus voluptatis si nos assuefecerimus. iucundissimus fit. & sicut hi qui cōsueuerunt voluptuose viuere: moleste inde se auelli patiunt: ita qui se aliter exercitati sunt: gratissime ipas cōtemnunt voluptates. Talia docebat atq; in actum producebat vere cōsuetudines antiq̄s monetas vero resculpens: nihilq; minus naturalibus q̄ legitimis deferens: eandē vitae formā quā Hercules se viuere affirmans nihil libertati pferens oīaq; sapientū esse dicens: eiusmodi rationibus quas supra allegauim9 vtens. Omnia inquiens deo℞ sunt. Amici aūt sunt sapientibus dij. Sunt aūt amico℞ cuncta cōia: oīa igit sapientium sunt. Ac de lege q̄ sine ipsa geri remp. possibile nō sit. Nam sine ciuitate nihil esse vtile: vrbs vero ciuitas e: lex vero absq; ciuitate ad nihilum vtilis: est igit vrbana lex. Nobilitatem vero & gloriam & hm̄oi caetera ridebat: dicēs: malitiae esse velamenta. Solamq; rectā esse remp. quae esset habēda in honore. Dicebat & honores cōmunes esse oportere: nuptias nihil appellās. Sed q̄ suaderet ei quā induxisset cōgredi: cōmunesq; iccirco filios fieri. Nihil esse iniquū ducēs ex tēplis quidpiā accipere: aut aliqd gustare aialium: ne iniustū quidē esse humanis vesci carnibus: idq; ex alia℞ gentiū cōsuetudine liquere: atq; hac recta ratione oīa in oībus & p omina esse dicēs. Nāq; & in pane carnes esse: & in olere panē: cū panis & corpora reliqua in oībus per occultos quosdā meatus: ac tumores ingerantur: atq; vna euaporent. Sicut & in Thieste manifestū est: siquidem ipsius sunt tragoedia & nō philisci aeginitae ipsius familiaris siue Pasiphontis luciani: quē scribit Fauorinus in oimoda historia post obitū eius scripsisse. Musicae vero & geometriae & astrologiae caeterorumq; similium fuisse negligentem veluti inutilium & quae minime essent ne

cessaria. Fuit aūt ꝓmptissimus ad obuiandū his quæ dicerent̃: vt ex superioribus liquet. Venditionē q; sui fortissime ꝑtulit. Nā cū in eginā nauigaret: atq; ꝑiratis fuisset cōprehēsus: quoꝝ princeps erat Scirpalus: cretāq; deductus venditus esset: ꝑcone interrogante qd sciret facere respondit: scire se hominibus dominari. Cū repente aspexit corinthū quendā habitu ingenuo prætereuntē Xeniadē quē ꝑdiximus hunc digito denotans: huic inquit me vende: hic. n. domino indiget. Emit igit̃ illū Xeniades: corinthumq; secū adducens: & filiis preceptorē dedit: & oī domui præfecit. Is vero ita se gessit in oībus: vt superstes ille diceret: bonus dæmon domū meā introiuit. Refert Cleomenes in libro qui pedagogus inscribit̃: necessarios suos illū redimere voluisse: illū vero eos fatuos dixisse. Neq; n. leones seruos esse nutrientiū: sed econuerso illos seruire leonibus. Nam serui timere ē: feras vero hominibus terrori esse. Erat aūt viro mirabilis persuadendi ius: adeo vt quēlibet oratione facile caperet. Fert̃ deniq; Onesicratus quidā æginensis athenas misisse: alteꝝ ex duobus liberis suis Androsthenem nomine: eumq; cū audisset diogenē illic præstitisse: misisse itidē quē prædixeramus Philiscū qui erat maior natu: ipsumq; similiter detentū fuisse. Tertius vero ipse aduenisse atq; vna cū filiis philosophatus esse: tanta Diogenis sermonibus suauitas inerat. Audiuit ipsum & Phocion qui cognominatus ē bonus: & Stilpo megarēsis: & cōplures alii ciuiles viri. Fert̃ nonaginta ferme annoꝝ obisse diē. Porro de ipsius morte varia habet̃ opinio. Sunt. n. qui dicant illum cū bouis pedem crudū comedisset bilem incurisse: atq; ex ea fuisse defunctū. Alii vero continuisse spiritum atq; ita expirasse ex quibus ē Cercidas megalopolita siue Cretensis in meliambis sic.

Quidem finit non ante sinopeus ille
Gerens bacillum duplicis vestis lator.
Pascens in æthere dentibus labra admouens.
Et spiritum mordens qui obiit erat vere
Ionis diogenis stirps: canisq; cælestis.

Alii dicunt cū polipū canibus partiri voluisset: morsum in cruris neruo accepisse ac ex eo defunctū esse ipsius cū necessarii: vt in successionibus ait Antisthenes: id potius approbāt q; spirtū continendo animā exhalauerit. Degebat. n. in sui cranio: id aūt erat gymnasium ante corinthum. Cū vero ex more familiares aduenissent: pallioq; obuolutū deprehēderent: non illum dormire arbitrati: erat quippe minime sonnolētus: sed ex instituto suo durare peruigil cōsuetus reuellato pallio animā efflasse inuenerūt: suspicatiq; sunt illū hoc fecisse desiderio migrandi ex vita. Hinc vt aiūt inter eos qui eum sepeliret oborta seditio fere ad cōferendas eos perduxit manus. Aduenientibus aūt patribus lloꝝ: atq; primatibus ita sedata discordia sepultū esse tradūt iuxta portā quæ in isthmū fert. Erigentes aūt super illius tumulū columnā. canem desuper ex lapide pario sculpserunt. Postmodū & ipsius ciues æreis illū statuis honorarūt ita inscribentes, Senescet tempore qdem hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria non obolescet oībus seculis. Nam vitæ gloria mortales illustrasti: facilemq; viuendi viam prætulisti. Est idē de eo tale epigramma carmine ꝓceleumatico.

Diogenes age loquere rogo quæ te mors
Excepit in acherontis domum: canis acerbitas mordicus

Aiunt qdam illum dū moreret̃ mandasse in sepultū proiici cadauer: vt oēs bestiæ participes ipsius essent: siue i foueā superiecto modico puluere iniiceret̃. Alii aūt in elissum se immitti voluisse tradūt: vt esset fratrib9 vtilis. Demetrius aūt in æq vocis ait eadē die Alexandrū Babiloniæ. Diogenemq; corinthi vita functos esse. Erat aūt senex Olym-

piade.cxiij. Feruntur eius ista volumina. Dialogi capitulorum. Ichthyas: cornix: pardus plebs: atheniensium respu. ars moralis: de diuitijs amatorus: Theodotus: Hypsiast Aristarchus: de morte: Epistolæ: Tragœdiæ. vij. Helena. Thyestes: Hercules: Achilles: Medea: Crysippus. Oedippus. Porro Socrates in primo successionum: satyrus in quarto de vitis nihil esse Diogenis affirmant. Tragœdiolas autem ait satyrus Philisci æginēsis esse Diogenis discipuli. Sotion autem in septimo hæc sola Diogenis esse ait. De virtute: de bono: amatorium pauperem. Tholomeum. Pardum: Cassandrū: Cephalionem: Philiscum: Aristarchum: Sysiphum: Canymedē: de vsu: Epistolas: Fuerunt autem quinq; Diogenes. Prim9 appolloniates physicus. Eius autem scriptorum istud initium fuit. Quodcumq; dicere aggredienti operæpretium esse videt̃ initium irrefragabile ponere. Secundus Sicyonius qui peloponesiacam scripsit. Tertius hic ipse. Quartus stoicus ex seleucia: appellatus est autem babylonius ob vicinitatē. Quintus tarsensis q̄ de quæstiōibus poeticis scripsit: quas etiam soluere nititur: Hūc vero philosophum Athenodorus in quinto deambulationū ait q; vngi solitus sit: lucidum semper esse visum.

Mominus syracusanus:

m Ominus syracusanus Diogenis quidē discipulus: famulus vero mensarij cuiusdam corinthij fuit: vt Socrates tradit. Ad eum Xeniades qui diogenē emerat: frequens pergebat: virtutemq; ipsius opere atq; in dicendo vim prędicās: Mominum in viri pellexit amorem. Ille.n. continuo simulata vesania abijcere monetam oēmq; mensæ pecuniā cœpit. donec a domino repudiatus cōtinuo se ad Diogenē contulit. Assecutus est autem & Cratem cynicum sæpius cæterosq; id genus studiose consectatus. Qua ex re factum est vt eū dominus suus adhuc magis insanire putarit. Fuit aūt vir eloquens & doctus: adeo vt Menāder comicus ipsius mentionem fecerit in quadam comœdia sic de eo dicens: Mominus vir quidā fuit o philo sapiens ignobilis modico qui perā gessit. peras ergo tres: Sed & imagines verbo edixit simile nihil ei esse per Iouē quod dictum ē: nosce te ipsum: neq; his quæ sunt in laude: sed super hæc oīa mendicus ille & sordidus. Nam quod reliquū est omne factū esse ait. Adeo vero grauis tantaq; constātia fuit: vt cōtempta gloria solam veritatē appeteret. Scripsit autem ludicra sentētijs serijs permixta: de appetitionibus duo: & exhortatorium.

Onesicritus.

o Nesicritum alij quidem æginensem tradūt. Porro Demetrius magnesius astipalensem fuisse ait: & hic ex Diogenis ludo ꝓbatissimus. Videt̃ autem quiddam habere simile cum Xenophonte. Ille quidem cum Cyro hic cum Alexādro militauit. ille cyri pædiam: hic alexandri scripsit initia. Ille cyri: hic alexandri prosequit̃ laudes. Est aūt & stilus vtriusq; simillimus: nisi inquantum q; transcribit̃ secundum ab exemplari est. Fuit & Menander diogenis discipulus: cognomento. Drymus homeri admirator: & Hegesæus sinopæus Cloeos cognominatus: & Philiscus æginensis quem prediximus.

Crates thebanus.

c Rates Ascondii filius thebanus ipse quoq; inter sapientissimos Diogenis discipulos fuit. Cæterum Hippobotus non Diogenis ipsum fuisse discipulum ait: sed bryonis achiui ista ferunt̃ ludicra. Pera quædā ciuitas est in medio nigro typho pulchra & pinguis circūfusa nihil habens: ad quam nemo vir nauigat: neq; qui stultus parasitusq; sit neq; auidus meretricis: obscenisq; exultās opibus: sed aium

at allia fert & ficus & panes: de quib⁹ inuicē nō certāt: neq; sumunt arma pecuniæ aut
gloriæ gratia. Est & Ephemeres hæc hēns illa vulgatissima. Apponit coquo minas de
cē: medico dragmā: assentatori talenta quinq;: cōsiliario fumū: meretrici talentū: phi
losopho triobolū. Vocabatur autē & thyrepa noctes q̄ in oēm īgrederetur domum
& corriperet. Est eius & illud: hæc habeo quæ didici: & quæq; curaui: atq; me diuæ do
cuerunt munera musæ: q̄q; ex philosophia fuisset adreptus lupinorū chænicem: & nul
lius rei curā. Fertur eius & illud. Amorē se dat fames: sin minus tēpus: eis vero si vti nō
vales: laqueus. Floruit maxīe circa centesimā & tertiādecimā olympiadē. Hūc ait An
tisthenes in successionibus cū in tragœdia quadā cerneret Telephū sportulā tenentem
aliasq; opulētū ad cynicā philosophiā perexisse: illūq; patrimonio vendito: erat quip-
pe vir nobilis: cū aggregasset plus q̄ ducenta talenta: ciuibus ea dimisisse: adeoq; con-
stanter philosopharū esse: vt & Philemon comicus ipsius mentionē fecerit: Ait nem-
pe æstate quippe habuit palliū crassum vt se cōtineret: hieme autē pānum. Refert aūt
Diocles persuasisse sibi Diogenē vt peculiū dimitteret: ac si quid pecuniæ haberet ia-
ctaret in mare. Atq; Cratis quidē domus ab Alexandro: hipperchiæ vero a Philippo:
Quosdā ex propinqis ad se venientes atq; auertere ab instituto molientes sæpenume-
ro baculo persequebat᷑ cōstansq; pdurabat. Porro Demetrius magnesius ait deposuis
se illū pecuniā ad trapezitam: ea cōdictione vt si quidē filij idiote essent, eam illis red-
deret: sin autē philosophi: plebi distribueret: nihilo quippe egere philosophos. Eratho
stenes aūt refert: cū ex hippchia de qua dicemus: natus sibi esset filius Pasicles noie: eū
iā adultū ad ancillæ adduxisse domū ac dixisse: hoc ei paternū eē matrimoniū. Cæte-
rum mœchorū exilia & cædes tragicorū esse præmiū: eos vero qui scortis congrederē
tur comicorū: quippe ex luxu & ebrietate insaniā gigni. Huius frater Pasicles fuit Eu-
clidis discipulus: eius facetū quidpiā fauorinus in secūdo cōmentariorū refert. Ait. n.
p quodā deprecās gymnasij principē eius ilia tetigit. illo indignante: quid. n. ait nōne
& ista tua sunt sicut & genua. Dicebatq; possibile nō esse inueniri qui lapsus nō sit: sed
veluti in malo punico granū etiā aliquod putidū esse: Cū Nicodromum cytharœdū
irritasset: cæsus in faciē est Cartulā itaq; imponēs fronti inscripsit. Nicodromus fecit.
Scorta ex industria insectabatur maledictis. vna & se ipsum exercēs ad perferenda cō
uicia. Demetrio phalereo qui sibi panes ac vinū miserat exprobrabat dicēs: vtinam &
fontes panes ferrēt. Constat igit᷑ aquam bibisse. ab Atheniēsibus ciuilis iuris peritis ar
guebatur cur sindone amiciretur: quibus ille Theophrastū inquit ostendā vobis oper
tum sindone: non credētibus induxit illos in tonstrinā vbi ille tōdebatur: ostēditq; li-
no coopertū. Cum thebis a principe gymnasij flagris cæsus eēt. siue fm alios corinthi
ab Eurycrate: ac pede traheretur ridebat dicens: Me pede diuino extendens protrahe
velo. Diocles autem pertractū eum a Menedemo eretriensi testatur: Nam cum esset
decorus & Asclepiadi phliasio vsui esse videretur: tetigit Crates illius coxas dicens in-
tus Asclepiades: qua ex re indignatū Menedemū traxisse illū: idq; rū dixisse. Zeno ve
ro citticus in libris de vsu pellē ouis quoq; insuisse pallio refert: vt eēt informior. erat āt
& facie turpis: & cū se exerceret ridebatur. Solebat āt sublatis manibus dicere confide
Crates p oculis & corpore reliquo. Hos aūt videbis irrisores iā iā & morbo cōtrahi
beatum dicere: se autem ociositatis arguere. Dicebat autem tamdiu philosophādum
esse quoad videantur duces nobiles esse asinarij. Desertos dicebat quicum assentatori
bus essent: non secus ac uituli cum inter lupos sunt: neque enim cum illis propin-
quos: neque cum his esse: sed insidiatores. Cum autem sentiret se morti proximum
inspiciebat seipsum dicens: perge iam amice: perge ad inferni sedes statu ob senium

entte. Erat quippe ex senectute curuat9: Alexãdro rogante nũ uellet restitui: ac refici
patriã suã: quid ait opus ẽ: rursus. n fortassis Alexãder eam alius diruet Habere se pa
triã contẽptũ glorię & paupertatẽ fortũna nũquã casura bona: diogenisq; ciuem esse
inuidiæ insidias nõ metuẽtis. Meminit ipsius & Menãder i geminis dicẽs. Mecum. n.
ambulabis pallio amicta: sicuti cũ Crate cynico qñq; cõiũx: & filiã tradebat illis vt ipse
ait pbationi trig nta inductis diebus discipuli eius. ❡Metrocles.

Etrocles Hipparchiæ frater cum prius audiret Theophrastum peripateticũ
m adeo corruptus erat: vt cũ sepe inter differendũ crepitũ ventris emitteret: præ
angoræ animi domi inclusus moraret' cõtinere volens: Hoc agnito Crates in
gressus est ad eũ consolaturus: ac lupinis ex industria voratis persuasit quidem illi pri
mũ verbis nihil mali fecisse: fore quippe prodigium si nõ & fm naturam flatum emic-
teret. Tum vero & ipse in huiusmodi crepitũ crumpens illum & similitudine opis ere
xit. Hinc ipsius iam auditor fuit: euasitq; vir in philosophia eminens: Hic libros suos
vt ait Hecaton in primo vsũũ combussit dicens. Sunt ista somnioꝝ phantasmata ve-
luti deliramenta. Sũe qui Theophrasti cõmentaria quæ ex illius ore perceperat: cõbu-
sisse ferant: ac dixisse. Vulcane celer age: nihil hic tui indiger thetis. Res docebat par-
tim emi pecunia ad domũ: partim tpe & diligentia vt disciplinas liberales: diuitias nn
cere nisi quis eis digne vtatur. Obijt senex a seipso suffocatus. Porro discipuli eius fue-
re Theombrotus atq; Cleomenes. Theombroti auditor fuit Demetrius alexãdrinus
Cleomenis aũt Timarchus alexãdrinus & Echecles ephesius: qui & ipse Theombro-
tũ audiuit: a quo Menedemus: de quo postea dicemus. Fuit inter illos insignis & Me
nippus sinopeus. Incidit aũt in illoꝝ ratia Metroclis quoq; soror Hipparchia.

❡Hipparchia.

Ipparchia Metroclis soror: erat aũt maronitæ ambo. Amabat vero & Cratis
h vitam atq; verba: neq; vlla oino procoꝝ excellentia potuit auelli: nõ opibus:
nõ nobilitate: non pulchritudine: sed hæc nĩa sibi Crates erat: parẽtibusq; mi-
nabat' seipsam nisi huic traderetur necaturã. Cum igit' Crates a parentibus puellæ ro
garetur. vti ab hoc illam proposito auerteret: Postq̃ ægit oĩa nec persuasit: exurgẽs oĩ
sua supellectile ante illius oculos exposita: hic ait sponsus: hæc eius possessio ẽ. ad hæc
delibera. Neq;. n. esse nostri cõsors poteris: nisi eadẽ studia attigeris. Elegit continuu
puella: sumproq; illius habitu vna cũ viro circuibat: & congrediebatur in apto: atq; ad
cœnas proficiscebatur. Quo tpe & ad lysimachũ ad conuiuiũ venerunt: vbi & Theo-
doꝝ impium coarguit sophisma huiusmodi obijciẽs. Quod faciens Theodorus iniu
ste agere non diceret': id Hipparchia si faciat: facere iniuste non dicet'. Theodorus aũt
seipsum feriẽs iniuste nõ agit: ne Hipparchia quidẽ Theodoꝝ cædens iuste agit. Tũ
ille ad id quidẽ minime respondit: sed illius palliũ traxit: Sed neq; territa neq; pertur-
bata Hipparchia vt mulier est: Veꝝ & dicente sibi illo. hæc est qua textrini reliqt radi
os. Sum equidẽ inqt theodore: sed nũ tibi male de meipsa statuisse videor: si tps quod
ĩ textrino cõsumptura erã disciplinæ potius impẽdi: Hæc & alia inumera de philoso-
phante fœmina dicũtur: Fertur & Cratis epistolaꝝ liber in quibus p̃clare philosopha-
tur. Stilus ipse sepe Platoni similis videt'. Scripsit & tragœdias altissimo philosophię
stili quale illud est: Nõ vna patriæ mihi turris non vna tecta: sed terrę oĩs & ciuitas &
domus parata nobis: modo viuere detur Obijt vetulus: atq; in boetia sepultus est.

❡Menippus phœnix.

m Enippus & ipse cynicus patria quidẽ phœnix: cõditiõe seru9 fuit: vt ait Achai
cus in ethicis. Diocles aũt dominum ipsius & ponticũ fuisse: barnnemq; vo-

catum tradit: Cum uero præ cupiditate īportunius peteret: thebanus fieri ualuit. Edidit quidem dignū mēoria nihil. Porro. ipsius libri multo risu referti sunt: nō secus atq; Meleagri quo tempore sui fuit. Refert Hermippus diurnum fœneratorem fuisse: uocatumq; Hemerodanistem. Tādem. Nāque nautica usura fœnerari conariq; ut pecunias complures cogeret: Tandem insidas perpessum oīb9 priuatū esse: ac præ mœrore laqueo sibi uitam extorsisse. Et nos lusimus in ipsum.

Est canis in creta quamuis sit patria phœnix
Trista qui tota fœnera luce dabat
Istum nouisti sed uos fortasse Menippum
Nam canis hic solum nomine notus erat.
Omnibus hic nocuit thebis ut fossa fuisset
Penderet laqueis si bene nota canis.

Quidam eius libros nō ipsius cē sed Dionysii & Zophiri colophoniotū tradunt qui iocādi cā conscribētes eius disponere idoneo dederūt. Fuerūt aūt Menippi sex. Prim9 qui de lydis scripsit: Xantūq; breuiauit. Secūdas hic ipse. Tertius stratonic9 sophists. Quartus sculptor. Quintus & Sextus pictores: vtrosq; memorat appollodor9. Cynici aūt volumina tredecim sunt. Neniæ: testamēta: epłæ compositę ex deo℞ persona ad physicos & mathematicos grāmaticosq;: & epicuri fœtus: & eas: q̄ ab ipsis religiose coluntur imagines: & alia.

¶Menedemus.

m Enedemus Coloti lāpsaceni discipulus fuit. Hic vt ait Hippobotus in tm̄ prodigiosæ superstitiōis venerat vt sumpto habitu furiæ circūiret: dicens speculatorem se ex inferno venisse peccātium: vt iterato descēdēs hæc ibi dæmonibus renūciaret quę vidisset. Vestis hęc erat pulla tunica talaris astricta puniceo balteo: pilleus arcadicus capiti impositus habēs intexta elemēta. xii. cothurni tragici: barba prolixa: virga in manu fraxinea. Atq; istæ quidē vitæ sunt singuli cuiusq; cynico℞. Subiicienda nūc & quæ cōiter illis visa sunt siquidē & sectam hāc philosophiæ esse iudicam9: vt quidam volūt constātiam vitæ. Placet ergo illis rōnalem naturalemq; philosophiā tolli oportere ab Aristone chio non discendētibus: moraliq; soli intendi. quodq; pleriq; Socrati: hoc Diocles Diogeni inscribit: hunc asserens dixisse inquirendum quid nobis boni maliq; domi sit. Repudiant & discip linas liberales: Deniq; neq; discendas literas dixit Antisthenes ne frugi effecti peruerterētur alienis. Tollunt & geometriam & musicam: & cætera id genus. Nempe. n. & Diogenes cuidam ostendenti sibi horoscopium: vtile sane inuētum ait ne priuemur cœna: ad eum vero qui musicam sibi præferebat ait: Nam viro℞ sententiis bene se habēt vrbes atq; domus non cātibus nec pulsibus. Placet eis & finem esse fm̄ virtutem viuere: vt Antisthenes ait in Hercule: similiter vt stoicis. Nam societas quædam est inter has duas sectas: vnde & cynisinum dixere breuem viam: atq; ita vixit & Zeno citticus. Placet item eis simplex & parabilis victus: quippe qui sobriis cibariis vtunt̄: & solis palliis: diuitias gloriam nobilitatemq; contēnunt. Itaq; plerumq; herbis & aqua tm̄ frigida vtuntur: operimētisq; fortuitis & doliis. sicuti Diogenes: qui dicebat deo℞ esse ꝓprium nihil indigere: eo℞ vero qui diis essent similes minimis egere virtutem dicūt esse docibilem: vt in herculem ait Antisthenes: esseq; minime reiiciendū: sed studiose colendum: ac sine peccato sapiētem & similiamicum: fortunæ quoq; nihil permittēdum. Quæ vero inter virtutē & vitia sunt æque: vt Aristochius in differētia appellāt: & isti quidem cynici fuere. Venēdum iam ad stoicos: quo℞ princeps fuit. Zeno Cratis discipulus.

¶Diogenis Laertij de vitis philosophorum liber Septimus Incipit:

¶Zeno Citticus.

Eno Mnasei siue Demei filius citticus ex cypro græca ciuitate
phœnicibus frequenter acolis: collo fuit in alteram partẽ incli
natiore: vt refert Timotheus atheniẽsis in libro de vitis. Apol
z lonius aũt tyrius gracili corpore statu procero & atra cute fu
isse illum auctor est. Vnde illum quidã vt Chrysippus in quĩ
to prouerbiorum ait: ægyptium palmitem dixit. Cruta habu
it turgida & imbecilla & infirma. Idcirco & Perseus in cõmen-
tarijs conuiuialibus ipsum refert complures cœnas declinasse. Vescebatur perlibenter
ficubus recentibus atq; ad solem passis: Auditorq; vt dictum est. Cratis fuit. Deinde
Stilponem & audisse & Xenocratem decẽnio perpetuo non desunt qui affirment: si-
cut Timotheus in dione: Polemonis itidem frequẽtasse auditorium. Porro Hecaton
& Apollonius tyrius in primo de Zenone libro scribit: cum oraculũ rõsuluisset: quo
pacto viuere optime posset: respõdisse deum: si mortuis colore concors esset. Quod
ille cũ intellexisset se ad legẽdos antiquoꝝ libros magno contulisse studio. Deniq; cra
tis hoc modo familiaritate vsus est. Purpuram ex phœnice mercatus aduectans ad pi
reum naufragium fecit. Ea iactuca subtristior factus athenas ascendit ãnos triginta na
tus seditq; penes libroꝝ venditorem. Legente autẽ illo sm Xenophontis cõmentario-
rum delectatus ille & iam lætior sciscitari pergit: vbinam eiusmõi viri mocarent. Op-
portune tunc prætereunte Crate: digito illum bibliopola ostendẽs hunc inquit seque-
re. Ex eo iam Cratis auditor erat. Alias quidem aptissimus ad philosophiam: veꝝ ve-
recũdiorꝗ vt se ad impudẽtiam cynicam conferre posset. Id vbi animaduertit Crates:
curare etiam in hoc illum studẽs ollam lẽticula refertã dedit: vt per ceramicum ferret.
Cum aũt videret pudescere illũ atq; verecũdari: baculo ictã perfregit ollã. Illo fugiẽ-
te & lenticula per crura defluente: quid inquit fugis puniccolum: nihil mali passus es.
Aliquãdiu igitur audiuit Cratem: quo tẽpore cum scripsisset de repu. quidã iocantes
aiebãt in cauda canis illũ scripsisse. Præterea scripsit & ista. De vita sm naturam de ap
petitu: siue de hoĩs natura. de perturbatiõibus: vel de vitijs. de officio. de lege. de gra-
ca peritia. de aspectu. de coto. de signis: siue de notis. Pythagorica vniuersalia. de di-
ctiõibus. Problematũ homericoꝝ. v. de poetica auditione. Est ipsius itẽ & ars & solu
tiones & argumẽta. ij. cõmentaria Cratis moralia atq; isti quidẽ libri eius sunt. Postre
mo discessit: & quos prædiximus audiuit ad viginti annos: vbi & illum dixisse ferunt.
Tunc secũdis ventis nauigaui quãdo naufragium feci. Alij sub Crate hoc dixisse aũt:
Quam bene fortuna fecit: quæ nos philosophiæ applicauit. Alij dum athenis diuersa
retur audito naufragio dixisse illum ferunt: Recte sane ægit fortuna quæ nos ad phi-
losophiam impulit. Quidam deposito athenis onere sic demum ad philosophiam fu
isse conuersum. Vertens igitur se ad porticum variã quæ & pesianacta appellabatur:
ex varia & multæ scientiæ pictura polygnoti orõnem formabat volẽs & locum illum
stabilem facere: nullisq; seditionibus vltra violabilẽ. Namq; ad mille quadringẽtos tri
ginta ciues ibi fuerant necati. Eo igitur ad illum audiẽdum discipuli iã confluebãt atq;
ideo stoici vocati sunt etiam qui ab ipso antea zenonij appellabãtur: vt epicurus in epi
stolis ait. Siquidem & ante illum stoici qui in illa morabãtur: poetæ dicti erant: vt ait
Eratosthenes in octauo de antiqua comœdia: a quibus multũ incrementi ea appella-
tio accepit. Enimuero sũmo in honore apud athenienses habebatur Zeno: adeo vt vr
bis ac mœniũ apud illum claues deponerent. coronaq; aurea & ærea imagine honora-

rent: Hoc autem & ciues ipsius fecisse ferunt magno sibi ornamento fore viri imaginẽ existimantes. Amplectebantur illũ & sydonij cittici. Suscipiebat illũ & Antigonus: & si qñ athenas contẽdisset: auditor eius erat: multũq; orabat vt se ad eũ cõferret. Id il le quidẽ facere renuit. Cęterũ Perseum vnũ ex familiaribus misit Demetrij filiũ genere citticũ: quippe olympiade. cxxx. florebat Zenone iã sene. Est aũt hic textus epłę Anti goni: vt refert Apollonius tyrius in his quæ de Zenone scripsit.

¶Rex Antigonus Zenoni philosopho salutem.

Go fortuna me quidẽ & gloria vitã tuam anteire existimo. Cæterũ disciplinis
e studijsq; liberalibus & perfecta fœlicitate quã tute possides lõge abs te præcel
li sentio. Quocirca te orare statui vti ad me proficiscaris: id mihi persuadẽs tę preces meas minime irritas fieri passurũ. Tu igitur modis oĩbus enitere vt tuo cõtuber nio fruamur: hoc ꝑ certo habens: te non mei tñ: sed oĩum simul macedonũ eruditorẽ fore. Nã qui macedoniæ regem erudit: atq; ad virturẽ imbuit: eũ & subditos quosq; in struere ad fortitudinẽ & probitatem certũ est. Nã cuiusmodi fuerit dux tales vt plurimũ subditos fieri necesse est. Vale. Ad hæc Zeno ita respondit.

¶Zeno Antigono regi salutem:

Mplector tuũ maxime discẽdi studium: q; verã: vtilem atq; necessariam: nõ
a popularẽ: & quæ ad peruertẽdos mores tendit: eruditionẽ apprehẽdere insti
tuis. Qui. n. philosophiæ amore ac studio tenetur: declinatq; celebrem illã & vulgarẽ voluptatem: quæ quorũdam adulescẽtulorũ aĩos effœminat: eũ nõ natura mõ nobilitatẽ tueri: verũ quidẽ virtutis quoq; instituto manifestũ est. Porro liberali ac nobili ingenio si adijciat modica exercitatio: neq; desit præceptoris copia: mature ad ꝑfe ctam virtutis euadit frugẽ. Eqdẽ nisi senectus mihi obsisteret: sum. n. octogenarius: corpusq; ꝑ æterea inualidũ ipse ad te pergerẽ: vt iubes. qa vero id noñ datur quosdã ex cõtubernalibus meis ad te mitto: q animi bonis me minime inferiores sũt: & corporis etiã cõmodis exuperant. His si tu studiose cõgrediare: nihil quod ad verã pertinet beatitudinẽ desiderabis. Vale. Misit aũt perseum quẽ prędiximus thebanũq; Philonidã. Vtriusq; horũ Epicurus mẽtionem facit in epistola ad Aristobulũ fratrem: cõgressosq; Antigono memorat. Placuit atheniẽsium quoq; de illo decretũ: quoniã est memorabile subnectere. Est aũt huiusmodi decretũ. Arrenida principe acamãdis tribus quito magistratu mamecterionis decima magistratus tertiadecima præsidẽtium concio rata decreuit Hippio eratistotelis Xypeteõ & cæteri ꝑtimarij. Thraso thrasonis filius anaclicus dixit. Quoniã Zeno Mnasei filius citticus complures annos in ciuitate philosophę versatus est: atq; in oĩbus vir bonus esse perstitit: ac iuuenes qui ad illum disciplinæ causa conuenerũt ad virturem & frugalitatẽ exhortãdo: ad ea quæ sunt optima incẽdit: vitam suã verbis ac doctrinæ suę consentaneã exemplar omnibus proponens: bona fortuna visum ẽ plebi laudare Zenonẽ Mnasei filium citticum & aurea corona coronare secũdum legem virtutis ac temperãtiæ gratia: prætereaq; cõstruere illi sepulturam in ceramico. Publicæ coronæ autem faciendæ ex ædificandiq; tumuli plebem iam quinq; viros ex atheniensibus eligere qui curam habeãt. Decretumq; hoc scribam Plebis inscribere columnis duabus: licereq; sibi alteram in academia: alteram in lycio ponere. Sumptus vero columnarum distribuere eum qui negocijs præest. Vt omnes intelligant atheniensium plebem bonos viros & viuos & defunctos honorare. Ad huiusmodi autem structuram electi sunt Thraso anacieus: Philocles piræus: Phædrus anaphlystius: Melon acharntus & Micythus sypalleteus. hoc exemplar decreti fuit. Refert autem Antigonus carystius ipsum se non negare citticum. Nam cũ vnus cog

enumeto fuerit atq; in colũna descriptus sit: qui ad lauacri structuram cõtulere in sta
tua Zenonis philosophi vt etiam citticus adiceret͛ orauit. Cũ vero fecisset aliqñ vascu
lo cauũ operculũ. circũferebat pecuniã: vt Crates præceptor promptũ haberet ac pa-
ratum necessariũ victum. Aiunt illũ plusq̃ mille talenta habuisse cũ venit in græciam:
eaq; nauti fœnerari solitum. Edebatq; modice panẽ. & mel: & suauis vini paululũ bibe
bat: Pueris semel fere aut bis vsus est: & ancillula quadam ne sexũ odisse videretur. Eã
dem quoq; domũ ipse & perseus vna habuit. Is cum aliqñ tibicinã mulierem ad eũ in-
duxisset: ab se raptam ad perseũ abduxit: eratq; ad illum aditus facilis: neq; ipse diffici
le quo quisq; vellet circũducebat͛ adeo vt sæpe apud eũ Antigon⁹ cœnaret rex: atq; ad
Aristoclem cytharœdũ ad conuiuium cũ illo vna pergeret. Sensim tñ id euitasse tra-
ditur: ac declinasse ne nimis esset popularis. adeo vt in summo gradu consideret: deui
tans vel alterã perturbatiõis partem: neq; vero cũ pluribus q̃ duobus vel tribus ambu
labat. Quibusdã vero vt Cleanthes ait in libro de ære iubebat æs dare circũstantes: vt
ne sibi molesti essent. Pluribusq; circũstantibus ostendẽs in porticu in sũmo ligneã are
circumferentiã: hæc ait aliqñ in medio erat exposita: quia vero impedimẽto erat: seorsũ
posita est: & vos igitur vosmet ex medio tollẽtes minus molestiaꝝ nobis adhibebitis.
Demochare autẽ Lachetis filio salutãte illum ac dicente si qd opus haberet: dicturũ se
ac scripturꝝ Antigono p̃biturο oĩa: indignatus contra illi congressus nõ est. Fertur aũt
post Zenonis mortẽ antigonum dixisse: quale spectaculũ perdidi. Vnde & athenien
sibus per Thrasonẽ legatũ vt in ceramico illi sepulturã facerent petijt. Interrogat⁹ aũt
cur illũ adeo admiraretur: quã inquit cũ illi a me multa & magna sæpe data sint: nun-
q̃ emollitus est: neq; humilis apparuit. Erat aũt & ad inquirendũ solers subtilisq; in oĩ
bus ac diligens in dissерẽdo: Vnde & Timon in sillis ait. Et phœnicẽ vidi auiculã in ad
umbratam fastu cunctoꝝ auidam. Fluebat aũt eius sensim semen: mentẽq; cælo habuit
minorẽ. Diligenter aũt & accurate cũ Philõe dialectico se exercebat: atq; vna vacabat.
Vnde nõ minori admirationi apud iuniorẽ Zenonem est habitus q̃ diodorus præce-
ptor eius. Erãt cũ ipso & nudi quidã & sordidi hoĩes vt ait Timon. vbi pauperꝝ conges
sit nubẽ qui oĩum erant egẽtissimi leuissimiq; ciuium viri. Enimuero gestus ipsius sub
tristior grauisq; & acer fuit Vnde & rugabat frõtẽ & ora cõtrahebat. Vili præterea val
de apparatu erat: & qui barbaricã tenuitatẽ redoleret: idq; sub prætextu frugalitatis fa
ciebat. Si quẽ obiurgasset: circũcise id ac breuiter: neq; nimiũ: sed veluti ex longinquo
faciebat: vt exẽpli gratia de eo qui se nimio studio cõponeret aliqñ ait. Cũ.n. ille vehicu
lum quoddã lẽte segniterq; transcẽderet: merito inqt suspectũ habet lutũ: neq;.n. se in
illo veluti in speculo intueri põt. Cũ vero cynicus quispiã oleũ se in vasculo non hr̃e di
ceret: atq; ab eo postularet: se minime daturꝝ asseuerauit: abeũtem vero animaduerte-
re iussit: vter esset ĩpudẽtior. Amatorie aũt chremonidæ affectus ipso & Cleanthe assi
dẽtibus surrexit: cũq; admiraret͛ cleãthes ait & medicos optimos audio dicẽtes: præ-
claꝝ esse ad tumores quosq; remediũ quietẽ: Duobus in cõuiuio iuxta se recũbentib⁹
cum is qui sibi adiacebat inferiorẽ socium pulsaret pede: ipse hunc pulsauit genu: Con
uerso illi qd ergo ait illũ abs te pati arbitraris qui sub te ẽ? Ad eũ q pueros amabat: ne-
q; magistros habere sensum ait si semp inter pueros versentur: neq; illos. Dicebat autẽ
eruditorum sermones & imperfectos alexandrinæ pecuniæ esse similes. Nam gratos
quidẽ oculis ac pictos monetę instar: nihilo tamen idcirco esse meliores. Eos vero qui
secus essent tetradrachmis atticis assimulabat: temere quidem ac rustice incisis: sed q
pictam orõnem superare possint. Aristone aũt discipulo non satis vaniter multa: quę
dam etiã temere audaciter q; disserente: possibile non esset inquit ita dicere: nisi ebrius

te genuisset pater. Vnde ipsum etiam loquacem appellabat. Breuis ipse in loquēdo & circūcisus. Edaci cuidam nihil obsonioꝝ sociis interconuiuandum relinquenti appositum ingētem piscem sustulit: solusq; comedere agressus est. Cū ille in eum intueretur quid ergo ait socios quotidie tolerare arbitraris: si tu meam edacitatē ferre non vales? Adolescētem instantius q̃ per ætatem conueniret: quiddam inquirērem admoto speculo iussit inspicere: rogauit deinde num sibi videretur ei faciei cōgruere tales quæstiones. Dicente sibi quodā Antisthenis sibi complura minime placere adducto in medium Sophoclis testimonio: rogauit num sibi bona quædā etiam habere videretur. Illo se nescire dicente: non piget inquit si quid ab Antisthene maledictū sit: hoc īdagare & memoriter tenere: si quid vero boni negligere neq; meminisse velle? Cuidam breuia eē philosophoꝝ dicta asserenti. vera inquit loqueris: oportet nempe si fieri possit breues esse illoꝝ & syllabas. Dicēte sibi quodam de Polemone ꝙ alia ꝓponeret: & alia loqueretur: substomachās quanti. n. inquit faciebat quæ dabātur. Operepreciū esse dicebat eum qui disputaret in morē histrionum voce viribusq; magnum esse os tñ aperire non immodice: quod ii faciunt qui plurima loquūtur quidem: sed ea bene dicere nō possūt his qui bene dicerent locū minime relinquendū veluti præclaris opificibus ad dispiciēdum. Cōtra vero auditorem sic eis quæ dicūtur intētum esse oportere: vt non vacet illi ad notas faciēdas. Adulescenti loquaciori aures inquit tuæ in linguā confluxere. Formoso cuidam dicenti nō videri sibi amatuꝝ sapientem: nihil ait vobis formosis esset infœlicius. Dicebat & philosophoꝝ plurimos multis in rebus esse insipientes: in paruis fortuitisq; imperitos. Adiiciebatq; Caphesii illud: qui cū aīaduerteret quendam ex discipulis inflatum atq; turgidū pertutiens dixit: non si magnus fueris: bonus eris: sed si bonus magnus. Adulescente quodam audacius loquēte: dicere inquit nō possum adulescens quæ occurtunt mihi. Rhodio cuidam formoso atq; diuiti: alias vero nihil idoneo cū vellet apperire ad philosophiam aditum primo quidē super gradus concisos sedere illū fecit: vt chlamidem fœdaret: postmodū vero in pauperꝝ locum introduxit: vt inter pannos eoꝝ versaretur: postremo recessit adulescens: Nihil fastu esse indecentiꝰ dicebat: idq; cum in cæteris: tum in iuuenibus maxime: Monebat nō circa voces & vocabula memoriam sed circa intelligētiam mentē exercere oportere. Vt ne veluti lixaturam quandā assumamus. Cōuenire maxime iuuetibus dicebat in oībus vti summa honestate: habitu: incessu: amictu: habebatq; semper in ore Euripidis de napeo versus ꝙ opes quidem illi fuerint: sed opibꝰ elatus non incesserit: neq; plus fastus habuerit q̃ egens vir. Dicebat ad perceptionem disciplinaꝝ nihil esse alienꝰ poetica nulliusq; nos rei maiorem inopiā perpeti q̃ temporis. Interrogatus quis esset amicꝰ: alter inqt ego. Seruum in furto vt aiunt deprehēsum verberabat: cūq; ille diceret: fatale mihi erat furari & cædi inquit: Pulchritudinē dixit vocis florem esse. alii vero pulchritudinis vocē. Cum familiariū cuiusdam paruulū liuētem aspexit: video inqt ad illum tui furoris vestigia. Cuidam vnguētis delibuto quis ait mulierem olet? Dionysio cuidā querēti cur se solum non corrigeret: quia inquit tibi minus credo. Inepta plurima loquenti adulescētulo idcirco inquit aures habemus duas & os vnum vt plura audiamus: loquamur pauca. In conuiuio tacitus sedebat: percontāti causam: nūtia inquit regi adesse quendam qui tacere sciat. Qui aūt interrogabant legati a Ptolemæo aduenerant: & discere cupiebāt quid de illo regi nūciarent. Interrogatus quonam eēt animo aduersus maledicta: dixit velut legatus absq; respōso remittat. Refert Apollonius tyrius ꝙ cū Crates eū per palliū a stilpone retraheret: dixerit o Crates aptissima philosophoꝝ captura est quæ fit per aures: persuadens igit̃ trahe: quod si per vim egeris: corpus quidem

apud te sed animus apud stilponem erit. Versatum illum & cum diodoro Hippobotus auctor est: penes quē & dialecticæ studuit. Iam vero ꝓficiens atq; ꝓuectus Polemonis frequētabat auditorium calcandi fastus cā. Denicq; illum dixisse ferunt. Noo latet nos Zeno te per orti ianuas irripere furariq; dogmata. eaq; phœnicū tibi more circundare. Ferē cum dialecticus sibi septē species dialectices ΘΕΡΙΖΟΥΤΙ. in sermone demonstrasset: interrogasse quidnam sibi mercedis dari vellet: poscentiq; centū ducentū dedisse: tanto discendi amore tenebatᷣ. Aiunt illum primum καθηκον .i. officium vocasse librumq; de illo scripsisse. Hesiodi itē versus mutare solitum in hanc sniam. Optimus ille qdem qui paret rite docenti. Clarus & ille qdem est qui ipse cuncta dinoscit: Præstantiorem .n. eum esse qui bene qđ dicitur audire possit atq; eo vti: q̄ q per seipsū oia assequitur: huic .n. solam adesse intelligentiam: qui vero obtemperet inesse prætera & actum: Rogatus cur seuerus cum esset: in conuiuio tñ hilaresceret: & lupini ait cum sint amari. perfusi tñ aqua adulcescūt. Porro Hecaton scribit in .ij. chriaꝝ eiusmodi consortia non libenter admittere solitum: ac dicere melius eē pedibus q̄ lingua labi: bene paulatim fieri non tñ paꝝ esse. hoc alij Socratis dicunt. Erat aūt patientissimus & simplicissimi victus: crudisq; tñ cibis vtebatur & tenui pallio: ita vt de illo diceretᷣ: q eum neq; sæua hiems: nec gelidus imber: non dura vis morbi domuerit: neq; torridus sol. non vt his quę vulgo placēnt raperetᷣ sed studijs altis quibus solis intentus vigilaret die noctuq;. Comici tñ imprudens hunc dum vituperāte laudant. Namq; Philemon sic comœdia philosophis ait panis caricæ obsonio: & potui aqua philosophiæ nouum hoc inuexit genus: Esuriēm docet & discipulos capit. Alij Posidippū putant. Iam vero ferme & in ꝓuerbium transijt: dicebatur denicq; in ipso philosopho continentior: zenone: Sed & posidippus in translatis icaq; diebus decem Zenone continentius. Re .n. vera oēs transcēdebat ea spē & honestate magnaq; fœlicitate. Quippe nonagesimo octauo ætatis suæ anno vita excessit incolumis atq; integer ac sine morbo. Persæus aūt in scholis moralibus septuaginta duoꝝ annoꝝ migrasse tradit ex vita. Athenas quippe coticessisse ætatis anno. xxii. Quinquaginta vero & octo annos scholę pręfuisse Appollonius auctor est. Sic aūt obijt. Cum abijret e schola offendit digitumq; perfregit. Manu vero terram feriēs dixit illud ex niobe venio: quid me vocas: cōtinuoq; se strangulans interiit. Athenienses aūt illum in ceramico sepelierūt decretisq; vt prędiximus honoraoerunt: virtutis illi testimonium reddentes. Diximus quemadmodū mortuus est Zeno: & nos in pametro hoc modo:

Citticus hic patriæ Zeno gratus adiuit olimpum:
 Non ope fessa sua pelion ossa tulit:
Herculis & numerum certamina dura subiuit:
 In cælum inuenit dulce modestus iter.
¶ Et Antipatrus sidonius sic fecit.
Citticus extinctus Zeno: longa ætate solutum
 Fama refert: alij sed perijsse fame.
Aliter q terram feriens: quid me petis? vltro
 Vado ego: sunt hæc de funere nota suo:
¶ Zenodotus stoicus zenonis discipulus aliud sic fecit:
Tu zeno diuitijs voluisti viuere spretis:
 Quod tibi sat essent tempora crura gerens.
Pugnasti ingenio: inuenisti mascula verba:
 Et tibi libertas dulcis amica fuit.

Si phœnix patria est cadmo quo graecia seruat.
Scripturam tabulam: quaeso quid inuidiae?
¶ Communiter autem de oibus stoicis Athenaeus epigrammatum scriptor sic dixit.
Stoicidae menti solum aeui sertis honestum.
O q̄ dogma bonum vestra tabella tenet.
Hoc etenim solum vita est seruata virorum.
Maenia & hostili tuta fuere manu.
Meta viris alijs dulcis sit passio carnis
Vna viris dixit filia mnemosines.

Refert demetrius magnesius in aequiuocis Mnascā huius patrē sepe quippe mercato-
rem athenas aduentantē cōplures socraticos libros zenonis adhuc puero inde aduexis-
se. Iāq; tunc in p̄ria philosophiae desiderio flagrantē athenas prerexisse: Cratiq; cōgres-
sum esse. Videt aūt inquit & ipse circa negationes errantiū sinē statuisse. Sed & p cap-
parim ferē deierasse sicuti & Socrates p canem. Quidam tn̄ ex qbus est Cassius sce-
pticus in plurimis zenonē accusant. Primo qdem cur disciplinas liberales inutiles denū
ciet in principio suae reipu. Secūdo cur inimicos & hostes & seruos & alienos sibi inui-
cem dicat oēs qui ꝓbitati nō studeant & p̄entes filioꝝ & fratres fratrū & ꝓpinquos ꝓ
pinquoꝝ. Rursusq; in repu. cōmendat ciues & amicos & ꝓpinquos ac liberos solos es-
se q sint studiosi. Stoicis itaq; parentes ac liberi inimici sunt: nō. n. sunt sapientes: vxo
resq; cōes itidem in repu. statuat: ac p̄m ducentos neq; sacra neq; iudicia neq; gymnasia
in vrbibus cōstrui permittat: atq; ita de moneta scribat. Numū vero neq; cōmutandi
gratia neq; peregrinationis cā parari arbitrandū est: eandemq; vestem viros ac mulie-
res indui p̄cipiat nullamq; corporis nudare partē: Porro hanc eius esse rēpu. & Chry-
sippus in libro de repu. scribit. de amatorijs itē disseruit in principio libri q inscribitur
ars amatoria. Similia idem tidē scribit in diatribis: Huiusmodi quaedā sunt apud Cas-
sium: itemq; apud Hesiodum rhetorē pergamenū qui ēt abscissa ex libris quę male sen-
tirent ac dicerēt stoici tradit ab Athenodoro stoico custode bibliotecae pergamenae: de-
inde re inserta esse deprehenso ac piclitante Athenodoro. hactenus de his Fuerunt aūt
octo zenones. Primus eleates de quo dicemus. Secūdus hic ipse. Tertius rhodius qui
locoꝝ scripsit historiā. Quartus historicus qui Pyrrhi in italia gesta cōscripsit: epito-
mēq; romanaꝝ & carthaginensium reꝝ: Quintus Chrysippi discipulus: q liberos qui-
dem scripsit ꝑpaucos: sed cōplures discipulos reliqt. Sextus medicus herophileus in-
telligentiae acuminae potius q̄ scriptura mirabilis. Septimus grāmaticus cuius iter cae-
tera ēt epigrāmata ferūtur. Octauus sidonius genere philosophus epicureus sensu &
elocutione clarus atq; aptus. zenonis vero discipuli fuere q̄ plures: hīꝝ nobiliores Per-
seus Demetrij filius citticus. Hunc alij qdem necessarium: alij vero famulū illius tra-
dunt: vnūq; ex is q ad scribendos libros missi sibi ad Antigono fuerāt: cuius & filij al-
cyonei nutrior fuerit. Eius igit̄ experimentū cum aliqn̄ capere Antigonus vellet: falso
sibi nunciari fecit p̄dia sua ab hostibus fuisse direpta: & cū tristior effectus eēt: vides in
qt diuitias nō eē idifferētes. Ferūt̄ ei9 ista volūina. De regno laconica respu. de nuptijs
de ipietate Thyestes: de amoribus. Exhortatorij λιατριβῶν χρειων. iiii. Cōmentaria
in platonis leges. vij. Aristo miltiades chiusq ἀδιαφορίαν indifferentiā inuexit. Heril-
lus calcedonius qui finē dixit esse sciam Dionysius q in voluptatē transtulit: Nā ob ve-
hementē lippitudinē piguit iā dolorē dicere indifferentē: Fuit aūt Heracleotes. phani9
bosphoranus. Cleāthes phanij filius asius q i illi i scholę successit regimine. Hūc ille ae-
reis durioribus tabulis cōparare solebat. q̄ nix qdē & cū difficultate scribunt: sed quę in

scripta fuerint seruant diutius. Porro sphaerus post zenonis mortem Cleanthis item
auditor fuit: dicemusq; de illo cũ ad Cleanthẽ venerimus. Erant aũt & isti discipuli ze-
nonis: vt Hippobotus ait: Athenodorus solẽsis Philonides thebanus Calippus corin
thius Possidonius alexãdrinus zeno sidonius. Cõiter vero de dogmatib9 stoicis oibus
in zenonis vita mihi dicẽdum putaui: q̃ is eius secte auctor fuerit. Sunt qdem eius &
quos p̃diximus liberi in qb9 ita locut9 est vt stoicoꝝ nemo. Porro dogmata siue decre
ta sunt ista cõiter. Dicemus aũt summatim vt in alijs cõsueuimus facere: Tripitam es
se dicunt philosophiæ rõnem: aliam qppe physicẽ: ethicẽ aliã: tertiam logicen dici. Sic
aũt primus diuisit zeno citticus in libro de oratiõe. Chrisippusq; in p° de oratione: at-
q; in p° physicoꝝ: Appollodorus item ephilus in p° introductiõum ad dogmata. Eu
dronusq; in morali institutione. Diogenesq; babylonius possidonius. Has vero ptes
Appollodorus qdem locos vocat: Chrysippus vero atq; Eudronius species: alij gene
ra. Enimuero philosophiã animãti similem dicũt: ossib9 ac neruis logicẽ: carnib9 ethi
cẽ: animæ physicen assimilãtes: Siue rursus ouo: esse qppe ouisuperficiem logicen: se
quẽtia ethicen: intima & penitus abstrusa physicen: seu agro frugifero: qppe circumie-
ctam sepẽ logicem: fructũ ethicen: humũ siue arbores physicen. Siue ciuitati muris
optimis septæ rationabiliterq; administratæ: Neutrã vero partem p̃ferri alteri: sicut q
dam eoꝝ mixtas arbitrant̃: easq; confuse ac permixte tradũt. Alij vero logicen primã:
secundã physicen: tertiã ethicen statuunt. Ex qbus ẽ Zeno in libro de rõne & chrysip-
pus & archidemus & eudronius. Ptolemacẽsis vero Diogenes ab ethicis inchoat. Ap
pollodotus aũt ethicã secundo i loco cõstituit. Porro Panætius & Possidonius a phy
sicis initia sumunt: vt phanius itiqt possidonij necessarius in principio possidonij q de
scholis inscribit̃. Cæteꝝ cleãthes sex philosophiæ ptes ait: dialecticã: oratoriam mora
lem: ciuilẽ: naturalem theologicã. Alij has partis non rõnis veꝝ philosophię ipsius tra
dunt: vt zeno tarsensis. At logicã partem in binas disciplinas diuidi pleriq; autumant:
rhetoricã atq; dialecticam. Quidã vero & in diffinitam spẽm quæ de regulis est atq;
iudicijs. Alij diffinitã ipsam diuidunt. nã de regulis atq; iudicijs partẽ assumunt ad in
ueniendã veritatem. in ipsa.n. phantasiaꝝ differentias dirigunt. Eandẽ itidẽ diffinitiuã
ad agnitionẽ veritatis qppe per notiores res accipiunt. Porro rhetoricenq; ars ẽ bene di
cendi circa oratõem ad persuadendũ idoneã Dialecticã vero recte disserendi sciam cir
ca orationẽ quæ in interrogatiõe & responsiõe consistit. versari dicũt. Quocirca ipsam
ita diffiniunt sciam veri falsiq; & neutrius: ac rhetoricẽ qdem ipsam tripartitam esse di
cunt: aliam qppe deliberatiuã: aliam iudicialẽ: tertiam demonstratiuã. Diuidi aũt in
inuentionẽ & elocutionẽ dispositionem & actionẽ: Orationem aũt rhetoricam in ex-
ordiũ & narrationẽ & cõfutationem & epilogum. Ceteꝝ dialeticam diuidi in figuram
eoꝝ quę significant̃: & vocis locũ: & locũ qdem eoꝝ qui significant̃ diuidi in figuram
eoꝝ quæq; fingunt̃ atq; eis subsistunt: & ijs enũciationibus atq; ex se perfectis & p̃dica
mẽtis & similibus rectisq; atq; supinis generib9 atq; spẽbus: similiter & ex orationibus
ex modis atq; syllogesmis. ex eis itẽ quæ præter vocẽ & res sunt sophismatibus: vt sunt
sermones falsi atq; veri & negantes soricasq; & his similes deficientes & ambigui & con
cludentes & obscuri cornuti & vtides nihil ĩportantes metentes. Esse aũt dialecticæ lo
cum ꝓprium quẽ prædiximus de voce ipsa: in quo ostendit̃ littera vox & quædã ora-
tionis ptes: ac de solœcismo & barbarismo & poematibus & amphibolijs: & de cano
ra voce & de musica & de terminis s̃m quosdam diuisionibusq; & dictiõbus. Aiũt aũt
vtilissimam esse: syllogismoꝝ intelligentiam ac subtilitatem: qppe demonstratiuum
ostenderet: idq; multũ ad emendationem dogmatũ cõferre: ordinemq; & memoriam

doctum assumptum iudicare: esse aũt hanc orationem & ad cogendum & ad conclu
dendum idoneam: porro syllogismum orationẽ ratiocinantem ex his cõstare demon
strationẽ orationem esse per ea quæ magis cõprehendunt id quod minus cõpredendi
tur de oĩbus colligentẽ: phantasiã vero ĩpressam in aio nõis figuram ꝓprie translatiuã
figuris quæ in cæra ꝑ anulũ fiunt. Veꝫ phantasiã aliã esse cõpredendere: aliam vero cõ
prehẽdere non posse: cõprehẽdere qdem eam quam reꝫ esse iudiciũ dicunt: quę fiat ab
existente ſm ipsum existens isignitã atqꝫ ipressam altius: non cõprehendi vero eã quæ
aut nõ ab existẽte aut ab existente qdẽ nõ aũt ſm ipsũ existẽs ꝓficiscat. Ipsam vero dia
lecticã esse necessariã: virtutemqꝫ in spicie virtutes continentẽ ἀπροπτωσίαν: sciam s.
qua docemur qñ consentire oporteat: & qñ retinere consensum. Porro ἀνεικαιότητα:
validã orationẽ ad id qd decet: ne in pertinenti argumento cedamus itidẽ ἀνελεγξίαν.
quã dicunt vim esse oratiõis ne ab ipsa in contrarium abducamur. quam aũt appellat.
ἀματαιότητα. habitũ esse aduersus futile argumentũ: intellectum ad rectam rationẽ
referentem: Ipsamqꝫ scientiam dicunt aut certã cõprehensionem siue habitum in intel
lectum susceptione nihil a rõne deuiantẽ. Cæteꝫ absqꝫ dialecticæ speculatione sapien
tem in oratione sine lapsu nõ futuꝫ. Quippe ex illa dinosci veꝫ atqꝫ falsum ꝓbabileqꝫ
& qd ambigue dicat intelligi. Ea remora fas nõ esse rite interrogare atqꝫ respondere:
sed ptingere eã quæ in negationibus ẽ temeritatem: ad ea ẽt quæ fiunt adeo vt in absur
ditatẽ ac vanitatem vertant qui phantasias minime exercitas habent: Neqꝫ aliter acu
tum & ingeniosum cautumqꝫ oio in dicẽdo & fore & visum iri sapientẽ. Eiusdem. n. es
se recte & loqui recteqꝫ cogitare: eiusdẽqꝫ ad ea quæ ꝓponant disserere. & ad ea quæ in
terrogant respondere: quæ sint oĩa viri dialecticæ piti. Hæc igit in eis quæ rõne colli
gunt summatim illis visa sunt: atqꝫ vt ẽt particularia nõ omittamus: & ista quæ ſm il
los ad institutionis artẽ tendunt ad ĳciamus: quæ ipsa ad verbũ diocles magnesius in
excursione philosophoꝫ ponit dicens ita. Placet stoicis orationẽ de intellectu ac sensu
præponere in ordine velut iudiciũ quoddã: quo reꝫ veritas noscit ſm genus phanta
sia est: & ſm quod oratio de consensione & cõprehensione & intelligentia præcedens:
Cætera nõ absqꝫ phantasia constat: ea qppe præcedit. Deinde mens cuius officium sit
enunciare quod a phantasia patit exprimit verbo. Differt aũt phantasia a phantasma
te. phantasma. n. visum animi ẽ cuiusmodi in somnĳs fit: phantasia vero est formæ in
aio impressio. i. imitatio: sicut Crysippus in. xii. cõmendat. neqꝫ. n. suscipiendum ẽ for
mationem hmõi esse veluti sigilli formam. Nã possibile nõ est figuras plurimas codẽ
in loco simul fieri. Intelligit aũt phantasia ea esse quæ ab existente ſm existens impres
sa formata atqꝫ insignita ẽ: qualis ꝓfecto nõ fieret a non existẽte. Enimuero phantasia
rum iuxta illos aliæ sensibiles sunt: aliæ non. Sensibiles quidẽ quæ per sensus siue sen
sum accipiunt: Non sensibiles aũt illæ sunt quæ percipiunt aio veluti incorporalium
reꝫ & coꝫ quæ ratione tñ accipiunt. Porro sensibiles ab his quæ existunt cum cessio
ne & cõsensione fiunt. Sunt aũt phantasiaꝫ ẽt euidentiæ quæ ab existentibus reb9 quo
mõ libet fiunt. Præterea phantasiaꝫ aliæ sunt rationales: aliæ irrationales: ratiõales q
dem rationaliũ animalium: irrationales irrationalium sunt. Rationales igitur intelli
gentiæ sunt irrationales nomen hactenus nõ habent. Et aliæ quidem artificiales sunt:
aliæ aũt in artem non cadunt: aliter qdem ab artifice spectat imago: aliter ab artis im
perito. At vero sensus ſm stoicos dicit spiritus a principali ad sensum pertingẽs & quę
per illos fit comprehensio: sensumqꝫ ipsoꝫ opificum: ſm quod plerīqꝫ fiunt debiles.
Actioqꝫ ipsa sensus appellatur. Cæteꝫ comprehensio ſm illos fit sensu quidem vt al
bi & nigri lenis & asperi. Ratione vero eoꝫ quæ ex demonstratione colliguntur: pu

ta deos esse: eosq; humanis rebus prouidere: Nam quæ intelliguntur partim per inci-
dentiam: partim per similitudinem. alia per rationem: alia per compositionem: quæ-
dam per cōtrarietatem intellecta & aīaduersa sunt: Per incidentiam quidem sensibilia
intellecta sunt: per similitudinem vero quę ab adiacente aliqua re: vt socrates ex imagi
ne: per rationem aūt ex incremento qdem vt titius ac cyclops: ex detrimēto āt vt pyg
mæ9. Sed ad cētrū terræ ex ꝓportione intellectum ē a minoribus orbibus. Per trāsla
tionem vero vt ī pectore oculi: per cōpositionem aūt hippocentaurus intelligiť: & per
aduersationem mors. Nōnulla item per transitionem intelliguntť: vt quæ dicta sunt
& locus. Naturaliter aūt iustum quidpiam & bonum noscitť: & per priuationē vt mā
cus. Hæc sunt quæ illi de phantasia & sensu & intelligentia tradunt decreta. Astruūt
veritatis esse iudicium cōprehensibilem phantasiam: eam. s. quæ ab existente proficisci
tur: vt Crysippus in. xij. physicoꝝ tradit: & Antipater & Appollodorus. Nā boeth9
qdam complura iudicia reliquit mentem sensum appetitionem & sciētiam. Sed enim
Chrysippus ab illo dissentiēs in primo de oratione iudicium dicit esse sensum & antici
pationem. Est aūt anticipatio naturalis intelligentia eaꝝ rerum quæ vniuersaliter sūt.
Alij vero qdam ex antiquioribus stoicis rectam rationem iudicium tradūt: vt Possido
nius ait in libro de iudicio. Veꝝ. n. dialecticæ speculationis concorditer videtur pluri-
mis incipienda a vocis loco disputatio. Est aūt vox aer ictus siue auditus sensibile pro-
prium vt ait Diogenes babylonius in arte quam de voce scripsit. Animalis qdem vox:
est aer ex impetu percussus: hominis aūt vox est articulata vox: & quæ ex mente profi
ciscitť. vt ait Diogenes: quæ a. xiiij. ætatis anno consumatur. Sed & corpus est vox sm
stoicos. vt ait Archademus in libro de voce: & diogenes & antipater & chrysippus in
.ij. naturalium. Omne. n. quod facit aliquid corpus est: facit aūt vox quæ a loquenti-
bus ad auditores pertēdit. Dictio aūt sm stoicos vt diogenes ait: vox litterata est vt di
es et. Oratio aūt vox significatiua quæ ex mente proficiscitur. Loquutio est dictio ex
pressa iuxta gentium varietatem: vt græce. ἡμέρα. latine dies. Dictionis vero elemen-
ta. xxiiij. litteræ sunt apud græcos. Dicitur aūt littera tripliciter elemētum scilicet figu
ra & nomen: puta. a. Porro quinq; sunt vocalia elementa. s. a. e. i. o. u. Mutæ sex. b. c. d.
g. p. t. Differt aūt vox a dictione. Nam vox quidem & sonus est. fit. n. dictio nihil si-
gnificans: vt blytiri: non sic aūt oratio. Differunt item dicere ac pronunciare. Nam ꝓ
feruntur voces: dicuntur aūt res quæ dici possunt. Orationis vero quinq; sunt partes:
vt ait Diogenes in libro de voce. Chrysippusq; nomen appellatio: verbum: cōiunctio:
articulus. Antipater medium adiecit in libris de dictione & de his quæ dicuntur. Est
aūt appellatio sm Diogenem pars orationis significās communem qualitatem: vt pu
ta homo equus: Nomen vero est pars orationis significans propriam qualitatē vt pu
ta diogenes socrates: Verbum est pars orationis significans incompositum prædica-
tum vt Diogenes: vel sicut quidam volunt elementum orationis sine casu significans
aliquid constructum de aliquo vel aliquibus vt lego scribo. Coniūctio autem pars ora
tionis est sine casu connectens orationis partes. Porro artitulus elementum est ora-
tionis casuale distinguens nominum genera & numeros: vt hic homo hæ arbores. Vir
tutes orationis quinq; sunt græcitas: euidentia: breuitas: decentia: compositio. Est igi
tur græcitas recta sm artem locutio vulgarem cōsuetudinem penitus repudians. Eui
dentia est dictio nota mentis interpres qua id quod intelligimus aperte loqmur. Breui
tas est dictio ipsa tātum quæ sunt necessaria continens ad significationem rei quā mo-
limur. Decentia dictio est cuiq; rei proprie accomodata. Cōpositio dictio est qua ru-
sticitas dicendo deuitatur. Porro ex vitijs barbarismus dictio est præter consuetudinē

fœlicium græco℞. Solœcismus autem est oratio incongrue cõstructa. Poema item est vt ait Possidonius in ea introductione quam de dictione scripsit dictio numerosa seu metrica siue aptissime iuncta atq; operosæ orationis speciem excedens: vt maximatellus & Iouis æther. Poesis aũt sign ficatiuum est poema diuina℞ humanarumq; re℞ imitationem complectens. Diffinitio est vt ait Antipater in primo de diffinitionibus oratio per solutionem perficiendo enunciata: siue vt Chrysippus ait in libro de diffinitionibus assignatio. Descriptio aũt oratio est figurate ad res inducens: siue diffinitio diffinitionis vim simplicius & liquidius exprimens. Genus est plurium ac manentium notionum cõceptio: vt cum dico animal: hoc.n. cuncta per species comprehẽdit animalia: Intelligentia ẽ phatasma mentis neq; aliquid existens neq; aliquid faciẽs: sed veluti aliquid existens & veluti aliquid faciens: vt puta cum cogitat equus etiam non præsens. Species ẽ quæ sub genere cõtinetur: sicuti sub animalis nomine continetur homo. Est aũt maxime generalis quæ cum sit genus: genus non habet. Est propria maxime quæ cum sit species non habet speciem: sicuti Socrates. Est autem generis diuisio scissio in continentes species: puta animalium sunt alia rationalia: alia irrationalia: Contraria diuisio est generis in speciem scissio per cõtrarium: velut per negationem: vt entium quædam sunt bona: quædam vero nõ bona. Subdiuisio est diuisio sub diuisione: vt illud existentium alia bona sunt alia non bona: eorum aũt quæ bona nõ sunt alia mala sunt: alia indifferẽtia. Partitio autem est generis in locos ordinatio: vt Crinis ait: puta bono℞ alia quidem circa aĩum: alia circa corpus sunt. Amphibologia dictio est duas aut plures res significans per orationem ac ꝑprie & ſm eandem cõsuetudinem: vt plura simul in eadẽ dictione ta piant: veluti cum dicimus αυλητριο cecidit: significatur.n. ta dẽ voce nunc aliquid tale: aula ter cecidit: & nũc tale: tibicina cecidit: incertum.n. ẽ de muliere an de domo dicamus. Dialectica est vt ait Possidonius vero℞ falsorumq; neutrorumq; sciẽtia Versat aũt ipsa: vt Crysippus ait circa significantia & significata. Hæc igit atq; hmõi stoici de speculatione vocis disserunt. Porro in loco qui de rebus significatis est construit oratio de his quæ dici possunt & perfectis enunciatis ac syllogismis: itemq; de deficientibus & ꝑdicamentis rectisq; ac supinis. Aiunt aũt illud dici posse quod ſm rationalem subsistat phantasiam. Eo℞ vero alia dicunt esse perfecta. alia deficiẽtia: ac deficientia quidem sunt quæ imperfectam habẽt enunciationẽ: vt cũ dicimus scribit: querit enim quis. Perfecta vero sunt quæ plenam habẽt enunciationem: veluti cũ dicimus. Socrates scribit. Itaq; deficiẽtibus quidem prædicamenta: perfectis vero enũciata: syllogissimi: interrogatiões responsionesq; applicant. Est aũt predicatũ quod de aliquo enunciat aut res de aliquo aliquibusue cõposita: vt Appollodorus ait: siue dicẽdum deficiens cõstructum recto casu ad enũciati generationem. Prædicato℞ aũt alia quidẽ sunt accidentia vt nauigare per scopulos: atq; alia quidem predicata recta sunt: alia supina: alia neutra. Recta quidem sunt quæ construunt cũ aliquo ex casibus obliquis ad prædicati generationem: vt ẽ audit videt loquit. Supina vero sunt quæ cum particula passiua construũtur: vt est audior videor. Neutra sunt q̃ neutro se habẽt modo: vt est sapere ambulare. Reciproca in agendo & paciendo vero sunt quæ in supinis supina nõ sunt. Sũt autem actiões cuiusmodi est rndetur se enim qui tõdetur complectit. Obliqui vero casus sunt genitiuus: datiuus: accusatiuus: ablatiuus. Enũciatum vero id est quod aut verum aut falsum est: aut perfecta res negãs quãtum in seipsa: vt Crysippus in dialecticis diffinitionibus dixit. Enũciatum est aut negans: aut affirmans quãtum in se ipso puta dies est Plato ambulat. Appellatiuum autem ẽ græce αξιωμα quod affirmet vel neget: nam q̃ dicit dies est: videtur affirmare.

diem esse: si.n. dies sit verum est quod pponitur enunciatum: si vero non, falsum. Differt
aūt enunciatum & interrogatio & percontatio & iperatiuum & iurans & substantiuū
& appellatiuum & enūciato simile Enunciatum quippe est quod dicentes edicimus:
id aūt verum aut falsum est. Interrogatio res est perfecta quidem sicut enūciatum: sed
quæ responsionem requirat: vt est an dies est? hoc neq verum neq falsum est. Itaq dum
dicimus dies est enūciatum est: dum vero dicimus putas dies est? interrogatio. Percō
tatio vero res est ad quam signanter respondere nō possumus: ita sicut in interrogatio
ne: sed dicere in hoc loco habitat. Imperatiuum aūt res est quam dicentes imperam9:
vt est illud: ad machi fluenta vade. Iurans est res quam si dicat quispiam pfecto. vt il
lud ē apud Homerum. ατρειδη κυδιστε αναξ ανδρων αγαμεμνων. Est aūt simile p
nunciato id quod enuncianti planonem habens ex quadam parte pleonasmos seu vi
rium extra genus enunciatorum tadit: vt illud: pulcherq thalamus quam priamidibus
similis bubulcus. Est & ambigua res quedā ab enunciato differens: quam si dicat quis
piam ambigat. Ergo ne simile aliquid ē dolor atq vita. Neq enim veræ neq falsæ sunt
interrogationes & percontationes & his similia. Cum pronunciata aut vera sint aut
falsa. Enunciatorum alia simplicia sunt: alia nō simplicia: vt ait Chrysippus & Archede
mus & Athenodorus & Antipater & Crinis. Simplicia qdem sunt quæ cōstant ex enū
ciato nō ambiguo: vel ex enūciatis: veluti dies ē. Non simplicia aūt sunt quæ constant
ex enunciato ambiguo: vel ex enunciatis: ex enunciato quidem ambiguo veluti si di
es ē: ex enunciatis vero si dies est lux est. In simplicibus vero pnunciatis est & enuncia
tiuum. & negatiuum: & priuatiuū: & p̄dicatiuum & infinitum. In his aūt quæ simpli
cia non sunt: ē cōnexum & solutum & iplicitum & disiunctū & causale: & quod expli
cat id qđ maius est: quodq id qđ minus est: & pnunciati: vt puta non dies ē. Est aūt
huius species quæ super enunciatiua dicit: ea vero ē enunciatiui enunciatiuū vt non di
es est: ponit aūt dies est. Negatiuum vero ē quod constat ex negatiua particula & p̄di
cato: vt puta nullus amat. Priuatiuū vero genus ē ex priuante particula & enunciato
consistens sm vim: vt inhumanus ē hic. Predicatiuum aūt ē quod constat ex recto ca
su & p̄dicato: vt hic ambulat. Indiffinitum ē quod ex indiffinita particula: siue ex indif
finitis particulis cōstat: vt qui ambulat ille mouet. Porro nō simplicium enunciatorum
coniunctum qdem est: vt Crysippus in dialecticis & Diogenes in arte dialecticæ tra
dūt: qđ constat p si coniunctionē cōiunctiuam. Pollicet aūt ista coniunctio sm sequi
post primū: vt si dies est lux ē. Adiunctū vero est vt Crinis ait in arte dialectica: enun
ciatū qđ a coniunctione qm̄ dependet incipiens a pnunciato & in enunciatū desinens:
puta qm̄ dies est lux ē. Spondet aūt coniunctio ista sm item seq post primum: primū
q subsistere: Coplexum vero enunciatū est qđ complexiuis qbusdam cōiunctionib9
cōstat: vt & dies ē & lux est. Disiunctū aūt est qđ siue cōiunctio disiuncta disiungit:
vt siue dies ē siue nox est. Denunciat aūt ista cōiuctio alterum enūciatum falsum ē. Cau
sale aūt ē enūciatum qđ per qa connectit: puta qa dies ē lux est. Quasi.n. cā ē secun
di primū. Declarans aūt magis qđ dicit enunciatū ē quod construit per cā coniūctio
nem q̄ magis declarat & media enunciatorum ponit: vt magis dies ē q̄ nox est. Declarās
vero minus pnunciatū ē superiori contrariū: vt minus dies ē q̄ nox ē. Præterea enūcia
ta illa sm veritatem & mendaciū sibi inuicē opposita sunt. quorum alterum negat ab alte
ro: vt dies ē: & dies nō ē. Coniunctū ergo verum ē cuius oppositū principali intentioni di
cētis resistit: puta si dies ē lux est. Hoc verum ē nā non lux qđ dicit oppositum desinēti
repugnat ei quod dicit dies ē. Cōiunctū aūt falsum ē cuius oppositū antecedenti non
reluctat: vt si dies ē: Dion ambulat: nā nō Dion ambulat nō repugnat ei qđ dicit dies

est. Adiunctum autem verꝝ est qđ a vero inchoans in consequens definit: puta qm̃ dies ē: sol est supra terrā. Falsum aūt a falso incipit: aut nō incōsequens desinit: vt qm̃ nox non ē: Dion ambulat: si dicat̃ id de Die. Causale aūt verꝝ ē quod a vero incipiens incōsequēs definit: non tñ habet definētı initiū consequēs puta qa dies ē lux est. Ei. n. quod dicit̃ dies est. sequit̃ necessario lux ē: sed quod dicimus lux ē: non sequit̃ dies ē. Causale vero falsum ē qđ siue a falso incipit: siue nō inconsequēs definit: aut habet initiū desinenti nō respondēs vt qa nox ē Dion ambulat. Probabile ꝓnunciatum est qđ ad consensionem inducit: vt si qd aliqua peperit: eius illa mater est. Est aūt id falsum: neq. n. auis oui ē mater. Præterea sunt alia possibilia: alia ĩpossibilia: alia itē necessaria: alia nō necessaria. Possibile qdem ē quod ꝓbat verꝝ esse his quæ sunt externas non aduersantibus ne verꝝ sit: vt viuit Diocles. Impossibile aūt ē quod verꝝ esse probari non pōt: vt terra volat. Necessarium ē quod cum verꝝ sit falsum esse non pōt: siue potest quidem: sed quæ extrinsecus sunt falsum esse contradicūt: vt virtus vtilis ē. Non necessarium aūt ē quod & verꝝ ē: & falsum tñ esse pōt: si exteriora nō repugnēt: vt ambulat Socrates Rationabile ꝓnunciatum ē: qđ plures: vt verꝝ sit occasiones habet: vt viuemus cras. Sūt item aliæ ꝓnunciatoꝝ differentię: ipsorūq; ex inuicē in falsa & cōuersa incidētię: de qb⁹ latius dicemus: Oratio ē: vt crinis ait q̄ cōstat ex maxima vel maximis: & assumptiōe & conclusione. Est aūt hmōi: si dies est: lux ē: dies aūt est: conclusio lux ergo ē. Nam maxime ē: si dies est lux ē: dies autem est assumptio: cōclusio lux ergo ē. Modus aūt ē quasi orōnibus figura hmōi: si primus & secūdus: atqui primus ē: est ergo secundus. Logotropos aūt ē quod ex vtriusq; componit̃: vt si viuit Plato: spirat Plato: atqui primum ē: ergo & sm: Inuectum ē aūt id genus in ꝓlixioribus verboꝝ structuris necesse esset assumptionē longam cōclusionemq; dicere: sed tantum mō inferre: primum aūt est: ergo & sm Horatium vero aliæ qdem conclusionem admittūt: aliæ non recipiūt. Non recipiunt qbus oppositum cōclusionis reluctatur maximaꝝ connexioni: cuiusmodi ē hoc. si dies est lux ē: dies aūt est: ambulat ergo Socrates. Quæ vero cōclusionem admittūt partim qdem æquiuoce id genus cōclusiue partim syllogistice. Syllogistice qdem sunt quæ siue absq; demonstratione sunt: siue ad eas quę sunt hmōi addu cunt sm aliquā vel aliquas positiōes: sunt aūt hmōi: si ambulat Diō: mouet̃ ergo Diō. Cōclusiue aūt sunt specialiter quæ colligūt non syllogistice: vt falsum ē: dies ē & nox ē dies aūt ē: non ergo nox ē. Præter syllogismos aūt sunt quæ ꝓbabiliter qdem syllogisticis adiacēt: non aūt concludūt: vt si equus ē Dion: animal ē Dion: non ergo animal ē Dion. Orationū itē aliæ veræ sunt alię falsæ. Veræ qdem sunt q̄ ex veris colligūt. vt si virtus ꝓdest. vitiū nocet. Falsæ aūt sunt q̄ falsum aliqd in assumptionib⁹ habent: siue nō concludunt: vt si dies est lux ē: dies aūt est: viuit ergo Dion. Sunt quoq; possibiles orationes & impossibiles: necessariæq;: & nō necessariæ. Sunt ēt quæ q; demonstratione non egeāt αποδεικτικοι dicunt̃. Aliæ quidem apud alios. Cæteꝝ apud Crysippū quinq; ex qbus omnis oratio texit̃: accipiunturq; in cōcludentibus & syllogismis & in tropicis. Prima ē huiusmodi in qua omnis oratio texit̃: & ex coniuncto antecedente a quo inchoat coniunctum quidpiam & definēs infert: vt si primus secūdus: atqui primus: ergo secūdus. Secunda ē quæ per cōiunctum & oppositū consequētis oppositam: habet antecedētis cōclusionē vt si dies ē: lux ē: atqui nox est: non ergo dies est. Fit enim assumptio ex opposito consequēti. cōclusioq; ex opposito antecedēti. Tertia demonstratiua ē quæ per negātem complexionem & vnū aliquid eoꝝ que in complexione sunt: infert oppositum reliqui: vt illud: non est mortuus Plato & viuit Plato: atqui

mortus ē Plato: non ergo viuit Plato. Quarta est quæ per disiunctum & vnum corū quæ sunt in disiūcto oppositū: habet cōclusionem reliqui. vt siue primū siue sm: atqui primū ē: non est ergo sm. Quinta ē in qua oīs oratio cōstruitur ex disiūcto & vno opposito eo℞ quæ in distincto sunt: infertq; reliquum: vt siue dies ē siue nox est: non ē autem nox: dies ergo est. Nam in vero ve℞: sequitur sm Stoicos vt dies est: lux ē. In falso falsum: vt nox est falso tenebræ sunt. & in falso verum: vt volare terram esse terram. Vero tamē falsum nō infertur. Nam dum dicimus esse terram: non sequitur: vt volet terra. Sunt item ambiguæ quædam orōnes obscuræ: ac latentes & foritæ & ceratides & vtides. Est aūt obscura & inuoluta oratio huiusmodi. Nō duo quidem pauca sunt: nō etiam tria: non autem ista quidem: non autem & quatuor: atq; ita vsq; decem: duo autem pauca sunt: & decem igit̄. Si autem est oratio coniunctiua ex infinito: & finito constās assumptionem vero & conclusionem habens: vt si quis est hic: non est ille rhodi. Ac huiusmodi sunt in logicis stoici vt maxime asserant dialecticum solum esse sapientem. Omnis enim res per eam quæ in sermonibus est speculationē cerni quæq; ad naturā pertinēt: & quæ ad mores logicæ egre adminiculo. Quid dicere oportet de rectitudine nominū: quo pacto statuerunt leges in operibus non possem dicere. Porro cū duæ sint consuetudines quæ virtuti subincidūt: alia qdem quid quodq; entiū sit inspicit: alia vero quid vocet̄: atq; in hunc modū: de ratiōali philosophiæ pater disserūt. Enimuero moralē philosophiæ partē in subiectos diuidunt locos: videlicet de appetitiōe: de bonis & malis: de perturbatiōibus: de virtute: de fine: deq; prima æstimatiōe: & de actibus: ac de officijs: de adhortatiōibus & hortatiōibus. In hunc aūt modū subdistingūt. Chrysippus archedemus Zeno tarsensis Appollodorus Diogenes antipater & Possidonius. Nā Citticus Zeno & Cleantes: vt antiqiores simplicius ita tractarūt. At hi & rationalē naturalēq; philosophiæ partē diuiserūt. Primā aūt hanc aīantis appetitionē fuisse dicūt se ipsum tuēdi atq; seruādi: natura sibi ipsum ab initio ita cōciliāte: vt Chrysippus ait in p° de finibus: primū ꝓprium cuiq; aīanti dicens sui ipsi⁹ fuisse cōmendationē huiusq; notionem. Neq;.n. fas erat animal ipsum vel ab se alienū fieri: vel oīno id fieri: vel non sibi maxime ꝓpinquū fieri. Restat vt dicamus hanc ipm sibi maxima cōcordia & taritate deuinxisse. Ita.n. & noxia ꝓpellit: & quæ ad sui cōstantiam sunt vtilia suscipit. Quod aūt dicūt quidā primā appetitionem aīantibus ad voluptatē fieri falsum profecto ē. Accessionē.n. dicūt si quid sit voluptatē esse: cū ipsam per se natura inqsierit & quæ cōmendatiōi suæ sunt accōmodata pcepit: quēadmodū exhilarescūt aīalia: virescūtq; arbores. Nihilq; aiunt differt natura in arboribus & aīalibus: qñ de illis absq; motu volūtatis: ac sensu disponit: & in nobis quædā eadē rōne fiunt. Cū vero ex suꝑfluo appetitio aīantibus accesserit: qua vtētes peragant quę sua sūt īeis qdē naturali cōstātia appetitionē illā disponi. Cæte℞ cū rōnalibus pfectiore pręcepto data sit ratio sm eā viuere. s. recte fieri his quæ sm naturā sunt: ea qppe artifex accidit moderatrixq; appetitiōis. Quocirca primus Zeno in libro de natura hoīs finem ait cōsentaneę sm naturā viuere. Id aūt ē sm virtutem viuere: ad eā quippe natura nos duci. Similiter & Cleāthes in libro de voluptate: & Possidonius & Hecato in libro de finibus. Rursus sm virtutem viuere idem ē quod sm peritiam eo℞ quæ secūdum naturam accidūt viuere: vt Chrysippus in primo de finibus ait. Partes enim naturæ vniuersi sunt naturæ nostræ. Iccirco finis efficitur consentaneę secūdum naturā viuere secūdum suam omniūq; naturam: nihil eo℞ faciendo quæ a cōi lege prohibētur: quæ ē recta ratio in omnes perminēs: eademq; in Ioue hoc principe gubernationis omnium quæcumque sunt existente. Esse autem hoc ipsum fœlicis hominis virtutem & co-

piam: vitæ cum omnia geruntur fm concordiam cuiusq; genij pro voluntate gubernatiõis oium. Diogenes igitur finẽ diffinite dixit rationi rite obtemperare in eis eligẽdis quæ fm naturã sunt. Archedemus aũt nihil officiorũ omittendo viuere. Naturã autẽ chrysippus quidẽ cã cui consentanee oporteat viuere: & cõem intelligit: & ꝓprie hũanitatis. At vero Cleanthes cõem tñmodo naturã suscipit: quã seq oporteat non ẽt particularẽ virtutemq; affectionẽ esse consentientẽ: & ipsam ꝓpter seipsam esse virtutẽ: nõ ob metum aliquem aut spẽ: aut aliquid corũ quæ sunt exterius: inq; ipsa cõstitutam eẽ beatam vitã. Quippe cũ sit aiæ insita ad cõsensionẽ totius vitæ. Peruerti aũt rationale aial plerũq; exterioribus negocijs inductũ: & quasi rationaliter persuasum: aliqñ autẽ ob præsentiũ instructionẽ. Natura.n. occasiões dat minime peruersas. Est autẽ virtus alia qdem cõiter oibus perfectio quædã veluti statuæ: alia inuisibilis veluti sanitas: & alia speculatiua vel intelligibilis. vt ẽ prudẽtia. Ait.n. Hecato in p° de virtutib9 sciam qdem & speculatiuas quæ ex speculatiõibus cõstãtiam habeãt: virtutes tueri: & prudẽtiam atq; iustitiã. Speculatione aũt vacãtes eas quæ ita ferme per extẽsionẽ inspiciãtur: vt illæ quæ ex speculatiõibus constãt: veluti sanitatẽ & robustitatẽ. Quippe & insipiẽtiam q̃ ex in speculatiõis parte est seq cõtingit: ac ꝓferri sanitatẽ nõ secus ac fornicis structuræ robur accedere: appellant aũt αφεωρητοι: quia consensiões non habent sed accedũt: & circa ignauos sunt: vt sanitas & vires. Argumentũ vero quod substantialis virtutis sit: ait Possidoni9 in p° moralis orõnis q̃ in profectu fuerint Socrates Diogenes & Antisthenes. Esse aũt & vitium subsistẽs: quia virtuti opponat. Docibilẽ vero esse virtutẽ & Chrysippus in primo de fine dixit: & Cleãtes & Possidonius in exhortatiõibus: & Hecato: q̃ aũt docibilis sit ex eo cõstat q̃ boni ex malis fiãt: Panetius quidẽ duas posuit virtutes contẽplatiuam & actiuã. Alij tres: rationalẽ: naturalem: & moralem. Quatuor Possidonius plures Cleãtes Chrysipp9 & Antipater. Nẽpe.n. Apolophanes vnã dicit virtutem prudẽtiam. Porro virturũ alias quidẽ primas: alias vero eis subiectas primas quidem: ac veluti princeps: prudẽtiam: fortitudinẽ: iusticiã: temperãtiam: harũ aũt in specie: magnanimitatem: continẽtiam: tolerãtiam: ingenium cõsilium. Ac prudẽtiam quidem sciẽtiam esse bonorũ: ac malorũ: ac mediorum. Iusticiã vero sciẽtiam corũ quæ eligenda sunt: quæq; fugienda: quæq; sunt media. Cæterũ magnanimitatẽ sciẽtiam quæ habitũ faciat celsiorem oibus quæ contingere possint æqualiter bonorũ: ac malorũ. Continẽtiam vero affectionem inuiolabilẽ recte rationis: siue habitũ voluptatibus insuperabilem. Porro tolerãtiam sciẽtiam siue habitum earũ rerũ qbus insistẽdum sit: vel nõ atq; mediarũ. Ingenium aũt habitũ celerem officij inuentorem. Cõsilium vero sciam inspiciendi quæ: ã & quo pacto gerẽtes vtiliter operemur: Cõsentaneũ est aũt vitiorũ quoq; alia prima: alia his esse subiecta: Puta imprudẽtiam: formidinẽ: iniusticiã: intẽperantiã: incõtinentiamq; & hebetudinẽ & pessimum cõsiliũ his esse subiecta: Esse aũt earũ rerũ ignorãtiam vitium: quarũ sciẽtia virtus sit. Bonũ vero cõiter quidem id esse quod sit vtile: proprie vero siue idẽ: siue ab vtilitate nõ alienũ. Quocirca ipsam quoq; virtutem: & particeps ipsius bonũ ita tripliciter dici: cuiusmodi sit bonum: ex quo cõtingit veluti virtutis actum. A quo aũt veluti studiosum virtutis participẽ. Aliter ita proprie diffiniũt bonum quod sit perfectũ fm naturam ratiõalis vel quasi rationalis. Huiusmõi vero esse virtutẽ: vt qui participẽt sui actus virtutis ac ꝓbos esse. Accessiões vero ipsius gaudiũ eẽ & lætitiã & similia. Eodẽ modo & in malis aliud quidẽ esse imprudẽtiam: formidinẽ: iniustitiã & his similia: quæ autem participent viciosos eẽ actus & malos hoies: horũ esse accessiões mœrorẽ & angorẽ: & cætera in hũc modũ. Præterea bona alia esse circa aium; alia extrinsecus: alia neq; circa ani-

animum: neq; extra: & ea quidē quę sint circa aium virtutes esse: virtutisq; actiones. Quę vero extrinsecus: sunt: nobilē habere pr̄iam & amicū carū: atq; probū. Harūq; rerū comitē fœlicitatem: quæ vero neq; extrinsecus neq; in aīo sunt: quenq; ipsum sibi ipsi esse bonū ac fœlicē. Rursus aūt mala partim esse circa aium: ipsa. s. vitia. actusq; vitiosos: partim extrīsecus: vt stultā habere patriā & stolidū amicū: & q̄ ista cōsequūtur infœlicitatē: ptim neq; extrīsecus esse: neq; circa aium. vt ipm sibi ipsi esse malū atq; infœlicē: Itēq; bona alia versari circa fines: & dici finalia: alia in effectu cōsistere: & dici efficiētia: alia utrūque simul eē: amicum quidem & quæ ab ipso nobis pueniūt cōmoda efficiētia esse bona. Porro cōfidentia & magnitudinē animi & libertatē & oblectationē & lætitiā & tranquillitatē omnēq; virtutis actum finis in pte esse: eūdē uero utrumq; simul esse. Nā ex eo quidē q perficiunt fœlicitatē effectiua sunt bona: ex eo uero q illā uelut ptes ipsius implent ad finē ptinēt: Pari ratiōe maloz quoq; alia esse finalia: alia effectiua: alia in vtrūq; modū se habentia. Inimicū nēpe & quæ ab ipso exoriunt incōmoda effectiua esse. Stupiditatē aūt & humilitatē & seruitutem & molestiā & mœrorē ac tristiciā oēmq; actū maliciæ ad finē ptinere. Ea vero se vtroq; mō habent. Nā & ex eo q̄d inferūt infœlicitatē effectiua sunt: & ex eo q eā vtpote ipsius partes implēt ad finē ptinēt. Præterea bonoz animi alia hītus sunt: alia affectiōes: alia neutrū: Affectiōes qdē virtutes sunt: hītus āt studia. Porro actiōes neq; hītus neq; affectiōes sunt. Cōiter aūt bona sūt mixta: vt fœcūditas prolis & qeta senectus. Simplex vero bonū est sciā: ac sp quidē præsentia bona virtutes: nō semper aūt. vt gaudiū deambulatio. Bonū aūt oīne conducēs & oportunū & cōmodum & vtile & aptū & pulchrū & iuuās & optabile & iustum esse. Cōferēs quidē q ea cōferat: qbus contingētibus emolumētum capim9: oportunū quod ea q̄ oportet cōtineat cōmodū quod ad id accōmodatum sit: vt excedat emolumēto extrinsecus cōtracta cōmercia. Vtile q̄d vsū præstet vtilitatis. Aptū vero quod laudabilē cōuenientiā operet. Pulchrū quod venustū: sui vsum prebeat. Iuuās quod tale sit: vt iuuare possit. Optabile quod eiusmōi: vt opcione præposita merito id eligamus. Iustū vero quod iuri ac legi cōcordet: efficiatq; societates. Honestū autē quod sit pfectū dicūt bonū quod oēs a natura quęsitos habeat numeros: sitq; perfecte moderatū. Ei9 quattuor spēs tradūt: iusticiā: fortitudinē: tēperantiā: & sciam. Porro his honestas actiōes cōsumari. Eadē inde rōne turpe quod ē in spēs quatuor scindūt in iniustitiā formidinē intēperantiā & insipiētiā. Dici aūt honestū vnice quidē quod possessores sui laudabiles facit: bonū dignū laude. aliter aūt bene & apte ad opus suū natum esse: aliter vero quod ornat cū dicimus solū sapiētem bonū: honestūq; esse. Dicūt aūt quod honestū sit id solū esse bonū: vt Hecato in primo de bonis ait: & Chrysipp9 in libro de honesto. Id aūt esse virtutē & quod sit virtutis particeps cui ęquale illud est bonū omne q̄d sit id honestūq; eē: honestūq; ac bonū tantūdem valere. Id aūt huic simile est. Nā quia bonū ē honestū est: ē aūt honestum: bonū ergo ē: putant: & oīa bona esse paria: bonūq; omne sūmopere esse appetendū: idq; nec augmētū suscipere nec detrimētū. Eoz aūt quæ sunt aliūt alia bona: mala alia: alia neutra: bōa quidē virtutes eē prudentiā iusticiā fortitudinē tēperantiā & cætera id genus: mala vero his opposita vitia imprudentiā iniusticiā & cætera. Neutra vero quę neq; prosunt: neq; obsūt: vt est vita: sanitas: pulchritudo: voluptas: robustitas: opes: gloria: nobilitas. & quę is opposita sūt: mors ægritudo: dolor: turpitudo: īfirmitas: inopia: obscuritas: atq; ignobilitas & his similia: vt ait hecato in septimo de fine: & appollodor9 i ethice & Crysipp9. Non. n. eē ista bona: sed indifferētia per speciē pducta: sicut. n. caloris ppriū ē calefacere: nō refrigerare: ita & bōi ppriū pdesse ē: & nō nocere. Nō aūt magis psunt q̄ noce

ant opes atq; sanitas. Quo aũt bene vti & male possumus: id bonum non est: diuitię aũt & sanitate bene & male vti possumus. Nõ est igit̃ bonũ opulẽtia: & sanitas. Possidonius tñ ista quoq; bona esse dixit. Sed neq; voluptatẽ bonum dicũt & hecato in nono de bonis: & Chrysippus in libris de voluptate. Esse. n. & fœdas voluptates: nihil vero fœdum esse bonũ. Prodesse aũt est mouere aut habere ſm virtutẽ. Cõtra vero nocere est mouere: aut habere ſm vitium. Duobus aũt modis dici indifferentia. Vno quidem ea quæ neq; ad fœlicitatem neq; ad infœlicitatem conferũt: vt sunt diuitiæ sanitas vires gloria & cætera id genus. Nã & sine his possibile est fœlicẽ esse: cũ eaꝶ vsus vel rectus fœlicitatis vel prauus infœlicitatis auctor sit. Aliter aũt dicũtur indifferẽtia quę neq; appetitum neq; occasionẽ mouent: vt est vel pares in capite habere capillos: vel impares: vel extendere: vel contrahere digitũ. Priora. n. q̃ diximus indifferẽtia nõ ita se habẽt. Illa q̃ppe & appetitũ & occasionẽ mouent. Iccirco alia quidẽ ex eis eligũtur: cũ cetera æqua rõne vel eligẽda sint: vel fugiẽda. Porro indifferentiũ alia quidẽ ꝓducta sũt q̃ ϖροηγμενα dicũt. Alia abducta quæ αποϖροηγμενα vocãt: ꝓducta q̃dẽ q̃ habeant existimationẽ: sequẽtia vero q̃ existimatiõe careãt. Existimationẽ vero alia quidẽ nõ ferre aliq̃d ad cõsentaneã vitã: q̃ circa oẽ bonũ est. Aliã vero mediã quandã vim aut vsũ cõferre ad eã vitam quæ fit ſm naturã: cuiusmodi dicere possumus opes atq; sanitatẽ si quid afferãt ad naturalẽ vitam. Aliã vero esse nunq̃ sapiẽtem. sed ta uere. Cupiditatẽ voluptatẽ cõtrariam dicũt quæ sit appetitio rationabilis: queadmodũ igitur sub prioribus perturbatiõibus quædã adiungũtur: ita & sub primis affectiõibus. Namq; volũtati adiungi beniuolẽtiam: placiditatẽ: lenitatem: dilectionẽ. Cautioni aũt verecundiam: castitatẽ & cætera id genus. Gaudio iocũditatem lætitiã æquanimitatẽ. Aiunt autem & sapiẽtem semper quietũ esse: ac perturbationibus vacuũ. Esse itẽ & aliũ sine passione malũ. f. quod tantũdem valet: ac si dicat̃ durus & ad virtutis actiones imobiles. Fastu itidẽ vacare sapientẽ: quippe tãtidem honorẽ & gloriã existimare quãti dedecus & ignominiã esse: & perdirũ quẽlibet sine fastu. Quippe qui æque mouẽtur ad decus & ignominiã. Seueros item aiunt esse sapiẽtes oẽs: q̄ neq; ipsi loquãtur ad voluptatẽ: neq; ab alijs ad voluptatẽ dicta admittant: esse aũt & alios seueros. qui ad rõnem acrioris vini seueri dicãtur: quo ad medicamẽta potius q̃ ad proportionẽ vtũtur. Sinceros item esse sapiẽtes obseruareq;: & cauere solicite ne quid de se meli⁹ q̃ sit cõmmdare putemur fuco seu acte aliqua mala occultante: & bona quæ insunt apparere faciẽte: ac etcuncidere vocis omnẽ fictionẽ: esse itidem specie a negocijs remotos. Cauere. n. neq̃ præter officium faciãt: ac vinum quidẽ bibere: non autẽ inebriari. Nunq̃ item sanitate mẽtis excidere. Incidere tñ aliquando in phãtasias monstruosas propter atræ bilis redundãtiam: siue ob delirationẽ non quidẽ deuiatiõe rationis: verũ ex imbecilitate naturæ. Neq; dolore tapiẽdum sapientẽ: q̄ is ægritudo sit animi ratiõe aduersante cõtractio: sit appollodorus ait in moralibus: diuinos quoq; esse: q̄ in se ipsis quasi habeant deũ. Malum vero & impiũ sine deo esse: q̃d duplici ratiõe accipitur: siue q̄ deo cõtrarius dicatur: siue q̄ aspernetur deũ. Id tñ malis omnibus nõ cõuenire. Pios autẽ & religiosos esse sapientes: peritos. n. esse diuini iuris oẽs. Porro pietatẽ sciẽtiam esse diuini cultus: dijs itẽ eos sacrificia facturos castosq; futuros. Quippe ea quæ in deos admitũtur peccata detestari: dijsq; caros ac gratos fore: q̄ sanctiq; iustiq; i reb⁹ diuinis sint solos vero sacerdos esse sapiẽtes: consulere quippe: ac decernere vero cũ errore sũt: vt munlare seipsum substãtiamq; proijcere eadẽ rõne & de his quæ præter officium sunt. Præterea officioꝶ alia quidem semp efficiẽda sunt: alia vero nõ semper: & semper sane vt est interrogare atq; respondere & ambulare: & eius generis omnia. Eadem & in

his quæ sunt præter officium ratio est. Est etiã in medijs officium: aliquod: vt est pue-
ros obtẽperare pedagogis. Aiunt aũt aĩam octo in partes esse diuisam. Esse aũt has il
lius partis quinq; sensus vocaléq; particulam & cogitabilem: quæ est ipsa mens & ge-
nerandi vim. Enimuero ex falsis accedere mẽtis peruersionem ex eaq; cõplures pullu-
lare perturbatiões atq; incõstantiæ causas. Est aũt sm Zenonem ipsa perturbatio irra
tionabilis: ac præter naturã animi motus siue appetitio abũdans Porro perturbatio-
num supremaꝝ: vt ait Hecato in secundo de perturbatiõib9: ac Zeno in eo quem scri
psit itidẽ de perturbationibus libro quattuor esse genera: dolorem metũ concupiscen
tiam voluptatem. Putãt autem perturbatiões: iudicia eẽ: vt Crysippus in libro de per
turbatiõibus ait Quippe auaritiã opinionem esse inherẽtem de pecunia ꝙ honesta sit.
ebrietatemq; itidẽ & intẽperantiam & cætera similia. Ac dolorem quidẽ irrationabilẽ
animi cõtractionem esse. Eius aũt species misericordiam: inuidiã: æmulationem: zelo
typiam: angorẽ: cõturbationem: tristiciam: mœrorẽ: confusionem. Misericordiã igi-
tur ęgritudinem esse ex alterius miseria iniuria laborãtis. Inuidiam vero dolorem esse
in alienis bonis: æmulationẽ dolorem esse ex eo ꝙ ali9 eo potiat quod quisq; cupierit.
Zelotypiam ægritudinẽ esse ex eo venientem ꝙ adsit alteri quod ipse quisq; habeat.
Angorem vero ægritudinẽ esse premẽtem. Cõturbationem ęgritudinem esse angustã
tem: difficultatemq; præstãtem. Tristitiã ægritudinem permanentẽ altius infixã ani-
mo atq; crescẽtem. Mœrorem ægritudinẽ laboriosam. Confusionẽ ægritudinem esse
irrationabilem mordẽtem & præsentia conspici prohibẽtem. Timorem aũt esse metũ
impendentis mali. Porro ad timorẽ & ista referunt. metũ: pigritiam: pudorem terro-
rem tumultũ anxietatem. Esse aũt metum timorẽ trepidationem faciẽtem. Pudorem
metũ esse ignominiæ. Pigritiam metũ futuri laboris. Terrorem metum ex insuetæ rei
imagine proficiscentẽ. Tumulum metũ esse cum adhæsione vocis. Cõcupiscẽtiam ve
ro irrationabilem esse appetitũ cui & ista subincidant. Indigẽtia odium contẽtio: ira:
amor: iracũdia: excandescẽtia. Est aũt indigentia: cupiditas quædam cũ eo non poti-
mur: qđ cupimus ar veluti a re ipsa separata frustra vero ad illã nitens. Odiũ vero est
cupiditas qua male cuidã optamus cũ ꝓfectu aliquo & incremẽto. Cõtẽtio cupiditas
quædã est ab electione profecta. Ira libido puniendi eius ẽ qui læsisse videatur iniuria.
Amor aũt est cõcupiscẽtia quædã in præstãti ingenio viros nõ cadẽs: est. n. insidiatrix
industrię & studij per apertã: ac se ingerentẽ pulchritudinẽ. Iracũdia est ira inueterata
& plena odij vlciscendi tẽpus obseruãs: quod hisce verbis ostẽditur. Porro excãdescen
tia est ira nascens: & modico existens. Cæteꝝ voluptas est irratiõabilis eius rei appeti
tus q̃ videatur expetẽda. Eius partes sunt delectatio: gaudiũ: in malis oblectatio: effu
sio. Est aũt delectatio: voluptas: suauitate: auditus animũ deliniens. Insultatio autẽ
voluptas in malis alienis. Oblectatio quædã est inductio animiq; inclinatio ad volu-
ptatem emolliẽs. Effusio vero virtutis dissolutio est atq; remissio. Sicut aũt in corpo-
re sunt ægrotatiões quædã veluti podagræ & articuloꝝ dolores: ita & in aĩo glorię ap
petitio imodica: & mulierositas & cætera eiusdẽ generis. Est aũt ægrotatio morb9 cũ
imbecillitate. Morbus aũt opinatio vehemẽs eius rei quæ videatur expetẽda: & sicut
in corpore casu gignũtur ægritudines quas κατ αρρουσ και Διαρροια dicũt: putabilis
& pituita: ita & in aio sunt quædã ꝓcliuitates: vt inuidẽtiæ: contẽtiones ac similia. Es-
se aũt & bonas affectiões aiunt tres gaudiũ: cautionẽ: voluntatẽ: esse vero gaudiũ pla
cidum & constãs contrariũ dolori: rationabiléq; voluptatem. Cautionem vero malo
rũ declinationẽ cũ rõne timori contrariã quæ est declinatio sine rõne. Nã metuere exi
stimationẽ probati vicissitudinẽ quãcumq; statuerit peritus reꝝ: vt verbi gratia com-

mutare cū ordeo triticū: esse igit̄ ꝓducta quæ & existimatiōnē habēt: ut in eis qdem
quę ad aīum ptinēt igeniū: artē: ꝓfectum & his similia. In corporalib9 aūt uitā: sanita
tē: robur: bonā habitudinem: itegritatem: pulchritudinē. In eis uero quæ sūt exterius
diuitias: gloriā: nobilitatē & his similia. Cōtra āt superiorib9 i his quidē quę ad aīum
pertinēt obtusionem hebetudinem inertiā & his similia. Porro in corporalib9 mortē:
morbum: imbecillitatem: malā habitudinem. debilitatem: turpitudinē & his similia.
In exterioribus aūt paupertatem: obscuritatem: ignobilitatem & cætera i hūc modū.
Neq; uero ꝓducta sunt: neq; nō producta: quæ neutro se habēt modo. Præterea pro
ductorum alia qdē ꝑ se ipsa ꝓducta sunt: alia uero propter alia: alia & propter se ipsa:
& ꝓpter alia: per se ipsa qdem: vt ingeniū: profectus & similia: per alia vero vt diuitię:
nobilitas & cætera id genus: ob se ipsa vero & alia: vt valentia viuacitas sensuū incolu-
mitas: per se ipsa quidē quia per naturā sunt: per alia vero quia nō modico usui sunt: eo
dem se mō habet abductū contraria ratiōe. Officium aūt id esse dicūt: quod cur factū
sit ꝓbabilis ratio reddi pōt: pertingere aūt id ad arbores etiam & aiantes. Notari nāq;
& in his officia. Cæterū & a Zenone primo τοκαθηκον ita appellatum officiū ex eo
q; per quosdā veniat appellatiōe sumpta esse autem id actionē quādā naturalibus ap-
paratibus propriam. Nā ex his quę ſm appetitum gerūtur: alia quidē esse officia: alia
præter officium. Ea vero officia intelligenda quæ ratio faciēda suaserit: vt parentes ho
norate: fratresq; ac patriā tueri: amicos parare: illisq; adesse. Præter officiū sunt quæ ra
tio fugiēda suggesserit: vt est parētes negligere: fratrū omittere curā: amicis nō consen
tire: patriāq; aspernari: & cætera in hunc modū: quęq; aūt ratio fieri: neq; vetat: ea neq;
officiū esse neq; præter officiū: vt est festuca tollere: tenere stilū: vrceum & cætera id ge
nus. Atq; Alia quidē officia esse absq; errore: alia cū errore. Sine errore quidē vt se sen-
susq; tueri & similia. Quæ de sacrificijs: templorū instructiōibus: Instructiōibusq; cæ-
teris quæ sunt dijs gratissima. Colēdos itē parentes ac fratres post deos monēt: aiunt
aūt affectū & indulgētiā in filios ipsis esse naturalē malisq; inesse negāt. Peccata itē pa
ria existimant: vt chrysippus ait in quarto naturaliū quæstionū perseusq; & zeno. Nā
si verū vero maius nō ē: nec falsum falso maius erit: ita nec fraus fraude nec peccato pec
catū: Nā & q centū stadijs abest a canopo & qui vno: æque in canopo nō sunt. Itaq; &
qui minus peccat & q amplius: ęque in recto opere nō sunt. Heraclides m̄ tarsensis an
tipatri tarsensis necessarius: atq; athenodorus imparia peccata dicūt. Accessurū itē sa-
pientē ad rēp. nisi quid ipediat: vt chrysippus in p° de vitis ait. nāq; & vitia ꝓpulsaturū
& ad virtutē excitaturū ciues suos. Vxorem itē ducturū procreādorū liberorū cā: vt ze-
no ait in rep. Sapientē præterea nō opinaturū .i. mēdacio nō accessurū neq; assensurū cui
q̄: cynicāq; sectam amplexurū: esse .n. illam validā ac celerē ad virtutē viam: vt appol-
lodor9 in moralibus fatet̄. Gustaturū insup humanas carnes si ita casu obuenerit: So
lūq; sapientē eē liberū: malos aūt suos s: eē .n. libertatē p̄tatem operādi qua stulti & ma
li oīno careāt: eē aūt & seruitutē aliā quæ in subiectiōe cōsistat: & tertiā q̄ in cōditiōe ac
subiectiōe sit: cui opponit̄ dn̄atio & ipsa mala. Nō mō āt liberos esse sapiētes verū & re
ges. Cū sit regnū imperiū nemini obnoxiū: qđ de sapientibus solis asserit̄: vt chrysip-
pus ait in libro q; zeno ꝓprie sit usus noībus. Statuere .n: ait oportere pricipē de bonis
ac malis: hæc aūt malorū scire neminē. Siſr ad magistratus & iudicia & oratoriā solos il
los idoneos: neminēq; malorū. Esse itidē & i peccātes q; i peccata incidere nō possint: esse
q; inocuos: nā neq; alijs nocere neq; sibi: misericordesq; nō eē: neq; veniā alicui habere
neq; .n. p̄uaricaturos cōstitutos a lege cruciatus: nam cedere misericordiaq; & mansue-
tudo ipsa nulla inest animę aduersus cruciatus simulatiōe benignitatis: neq; illos arbi

trari duriores. Sapientē nihil eoꝝ admirari quæ videātur mirabilia & insperata vt cha
ronia fluxusq; maris ac reflexus & fontes calētium aquaꝝ atq; ignium euaporatiōes.
Enimuero neq; solitarius inquiūt sapiens viuet. Est.n. socialis per naturā atq; actione
gaudet: exercitationēq; suscipiet firmandi ac roborādi corporis cā: orabitq; inquiūt sa
piens ac vota faciet bona a dijs postulās: vt possidonius in primo de officijs: & hecato
in tertio de paradoxis aiūt. Dicuntq; eē amicitiā solos inter bonos quos sibi inuicē stu
dioꝝ similitudo cōciliet: posse consistere. Porro amicitiā ipsam societatē quandā esse
dicunt oīum quæ sunt ad vitā necessariam: cum amicis vt nobis ipsis vtamur: obq; id
amicū eligēdum ꝓnunciāt: amicoꝝq; multitudinem inter expetēda ponūt: inter ma
los cōstare nō posse amicitiam: cū nemine stultoꝝ esse litigādum: oēsq; stultos insani
re: neq;.n. prudentes esse: veꝝ per insaniæ æqualē stultitiā oīa gerere: Sapiētem oibus
benefacere sicuti & ismeniam dicim9 tibijs oibus bene cecinisse. Sapientē quoq; eē oīa.
Quippe perfectā illi potestatē a lege prestitam. Cæteꝝ maloꝝ: ac stultoꝝ quędā esse
quēadmodū & iniquoꝝ aliter qdē ciuitatis: aliter vtentiū dicimus. Virtutes sibi inuicē
ita cōnexas: vt q vnā habuerit oēs habeat: esse qppe illaꝝ cōes speculatiōes: vt Chry
sippus in p° de virtutib9: & Apollodorus i physice ſm antiquū morē: & Hecato i.iii.
de virtutibus aiūt: q.n. ꝓbus sit ea despicere & agere q̄ sint agēda: quę vero faciēda sint
ea & eligēda esse & sustinēda & distribuēda & pseuerāda. Sequunt̄ aūt prudentiā quā
dā cōsilioꝝ maturitas & intelligentia: tēperantiā vero ordinis cōstantia & ornatus. Iu
sticiā aūt æqtas & gratitudo: fortitudinēq; cōstātia atq; valētia. Placet aūt eis nullū in
ter virtutē & vitiū esse mediū. Peripateticis ecōtra iter virtutē & vitiū ꝓfictū facietib9:
quēadmodū.n. lignū aut distortū aut rectū oportere eē aiūt: ita iustū vel iniustū: neq;
vero iusti9 neq; iiusti9: at i cæteris silr. At virtutē Chrysippus qdē amitti posse: Cleā
tes vero nō posse ait: ille posse amitti p ebrietatē & atrā bilē: ille nō posse ob firmas: ac
stabiles cōprahēsiones: ipsam vero eē eligēdā. Erubescim9 deniq; in his q̄ male agim9
adeo qd sit honestū id solū scimus eē bonū: ipsamq; sibi sufficere ad bene beateq; viuē-
dū: vt ait Zeno & Chrysippus in libro de virtutibus: & hecato in secūdo de bonis. Si
.n. inqt magnitudo animi sola sufficit: qua oibus fastigio mētis trāscendamus: ipsaq;
pars virtutis ē. Profecto & virt9 sola sufficit ad beatā vitā: ea quoq; cōtēnens q̄ molesta
videt̄. Panæti9 tñ & Possidoni9 virtutē minime sufficere dicūt. Veꝝ opus ē bona vale
tudie & assuetia reꝝ & robore. Placet itē eis virtute ſp vti: sicuti Cleātes ait. Amitti.n.
nō pōt: sempq; pfecto aio vtet̄ sapiēs. Natura quoq; ius nō positiōe cōstare. sicuti & re
gē & rectā rōnem: vt Chrysippus in libro de honesto ait. Videt̄ aūt eis ne dissonantiā
quidē a philosophia discedere. Hac.n. rōne prius defecturā oēm vitā q̄ deffuturā phi-
losophiā: vt Possidoni9 in exhortatiōibus ait. Liberales quoq; disciplinas esse magno
vsui sapienti Chrysippus auctor ē. Placet itē illis nullū nobis ad aiantes cæteras ius
esse ob naturæ dissimilitudinē: vt Chrysippus in p° de iusticia: & Possidonius in p° de
de officijs tradūt. Amatuꝝ quoq; sapientē eos iuuenes q præseferāt speciē indolis: in-
geniumq; ad virtutē aptissimū: vt Zeno in libro de repu. & Chrysippus in libro de vi-
tus primo: & Apollodorus in libro de moralibus aiūt. Amorē vero adminiculū bene
ficētiæ ꝓpter appatētem venustatē: neq; cōgressus est veꝝ amicitiæ. Nēpe.n. Thraso
nidem & quidē cum haberet in potestate amatā: abstinuisse ab ea: ne odiretur. Esse igi
tur amorem amicitiæ nodum: vt Chrysippus in libro de amore ait: neq; eē cū in vino:
pulchritudinē: item virtutis esse florem: & cū triplex vitæ genus sit: speculatiuum: ac-
tiuū: & rationale: tertium istud eligendum dicunt. Quippe effectum a natura ratio-
nale; animal ad speculationē & actionem. Rationabiliterq; aiunt sapientem seipsum

educturum ex vita & patriæ & amicoꝝ causa: siue inter acerrimos doloris aculeos: siue mēbroꝝ mutilatiōes: aut incurabiles morbos illi occumbēdum sit. Placet item illis vxores quoq; cōes esse oportere apud sapiētes: vt quilibet illi congrediatur: quę sibi prior occurrerit: vt ait Zeno in rep. & Crysippus in libro item de rep. Diogene itidem Cynico: ac Platone huius cōtans auctoribus. Oēs. n. patrum instar æqua caritate diligemus: tolleturq; adulterij suspicio & zelotypia. Eā vero rempu. esse optimā quæ sit mixta ex regno & populati dominatu optimatumq; potentia atq; in moralibus quidem decretis huiusmodi sunt: pluraque huiusmodi tradunt non improbabili ratione subnixi. Verum ista summatim: ac veluti per capitula & elementa tetigisse sufficiat.

Cæterum phisicam rationem diuidunt in locum de corporibus & per principijs & elementis & dijs & finibus & loco & inani. Et ista quidē per species diuidunt: generaliter aūt in locos tres: de mundo: de elemētis: tertiūq; de causis. De mūdo locū in duas distingui partes dicunt. Vna. n. consideratione in ipsius ascisci societatem & mathematicos: per quā de fixis vagisq; syderibus disputant: puta si sol tantus sit: quantus videtur: & lunæ itidem quanta sit magnitudo: & de ortu occasuq; sydeꝝ: atq; cæteris huiusmodi quæstiōibus. Alteram eius cōsideratione esse quæ solis cōgruat physicis. qua si quæ sit illius substantia quęritur: ac de sole vtrum genitus an ingenitus sit: & vtrum aīatus sit: an vero inanimis corruptibilis ne an incorruptus: & prouidētia agatur: necne: ac in hunc modū de reliquis: Causalem quoq; rationē & ipsam esse bipartitā: Eius alteram speculationē medicoꝝ esse cōem quęstionem: qua inquirunt de principali animæ & de his quæ fiunt in aīo & de seminibus atq; eius generis cæteris. Reliquum vero mathematicos quoq; sibi vsurpare: quomodo. s. videmus: & quæ sit causa perspicacis phantasiæ: qua ratione constēt nubes tonitruaq; & irides & areæ & cometæ & his similia. Videtur a ūt illis duo esse reꝝ omnium principia: faciēs videlicet: ac patiens: quod igitur pant' sine qualitate esse substātiam materiam quod aūt faciat verbum deum eēt quod in ipsa sit. Hūc. n. quippe sempiternum per ipsam oēm singula creare. Ponit autem hoc decretū Zeno Citticus in libro de essentia. Cleātes quoq; in libro de Aromis & Chrysippus in primo physicoꝝ in fine. Archedemus quoq; in libro de elementis: & Possidonius in secūdo naturalis rationis. Differre aūt aiunt principia & elementa: nā illa quidem ingenita esse & corrūpi non posse: elemēta vero per igneā euaporationem corrumpi: sed & incorporea esse principia: & ipsa informia: hęc vero formata. Corpus aūt appellat Apollodorus in physica quod secetur in tria in longitudinē latitudinem & altitudinem. Id aūt & solidum corpus appellatur. Porro superficies est corporis finis: siue corpus longitudinē solam habens: ac latitudinem: sed carēs: altitudine. Hāc autem Possidonius in quinto de cælestibus & sm intelligētiam & sm substātiam reliquit. Linea planiciei finis est siue lōgitudo absq; latitudine: siue corpus solam habēs lōgitudinem. Punctus aūt est lineæ finis notaq; minima. Vnum quoq; deū esse: ipsumq; & mētem & fatum & Iouē multisq; alijs appellari noibus. Principio igitur illū cum esset apud se substātiam oēm per aerem in aquā conuertisse: & quemadmodū in foetu semen cōtinetur: ita & hanc serendi rōnem in humore talē residisse: materia ad operandum aptissime parata: ex qua cætera post hæc gignerētur. Tum genuisse primum elementa quattuor. ignem: aquā: aerem: terram. Differit ista Zeno in libro de vniuerso. Chrysippusq; ī primo physicorum: & Archedemus in quodā de elemētis. Est aūt elemētum ex quo primo prodeunt quæ fiunt & in quod extremū soluūtur. Esse aūt quattuor elemēta simul infectam seu incōpositam substātiam materiam. Esse autem ignē calidum: aquā humidā: aerem frigidum: terramq; arridā. Nō solum sed etiā adhuc in

aere inesse eandem partem. Summo igitur in loco ignem esse quem æthera dici opor
tet. In quo primum immobilium astroꝝ orbem esse natum. Deinde errantium: post
hunc aera. Tum aquam: extremum aũt oium terram: quam mediam oium esse. Mũ
dum vero tripliciter dicunt ipsumq̃ deum: quem ex omni substantia dicunt ꝓpriam
qualitatẽ: qui & incorruptibilis: & ingenitus sit opifex tãti operis cõponendi: vt quod
annis orbes suos peragat sol in se ipsum oẽm substantiã cõsumens: ac eam rursus ex se
ipso gignẽs. ipsumq̃ ornatum cęli mundũ esse dicunt. Tertium q̃ sit ex vtrisq̃ compo
situs: & ẽ mũdus ꝓprie qualitas vniuersoꝝ substãtiæ: siue vt ait Possidonius i metheo
ricis præceptis. q̃ constat ex cælo & terra & terrenis cælestibusq̃ naturis: siue q̃ constat
ex diis & hoibus eisq̃ rebus quæ horũ gratia conditæ sunt. Cælum aũt ex extrema cir
cũferentia in qua diuinum omne fixum: ac locatum est. Mundum quoq̃ regi: ac dis
poni ſm mentem: ac prouidentiã: ut Chrysippus ait in q̃nto de prouidentia: & Possi
donius in tertiodecimo de diis: mente per omnes illi⁹ partes pertingẽte: sicut & in no
stra anima contigit: sed ꝑ alias magis: ꝑ alias minus. Per alias. n. veluti habit⁹ recessit
vt ꝑ ossa: ac neruos: per alias veluti mens vt per pricipale. Sic igitur & mundum totũ
qui aial est & aiatus: ac rationalis habere principale suum æthera: vt ait Antipater Ty
rius in octauo de mundo. Chrysippus aũt in primo de ꝓuidentia: & Possidonius in
libro de diis: coelũ aiunt principale esse mundi. Cleantes vero solem. Chrysippus aũt
rursus a se dissidens in codẽ purissimum dixit: ac liquidissimũ æthera: quem ẽt primũ
asserunt esse deũ sensibiliter veluti infusum esse per aeria oia: cunctasq̃ aiantes & arbo
res: per terram aũt ipsam ſm habitum. Vnum esse mundũ & hunc finitum cotunda
globosaq̃ figura. Namq̃ ad motum esse hmõi orbem aptissimum: vt ait Possidonius
in quinto de ratiõe physica: & Antipater in libris de mundo. Extra ipsum aũt circunfu
sum esse vacuum imensum: quod sit icorporeum. Incorporeum aũt id esse quod a cor
poribus cõtineri queat: non aũt contineaẗ. Porro nihil in mundo esse vacuũ sed inter se
mirabili esse vnitate deuinctum. Id. n. cogere cælestium ad terrenam cõcordiam & cõ
gruentiam. De vacuo aũt disserit Chrysippus i libro de inani & in primo naturalium
artium: & Appollophanes in physica. Apollodorusq̃ & Possidonius in secũdo ratio
nis naturalis. Esse aũt incorporea ista similia. Tempusq̃ præterea esse incorporeũ: q̃d
interuallum sit mundani motus: huic præteritum q̃dem esse infinitum ac futuꝝ pre
sens aũt finitum. Placet aũt eis corruptibilẽ esse mundum quippe genitum eoꝝ ratio
ne quæ per sensus intelliguntur. Cuius & partes sunt corruptibiles: & totum. Partes
aũt mundi corruptibiles sunt. In se. n. inuicem mutanẗ. Est igitur corruptibilis mun
dus: ac q̃cquid mutari in deterius põt corruptibile est: & mundus aũt huic mutationi
& corruptiõi obnoxi⁹ ẽ. Nãq̃ & siccaẗ & i humorẽ soluiẗ. Mundũ vero fieri cũ ex igne
substantia per aerem versa in humorem fuerit. Deinde crassior ipsius pars effecta fue
rit: terra porro subtilior in aerem cesserit. Eademq̃ magis: ac magis extenuata in igne
euaserit. Tum ex his permixtis exortas esse animantes: & arbores & alia genera mun
danæ creaturæ. De generatione igiẗ & corruptione mũdi: & Zeno in libro q̃ de toto
inscribiẗ disputat: & Chrysippus in p̃rio physicoꝝ: & Possidoni⁹ in primo de mũdo.
Cleantesq̃ & Antipater in. x. de mundo. Porro Panætius corruptibilem asserit mun
dum: q̃ aũt sit animal mundus & rationale & aiatum: & intelligibile: & Chrysippus
in primo de ꝓuidentia disserit & Appollodorus in physica & Possidoni⁹. Sic aũt ani
mal quod sit substantia animata sensibilis. Animal. n. eo quod nõ sit animal præstan
tius est. Nihil autẽ mundo præstantius est. Est ergo animal mundus Porro animatũ
esse inde manifestum est: q̃ anima nostra inde veluti auulsa sit. Boethus autem ait nõ

esse animal mundum. Vnum autem esse & Zeno in libro de toto: & Chrysippus &
Apollodorus in naturalibus & Possidonius in primo naturalis ratiõis tradunt: omne
aũt dicitur: vt ait Apollodorus. Mundusq; & sm alterũ modum id quod ex mũdo &
exteriore vacuo constat: Mundus igit̃ finitus est. Sed inane illud infinitum. Cæterũ sy
dera illa quidem quæ fixa sunt cũ cælo toto vna circunferri. Errantia aũt suis motibus
agi. Porro Solem obliquum iter peragere per signiferũ orbem. Lunamq; similiter nũc
plenam esse: nunc cornibus fulgere. Esse aũt Solem quidem purissimum ignem: vt ait
Possidonius in decimo septimo de cælestibus. Ac terræ molem sua magnitudine vin-
cere vt idem ait in decimo sexto naturalis rationis. Esse item orbicularẽ ad mundi ra-
tionem idem ipse auctor est. Ignem ergo esse quod oia ignis peragat munera: maio
rem aũt terræ globo quod ois ab illo illustretur. Neq; ipsa mõ sed etiam cœlum. Id &
quod Terra coni instar: vmbram faciat maiorem esse significat. Omnibus aũt ex par-
tibus cerni ꝓpter magnitudinem. Lunam vero plus hr̃e de terra quippe quæ illi ꝓpi-
or est. Nutriri aũt hæc ignea & astra cætera. Solem qdem ex mari magno quod sit in
tellectualis vapor. Lunam vero ex potabilibus vndis: quod sit permixta aeri: ac vicina
terræ: vt Possidonius in sexto de ratione naturæ ait: ex terra cętera. Putãt & sydera glo
bosa esse & imobilem terram. Lunamq; ꝓprio carere lumine. Sed id a sole mutuari.
Deficere aũt solem quidem cum ante illum ex ea parte qua terras respicit se apposuerit
luna: vt in libro de toto scribit Zeno. Apparet enim qñ ex concussione mutua illum
occulit: rursumq; restituit. Notat̃ id maxime per vas ęreum patens in quo sit aqua: lu
nam vero cũ in terræ inciderit vmbram: quocirca tunc solum hoc defectu laborare: cũ
plena fuerit: & quidem cum per diametrum soli mensibus singulis obiecta sit. Nam
cũ obliquo motu contra solem moueat̃. Latitudine differt: cum vel ad australem: vel
ad septemtrionalem vergit plagam: cum tñ illius latitudo ad solis & eam quæ media
interiacet latitudinem venerit. Deinde fuerit. emensa solem: tunc deficit. Mouetur aũt
eius latitudo per ea quæ media sunt in Chelis & scorpio & ariete & thauro: vt ait Possi
donius. Deum vero esse animal imortale: rationale: perfectum siue intellectuale bea
tum: a malo omni remotissimum: ꝓuidentia sua nundum & quæ sunt in mundo di-
sponens oia non tñ inesse illi humanæ formæ liniamenta. Cæterũ esse quidem opificem
imensi huius operis: sicuti & patrem oium. Communiter aũt & ipsius partem: quæ per
oia penetret: eamq; multis appellari noibus iuxta ꝓprietates suas. Namq; Iouem di-
ci quod o͏̃s iuuet: eumq; græce Δια appellari: quod per ipsum sint oia. Eundem ζηνα
vocari: quod vitæ oium sit auctor αθηναν aũt quod in æthere distentum sit principa
le eius ipsum ηραν vero quod in aere. ηφαιστον quod i artificiali igne. και ποσειδωνα
quoq; quod in humore. δημητραν quæ qđ in terra. Similiter & appellationes alias
probabili quadam ratione interpretati sunt de diuina substantia. Zeno ait nundum
totum atq; cælum. Chrysippus quoq; in primo de dijs: & Possidonius in primo de di
is: & Antipater in septimo de mundo: aeriam ipsius substantiam tradunt. Boethus au
tem in libro de natura dei substantiam fixorum syderum dixit: naturam vero aliquan
do quidem exponũt quæ continẽt mundum. Aliquãdo vero quæ germinare humum
facit: nasciq; super terram oia. Est aũt natura habitus ex se ipso motũ accipiens iuxta
seminalẽ rationalem: efficiẽsq; & continẽs quæq; ex ipso sunt staturis diffinitisq; tẽpo
ralibus: eaq; faciens a qbus discreta per naturã est. Hanc aũt & voluptati ꝑferre cõmo
dum qđ ex hois constat opificio. Fato aũt fieri oia Chrysippus in libris de fato: & Pos
sidoni9 i secũdo de fato & zeno: Boethus quoq; in primo de fato tradunt. Est aũt fatũ
cõnexa rerũ series siue ratio per quã mundus administrat̃. Diuinationẽ item oẽm aũt

subsistere siue etiam esse prudentiam. Ipsamq; per ascensus quosdam artem diffiniũt:
vt ait zeno & Chrysippus in secũdo de diuinatione. Athenodorusq; & Possidonius in
duodecimo de ratione naturę: & in quinto de diuinatione. Panætius aũt hanc non sub
sistere dixit. Enimuero rerũ oĩum substantiam primam materiã dicunt: vt & Chrysip
pus in primo rerũ naturalium & zeno. Est aũt materia ex qua quodlibet fit. Appellat-
q; dupliciter materia scilicet atq; substantia siue illa oĩum siue rerũ singularũ. Ac veluti
particularium causa. Ac oĩum quidem materia neq; maior neq; minor efficitur. Est au
tem alia corũ quæ in parte sunt. Corpus autem esse substantiam diffiniunt: idq; finitũ
vt antipater ait in secundo de substantia: & appollodorus in physica: passibilisq; est. vt
idem ait. Nam si esset immutabilis nulla ratione quæ fiunt ex ea fieri possent. Hinc &
illius sectio in infinitum redit: quam infinitum Chrysippus ait: Nihil enim ĩfinitum
est: in quod sectio cadit. Verũ finita est. Concretiones item fieri per totum vt Chrysip
pus in tertio naturalium ait: & non per circũscriptionem: & appositionem: qppe vini
modicum pelago iniectum aliquamdiu dorso se æquoris intendens obluctabit: post
modum deffluet atq; vna corrumpet. Quosdam item esse dæmones dicunt: qbus in
sit hominum miseratio: inspectores humanarũ rerũ: heroas quoq; solutas corporibus
sapiẽtem animas. Porro ex his quæ manat ab aere: hyemem qdem esse aiunt aerem su
per terram algidum ob solis in anteriora processum. Ver aũt temperiem aeris qñ suo
ad nos cursu sol agit: æstatem vero eminentem terræ aerem confotum: & calefactum
solis ad septemtrionem cursu. Autumnum quoq; fieri recursu solis a nobis ad ea loca
a quibus fluunt: Cęterũ eiuscemodi tempestatum gignendarũ auctorem esse solem nu
bes euaporantem. Irim vero reflexos esse ab humidis nubibus radios: siue vt ait Possi
donius in cælestibus declaratio scissuræ solis. siue lunæ in nube roscida cõcaua atq; cõ-
tinua ad imaginationem veluti in speculo conspicans magni orbis circũferentiam. Co
metas aũt & pogonias & faculas ignes esse subsistẽtes qñ crassior aer ad æthera loca p
uehit. Iubar aũt repentini ignis incendium qd cito per aerem fert. Longitudinisq; phã
tasiam insinuat. Pluuiã vero conuersionem ex nubibus in aquã cum siue ex terra siue
ex mari vi solis sursum elatꝰ humor effectu caruerit. Eam vero congelatam pruinã di
ci. Grandinem vero cõcretam nubem a vento cõminutam. Niuem aũt humorem ex
cõcreta excussum nube: vt ait Possidonius in octauo de ratione naturæ. Coruscationẽ
accensionem nubiũ quæ a vento illudant: atq; irrumpant: vt Zeno in libro de toto.
Tonitruũ vero fragorem esse: q ex nubiũ collisione perficit. Fulmẽ aũt incensionem
validã vehementi cũ ĩpetu terris irruẽtem: cũ inuicem vi ventorũ collidunt nubes atq;
pumpunt. Alij conuersionẽ ignei: ac flãmantis aeris violenter delapsam. Typhonem
vero fulmen violentũ magna vi spiritus demissum: siue fumantẽ spiritum rupta nube
dilapsum: pñterea nubem igni circũfusam cũ flatu in terræ concaua siue cõcluso & co
artato spiritu in terrã: vt ait in. viij. Possidonius. Esse aũt illius plura genera. s. terremo
tus: hiatus: illuuies: ebullitiões. Placet aũt eis & ordinẽ ita se habere. Terram mediam
centri rõnẽ obtinere: postq̃ globosam aquã & ipsam: idẽ hñe centrũ cũ terra. Ita ĩ aqua
terrã esse post aquã rotũdã aerẽ sphæræ instar. Esse aũt in cælo circulos quinq;. Ex his
primũ septẽtriõalem q semp appareat. Secundũ tropicũ æstiuum. Tertiũ æquinoctia
lem. Quartũ hyemalem tropicũ. Quintum antarticũ q non appear. Dicunt aũt para
lelli: q nõ ĩ se inuicẽ conueniũt. Describunt tñ circa idem centrũ. Porro Zodiacus: id-
est signifer circulus obliquus ẽ: qppe paralellos lustrãs. Quinq; aũt sunt Zone super
terrã. Prima australis sup arcticũ circulũ rigore frigoris inhabitabilis. Secũda tẽpera
ta. Tertia nimia vi æstus inhabitabilis: q̃ torrida dr. Quarta tẽperata. Quinta septem

trionalis itidem frigore inhabitabilis. Opinant̃ item naturam ignem esse artificialem suo itinere ad generationem tendere: idest spiritũ ignis specie artisq; presefereñtem. Animam vero sensibilé eamq; esse nobis insitum & ingenitũ spiritum: ió & corpus esse ac durare post mortẽ: esse tñ obnoxium corruptioni. Cæterorũ mundi aĩam esse ĩcorruptibilem cuius ptes sint animantiũ aĩæ: zeno aũt Citticus & Antipater in libris de aĩa: & Possidõius aĩam spiritum calidũ dicũt. Hoc.n. spirare nos atq; ab ipso moueri. Cleanthes qdem oẽs pdurare quas hic spiritus candor attigerit. Chrysippus solas sapientiũ perpetuat aĩas: partes aũt aĩæ octo esse dicunt: quinq; sensus: & quę nobis in sunt seminales ratiões: vocalemq; & rationalem partem: videre aũt cum id qd' intersum visum subiectũ q̃ lumen é in coni intendit̃ spẽm: vt Chrysippus in secundo naturaliũ ait. Apollodorusq; eqdem aeris illam partem quæ cõi speciem habet prope visum. Basin vero ,ppe id qd' cernit̃ fieri: quasi igit̃ per virgam intento aere qd' videat̃ renunciari. Porro audite cũ is qui medius inter loquentẽ & audientem é aer verberat̃ orbiculanter. Deinde agitatus auribus influit: quemadmodũ & cisternæ aqua p orbes iniecto agitat̃ lapide. Somnũ vero fieri cũ vis sensibilis circa principale soluit̃ nosttum. Cãs vero perturbationũ reddunt eas: q̃ circa spiritũ fiunt cõuersiones. Semen aũt esse dicunt: quod eiusmodi gignere põt a quibus quoq; ipsum discretũ sit. Porro hominis semẽ qd' emittit hõ vna cum humido aĩæ cõmisceri partibus ,p commixtione maioris ratiõis: Id aũt chrysippus in secũdo naturalium ait spiritũ esse fm substantiam: idq; ex iactis in humum seminibus constare: quæ cũ antiquata fuerint nõ iam nascunt̃: quod scilicet spirauerit illoꝝ virtus. Atq; ex oĩbus corporis partibus defluere id ait sphærus. Omnes ergo gignere corporis partes. Porro fœminæ semen infœcundũ esse aiunt: ĩbecillumq; ac modicũ: & aqueũ vt sphærus ait: Principalẽ vero potissimam ac ,ppriã esse aiæ partem: in qua phantasiæ appetitusq; gignant̃: atq; vnde sermo amittat̃. Id aũt in corde esse: sed.n. ista fm illos de rebus naturalibus quãtum sufficere ad p̃sentis operis cõpendium arbitrati sumus hactenus sunt dicta. Quænã vero sint in quibus illoꝝ sententię differant breuiter ad notandũ. Aristochius phalanthusq; cognomẽto siren finẽ esse dicunt ad aliqd inter virtutes ac vita indifferẽter viuere nullam quãlibet modicã varietatem reliquẽdo: sed æq; se in oĩbus habendo. Esse aũt sapientem p̃claro histrioni similẽ qui siue thersitæ siue agamenonis personã fingat: vtrumq; decentissimo gestu imitatur. Naturalẽ item ac rationalem locũ sustulit: dicens aliũ qdem esse supra nos: aliũ nihil ad nos. Solam aũt q̃ mores instituat partẽ ad nos pertinere. Similes aũt esse oratiões dialecticas dicebat araneaꝝ telis: q̃ & si qd artificiosum indicare videant̃ inutiles sunt. Virtutes quoq; neq; plurimas inuexit: vt zeno: neq; vnãquæ multis appellat̃ noibus: vt megarici. Sed & idquoq; qd' ad aliquid hr̃e dicit̃. In hunc aũt modũ philosophans atq; in synosarge disserens ferme obtinuit: vt sectæ ,ppriæ inuentor diceret̃. Milciades deniq; & diphylus aristonij appellabant̃. Erat aũt illi magna persuadendi vis: plebiq; se maxime accõmodabat. Vnde & de illo Timon ait: Et si quis aristonis de stirpe populũ attrahens. Cõgressus aũt polemoni vt diocles ait Magnesius. Cũ zeno longũ incurrisset morbũ sñia decessit: maxime aũt stoico dogmati ille intẽdit animum quo dicunt sapientẽ esse opinabilẽ. Cui p̃sæus reluctatos geminos fratres induxit: vt alter eorũ his illi depositũ daret. Alter deĩde reciperet atq; ita herentẽ coarguit. Exercebat aũt aduersus arcesilaũ inimicitias. Vnde cũ vidisset tauꝝ mõstruosum matricẽ habentẽ me miseꝝ inqt. Datũ est Arcesilao epicherema aduersus euidentiã. Academico cuidã qui quã se cõprehendere negãti. Ergo ne inqt hunc iuxta te sedentẽ nõ vides: Negante illo quis ergo te inqt excæcauit: quis ipsa lumina abstulit: Ferũtur eius ista volumina. Ex

hortationum libri duo: de zenonis dogmatibus dialogi: de scholis sex: de sapientiæ ex eratorie septē: Amatoriæ exercitatiōes: cōmentaria: de inani gloria cōmentaria qnde cim: cōmētarij tres: de vsu vndecim: aduersus oratores: aduersus alexim rescripta: aduersus dialecticos tres. Ad Cleanthē epistolaꝝ libri qttuor Panætius aūt & sosicrates solas epistolas ipsius esse dicūt: Cætera pipateci aristonis. Hūc fama ē cū caluus esset æstum solis excepisse capite: atq; ita vita functū esse: lusimus aūt & in ipsum hoc mō.

Quid dum senex esses ariston & caluus
Solitaput summum dedisti coquendum:
Quærens calorem nempe plusq̄ oporteret
Diem neq; volens reperisti frigidum.

Fuit aūt & alius aristo iulieres peripateticus: alius itē musicus atheniensis. Quartus tragicus poeta. Quintus a læensis qui artes oratorias scripsit. Sextus alexādrinus peripateticus. Herillus aūt Chalcedoniēsis finem scientiā dixit: qđ ē semper viuere: cuncta referēdo ad viuendū cū scientia: ne in ignorantiā dejciamur. Esse aūt scientiam habitum in phantasiaꝝ acceptione non verbis explitabilem. Aliqñ dicebat nullum esse finem. Sed fm casus varios & tes imutari ipsum: vt si idem æs & alexādri fiat statua & socratis differre aūt finem & eam quā dicit ὑποτελίδα idest fini subiectam. Hanc.n. & ceosq; sapientes nō sunt cōspicari: illum neminē nisi solū sapientē. quæ aūt inter virtutem & vitiū sint indifferentia. Sunt eius libri breues qdem sed succi ac sensus pleni: continētq; cōtradictiones aduersus Zenonē. Fert eum pueꝝ cōplures adamasse quos zeno cū vellet auertere tonderi coegit herillum: illosq; ab eo auertit. Sunt autem eius libri de exercitatione: de perturbatiōibus: de opinatione: Legifer. μαιευτικὸς antiphero magister: parans: dirigens: mercurius: medea: dialogi questionū moralium. Dionysius vero finē dixit voluptatē. Eum in oculoꝝ dolorē incidisse teo .n. cruciatus acriter dolorē dicere noluit indifferentē. Erat aūt diophanto patre natus: & ciuitate heracliataq; vt ait Diocles: primo qdem audiuit heraclidē ciuem suū. Deinde alexinū: postremo Zenonē: principio qdem studiosus admodū omnigenis se poematibus addixerat. Aratum tñ carius amplectabat: quē & imitari satagebat. Demū cū discessisset a zenone sese ad cyrenaicos cōtulit ac palā lustra ingrediebat. Cæteraq; sub oīum gere bat oculis quæ ad voluptatē pertinerent: Cumq; ad octogesimum vitæ annū peruenisset inedia cōsūptus interijt. Ferunt aūt eius libri: de sedatione perturbationū duo: de exercitatione duo: de voluptate quattuor: de diuitijs & gratia & cruciatu: de hominū vsis de fœlicitate: de antiquis legibus: de his quæ laudant: de barbaricis consuetudinibus. Extiti qdem a stoicis decretis deuiauerūt. Successit aūt zenoni Cleanthes de quo dicendum nunc est.

¶Cleanthes.

Leanthes Phanij filius Assius: vt antisthenes ait in successiōibus: primum qui
c dem pugil fuit: pfectus aūt athenas cum dragmis quattuor: vt quidam aiūt: congressusq; zenoni studiosissime philosophatus ē: inq; eisdem decretis perstitit: Memoriæ pditum est ipsum laboriosissimum fuisse: adeo vt inopia cogente se mercenarium faceret ac noctu quidem in hortis hauriret aquas. Interdiu aūt operam studijs liberalibus daret: vt & phreantles idest exhauriens puteos appellaret. Aiunt illum cū pertract9 esset ad iudicium redditurus rationē. Vnde adeo robustus ac tam boni habitus viueret: hortulano apud quē id muneris implebat: ac muliere penes quā farinas pinsabat testibus victus sui vsum absolutū esse. Areopagitasq; admiratos decem illi minas dari censuisse: zenonē aūt accipere illum vetuisset. Aiunt aūt & antigonum sibi tria milia dedisse: Item cū ad speculum quoddam puberes duceret venti fla-

tu pene denudatum esse ac sine tunica apparuisse. Qua ex re plausu exceptum atq; ab
atheniensibus fuisse honoratũ: vt ait demetrius magnesius in æquiuocis. admirationi
igit̃ ob eam quoq; rem habitus est. Aiunt Antigonum auditorem illius cũ rogaret cu
ius rei gratia hauriret: audisse tum solum haurio? nunquid nõ effodio & rigo & cætera
facio philosophiæ cã? Nempe.n. & Zeno illum ad id exercebat: iubebatq; obolum si-
bi ex labore afferre. Coactam aliqñ stipem in medium familiarium intulit dicens: Cle
anthes quidem Cleanthem alium posset nutrire si vellet. Qui vero vnde nutriantũ fa
tim habent ab alijs quærunt quæ sunt ad vsum vitæ necessaria & qdem remissius philo
sophãtes. Ea igit̃ ex causa secundus hercules Cleanthes dicebat̃. Erat illi quidẽ eximiũ
studium: cæter; ingenium obtusum atq; tardissimum eam tñ tarditatem ingenij labo
re studio ac diligentia vincebat. Vnde & de ipso sic Timon ait. Quis est iste aries viro
rum qui circuit orbem verbo; parcus & cætera. Cumq; a condiscipulis obiurgaret̃ to
lerabat: & cum diceret̃ asinus nõ abnuebat dicens solum se ferre posse zenonis sarcinã:
& cum aliqñ probro sibi daret̃ quod esset timidus: At ideo inquit pa; pecco. Suam
vero inopiam diuitum opibus præferens dicebat dum illi pila ludunt: ego duram in-
fructuosamq; humum exerceo. Sæpe cum foderet seipsum increpabat. Quẽ audiens
aristoteles: quẽ inquit obiurgas? Et ille ridẽs senem inquit canum quidem sed excor-
dem & amentem. Cum diceret quidam arcesilaum vitæ officia negligere: quiesce in-
quit neq; vituperes. Ille enim & si verbis officium tollit: operibus tñ commendat. Ad
quẽ arcesilaus nõ inquit adulationes admitto & Cleanthes. Ad equidem ait tibi adu-
lor: q dixi alia te facere alia dicere. Rogante quodã quidnam filio crebro ingerere debe
ret: illud ait electre sile sile tenue vestigium. Lacone quodam dicẽte laborem esse bo-
num gestiens ait sanguine præclaro es dulcis nate. Dicit aũt Ecato in vsib9: cum cum
adulescens qdam formosus dixisset si pulsans ventrem ventrizat: num & pulsans co-
xas coxizet dixisse habens tu adulescens coxizationes: voces ,pportionales: proportio
nales res oĩno non significant. Adulescenti cuidam dissetẽs an sentiret rogauit. annuẽ
te illo cur iquit ego te sentire nõ sentio? Sositheo poeta in theatro coram se dicẽte quos
cleãthis insania vastat: eodem vultu & habitu perstitit. Qua ex re permoti auditores
huic applaudentes sositheum abiecerunt. Agenti penitẽtiam quod illum hoc maledi-
cto incessisset respõdit dicẽs. indecens esse liber; patrem atq; herculem a poetis illud:
nec irasci: se aũt leui maledicto indignari. dicebat peripateticos idem ferme pati quod
lyræ quæ cum bene sonent seipsas tamen non audiunt. Fert̃ cum diceret sm zenonem
ex specie comprehendi posse mores: adulescentes quosdam scurras adduxisset ad illũ
libidinosum rusticum callis duratum: & illum vt de more eius sentẽtiam ferret rogas
se. illum cum aliquãdiu hæsisset iussisse abire hominem. Vt vero abire cœpit gestu il-
lum agnoscens hẽo il um inquit Cleanthes. mollis ẽ Cuidam soli secũ loquenti homi-
ni inquit loqueris nõ malo. exprobrante sibi quodam senectutẽ & ego inquit abire vo-
lo. Cũ vero me sanum oĩa ex parte confidero scribentemq; ac legentem rursus maneo.
Aiunt illũ quæ a zenone audierat testæ bobusq; ossibus inscribere solitum: cũ pecu-
nijs careret qbus chartas emere posset. hoc vite instituto clarus obtinuit vt zenoni suc
cederet. Et qdem cum plures essẽt illius memorabiles discipuli zenonis. Reliquit aũt
pulcherimos libros de tempore: & physiologia: zenõis. ij. eraclii expositionum libri
quattuor: de sensu: de arte: aduersus Democritum: aduersus aristarchum: aduersus
herillum: de appetitione. ij. antiquitatũ: de dijs: de gigantibus: de hymenæo. de poe
ta: de officio. iij. de cõsilio: de gratia: exhortatorius: de virtutibus: ars amatoria: de ho
nore: de gloria: de igenio: de gorgippo: de inuidẽtia: de amore: de libertate: politicus:

de consilio: de legib9: de iudicando: de instituto: de oratiõe. iij. de fine: de honestis: de actibus: de sciẽtia: de regno: de amicitia: de symposiis: qd eadem sit virtus viri & foeminæ: quod sapiens sophista: de vsu duo. Διατριβῶν. de voluptate: de proprijs ambiguis: de dialectica: de modis: de prædicamẽtis. Hæc ab illo scripta sunt. Morit autem hoc mõ. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis aũt ĩtercidentibus biduũ toto cibo abstinuit atq; ita conualuit vt medici illo omnes consueta permitterent. Ea illum licentia minime vsum fuisse. sed & cõtra sine cibo perstitisse dicentem iter iam sibi confectũ esse: atq; ita media cõsumptum exhalasse animam. Cum vt qdam volunt zenõis æquasset annos audissetq; illum annos. xviii. lusimus & nos ad hunc sic.

Laudo cleanthem: sed magis laudo ditem.
Non est enim passus senem cum vidisset.

Post hac remissionem habere cum tm̃ hausisset in mortalibus vitę tempus: vt prædiximus post zenonem audiuit & sphęrus bosphorãus: q cũ in liberalibus studijs multum pfecisset alexandriam ad Ptolemæum philopatera se contulit. Orto aũt sermone aliqñ de opinatione sapientis. Sphæroq; illum negãte opinari: volens illũ rex arguere mala punica cærea iussit apponi. Sphæro aũt decepto exclamauit rex fallaci illũ dicens consensisse phantasiæ. Ad quẽ sphærus pmpte ac parate sic respondens ait cõsensisse se nõ esse ea mala punica: sed pbabile esse mala punica esse. Differre aũt cõprehensibilem phantasiam a pbabili. Mnesistrato se accusanti cur Ptolemeum nõ dixit regẽ esse. At inquit eiusmodi cũ sit regem quoq; esse Ptolemæum dico. Scripsit aũt ista volumina: de mũdo duo: de elementis seminis: de fortuna: de minimis aduersus atomos & simulacra: de sensibus: de heracliti. v. diatribus: de morali instituto: de officio: de appetitione: de perturbationibus duo: de regno: de laconica rep. de lygurgo & socrates tres: de lege: de diuinatione dialogos amatorios: de eretriacis philosophis: de similib9: de diffinitionibus: de habitu: de his quibus contradicit. iij. de oratione: de diuitijs: de gloria: de morte: artis dialecticæ. ij. de prædicamentis: de amphibolojs: Epistolas.

¶Chrysippus.

c Hrysippus appollonij filius solensis siue tarsensis: vt alexander in successionibus ait: discipulus cleãthis fuit. prius hic longa exercitatione emẽsa Zenonis siue cleãthis vt diocles & plurimi tradunt auditor fuit: a quo adhuc viuente recessit: nec in philosophia mediocris fuit vir ingeniosus ac acutissimus ĩ oi genere orationis adeo vt in plerisq; dissentiret a zenone atq; a cleãthe ipso: cui sæpenumero dicebat solius se dogmatũ doctrinæ indigere. Nam pbationes se reperturũ. Quotiẽs vero aduersus illum differendo egisset: penitẽtia tanta ducebat vt crebro diceret: Equidẽ alias vir sum fortunatus preterq̃ in cleanthẽ: In hoc fœlix nõ sum. Adeo aũt in dialectica insignis fuit: tãtæq; apud oẽs gloriæ vt plerisq; dicerẽt si apud deos vsos esset dialecticæ non sucurã aliam q̃ chrysippeam. Cetex cũ esset rex fœcundissimus non vsq; adeo dictione clarus fuit: laborisq; patientissimus vltra omnes fuit: qd ex eius voluminibus cõstat: quæ sunt numero septingenta quinq;. Ea vero tam multa cõscripsit: qd de eadem re sæpe scribere aggrederet: omneq; qd incideret mandaret litteris: ac sæpe emendaret magnaq; testimonioꝝ nube vteret. Adeo vero id in cõsuetudine habuit vt cum in quibusdam opusculis euripidis medeã totam inseruisset: & quidam habens librꝝ in manibus interrogaret quod nam i esset. Chrysippi inquit medea est. Appollodorus quoq; atheniensis in collectione dogmatũ cũ vellet asserere quæ epicurus viribus suis fretus conscripsisse absq; cuiuspiam adminiculo essent incomparabiliter plura q̃ chrysippi opera: sic ad verbũ dixit. Nam si quis tollat de chrysippi libris quæq; aliena sunt

appofita:vacua illi charta relinquetur. Ita ferme appollodorus. cæterq̧ anus quædam
quæ illi assidebat auctore diocle dicebat quingentos illũ versus quottidie scribere soli-
tum. Hecato aũt venisse eũ ad philosophiam dixit: cũ illius patrimonium in regium
usum inuectum esset. Erat aũt imbecillo tenuiq̧ corpusculo vt ex eius imagine: quę in
ceramico ẽ videre licet: quæ ferme ꝓximo equite occulit᷑. Quo circa illum carneades
chrysippum vocabat. Ei cũ probro dare᷑: cur apud aristonẽ cum plurimis nõ se exer-
ceret. Equidẽ inquit si inter plurimos intẽderem nũq̃ philosopharer. Ad dialecticum
Cleanthi imminẽtem eiq̧ callidas conclusiunculas tẽdentem: Define inquit grandẽ na-
tu a grauibus rebus abducere. Nobis aũt iunioribus ista ꝓpone. Rursus illũ quidam
seorsum nescio qd quærens modeste alloquebat᷑. Vbi vero cõspexit accedẽtem turbã
contẽdere cœperat: ad quẽ ille Hei mihi frater obtutus perturbat᷑ tuus. Sed cito po-
ne rabiem recteq̧ senti. In potationibus aũt agebat quietẽ crura tantũ agitãs: ita vt an-
cilla diceret chrysippi sola inebrian crura. Adeo aũt alta de se sentiebat vt cũ rogare᷑ a
quodã cui cõmendaret filium dixerit mihi: Nã si quẽpiam mihi excellere putarem ipse
apud eũ philosopharer: vnde de ipso dictũ esse aiũt solus sapit: cæteri vmbre agitant᷑.
Et nisi Chrysippus fuisset porticus nõ esset. Tandẽ vero arcesilao & lacide vt Sotion
in. viii. ait in academiã aduenientibus se ad philosophãdũ cõiunxit. Quã ob cãm & cõ
tra cõsuetudinẽ & ꝓ ipsa disseruit & de magnitudinibus ac multitudinibus academi-
coꝶ argumentis vtens. Hunc in cantãdi ludo philosophantẽ hermippus ait: a discipu-
lis ac sacrificium vocatũ fuisse: ibiq̧ cũ oblatũ dulce merũ hausisset angustijs spiritus
fatigari cœpisse atq̧ ita demũ quinta die defunctũ eẽ: cũ septuaginta & tres vixisset an
nos olympiade vt ait appollodorus in chronicis. cxliij. Et in hunc ẽ nostrũ epigrãma.
Chrysippus nimio suffusus munere bachi
Obscura & vertigine captus.
Nunq̃ porticibus patriæq̧ animæq̧ pepercit.
Persephones sed testa subiuit.
Sunt q dicãt risu cõprehensũ expirasse. Nã cũ asinus mãducaret ficus aniculæ dixisse
vinũ asino sorbẽdũ daret: nimioq̧ risu detentũ exhalasse aiam. Vide᷑ aũt aspernator
imodice fuisse: q tã multa scripserit regũ neminẽ nũq̃ laudauerit. Sola aũt anicula cõ
tẽtus erat vt ẽt demetrius i homonymis ait. Deniq̧ cũ Ptolemeus Cleantẽ lr̃is orasset
vt vel ipse ad eũ ꝑgeret vel quẽpiã ex suis mitteret sphærus qdẽ ꝓfectus ẽ. Chrysippus
aũt renuit. Accersitis aũt sororis filijs aristocreõte & philocrate coactis discipulis pri-
mus ausus ẽ sub diuo scholã in lycio hr̃e vt ꝑdictus demetrius scribit. Fuit aũt & alius
chrysippus gnidius medicus: a quo Herasistratus testat᷑ multa didicisse. Alterq̧ hu-
ius filius Ptolemęi medicus q calũnia passus flagris cęsus ac supplicio affectus ẽ. Ali-
us itẽ herasistrati discipul9: Quartusq̧ poeta georgicoꝶ scriptor. Porro hic ipse phũs
qbusdã in hũc modũ interrogatiũculis vti solebat. Qui mysteria ꝓphanis dicit ipius
ẽ. Dicit aũt mysteria ꝓphanis hiærophãta: Est ergo ipius hiærophãta. Itẽ est quoddã
caput. id aũt nõ hẽs. Est aũt caput aliqd: nõ ergo hẽs caput. Itẽ qd ẽ in vrbe id ẽt in do-
mo ẽ. Nõ est aũt puteus i vrbe ne i domo igit᷑. Aliud q megaris ẽ: athẽis nõ ẽ. Est aũt
hõ megaris: nõ igit᷑ ẽ hõ athẽis. Aliud qd loq̃ris: id p os tuũ trãsit: currꝰ ãt loq̃ns: cur-
rus ergo p os tuũ trãsit. Itẽ si qd nõ amisisti hoc hẽs: cornua ãt nõ amisisti: hẽs ergo cor
nua. Alij eubulidis hoc ẽe aiũt. Nõ desunt q & chrysippũ lacerẽt dicẽtes illũ cõplura
turpiter obscœneq̧ scripsisse. Nã i eo ope qd de antiqs physiologis scripsit fœda de Iu-
none fingit ac Ioue ea dicẽs sexcẽtis fere versibus quæ nemo nisi illoco ore dixisset. Tur
pissimã. n. aũt hãc fingit historiã: & si vt naturalẽ laudat lustris magis cõuenientem

q̃ diis. prreterea & quę apud eos qui de tabulis vel pugillaribus scripserunt separata.
neq̨.n. apud polemonē neq̨ apud Ipsicratē esse: sed ne apud antigonū quidē ab illo fi
cta esse. In libro āt de repo. matribus cōgredi & filiabus & filiis: Eadē in libro de his q̃
per se ipsa nō sunt appetēda statim in pricipio loquit̃. In tertio āt de iure ad mille ver-
sus defunctos ēt vorare iubens. In secūdo aūt de substātia & copia ꝓuidere dicēs quo
pacto sapienti quæstus sectādus sit & cuius rei grā sectādus. Nā si quidē vt iuuat viue
re indifferēs est. Quod si vt fruat̃ voluptate & ipsa indifferēs est. Si aūt virtuos cā suf
ficit ipsa ad beatam vitā. Sunt aūt perridiculi & quæstus huiuscemodi. Quippe si a re
ge suppeditētur cedēdum illi erit necessario. Si aūt ab amicitia proficiscātur venalis &
quæstuosa erit amicitia. Sin vero a sapiētia mercenaria erit sapientia. Atq̨ ista quidem
sunt illius crimina: Quoniā vero clarissimi sunt illius libri visum ē hoc in loco eos per
species distinguere. Sunt autē isti logici loci quæstiones: logica: philosophi. Contem
plationū terminoꝝ dialecticoꝝ ad metrodoꝝ. vi. de his quæ sunt in dialectica noībus
aduersus Zenonē idest ars dialectica ad Aristogorā vnum: coniūctoꝝ ꝓbabilium ad
dioscoridem. iiii. Logici modi eius circa res est. Cōstitutio. i. de ꝓloquiis. i. de oon sim
plicibus ꝓloquiis. i. de cōplicato vel cōnexo ad Athenadem. ii. de his quæ negātur ad
Aristagorā. iii. de p̄dicabilibus ad athenodoꝝ. i. de his quę dicūtur per priuationē ad
theatrū. i. de optimis ꝓloquiis ad dionē. iii. de differētia in diffinitorū. iiii. de his q̃ sm
tēpora dicunt̃ duo: de pfectis ꝓloquiis duo. Cōposi oo secunda: de vero disiuncto ad
gorgippidē vnū: de vero cōiuncto ad gorgippidē quattuor. ęrēsis ad gorgippidē vnū:
ad id qood de consequētibus est vnū. de eo quod ē propter tria ad gorgippidē. i. de pos
sibilibus ad clitum quattuor ad id quod est de significatiōibus philonis vnū: quæ nam
sint falsa. i. Compositio tertia de preceptis. ii. De interrogatione. ii. De responsiōe qua
tuor. Epitome de iōterrogationibus & epitome de respōsionibus vnum quæstiōis. ii.
de responsione. iiii. quarta cōpositio de prædicamentis ad metrodoꝝ. x. de rectis & ob
liquis ad philarchum vnū de corporibus siue coniunctiōibus: ad appollonidē: ad pa-
sylum: de prędicamētis quatuor: quinta series de quinq̨ casibus. i. de enūciatis sm sub
iectū diffinitis. i. de appellatiuis. ii. de sub insinuatiōe ad thesagorā. ii. logice locū circa
dictiōes & quæ ex his cōstat orōoem. Cōpositio prima de gētilibus ac pluralibus enū
ciatiōibus. vi. de dictionibus ad sosigenē & alexādrū quinq̨: de inequalitate dictionū
ad dionem. iiii. de sonis ad voces orōnibus. iii. de solœcismis. i. de soltreisantibus ora
tiōibus ad dionysiū. i. oratiōes præter cōsuetudines. i. dictiōes ad dionysiū. i. constru-
ctio secunda de elemētis orōnis. v. de constructiōe eoꝝ quæ dicuntur. iiii. de constru-
ctione & elementis eoꝝ quæ dicūtur ad philippū. iii. de elemētis ad niciam. i. de eo qđ
ad alia dicitur. i. cōpositio tertia aduersus eos qui nō diuidūt. ii. de ambiguis ad apollā
. iiii. de tropicis ambiguis. i. de cōnexis tropicæ amphiboliæ. ii. ad id quod scripsit pan
thodus de ambiguis. ii. de introductiōe ad ambigua. v. Epitome ambiguoꝝ ad epicra
tem. i. cōiuncta ad introductionē ambiguoꝝ. ii. logici loci ad oratiōes ac tropos. Cō-
positio prima ars orationū & modoꝝ ad dioscoridem. v. de sermōibus. iii. de modoꝝ
cōstantia ad tesagoram. ii. cōparatio tropicoꝝ proloquiorum. i. de cōuertentibus ora
tionibus atq̨ cōiunctis. i. ad agathonē siue de sequētibus ꝓblematibus. i. de cōclusio-
nibus ad aristagoram. i. quod eadē oratio pluribus modis ordinetur. i. ad ea quib9 cō
tradicitur. i. q. eadē oratio & collecto & nō collecto construat̃ mō. ii. ad ea q̃ obiiciunt̃
syllogismoꝝ solutiōibus. iii. aduersus id qđ scripsit philo de tropis ad timostratū. i. lo
gica cōiuncta ad timocratē & philomathē: de orōnib9 & tropicis. i. Cōpositio sa de cō
cludētib9 orōnib9 ad zenonē. i. de primis & demōstratōe caretib9 syllogismis ad zeno

nem de solutione syllogismoꝝ.i. de fallacibus orationibus ad pasylum.ii. de specula-
tõibus syllogismoꝝ.i. de īductis syllogismis aduersus zenonem.iij. de syllogismis fm
falsas figuras quinq: oõnes syllogisticæ per resolutionē in his quæ demonstratione ca
rent.i. tropice quæstiões ad zenonē & philomathē.i. hic falso videtur scriptus. Cõposi
tio tertia de incidētibus oõnibus ad athenadē.i. falso inscriptus oõnes incidentes ad
mesotera.iij. falso inscriptæ aduersus disiūctiões ameniij.i. Quarta cõpositio de ciuili
bus qõoibus ad meleagrũ.iij. sermones hypothetici to leges ad meleagrũ.i. oõnes hy
potheticæ ad introductionem.ij. orationes hypotheticæ speculationum.ij. solutio hy
potheticoꝝ alexandri falso inscripta de expositioõibus ad lodamātem.ij. Quinta cõ-
positio de introductione ad falsum ad aristocreõtem.i. falsę oõnes ad introductionē
.i. de fallaci ad aristocreõtem.vi. Sexta compositio aduersus eos qui putant & falsa &
vera esse.i. aduersus eos qui per sectionem soluūt fallacem oõnem ad aristocreõtem
.ii. Demonstratiões quod infinita scindi nõ oporteat.i. ad ea quæ obijciūtur his q̃ con-
tra sectionem infinitoꝝ scripsit ad pasylum: Solutio fm antiquos ad discoridem.i. de
fallaci solutione ad aristocreõtem.iij. Solutio hedili hypotheticoꝝ ad aristocreontem
& appellā vnum. Septima cõpositio ad eos qui dicūt maximas falsam habere fallacē
oõnem vnũ. de negāte ad aristocreontē duo: oratiões negātes ad exercitationē vnum
de paruula oratiõe ad tesagoꝝ.ij. de oõnibus aduersus opinatões & de quiescētib9 ad
onetorē duo: de operto vel obscuro ad aristobulum duo: de latēte ad thenadem duo.
Octaua cõpositio de vtide ad menocratē octo: de oratiõibus quæ ex infinito defioito
cõstant ad pasylũ duo: de vtide oratio ad epicratē vnũ. Nona cõstructio de sophisma
tibus ad heraclidē & polidem duo: de ambiguis dialecticis oõoibus ad dioscoridem
quinq: aduersus arcesilai artem ad sphæꝝ vnũ Decima cõstructio contra cõsuetudinē
ad metrodoꝝ quinq: de consuetudine ad gorgippidē septem: logici loci quæ extra pręͅ
dictas quattuor differentias sunt quæstioōesq: logicas sparsim cõtinent non connexas
& in corpus redactas: de numeratis quæstionibus.xxxix. Sunt oĩa simul logicę partis
volumina.cccxi. Ethicæ ratiõis quæ ad emendationē moralium notionũ compositio
prima. Descriptio oõnis ad theosporꝝ.i. morales quæstiones.i. probabiles maxime
ad dogmata ad philomathem.iij. Diffinitionũ vrbani ad metrodoꝝ.ij. Diffinitiõum
rustici ad metrodoꝝ.ij. Diffinitionũ mediaꝝ ad metrodoꝝ.ij. Diffinitionũ ad metro
doꝝ per genera.vij. Diffinitionum fm alias artes ad metrodoꝝ.ij. Ordus secũdus de
similibus ad aristoclē.iij. de diffinitionibus ad metrodoꝝ.vij. ordinatio.iij. de his quæ
nõ recte diffinitionibus obijciũtur ad laodamātem septem ꝓbabilia ad diffinitiões ad
dioscoridē.ii. de speciebus & generibus ad gorgippidē.ij. de diuisionibus.i. de cõtrarij
is ad dionysium.ij. ꝓbabilia ad diuisiones & genera & species & de contrarijs.i. Quar
ta series etymologijs ad dioclem.vii. etymologicē ad dioclē.iiij. Quinta series de pro
uerbijs ad zenodotũ.ii. de poematibus ad philomathē.i. quo mõ oporteat audire poe
mata duo: aduersus criticos ad diodoꝝ vnũ. Moralis loci circa cõem oõnem & eas q̃
ex ipso constant artes & virtutes. primus ordo aduersus rescriptiones ad timonactē.i.
quo mõ singula dicimus & cogitamus vnum: de notionibus ad laodamātem duo: de
opinatiõe ad pitonactē tres. Probatio cõtra id quod dicit non opinatuꝝ esse sapiētem
vnum: de cõprehensione & sciā & ignorantia quattuor: de oõne duo: de sermonis vsu
ad leptinā. Ordo secũdus quod recte antiq dialecticam iudicēt cũ probatiõibus ad ze
nonē duo: de dialectica ad aristocreontē quattuor: de his quæ cõtradicuntur dialecti-
cis tres: de rhetorica ad dioscoridem quattuor. Ordo tertius de habitudine ad cleonē
tres: de arte & inertia ad aristocreontē quattuor: de dĩa virtutũ ad diodoꝝ q̃ttuor q̃

virtutes æquales sint vnum: de virtutibus ad polidē duo: morales loci de bonis & malis. Series prima de honesto & uoloptate ad aristocreontē. x. probatio quod nō sit voluptas finis quattuor. ꝓbatio quod voluptas bonum nō sit quattuor de dictis super.

¶ Laertij Diogenis de vitis philosophoꝝ Liber octauus Incipit.

h

Actenus de ionica philosophia quæ a thalete milesio initiū acepit: ac de viris qui in ea memorabiles fuere. Age vero iam & de ea quæ italica cognominata ē loq pergamus. cios vero princeps fuit pythagoras mnesarchi anulorū sculptoris filius: vt hermippus ait samiū: siue vt aristoxenus tradit tyrrhenus ex vna insulaꝝ quas electis tyrrhenis athenienses possederunt.

Sunt qui marmacū illius patrem: auum hippasum & euthyphronem atauum cleonymumq; abauū qui phliunte perfugerit dicant: habitasseq; marmacum sami atq; ideo pythagoram samiū dici: inde migrasse lesbum: ibiq; & a zoilo patruo pherecydi syro cōmendatum: tres subinde argenteolos calices fuisse fabricatū eosq; singulis in ægyptū sacerdotibus dono dedisse. Habuit & fratres maiorem quidē natu eunomum mediū tyrrheniū seruumq; zamolem cui getæ sacrificant saturnum vt herodotus ait existimātes. hic vt prædiximus principio quidē pherecydē audiuit syrū. Post eius vero obitum ꝓfectus samū hermodamāti iam seni creophyli nepoti se in disciplinā dedit. Cum aūt cēt iuuenis ad discēdi studiosissimus patriam linquēs cūctis fere barbaris græcisq; mysterijs iniciatus ē. Deniq; egyptū petijt quo tpe policrates amasi p epl'am illū cōmendauit: illorūq; linguā vt antipho tradit in eo libro quē de his qui in virtute principes fuere scripsit: edidicit atq; apud chaldæos cōgressus ē magis. Deinde apud cretā vna cū epimenide descēdit in idæū antrū. In ægypto quoq; adyta ingressus ē: ibiq; de alijs in arcano edoctus ē: deinde redijt samū: offendēsq; patriam a tyranno policrate icubari. Crotonē in italiā prexit: ibiq; leges italis dedit: atq; cū discipulis clarus habitus ē: qui ferme trecenti rē pu. præclare administrabant: adeo vt merito aristocratia optimoꝝ. s. dominatus videret'. Refert heraclides pōticus hunc de se dicere solitum qd' fuisset aliqñ æthalides: mercurijq; filius putatus esset mercuriūq; monuisse illum: vt peteret pter imortalitatē. qd' vellet petijsse igit' vt uiuens & vita functus oīum quæ cōtingerent: memoriā haberet itaq; in vita meminisse oīum. Eandēq; memoriā & post mortē reseruasse. Longoq; post tpe in euphorbū venisse atq; a menelao fuisse vulneratū. Euphorbus aūt dixit se aliqñ æthalidem fuisse atq; a mercurio ꝓ munere hoc accepisse: vt aīa illius iugiter circuitiōe vagaret': & in quas vellet arbores vel animantes cōmigraret: & quæq; in inferno oīa perpessa esset: ac ceteræ animæ quęnā patiant'. Postea vero q̄ euphorbus diem obijt: ingresse in hermotimū ipsius animā qui & ipse cum fidem vellet facere: branchidas petijt: ingressus appollinis phanū ostendit clipeū quē illie menelaus affixerat. ait. n. illum cū ex troia remeasset apollini sacrasse scutum iam putrefactū solamq; perdurare eburneam faciem. Vbi autem & hermotimus vita functus est: Rursus in Pyrrhū delium piscatorem migrasse: illūq; oīa memorasse vt. s. primum æthalides fuerit: postea euphorbus: deinde hermotimus: ac postmodum pyrrhus effectus sit: ac deinteps post pyrrhum factū esse pythagoram: omniūq; meminisse quæ prædiximus. Plaeriq; pythagoram nihil scripsisse tradunt: sed id stolide putant. Deniq; heraclitus physicus apertissime de illo ita loquitur Pythagoras mnesarchi filius se in historia rerum exercuit vltra omnes hoīes: seligensq; hæc scripta suæ sapientiæ multaque peritiæ & artis documentum dedit. Sic autem locutus est quod cum de natura Pythagoras scribere adorsus esset ita in principio dixerit. Nō per aerē quē

ſpiro non per aquā quam cibo non admittam huius ſermonis vituperationē. Scripſit
aūt pythagoras tria volumina: de inſtructione: de ciuilitate: de natura: qđ aūt veluti
pythagoræ legit̃ lyſidis tarētini pythagorici ē: qui cū thebas ꝓfugiſſet epaminōdæ p̄
ceptor fuit. Refert heraclides ſerapiōis filius in ſotionis epitome ſcripſiſſe illū verſus &
de toto ſm̄ item ſacrū ſermonem cuius ē initiū. O iuuenes hæc oīa cū quiete colite: ter
tium de aīa: quartū de pietate: quintū elothalem epicharmi coi partē: ſextū crotonem
& alios. Porro miſticū ſermonē aiunt hippaſi fuiſſe: q in iniuriā pythagoræ ſcripſerit:
plura itē ab aſtone crotoniate ſcripta pythagoræ iſcripta eē. Ait aūt ariſtoxen⁹ cōplu
ra moraliū dogmatū accepiſſe pythagorā a themiſtoclea ſorore. Ion aūt chius & tra
gicis ait ipm̄ cū poema quoddā ſcripſiſſet orphei titulū adnotauiſſe. Scopiadas itidē
ipſi⁹ eē aiūt cui⁹ opis initiū eſt. Nullius rex egēs eſto. Soſicrates aūt i ſucceſſiōibus ait
ipſum rogatū a leōte phliaſioꝝ tirāno, qs nā eſſet dixiſſet philoſophus. preſentēq; vitā
dicebat celebritati eſſe ſimillimā. Queādmodū. n. ad hāc alij certaturi: alij negociatu
ri: alij optimi futuri ſpectatores veniūt: ita & in vitā alios quidē gloriæ mācipia naſci &
cupiditatis aucupes: alios vero veritatis ſtudioſos: & iſta quidē ſic ſe hñt. Sed. n. in tri
bus illis pythagoræ opuſculis q̄ diximus ferūtur iſta in vniuerſū nō pmittit queq̄ ꝑ ſe
orare: qđ igooret qd ſibi expediat. ebrietatē ſcorſū pnicē vocat: omneq; nimiū repro-
bat dicēs nō debere quempiā neq; laboꝝ neq; ciboꝝ trāſgredi modū. Ac de venereis ſic
ait venerea hyeme nō æſtate faciēda autūno ac venere leuius. Omni aūt tpe eſſe grauia
& ad ſanitatē minime idonea. Rogat⁹ ē qñ eſſet cōcubēdū tūc inqt cū te ipſo infirmior
fieri vis. humanā ætatē ita diſtinguit puer. xx. ānos implet. Adoleſcēs. xx. Iuuenis. xx.
ſenexq;. xx. Sūt aūt ætates iſte & anni tpibus accōmodatæ veri puer: æſtati adoleſcens
autūno Iuuenis: & hyemi ſenex. Adoleſcētem itelligit puberē: Iuuenem viꝝ. Primus
itē Timæo auctore amicoꝝ oīa cōia dixit: amicitiāq; æqualitatē ipſius quoq; diſcipuli
facultates oēs in vnū deponebant: cōeſq; faciebāt. quinquenniū itē totū ſilebāt ſolū q̄
diceretur audiētes: ac donec ꝓbarētur nūq̄ pythagorā vidēres. Hinc iā ad domū ipſi-
us aſpectūq; admittebāt. Abſtinebāt aūt aceruo cypreſſino: qđ inde ſceptrū iouis fa
ctū eē vt hermippus ait i ſecūdo de pythagora. Nēpe & venuſtiſſimæ formæ fuiſſe tra
dit̃ adeo vt illū diſcipuli opinarent̃ appollinē q ex hipboreis veniſſet. Nudatū aliqñ il
lius femur aureū apparuiſſe fama ē: neſſūq; amnē cū trāſiret ab eo fuiſſe appellatū. nō
defuere qui dicerēt. Timæus quoq; in. x. hiſtoriaꝝ ait dixiſſe illum q̄ cū viris habitarēt
eas deoꝝ noīe cēſeri coras qppe ac nymphas & deīceps matres appellari. Hūc & geo-
metriā pfeciſſe: cū antea mœreris initio elemētoꝝ eius īueniſſet anticlides auctor ē in
. ij. de alexādro: maximeq; vacaſſe pythagorā circa ſpēm ipſius arithmeticā ac regulā
q̄ ex vna corda ē repperiſſe ne medicinā qdē neglexit. Refert aūt Appollodor⁹ ſuppu
tator hecatūbē illū īmolaſſe cū inueniſſet triāguli orthogonij ſubiectū latus tantundē
valere quātum quæ illum continerēt. Et eſt epigrāma ſic ſe habens.

Clarum fecit opus pythagoras: nouam.
Tradens ingenio pectore lineam:
Propter quam iouis ara centeno mandauit boue.

Fertur & primus athletas nutriſſe carnibus antea vt in. iij. cōmentarioꝝ ait fauorinus
cariciis ſiccis & molli caſeo & tritico ſolitos corpora nutrire vti ait idē fauorinus in. viij.
omnimodæ hiſtoriæ: alij vero pythagoram alium quēdam aliptem athletas ita ſoli-
tum enutrire dicunt: non hūc. Quo enim pacto cū hic & necare vetuerit: ne dū guſta
re aīalia quæ cōe nobiſcum ius habeant animæ & iſtud quidē fabuloſum ē. Nam reve
ra aīatis abſtinere iuſſit exercēs atq; aſſuefaciens mortales ad faciliorē victum vt cibos

ſemper parabiles haberēt: quibus igne ad coquendū opus non eſſet quiq; aquā ſimpli
cē biberent. Hinc & ſanitatē corpori & ingenij acumen acqri. Deniq; & arā delij tm̄ ap
pollinis genitoris q̄ poſt ceratinū eſt adorare: frumētaq; & hordeū & placētas illi abſ-
q; vſu ignis iponere ſolitū: cæteꝝ nulla victima vt ariſtoteles in delioꝝ repu. teſtatur.
Primūq; hūc ſenſiſſe aiūt aiam circū neceſſitans imutātē alijs alias obligan aīantibus
primūq; græcis pōdera mēſuraſq; iuexiſſe: vt ariſtoxen9 ait muſicus. Primū itē veſpeꝝ
atq; luciferꝝ idē ſydus dixiſſe auctore parmenide. Adeo vero admiratiōi oib9 fuit vt di
cerēt familiares eius dei oigenas voces. Ipſe quoq; ſcribēs ait poſt ducētos &. vij. ānos
ex iferis ſe ad hoies vēire. Itaq; cū illo ꝑdurabāt atq; adibāt illū diſciplinę ſtudioꝝq; cā
& lucani & picētes meſſapijq; & rōani. erat āt ignotū pythagoricū dogma vſq; ad phi
lolai tpa. Hic. n. tres illos libros ꝑclaros diſſeminauit quos Plato cētū minis ſibi emp
tās orauit. neq; vero pauciores ſexcētis erāt: q noctu ad illū audiēdū cōfluebāt. Ac ſi
q p̄ſentia illius frui meruiſſent ſcribebāt ſuis tāq̄ magnū qddā a ꝑclarꝭ ſe adeptos. Me
tapōtini nēpe illius domū cereris delubrū vocabāt: vicūq; ſacratū muſis vt fauorinus
i oimodis hiſtorijs tradit: dicebātq; pythagorici alij nō cē oibus pādēda oia vt ariſto-
xenus ait in. x. iſtituētiū legū: vbi & xenophilū pythagoricū iterrogatū quo pacto op
time filij erudirēt dixiſſe ait: ſi ex bene iſtituta ciuitate nati eſſent: & alios igr̄ plurimos
p italiā pfecit bonos & doctos viros: zaleucū quoq; & charondā legū latores. Erat p̄te
rea cōciliādæ amicitię ipn̄mis ſtudioſiſſimus maximāq; in ea re habebat vim: ac ſi quē
didiciſſet ſymbolis ſuis coicaſſe: eū cōtinuo ſociū amicūq; cōſciſſcebat. Erāt aūt iſta il-
lius ſymbola igne gladio nō fodiēdū. Staterā nō trāſiliēdā: ſup chœnice nō ſedendū:
cor nō edendū: onus vna tollēdū: nō adijciēdū: ſtramēta ſemp habendū colligata: de
imagnē in anulo minime circūferendā: ollæ veſtigiū in cinere cōfundēdū: oleo ſedē nō
tergēdā: cōuerſo ad ſolē vultu n̄ loquēdū: extra publicā viā nō eūdū nō facile dexterā i
ijciēdā: ſub eodē tecto hirūdines n̄ hn̄das: q̄ ſūt vnguib9 recuruis aues nō nutriēdas vn
guiū capilloꝝq; ptibus ſupfluis reſectis nō imigēdū neq; inſiſtēdū: gladiū acutū deui
tādū. In finib9 pegre pegrināti nō redeundū. Erat aūt hic ſenſus ei9 igne gladio nō fo
diēdū potētiū irā tumentiūq; idignationē nō cōmouendā. In chœnice nō ſedēdū æque
& futuri faciēdā curā. Chœnix. n. diurna eſca ē. Staterā nō trāſiliendā: hoc ē ęquū & iu
ſtū nō trāſgrediēdū: cor nō edēdū: aium angorib9 doloribuſq; nō excruciandū. Per id
aūt qd̄ pegre ꝓficiſcēti minime redeūdū: admonebat ne q vita exceſſiſſent: eos vitę cu
piditate teneri nō oportere neq; voluptatibus vitæ pōris manus dare. Ad hæc & alia iā
exponēda ſūt neqt p̄teriſſe videamur. Sup oia erythino & ſepia veſci ꝓhibebat: corde
itidē ac fabis addit Ariſtoteles & vulnā & trigliā ſolo plerūq; melle ſiue fauo aut pane
cōtentū vixiſſe quidā autumāt vinūq; quotidie nō guſtarꝰ ſolitū obſoniū illi erat vt plu
rimū cruda vel elixa olera: marinis raro vtebat. ſtola illi cādida ſemp ac munda: ſtra-
mētaq; itē cādida ex lana. Lineoꝝ quippe vſus nec dū ad illa loca penetrarat. Nunq̄ ve
ro deprehēſus ē ſiue ſaturitati ſiue venereis rebus ſiue ebrietati operā dare. Riſu abſti-
nebat & facetijs & iocis: oneroſiſq; narrationibus iraſcēs nunq̄ vel ſeruū vel liberꝝ cæde
bat. diuinatione ea ſola vtebatur q; fit per auguria & vaticinia. Minimū vero ea quæ fit
per ignē: thure tātum excepto ſacrificijſq; vtebat̄ inanimis. Sunt qui dicant ſolis gal-
lis gallinacijs & hædis etiā lacteolis quos teneros dicunt: Agnis autē minime. cæterū
ariſtoxenus cūcta illum aiata in cibum permiſiſſe ait boue aratore: & ariete exceptis:
Dogmataq; ab ea quæ in delphis eſt temiſtoclea accepiſſe refert hieronymus: deſcen-
diſſe illum ad inferos atq; heſiodi quidem animam columnæ æreæ vinculis adſtri-
ctam: ſtridentemq; vidi de. Homeri autem ex arbore pendētem, ſerpenteſq; illam cir-

cundãtes ꝓ his quæ de dijs dixere: eos itē cruciari notauisse qui suis vxoribus cōgredi nollēt: eiusq; rei grã a crotoniatis honoratū. Aristippus aūt cyrenæus in libro physiologoꝝ: ait illū pythagorã iccirco appellatū quod vera pythio non minus loqueretur. Fert̃ discipulos admonere solitus vt ista quotidie cū domū ingrederent̃ dicerēt. Vbi nã excidi? quid feci? Quid ex his q̃ facere debui omisi? Cruētas hostias dijs offerri ꝓhibebat: solãq; arã q̃ esset sine sanguine monebat adorandã. deierare itidē per deos vetabat. Quēq; n. id studiose curare oportere vt ex vitæ merito sibi fides haberētur. seniores honorãdos: quodq; tpe præcederet: id honorabilius existimandū: sicuti occasu ortū. In seculo pricipiū fine. In vita aūt generationē corruptiōe. A deos quidē semideis i honore perferēdos: hoībus aūt heroas: parētes vero hoībus cæteris muicē ea rōne cōuersandū vti ne ex amicis inimicos: veꝝ ex inimicis amicos faciamus: ꝓpriūq; nihil arbitrandū. legibus opē ferēdã: iniquitatē debellandã: mitē arborē nō violãdã nec lædēdã. Aial itidē qd̃ minime hoībus noceat verecūdiã & pietatē esse colendã. Risui æque ac tristiciæ nō dãdas manus. fugiendã carnis suꝑfluã pinguedinē. Itinerātiōibus remisse intēteq; vtendū: exercēdã memoriã. In ira nihil aut dicēdū aut faciendū. diuinationē oēm honorãdã. cãtibus ad lirã vtendū: laudeq; deoꝝ virorūq; p̄stantiū: habēdã rōnabilē grãm. Porro fabaꝝ interdicebat vsū qd̃ vēto eēnt plenæ atq; aiato maxime cōuenirēt. Ad hæc nisi sumant̃ leuiores ac pudiciores fieri vētres: atq; adeo q̃ in sonis cōtigūt imagines leues ac ꝑturbatiōe vacuas ꝑfici. Refert aūt alexãder in successiōib9 philosophoꝝ & ista se in pythagoricis cōmētari͂s notasse pricipiū qdē oium eē monadē. Porro ex monade indiffinitã dualitatē veluti materiã auctori monadi subiecisse. Ex monade vero ac īterminata dualitate numeros gigni: ex numeris pūcta: ex pūctis lineas sur gere: ex quibus planæ figuræ constent. Ex planis autē solidas figuras: ex quibus item solida consistere corpora: quoꝝ & quattuor elemēta esse ignē aquam terrã aerem quæ per oia se mutēt ac vertãt: ex q̄bus fieri mūdum aiatum intelligibilē rotūdū mediã terrã cōtinentē. quã & ipam rotūdã eē & globosam ac circūhabitari. Esse autē antipodas nobisq; obuersa vestigia ꝑmere. Aequis ēt partib9 mūdo inesse lucē ac tenebras: calidūq; & frigidū & siccū & humidū: ex eis dū calor obtinet æstatē: dū frig9: hiemē fieri. Eadū æqs partib9 sūt optima anni tpa cōfici. Nãq; virescēs ē veris grata salubrisq; tēperies. Occidēs vero autūni ifirma fœcūditas. Diei quoq; virescere aurorã vesperã dilabi: quocirca ifirmiorē tē eū. itē qui terra cōplectit̃ aera imotū ac morbidū & quæq; i illo sūt oia eē mortalia. Porro summū æthera sp moueri & eē liquidissimū ac saluberrimū & q̃ in eo sunt imortalia oia atq; iccirco diuina. Solē itē & lunã & reliqua sydera deos eē quippe in illis supare calorē qui sit vitæ auctor. Lunã quoq; a sole illustrari: hoibusq; eē cū dijs cognationē: qd̃ & hō caloris ꝑticeps sit. Vnde & deū nostri ꝓuidentiã gerere: fatū quoq; oium & coꝝ quæ sunt ꝑ partes administrãdoꝝ cãm eē: penetrare itē a sole radiū ꝑ æthera frigidū & corpulentū. Vocãt aūt aerē quidē frigidū æthera. Mare aūt & humore crassum æthera. Hūc vero radiū ēt ꝓfunda penetrare: atq; ideo viuificare oia. Viuere itē oia quęq; colori ꝑticipēt: atq; iō & arbores eē aiantes aiam tñ nō hr̄e oēs: aiam vero auulsionem ætheris eē & calidi & frigidi eo qd̃ sit particeps frigidi ætheris. Differre aūt a vita aiam esseq; illã imortalē qñ quidē & id a quo auulsa ē immortale sit. Porro aialia & iuicē nasci seminali rōne: q̃ vero e terra fiat generationē nō posse subsistere. Semē aūt esse cerebri stillã quæ in se calidū cōtineat vaporē. Hãc vero dū infundit̃ vuluæ ex cerebro saniē: & humorē sanguinēq; profluere: Ex quibus caro nerui ossa pili totumq; consistat corpus. ex eo autē vapore sensum atq; aiam constare. Formari autē primo quidē cōcretū & cōpactū intra dies. xl. Iuxta vero rōnem harmoniæ

intra septem aut nouem aut decẽ vt plurimum menses consumatum atq; perfectum infantẽ gigni. Habere autẽ in se oẽs vitæ rõnes quibus sua serie cõnexis contineri iuxta congruẽtiæ rõnem cũ singula statutis temporis accedũt. Sensum quoq; cõiter omnẽ ac per se speciem visum vaporem esse quẽdam nimis calidũ: atq; ideo visa aerem aquã q; penetrare & affigi. n. calidum in frigido. Nam si eẽt frigidus i oculis vapor: distaret profecto aduersus aerẽ similem. Sed. n. i plerisq; oculos solis ianuas appellat. eadem & de auditu decreuit ac sensibus reliquis. Porro humanã aĩam trifariam diuidit in sensum & mentẽ & irã. Sensus igitur & iræ cæteras quoq; aĩantes eẽ participes. Mentem vero ad solũ pertinere hoiem: Esse aũt principatũ aĩæ a corde vsq; ad cerebrũ: & eã quidem q̃ sit in corde ipsius partẽ cõcupiscẽtiam esse. Mentem vero atq; aĩum in cerebro cõstare. Guttas aũt nosse: ab his manare sensus ac partẽ quidẽ prudentiæ capacẽ esse i mortalem: Cætera vero mortalia: nutririq; ex sanguine aĩam: eiusq; rõnes ventos eẽ: Ipsam vero vnã cũ suis rõnibus eẽ inuisibilẽ qđ æther quoq; sit iuisibilis. Cæteꝝ aĩæ vincla venas esse & arterias & neruos. Vbi vero inualuerit & secũ fuerit quiescere: vincula q; ipsius fieri rões atq; opera: eiectã eam in terrã in aere vagari corpori similẽ. Porro mercuriũ aĩaꝝ questorẽ eẽ atq; ideo emissariũ dici. Ianitoremq; ac terrenũ: qđ is ex corporibus & ex terra & ex mari aĩas ĩmittat. & puras quidẽ atq; purgatas i excelsum duci: Impuras vero illis ne appropinquare quidẽ: neq; inuicẽ sibi ipsis: cæteꝝ vinciri a furijs fortissimis nexibus Cunctũ itẽ aera plenũ esse aĩabus easq; & dæmones & hæroas existimari: atq; ab his hoibus ĩmitti & sõnia & signa atq; morbos: nec mõ hoibus verũ & pecudibus ac iumẽtis reliquis: atq; ad hos referri lustrationes & expiatiões: diuinationemq; oẽm & vaticinia & cætera id genus. Maximũ vero corũ quæ in hoibus dixit aĩam esse siue ad bonũ induceret siue ad malũ: Fœlicesq; ac beatos esse hoĩes: qbus bona aĩa aduenerit. Eam vero nunq̃ quiescere neq; ipsius fluxum obtinere. Ius itẽ vim habere iuramẽti: atq; ideo & iouem iuratorẽ dici. virtutem & harmoniã esse & sanitatem bonũq; omne atq; deũ: ideoq; ea congruẽtia constare oĩa. amicitiã itidem esse æquabilem cõgruentiã. honores dijs exhibẽdos. heroas item haud tamẽ æquo honore deducendos. Cæterũ dijs semper quidẽ cũ laudibus amictuq; candido & casto corpore honores adhibendos. Heroibus vero ex dimidio diei. eam vero mũditiem expiationibus lauacrisq; atq; aspergitibus fieri vacãdo a funere & cubili & inquinamẽto omni. morticinijsq; abstinẽdo & carnibus. triglisq; ac sepijs: ouisq; & q̃ ex ouis nascũtur aĩalibus: fabis quoq; & cæteris quæ hi monẽt: qui quidẽ in tẽplis mysteria ritusq; consumant. Ait aũt aristoteles in libro de fabis ideo admonuisse illũ fabis abstinendũ siue quod pudẽdis similes sunt: siue q, inferni ianuis. Sunt. n. infœcundæ solæ: siue quod corrũpant: siue quod naturæ vniuersi similes sint: siue quod paucoꝝ dominatu gaudent. Deniq; magistratus ipsis eligũtur: quæ vero ceciderint non tollẽda: vt assuescatur nõ nisi castigate edere. Porro aristophanes heroum ait ea esse quæ cadũt dicens in heroicis ne gustato quidẽ quecq; intra mensem deciderint. Gallo plumis albis abstinẽdum: quod ioui sacer sit atq; supplex. Mensi quoq; sacratus est. Nã & horas significat. Pisces item non gustãdos eos qui sacri sunt. Neq;. n. fas esse eadẽ dijs & hoibus apponi sicuti nec seruis & liberis: cãdidum quidẽ quod ẽ ad boni pertinere naturã: atrum vero ad mali. panem nõ frangẽdum. Namq; in vnũ veteres amici coibãt quẽadmodũ nunc etiã barbari: neq; diuidẽdum quod illos cogit. Alij ad id iudiciũ referũt: qđ apud inferos sit: Alij quod in bello formidinem faciat. Alij quod ab hoc incipiat totum: solidarumq; figurarũ oium pulcherrima sphæra planetaꝝ vero circulus sit. senectutẽ & omne detrimẽto obnoxiũ pari rõne teneri. Iuuẽtutem itidẽ & quicqd incremẽta suscipit idẽ esse

sanitatem speciei esse constãtiam morbum contra huius esse violationem. De sale ap-
ponendo necessaria iccirco statuit: quod iustitiæ admonent. Hoc. n. quicquid occupa-
uerit seruat. & ex liquidissimis rebus aqua & mari fit. Hæc alexãder in pythagoricis co-
perisse cõmentarijs eradit. eadẽ ferme Aristoteles. Enimuero pythagoræ ipsius grauis-
tatem ac modestiã: & timon in sillis: cum illum carpere instituisset non omisit in hãc
sententiam loquens. Pythagoram quoq; magis insignẽ opinionem gloriæ grauitatisq;
celebrem. quod aũt alius idem alias fuerit xenophanes in elegia testatur: cuius est ini-
tium. nunc alia dicere aggrediar: quod vero de illo dixit sic se habet: cum vidisset ali-
canem cædi miseratus ait desine hunc cædere. Est. n. cari sodalis aĩa quam eius ex ver-
bis agnoui: atq; ita xenophanes sugillat illum. cratinus in pythagoricis atq; in tarenti
nis in hũc modum hæc inquit. eis consuetudo ẽ si quem simplicem vndecũq; nacti fue-
rint ingressum experimentumq; cœptuᷓ quãtum illi dicendi uiribus præstant: ptur-
bare illũ obiectiõibusq; versare. conclusiõibus. inæqualitatibus. fallacijs. magnitudini-
bus nõ inde emergeret. Mnesimachus alcmæoni pythagorico more soli immolamus
animatum nil oĩno cõmedentes. Aristophon in pythagorico instituto ait. quod cum
descendisset in dietam qui apud inferos sunt vidisse singulos. Pythagoricos vero mul-
tum oĩno a mortuis differre. His quippe solis conuesci plutonem ob pietatẽ dixit. Fa-
cilem ais deum si plenis sorde cibis adesse gaudet. Itẽ in eodẽ comedunt olera & aquã
in potu sumunt. pediculos & pallium atq; squalorem nemo ex alijs pferre posset. Mo-
ritur autem pythagoras hoc modo. cõsederat in domo milonis cum socijs: Eam vero
domũ quispiam ex his quos ille admittere noluerat: per inuidiam incẽdit. Sũt qui cro-
toniatas ipsos tyrannidis suspitione ac metu hoc perpetrasse dicant. Pythagoram igi-
tur incẽdij incõmoda vitantem cum egrederetur comprehẽsum esse & agro cuidam fa-
bis pleno propinquãtem ibi constitisse ac dixisse capi præstat q̃ has dare pessum: cædi
q; satius est q̃ quicq̃ loqui: atq; ita iugulum persecutoribus nudasse: compluresq; ex di-
scipulis. nam secũ. ad. lx. erant: fuisse interemptos: paucosq; effugisse ex quibus archy-
tas tarentinus fuerit & lysis ille quẽ supra memorauimus. Porro dicæarch9 pythago-
ram in delubrum musaᷓ: quod metaponti ẽ: confugisse: ibiq; cum quadraginta dies
absq; cibo perstitisset: defecisse ait. heraclides vero in epitome uitaᷓ satyri illum postq̃
deli pherecydi iusta persoluerat: redisse in italiam: & cum in domo milonis crotonia-
tæ celebritatem offendisset: subinde metapontũ peruenisse: ibiq; cũ viuere vlterius nol-
let inedia vitam finisse. Hermippus aũt ait bello inter agrigẽtinos atq; syracusanos ex-
orto pythagorã exisse cum socijs agrigentinis opẽ laturum. Versis aũt in fugã illum
fabaᷓ campũ circuisse: ibiq; a syracusanis fuisse interfectum. Reliquos vero ad trigin-
taquinq; tarenti fuisse crematos cum primarijs ciuitatis contraire vellent: atq; ab eis in
reipu. administratione dissentirẽt. Aliud item quiddam huiusmodi de pythagora her-
mippus refert: Ait. n. illum cum in italiam uenisset subterraneam fecisse domum: ma-
triq; mãdasse quæq; contingerent tabulis inscriberet tempusq; adnotaret: deinde in il-
lam descendisse: ac dum rediret: id matrem fecisse: Anno autẽ exacto ascẽdisse pytha-
goram ex effossa domo squalidum ac macie confectum aduocataq; contiõe dixisse ex
inferis se ascendere: atq; vt sibi fidem faceret recitasse quicquid euenisset. Eos vero his q̃
dicebantur effectos in lachrymas eiulatusq; prorupisse pythagorãq; iam diuini quid-
piam habere existimãtes: vxores suas illi in disciplinam certatim dedisse: vt quidpiam
ex illo adiscerent: easq; pythagoricas vocatas esse. Hæc hermippus. Erat autẽ pytha-
goræ & vxor rheano noĩe brontini crotonitæ filia hanc alij brontini vxorem: pythago-
ræq; discipulam tradũt. Erat illi & filia damo vt lysis in epistola ad hipparchum ait de

pythagora in hunc modum loquens. Aiunt autem plurimi publice te id quod pythagoras semper inhibuerat philosophari. qui cum damoni filiæ cōmentaria sua cōmendaret iussit ne cui extra domum ea traderet. Ea vero cū ingenti pecunia posset illa distrahere oīno noluit. Inopiam qppe patrisq; monita auro præciosiora censuit. Idq; cū esset mulier. Fuit aūt illi & filius telauges: q̄ et patri successit: ac fm quosdam Empedoclis præceptor fuit. hippobotus aūt empedoclem dixisse ait telauges claras theane proles pythagoræq;. telauges qdem nihil scripsisse fert: at ipsius mater nonnulla. rogata q̄n mulier a viro mūda fit: dixisse ferunt a suo qdem continuo: ab alienis vero nunq̄. Ei vero quæ ad viꝝ pergeret in mandatis dabat vt cum veste & verecundiam poneret. Exurgensq; denuo cū ipsis illam vna resumeret. Rogata quænam hæc inquit per quæ mulier vocor. Igit pythagoras quidem iuxta heraclidem serapionis filium. lxxx. ętatis anno moritur fm propriam ętatum descriptiōem. Iuxta plurimos autem nonagesimo.

¶ Extant autem & quæ in hunc lusimus sic se habentia.

Nō refugis solus: sed nos aīata. vetamus
Vimbla pythagoræ fercula nullus edit.
Ast vbi lixatū vel coctū siue salitū
Tūc edimus: quoniā spiritus oīs abit.

¶ Aliud
Pythagoras sapiēs habit⁹ q; tāgere carnes
Nollet: vt iniustum: pauit at ille viros.
Hunc admirer ego: iusta nō tangere dixit
Afficit ast alios forsitan obprobrio.

¶ Aliud
Aspice ī euphorbi radiātia scuta: renati
Pythagorę mētē noscere quisquis aues:
Ante ego dicit erā mortalis: nec finit vnq̄
Siue erat haud vel erat dicere semper erā.

¶ Et aliud vt mortuus est.
Heu heu qd tm̄ ꝓprio auditore scorsum
Pythagoras fabas perueneratus obis:
Ne loca fabaꝝ pedibus calcaret iniquus
Agrigentino mortuus in triuio est.

Floruit aūt olympiade sexagesima: ipsiusq; schola durauit vsq; ad nonam siue decimā generationem. Postremi. n. Pythagoreoꝝ fuere quos & aristoxenus vidit xenophilus chalcidēsis ex tharcia: & phāto phliasius: & Echetrates & diocles & polimnastus phliasij & ipsi. Erant aūt auditores philolai & eurin tarentinoꝝ. Fuerūt aūt pythagorę quatuor codē fere tpe nec multum ab se inuicem distantes. Vnus qdem crotoniata tyrānicus vir: alter phliasius corpoꝝ exercitator aliptes: vt qdam aiunt. Tertius zacynthius cuius aiunt illud esse philosophiæ arcanū magisterium ī quo & illud ait ꝓuerbium in mūdū veni. Sunt q & alium sculptorē rheginum fuisse dicant pythagorā q primus visus sit numeroꝝ ac modoꝝ repertor fuisse. Aliū item sculptorē samiū & alium oratorē non bonū: & aliū medicum q de celo scripserit: ac de homero quædam cōposuerit. Aliū item q dionysio dorice scripserit auctor. Porro hūc Eratosthenes quē & Fauorin⁹ in oīmoda historia sequit in libro octauo primum fuisse tradit q. xlviij. olīpiade perītus ac ꝓbus pugil effulserit: comatum atq; purpuratū selectumq; ex pueroꝝ ludo at irrisum cōtinuo viros petisse ac vicisse. Simplex & huic epigrāma qd fecit thegtetus.

Sydera pythagoram quendam crinita canentem.
Pythagoram samium si hospes amice teges:
Pythagoras ego sum: peteres si dogmata nostra
Eleidem: dices hic mihi mira refert.

Hunc fauorinus ait diffinitionibus ob mathematicā vsum materiam: ampliasse vero illam socratem & q ab illo fluxere. Postmodum aūt aristotelē ac stoicos: primoq; cælum appellasse mundū terramq; rotundā. Id aūt theophrastus parmenidi: zeno hesiodo assignant. huic aiunt restitisse cydonē: sicut antidicū socrati. at vero philosophi epistola legit in hunc modū pugnās ad olympia cum pueris ephæbis venit pythagoras crotonias. philosophus aūt taliter scripsit pythagoras anaximeni at tu virorū optime

ſi nihil pythagora & genere & gloria preſtantior eſſes ꝑfecto ad nos iam ex mileto mi
graſſes: nunc vero te continuit paterna & auita gloria: quæ & me continuiſſet ſi eſſem
anaximeni ſimilis. Cætex vos ſi augurio vrbes deſeretis: eis quidem ornatus adimit:
mediq; illis infeſtius inſtabūt. Neq; vero ſemper cōuenit aſtrox ac cęli veſtigare rōnes.
præſtat interdū ad pr̄iam curas cogitationeſq; cōuertero: & ego nō ſemper meis vaco
fabulis: verꝫ & bellis interſum qbus in ſe inuicē itali ſæuiunt. Quoniam vero de pytha
goria diximus: dicendū iam de pytagoricis illuſtribus viris: poſt quos dicendū erit de
his qui ſparſim a pleriſq; referunt. Tum deinceps adnectemus ſucceſſionis ſeriem me
morabilium virox vſq; ad epicux: ſicuti ſupra promiſimus: de theana quidē & thelau
ge iam diximus dicendū mō de empedocle primum: nam ſm quoſdam pytagoreau
ditor fuit.

¶ Empedocles.

e Mpedocli vt ait hippnbotus: meto pater: auus empedocles agrigentinus fuit
idem & timæus refert in. xv. hiſtoriax libro inſignem fuiſſe virꝫ empedoclem
poetæ auū hermippus eadem ferme ait: heraclides itidem in libro de morbis
clara ex familia fuiſſe auum. equoſq; nutriſſe tradit: dicit & eratoſthenes in olympioni
cis. lxxi. olympiadē viciſſe metonis patrē ariſtotelis vtens teſtimonio. Appollodorus
aūt grāmaticus in chronicis metonis quidē filiū fuiſſe ait. cætterꝫ ad thurios nup oīo
cōditos veniſſe glaucus ait: deinde poſt pauca: q vero inquit domo ꝓfugum veniſſe ſy
racuſas & cū illis aduerſus athenieſes bellaſſe aiunt ꝑ ſi ſus id mihi ignorare videt. Aut
enim iam defecerat: aut oīno valde ſenex erat: id qd minime ꝓbat. Namq; & Ariſto
teles ipſum & heraclitū. lx. ætatis anno vita exceſſiſſe ait: qui vero. lxx. & primā olym
piadē vicerar eques eodem cenſebat nomine. Ita & temp us ab Appollodoro ſignifica
tur: ſatyrus aūt in vitis empedoclem ait filium fuiſſe exaneti. Reliquiſſe aūt & illum
filiū exanetum: eadēq; olympiade ipſum qdem equeſtri certamine viciſſe: filiū vero il
lius lucta ſiue vt ait Heraclides in epitome curſu. Verꝫ. n. ego in fauorini cōmentarijs
repperi empedoclē & bouæ mactaſſe ſpectatorib9 ex melle: & farina: fratremq; habuiſ
ſe callicratidē Telauges aūt Pythagoræ filius: in epiſtola ad philolaum empedoclē ait
archimomi fuiſſe filiū. Quod aūt Agrigentinus ex Sicilia fuerit ipſe in principio luſtra
tionū refert: hactenus de genere ipſius: audiſſe aūt illū Pythagoram Timæus auctor
ē in nono hiſtoriax dicens: deprahenſum qd nrationem furarus eſſet ſicuti & plato:
atq; ideo ad cōſortium ſermonū admitti ꝓhibitum: ipſumq; meminiſſe Pythagoræ:
dum illum inſignem doctrina virꝫ appellat: qui maxima noſſet animiq; excelleret opi
bus. Sunt q iſta de Parmēide dixiſſe putāt. Refert Neāthes Pythagoricos vſq; ad Phi
lolaum & empedoclē ad ſermonum cōmunionē admitti ſolitos. Vbi vero ipſe poema
ta illa vulgare cœpit: latā eſſe legem vti verſificator oīs inde arceret: Idē & Platonem
pertuliſſe aiunt: qppe & hunc fuiſſe prohibitum· quem tn̄ illox audiuerit empedocles
nō dixit. Eam. n. quæ telaugis fert epiſtolam qd hippaſum ac Brōtinum audierit: nō
vſq; quaq; probari. n. vero Theophraſtus parmenidē illum imitatū dixit ipſiuſq; emu
lum & in poematibus fuiſſe qppe & illum verſu phyſicæ rōnis apparuiſſe: Hermipp9
aūt non parmenidis verꝫ Zenophānis fuiſſe imitatorem tradidit. q cum diu verſatus
eiuſq; carmē imitatus ſit: poſtmodū pythagoricis cōgreſſum eſſe. Alcidamas vero in
phyſico refert eodem tpe zenonem & empodoclē vna audiuiſſe: parmenidē demum
ab ſe diſceſſiſſe ac zenonē qdem ſeorſum phantū eſſe. Hūc vero Anaxagorā & Pytha
gorā audiſſe atq; alterius cōſtantiā & grauitatē vitę atq; habit9 alterius de natura rōes
fuiſſe imitatū. Ariſtoteles vero in ſophiſta primū empedoclē oratoriæ inuentorē ait:
zenonemq; dialecticę: in libro aūt de poetis aſſerit homericū empedoclē: acutumq; in

dicendo fuisse: translationibus item ac ceteris poeticis figuris vsum. Atq; ideo cum: & alia poemata scripsisset: & Xersis transitū & in Apollinem proœmium: ea postmodū ignibus tradidit soror quædā ipsius siue filia: vt Hieronymus: meminit: proœmium quidem imprudens. Persica aūt prudens: ac sciēs qđ ea imperfecta essent. Tragœdias illum præterea scripsisse refert ac politica. Verū heraclides serapionis filius tragœdias: alterius fuisse memorat. Hieronymus vero quadraginta tria illius opuscula se legisse asserit. Neāthes aūt ad hunc iuuenē scripsisse & ipsum tragœdias: in quas se postea incidisse. Porro satyrus in vitis refert & medicū illum fuisse oratoremq; optimū: gorgiāq; leontinū ipsius fuisse discipulū. v.ꝫ. s. in oratoria insignem: q & artē rhetoricam scripserit: quē tradit Appolodorus in chronicis centū & nouē ætatis iplesse annos: hunc ait satyrus dicere solitū affuisse se empedocli magiā exercenti ipsumq; in poematibus id pfiteri & complura alia: inter quæ pfitet pharmacha: quibus & morbi & senectus arceant: & ventoꝝ vel noxij pellant flatus: vel salubres: ac læti adhibeant: motiuiq; itē reuiuiscant. Multis aūt mōis eum viꝝ admirationi habitum Timæus in. xviii. historiaꝝ auctor ē. Nāq; etesijs plerumq; vehemēter flātibus adeo vt fruges corrumperēt excoriatis asinos iussit: factisq; vtribus eos collibus & montiū verticibus admoueri ad cōpellendos flatus: cessātibusq; ventis ab euētu rei colysanemā vocatū eē. Heraclides quoq; i libro de morbis ait ipsum pausaniæ dictasse q de apno ille scripsit. Erat aūt pausanias. vt satirus & Aristipp9 ait: amator eius: cui & de natura libros cōpsitos ita declarauit.

Pausania sapiens anchiti percipe fili.

Sed & epigramma in eum fecit.

Pausaniæ medico anchito cognomine nato
Asclipiadeo patria clara gela est.
Qui languescentes vario plerisq; labore,
Sæpe acherontem linquere fecit iter.

ΑΠΝΟΥΣ ΑΠΝΟΥΝ. Heraclitus tale qddam esse ait qđ. xxx. dies corpus absq; spiritu integru incorruptumq; seruaret. Vnde illū & medicū & vatē dixit vt ex eius verbibus pater: quibus incolas amplī agrigēti saluere iubet: a qbus & deū se credi vult: dumosq; sibi petit honores. Amplū vero agrigentū dixisse ferunt: q in illa octingēta hoium milia inhabitarēt. Vnde & empedoclē illis delitijs vacātibus dixisse agrigētini delitijs quidē ita quotidie se dedūt: ac si postridie morituri: domos vero ita ædificāt quasi ppetuo victuri: eas vero ipsas expiationes in vnū corp9 coegisse fert. Cleomenes cōpactor quē admodū & Fauorinus in cōmemoratiōibus ait fuisse vero tum ipr mis liberū atq; ab oī principādi fastu remotissimū Aristoteles tradit: siqdem & regnū cū sibi offerret: constāter renuit: sicuti Xanthus i illius laudibus meminit simplicitatē vitæq; q regum delitias carius amplectens: eadē & Timæus refert cām simul adijciens cur ita popularis fuerit. Inuitatus. n. fuerat a quodā ex principib9 ac pcedente cōuiuio cœna non inferebat: Tacētibus alijs indigne ille ferēs inferri iussit. Qui vero illū inuitarēt pstolari se curiæ ministrū dixit. Vbi vero ille aduenit cōuiuij princeps cēstitutus ē: id eo agente q illum vocau erat: tū ille tyrānidis initia apud obscura pre se ferēs iubebat: aut bibere aut in caput effundi meꝝ. Tunc igit Empedocles tacuit. Postridie vero coacto iudicio dānauit verūq;: ac peremit inuitatorē. s. & cōuiuij principē. Istud. n. eius reipublicæ tractandæ initiū fuit. Rursus Acrone medico locū sibi ad cōstruendū patrū monumētū a senatu postulāte qđ inter medicos arte pcipuæ excelleret in mediū surrexit. Empedocles: ac fieri phibuit: atq; inter cætera quæ de æqualitate disseruit: ita illū rogare cœpit. cuiusmōi monumēto icidemus elogiū? Nū hoc? summū te medicū summi patris

in summo verticē summæ patriæ conditum: qdam autem fm versum ita pnunciant.
sublimis verticis tumulus sublimis cōtinet. Hoc qdam simonidis eē tradiderūt. Post
modū vero empedocles & mille hominū cœtū annquauit cōstituto triēnii mgfatu: ut
nō solū esset diuitū uerū & mediocriū ac ppřariter sentiētiū. Denicq; & timæus in pº: &
secūdo libro: ipsius. n. sæpe mentionē facit. cōtrariā reip. tradit putatū eū habuisse sen
tētiā: qñ qdē iactātia & amore sui ferebat imodice: qppe qui in carmine se deū dixerit:
qñ itē olympia adisset: i se cūctorū uertebat ora: ut nullius iter loquēdū tanta quanta
empedoclis fieret mētio. Postremo tamē cū agrigētū cōderet: obstiterūt illius instituto
to inimicorū nepotes: quo ille mœrore accepto in pelopōnesū secessit: ibiq; obiit diē.
Timon autē nc hūc quidē prætermisit: sed ipsum mordet dicens: & Empedocles forē
sium formator uerboꝝ quantū ualuit tātum cœpit imperās qui disposuit magistratꝰ
indigētes aliis. De illis vero obitu uaria fert opinio. Heraclites. n. cū enarrasset de ap
no vt. s. empedocles maximā ex eo gloriam cōsecutus eēt: q mulierem defunctā viuā
dimisisset: ait illū sacrificiū ad Pisianactis agꝝ fecisse: conuocatis plerisq; ex amicis iter
quos & pausanias erat. Vbi vero conuiuio pacto alij qdem loco paululū digressi: alij
sub arboribus villæ se ad quiescendū cōposuerunt: alij quocūq; visum ē in loco quieue
runt. ipse vbi accubuerat permansit. Mane aūt facto e somno excitis cæteris solus ipse
repertus nō ē. Facta aūt diligēti inquisitiōe seruis q rogabant vnus affuit: qui diceret se
nocte media igētē audisse vocē empedoclē vocātē. Tu vero vbi surrexisset cæleste, vidisse
se lucē & splēdorē tædaꝝ nihilq; aliud. Illis vero in eo qd contingerat stupētibus descē
dit pausanias: vt mitteret q quererent. Postmodū vero phibitus ē vlterius quærere di
cens voti rē in primis cōtigisse: sibiq; veluti deo hostias offerri oportere. Hermippus
aūt illū cum pantheā quadam agrigēotinā desperatam a medicis curasse hostias obid
litasse. Qui vero inuitati erāt ad. lxxx. ferme fuisse. Hippobotus vero illū ait vbi exur
rexerat ætnam perisse quo cū peruenisset in ignis crateres se iniecisse. ibiq; dum fidē cu
pit facere famamq; adstruere quod deus effectus sit ignibꝰ consumptū esse: postea vt
sese res haberet agnitum & exploratū esse vna ex illius crepidis vi flammę ex intimis ad
exteriora reiecta: quippe calciari solebat ære: huic famæ pausanias reluctabat. Cæteꝝ
Diodotus ephesius de Anaximandro scribens ait illum huius æmulū fuisse imitando
tragicam grandiloquētiā vestisq; grauitatē. Enimuero dum selenūtios ex adiacētis flu
uij fetore pestis inualisset adeo vt & ipsi uxores partu periclitent: excogitasse empedo
clem duos quosdā ex vicinis amnibus pprio sumptu in flumen illud imittere: vt ex ea
commistione aquę dulcescerent. Hoc ordine sedata peste epulantibus selenuntijs em
pedoclem apparuisse: illi en conspecto surrexerunt: eiq; veluti deo dominos honores
detulerunt. Eam de se opinionē firmare vouētē se in ignes cōiecisse. Veꝝ hisce timæus
refragat aperte asserens illū vbi in peloponesum se recepit: nunq̄ oino redisse atq; iō il
lius incertū esse obitū. Heraclidi vero noie illū denotans aperte cōtradicit pisianacta
syracusanū dicēs: neq; villā agrigēti hūisse. Veꝝ a pausania factū amico monumētū:
Is. n. hmōi vulgata fama breuē statuā illi: qppe diues erat. siue arā quasi deo condidit
qñ ergo pacto inqt se in crateras iniecit quoꝝ nullā vnq̄ fecit mentionē & qdem cū p
pe eēnt: mortuꝰ igit ē in pelopōneso q si illius sepultura nō cernitur: nihil e cur admi
remur? Nāq; & alioꝝ multoꝝ sepulchra ignorāt: ista & hmōi timæus refert. veꝝ sem
per heraclidi cōsuetudo ē miracula ista cōfingere: q & ex luna cecidisse hoīem dicit. Por
ro Hippobotus ait statuā empedoclis opertā agrigenti primū stetisse. Postea vero an
te Romanoꝝ curiā cōstitutā fuisse romanis eā illuc transferentibus aptam: picte qui
dē & nunc eiusmodi quedā inueniunt. Neātes vero cyzicenus q & de Pithagoricis scri

psit: refert Menone vita functo tyrãnidis pullulare exordia cæpisse. Tum vero empedoclem Agrigẽtinos indoxisse: vti seditiõibus omissis æqualitatẽ ciuilẽ amplecterent': mulcas itidem ciuiũ quæ sine dote erant ex relictis sibi opibus adiecta dote viris tradidisse: atq; ideo & purpurã se induisse: & strophiũ aureũ circundedisse Fauorinus in cõmẽtarijs auctor est: crepidas itẽ æreas & delphicã sumpsisse coronã. Coma itẽ illi ꝓlixa fuit: & pueri se deducẽtes: & ipse grauis semp atq; i vno se seueritatis habitu persistit. Eiusmodi igit' ꝓgredicbat' vt ciuibus sibi occursantib9 ac ꝓ magno id munere haberent speciẽ quoddã & insigne regiũ præ se ferre videret'. Postremo vero dũ celebritatis cuiusdã cã messãnã curru iuectus pergeret cecidisse: coxamq; fregisse. Quo et ex morbo defunctũ eẽ ætatis ãno. lxxvij. esse itẽ sepulchrũ eius megaris. de ætate vero ab Aristotele dissentit. Ille. n. lxv. annoꝶ defecisse ait: alij centũ & nouẽ vixisse annos contendunt. Floruit aũt circa. lxxx. & quartã olympiadẽ. Democritus autẽ troezenius in libro cõtra sophistas refert illũ iuxta. Homeꝶ isormis letiodũ sibi ꝓpera ex corna isaufte nexuisse. In ea vero quã ꝑdiximus telaugis epistola fert' illũ ex scoio i mare ꝓlapsũ extinctũq; eẽ. Hæc de ipsius morte fert' : & nostrũ in hũc pãmetro mordax qdam.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma.
Aeternos ignes fortiter ore trahens.
Vltroneum taceam: te incendia sæua petisse.
Incidis inuitus delituisse volans.

¶Et illud.

Cruribus empedocles constactis dicitur esse
Mortuus te curru cũ cecidisset humi.
Si se flagrantem victurus iecit in ætnam
Quomodo nunc megaris structa sepulchra vides?

Timon vero ne ab eo qdẽ lacessendo abstinuit dicẽs empedoclesq; forẽsiũ opifex carminũ & cætera. Hæc aũt illi visa sũt: elemẽta eẽ quattuor ignẽ: aquã: aerẽ: terrã: amicitiã q; qua fœderẽt' & discordiã q̃ dissidrãt: Ait ãt sic iuppiter: ac Iuno regia & aidone9 & venerãda nestis. Iouẽ: ignẽ: iunonẽ: terrã: aidoneũ aerẽ: nestin aquã dicẽs: & hæc ait assiduas versare vices: desinere nusq̃: ẽ qppe ætern9 iuxta illũ hic reꝶ ordo: deniq; ifert. Namq; alias cõnectit amor hæc oĩa simul: sæpe ẽt disiũcta iubet cõtentio ferri: solẽ ait ignis ingentẽ massam: lunaq; maiorẽ: lunam disci habere similitudinem. Cælũ ipsum cristalli obtinet' speciẽ & aiam oĩgenũ aĩaliũ atq; arboꝶ species indui. Ait nẽpe se aliqñ fuisse pueꝶ atq; puellã arborẽ & auẽ atq; piscẽ: Quæ igit' illæ de natura deq; expiatiõibus scripsit: ad quinq; milia versuũ pertingũt: q̃ vero de medicina ad sexcẽtos. De tragœdijs supra iã diximus.

¶Epicarmus cous.

e Picharmus elothalis filius Cous: & ipse Pithagoræ auditor fuit. Trimeniẽsis vero cũ eẽt e Sicilia ꝓfectus peruenit megara: īde cõtẽdit syracusas: vt & ipse in suis testat' libris. Eius statuę istiusmodi carmẽ iscriptũ ẽ: quo ditat' tãto excellere doctis oĩb9 & claris viris quãto vel syderib9 sol ceteris vel amare ãnib9 cũctis antecellat.

Quam superat phæton ingentis sydera cæli.
Quanto vis pelago maior inest fluuius.
Tantum ego iam dico sophia præstare epicharmum:
Cui dedit hæc patria florida serta comis.

Cõmẽtaria istæ reliqt ĩ q b9 de natura reꝶ: de sentẽtijs: de medicina disseruit. Notasq; breues cõmẽtarioꝶ locis apposuit: qbus aperte idicat ab se elaborata opuscula. Obijt anno ætatis nonagesimo.

¶ Architas Tarentinus.

Rchytas Mnesagoræ siue vt Aristoxenus ait Estiæi filius Tarẽtin⁹ Pythago
a ricus nobilissimus fuit. Hic Platonẽ: cũ a Dionysio necãdus esset: per epısto
lã eripuit: admirationi summę apud plurimos habitus ẽ in oĩ virtutis genere.
Nẽpe. n. septies ciuibus pfectus ẽ: cũ ceteri plusq̃ annũ iperare lege phiberẽt. Ad hũc
Plato scribit epistolas: qđ is ad cũ prior scripsisset: ita Architas platoĩ scilicet facis tu
qdẽ recte qđ nobis te cõualuisset ex ægritudine significasti: de damisco itẽ nunciãs. De
cõmentarijs aũt curauimus: venimusq̧ ad lucanos: ibiq̧ conuenimus occeli nepotes:
Quæ igit̃ de regno legib⁹ iusticia: oĩumq̧ generatiõe: & ipsi habemus & ex his quędã
misimus: reliq̃ mõ repiri nõ possunt: cũ iuenta fuerit ad te deferent̃: in hũc modũ Ar-
chytas. Plato aũt ita rescripsit. Plato Archytæ salutũ. Quæ abs te nobis allata: sũt cõ
mentaria: dici nõ põt: q̃ libẽter accepimus: quiq̧ illa scripsit ipimis admirati sumus:
ostẽdit. n. pfecto vir ille dignũ se maioribus illis suis antiquissimis atq̧ optimis viris.
Ferunt̃ aũt isti viri mœreri fuisse. Hi aũt ex illis fuere Troianis: q cũ Laomedonte mi-
grarunt viri boni: vt de illis tradita fabula significat: q̃ apud me sunt cõmẽtaria de qb⁹
scripsisti mũdũ satis lubricata sunt: neq̧ vnq̃ satis erũt: ea tñ misi. De custodia vero am
bo cõcorditer sentimus. Nihil itaq̧ adhortatiõe opus ẽ: vale: in hũc modũ illi ad se iui
cẽ scripserũt. Porro Archytæ quattuor fuere. Primus hic ipse. Secũdus Mytilenæus
musicus. Tertius q de agricultura scripsit. Quartus poeta epigrãmatũ. Quĩtũ plæri
q̧ addũt Architectũ: cuius pferũt libꝝ de machina: cuius istud initiũ ẽ: hæc de Teu-
cro Charchedonio audiui. De musico dicit̃ qđ cũ pbro sibi daret̃ qđ nõ exaudiret̃: di
xerit organũ. n. p me pugnãs loquit̃. Pythagoricũ vero Aristoxẽus refert cũ exercitui
pesset nũq̃ fuisse superatũ. Semel aũt dũ iuidiæ cederet sese iperio abdicasse: moxq̧ ex-
ercitũ in ius hostiũ cõcessisse: prim⁹ hic mechanica mechanicis pricipijs vsus exposuit:
primusq̧ motũ organicũ descriptõi geometricæ ad mouit ex dimidij Cylindri sectiõe
duas medias sm pportionẽ sumere quærẽs ad cubi publicationẽ: & i geometria cubũ
primus vt Plato i repu. testat̃ iuenit. ¶ Alcmeõ crotoniata.

Lcmæon Crotoniates & ipse Pythagoræ auditor fuit: vt plurimũ vero i medi
a cina versat̃. Plerũq̧ itẽ de natura disputat dicẽs multas humanaꝝ reꝝ causas.
Videt̃ aũt primus de naturæ ratõe scripsisse vt Fauorinus i oimoda tradit. hi
storia: lunãq̧ hãc sempiternã habere naturã dixit. Fuit aũt Perithi filius sicut & ipse in
principio sui operis testat̃. Alcmæon crotoniates hæc ait Perithi filius Brõtino & Leo
ni & Bathyllo: de iuisibilibus de imortalibus rebus manifestũ qdẽ scientiã habent dij:
quantũ vero conijcere hominibus licet & cętera. Animã vero imortalẽ dixit: mouetiq̧
iugiter instar solis. ¶ Hippasus Metapontinus.

Ippasus metapõtinus & ipse Pythagoricus fuit: ait aũt diffinitum esse temp⁹
h mundanæ mutationis: finitumq̧ hoc totum esse ac semper moueri. Demetri
us autem in homonimis refert illum nullum opus reliquisse. Fuerunt aũt hip
pasi duo hic. s. & qui Laconum rempub. quinq̧ libris compræhendit. Erat autem & ip
se Lacon. ¶ Philolaus.

Hilolaus Crotoniatę filius Pythagoricus & ipse fuit: ab hoc Pythagoricos li
p bros emẽdos: vt curaret: Dioni scribit Plato: moritur aut suspectus quod ty
rannidem inuadere moliret̃: & nostrum est in ipsum sic.
Suspicio dico: cunctis est vsq̧ cauenda.
Nil agis infœlix cum videaris: agis:
Patria sic croton philolaum sustulit olim:

Regnum affectantes credula habere manus:

Opinatur aût omnia harmonia: ac necessitate fieri: terramq; fm primum circulũ moueri dixit. Alij Icetam siracusanum id sensisse affirmant. Scripsit aût librũ in quo Hermippus quépiam scriptorem dixisse refert Platoné philosophum cum in Siciliam ad Dionysium ꝓfectus esset emisse a Philolai cõsanguineis argenti minas Alexandrinas .xl. atq; inde transcripsisse. Timæum alij Platonem dicunt hæc a Dionysio accepisse reluctantem licet abductũ ex carcere adulescenté & philolai discipulis: refert Demetrius in homonymis pythagorica de natura reꝝ hunc primum edidisse: quoꝝ est initiũ: primo in mundo natura coacta est ex infinitis ac finitis mundusq; totus: & quæ sunt in ipso omnia.

¶Eudoxus.

Vdoxus Aeschini filius Cnidius astrologus: geometra: medicus: ac legifer fuit. ac geometrã qdem ab archita didicit. In medicina vero philistiõe Siculo ꝑceptore vsus ẽ: vt Callimachus in tabulis. Porro sotion in successionib9 Platonis quoq; auditoré fuisse scribit: Nam cũ annũ .xxiij. ætatis ageret: summoq; iter paupertatis angustias discendi studio flagraret socraticoꝝ gloria pcitum athenas cõtendisse cũ theomedonte medico: a quo & nutriri solitũ: nec defuerunt q dicerent ipsius pędicam fuisse. Deiectus aût i piræum athẽas quotidie ascendebat. ibiq; cũ sophistas audisset ad portum regrediebat. Duos aût ibi menses remoratus domum reuertit. Vnde rursus amicoꝝ largitate suffultus in ægyptum cũ Chrysippo medico ꝓfectus est cõmendatitias ab agesilao litteras ad Nectabin ferẽs: a quo & sacerdotibus intẽte commendatus ẽ. Ibi annum vnũ & menses quattuor remoratus mẽto atonso: atq; supercilio .viii. annoꝝ historiam fm quosdam cõscripsit: inde iam cizici atq; in ꝓponnde phãnus mausolum iridem visere voluit. Tum vero athenas redijt habens secũ discipulos plurimos cõtristandi: vt qdam volunt Platonis gratia: q; ijs ab initio illum a se dimiserat: sunt q dicant conuiuiũ Platoni celebranti ipsum adstantibus plurimis Hemycichum accubitũ introduxisse. Enimuero Nicomachus Aristotelis filius illum ait voluptatem bonũ dicere. Exceptus aût in patria magno cũ honore est: cuius rei indicio est honorificũ de illo factum decretũ. Apud græcos quoq; clarissimus fuit: ciuibusq; suis leges cõscripsit: vt Hermippus in quarto de septem sapientibus libro refert: scripsit itẽ de astrologia & de geometria & de alijs quibusdã insignia opuscula. Tres aût habuit filias Hactidẽ: Philitidem: Delphidẽ. Refert Heratoisthenes in libris ad Hecatonẽ ipsum & cynicoꝝ dialogos cõposuisse: alij ægyptios qdem lingua sua illos cõscripsisse: Hunc vero traductos græcis edidisse tradunt: eius Chrysippus Erinei filius Cnidius auditor fuit in hisquæ de dijs: de mundo: de cælestibus docent. In medicina vero Philistione siculo ꝑceptore vsus ẽ. Reliquit aût & cõmentaria pulcherrima & eruditionis plenã: huius filius Aristagoras fuit: cuius Chrysippus ethlij filius discipul9 fuit: cuius ferunt modi illi ad videndas speculationes naturales quæ in aiam eius venerant accõmodati. Fuerunt auté eudoxi tres. Primus hic ipse. Secundus rhodius historiaꝝ scriptor. Tertius Siculus. Agathoclis filius poeta comicus: q ter vrbana vicit certamina: quinquiesq; lenaica: vt Appollodorus in chronicis ait. Inuenimus & alium medicum Cnidium: qué ait Eudoxus in terrę ambitu semper admonere solitũ articulos iugi agitatione exercendos sensusq; similiter. Idem vero refert Eudoxum Cnidiũ circa centesimã & tertiã olympiadẽ claruisse atq; lenias curuas repetisse. Morit aût tertiũ & quinquagesimũ agens annũ. Cum vero adhuc in ægypto morat cũ ichenophi heliopolitano apis illius palliũ lingere visus ẽ. Celebrẽ ergo illum fore nec longæuum ex eo ostẽto sacerdotes dixere: vt Fauorinus in commentarijs refert: est & nostrum in hunc.

Aboue cornuto propriam prædiſcere ſortem
Eudoxum fama eſt quondam memphitis in vrbe.
At quia ſermonem vitulo natura negauit
Nil dixit: ſtolam lingens obliquus aperte.
Hoc docuit moriere cito: non ocius alter
Illi igitur celeri venit mors horrida paſſu
Annos intuito ter denos triſq; viginti
Eudoxum ob famæ claritatem gloritatemq; appellabāt.

¶Diogenis. Laertij de viris philpſophorum Liber nonus Incipit.

¶Heraclitus Ephesius.

q

Voniā ergo de nobilibus Pythagoricis diximus nūc iam ſpar
ſim: vt aiūt: de claris qbuſdā philoſophis loquamur. ac primū
de Heraclito dicendū. Heraclitus bliſonis ſiue vt qdā volunt
Heratiōtis filius Epheſius circa. lxix. olympiadē clarus ē habi
tus. Fuit aūt vltra cæteros alto aīo & cōtēnente oēs: vt ex ipſo
eius opere oſtēdit: vbi ait multa peritia mētē nō docet: Heſio
dū ſiqdē docuit & Pythagorā rurſuſq; Xenophanē atq; Heca
tæū. Nā licere vnū ſcire ſapiētē ſnīam qua gubernent oīa per oīa. Homeꝝq; dicebat di
gnū q ex certaminib9 eiceret: colaphiſq; cæderet: archilochūq; ſimiliter. Dicebat aūt
& iniuriā extinguere oportet magis q ardentē rogū: plebēq; ꝓ lege nō ſecus ac ꝓ mu
ro pugnare. Acriter aūt epheſios carpit qd amicum ſuū hermodoꝝ eiecerant dicens:
meret epheſi oēs adulti mori: impuberibuſq; vrbem derelinquere: qm̄ hermodoꝝ ſui
præſtantiſſimū expulerūt dicentes: noſtrū nemo ineqlis ſit: qm̄ ſiquis erit talis: alibiq;
& cū aliis. Cum aūt rogaret a ciuibus vt leges eis poneret: facere contēpſit: q, iam ciui
tas peſſima cōſuetudin. ībuta eſſet. Secedens vero ad phanū dianæ. cum filijs talo lu
debat. Circunſtantibus aūt ſe epheſijs qd inquit miramini o pditi: nonne pręſtat iſtuc
facere q̄ nobiſcum vltra rē adminiſtrare: tandē hominū odio percitus exijt: vitamq; in
montib9 ducebat olera comedēs: eius rei gratia morbo aquę intercutis arreptus ad vr
bem deſcēdit: medicoſq; per ænigmata ſolicitabat an poſſent ex ībre ſiccitatē facere. Il
lis nō intelligentibus ſe ipſum boū ſtabulo includēs & fimo bubulino obtuēs eo calo
re arbitrabat noxium ac exundatē humorē exhaurire poſſe. Vbi vero ne ſic qdem ali
quid ꝓficere cōſpexerat morit. lx. ætatis agens annum & eſt in ipſum noſtrum ſic.
Sæpe ego miratus quondam quonammodo poſſet
Hæraclitus vitæ viuere difficilis.
Eſt tamen extinctus: cum corpora namq; rigaſſet
Lympha: diem extinxit: attulit & tenebras.
Hermip9 aūt refert illū medicis dixiſſe. Nū poteſtis preſſis ineſtinis humorē exhauri
re: negantibus ſe ipſum ſolis obiecıſſe radijs ac iuſſiſſe pueris boū fimo ſe oblinere: eo ca
lore maceratū poſtridie obijſſe diē: ſepultūq; ī foro fuiſſe. Neāthes vero cizicen9 ait il
lū fimo bubulo cū ſe eximere nō poſſet ita pſtitiſſe: atq; ob eā mutationē ignoratū a ca
nib9 diſcerptū eē. Fuit aūt a puero mirabilis: & cū eēt iuuēis nihil ſe dicebat ſcire. Vbi
vero ad virilitatis ānos euaſerat oīa ignorare: neminē qdē audiuit veꝝ ſemet iueſtigā
dę veritati dediſſe: oīaq; ex ſemetipſo didiciſſe ait. Sotiō aūt quoſdā dixiſſe refert Xeno
phāis illū frequētaſſe auditoriū: Ariſtonēq; ī libro de heraclito dicere aq̄ intercutis illū

curatũ ęgritudine: morbo alio vitã finxisse ei opinioni & hippobotus accedit. Eius vero q legit̃ liber generaliter qdẽ de natura ẽ: cæterũ tris ĩ ptes scindit̃. Nãq & de vniuerso & de repu. & de theologia disserit. Illũ vero ĩ tẽplo Diãæ deposuit: vt qdã putãt: de idustria obscurius scriptũ: vt soli eruditi illũ legerẽt: ne si a vulgo passim legeret̃ cõtemptibilis esset. Hunc vero & Timon descripsit appellans maledicũ & turbæ infestum. Theophrastus illũ atrabile laborãtem alia semipfecta: alia alias aliter scripsisse refert: eius aliti animi signũ Antisthenes in successiõib9 id asserit: quod fratri cõcesserit regnũ. Tãtũ vero gloriæ ꝓmeruit ipsius liber vt sectatores habuerit q appellarentur heracliti. Sũt aũt ista quæ illi sũmatim visa sunt. Ex igne cũcta cõstare in eumq resolui oĩa fato oĩa fieri: & ex cõuersiõe cõtraria q̃ sint oĩa cõgruere & coaptari. Aĩarũ itẽ & demonũ plena eẽ oĩa dixit: & de his q̃ in mũdo cõtingunt passiõib9 oib9. Solis eã cẽ magnitudinẽ quę cernit̃ oculis. Dicit̃ & id de aię sensisse natura. Nũq illã repiri posse q̃talibet qs vie cõficiat spacia: adeo ꝓfundã eius esse rõnẽ. elarionẽ siue æstimationẽ sacrũ morbum appellabat: aspectumq mẽtiri. Lucide qdẽ interdũ & apte in suo ope loqtur: & vt tardissimo cuiq facilis ad intelligendũ sit: Breuitas quoq & iterpretatiõis grauitas incõparabilis ẽ. Iã vero p partes digerẽda sunt eius decreta: Ignẽ elementum esse dicit Ignisq vicissitudinẽ tũ raritate: tũ densitate cõstare quæ fiũt oia. Apte vero nihil explicat. fieriq oia p cõtrarietatẽ & fluminis in morẽ vniuersa decurrere: finitũ que esse hoc omne & vnũ esse mũdũ: eũq ex igne nasci: & rursus p quosdã ambitus p vices hoc omne seculũ ignescere. Id aũt fato fieri. Ex his vero quæ cõtraria sunt id qdẽ qd' ad generationẽ adducat vocari bellũ & cõtentionẽ qd' ãt ad incensionẽ cõcordiã & pacẽ. Mutationẽ quoq viã esse supra infraq ducentẽ secũdũ quã fieri mũdũ. Dẽsatũ qppe ignem liqscere: cõstãtemq aquã fieri. cõcretã vero aquã in humũ verti eãque inter inferiora eẽ humũ ipsam denuo effundi: atq ex ea fieri humorẽ. Ex eo ãt reliq̃ ferme oĩa ad euaporationẽ eã referens quæ ex mari fit: ipsamq ad supiora viã esse. Porro euaporatiões ex terra fieri & mari: alias qdem pspicuas & liqdas: alias vero tenebrosas: a liquidioribus ignẽ: a reliqs humorẽ incrementa cape. Aerẽ vero cuiusmodi sit nõ significat esse tamẽ scaphas per cõcauum ad nos conuersas: in quibus cõuenientes euaporationes liqdas perferre flãmas: quę sint sydera dicit. Esse ãt lucidissimã cãdidissimãq solis flãmam: nãque astra cętera remotiora esse: neque adeo terræ ꝓxima. Atque ideo minus lucere minusque calefacere: lunã q̃ terræ vicinior sit: nõ per liqdum locum apparere: solem ĩ suo splendore nulli admixtioni obnoxiũ durare certis a nobis spacijs mẽsurisque distãtem. Ex eo igitur magis calescere atque illustrare. Deficere itẽ solem ac lunã cũ scaphę ad superiora vertuntur: mẽstruasq figuras lunę fieri: dũ in illã sensim vertitur scapha. Diẽ itẽ ac noctẽ & menses & annos ãnique statuta tẽpora pluuiasq & ventos atq his similia secundũ euaporationes varias fieri. Nam liquidã euaporationẽ in solis circulo inflamatã diem facere. Cõtrariã vero vbi obtinuerit efficere noctẽ: atq ex lumine calorem augeri: æstatemq perficere: ex tenebris humorem abũdare: vnde hyems oriatur. in hunc modum: & de causis cæteris disputat. Enimuero terrã cuiusmodi sit penitus tacet: ac de scaphis indem: ista eius dogmata fuere. Porro quod ad Socratem attinet quænam eius de illo sñia fuerit cum eius legisset librũ euripide sibi deferente vt Aristoni ait diximus: cum de Socrate loqueremur. Seleucus tamẽ grãmaticus ait Crotoniatem quendã in eo quem caracolymbitem inscripsit libro tradere Cratem quẽdam hũc librũ pᵒ græcis inuexisse: ac dixisse librũ ipm delio aliquo indigere natatore q in illo nõ suffocaret̃: iscribũt illũ pleriq musas: alij de natura: diodorus vero gubernaculũ diligẽs ad librã vitæ: qdã sñiam mo℞ vnius oĩum institui ornamentũ. Aũt illũ cũ-

rogaret̃ cur taceret dixisse: vt vos loq̄mini. Eius frui cõtubernio & darius optauit: scripsitq; ad illũ ita. Rex Darius histaspis filius heraclitũ ephesiũ sapiẽtẽ viꝝ salutat: librũ de natura scripsisti obscuꝝ ad intelligẽdũ difficilẽq; ad exponendũ in plerisq;: denique si ad verbũ exponat̃: vim quãdã speculatiõis cõtinere v̄r: mũdi qdẽ totius & q̄ in eo fiũt oĩum q̄ sũt ĩ diuino motu cõstituta: ĩ qbus plurimi hæserũt assensũq; cõtinere: adeo vt & q cõplura legerũt ambigãt: cũ recta abs re reo cõscripta videat̃. Rex igit̃ Dari9 hystaspis filius auditor eẽ tuus cupit: particepsq; græce eruditiõis fieri. Venias itaq; q̄primũ ad cõspectũ meũ ac regiã domũ. Græci. n. vt plurimũ sapiẽtibus viris obseruãdis minus dediti aspnant̃ q̄ ab his recte fuerit ostẽsa studiose & audiẽda & discẽda. Apud me aũt aderit tibi oĩs honor: primatusq; oĩs: quotidieq; sollicita obseruatio & grata allocutio: vitaq; tuis mõribus ꝓbabilis. Vale: his ille ita r̃ndit. Heraclitus ephesius regi Dario histaspis filio salu. Quicq; mortales ĩ terris sunt a veritate ac iusticia se lõgius remouẽt: auaritiæ ãt & inani gloriæ ĩexplebiliter intẽdũt pditæ demẽtiæ cã. Ego ãt oĩs immemor neqtiæ fastidiũq; deuitãs oĩs inuidiæ domesticæ: supbiæ itẽ nunq̄ in psaꝝ solũ adueoirẽ paucis cõtẽtus: q̄ sunt ſm meã sniam huiusmodi ille & aduersus regem fuit. Demetrius ãt in equocis ipm & atheniẽses aspnatũ ait: apud quos magna de illo erat opinio: & cũ ephesijs eẽt cõtẽptui nusq̄ alibi maluisse cõuersari: meminit illius Demetrius quoq; Phalerius ĩ Socratis defensiõe plurimiq; fuere q illius exponerẽt librũ: qppe & Antisthenes & heraclides põticus & Sphærus stoicus. Pausanias p̄terea q heraclistites appellatus ẽ. Nicomedes quoq; ac Dionysi9 & ex grãmaticis Diodocus: q op9 illud nõ de natura: sed de repu. dixit differere. Nãq; de natura differit in exẽpli spẽm inserta illic esse. Hieronym9 ãt Scythinũ quẽdã iamboꝝ poetã ĩ illius librũ metro iocari illũq; cuertere dixit: multa aũt epigrammata in ipsum ferũtur: sed & hoc.

Heraclitus ego: quid me vexatis iniqui?
  Nõ vos: sed doctos tã graue quærit opus
Est mihi solus hõ trigĩta milia: plures:
  Nullus hõ stygijs hęc quoq; narro dies.

Noli heraclitũ rapido percurrere passu.
  Est via difficilis: luce papyrus eget.
In sua si doctus te duxerit atria vates.
  Cuncta videbũtur lucidiora die.

¶ Item aliud.

Quinq; aũt heracliti fuere: primus hic ipse: secũdus poeta lyricus: cuius est illa duodecim deoꝝ laus: tertius elegiæ poeta alicarnasseus in quẽ callimachus fecit sic.

Heraclite mihi quidã tua funera dixit
Et subito lachrymis ĩmaduere genæ.
Vẽit & in mẽtẽ quotiẽs accessim9 ambo
Ad solem: vt nobis mutua verba forent.
Puluis es exigu9 nũc hospes: sed tua musa
Viuit: plutonis nõ timet atq; manus.

Quartus lesbius qui macedonũ scripsit historiam. Quintus ex ĩdustria ridiculus qui ex citharæ pulsu erausiuit ad speciem.

¶ Xenophanes.

Enophanes Dexij siue vt Appollodor9 ait Orthomenis filius colophonius a
x Timõe laudat̃: denique ait Xenophanẽ moderatũ: ac sine fastu fuisse: pulsus ãt pr̃ia in zacla Siciliæ morat9 ẽ atq; catina. Sũt q neminẽ audisse dicãt: neq; desũt q Botonis atheniẽsis auditorẽ fuisse asseuerẽt. Alij archelaũ audisse: atq; vt Sotion ait Anaximãdri ætate vixit. Scripsit ãt versu elegias & iãbos cõtrà hesiodũ atq; homerũ quæ de dijs dixere illis exprobrãs ipse quoq; sua resarciebat poemata. Thaletis ac pythagoræ opiniõibus cõtraria sensisse fert̃: epimenidẽq; sugilasse. Fuit aũt & longæuus maxĩe sicuti & ipse quodã in loco testat̃ dicẽs sexagĩta & septẽ ãnos se a patria pegrinatũ eẽ cũ tũc. xxv. eẽt annoꝝ. Ait aũt quattuor eẽ oĩum reꝝ elemẽta infinitosq; mũdos neq; variabiles: nubes cõsistere cũ solis vapor sursum fert̃: easq; in aerẽ cogit: dei substãtiam rotundã esse & globosam: nihilq; cũ hoibus habere cõe. totũ cernere totũq; audi

re. non tñ respirare: simulq; esse oĩa mentem. prudentiam: æternitatem: primusq; dixit omne qd̃ fiat corruptioni obnoxiũ esse. Aiamq; esse spiritũ ait: & plurima deteriora mẽte eẽ. Tyrãnis cõgrediẽdũ aut minime aut suauissime. Empedocle ãt dicẽte sibi difficile iueniri iuuenẽ posse sapiẽtẽ recte inqt. Nã sapiẽs sit necesse ẽ q norit explorare sapiẽtẽ. Oia icõphẽsibilia eẽ primũ hũc dixisse sotiõ auctorẽ: sed fallit: Scripsit aũt de colophõis cõditiõe & de italica i eleã colonia versus ad duo milia. claruit. lx. fere olympiadæ. Refert vero demetri⁹ phalereus i libro de senectute: panętiusq; stoic⁹ i libro de trãqllitate filios illũ suos ,pprijs sepel sse mãib⁹ sicuti & anaxagorã. Videt ãt a pythagoricis pmenisco & orestade: vt fauorin⁹ i p° cõmẽtarioꝝ ait defecisse. Fuit ãt & alius xenophanes poeta iãbicus ex lesbo atq; hi qdẽ sparsim.

Parmenides.

p Armenides ei⁹ auditor fuit: pretusq; eleathes. cũ theophrastus i epitome anaximãdrũ audisse tradit. licet ãt xenophanis auditor fuerit: secut⁹ tñ illũ nõ eẽ socius itẽ adiũctus ẽ & ameniæ & diochetæ Pythagorico: vt Sotion ait paupi illi qdẽ sed hõesto sane viro ac bono quẽ ẽt potius secut⁹ ẽ: ac vita functo facellũ ædificauit. Cũ & genere & opibus illustris eẽt: atq; ab amenia nõ a xenophane ad quietã vitã inductus ẽ. Primus hic terrã globosam dixit: ac rotũdã & in medio sitã. Duoq; esse elemẽta ignẽ. s. & humidũ: illũ opificis: hãc materiæ tenere ordinẽ. Generationẽ itẽ hominũ ex sole primũ eẽ ortã: solẽ ipm calidũ esse atq; frigidũ: ex qbus cõstant oia: aiam ac mentẽ idẽ esse: sicuti & Theophrastus in physicis meminit: cũ fere oium opiniones exponeret: philosophiã quoq; eẽ duplicẽ: aliam fm veritatẽ: aliã iuxta opinionẽ: philosophiã & ipse carmine expressit: queãdmodũ Hesiodus: & Zenophanes atq; Empedocles: iudiciũ rõnis eẽ dixit: sensusq; minus eẽ exactos & idoneos ad iudicãdũ: floruit aũt olympiade sexagesima nona: primusq; aiaduertisse videt eundẽ esse vesperꝝ atq; luciferꝝ: vt Fauorinus in quito cõmẽtarioꝝ ait: alij Pythagorã dicũt. Negat Callimachus: ipsius poema eẽ fert. Ciuib⁹ quoq; suis scripsisse leges: vt Speusippus i libro de philosophis ait: hui⁹ noĩe Plato dialogũ inscripsit: vocauitq; parmenidẽ siue de ideis. Primus itẽ sermone iterrogasse Achillẽ: vt Fauorinus ait in oimoda historia. Fuit aũt & alius parmenides orator qui artẽ scripsit oratoriã.

Melissus.

m Elissus Ithegenis fili⁹ Samius Parmẽdis auditor fuit: & cũ Heraclito itẽ collocutus ẽ: quo tpe illũ ẽt ignorantibus cõmẽdauit ephesijs. sicuti Democritũ Hippocrates abderitis antea cõmẽdarat. Fuit ãt & ciuilis iptimis vir ciuibusq; maxime acceptus atq; carus. Vnde & pfectus classis electus magna virtutis documẽta dedit. Videbat aũt sibi loco omne infinitũ eẽ & imutabile atq; imobile: & vnũ sibi ipsi simile: ac plenũ: motũq; nõ esse: verꝝ videri esse. De dijs nihil diffiniendũ dicebat neq; n. illoꝝ certã esse notionẽ fuisse circa. lxxxiij. olympiadẽ Appollodorus refert.

Zeno.

z Eno Eleatres Piretri: vt Appollodorus ait in chronicis filius. Parmenidẽ vero natura quidẽ teleutagoræ: adoptiõe vero parmenidis filium dixit. De hoc atq; Melisso Timon hæc ait.

Magnum robur non molle zenonis plato reprahensoris.
Melissi multas phantasias supra: paucas infra.

Platonem sumpsisse plurima: maximasq; ad fandum vires comparasse: enimuero zeno Parmenidis auditor ac pædica fuit. Fuit autem ,pcera statura queãdmodum Plato in Parmenide notat: idemq; in sophista ipsum eleaticũ Parmenidem vocat: inuentorem aũt dialecticę sicuti & empedoclem rhetoricæ fuisse Aristoteles auctor est. Fuit & in philosophia & in rep. vir sane nobilissimus. Feruntur nempe ipsius volumina.

sapiẽtiæ plenissima. Is cum nearchũ tyrãnum siue Diomedontem deijcere ac pfliga
re voluisset comprehẽsus ẽ: vt in satyri epitome ait Heraclides: quo tpe cũ de cõscijs &
armis q̃ in liparis habuit ingrederet᷑: volẽs ipm̃ desertũ destituꝶ q̃ ondere: oẽs illius ami
cos cõiurationis eẽ cõscios dixit: deinde cũ de qbusdã dixisset qddã sibi ad aurẽ loq velle
significauit: eãq; mordicus apphẽsam nõ ante dimisit quã hãc dẽtib9 pforaret. Idẽ pas
sus qd' Aristogitõ tyrãnicida. Demetrius vero i equiuocis nasũ ei abscidisse ait: porro
Antisthenes i successiõib9 illũ cũ amicos nũciasset rogatũ a Tyrãno eẽt ne alius qspiã
dixisset: tu ciuitatis pnicies: atq; adstãtibus ita locutũ eẽ: admiror eqdẽ vestrã vecordiã
si hoꝶ gr̃a q̃ nũc ego tolero tyrãno fuire decernitis. Demũ pcisã liguã in ora tyrãni cõ
spuisse ciuesq; cõtinuo facto iperu lapidib9 tyrãnũ obruisse: hæc oẽs ferme ita tradide
rũt cęteꝶ. Hermipp9 illũ i cauũ lapidẽ iiectũ cõtusũq; fuisse ait: & i hũc nos sic dixim9

Tu bona quesisti crudelis scæna tyrãni: Fractus es ast iter mortaria cæde tyrãni
Eleus vt pprius libera turba foret. Nõ ego te zeno: sed tua mẽbra cano.

Preclarus & i cæteris fuit zeno maiorũq; nõ secus atq; Heraclitus quadã animi altitu
dine cõtẽptor. Nã & ipse prius quidẽ hylẽ: postmodũ vero eleã phocẽsiũ coloniã suã
ppriam ciuitatẽ humilẽ: bonosq; tñ viros nutrire solica dilexit magisq̃ atheniẽsiũ ma
gnificẽtiã ad quos pgebat raro domi assidue cõmorãs. Hic & achillẽ pri9 orationẽ cõ
pellauit: q̃uis fauorinus Parmenidẽ & alios cõplures pfert. Placet aũt illi mũdos esse
plures: vacuũq; nõ esse: naturã oium reꝶ ex calido & frigido aridoq; & humido fuisse
pfectã: cũ ista in alterutrũ cõmutent᷑: generationẽ hoium e terra eẽ: aĩamq; ita ex his
oibus cõmixtã q̃ predixim9 vt a nullo coꝶ plusq̃ a cæteris obtineat᷑. Hũc aũt cũ ma
ledictis ageret᷑ idignari solitũ: causantibusq; qbusdã dixisse: si maledicta æquo aĩo ad
mittã ne laudes qdẽ sentiã. Octo vero fuisse zenones cũ de cittico loqueremur dixius:
Floruit aũt olympiade. lxx. ¶Leucippus.

Eucippus Eleates fuit fm quosdã abderites: aut iuxta alios. Milesi9 Zenonis
auditor fuit. Placebat illi infinita eẽ oĩa: & in se ipsa cõmutari: oĩaq; istud ina
ne eẽ: plenũq; corpibus: mũdosq; fieri corpibus i hoc inane incidẽtib9: & inui
cẽ iplicatis: atq; ex motu fm illoꝶ incremẽta naturã sydeꝶ fieri. Solẽ i circo maiori fm
lunã ferre terrã: vehi: ac circa mediũ verti: figurãq; illius tympano similẽ: primus hic
atomos pricipia subiecit. summati ista illi visa sũt: sed sunt explirãda per ptes. Omneq;
dẽ ve dixim9 ifinitũ ait: huius partẽ plenã eẽ partẽ inanẽ & elemẽta ait: mũdosq; ex eis
ifinitos eẽ: & i ea dilabi: atq; dissolui. Sicut aũt fieri mũdos ex ifinito p abscisionẽ: mul
ta corpa figuris oigena i magnũ vacuũ ferri: eaq; i vnũ coacta vnã vertiginem efficere:
fm quã offendere: ac circuiri modis oibus atq; ita discerni: vt seorsũ silia quæ sunt simi
militer petãt. Cæteꝶ eq libra cũ ob multitudinẽ minime iã circũferri possint: exilia qdẽ
ad exterius vacuũ cõcẽdere sic ordinãte natura: cætera sub sydere: & inexa atq; in se ipli
catã iuicẽ cõcurrere: atq; ea cõcursiõe prius quãdã cõcretionẽ efficere rotũdã. Hãc aũt
veluti mẽbranã subsistere cõtinẽtẽ in se oigena corpora q̃ dũ fm medij reluctationẽ cir
cũ uoluũt᷑ tenuẽ p gyꝶ mẽbranulã fieri iuxta vertiginis attractũ corpibus ppetuis sp
cõfluẽtibus: atq; ita fieri terrã: cõmanẽtib9 q̃ semel in mediũ iniecta erãt: ipmq; rursus
cõtinẽtẽ mẽbranę istar augeri iuxta extrĩ moꝶ effluẽtiã corpoꝶ: & dũ vertiginẽ fert q
cũq; attigerit ea acqrere. Ex his q̃dã cõplicata cõcretionẽ facere. Prio qdẽ humidã ac lu
tcã ex siccata. f. & circũacta cõ toti9 vertigine: deide icẽsa & agnita sydeꝶ efficere natu
rã esseq; solis circulũ extimũ. Lunæ vero terræ pximũ: cæteris i medio istorũ locatis:
ac sydera qdẽ oĩa ob celeritatẽ motus ignoscere. Solẽ vero iflãmari a sydenbus: lunã
solũmodo ignis paꝶ ad concionẽ admitti: solẽ lunãq; deficere: qd' terra ad meridiem

uergat: quæ uero ad septēmerionem sunt niuibus semper urgeri & pruinis algere: in
glaciemq; concrescere: ac solem quidē raro deficere: lunā uero perpetuis incremētis: ac
decremētis affici: q; sint i paribus circulis. Enimuero ut generatio: ita & incremēta mūdi
esse. & diminutiones & coruptiones sm quādā necessitatem. q̄ cuiusmodi sit ipse expo
nit ac differit.

¶Democritus.

Emocritus hegesistrati siue sm alios athēocriti vel certe Damasippi sm quos
d dā filius abderite. siue vt alij putāt milesius fuit. Magnos āt quosdā & Chalde
os audiuit Xerse Rege patrij illius preceptores qñ apud illū hospitatus ē relinquē
te: vt ēt refert Herodotus a qbus & theologiā & astrologiā didicit: cū adhuc puer esset.
Postmodū vero leucippū conuenit & sm quosdā Anaxagorā: cū ānis. xxx. iunior: q̄ il-
le eēt. Refert Fauorinus ī oīmoda historia Democritū de Anaxagora dixisse nō illius eē
q̄s scripserit de sole: ac luna opiniōes: verū illo antiqores: ipsumq; ibi eas furatū eē: dero-
gasse itē his q̄ ille de mūdi cōpositiōe & mēte dixisset infesto aduersus illū aīo. Cū ergo
illū īprobarit quo pacto ille eius auditor fuit? Demetrius aūt ī equocis & Antisthenes in
successiōibus tradūt: illū ī egyptū cōtēdisse ad sacerdotes geometriā acceptur: & in p
sidē ad chaldeos atq; ad rubrū mare: nō defuere q dicerēt & gymnasophistis ī india cō
gressū esse atq; ī ethiopiā venisse. Cūq; tertius eēt frater: diuisisse substātiā minorēq; por
tionē: q̄ erat ī pecūia sibi elegisse: q̄ illi pegre pficiscēti opus erat. hoc & illis dolo factū
arbitrātibus Demetrius ipsius ptē centū talēta excessisse auctor ē. eūq; illa breui cōsum
psisse. Adeo vero studiosū fuisse: vt ex vicino hortulo sibi cellulā seligeret: ibiq; sepsū i
cluderet: & cū aliqñ ipsius pr̄ bouē ad imolādū adduxisset: ibiq; alligasset tā diu hoc ab
illo nō fuisse cognitū: quoad hūc ille sacrificij obrētu excitauit ac bouis admonuit. Cō
stat inqt illū athenas venisse atq; ob despectū gl'æ agnosci noluisse. Et cū agnouisset so
cratē ipm a socrate fuisse ignoratū. Veni. n. athenas inqt & me nemo cognouit. Siqdē
platōis illic riuales fūt ait trasylus hic pfecto obscurus at sine noie venissent. q decœno
pidis & anaxagore eēt familia: cū alter ī collocutiōe sociatē de philosophia alloquatur:
cui & dixit philosophū qnq; certaminū victori eē similē. Et erat re uera in philosophia
pētathlus. i. qnq; certaminū. Nāq; naturalia moralia mathematica liberaliū discipli-
narū rōnes artiūq; oēm pitiā callebat. huius illud ē sermo opis vmbra. porro demetrius
phalereus i socratis defensiōe ne venisse qdē illū athenas dixit. Id aūt pfecto maius ē: si
qdē tātā cōtēpsit ciuitatē: nō ex loco gloriā aucupari volēs: verū loco gloriā ipōere. Cō
stat āt ex scriptis eius cuiusmōi fuerit. Videt' āt: vt ait Trasylus: & Pytagoreorū fuisse imi
tator Ipsius. n. Pythagoræ meminit illū singulari admiratiōe venerās in equoco oper
Adeo aūt cernit' ab illo accepisse oīa: vt nisi tēporū cōobsisteret: illū ēt audisse putaret
Pythagoreorū tñ quēpiā audisse Glaucus Rheninus æqualis suus idubitāter affirmat
refert āt & Appollodorus Cyzicenus Philolao illū ī noticiā venisse: illoq; familiariter
vsum fuisse. Curabta aūt vt ait Antistenes ēt varie pbare phātasias: sæpe solitarius vi-
uēs atq; ēt sepulchra incolēs: regressum ex peregrinatiōe humillime vixisse. Ait qppe
q oēm substantiā consumpserat: atq; a Dama o fratre p summā inopiā nutritū fuisse.
Vbi vero futura quædā prædixerat sequensq; rerū euētus fidem prædictiōibus fecerat
diuinis iam honoribus dignus a plerisq; iudicatus est. Cū vero lege cautū esset: vt qui
patrimonium cōsumpserat: sepulchro patrio nō dignaretur. Eo cognito: vt ait Anti-
sthenes ne inuidorū & detrahētium pateret calumniæ legisse illi constat magnum Dia
cosmum: quod cunctis illius operibus facile excellit: quingentis talentis honoratus
est. neq; id solum verū & æreis imaginibus: vitaq; functus publice sepultus est: cum
vixisset vltra centū annos. Cæterū Demetrius propinquos eius magnū illud opus re-

eirasse refert: solisq̃ centū talētis fuisse honoratos. Hæc & hippobotus ait. Porro Ari
stoxenus i naturalibus cōmētariis Platonē Democriti cōmentaria quæq; colligere po
tuit voluisse cōburere. Verū ab amycla & clinia pythagoricis fuisse ꝓhibitū nihil id re
ferre dicētibus. Iā.n.eos libros apud plærosq; seruari. Quod itē ex eo colligit̃: qd̃ cū
antiquos ferme oīs memorauerit sapiētes: plato democriti nusquā mentionē vllā fece
rit: ne in eis qdē locis vbi illi quidpiā cōtradicendū erat sciēs & prudēs: vt intelligi dat̃:
ne cōtra optimū philosophoꝝ certamē inisse videret̃: quē & Timō laudat illū cæteris
præferēs: & audissime legendū monēs. Erat aūt vt ipse in paruo diacosmo refert iuue
nis quo ipe iā senior viuebat Anaxagoras illo minor natu ānis.xl. Paruū vero illū dia
cosmū ab se compositū refert āno post troiæ excidiū.dcc.xxx. fuit vero vt ait appollo
dotus i chronicis olympiadæ.lxxx. vt aūt Trasylus i eo libro q inscribit̃ de legēdis de
mocriti libris memorat.lxxvij. anno maior natu quā socrates: ætate.s. Archelai anaxa
goræ discipuli atq; œnopidæ. Nāq; & huiꝰ mētionē facit. Meminit itē & opin ōis par
menidis ac zenonis. De vno vt maxime sua ætate claro & abderite protagoræ: q oium
cōsensu Socratis æqualis fuit: refert aūt athenodorus in.viij.deambulationū libro: cū
ad illū hippocrates venisset: iussisse cū afferri lac: īspectoq; lacte dixisse & capellæ pri
mi partus & nigræ ē. Vnde maximū diligētiæ suæ miraculū Hippocrati fecisse: sed &
puellā hippocratis comitēpº die vita salutasse. Salue virgo. postridie vero. salue muli
er. Fuerat.n. puella nocte illa vitiata. Morit̃ aūt Democritus iuxta Hermippū in hūc
modū. cū iā ex senio deficeret: & ꝓpinquus videret̃ occubitus. mœrentē sororēq̃ il
lo in celebritate cereali morituro ipsa deæ vota exoluere nequiret: bono aīo eē iussit: pa
nesq; calidos sibi quotidie afferre. eos igit̃ naribus admouēs viuū se dū ea trāsiret cele
britas seruauit. Vbi vero dies illi trāsierūt: tres aūt erāt: quieto sinu cōclusit vitam: vt
hipparchus ait cētesimo & nono ætatis anno: Nos sic lusimus in pammetro.

Dixit opus sapiens vnquam quis tale peregit.
 Fecit quale sciens omnia democrytus.
Qui per tres tenuit præsentia funera soles.
 In calidis panum hospes anhelitibus.

Hęc viri vita. hic occasus fuit. Sūt aūt q̃ ille opinatꝰ ē ista. pricipia oium ēe atomos atq;
inane: cætera oīa legittimū eē opinari. īfinitos eē mūdos gñatiōi & corruptōi obnoxios.
Nihil ex eo qd̃ nō sit fieri: neq; i id qd haud quaq̄ sit corrūpi. atomos ꝓ.erea & magni
tudie & nūerositate eē īfinitos: ferriq; i hoc toto ac rotari. atq; ita cōcretiōes oēs gigne
re: ignē: aquā: aerē: terrā. Quipe & hæc ex atomis qbusdā cōstare: esseq; passiōni & im
mutatiōi ob firmitatē ac soliditatē minime obnoxia. Solē itē ac lunā ex hmōi vertigini
bus tumotūq; circūferētiis eē cōpositā: aīamq; siter quā idē esse qd̃ mentē dicit intuen
nos īcidētibꝰ in obtutus nostros reꝝ imaginibꝰ: cūctaq; fm necessitatē fieri: cū sit ver
tigo cā generatiōis oium quā necessitatē dicit. Finē vero esse rectū qetūq; animi statū:
quē euthymiā dicit q̄ nō vt quidā male intelligētes dixere idē sit quod volupras: verū
fm quē animus magna trāquillitate constātiaq; beatus est: dū nullo metu nulla supsti
tione aut alij quauis perturbatiōe agitat̃. Eunde vero & ευεστω appellat a bonitate cō
stantiæ cōpluribusq; noībus alijs: quæ vero fiunt eē legitima: natura vero induidua &
q̄ inania. Ita ille opinatus est. Cæterū ipsius libros & thrasylus notauit atq; in ordinē
digessit fm platonis q̄dripartitū sermonē. Sūt aūt isti morales pythago as: de affectu
sapiētis: de his quæ sunt apud inferos. tritogenia.i. qd̃ ex ea tria fiant q̄ humana cūcta
contineāt: de ꝓbitate amalthææ cornu: de sedatione animi: cōmentarioꝝ vel domoꝝ.
Nā is quem appellauit euesto nō inuenit̃. atq; isti qdem morales. Porro naturales hi.

magnus diacosmus: quē theophrastus leucippi eē ait. paruus diacosmus: mūdana descriptio: de syderib9 vagis: de natura primus: de natura hoīs siue de carne. ij. de mēte: de sensib9: Hos quidā simul scribētes: de aīa inscribūt: de liquoribus: de coloribus: de differētibus figurib9 περιαλλαξι ψιρρυσ μω κρατυντηρια hoc ē iudicium sētētia: de supradictis: de imagine siue de prouidētia: de pestibus norma. iij. ambiguoꝝ. Et isti q̄dē naturales. Porro incōpositi sunt isti cælestes causæ: aeris causæ: planæ causæ: de igne & his q̄ sunt in igne causæ: causæ de vocibus: causæ de seminibus: arboribus: fructib9: causæ de aīalibus. iij. promiscue causæ de lapide isti incōpositi. Mathematici vero hi sūt: de sentētiæ differentijs siue de cōtractu circuli & sphæræ: de geometria: geometricorū numeri: de mutis ac solidis lineis. ij. explicatiōes: magnus annus: siue astronomia ωαρωκΥ μαπα: certamen clepsydræ: cæli descriptio: terræ descriptio: poli descriptio: radioꝝ descriptio. Hactenus de mathematica: de musica hi sunt: de rhythmis & harmōia de poesi: de carminis venustate: de cōsonis & dissonis rebus: de homero siue versuū rectitudine & linguis: de carmine: de verbis & de noib9. Hæc ille: de musica: de medicia & de his q̄ sub artē cadūt ista scripsit: pnotio de regimine victus siue mediciæ sn̄ia causæ i tēpestiuis & tēpestiuis: de agricultura siue geometricis: de pictura: de re militari & armis ad pugnādū necessarijs: de his hactenus. Sūt q̄ seorsum & cōmētarijs ista cōstituāt: de sacris i babylone l̄ris: de his q̄ sūt in meroe oceani nauigatio: de historia caldaicaꝝ: de febre & de his q̄ ex morbo tussi agitant: legales causæ: chernita siue pblemata. Cætera q̄ ad illū quidā referūt partim ex eius opusculis decerpta: partim oino aliena cōsensu oīum sunt. Hæc de illius voluminibus. Sex aūt fuere democriti. prim9 hic ipse. secūdus chius musicus: eodē aūt tpe ambo vitā agebāt: tertius sculptor: cuius antigonus meminit: quartus qui de tēplo dianæ ephesiæ scripsit: quintus epigrāmatum poeta clarus & floridus: sextus pergamenus orator clarus.

Protagoras.

PRotagoras artemonis siue vt appollodorus & dion in psicis ait: mæādri fili9 abderites fuit: vt heraclides pōticus in libris de legib9 tradidit: qui illū & thurijs leges dedisse ait. Vt aūt eupolis in tragœdia quæ inscribit colaces refert: teius fuit. ait. n. nāq̄ est i intimis ptagoras teius. Hic & pdicus ceus libros prælegētes īde emolumēta rapiebāt. Plato denique in ptagora graui voce fuisse prodicū ait. Audiuit aūt ptagoras democritū: vocabat q̄ sapiētia: vt fauorin9 io oimoda historia refert primosq̄ dixit duas oīum reꝝ esse rōnes inuicē cōtrarias: quibus et interrogādo vtebatur: primus hoc agēs atq̄ in hūc ferme cœpit modū oīum reꝝ modus & mēsura hoēt eaꝝ quidē quæ sunt vt sunt. Quæ vero nō sunt vt nō sunt: dicebat q̄ nihil eē aīam citra sensus: sicut & plato refert in theæteto: oia q̄ esse vera. Alio aūt i loco in hūc cœpit modū. De dijs quidē statuere nequeo: neq̄ an sint: neq̄ vtrū nō sint: sunt. n. plurima quæ id scire phibeāt. quippe & sūma rei obscuritas. & breuis hoīs vita. Ob hoc aūt ille principiū operis pulsus ab athenīēsibus est. libriq̄ illius in foro cremati sunt: sub præconis voce a singulis: q̄ illos habebant requisiti. Hic primus mercedis gratia minas cētū exegit: primusq̄ tpis partes diffiniuit: ac tpis vires exposuit. orōnum q̄ certamina fecit: & sophismata his qui cōtentiōis studio delectātur induxit: & omissa mēte de noīe disseruit ac superficiale & apertū illud cōtentionis genus. qd' modo in vsu ē genuit. Vnde & ipsum timō mixtū contētiosumq̄ appellauit. Hic & socraticū dicēdi genus primus mouit. antisthenisq̄ rationē qua demonstrare nitit' contradicere nō esse: vt plato in euthydemo loquit' primus iste versauit. primusq̄ vt ait artemidorus dialecticus in libro aduersus chrysippū: argumēta ad quæstiones docuit. ac primus quā nūcupauit τηλην in qua onera portant inuenit: vt Aristoteles in libro de disciplina ait. Erat enim vaffer

vt memorat sane epicurus atq; aduersus democritum hunc in modum elatus est cum ligna dedisse visus esset. Diuisit aũt ratione primus in quatuor: precationẽ: interrogationem: respõsionem: prçceptũ: alii septem in partes distinxisse aiunt: narrationem: rogationem: respõsionem: præceptũ: promissionem: præcationẽ: vocationem: quas etiã fundaméta oratiõis dixit. Porro alcidamas oratiõis quattuor partes dixit: dictionem pronunciatiõem: interrogationẽ: appellationẽ: primum vero librorũ suorũ de diis recitauit eum: cuius initiũ supra posuimus. Recitauit aũt athenis in euripidis siue vt quidam volunt: in megaclidis domo. Alii in lycio dicunt archagora theodoti filio sub discipuli persona recitãte. Accusauit autẽ pithodorus polizeli filius ad q̃dringentos. aristoteles euathlum accussasse ait sunt aũt qui seruãtur eius libri hi: ars contentionis: de lucta: de disciplinis: de replublica: de libertate: de uirtutib9: de prisco statu: de his quæ sunt apud iferos: de his quæ nõ recte ab hominibus gerũtur: de præcepto: de causa: de mercede contradictionum. ii. Et ii quidem habent eius libri. Scripsit aũt & plato dialogũ in eum. Refert philochorus eo nauigante i siciliam nauim qua ferebatur submersam fuisse. Idq; euripidem in Ixione significare. quidã illum in via defecisse iter agẽtem cum ad nonagesimũ ætatis peruenisset annum. siue vt ait Appollodorus. lxx. Porro in studiis philosophiæ versatum annis. lx. ac circa. lxxx. & . iiii. olympiadem claruisse.

¶Est & in hunc nostrum ita se habens epigramma.

Te quoq; protagoram redeuntem fertur athenis
Nigra senem media regna perisse via:
Cecropis vrbs potuit: potuisti paladis vrbem
Linquere: non potuit styx violenta fugi.

Fertur cum mercedẽ aliq̃n exigeret: euathlusq; illius discipulus diceret: ac ne dum vici dixisse. At equidẽ si vicero quodcũq; vicero accipiam necesse est: sin vero tu vicens id in tuum ius necessario cõceder. Fuit autem & alius protagoras astrologus: in quem & euphorion epicedium scripsit: tertiusq; stoicus philosophus.

¶Diogenes appolloniates.

d Iogenes apollothemidis filius appolloniates fuit vir physicus & eloquẽtia & sapia imprimis clarus. Anaximenis auditorẽ fuisse antisthenes tradit fuit aũt anaxgore tpib9. Hũc ait phalere9 demetrius in socratis defensione athẽis magna inuidia lacessitũ: ac ferme periclitatũ opinatus ẽ ista. Elemẽtum esse aerẽ: mũdos infinitos: & inane infinitũ: dẽsumq; aerem ac rarescẽtem mũdos gignere nihil ex eo q̃d nõ sit fieri: neq; in id quod minime fit corrũpi. Terram esse rotundã atq; in medio sitã: eamq; cœpisse constantiã sm illam q̃ ex calido est circũferẽtiam: ex frigido cõcretionẽ ac soliditatẽ accepisse. Est aũt initium operis sui. Qui docere aliquid instituit: ei mea quidem snia operepręciũ est certũ & indubitatũ præstare principium: orationeq; simplici atque pudica uti.

¶Anaxarchus.

a Naxarchus abderites diomenis smyrnei auditor fuit alii metrodori thii auditorem eradunt. Hic se ne id q̃dem scire dicebat: q̃ nihil sciret. Porro metrodorum alii nesum chium: alii democritum audisse tradunt. Anaxarchus igitur alexandro etiam congressus est. Floruitq; circa centesimam & decimam olympiadẽ. Inimicum autem habuit nicocreontem cypri tyrannum. & cum illum alexander aliquando in conuiuio rogasset quidnam de cœna illa sentiret dixisse ferunt cuncta perꝫ magnifice o rex: verum oportebat iam capue satrapæ cuiusdam apponi nicocreontem intuens. Hoc ille audito indignatur post mortem regis cum naui ferretur anaxarch9 inuitusq; applicuisse cyprum: comprehensum eum in saxum cõcauum iniecit: iussitq;

ferreis malleis cædi. Illū pœnæ suæ neglīgentē celebre id dictū ingeminasse aiunt. tunde tunde anaxarchi vasculū. Nam anaxarchū nihil teris: Iubente vero illo ipsius præcidi linguam: fama ē præcisam mordicus in eius faciē conspuisse. & ē nřm in ipsum sic:

Tunde ite nicocreon cælla est panaria: rursus
Tunde: te: anarchus sydera cælsa petit.
Et te transmittens hæc verbula nubila dicet.
O male percussor tartara nigra subi.

Hic ob animi cōstantiam & facilem victum fortunat⁹ appellabať: habebatq; ad emēdandum maximā auctoritatem alexandꝛ; deniq; deū se esse arbitrantem: cum ex ictu quodam sanguinē illi fluere vidisset: digito ostendens ita affectus ē: Hic nempe diuinus sanguis nō est. Plutarchus alexandrū ipsum amicis hoc dixisse refert. alias itē anaxarchum illi cū præbuisset ostēdisse calicem & dixisse: feriet deum quispiam humana manu.

¶Pyrrho heliensis.

P Yrrho heliensis plistarchum habuit prēm: quod ēt diocles tradit. Is vt appollodorus ait in cronicis pictor fuit: primā: atq; vt alexander in successiōibus scribit: drisonē stilponis filium audiuit. Deinde anaxarchum illi vbiq; adhærens: ita vt & gymnosophistas in indiam adierit. magisq; congressus sit. Vnde & nobilissime phantus videť incōprehensus assensusq; retinendi specie inuecta: vt ascanius abderites auctor ē. Neg: bat. n. quicq̄ aut turpe esse. aut honestū iustumue vel iniustum. eadem rōe & in oibus quicq̄ vere esse: cæteꝝ lege atq; consuetudine cuncta hoīes facere. Neq;. n. esse quicq̄ istud potius q̄ illud. cōsequens ad hæc illi & vita erat. Nihil qppe declinans. nihilq; deuitans sustinebat oīa: currus si forte occurrissent & prærupta & canes & quæq; talia nihil oino sensibus permittēs. curari inde: vt carystius antigonus refert: a sequētibus se necessariū. Porro ænesidemus ipsum de assensu quidem retinēdo phantū esse tradit: non tñ iprudenter gessisse singula. Vixit aūt ad annos ferme nonaginta: cæteꝝ antigonus carystius in libro quē de pyrrōe scripsit hæc de illo memorat: ipsū pricipio qdē obscuꝝ & pauperē pictoreq; fuisse. seruariq; eū i helide i gymnasio atq; egredi solitū: & solitariū viuere: raroq; redire domū. Hoc aūt iccirco facere: q; audisset indū quendā anaxarcho exprobrantē: qđ nullum doceret viꝝ bonum fieri: cū ipse regias aulas frequēs tereret: & regibus obseq̄reť: semperq; eodē perseuerasse vultu ac q; habitu: & si qspiā illum iteꝝ dicendū desereret ipse tñ qđ cœperat perageret. & qdē cū in adulescentia mobilis fuerit: sæpe inqt peregre pficiscebať: nemini quo pergeret pdicens: & qbus volebat congrediebať: & cum aliqñ anaxarchus in scrobē incidisset ille ptransit nihil ei opē ferens: Idq; cū pleriq; culparent: anaxarch⁹ ipse laudabat vt indifferenter ac sine affectu se habentē. cum secū loqui aliqñ deprehēsus eēt: rogatus cur id faceret meditor inqt bonus esse. in qōnib⁹ a nemine cōtēnebať: q; celeriter solumq; ad interrogata diceret. qua ex re factū est vt nausiphanes adhuc adulescētulus in eius retia veniret. Aiebat deniq; oportere affectus qdē esse pyrrōis: sui ipsius aūt verboꝝ: dicebatq; sæpenumero epicuꝝ conuersationē istitutūq; pyrrōis admitātē ipsum de se pcontari iugiter solitū. Tanto āt in honore priæ vt ipsū pontificē constituerit atq; illius grā phūs publico decreto oīs imunitate donauerit: cōplures itē habuit istituti sui æmulos. amplectiť hūc mirifice timon i Pythōe & i sillis & i dalmis q; liber euaserit oibus pturbationib⁹ supstitiōeq; & vanitate & captiōe sophistica: ac dei instar iter hoīes regnarit.

Fare senex pyrrho quonāmodo liber abisti:
Vt q; sophistarum soluisti vincula vanæ
Mentis: quæ suadet: quæ serit plurima falsa:

Nec tibi iam curæ fuit hoc exquirere: cuius
Aura nunc tellus græcorum tota tenetur:
Vndeq; & aut inquid mundi sunt singula firma.

¶ Et rursus in dalmis.

Quid facias pyrrho cupit hoc audire meum cor.
Quod solus populis facili cum pace ministres
Imperium. tanq̃ mundi si iuppiter esses.

Hunc aũt athenienses est ciuitate honorauerunt ut refert diocles: quod cotyn thraciũ
iteremisset. Pie vero & cũ sorore sua obstetrice vixit: vt erat osthenes in libro de diuiti-
is & paupertate refert quo tẽpore ipse si opus esset publice aues quasq; porcellosq; ve-
nũdabat: domiq; īdifferens mũditia erat. fert̃ ob eiusmodi indifferentiã & scrofam la
uare solitus. & cũ sorori qñq; succensuisset: philista aũt vocabat̃: argueretq; illũ q̃spiã
vt īmemorẽ īstituti sui: nõ inq̃t muliercula documentũ erit nr̃æ indifferẽtiæ. Rursum
cũ se inuadentẽ canẽ repulisset: causanti cuidam graue īquit est & perdifficile hoīem pe
nitus exuere. Certãdũ vero ꝓ viribus primũ q̃dem operibus Sin aũt vel rõne. Aduersũ
res aiunt illũ & medicamẽta putria & sectiones & vstiones sibi vlceris cuiusdam gratia
iniectas tãta tulisse cõstantia: vt ora ne contraxerit q̃dẽ. eius hãc dispositionẽ & timõ in
his quę scripsit ad pytonẽ ꝓsequit̃. philo quoq; atheniẽses ipsius necessarius illũ demo
criti maxīe fuisse studiosũ tũ ẽt homeri dixit illos eius versiculos iugiter ꝓnũciar̃ solitũ.

Quale genus folium: tale est genus atq; virorum.

Amplectiq; ꝙ hoīes muscis & auibus cõparet. Illos itẽ plibenter & sæpe ꝓferre sicut
& cætera illius q̃bus īfirmitas & iania studia atq; puerilles hoīum motus īdicant̃. Pos
sidonius aũt de illo tale quidã retulit. naui aliq̃ñ ferebat̃ & cũ socij tẽpestate acti mœ-
stiores eẽnt: ipse tranq̃llo aīo ꝑdurãs ꝓcelũ i naui edentẽ attendebat dicẽs: oportere sa
pientẽ hãc illius imitari securitatẽ: solus hũc nõ eius dogma ẽt edidisse ait. Huius p̃terea
memorabiles isti fuere discipuli eurylochus cuius id notat̃ uitiũ. Aiunt illũ aliq̃ñ ita fu
rore īstigatũ: vt sũpto veru cũ carnibus cocũ in foꝝ vsq; ꝓsequeret̃: & ī helide q̃onibus di
scipuloꝝ fatigatũ abiecto pallio alpheũ tranasse fluuiũ. Erat aũt sophistis īfestissimus:
sicuti & timon refert. philo aũt ī disputationibus erat frequẽtior. Vnde sic & de illo ait.
Hecatæus p̃terea abderites: & timon phliasius poeta silloꝝ scriptor de quo dicemus:
Nausiphães quoq; teius: Cuius pleriq; epicuꝝ auditorẽ fuisse tradũt: eius discipuli fue
rũt. hi oẽs a magis̃o q̃dẽ pyrrhõij: cęteꝝ a dogmate aporetici & sceptici: p̃tereaq; & ephe
ctici & zetetici appellabãt̃. Est. n. zetetica p̄hia sic dicta: ꝙ semp ī ueritatis inq̃sitõe ver
set̃. Porro sceptica q̃d semp q̃rat & nũq̃ īueniat. Ephestica ãt dicit̃ ab euẽtu q̃d. s. post
īquisitionẽ cõtineat̃ assensio. Aporetica vero ꝙ eius sectatores semp ad dubitẽt. atq; a
pyrrhone pyrrhõij vt diximus denoīati sunt Enimuero Teodocus ī scepticis capitulis
scepticã pyrrhoniã minime appellari oportet ait. Nã siq̃dem motus & agitatio mẽtis
alterius cõprehẽdi a nobis nõ põt. profecto Pyrrhõis affectũ ignorabimus. At si illũ
ignoremus pyrrhonij quo pacto dicemur. p̃ter q̃ q̃d neq; pyrrho primus scepties in-
uentor fuerit: neq; ea dogma aliq̃d habeat Rectius aũt diceret̃ pyrrhõis moribus simi
lis. eius sectæ principẽ homeꝝ fuisse pleriq; autumãt: ꝙ is ī suis scripsit de rebus eisdem
p̃ter cæteros alias aliter loquit̃: neq; diffinite q̃cq̃ dogmatis in morẽ aut ex sñia asserit.
Deniq; & septẽ sapientes ī hoc genere fuisse versatos: quoꝝ illa sint. nihil nimis: & spõ-
sioni adiacet dãnũ: quo significet̃ q firmiter at sciens fideiussor existat: illũ e vestigio in
cõmoda subseq. Archilochũ itẽ & euripidem id genus exercuisse: vbi archilocus dicit.
Leptime fili talis hominibus glauca mẽs Mortalibus: qualẽ ī dies facit iuppiter

Item euripides.

Suspensi.n.sumus facimusq; exta
Sentire qd dicunt miseros hos mortales?
Qualicumq; velis forte tu libēter.

Sed & zenophanes & zeno eleates ac democritus sm eos scepcici sunt: ex qbus xeno-
phanes qdē ait atq; qdnā manifestū sit nullus viro⁊ nouit: neq; erit qspiā q sciat. Zeno
at motū tollit dicēs: oē qd mouet neq; i quo ē mouet loco: neq; i quo nō ē. Porro de-
mocritus exclusis q̄litatibus aut ait lege calidū & lege frigidū. Est aūt cā atomi & va-
cuū: at rursū cā qdē nihil nouimus. Nā veritas i pfundo ē. plato itē id qdem qd ve⁊
sit diis deo⁊ filiis cōcedit. cæte⁊ rōnē pbabilē perquirit. Euripides quoq; dubitat an vi
uere sit emori: moriq; viuere mortales putēt. empedocles itē quædā vix dici posse: alia
neq; auditu pcipi neq; mēte cōprehēdi ait: idq; solū pbari qd qsq; putarit. Heraclitus
itidē de reb9 maximis qcq̄ cōiectandū ad astruēdūq; temere negat. Hippocrates pari
rōe ambigue atq; humano more loquit atq; lōge antea homer9 versatilē ait mortaliū
linguā. multosq; sermōes igentēq; eē verbo⁊ legē & q̄ qspiā dixerit. Eadē & auditu⁊:
æquas verbo⁊ vires: obiectiōesq; significās. Itaq; hmōi sceptici secta⁊ oium dogmata
euertere: pstabāt nihil ipsi dogmatis rōne afferētes: atq; cetero⁊ tm̄ enunciāda dogma
ta atq; enarrāda pcedētes nihil diffiniēdo neq; hoc ipsū qdē: ita & ipsū quoq; nihil diffi
nire tollebāt dicētes puta nihil diffinimus. Nā pfecto diffinerēt: cæte⁊ snias alio⁊ p
ferimus nr̄æ ifirmitatis idiciū: Itaq; & si annuētes hoc idicare possibile eēt: at voce diffi
nimus nihil: ex eo igit qd dicūt nihil diffinim9: morb9 q αφρεψιαο dr: q; neutrā i par
tē sniā ppensius iclinet isinuat: ac p id similiter qd pferūt nihil magis: atq; ob id oi rō
ni rō obiecta repent & similia. Dicit aūt nihil magis ēt positiue de qbusdā q̄si similia
sint: puta nihil magis pirata malus ē q̄ mēdax. ve⁊ ab hmōi scepticis nō positiue sed ne
gādo dr: sicun ab iprobāte cū dr: nō magis scilla fuit q̄ chimera. Ipsū vero magis aliqñ
p cōpatatiōnē pnunciat: vt cū dicim9 magis dulce mel q̄ vuam eē: aliqñ itē positiue ac
p negatiōnē vt cū dicim9 magis pdest virtus q̄ obest. significamus.n. virtutē pdesse
nō obesse. Ve⁊ & ipsā vocē nihil magis eiusmōi hoīes tollūt: sicuti.n. nō magis ē pui-
dētia q̄ nō ē: ita & nihil magis ē q̄ nō est. significat igit ex ea vox sicut & timō in pythōe
ait nihil diffinire ve⁊ hęrere ambiguū. Porro q̄ verbis oībus inest vox: ea quoq; cogit as
sensus deretiōnē. Nā si qdē dissidentib9 reb9 verba tantūdē valeāt: veritatis ignoratio
sequit: ne huic qdē rōni deest rō q̄ aduersēt. Quæ & ipsa cum tulerit reliqs a semetipsa
sublata pibit nō secus atq; medicamēta: q̄ vbi epota prius materiam exhauserint & ipsa
egerūt ac pereūt. Aiūt āt dogmatici se nō mō nō tollere verū sed & asserere rōnē. Solū
itaq; ministris vtebāt rōnib9. neq;.n. fas erat rōnē nō tolli: queādmodū dicere cōsueui
m9 locū nō eē: & locū oīo dicere opter: & si nō dogmatis at demōstratōis rōne. nihilq;
sm necessitatē fieri: & tm̄ necessitatē dicere oportet. tali quodā iterptatōis mō vtebant.
res nō eiusmōi p naturā eē: q̄les viderēt: sed videri tm̄ atq; ea ingrere dicebāt nō q̄ itelli-
geret. qd.n. itelligit liqt: sed quo⁊ pticipationē sensib9 traderēt. Est igit pyrthōis rō
memoria q̄dā ea⁊ re⁊ q̄ videt: siue quōlibet itelligūt: sm quā oīa oibus cōferūt: eaq;
cōparata lōge iutilia plenaq; pturbatōis eē cernūt. Sicut ait ænesidem9 in itroductiōe
ad pyrrhōia. Purro ad eas q̄ i speculatiōib9 sūt: oppositiōes cū prius oñderit qb9 mōis
rerūq; psuadeāt eisdē nois illa⁊ fidē tollūt. Nā psuadet qdē ea q̄ sm sensus cōcorditer
se hñt & q̄ nuuq̄ vel raro certe icidūt. Cōsueta itē & q̄ legib9 visa sūt oblectātia quoq; at
q; admiratōi patētia. Demōstrabāt itaq; ex his q̄ cōtraria sūt psuasiōes æqs eē psuadēti
bus. porro ambigua sm cōcordiā ea⁊ re⁊ q̄ vel aspectui vel itelligētiæ subiecta sūt. x.
mōis tradebāt: qb9 subiecta differre videbāt: Ex his prim9 ē q cōstat ex aīaliū differē
tiis ad voluptatē & dolorē: cōmodaq; & icōmoda. Ex eo aūt colligit nō easdē ab eisdē

phantasias incidere: quodq; eam pugnam necessario sequtur assensum continere: qppe
aialiū alia absq; coitu gigni: vt sunt q̄ i igni viuūt pyribiaq; vocant̃: phœnixq; arabicus
atq; teredines: alia itē ex cōgressu vt sūt hoies & cætera: atq; alia sic: alia sic cōparata sūt.
Quocirca ēt sensib9 differūt puta aquila acutissime videt: canis sagacissime olfacit. Est
igit̃ valde rōni cōsētaneū. q̄ differēter oculis icidūt: eoꝝ itidē differre phātasmata: atq;
capræ qdē virgulta alimēto eē: hōi āt amaritudinē gignere. Cicutā quoq; coturnici nu
trimētū: hōi iferre pernitiē. Suē itē fimū edere: quē minime equus attingat: Secundus
ex hoium igenijs p gētes cōparatiōesq; colligit̃. denicq; demophoon mēsis pfectus ale-
xādri ad vmbrā calefiebat: soleq; rigebat: andron itē argiu9 vt ait aristoteles p arida li-
bye loca absq; potu iter agebat: alius itē medicinæ: agriculturæ alius: alius mercaturæ
studiosus ē. atq; ista qdē alijs psunt alijs obsūt: q̄ ex re cōtinēdus assensus ē. Tertius ex
differētib9 sensuū poris accipit̃. nāq; malū aspectui qdē pallidū: gustui dulce: tactui
lene: olfactuiq; fragrātia odoris gratissimū icidit eadēq; forma pro speculoꝝ varietate
nō eadē cernit̃. Cōsequēs igit̃ ē qd̄ apparet nō magis id eē q̄ aliud. Quartus circa effe-
ctus cōiter vicissitudinesq; versat̃: puta sanitatē: morbū: sōnū: euigilationē: gaudiū: tri
stitiā: iuuētā senectā: audaciā: metū: idigentiā: copiā: amicitiā: odiū: calorē frigus: spi
care spiritusq; meatus itercludi: alia itaq; vident̃ q̄ incidūt pter dispositiōes quaslibet.
Neq;.n. q vesani sunt pter naturā se habēt. Quid.n. illi magis q̄ nos. nāq; & nos solem
veluti stātē ituemur. Theon aūt tithoreus stoicus dormiēs i somnijs ambulabat: peri
clisq; seruus i summo tecto. Quintus circa leges atq; istituta fabulosasq; pbatiōes atq;
artificialia fœdera dogmaticasq; opiniōes vertit̃. In eo cōtinent̃ q̄ de honestis ac turpi-
bus: verisq; & falsis: deq; sūmo bono: de dijs. & generatiōibus & corruptiōe oium q̄ ap
parēt: disputant̃: deniq; qd̄ apud alios iustū: apud alios iniustū ē. Ideq; alijs bonū: ali
us malū putat̃. Nā psis qdem filiab9 misceri legitimū ē: Id vero græcis nefariū existi-
mat̃: atq; massagetæ: vt eudoxus qdē i prima p odo refert: vxores hñt cōes: græci eam
cōioēē detestant̃. cilices itē ieiunijs gaudēt: græci nō sic: de dijs quoq; alij aliter sentiūt.
qppe illoꝝ puidētiā alij cōfitent̃: alij negāt: ægyptij quoq; cōdientes sepeliūt corpora:
romani vero icendētes: pæonesq; i stagna pijcientes. Vnde circa veri pfessionē cōtinet̃
assensio. Sextus i cōgressionib9 societatibusq; cōsistet: fm quē liqde nihil p se & itegre
apparet. sed cū aere ac lumine liqdo ac solido calore frigore: motu: euaporatiōe: ac viri
b9 alijs. Nēpe.n. purpura colorē sui variū pfert ad solē ac luna & lucernæ igniculū. Co
lor itē nr̄ diuersus sub meridiē appet: & sol itidē q a duob9 i aerem tollit̃ i aq̄ facile trās
fert̃: Siue.n. grauis existens ab humore leuigat̃: siue leuis ab agere grauat̃. Ignoram9
igit̃ qd seorsum sit veluti i vnguento oleū. Septimus circa recessiōes & positiōes q̄sdā
& loca & ea q̄ i locis sunt versat̃: per eū q̄ vident̃ magna esse: modica apparēt: q̄dcatæ:
rotūda: plana: tumulis plana: recta: pallida coloris alterius. Sol deniq; loogioqusq̄
sit abesse vr̄. mōtesq; de lōge aerei ac lenes: e vicio asperi eē cernunt̃ ac prupti. Sol itidē
oriēs qdē alius vr̄ alius cū medio cælo se fuderit: Atq; idē corpus i nemore aliud: aliud
i patulis cāpis appet effigiesq; pter ppriā positionē & colūbę collū i cōuersiōe vr̄. Qm̄
igit̃ extra loca & positiōes ista cōsiderari nequeūt: illoꝝ quoq; natura ignocat̃. Octau9
i quāotate eaꝝ reꝝ siue calore vel frigore vel velocitate vel tarditate siue pallore siue ca
lore imutato cōsistit. Nāq; vinū modice sūptū firmat ac roborat: imodice statū mētis
euertit. idē de cibo & similib9. Non9 ē q pter solēnē naturæ morē vel nouū vel raꝝ cō-
tigit. deniq; terræ mot9 apud quos crebro cōtingūt admiratiōi nō sūt. sol itidē qa quo
tidie cernit̃. Decim9 ex alterna collatiōe constat: puta graue ad leue: forte ad ibecillū:
maius ad min9: supius ad iferius: dextrū nō p naturā dextrū ē: veꝝ ex sinistri collatiōe

itelligit̃. nā si tollat̃ sinistrū: dextrū nō erit. Eadē rōne & pr̃ & frater q̄si ad aliquid dñr
& dies veluti ad solē: atq; oīa veluti ad mētē. q̄ igr̃ ad aliqd dñr p se ipa icognita sūt. At
q̄ hi qdē. x. mōi sūt quos p̄dixim9. Ceterr̃ agrippa his qnq; alios inexit: eū q ex dissonā
tia colligit̃: & q in īfinitū ꝑgredit̃: & eū q ad aliqd dr̃: qq; ex tāq̄ ꝓbato: & qui p iuicē
cōficit̃. Qui igr̃ ex dissonātia: qōnē q̄cūq; fuerit apud philosophos ꝓposita: ex cōsuetu
dīe īgētis pugnæ & ꝑturbatōis idicat plenā. q vero in īfinitū ꝓcedit qcqd q̄situ fuerit af
firmari minime ꝑmittit: q꜀ aliud ab alio fidē capiat atq; ita ī īfinitū res ꝓdeat. Qui āt
ad aliqd nihil ꝑcipi s̄m oīa dicit: sed cū altero: quo circa & ignota eē. Porro tāq̄ ex ꝓba
to cōstat modus: cū putāt qdē ex se ipsis pricipia rer̃ oportere ꝑcipi q̄si ꝓbabilia: neq;
vlterius: inqri q꜀ futile atq; inane ē. Cōtrariū. n. q̄spiā subijciet. p iuicē āt modus cōsi
stit cū q꜀ qualitā rē firmare debuit: ip̄m opus hēt ab eo q꜀ q̄rit̃ fidē cape: puta si po
ros q̄spiā iccirco eē asseuerret q꜀ vapores fiāt: ip̄m ad affirmationē sumit: q꜀ minime
debuit. Tollūt āt isti oēm demōstrationē: oēmq; iudiciū & signū & cām & motū atq;
discētiā & generationē: & q̄d natura qppiā aut bonū aut malū sit. Ois. n. aūt demon
stratio aut ex demōstratis rebus cōstat: aut ex nō demōstratis. Si igr̃ ex demōstratis &
illa demōstratiōe aliq̄ egebūt: atq; ita ī infinitū ꝑget̃. Sin vero ex nō demonstratis siue
oīa siue q̄dā siue vnū et solū dissideat totū ēt demōstratiōe carere: q̄d si videt̃ inqunt q̄
dā eē q̄ demōstratiōe nō egeāt: mira illor̃ scia ē. Si nō itelligunt hoc ip̄m ipsimis q̄d si
dēheāt ex eis ꝓbatiōe idigere. Neq;. n. q̄ttuor eē elemēta idea struēdū e: q; q̄ttuor sint
elemēta. p̄terea si negēt̃ pticulares demōstratiōes: generalē quoq; demōstrationē tolli
necesse ē: Vt āt sciam9 demōstrationē eē: iudiciū erit necessariū. Iridē vt iudiciū esse nn
uerimus: demōstratōe opus erit. Vnde vtraq; eū ad iuicē referāt̃ icōphēsibilia: sūt qun
nā ergo mō pcipiāt̃ q̄ manifesta sūt: si ignoret̃ demōstratio? Quærit̃ āt nō an talia ap
pareāt: ver̃ an p substātiā ita se habeāt stultos vero dogmaticos dicebāt. q꜀. n. ex tāq̄
ꝓbato cōcludit̃: nō cōtēplatiōis ver̃ positionis rōnē hēt. Porro eiusce rōne ēt ipossibili
bus argumētari licet. ceter̃ q arbitrēt̃ minime oportere ex his q̄ s̄m circūstātiā sūt ver̃
iudicare: neq; ex his q̄ s̄m naturā sūt leges ferre: eos dicebāt mōs rer̃ oīum sibi diffini
re nequaq̄ intuētes q̄d appareat: oē id s̄m reluctationē affectūq; apparere. Siue igr̃ ve
ra oīa eē siue falsa oīa dicēdū ē. Sin āt q̄dā vera sūt: quonā ea discernem9 mō? Neq;. n.
sensu q̄ s̄m sensū sūt: cū oīa sibi videāt̃ æq̄lia. neq; itelligētia ob eādē cām. His āt explo
sis iudicib9 nulla iudicādi vis reliqua cernit̃ Qui igr̃ aūt de aliq̄ siue sensibili siue itelli
gibili re astruit: pri9 q̄ de ea re sūt opiniōes costituere debet: alij. n. ista alij ista abstule
rūt. Necesse ē aūt vel sensu vel itelligētia iudicari: cæter̃ de vtrisq; cōtētio ē. Nō igr̃ pos
sibile ē opiniōes de reb9 sensibilib9 itelligibilibusq; iudicare: siue ppeā q̄ ē in itelligētijs
pugnā: oib9 renūciādū ē: tollet̃ mēsura: q̄ cūcta diligēter exacta videt̃. oīa igit̃ æq̄lia
arbitrabūt̃. Ad hæc aūt q nobiscū inqrit q̄d appet ꝓbabile sit nec ne: si qdē ꝓbabile ē
nihil aduersus illū dicere poterit: cui cōtra vr̃. Sicut. n. ipse ꝓbabilis ē q apparere dicit
ita & aduersari9. Sin āt nō ꝓbabilis neq; ipsi credet̃ q apparere dicit: q̄d āt psuadet: ve
rū eē arbitrādū nō ē. Neq;. n. idē oībus psuadet: neq; eisdē iugiter. Fit aūt psuasio ēt p
ter id q̄d extrīsecus ē: siue p̄ter dicētis opinionē: siue p̄ter curā: siue p̄ter suauitatē: siue p̄
ter cōsuetudinē: siue p̄ter id q̄d gratū ē. Tollebat āt & iudiciū ista rōne. Siue iudicatū ē
iudiciū siue iiudicatū. At si qdē iniudicatū ē iprobatū cōsistit exciditq; a veri falsiq; iu
dicio. Sin vero iudicatū vnū erit cor̃ q̄ per ptes iudicāt̃. Itaq; si idē ē & iudicare & iudi
cari: id quoq; q꜀ iudiciū iudicauit ab altero iudicabit̃. Illudq; rursus ab alio: atq; in īfi
nitū ꝓcedet: p̄terq̄ q̄d de iudicio snīa cōcors nō ē: alijs hoīem iudiciū eē dicētibus: alijs
sensū: alijs rōnē qbusdā itē ꝑceptibilē phātasiā: atq; hō quidē & secū & cū alijs dissidet:

quod ex legum consuetudinumq; differentijs constat. Porro sensus falsa renunciāt. ra-
tio aūt discordat: perceptibilisq; phātasia ab animo iudicat᷑: animusq; ipse varijs moti-
bus vertit᷑. hac ergo ratione ignotū ē iudiciū: ac p id veritas quoq; ignorat᷑. Signū itē eē
negāt. nā si qdē signū ē inquīt: aut sensibile sit necesse ē aut ītelligibile. at sensibile nō ē.
nā sensibile cōmune: signū vero ꝓprium ē: ac sensibile qdem sm differentiā: signū vero
coꝝ quæ ad aliquid dicunt᷑ ē. intelligibile itidē non ē. Nam intelligibile non ē siue qd
appareat ex eo qd videt᷑: siue quod nō appareat ex eo quod nō videt᷑: siue quod non vi
det᷑ ex eo qd apparet: siue quod videt᷑ ex eo quod nō apparet. & apparet. signum ergo
non ē. Nam nullus istoꝝ signū esse pōt. Ex eo aūt sequit᷑ nihil incertum cōprehēdi pos
se. Nā per signa dicunt᷑ obscura cōprehendi. Causam itidē hac ratiocinatione tollunt.
cā coꝝ quæ ad aliquid dicunt᷑ ē. quippe ad causale est. Quæ vero ad aliquid dicuntur
solummō intelligunt᷑: non aūt existunt: & cā igit᷑ tantum intelligit᷑. Nam si quidem
cā est. illi deesse non debet cuius dicit᷑ cā: alioquin cā non erit. At sicuti pater nisi ascitus
ad quē pater dicit᷑: nequaq̄ pater ē: ita & cā. Non aūt adest ad quod cā intelligit᷑: neq;
enim generatione neq; corruptione neq; aliud quippiam. non ergo cā est. Atqui siqui-
dem cā est siue corpus corporis est cā: siue incorporale incorporalis. Nihil est aūt ho-
rum. non igit᷑ est cā. nam vtraq; eandē habēt naturam: & si alteꝝ dicitur cā inquātum
corpus est & reliquū corpus cum sit efficiet᷑ cā. At si communiter ambo causæ erunt
nihil erit patiens. Porro incorporeū incorporei nequaq̄ cā erit. ob eandē rationē incor-
poreū itē corporis cā non erit: qa nihil incorporeū corpus facit. corpus itidē incorpo-
rei cā non est: qa qd fit ex patiente subiecta materia eē debet. Nihil aūt patiēs ex eo q,
incorporeū sit nec ab aliquo qdem fit. non est igit᷑ cā: atq; ita colligit᷑ minime subsiste-
re principia reꝝ. Aliquid. n. sit necesse ē qd facit atq; operat᷑. Enim vero neq; motus ē.
nā qd mouet᷑ vel in loco vbi ē: vel in eo vbi non ē mouet᷑ nō in loco vbi ē: in quo aūt nō
est neq; mouet᷑. Non ē igit᷑ motus: Disciplinam itē hoc mō auferebant. Siqd aiebant
docet᷑ siue qd est eo ipso qd est. siue qd non ē eo ipso quod non est docetur. neq; vero
quod ē eo ipso quod est docet᷑: Namq; natura oīum quæ sunt oībus patet atq; cogno
scit᷑. neq; id qd nō ē eo qd non ē. Et aūt qd nō ē: nihil contingit: ita ne doceri qdē: ne ge
neratio qdem inquīt est. Neq;. n. fit qd est: ē quippe. neq; qd nō ē neq;. n. subsistit. qd
aūt non subsistit: neq; ē neq; fieri qdem meruit. Natura quoq; bonum aliqd aut malū
esse ita negant. si qd aiunt natura bonū aut malū est: oībus bonū aut malū esse debuit:
quēadmodū & nix oībus æq; frigida ē nihil est āt bonū aut malum qd sit cōe oīum. nō
igit᷑ est natura bonū aut malū. Aut. n. oē quod a quopiā putat᷑ bonū dicēdū ē: aut nō
oē. At oē qdem dicendū non ē nāq; idē ab aliquo putat᷑ bonū: sicut voluptas ab epicu
ro ab aliquo ecōuerso malū. Cōtingit igit᷑ id, qd fieri nō pōt idē & bonū eē & malū: qd
si nō oē qd ab aliquo putat᷑: bonū dixerimus: necesse erit nos discernere opiniones q; p
parē rōnū vim possibile nō est. Ignorat᷑ itaq; qd sit natura bonū. Licet aūt totū conclu
siōis illoꝝ modū ex his: q reliq̄re monumentis aīaduertere. At. n. pyrrho quidem ipse
nullū reliqt opus: veꝝ discipuli & necessarij sui. Timon & ęnesidem⁹ numenius atq;
nausiphāes atq; alij hmōi contradicētes dogmatici aūt illos & cōprehēdere & dogma
ta afferre. nā in eo qd arguere: & cæteros euertere conant᷑ ꝑfecto cōprehēdūt: atq; in
eo ipso & asserūt & dogmata inferūt. Nam cū se nihil diffinire aiūt: oiq; rōni cōtrariā
obiectā esse rōnē: ea ipsa & diffiniūt: & ꝓferūt: cōtra quos illi respōdēt. Atq; ea q̄ pati-
mur vt hoīes fatemur. nā & qd dies sit quodq; sit generatio: quodq; viuamus & cæte-
ra i hūc modū q̄ iuxta nr̄a māifesta sunt scimus. cæteꝝ i his q̄ dogmatici asserūt ea se rō
ne cōprehēdere dicētes: veluti incertis cōtinem⁹ assensum. solas vero passiōes agnosci

mus. Namq; & nos videre confitemur nosq; in intelligere scimus: verum quo pacto videamus aut itelligamus ignoramus quodq; hoc albũ videat narrãdo dicimus: nõ asserẽdo an vera ita sit. Porro de ea voce: q̃ nihil nos diffinire dicimus atq; similib9 q̃ dicunt nõ dogmatib9 neq;.n. similia sunt his q̃ illi asserũt: puta globosus sphæræ istar sit mũdus. nã id qdem incertũ ẽ. hæ vero certę cõsensiones sunt in eo. itaq; q nihil diffinire dicimus: neq; hoc ipsum diffinimus: rursus illos dogmatici vitã ẽt tollere asserũt. dũ oia ex qbus vita cõstat euertũt: cõtra eos illi mentiri arguũt. nõ.n. visum se auferre sed quomõ se habeat vis vidẽdi ignorare se dicũt. Atq; qd apparet ponimus non q tale quale cernit sit. ignis itẽ icendia sentimus: verum an habeat incẽdẽdi naturã assensum continemus: quodq; moueat quispiã & qd intereat videmus. Verum ista quo pacto fiant ignoramus. Eis igit aũt solum reluctamur: q̃ cõspicuis rebus pxime assistũt incerta. Nãq; dũ effigiem eminentias hẽre dicimus qd videt exponimus cũ vero nõ habere eminẽtias assenmus nõ iam qd cernit: sed aliud dicimus. Vnde & timõ in pythone ait nõ excessisse cõsuetudinẽ: atq; indalmis ita dicit. at qd videt oi robore quocũq; puenerit: atq; i libro de sensibus q inqt istud dulce sit nõ aio: qd ãt videat assentior. ænesidemus quoq; in p° de pyrrhonis rõnib9 nihil ait p modũ dogmatis diffinire pyrrhonẽ pp ter cõtradictionẽ: verum q̃ sũt cõspicua seq. eadẽ ferme ait i libro cõtra phiam & in libro de q̃stiõe. Zeuxis itidẽ ęnesidemi necessarius i libro de duplicib9 rõnibus: antiochusq; laodicen9 & appellas i agrippa ea solũ ponũt q̃ vident: Est igit iudiciũ fm eiusmõi scepticos qd vr. sicuti & ænesidem9 ait. i ea snia & epicurus fuit. Porro democritus nihil se nosse ait eorum q̃ vidẽt. Quædã vero ex his ne eẽ qdem. Aduersus hmõi iudiciũ dogmatici aiunt ab eis ipsis varias phãtasias icidere: queadmodũ a turre vel rotũda vel q̃drata. Scepticus si neutrũ pfert sine effectu erit. sin vero alteram sequit: nõ iam inquiũt æquas vires his q̃ vidnt reddet: Ad quos aũt sceptici: q qũ variæ incidẽt phãtasiæ verasq; videri dicemus: atq; iõ visibilia ponere qa vident: postremo aũt sceptici assensus cõtinentiã eã asserũt quã sequat: vmbræ in morẽ aĩ tranqllitate atq; cõstãtia: vt ait & timon & ænesidemus. neq;.n. ista ant fugeremus aut eligeremus q̃ i nobis sunt: q̃ vero i nobis nõ sũt: sed p necessitatẽ vitare nõ possumus: vt ẽ scepticos esurire & sitire & dolere. neq;.n. ista rõne auferri possunt. dicẽtibus vero dogmaticis posse viuere scepticos nõ detractãdo si iubeãt ẽt prem necare: respõdẽt illi de dogmaticis qũo viuere poterit & abstinere qõnibus nõ de mũdanis & obseruãdis: Itaq; & eligimus aliqd ex cõsuetudine & fugimus & legibus vtimur. Sũt aũt q dicãt scepticos finẽ dixisse tranquillũ animi statũ. Sũt itẽ qui mansuetudinẽ.

¶ Timon nicæus.

Imon appolloniates nicæus: de quo in.i. cõmmtariorum in sillos libro diximus
t q opus suũ ille tiberio cæsari dedicauit: timonẽ asserit patre timarcho genere philiasiũ fuisse: iuuenemq; saltationi operã dedisse: choreasq; duxisse. postmodũ vero choreis repudiatis megara se ad stilponẽ cõtulisse: q cũ diutius cõmoratũ rursus i priam redisse: vxoremq; duxisse. Tum i elidẽ venisse cũ vxore ad pyrrhõem: ibiq; moratũ esse: quoad illi filij nati essent: quorum q maior natu erat: xanthũ vocasse: medicinãq; docuisse: vitæq; & istituti sui successorẽ reliqsse. Erat aũt sicut & sonon i.xi. eloquẽtia & sapia insignis: cũ tũ egeret alimẽtis i hellespontũ ppontidemq; cõcessit: atq; i calcedone phiam & oratoriã exercẽs multũ admirationis emeruit. Hinc iã locupletior factus athenas pfectus est: atq; illic ad obitũ vsq; perseuerauit cũ breue tps thebis egisset: antigono itẽ regi & ptolemæo philadelpho cognitus & carus fuit: sicut ipse in iãbis illi attestat: Erat ãt inqt ãtigonus & potatõis studiosus atq; phis iterdũ vacabat. Nãq; & poemata conscripsit & versus tragœdias & satyras & comœdias. xxx. tragœ

dias vero .lx. fillos itē & cinędos. ferunt̄ eius & libri varij ad .xx. versuū milia tendētes
quos & antigon9 carystius memīt: q vitā ipsi9 cōscripsit. fillos vero li. iij. sunt ī qbus
vtpote scepticus ī dogmaticos oīs maledicta atq; cōuitia ītorquet. ex his prim9 planā
atq; pspicuā hēt ītepratonē enarratōis ī modū. porro scdus & tertius dialogi spēm te
nēt. Videt' āt zenophanē colophoniūq; de singul' īqrere. Illeq; sibi rndere. atq; ī .ij. qdē
de antigorib9. In .iij. āt de posteriorib9 agit. Vnde illū qdā epilogū īscripsere: prim9 āt
eadē cōtinet pter q̄ q; poesis illa ex psona sua ē. Hoc aūt illius fuit initiū. Mortuus ē āt
annos ferme .lxxx. vt ait antigon9 & sotion ī .xi. Hūc ego luscū didici. nā & ipse cyclo
pē se appellabat. Fuit & alter timō hoīes ī primis exosus. Fuit āt philosophus timō hor
tos studiosus maxīe ac solitudinis amās queādmodū & antigon9 refert. Fert' hierōy
mus pipateticus de illo dixisse. sicut apud scythas & q fugiūt & q psecūt' sagittas ītor
quēt: ita & apd' philosophos alij psequēdo dscipulos capiūt alij fugiēdo: queādmodū
& timō. Erat āt acri īgenio atq; ad irridēdū pmptus & vehemēs: lrātorq; illustris: &
poetis fabulas scribere aptissim9 & poemata cōponere. alexād vero & homer tragœ
dias socios accersere gaudebat. & cū vel ab ancillis vel a canib9 pturbaretur versificare
solitus erat. nihil æq; studēs atq; trāqllā vitā apphēdere. aiūt aratū ab illo q̄sisse quo pa
cto qspiā homeri poema sine mēda cōseq posset: illūq; dixisse: si atiq̄ legat exēplaria nō
ea q nup emēdata sūt: neglecta quoq; apud illū poemata iacebāt aliqñ & corrosa adeo
vt cū & zopyreo oratori qddā recitaret euolueretq; volumē & qd' occurreret legeret: in
medio ferme opis pricipiū notarit auulsū loco eatenus ignorās. Adeo vero īdifferens
ac facilis īuictu erat vt nullū prādij tēpus obseruaret. aiūt āt ipsum cū vidisset arcilaū
assentator īcedētē mediū dixisse: qd huc tu venisti vbi nos liberi sum9 assidueq; dicere
solit9 erat ad eos q sēsus cū aī attestatōe dijudicāt cōuēit attagas q̄ numēius cōsueuerat
& ista ludet'. Dēiq; ad eū q cūcta mirabat' ait. qd āt ñ miraris .qa. iii. cū sim9 .iiij. hēm9
oculos? Erat āt ipse luscus & diascorides discipul9 eius. Rogatus āt aliqñ ab arcesilao
cur ex thebis adesset: ait vt uos ī aperto ītuēs: rideā. arcesilaū tñ cū in sillis carpet: lau
dauit illū ī eo libro q īscribit' arcesilaide cenis: hui9 successor vt mēodotus refert nemo
fuit sed eiusce defecit īstitutū: donec illud ptolemæus cyrene9 instaurauit. Porro hip
pobotus & sotiō ipsius auditores fuisse tradūt diascoridē cypriū & nicolochū rhodiū
euphrāorēq; selcutiū & praylū a troade q adeo cōstāti aīo fuit vt tradit philarch9 histo
ricus: vt pateret' se iīuste veluti pditorē cruciari ciues ne verbo qdē supplici exorās. eu
phranorē āt eubul9 alexādrin9 audiuit eubuli vero ptolemæus auditor fuit. Eū vero
sarpedō & heraclides audire. Porro heraclidē ænesidem9 gnosi9 audiuit: q pyrrhōiar
rō .n. viij. cōscripsit libros. ænesidemū zeutipp9 polites: zeutippū vero zeucis q gonio
pus dictus ē. Hūc antioch9 laodicenus ex lyco: quē rursus menodotus nicomedēsis
medicus empericus & theodas laodicenus audiere menodotū aūt herodotus arei fili
us tarsēsis. Herodotū vero sextus empericus audiuit: cuius sūt decē illa volumia. Alia
q; pulcherrima. Porro sextū saturni9 audiuit cognomēto cythinas & ipse empericus.

Diogenis laertij de vitis philosophor liber decimus Incipit.

Picur9 Neoclis & cherestratæ filius pria atheniēsis pago char
gettius & philidar familia: vt methrodor9 ī lib. de igenuitate
refert fuit. Sūt q illū dicāt & ī primis heraclitus ī sotiōis breuia
tione: cū athenięses samū sortiti eēnt: illic nutritū eē: ac demū
.viij. x. agētē ętatis annū rursus athenas cōcessisse: quo tēpore
xēocrates ī academia: aristoteles chalcide scholā habebāt. De
functo aūt alexādro macedōæ rege & atheniēsium sub perdi-

ea afflictis rebus colophonē se ad patrē cōtulisse. Vbi cū aliquādiu commoratus esset
congregassetq; discipulos: athenas: iteꝝ redisse sub anaxicrate. ibiq; aliquatenus cū cæ
teris cōiter phātū eē: Deide seorsū sectā a se vocatā cōstituisse. xiiii. vero ætatis āno phi
losophiæ dare operā cœpisse ipsemet testis ē. Appollodocus aūt epicurus in p° de vita
epicuri refert illū ad phiam se cōtulisse: grāmaticos arguētē: q̄ percōtāti sibi q̄dnā eēt
apud hesiodū chaos exponere nō potuissēt. grāmaticā vero illū docuisse ptimū ac de-
mū lectis democriti libris phiæ dedisse manus hermipp⁹ auctor ē: Idq; timonē de illo
dixisse: Vltimus rursus physicoꝝ & extrem⁹ x sāmo cvenit: lraꝝ pceptiuus & iducti-
uus viuētiū. adiecti sūt aūt illi ad philosophādū ipso hor. āte tres ipsi⁹ fratres: neocles
.s. chæredemus & aristobulus: vt ait philodemus epicureus i. x. de philosophoꝝ cōpo
sitiōe. Seru⁹ itē illius mus noie: vt myronianus refert i legib⁹ historicis capitulis. Eni
vero diotimus stoicus ifesto aduersus illū aio acerrime illū isectatus ē q̄nq̄gita ferēs i
pudicas & lasciuas veluti ab epicuco scriptas eplās: easq; q̄ chrisippi ferūt veluti sub ei⁹
noie cōponēs. Possidoni⁹ itē stoicus & nicolaus & sotiō i. xij. eoꝝ q̄ iscribūt dioclis ar
gumēta. Sūt āt fere. xxiiii. & dionysius alicarnaseus vna cū mr̄e ædiculas circuisse pur
gamēta legētē: lrāsq; cū pr̄e docuisse mercedis exiguæ stipe tradūt. Vnus quoq; eē fra
trib⁹ lenocinatū eē: ipmq; leōtiæ meretrici cōgredi solitū. Democriti quoq; de atomis
aristippiq; de voluptate libros vt suos asseruisse: neq; fuisse legitimū ciuē vt timocrates
ait & herodot⁹ i libro de pubertate epicuri: mithroq; lysimachi dispēsatori p eplās fæ-
de adulatū eē pæanē illū ac regē appellādo. Idomeneū itidē & herodotū atq; timocra
tē: q̄ se eaten⁹ obscuꝝ: suaq; dogmata illustrarēt p eplās laudare: eisq; ob hoc ipm assen
tari. Scribēs ad leōtiā q̄dē i hūc modū: pæā rex o mea leōtia cuiusmōi me ipleuit plau-
su tuā eplām legētē. ad themistā itē leōtis vxorē. Quot⁹. n. igt ego sū tnsi vos ad me p
ficiscami᷑ pmptus ipe quocūq; vos ac themista me accersatis irruere. Ad pytthoclē ve
ro formosū adulescētē: cōsumor igt atq; deficio: amabilē tuū atq; diuinū ingressū susti
nēs. Rursūq; ad themistā scribēs: mōere ipsā arbitrat᷑: vt theodor⁹ i q̄rto aduersus epi
cuꝝ libro ait: alijs itē cōpluribus meretricib⁹ scribit & leōtię i primis: q̄ & methrodot⁹
amarit. In libro quoq; de finib⁹ sic logt᷑: Nā eq̄dē nihil hēo: q̄d bonū itelligā: si sapoꝝ
vuluptates & q̄ ex venereis cōstāt: & q̄ aurib⁹ pcipiūt᷑: q̄sq; ex formæ venustate blādiūt᷑
ocul᷑ auferā. Scribit itē i eplā ad pythodē. oēm āt disciplinā o fortūate fuge. Epictetus
quoq; vt lasciui⁹ loq̄ntē sugillat maxīsq; pbris lacerat & maledictis icessit. Timocrates
itē i his q̄ iscribūt᷑ de lętitia. Metrodori frat᷑ ipsi⁹ q; discipul⁹ ei⁹ relicta: schola bis illū
dieb⁹ singl̄is vomer᷑ solitū: & nimijs delitijs solutū ifert: seq; ipm narrat vix effuger᷑ po
tuisse nocturnā illā phiā mysticūq; istitutū. Epicuꝝ quoq; mlta i oroe peccar᷑ atq; i vi
ta lōge plura: corpeq; adeo mifabiliter affectū: ut cōplures ānos cōsurger᷑ e sella neque
rit: mnimāq; q° tidie i cibos cōsumer᷑: vt ipe i eplā ad Leōtiā scribit: atq; i eis q̄s ad mity
lenēses phos scripsit: Cōgrediq; sibi ac Metrodoro & scorta alia Marmariū & Hędeā
& Erotiū & Nicidiū: i eis quoq; voluminibus q̄ de natura scripsit. xxxvij. nūero cōplura
hmōi iserere. Cōtrariaq; i ipis ac cæteris libris. Nausiphāi pluria scribere: ita fere aduer
biū dicēs: Sed hēt: habuit. n. ille mœrēs oris gl̄iam sophisticā: quēadmodū & alij com
plures ex mācipioꝝ nūero. Ipmq; epicuꝝ i epistolis ista de Nasiphāe dicere. Adduxit
illū hoc i eiusmōi excessum vei ne maledictis ipeteret᷑: magistrūq; iuocaret: platonem
quoq; ipm ac deceptorē & scortū ac fine lr̄is vocabat. Platonis itē sectatores Dionysij
assentatores: platonē quoq; ipsū aureū: & Aristotelē pdigū: q paterna substātia con-
sumpta militasset. & venena vēdidisset appellabat. Baiulū Protagorā: & librariū De-
mocritū: qui in cōmessatiōibus vixisset litterasq; docuisset. Heraclitū quoq; Cicetē me
robibū: Demoritū mutata pria lr̄a Lemocritū & Antidoꝝ Sanidoꝝ: Cyzicenos in-

micos græciæ & dialecticos nimiũ īuidios: Pyrrhonē quoq; rusticũ & īperitũ appellabat: Sed hi ꝓfecto īsaniũt. Nāq; viri huius ad oēm īcredibilē gratitudinē ꝑmulti testātur. patria itē q̄ statuis æreis illũ honorauit. amici quoq; tā multi vt eos ne urbes qdē ītegre capere sufficiāt. Socuq; oēs ac discipuli quos illius dogmaticę Sirenes occuparũt: præter vnũ Metrodoꝝ stratonicēsem: q ab illo se ad Carneadē cōtulit: cui forte grauis erat uiri īeffabilis & īmēsa bōitas: illiusq; scholę iugis ꝑpetuaq; sucessio. q̄ cęteris ferme oīb9 deficiētib9 sola ꝑsistit ꝑpetuis uicib9 discipulis illius īuicē succedētib9. Sũma ꝑterea ī parētes pietas: atq; p̄cipua ī fratres bñficētiā: mãsuetudoq; ī seruos sicut & ex eius testamētis liquet. & q; secũ illi una philosophati sũt: ex qb9 tñ clarissim9 fuit is quē prędiximus Mus. eximiaq; ei9 ī oēs hũanitas. Nā quid de cultu ad deos & de amicitia ad ꝑriā: dicā. quā cōstātissime usq; ad finē tenuit: qppe p sũmā modestiā ad rēp. accedere noluit. Et cũ difficillima tpa tũc græciā p̄merēt sp ibi ꝑseuerauit. bis aut ter solũmodo ad Ioniæ loca ꝓfect9 ad amicos q ad illũ vndiq; īnumerosissimi cōueniebāt: sc̄dmq; in horto viuebāt: vt ait ēt Apollodorus: quē & octogīta mīas cōparat. Porro Diocles in tertio īcursiōis libro illos ait vilissimis & simplicissimis cibis vitā egisse. parcissimo. n. īqt vini poculo cōtēti erāt: oīsq; aqua illis ad potũ cedebat. nolebat aũt Epicur9 sectatores suos in cōe substātias deponere veluti Pythagoras: q coia oīa amicorũ dicebat: Id quippe īsidoꝝ eē nō amicoꝝ dicēs. Ip̄e quoq; in epistolis aqua tm̄ & cibario pane se cōtētũ eē testat; & mitte īquit mihi casei cythridi paululũ: vt cũ epulari p̄ciosius voluero possim. Huiusmōi illius vita fuit qui voluptatē finē asserit eum Athenæus ita suo laudauit epigrammate.

In peiora trahat vos non explebile lucrum.
 Præbeat & rixas sæuaq; bella viri.
Census habet nimium non tempora longa superbus:
 Iudicium finis nullus innane petit.
Hoc epicurus ait quod musis audijt olim:
 Aut plæbi tripodes edocuere sacræ.

Sciemus id manifesti9 in sequētibus ex dogmatibus & ex verbis eius. Maxīe vero auctore Diocle ex antiquis amplectebat Anaxagorā: & si in quibusdā illi contradixerit: Archelaũ quoq; Socratis magistrũ. exercebatq; inquit discipulos vt ēt memoriter illius tenerēt libros. Hũc appollodor9 ī chrōicis Nausiphanē & Praxiphanē audisse tradũt. Veꝝ hoc ille de se nō dixit. Extat eius ad euridotũ epistola. Sed neq; Leucippum aliquē philosophũ fuisse ait: neq; ipse neq; Hermachus quē Democriti fuisse p̄ceptorē cũ alij tradũt: tũ ēt appollodorus Epicuræus. Cæteꝝ demetrius magnesius xenocrates tũ quoq; auditorē fuisse asserit. Vtit aũt ī reb9 votabulis ꝓprijs quę qm̄ simplicissima sũt. Aristophāes grāmaticus culpat. Adeo autem aptus dictiōe fuit vt ī libro de oratoria nihil aliud q̄ ꝑspicuitatē orōnis inquirendũ ac ꝑsequēdũ mōeret. Atq; in epistolis vbi cæteri scribebāt χαίρειν: ipse pōebat ευπραττειν: hōeste viuere p̄clarum est: Alij tradũt ī vita Epicuri normā illũ scripsisse de Nausiphāis tripode. cui9 fuisse auditorē volũt. Pāphiliq; platōici apud Samũ. philosophariq; cœpisse duodecimũ agētē ætatis ãnũ: scholãq; tenere. xxxij. ætatis ãno. Nascit āt iqt Appollodor9 ī chrōicis cētesimæ nonæ olympiadis ãno. iij. sub Sosigene pricipe mēse gamelioe. vij. mensis. vij. annis post platōis obitũ. Cũ vero trigita duoꝝ eēt ãnoꝝ primũ mithylenæ & lāpsaci scholā istituit ãnis quiq;. demũ īde Athēas migrauit: vbi diē obijt ãno. secũdo. cxxvij. olympiadis sub Pytharato: cũ septuaginta & duos vitæ iplesset annos. Successit illi in regimine scholæ Hermachus Agemarchi filius mitylenæus. Obijsse calculo vrinæ

xirũ impediẽte. Hermachus ĩ epistolis ait. morbo q̃ttuordecim dieb9 fatigatũ. Quo ẽt tpe tradit Hermippus descẽdisse illũ in pelui ærcã aqs calẽtibus plenã: petisseq; sibi meq; adsorbẽdũ dari: atq; monẽtẽ amicos meminisse dogmatũ iter verba defecisse.
Hoc moriens caris epicurus dixit amicis:
Dogmatis o memores vsq; valete mei.
Et calidam ingressus peluim: prædulce falernum
Hausit: & est stygias inde retractus aquas.
Hæc viri vita: hic finis fuit. Testamentũ quoq; ipsius legimus: Mea oĩa Amynomacho Philochratis filio Bathitæ do: Timocratiq; Demetrij filio Potamio fm eã: quæ in metroo scripta ẽ: vtriq; factã donationẽ: ea cõditiõe: vt hortũ quidẽ & q̃ in illo sũt Hermacho Agemarchi filio mitylenæo assignẽt: eisq; q cũ illo vna philosophãtur & qbus cũq; philosophię successoribus illũ reliquærit Hermachus: vt in eo pfiuæ dare operam possint. Vtq; semp hi q a nostro noĩe philosophi appellant̃ pdurẽt. Amynomacho & Timocrati eã: quæ ĩ horto ẽ scholã deposiri iure cõmẽdo: ipsorũq; posteris. Cauebũt ãt ipsi mandabũtq; heredibus hortum illũ seruẽt queãdmodum & ipsi: tradãtq; philosophantibus ex nostro noĩe. Porro domũ quę ẽ in melite: dabunt Amynomachus & Timocrates Hermacho inhabitãdã: Vnaq; his qui secũ philosophant̃ q̃diu Hermachus vixerit. Ex eaꝝ ãt reꝝ redditib9: quę a nobis legatę sunt Amynomacho & Timocrati: quãtũ possibile est cũ Hermacho curẽt vt natalis dies parentib9 & fratribus ac nobis quotãnis solẽniter agat̃ intra diẽ decimã gamelıõis: vt ẽt in cõuentu solẽni eoꝝ q nobiscũ philosophãt̃ cuiusq; mensis vicesima die in nostrã & Metrodori ordinationẽ. Curẽt quoq; diẽ fratrũ. Posideonis. insuper curæ habeant diẽ Polıæni metagitniõe sicuti & nos facimus. Curæ ãt sit Amynomacho & Timocrati metrodori filiũ Epicurũ: filiũq; Polieni educare: dũ philosophant̃ & cũ hermacho degũt. Similiter & metrodori filiæ curã habeãt. & cũ ad ætatẽ puenerit: tradãt eã viro: quẽcũq; elegerit hermachus ex his q secũ philosophãt̃. sitq; illa obtẽperãs & pareat hermacho: Dent ãt amynomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibũ his ãnis singulis quoq; cõmode fieri posse videbitur id cũ Hermacho deliberãtibus. faciunt item secũ reddituũ dominũ Hermachũ: vt ex eius cõcilio qui nobiscũ consenuit in philosophia princepsq; relictus ẽ scholæ nr̃æ fiant singula. Dotẽ vero puellæ cũ ad ãnos nubiles venerit: dare curabũt Amynomachus & Timocrates ex substãtia nr̃a: q̃tũ eis satis esse videbit̃: deducto cũ hermacho cõsilio: curã itẽ habeãt Nicanoris queãdmodũ & nos hacten9: vt q cũq; nobiscũ philosophari sũt: atq; res suas in cõem vsum cõtulerũt oẽmq; alacritatem oñdentes nobiscũ in pliuæ studijs cõsueuerũt: p virib9 & mũdo facultatũ nostraꝝ nullus rei q̃ ad victũ necessaria ẽ: egẽtes sint libros aũt oĩs nr̃os hermacho tradãt. Quod siquid humanũ hermacho cõtigerit priusq̃ metrodori liberi ad ætatẽ puenıãt: curæ sit Amynomacho: & Timocrati: vt liberaliter illi educẽtur: accipiãtq; ex facultatibus nostris quæcũq; illis erũt necessaria: curãq; cæteꝝ reꝝ vt a nobis institutũ ẽ agãt: vt singula p viribus fiãt: Ex seruis ãt liberos dimitto: Murẽ: Niciã: & Lyconẽ. Phædrã itẽ dimitto liberã. Iã vero moriẽs scribit ad Idomeneũ epl'ãm hmõi. Cũ ageremus vitæ beatũ & eũdẽ supræmũ diẽ scribebamus hæc. Tãti aũt morbi aderant vesicæ & visceꝝ: vt nihil ad eoꝝ magnitudinẽ posset accedere. Cõpẽsabat̃ tñ cum his oĩbus animi lætıcia: quã capiebãt memoria rõnũ inuentorũq; nostroꝝ. Sed tu vt dignũ est tua erga me & erga pñiam volũtate ab adulescẽtulo suscepta: fac vt metrodori tueare liberos: hæc ill9 extrema dispositio fuit. Fuerũt ãt illi discipuli plurimi egregij & sapiẽtissimi metrodorus atheniẽsis. Timocrates & Sãdes lãpsacenus: q & ex quo agnouit viꝝ: ab eo nũ-

q̄ discessit: nisi tantum .vi. menses qbus domum ꝓfectus denuo ad illum reuersus est.
Fuit aūt vir per oīa bonus quēadmodū & Epicurus in ꝑcipuis scribit. Attestat᷑ aūt in
tertio: & Timocrati: hmōi aūt cū esset sororē ēt Batidē idomeneo tradit vxorē. Leon-
tiāq; atticā meretricē assumēs pellicē habuit: erat aūt itrepidus aduersus turbatōes oīs
atq; mortē: sicut epicurus i p° metrodoro tradit: aūt illū .vij. annis ante epicuꝝ obisse
diē quinq̄gesimū & tertiū agentē ætatis annū. Et ipse āt epicurus i ijs q̄ recitauimus te
stamētis ipsius vt vita functi filioꝝ curā hri mādat: habuit āt & ꝑdictū familiarē quē-
dā metrodi fratrē Timocratē. Porro metrodor⁹ hos scripsit libros ad medicos tres ad
Timocratē de sensu: de magnificētia: de īfirmitate epicuri aduersus dialecticos: aduer
sus Sophistas ix. de itinere ad sapiētiā: de mutatiōe: de diuitijs: aduersus democritū:
de nobilitate. Fuit & Polyænus athēodori filius Lāpsacēus modestus & amabilis: vt
Philodemus ait. Successor itē eius Hermachus agemachi filius mytilenæus vir insi-
gnis: Patre qdē paupere: pricipio aūt oratoriæ operā dedit. Ferunt᷑ & huius pulcherri
ma ista monumēta. De empedocle epistolæ .xxij. de disciplinis aduersus platonē: ad-
uersus aristotelē. Morit᷑ aūt apud Lysiā vir sane. vt diximus illustris. Leonteus itidē lā
psacēus. Eiusq; cōiunx Temista ad quā ēt scribit epicurus: Colotes quoq; & Idomene
usq; & ipsi Lāpsaceni: atq; isti qdē nobiliores ex epicuri ludo fuere: adiecto & Polystra
to successore hermachi: cui successit dionysius: cui Basilides appollodorus quoq; q Ce
potyrānus dictus ē: clarus fuit: q vltra quadringēta volumina cōscripsit: Duo quoq;
alexādrini Ptolæmei melas atq; Leucus. Zeno quoq; Sidoni⁹ Appollodori adiutor:
q īfinita scripsit. Demetri⁹ ēt cognomēto Lacō. Diogenesq; Tarsēsis q lectas cōscripsit
scholas. Oriō itē & alij quos hi q germāi. Epicuri sūt sophistas appellāt: erāt aūt & alij
Epicurei tres. Teleōtei filius: & Themistæ: alter Magnesius: qrtus Oplomach⁹. Scri
psit āt Epicurus īfinita volumina: adeo vt illoꝝ multitudine cūctos supat. Nāq; Cy
lindri qdē ad trecētos sūt: ī qbus nullū extrinsecus quęsitū testimoniū ē: solisq; referti
sunt Epicuri sentētijs. Emulatus ē illū Chrysippus ī scribēdo multa: sicuti Carneades
ēt refert: parasitū illū libroꝝ dicēs. Nā si qd Epicurus scriberet tātūdē scribere & Chry
sippus cōtendebat: atq; ideo sæpius eadē scripsit. Vnde & ex tpe scribere: ac paꝝ emen
dare illi ex festinatiōe cōtingebat: totq; testimōia īserit: vt ex solis libri plēi esse videant᷑:
quēadmodū & apud Zenonē & apud Aristotelē īuenire in ꝓmptu ē: Tam multa: &
tā ꝑclara sunt Epicuri volumīa. Ex quibus ista vel optima sūt de natura. xxxvij. de ato
mis & vacuo: de amore: epitome eoꝝ q̄ aduersus physicos scripta sunt. Aduersus Me
garēsis dubitatōes. Raræ opiniōes. De sectis: de plātis: de fine: de iudicio siue regula.
Cheredemus de dijs: de sāctitate. Hegesinax: de vitis quattuor: de iusto ope: neocles.
At Themistā: Simposium: Eurylochus: Ad metrodoꝝ: de vidēdo: de angulo: ato-
mi: de tactu: de fato: de ꝑturbatiōibus opiniōes: Ad Timocratē Pronosticō. Exhor-
tatorius: de īmaginib⁹: de phātasia. Aristobul⁹: de musica: de iusticia: de virtutibus
alijs: de donis & gratia. Polymades: Timocrates .iij. metrodorus quinq;: Antidorus
duo. De austris opiniones. Ad mithrē Callistolas: de regno: Anaximenes: epistolæ.
Vnā aūt ipsaꝝ in ipsis cōabor exponere: tribus eius appositis epistolis: in qbus omnē
philosophiā suā breuiter collegit. Pōemus aūt & κυριασ αυτου δοξασ: ratas: scilicet
ipsius opiniones: & siqd visum ē eloqui electiōe dignū: vt oī ex parte cuiusmodi vir fue
rit addiscas. Si aūt ego ad hæc iudicāda idone⁹ sum. Primā igit᷑ epistolā scribit ad He
rodotū Breuiariū reꝝ oium naturaliū. Secūdā vero ad Pythoclē q̄ de cælestib⁹ corpi
bus ē. Tertiā ad menæceū. Cōtinet aūt ipsa de vitijs. Oriendū aūt videt᷑ a prima. cum
prius pauca dixerimus de diuisiōe philosophiæ iuxta ipsum. Tris igit᷑ in partes & ipse

philosophiam diuisit Canonicam: scilicet Physicã: ethicã. Canonica igitur illa vel regularis accessum habet ad opus. Agit de illa in libro qui inscribit. Canõ Porro physica naturæ totã speculationẽ cõtinet: de quaĩ libris naturaliũ triginta septẽ atq; in epl'is per elemẽta disserit. Ethica vero de electiõe & fuga disserit. q̃ i voluminib9 de vitis & epl'is ac libro de fine tractat. Cõsueuerũt aũt Canonicã naturali coniũgere: appellãtq; illã de iudicio & principio sine introductiõe. Naturalẽ vero de generatione & corruptiõe & de natura. Cæterũ moralem de his quæ eligi vel vitari debent: & de vitis: & de fine dicunt. Eniuero dialecticam vt deuios agẽtem: improbãq; repudiant. Posse.n. physicos abũde simplicibus: & proprijs rerũ vocabulis agere. Ait igitur epicurus in Canone sensus iudicia esse veritatis & anticipatiões: & passiones: epicurei præterea phãtasticos intuitus mẽtis adijciunt. Dicit aũt & in ea quam ad Herodorũ scripsit Epitome: atq; in certis illis opiniõibus: omnis.n. inquit sensus irrationabilis est: nulliusq; memoriæ capax. Neq;.n. a se ipso mouetur. neq; ab altero motus impotens est aliud. adijcere siue aufferre. nec ẽ quod ipsos possit arguere. Nã neq; similis sensus similẽ potest: quod par sit vtriusq; vis: neq; dissimilis dissimilem: quippe qui nõ earundem rerũ iudices sint: neq; ratio quidẽ. Namq; omnis ratio a sensibus ducta est: neq; alter alterũ: oĩbus.n. intẽdimus: eoq; asserit sensuum veritas q; quæ sensu vigent ea subsistãt. Porro & videre nos & audire nõ secus ac dolere subsistit. Quocirca & de incertis oportet ab his quæ apparent signa colligere. Namq; & cognitiones oẽs a sensibus manẽt s'm incidẽtiam & proportionem & similitudinẽ & compositionẽ cooperante aliquid ẽt ratiõe ipsa. Insanorũq; visa etiã in somnis vera sæpe sunt. Mouent.n. nõ autem mouet q^d non ẽ. Cæterũ dicũt veluti cõprehẽsionem: siue opinionẽ ratam: siue cogitationẽ: siue vniuersalem intelligẽtiam insitam.i. memoriam eius rei: quæ sæpe extrinsecus apparuit: puta eiusmodi hõ est: simul.n. atq; homo nominatur: continuo: per anticipationẽ forma etiam illius intelligitur: præcedẽtibus: ac ducibus sensibus. Prorsus igitur quod prius oĩbus nominibus ordinatum est: manifestũ est. Neq;.n. profecto quæreremus q^d inquirimus nisi prius illud nouissem9. Verbi gratia q^d longe est: equus ne an bos est: oportet.n. antea per anticipationem agnouisse bouis & equi formã. Neq; enim aliquid nominaremus nisi prius per anticipatiõem illius forma per oculos animo impressa esset. Euidentes sunt igitur anticipatiões: quodque opinabile est a priore certo aliquo pendet: ad quod illud referimus: quod opinamur: puta vnde nouimus: an sit istud homo hãc.n. opinionem appellãt siue opinationem & verã esse & falsam dicunt. Nam si quidem pro testimonio sumatur: pro illa siue cõtra illam agendum sit falsam esse. Vnde etiã introductum est. προσμενεν. idest perseuerare. & prope turrim accedere: & discere qualis prope videatur. Perturbationes autem esse duas dicunt voluptatem & dolorem: quæ in omne animal' cadãt. Ex his alteram propriã: alteram alienam esse: perq; eas iudicari electiones & euitatiões. Quæstionem quoq; alias esse de rebus: alias circa simplicẽ versari vocem. Atq; ista de diuisione: ac iudicio sũmatim dicta sunt. Redeũdum iam ad epistolam quam diximus.

¶Epicurus Herodoto Salutem.

h Is q nequeũt o Herodote singula q̃ a nobis de natura scripta sunt ad purũ itelligere. neq; maiores de his rebus editos libros pscrutari: cõpẽdiũ totius opis feci quãtũ satis eẽ putaui: vt itegerrimarũ opinionũ memoriã facile tenerẽt quo p singula tẽpora ĩ his q̃ sũt rata illis opẽ ferre possint: inquãtũ arripuerint naturę speculatiõẽ. Quin eos etiã qui iam in cõtemplatiõe oĩum formam & veluti fundamenta totius operis iecerũt huiusce compendio adiutũ iri spero ad facile reminiscẽdum. Nam fun-

damentis rei crebro indigemus: membris non ita: pergẽdum igitur ad illa est faciẽdus
q; ex iugi memoriæ exercitatõe habitus: ex quo & ratus maxime validus q̃ ad res intui
tus nobis obueniet: oisq; particulariũ reꝝ diligẽs notio reperiet᷑: cũ formæ plenissimæ
aio versant᷑ memoriaq; tenetur. Nã ea sũma totius diligẽtiæ isq; effectus ẽ: huiusce in-
tuitu vti celeriter posse ad simplicia elemẽta atq; ad cõclusionũ voces. Neq;.n. fas ẽ cõ
dẽsationẽ ppetue reꝝ circuitiõis esse: nisi possit paucis vocibus totũ in se ipso cõplecti
illud qđ ẽt per ptes diligẽter explicatũ fuerit. Vnde cũ oibus perutilis sit q sint illi fa-
miliarius dediti naturæ ratio: hmõi vitæ cõtinuationẽ fieri moneo in physiologia eã: q̃
maxime trãquilitatẽ afferat vitę: & eiusce cõpẽdium: ac veluti summã opinionũ oium
tenere memoriter. Primũ igit᷑ o Herodote quæ subiecta sunt vocibus oportet cõpræ-
hẽdere. vt ea q̃ opinamur. siue quærimus siue de qbus ambigimus ad ea referẽtes diu-
dicare possimus. At ne indiscreta sint oia nobis in infinitũ demõstrãtibus: siue inanes
voces: habeamus necesse quidẽ ẽ primã notionẽ p vnãq; dispici vocẽ: nihilq; pbatiõe in
digere. Siqdẽ habebimus quæsitũ vel dubitatũ vel opinatũ ad qđ referamus. Siue fm
sensus: obseruare oia oportet: ac simpliciter præsentes ituitus: siue mẽtis: siue cuiusli-
bet iudicioꝝ. Eadẽ vero rõne ẽt pturbatiões q̃ adsunt: vt & pseuerãs illud & incertũ ha
beamus: qbus notare possimus. hæc aũt vbi pceperim⁹: de incertis iã cõspicari op⁹ ẽ.
Primũ quidẽ q; nihil fit ex eo qđ nõ ẽ: oia.n. ex oibus fierẽt seminibus nihil indigentia.
Sed & si qd defluit iteriret i id qđ nõ ẽ: oia iãdudũ interijsse: cũ ea nõ eẽnt: i q̃ dissolue
rent᷑. Atq & oĩe sp hmõi fuit: quale nũc ẽ: sempq; tale erit: nihilq; ẽ in qđ mutari pos-
set. Nã pter ipm oĩe nihil ẽ qđ in id ingressum mutationẽ operet᷑: Eniuero istud quo
q; ẽt i maiore cõpẽdio statim a pricipio dixit. In p° itẽ de natura ipm omne ẽ. Corpora
namq; ista vt sese habeãt: sensus ipse testat᷑ in oibus: fm quẽ necesse ẽ incertũ cogitatio
nũ cõijcere: quemadmodũ antea dixi: nisi.n. eẽt quod inane & locũ: & quæ tãgi nõ põt
naturã noiamus: nequaq̃ haberẽt vbinã essent corpora: neq; per quod mouerẽtur: quę
pfecto moueri perspicuũ ẽ. At præter ista nihil neq; cogitatiõe cõprahendi põt neq; p
modũ cõpræhensiõis: neq; fm cõpręhẽsibilium proportionẽ. Quippe quæ per oẽs na
turas accipiũtur: neq; veluti hoꝝ euẽtus accidẽtia ue dicũtur: eadẽ ferme i primo de na
tura & in. xiiij. & . xv. atq; in maiore cõpendio. Corpa alia quidẽ sũt cõcretiões alia vero
ex quibus concretiões factæ sũt. At ista diuidua sunt & imutabilia: nisi oia in id qđ nõ
est: iteritura sunt. Cæteꝝ in dissolutiõe cõcretionũ plena p naturã sustinere valent. Cũ
nõ habeãt quorsum aut quo pacto solui possint. Itaq; pricipia necesse ẽ: indiuiduas eẽ
corpoꝝ naturas. Præterea & oĩe istud infinitũ ẽ. Nã qđ finitũ est: extremũ habet: ex
tremũ aũt pter illud quidpiã ispicit᷑. Itaq; qđ extremũ ñ habet nec finẽ qdẽ. Quod ãt
finẽ nõ habet ifinitũ fit necesse ẽ: nõ finitũ. Atqui & multitudine corpoꝝ & vacui ma-
gnitudine omne istud infinitũ ẽ. Siue.n. esset infinitũ vacuũ & corpora finita: nusq̃ ma
nerẽt corpora: sed ferent᷑ p infinitũ inane dispersa: cũ nõ haberẽt quo se figerent atq; co
hiberent: siue vacuum finitũ esse: nõ haberẽt infinita corpora: vbi nam subsisterẽt᷑ Ad
hæc vero indiuidua corpoꝝ: ac plena ex quibus & concretiões fiunt: & in quę dissoluũ
tur: inco mpræhẽsibilia sunt figurarũ differentijs. Neq; enim possibile est ex eisdem fi-
guris compræhẽsis tot factas esse differẽtias: at per vnãquamq; figurationem simpli-
citer infinitæ sunt similes. Porro differẽtijs nõ simpliciter infinitæ: sed tantũmodo in-
compræhẽsibiles sunt. Neq; enim interius in ifinita sectionem esse. Dicit autẽ quãdo
quidem qualitates imutãtur: si quis eas non etiam magnitudinibus simpliciter in im-
mẽsum emissurus sit: mouẽturque iugiter Atomi. Ait enim interius & æqua celerita-
te motus illos agitari vacuo similẽ motum exhibẽre perpetuo grauissime atq; leuissi-

me. Atq; illæ quidē longe se inuicē distantes. Aliæ vero agitationem ipsam continent cū fuerint cōplexiōe inclinatæ siue ipsis cōplexionibus sustētatæ fuerit. Quippe vacui natura q̄ illos singulos dirimit: hoc efficit qn̄ quidē firmitatē siue affixionē facere ipsa nō pōt. Solidūq; qđ in illis inest p collisionē agitationē facit inquantū cōplexio illa & collisiōe restitutionē dat: hoꝝ aūt initiū nō ēē: cū atomi & inanæ causæ sint. Ait aūt in-trisecus neq; vllam circa atomos inesse qualitatē præter figurā & magnitudinē: & grauitatē. imutari aūt colorē circa positionē atomoꝝ: in duodecim institutiōibus ait. omnēq; magnitudinē circa illas nō esse. Deniq; nunq̄ atomus sensu visa ē: hæc autē vox cū ista oīa memorātur figurā idoneā amittit intētiōibus: seu cōpręhēsiōibus naturæ reꝝ: mundi itē infiniti sūt: quiq; huic similes & q dissimiles sūt. Atomi nāq; cū infinitæ sint vt mō demōstratū est: ēt lōgissime ferūtur. Neq;. n. cōsumūtur eiusce atomi ex q̄bus siat mūdus: siue a q̄bus effectus sit: neq; in vnū neq; in ifinitos neq; in silibus: neq; indifferētibus. Nihil igit̄ est qđ hmōi mūdoꝝ infinitatē ipediat. imo & formæ similiū figuraꝝ solidis tenuitatib9 lōge & apparētibus distāt. Neq;. n. eiusce recessiōes in aere fieri nō possunt: neq; aptitudines p efficentiā cōcauoꝝ atq; tenuiū. neq; vapores cōsequētē positionē: atq; incessū obseruātes eā. s. quā in solidioribus habebāt: has aūt formas species: siue imagines vocam9. Motus itē q per vacuū fit nullo cōtra icidentiū occursu fit oēm lōgitudinē cōphēsibilē i icōphēsibili cōsumat tpe. Quippe tarditatis: ac claritatis incisio aduersa nec aduersa silitudinē accipit: neq; tn̄ simul fm tēpora q̄ per rōnem speculamur: iuxta ad qđ agit̄: corp9 ad loca plura penetrat: &. n. cogitari nō pōt. Et hoc sensibili i tpe simul adueniēs vndecūq; infiniti nō ex quotūq; cōplectamur motū loco recedēs erit. Sīe. n. cōtrariç illi incisiōi erit ēt si tādiu celeritatē motus nō itersecandū relinquam9: putile est aūt & hoc tenere elemētū. Deniq; qn̄ simulachra tenuitatib9 summis vtūtur. Nihil ex apparētibus cōtra testat̄. Quincitea & celeritates hn̄t insupabiles meatū oēm modicū habētia. Vti ne q̄d illoꝝ ifinitatē vel minimū intersecet: plurimas āt & ifinitas cōtinuo aliq̄d refrigat. Ad hæc vero qn̄ imaginū generatio simul atq; cogitat̄ cōtingit. Nāq; fluxus a corpibus ei9 q sit in multa angustia notatiōi pspicuus nō ē ob cōtrariā replexinnē seruās diutius solidi positionē: ordinēq; atmmoꝝ: & si aliq̄n cōfundit̄ celeresq; i aere cōuētus sūt: qđ minime oporteat altius repletionē recedere. Sūt aūt & alij modi a q̄bus naturæ hmōi gignātur. Nihil. n. hoꝝ cōtra sensus attestat̄: si recipiat aliq̄s quodāmō actiōes: vt ab exterioribus ad nos cōueniētiā referāt: & illud aūt existimādū ē: cū aliq̄d extrīsecus subrepit. Formas nos ītueri atq; cagitare: neq;. n. pfecto resignarēt q̄ exteriora sunt: naturā suā coloris. s. atq; formæ p aerē: q inter nos & illā medius ē: neq; p radios aut qualescunq; fluxus. q a nobis ad illa manarint. ita veluti formis q̄busdā a reb9 ipsis ad nos penetrātibus q̄ a coloribus formæq; similitudine nō differāt: iuxta modū cōgruæ magnitudinis in aciē aut mētē celeri vtētib9 motu: deide hac ex cā co q vnum & perpetuū est phantasiā cōsensionemq; reddens a seruante subiecto fm eam q̄ inde pficiscīt æqualē in altioribus affixionem in solido fictiōis atomoꝝ: & quam aio siue sensibus phantasiam irruentē acceperimus: seu formæ: seu accidentium: forma hæc est solidi: quæ fit iuxta subsequentē dēsitatem siue ex imaginum cōpræhensione. Porro eo qđ opinamur emendaciū semp ac falsum asseri: siue nō refelli pōt. Sin vero minus asserat̄ per imobilē nobis ipsis connexū imaginalē intuitū. perceptiōe pditū: per quā mēdaciū fit. Quippe similitudo visoꝝ q̄ veluti i imagine accipiunt̄: siue illa isomnis fiāt: siue p alios intuitus mētis: āt iudicioꝝ reliquoꝝ nequaq̄ i his eēt queq; sūt: & vera appellabāt̄: nisi eēnt aliq̄: & hęc ad q̄ iaculamur ītuitū falsū vero nō eēt nisi accepissem9 & aliū aliquē motū i nobis ipsis cōiūctū q̄dē cęterꝝ pceptōe pdituū. Secūdū

hunc autem coniunctum phantastico iactui perceptionēq; habentem: siquidem nō af
feratur siue refellatur fieri vt mendaciū fit: si aūt asseratur: aut nō refellat verū. Et hæc
igitur opere precium ē: vt opinio fortiter teneat: vt neq; iudicia tollantur actionū: neq;
falsum dū æquæ firmatur cuncta perturbet. Atqui & auditus fit: dū flatus aliquis fer
tur siue a vocante: siue a sonante: siue astrepente: aut quomodolibet audiendi passiōe
inferente. Porro fluxus hic inequaliū partium tumores vna diffundit quādam ad in
uicem seruantes consensionem: atq; vnitatē propriam ad id quod emisit: atq; ad sensum
pertingentē qui in illo vt plurimū facit. Sin vero, minus vel quod extrinsecus est: tantū
manifestat. Nam absq; consensione aliqua inde aduenięte nūquā profecto fieret huius
modi sensus. Non igitur existimādum est aerem ipsū a procedēte voce formari. Siue
ab his quæ non dissimilis generis sunt. Multum. n. ei deesset: si hoc ab illa pateret: sed
eū ictum qui fit in nobis simul: ac vocem miserimus huiusmodi facere ex quibusdā tu
moribus: qui ventosum efficiāt fluxū: deinde nobis passionem audiēdi insinuent: hoc
ipsum de odoratu item sentiēdum q᷑ de auditu diximus: nūq̄. s. vllam efficere passio
nē posse: nisi sint tumores quidā: quia a re ipsa ad hunc mouendū sensū debita mēsura
ferātur: dum partim quidē pturbati atq; alieni sunt: partim vero quieti & cōueniētes.
Nempe. n. & atomos existimandū est nullā q̄litatē eoꝝ quæ videntur admittere præ
ter figurā & grauitatē: & magnitudinē: & quæq; necessario figurā contingunt: quippe
qualitas oīs īmutatur: atomi vero nihil mutātur. Oportet. n. semper in dissolutioib9
cōcretionū aliquid solidū atq; insolubile subsistere: quod mutationes in id quod non ē
nō faciat: neq; ex eo quod nō est: sed secundū transmutatiōes in plurimis: quorundam
vero accessus etiā ac recessus. Quo circa necesse ē: vt ea quæ nō transmutātur: incorru
ptibilia sint. & ab eius quod mutatur natura prorsus aliena: verum tumores habere:
ac formationes suas: hoc enim subsistere necessariū est. Nam in his quæ apud nos trāl
formant fm ablationē figura accipit infinita. Enimuero qualitates cū in eo quod mu
tatur insitæ non sint secus atq; illud relinquūtur ex corpore toto pereuntes. Sufficiūt
igitur ista quæ relinquūtur efficere cōcretionum differētias. Quippe aliqua necesse est
relinquantur: atq; in id quod non est defluant. Sed ne semper omnem quidem in ato
mis magnitudinem esse putandum est: ne ea quæ apparent reluctent. Cæterum mu
tationes quasdā esse magnitudinū existimandū: præstat id quippe: hoc aūt si adsit: &
quæ fm passiones & quæ fm sensus fiunt. reddētur. Oīs aūt subsistens magnitudo ne
q; vtilis ē ad qualitatū differētias. Nam & ad nos veniunt visibiles atomi. Quod cum
sit: minime cernitur: neq; quo pacto fiat visibilis atom9 agnoscere possumus. Ad hæc
putandū non ē in corpore finito tumores infinitos esse: neq; qualescunq;. Itaque non
modo eam sectionem quæ infinitum fit ad id quod minus est tollere oportet. ne oīa
infirma faciamus: cogamurq; complexionibus repētinorum ea quę sunt: ī id quod nō
est terēdo consumere: verum ne trāsmutationē quidem in his quæ finita sunt: in infini
tum. neq; in min9 fieri existimādum. Neq; enim vbi semel quispiā dixerit tumores in
plerisq; infinitos esse: quales etiam sint intelligere potest: præterea ne id quidem quo
modo finita sit ista magnitudo. Quales enim quidam sunt cōstat. Nam si quidem tu
mores illi infiniti sunt: & hi ex quibus qualescunq; hi fuerint: infinita profecto esset et
magnitudo: extremitatemq; finitam habētes perceptibilem: nisi & per se ipsum inspi
ciendum non est: ne & quod deinceps sequitur. huiusmodi intelligamus atq; ita p' con
sequens in anteriora tendendo in infinitum contingat cogitatione procedere. minimū
que illud quod in sensu est considerandum est: vt neq; sit huiusmodi cuiusmodi id q᷑
habet transmutationes: neq; tamen omnino dissimile: sed habeat cōmune cū transmu

tationibus aliquid. Cæterꝝ perceptiõe partium careat: aliasq; ꝓpter cõis illius similitu
dinē aliquid ipsius nõ percepisse arbitramur partim ad hæc: partim ad illa æqualitatē
nobis oportet occurrere: ex qua ista cõspicimus: a pº inchoātes: nõ in eadē: neq; i parti
bus partiū: sed iproprietate sua metiēdo magnitudies: q̄ maiores sūt magis & quę mi
nores minꝰ: hac proportiõe arbitrādū. & qđ in atomo minimū est vti. Constat. n. dif
ferre illud paruitate ab eo quod ſm sensus aspicit: eadē vero ꝓportiõe vti. Nāq; & quā
magnitudinē habet atomus ſm hanc proportionē prædicauimꝰ modice solā excludē
do lõgitudinē: præterea minos atq; imixtos fines cē putādū est: lõgitudinū dimensio
nē: & ex ipsis primis maioribus: ac minoribus parādo rõnis speculatiõe in his q̄ sūt iui
sibilia. Nam cõe illud qđ eis ē ad imutabilia sufficit: quod hactenus ē pficere. Collann
né aūt ex his quæ motū habēt: fieri possibile nõ est: nēpe & ifiniti quod supremū aut in
fimū sit prædicandū nõ est: supra: vel infra esse. Nā quod supca caput sit: vndecūq; ste
mus: ducere in infinitū nunq̄ nobis istuc visū iri. Ita & qđ infra id quod intellectū ē æq̄
rõne euadere in infinitū: supra cē atq; infra iuxta idē: hæc. n. intelligi possibile nõ ē. itaq;
licet vnā accipe supiorem intelligibilē loci mutationē in infinitū vnāq; inferiorē: & simi
les ad supioꝝ pedes id quod a nobis ferť ad ea quæ supra caput nostrū sunt loca pertin
gat: aut ad inferioꝝ caput qđ a nobis ferť inferius. Nāq; motus vniuersus nihilominꝰ
vterq; vtriq; oppositus in ifinitū intelligiť. Veꝝ. n. & æqua celeritate atomos cē neces
se ē. cū per inane inuehūť nullo reluctāte: neq;. n. grauia puis: ac leuibus celerius ferrē
tur: qñquidē nihil occurrit eis: neq; pua itidē magnis: cū motū oīa habeant cõmēsum:
vbi ne illis qdē aliquid obluctať neq; supnus neq; obliquus per collisiões motus: neq;
inferior per ꝓpria põdera. In quantū. n. vtraq; cõtinēt in tm̄ vna ītelligēdo habebit mo
tū: quod aut extrinsecus: aut ex põdere ꝓprio reluctet adversus ferientis vim. Sed. n. &
ꝑ cõcretiões altera celerius q̄ altera diceť: qñ atomoꝝ æqua celeritas sit: atq; in vnū ferā
tur locū atomi q̄ in cõuētibus sūt & cõtra minima ꝑpetuo tpe: nisi in vnū ſm tpa q̄ rõ
ne cernūtur: sed frequēter obluctenť: q̄diu sub sensu motus assiduitas fiat: qđ. n. de in
uisibili opinamur: qđ. s. tpa q̄ rõne cernūtur ꝑpetuū motū habitura sint in hmõi verū
nõ est. Nā oē quod cerniť: aut aīo p intuitū pcipitur: veꝝ est: post hæc inspiciēdū ē ad
sensus passiõesq; referēdo. Ita. n. erit firmissima ꝓbatio: q aīa sit corpus tenuibus par
tibus per totā cõgregationē seminatū. Cæterꝝ spiritui simillimū calori quoddā tēpera
mentū habēti atq; huic alicubi simile alicubi illi. Est aūt pars q̄ multā accepit imutatio
nē exilitate ptiū: atq; hoꝝ ēt ipsoꝝ. Cõsentit aūt huic magis ex reliquo cætui: At istud
omne cõstat vires eē animi & ꝑturbatiões agilitatesq; motus & cogitatiões & cætera q
bus priuati morimur. Eniuero & id oportet tenere q habeat aīa sensus plurimā cām.
Nõ tñ istā accepisset: nisi a cõuētu reliquo ferme roboraret. Porro reliquus ipse cõuen
tus cū ille hāc parauerit cām: & ipse subide hmõi casus ab illa particeps fit: nõ tñ oīum
quæ illa possidet: iccirco discedēte aīa sensu caret. Neq;. n. ipm in seipso possidebat hāc
vim: sed alteri qđ simul factū fuerat: parabat: qđ per cõsumatā circa ipum virtutē ſm
vertiginē sibiipsi cõtinuo sensibilē incidētiā pficiēs: & illi per cõem fluxū atq; cõsensum
vt dixi: reddebat. Iccirco igiť & insita aīa nūq̄ alia aliqua parte discedēte priuatio sen
sui fieret. Sed cū illa vna periret soluto eo: qđ continebat: siue toto: siue ēt parte aliq̄
siqdem sensus aīæ vigore persisteret. Porro cõuētus reliquus permanēs & totus & per
parte s nõ habet sensum illo abscedēte: quātalibet sit quæ se ītēdat atomoꝝ multitudi
ni aīæ naturā: veꝝ. n. & soluto cõuētu toto dissemınať aīa. neq; iam easdē vires habet:
neq; moueť. Itaq; ne sensum quidē habet. Neq;. n. intelligi põt sentire aliqd: nisi in con
uētu isto atq; in his motibus vtať sensu qñ ea quæ roborat: & quæ cõtinēt hmõi nõ sint

in quibus nunc existens tales motus habet. Atq; & hoc in alijs dicit & ex lenissimis ato
mis atq; rotūdissimis illā eē cōpositā multū ab illis differētibus: quæ ignes sūt: pars tā
eius q̄ rōne caret: corpori quoq; reliquo cōnexa ē: rationalē aūt partē & thorace sedē ha
bere: vt ex metu & gaudio manifestū ē: somnū q; aiæ partiū fieri: quæ per oēm cōcretio
nē dissemīnatæ sūt: aut cōtinētur: aut euacuātur: deinde ꝑ ons incidūt. Semē præterea
ex oibus corporibus fieri intelligēdū ē. Dicit. n. per plurimā nois familiaritatē in eo q̄d
ꝑ se intelligit̄ incorporeū: aūt ꝑ se intelligere nō possumus: ꝓter vacuū: Porro vacuū ne
facere aliq̄d neq; pati pōt. Sed motū tm̄ per se corpibus præbet. Itaq; q incorporeā di
cūt esse aiam: vani sūt. Nihil. n. aut facere posset aut pati si eēt hmōi: At nūc euidēter:
hæc vtraq; in aia esse casus manifestāt: has igit̄ de aia rōnes si: qs ad ꝑturbatiōes sensus
q; referēs memoria teneat: quæ pricipio diximus satis intelliget ea quæ figuris cōprehē
sa sūt in id quod particulare ē ex his firmiter ac diligenter exposita. Verꝫ. n. & figuræ &
colores: & magnitudines & pōdera & quæq; alia de corpe ꝓdicātur: vt q̄ ꝑ se ipsa tēdāt
siue ad oia seu ad visibilia: & ea q̄ per sensū cognita neq; per se ipsas naturas eē opinādū
nō. n. possibile ē id scire. neq; oino vt nō sunt: vt neq; alia q̄ præexistūt huic incorporea:
neq; vt huius particulæ: sed vt corpus totū q̄d vniuersaliter quidē horꝫ oium q̄ sua sunt
naturā sempiternā habeat: possibile nō est eē collatum. Sicuti cum ex ipsis tumoribus
maior cōstiterit cōuētus siue propriū siue vniuersi magnitudinum aliquo aūt minorꝫ.
Sed vt dixi ex his oibus solis ꝑpetua habēs suā naturā. Atq; ītuitus qdē priores habēt
hæc oia & ꝑceptiōes. Cæterꝫ cōsequēte multitudine subita: & nusquā scissionē admittē
te: sed iuxta subitā agnitionē corporis prædicamētū percipiēte. Quinimo & corpori
bus cōtigit sæpe vt ea sequat̄: & quod sempiternū nō est neq; in iuisibilibus neq; incor
poreis: Ita s̄m motū plurimū hoc noie vtētes manifeste colligimus casus: neq; vniuer
si habere naturā: quam assumēres s̄m repentinū corpus appellamus: neq; itē cōsequen
tiū sempiternorꝫ sine quibus corpus cogitare nō possumus. per ītuitus aūt quosdā sub
sequente repētino singula appellarent̄. Cæterꝫ q̄ncumq; contingētia singula inspiciun
tur: nō sempiternis casibus subsequētibus. Neq; hęc actio expellēda ex eo quod est: q̄a
naturam nō habet vniuersi: quod cōtingit quod ꝓfecto etiā corpus appellamus: neq;
itē sempiternorꝫ subsequētiū: neq; rursus per se existimandū. Neq;. n. hoc vel in his vel
in sempiternis contingētibus intelligendū: sed id quod etiā apparet casus oēs corpora
existimādū: ēt si non sempiternæ subsequant̄. neq; per se rursus naturæ ordinē habeāt:
Cæterꝫ queādmodū sensus ipse ꝓprietatē inspici faciūt. Sed. n. & hoc vehemēter præ
terea cōsiderare opus ē. Namq; tēpus minime quærendū est sicut & reliqua quę in sub
iecto quærimus: referētes ad eas quæ apud nos ipsos inspiciūtur anticipatiōes: sed ip
sam euidentiā per quā tēpus aut multū aut modicū vocamus: hoc familiari quadā ꝓ
pinquitate circūferentes reputādū: neq; locutiōes quasi meliores ꝓsequendū: sed his q̄
sūt ad manus in ea re vtendū: neq; aliud aliq̄d per se ipsū prædicandū: quasi eandē quā
ꝓprietas hæc substantiā habeat. Quod quidē faciūt quidā: sed solū quo ꝓprietatem
cōnectimus. hoc ēt submetimur maxime aiaduertēdum. Nā hoc demōsttatiōe nō in
diget: sed aiaduersione. Quippe diebus ac noctibus horūq; ꝑtibus cōnectimus: Simi
liter & perturbatiōibus ac trāquillitate & motibus & statibus ꝓpriū aliquē pręterea ca
sum. Rursus hoc ipsum cogitātes s̄m q̄d tp̄s noiamus. Ait aūt hoc & in secūdo de na
tura libro: & in magna epitome atq; in his quæ ꝓdiximus. Mūdos & oēm finitam con
cretionem similē his quæ inspiciūtur speciē frequēter habētem: existimandū ē ex infini
to horꝫ hoium ꝓdisse ex cōuersatiōibus ꝓprijs discretis maioribus atq; minoribus rur
sumq; dissolui oia celeri9 alia: alia tardius: cū alia hoc ab his alia ab illis patiat̄. Cōstat

igif & mundos illum dixisse interire: eom ptes mutent: & in aliis q̃ terra aeri superue
haé: ptereа & mūdos neq; ex necessitate arbitrari oportet vnā habere figurā: imo & dif
ferētes eos m.xij. de mūdo eẽ ait: alios nāq; sphæræ: alios oui pferre spēm: aliosq; aliā ii
dē formā: nō tñ oēm formā admittere: neq; aiantes eẽ ab infinito discretas. Neq;.n. p
baret qspiā vt i eo q̃ fit hmōi cōprahēsa nō fint efficētia femina: ex qb⁹ & aialia & arbo
res & cætera q̃ ispiciunt cōstāt. In hmōi vero nō potuisset: eadē āt rōne ēt inutriri. Pari
mō & de terra existimādū: sed & naturā quoq; opinādū ē plurima & varia ex reb⁹ ipsis
edoctā fuisse atq; coactā: porro rōnē q̃ ab ea credita fuissent: ea postmodū diligētius
explicuisse atq; adinuenisse: ptereа in qbusdā celerius in aliis tardius: & qbusdā euolu-
tionib⁹ atq; tēporibus ab his q̃ ex infinito: in qbusdam vero fm minores. Quocirca &
nomina ab initio nō positiōe facta: sed ipsa hominū ingenia per singulas ratioes pprijs
affectas pturbatiōibus ac ppria percipiētes visa: pprie aerē imittere imissum a pertur
batiōibus, singulis ac visis. Vt esset qñq; ēt gentiū per loca differentia. Postmodū aūt
cōter per gētes singulas fuisse iposita ppria: vt significatiōes minus ambigue fierēt ad
inuicē: breuiusq; significarēt: quasdā i super res ēt q̃ nō cōspicant inferēdo: vt eos q̃ cēnt
cōscij moneret in sonos quosdā erūpere coactos: illos vero ratiōe duce plurimis ex cau
sis ita interpraetatos eē.n.vero in meteoris motū & conuersionē. ac defectū: ortumq;
& occasum & his similia: neq; ministerio eo iusq̃ facta existimandū ē. Veꝝ illius ordi-
natione & iperio q oēm simul beatitudinē & imortalitatē habeat: Neq;.n. beatitati eō
ueniūt negocia & curæ & iræ aut gratiæ: sed infirmitate ac timor & indigētia opis pxi-
moꝝ ista fiunt. Neq; rursus cū ignis simul fit cōuersus in se q̃ beatitudinē possident fm
voluntatē hos motus accipere. veꝝ oēm seruare decentiā per oia nomina q̃ in hmōi fe-
runt notiōibus: si neq; contrariæ honesto ex his opiniones fiāt. Alioquin maximam in
aiabus perturbatiōem hmōi contrarietas faciet. Quocirca & eas q̃ ab initio sunt hmōi
cōuersionum præceptiōes in mūdi generatione oportet opinari: necessitatemq; hāc &
ambitū perfici. Sed.n. causam coꝝ q̃ sunt maxime ppria diligenter exponere Physio
logiæ opus esse putandū ē: beatitudinēq; in scientia de cælestibus corporibus huc ceci-
disse: & ieo q̃ naturæ quædā sunt q̃ inspectæ fm hmōi meteora & quæq; his ppinqua
sunt ad huius rei exactam diligentiā cōferunt: prætereа nō in hmōi ipsum multipliciter
esse actipsum se circa illa p viribus & alias quomodolibet habere: sed simpliciter non
esse incorruptibili: ac beata natura coꝝ q̃ discretionē suggerunt: aut perturbationē vllā
& hoc mente cōprahēdere simpliciter ē esse. Porro qd̓ in notitiā cadit de occasu & or-
tu & de cōuersiōe. ac defectu & quęq; his similia sunt: nihil amplius ad beatitudinē sciē
tiæ cōferre. Sed similiter habere moetus eos q ista cōsiderant: quęnā vero naturæ sint:
nesciūt: & quænā causę vel maxie ratę & nisi ista difficilia nouissent fortasse plurimi: cū
timor ex cōsideratiōe hoꝝ solutionē cape nequeat. ac dispositionē coꝝ q̃ sunt maxime
ppria. Icecirco & plures iuenimus causas conuersionū & occasus & ortus defectus &
hmōi taliū: sicut & i his q̃ pticulatim fiūt. Aut existimandū nō ē hoꝝ vsum diligentiā
nō accepisse. quāta possit ad trāquillitatē nostrā beatitudinemq; cōferre. Itaq; quāsi p
transitū iruētes qd̓ apud nos similitudo sit de ratione cælestiū oisq; incerti differēdū ē
eos aspernādo: q ne id qdē sciunt: qd̓ vno mō se habet aut fit: neq; qd̓ multis cōtingat
modis: imaginationēq; ex recessibus reddūt: ignorantq; ptereа quænā sunt quę pertur
bationē nō ingerāt. Si tñ arbitramur eo mō susceptū id fieri posse: & in qbus similiter
pturbatiōe vacamus ipsum qd̓ multis fiat modis nō ignorātes: quēadmodū si qd̓ ita
se habeat nouerimus: pturbatiōe carebimus. Ad hæc oia illud oino oportet itelligere:
q̃ pturbatio humanis ais pprie oino fit in eo q̃ hæc & beata opinent: & icorruptibilia

& vna contrarias his voluntates habeant: & actiones & causas: & in futura vita dirę es-
se aliqd fm fabulas & sperent & suspicent: siue hanc priuatiōem sensus q̄ in morte ē me
tuant: quasi post mortē aliqd pati: & in eo qđ nō opinionibus ista patiant. Verꝫ ratio
ne & cōmendatiōe quadā. Vnde cū nō diffiniant malū æquā siue ēt maiorē ꝑturbatio
nem cape q̄si hæc opinarent tm̄. Porro hmōi perturbatiōis vacatio ē his oībus euadere
liberꝫ & absolutū: ppe tamq; oium & eoꝝ q̄ sunt plane ꝓpriam versare memoriam.
Quocirca oībus vtendū ē p̄sentibus: ac sensibus cōibus qdē ratione cōis: ꝓpria vero ꝑ
prijs: ac p̄senti oī per singula iudicia euidentia. Si. n. hisce intēderimus: id vnde pertur-
batio metusq; fiebat excludemus habita recta ratiōe: atq; soluemus: deq; celestibus ac
reliquis q̄ semper incidūt: queq; summe terrent reliquos: cās afferemus. Ista tibi o He
rodote de natura oium summatim perstrinxerim9. Quæ tu si diligēter ꝓ viribus tene
re studueris arbitror: & si nō ad oīa semper per partes diligēter explicata sufficient: in-
cōparabilem tn̄ ex eis firmitatē atq; cōstantiā aduersus hoīes cæteros perceptuꝝ. Nā
te ex te ipso ꝓmouebis plurimū ad ea ēt quæ in toto de natura opere sunt dicta per par
tes exponēda. Atq; hæc ipsa mādata memoriæ perpetuo emolumento erūt. Sunt. n.
hmōi: vt hi ēt q iam particularia satis: aut ēt perfecte digesserūt: ad huiusce m̄ intuitus
plurimos haberēt: plurimū iuuari ex his possint i his q̄ de tota natura disserunt. Quę
q; aūt nō penitus cadūt in ea q̄ cōficiunt: ex his aūt fm eum morem q caret inuidia: si-
mulatq; intelligit ambitus eoꝝ quæ sunt in primis rata ad trāquillitatē animi faciunt:
& ista qdem de naturalibus eius epistola. Sequit de meteoris alia. Epicurus Pythocli
salutē. Reddidit mihi Cleon abs te epistolā: in qua nos fouere atq; diligere perstitisti: di
gne ꝓ nostro in te studio: neq; ignauiter eaꝝ meminisse niteris: q̄ ad beatā vitā ducūt
rationū. Præcarisq;: vt tibi de meteoris breuē mittā facilemq; tractatum: quo facilius
admonearis: ea qppe q̄ in alijs scripsimus: difficillime teneri memoria: q̄uis ea vt ais qs
cōtinue ferat. Nos āt plibenter p̄ces admisimus tuas: magnaq; de te ac iucūda spe frui
mur. Cū igit cætera iā absoluerimus oīa: agimus q̄ postulasti plurimis & alijs emolu
mēto futura inuēta hæc: & his maxime q rudes adhuc verā nuper naturæ rōnem degu
starūt: his itē q alicuius disciplinaꝝ liberaliū sunt grauioribus curis īplicati. Ea igit et
te peipe: mādataq; memoriæ iugiter uolue: cū ceteris q̄ i breui epitome ad Herodotū
missim9. Primum igit alium aliquē finē ex cælestiū corpoꝝ scietia siue ꝑ cōnexionē: si
ue absolute dicant: putādū nō ē q̄ ꝑturbatiōis vacationē: ac ꝓbatōem certā: sicuti & i
reliqs: neq; qđ sit ipossibile vim aggredi. neq; speculationē habere ꝑ oia similē aut his li
bris quos de vitis scripsim9: siue de his quos đ alijs naturaliū qōnum purgatiōib9: pu
ta q ꝓ oē corp9 ipalpabilis naturæ sit: q; īdiuisibilia elemēta: & oīa hmōi. aut quæq; vni
cā his q̄ videnť cōcordiā habēt. & i meteoris nō ē. Veꝝ ista qdē multiplicē habēt ge-
neratiōis cām substātiæ p̄dicamētū sensibus cōsortiū. Neq;. n. fm ꝓloquioꝝ vanitatē
legisq; sanctionē đ natura disserēdū: sed sicut ea q̄ uideť hortāť. Nō. n. iā vita nr̄a. aut
stulticia: aut glorię vāitate op9 hēt: sed solū trāqlle: ac secure viuere oia qdē imobili ac
stabili rōe fiūt ꝑ oia ex his dūtaxat q̄ mltiplici mō his q̄ appent: cōcorditer icidūt cū qs
qđ ꝓbabiliter đ his dr̄: cōgruēter omiserit. Cū vero qspiā hoc qdē omittit: hoc āt eijcit
qđ æq; ei qđ vr̄ cōsonū ē: cū ꝑfecto cōstat oī naturæ excidisse rōne: atq; ad fabulas ē
deuolutū. Signa vero q̄dā eoꝝ q̄ i supnis cōsumāť ferre q̄dā ex his q̄ nobis appent & q̄
ispiciunť aut sūt nō ea q̄ i supnis apparēt hæc. n. multis mōis fieri possunt: cuiusq; tn̄ vi
sū obseruādū ē: atq; in ea q̄ illi adiūgunť diuidēdū. Quippe nō cōtēdit plurimis mōis
ꝑfici vt ea q̄ sunt apud nos. Mūdus ē cæli q̄dā cōtinētia. stellas & terrā: & q̄ videnť oīa
cōtinens: abscissionēq; ex īfinito habēs atq; in finē desinens: siue rarū siue dēsum: quo

soluto quæ in illo sunt oīa confusionem accipient:& definens aut in eo qđ circūagiť: aut instantiā habet:& rotūdā aut triāgularē aut quācūq; circūscriptionē: oībus qppe modis fieri possibile est: qm̄ eoꝝ q̄ videnť nihil obsistit mūdo huic: ī quo finē cōprehendere neqmus. Quod aūt & huiusce mūdi sint īfinita multitudine colligi pōt:& qm̄ talis fieri mūdus pōt.& in mūdo & itermūdio: qđ iteruallū dicimus iter mūdos ī loco vacui pleno:& nō i magno puro & vacuo: queadmodū aiūt quedā idoneoꝝ: quorūdā seminū quę ab vno mūdo siue intermūdio fluxerint: sine ēra pluribꝰ sensim. Abiectionesq; & cōpositiōes atq; migratiōes faciētibus i locū aliū si sic cōtingerit:& irrogatiōes ex his q̄ opportune eas suggerūt quo ad cōsumenť accipiātq; cōstantiā: ī quo ēt subiecta fundamēta susceptiōes hmōi efficere possint. Nō.n.cōuentū fieri oportet solū neq; vertiginē in eo vacuo ī quo fieri ē possibile mundū fm qđ ex necessitate putať. Augeri q; tādiu quo ad alteꝝ offendat: vt ait qspiā ex his q Physici vocanť.hoc.n.his q̄ videnť repugnās ē. Sol itē & luna & sydera cætera scorsum facta postmodū a mūdo cōprehēsa sunt: quæq; p̄terea cōstantiā seruāt. Continuo effícta sunt.atq; icrementū peeperūt: pari rōe & terra & mare p cōparatiōes & vertigines quarūdā tenuitate partiū cōstantiū naturaꝝ siue spiritualiū siue ignis p̄ferentiū speciē siue vtrūq; simul:& hæc.n.ita suggerit sensus. Porro solis cæteroꝝq; sideꝝ magnitudo quātū ipsi sapimꝰ: ea ē q̄ videť.hęc in vndecimo de natura dixit. Nā si inqt magnitudinē interualli ratiōe amisisset longe pfecto magis colorē. Alia nāq; huic rōnabilior distātia nulla. Cæteꝝ fm id qđ per ipsum ē siue maior sit q̄ videať siue paulo minor: siue tātus nō simul. Ita.n.& apud nos lumina q̄ ex iteruallo cernunť: p sensum cōspiciunť:& oīs aūt in hāc partē instātia solueť facile si quis rebꝰ certis intēdat. qđ i libris de natura mōstrauimus: ortus & occubitus Solis ac lunæ siderūq; cæterorūq; & per incēsionē & extinctionē fieri posse: tū talis sit circūstantia ēt per alia loca. vt ea q̄ p̄diximus pficianť. Nihil.n.coꝝ q̄ videnť obluctať: p euidētia & quoq; sup terra & p̄terea per adiectionē qđ p̄diximus cōfici posse. Neq;.n.refragať aliquid eoꝝ. q̄ cernunť. Ipsoꝝ quoq; motus non qdem fieri īpossibile fm vertignem totius celi siue fm ipsius qdem statum. hoꝝ vertiginem iuxta eam q̄ ab initio in generatione mundi genita sunt in eoꝝ necessitatē. Deinde calore per quandam ignis distributionē semper ad anteriora loca tendētis conuersiōes Solis ac Lunæ fieri qdem possibile ē per obliquū cęli ita tempoꝝ necessitate coacti. Similiter & fm aeris obsistētiā: siue ēt materiæ aptæ q̄ semp adiaceat atq; inflāmeť. Partim vero deserentis: siue ēt ab initio vertigo huiuscemodi istius sit distibuta syderibꝰ vt in gyꝝ moueantur. Cūcta.n.hmōi atq; his similia i nullo euidentiæ rōe dissentiūt. si qs semp in hmōi ptibꝰ possibili adherēs: hoꝝ singula ad eoꝝ q̄ vidētur cōsonātiam possint adducere nihil metuens seruiles astrologoꝝ artes: euacuatiōesq; Lunæ ac rursus ipletiōes tuersionēq; huiusce corpis: fieri.n. pfecto possent & p figuratiōes Aeris siler: Atq; & q̄ fm appositiōes & oēs alios modos p quos & ea q̄ apud nos apparēt: tuocāť ad huiusce speciē reddendā: nisi forte qs vnico illo mō contētus reliquos neq̄q̄ repudiet. Neq; speculatiuæ possibile ē aliqd hoī aspicere:& aliqd īpossibile: atq; ideo īpossibilia inspicere cupiēs: p̄terea possibile ē lunā ex seipsa hr̄e lumē. possibile itē & a Sole mutuari: Et eni apud nos pleraq; cernūtur: q̄ plura ex seipsis habeāt: plura itē ab alijs: nihilq; īpedit cotū q̄ in cęlestibus videť: si qs multiplicis mōi semp memoriā habeat: cōsequētesq; ipsis vna suppositiōes & cās simul aspiciat:& ne aspiciēs i ea q̄ nō cōsequūtur hoc ipm defluee alias aliter i illū vnicū modū. Porro faciei māifestatio fieri qdē i ipsis pōt & p imutatiōes partiū:& per cumalatā adiectionē: modisq; oibꝰ quotquot cernūť eū his q̄ appaent: cōcordiā hr̄e. Nāq; in oibꝰ meteoris hmōi vestigare nequaq̄ adnitendū est. Si.n.

aliqbus repugnare euidentijs contingat: nunq̃ vera tranquillitate poterimus frui. Solis ac Lunę defectus pōt qdem fieri & per extinctionē: queadmodū & apud nos plaera q; fieri videmus. Iamq; per interpositionē quorūdā alio℞ aut terrę siue cæli: siue ruius libet alterius eiusmōi: sicq; ,pprios adinuicē modos cōspiciendū & q; cōiunctas cōcretiones fieri ipossibile non ē. Porro in. xij. de natura dici obūbrante Luna Solē: lunam vero terrę vmbra se opponē: edeficere. ve℞ fm recessum hoc & Epirureus Diogenes in primo electu℞ opinionū tradit. Preterea circuitōis ordo sic accipiat̃: sicuti & quędā apud nos fiūt: diuinaq; ad hæc natura nusq̃ admoueat̃: sed imunis a ministerio ī oi sua plenissima beatitate seruet̃. Si minus āt hoc fiat: oīs de cælestibus inanis erit contradictio: sicuti iam qbusdam fuit: q non modū attigere possibilē: ve℞ ī vanitatē deciderūt: dum vno tm̄ mō arbitrant̃ hęc fieri: aliosq; oēs possibiles excludūt: quiq; & ad id qd̃ intelligi nequeāt: & ad ea q̃ appeant ferāt. Quę vero signa suscipere oportet: cū nō possimus valere sinam⁹ q̃ noctiū ac die℞ ,plixitates imutant. p̄ter id q; solis motus celeres fiūt: rursumq; tardiores sup terrā ,p loco℞ lōgitudine imutant: & lora q̃dā celerius pagunt. siue tardius: sicuti & apud nos q̃dā cōspiciunt̃: qbus cōsona de meteoris dicēdū. Qui āt vnū assumētes his q̃ appent reluctant̃: en ēt exciderūt. qd̃ ispicere hōi possibile ē. Nāq; significatiōes fieri possunt ēt p collatiōes tēpo℞: sicuti & in his q̃ apud nōs vident̃ aiantib⁹ & i alijs sicut aeris & mutatiōis: hęc. n. vtraq; his q̃ vident̃ nō repugnāt. Qualitatib⁹ p̄terea si ab hoc aut ab illo fit cā. Neq; valet aspici: q̃ fieri atq; cōstare pōt & cōcretiōes aeris ipræssiōesq; vento℞ atq; iplicatiōes se iuicē tenentiū atomo℞: & co℞ q̃ ad hoc agēdū idonea sunt: fluxūq; ex terra aquisq; cōuētū. atq; modis alijs plurimis hmōi cōstantias fieri ipossibile nō ē. Iā vero i his ptim se collidētibus ptim vero mutātibus aq̃s pfici: & vētos itē p relationē ex locis idōeis. Dūq; p aerē mouent̃ vbi inūdatio vehemētior ex qbusdā ad hmōi imissiones idoneis cōuētibus facta fuerit tonitrus fieri posse: ac p spūs in cōcauis nubiū euolutionē sicuti i vasis nr̄is cōtingit. Atq; ex igne ispirato sonitrū in ipsis fieri & fractiōes itē nubiū atq; dissidētias ac cōfricatiōes nubiū atq; ordines q̃ cōcretionē Crystalli instar acceperint. Et totū ad hāc partē vt multis modis fieri dicere possumus: q̃ vident̃ inducūt. Coruscatiōes itē eadē rōne mōis plurimis fieri. Nā p cōfricationē collisionēq; nubiū figurā illū ignis effectricē elabentē coruscationē gignere: flatūq; ex nubib⁹ taliū corpo℞ q̃ hūc splendorē efficiāt: & p p̄ssurā aūt collisionē nubbiū: fit siue ab se inuicē siue a ventis & p cōplexionē ea q̃ a Syderibus manat se insetēte luce siue a motū nubiū ventorūq; cōpulsa: & p nubes decidēte: siue p collationē tenuissimi nubiū luminis aut ex igne coactas nubes efficere tonitrus & p huius motū & p ignis euaporationē q̃ fiat p cōstantiā motus: volubilitatisq; vehemētiā. Fractiōes quoq; nubiū a vētis rasum eē efficientiū ignis atomo℞: coruscatiōisq; speciē peragentiū. Alijs itē modis plurib⁹ facie erit ispicere ei q & q̃ apparent teneat: bisq; similia queat cōspicari p̄cedit aūt coruscatio tonitruū in hmōi circūstantia nubiū & qd̃ simul atq; flatus irruerit: emittat̃ figura coruscatiōis efficiēs. Postmodū vero spiritus iuolutus hmōi efficiat sonitū: & per vtrorūq; incidentiā. Coruscatio maiore ad nos celeritate vtat̃. Postremo aūt venire tonitrū: sicuti in qbusdā q̃ ex interuallo ispiciunt̃: ictusq; quosdā efficiūt. Fulmina fieri possunt: ac fm plurimos vento℞ cōuetus. & euolutiōes validāq; vuaporationē: & fractionē pactis eiusq; vehementiorē ad inferiora loca: descensum fragore illo cōtingente qd̃ cōseqtiētia loca densiora sunt ob implicitas nubes: per hūc item inuoluti ignis lapsum sicuti fieri possibile ē. Tonitrū quoq; cū ignis amplior fuerit ispiratusq; vehementius pruperit nubem: qd̃ in anteriore ,pcedere nequeat. ideo quod hmōi concretio fiat plurimum qdem ad excelsum aliquem mōtē ibi maxime

fulmina cadunt ad inuicem semp. Et alijs item modis plurimis fulmina fieri possunt mõ longe absit fabula: aberit aũt siquis rite ta q̃ appatent sequens de his quæ sunt occultiora ad tam normã iudicarit. Præsteres quoq; & per positioné nubis ad iferiora loca aliena specie a repentino ipulsæ flatu fieri possunt: & per flatum q vna & ferat vehemens: & nubem ad ,pxima ipellat lota exterior flatus. Præterea & per circunstãtiam spiritus cũ in circulum aer qdam superne compellit: vehemcosq; ventoꝝ collisio fit: neq; valet in trãsuersa diffluere ,ppter eam quæ circa est aeris densitatem: atq; ad terram qdem vsq; Præstere descendẽte strobili fiunt: vt geocratio fm motum spiritus fiat. Poro vsq; ad mare vertigines fiunt. Terræmotus aũt & cum se i terram recipit ventus fieri possunt. & cum hæc paruis tumorib9 perpetuoq; motu se obijcit: qñ agitationem terræ patat hic ventus: aut exteriore ex parte cõplectit: dum infundamenta ruit: aut in abstrusa speluncæ in morẽ terræ loca densatus a ventis aer: ,ppter hanc aũt distributionẽ motus ex lapsibus fundamentoꝝ plurimoꝝ: itemq; redditionem vbi condẽsationib9 vehemẽtioribus terræ obuiarit: terræmorus persici possibile ẽ: & alijs item modis plu ribus has terræ agitationes fieri. Porro ventos in tẽpote fieri contingit: cũ semper fiat sensumq; subrepat alienatio quædã & per collectioné aquæ copiosæ. Venti aũt reliqui fiunt: & cũ pauci in concaua irruerint multa: hoꝝ dum diuisio fit. Grando perficit: & per cõcretionem vehementiorẽ. Vndiq; aũt ventosoꝝ circũstantiã quorũdam ac partitioné & cõcretionem & moderationem quorũdam pariter. Aquæ preferentiũ speciẽ eruptionem simul atq; cõpulsionem ipsoꝝ facientem: ac disruptioné ad id cõstare qd fm partes cõcretas fit: & fm soliditatem. Veꝝ ẽt circunferentiam fieri ipossibile nõ ẽ: extremis vndiq; conuco:ẽtibus & incõstantia oi ex parte vt dictum ẽ & partes & plane siue aquosis qbusdã seu ventosis cirrũstãtibus. Niuẽ ãt pfici fas ẽ & cũ aqua tenuis ex nubibus fundit varijs cõmensiõis & p̃sluræ ex nubibus idoneis & ex seminis monumẽto. Deinde dũ fert concretioné accipiente ,ppter vehementiorẽ quandã in locis inferiorib9 nubiũ congelationis circũstant ã. Sed per cõcretionem hmõi lenẽ habens in nubibus raritatẽ: emissio hæc ex nubibus fit dũ se inuicẽ collidunt. q̃ aquæ speciẽ præferũt: & quæq; his vna ad iacent: q̃ dũ veluti cõpulsione se feriũt grandinẽ faciũt qd maxie in aere fit. & per hmõi collisioné nubium: q̃ coagmentũ acceperũt fit vt desiliat niuis iste cõgestus: & alijs itẽ modis nix confici põt. Ros ãt efficit & per conuentũ ad inuicẽ ex aere taliũ q̃ sint huiusce humoris efficiẽtia. Sed. n. & p loci mutationé aut ex humcoribus locis aut aquas habẽtibus maxime pficit ros. Deinde cũ hęc in idipsum cõuenerẽt humiditatẽ pergerunt: motũq; tursus ad inferiora loca queadmodũ fieri & apud nos plæraq; hmõi cernimus: vbi humores hi rosidi concretioné quãdam suę q̃litatis acceperunt: nb circunstãtem frigidum aerem efficit glacies & per detritioné qdem globosæ formatiõis: at rotundæ ex aqua cõpulsionẽq; scalenoꝝ: & acutoꝝ anguloꝝ: q in aqua sunt: & per eã q̃ extrinsecus fit taliũ collisioné: q̃ cõpulsa: vt aqua in concretioné transiret effecerũt: detritis rotundoꝝ quãtitatibus. Iris fit dũ sol aquosum aera sua luce perstringit: siue per aeris ,ppriã naturã: q̃ lucis & aeris ,ppria ẽ: ex q̃ coloꝝ huiusce ,pprietates fiũt siue oẽs. siue vnico mõ ex ea itẽ effulgente ,ppinquiora queq; aeris cũ pcipiũt colorẽ quo partes has circũferentiæ fulgere cõspicimus. Fit aũt hmõi visum qd per oi ex parte iteruallũ luminis pateat siue qd cũ huiusce cõpulsioné accipiãt sectiões quæ vel i aere vel in nubibus sũt & ex codẽ aere se ingerẽte dũ ad lunã referunt atomi circũferentia quædã in hãc cõcretioné demittat. Area circa lunã fit: dũ ex oi parte aer ad lunã refert. deinde q ex ipsa manãt fluxus leniter eatenus coercẽtes: quoad in gyro circa ipsam nubes cõsistat hæc & non oino diuidat: siue eũ qui in circuitu est aerẽ ipsa vndiq;

cogentæ æquabiliter ad circunferentiā suam crassioremq; constituente q᷑ fit per partes quasdā: siue extrinsecus fluxu aliquo īpulso siue calore idoneos pocos ad id efficiendum nācīscente. Cometæ stellæ fiunt siue igne plerisq; in locis tēporibus suis & cælestibus coalescente: cū efficit casus cicunstantiā siue q᷑ ꝓprium quēdam motū in tēpore cælum supra nos habeat vt hmōi appareant stellæ: siue ipsę tēporibus qbusdā per quēdā moueant casum: atq; ad loca nostra deruēt: & manifestæ oībus fiant: hacq; item defectus fieri ꝓpter his oppositas causas: q᷑ contingit non mō q᷑ pars mūdi huius stet circū quam versent reliqua: vt qdam aiunt: sed q᷑ aeris vertigo circularis ipsam circūstet: q̄ īpedimento sit vti ne circūeant sicut & stellæ reliquæ: siue ēt q᷑ deinceps materia illis cōgrua nō sit. Porro hoc in loco vbi cōstitutæ cernunt ēt alijs pluribus modis hoc fieri pōt: si quis colligere studeat ex eoꝝ q̄ cernunt congruentia: vt vaga q̄dam sydera ferri cōtingat: si sic motib⁹ suis vtunt quędā vero imōta durare: possibile ē qdem ea ab his quoq; q̄ in circuitu sunt: ita ab initio moueri coacta esset: vt alia qdem fm eandem ferant vertiginē q̄ lenis sit: Alia vero fm eam q̄ simul ī æqualitatibus qbusdā vtatur: fieri aūt pōt vt qbus ferunt locis nō intentiones aeris esse planiores: q̄ in id ipsum deinceps cōpellant: leniterq; & plane intēdāt neq; ita inæqliter vt & q̄ vident . imutationes fiāt. Enimuero vnā istaꝝ reꝝ cām assignare cū multiplicē ea q̄ in cōspectu sunt prębeāt: insanū ē & in nimē congrue ab his fitq; vanam astrologiā ꝓfitent: inaniterq; quorundā causas reddūt: qn̄ qdem diuinā naturā nunq̄ huiusce absoluūt ministerijs. Sydera q̄dā alijs minora cōspici cōtinget: tardioreq; motu circūferri: cū eandē orbem circūeant cōtrarioq; ferant motu ab eadē abducta vertigine: & q; circū ferant alia maiore loco: minore alia: cū eandē vertiginē ambiūt. Porro simpliciter de hisce diffinire illis conuenit: q ꝓdigia cōfingere apud plerosq; volūt. Quę āt cadere dicunt stellæ & ex parte & ex collisiōe sua fieri possunt: & q᷑ illic excidāt quocūq; expiratio fuerit. Sicuti & de coruscatiōibus diximus. ex cōcursu quoq; atomoꝝ ignis efficientiū cōsensu incidente vt hoc fiat: ac fm motū quocūq; ipetus a principio fm cōcursum fuerit. Ex collectiōe itē venti in condensationib⁹ qbusdam nebulæ p̄ferentibus spēm fm euaporationē hoꝝ per inuolutionē siue eruptionē continentiū & in quēcūq; locū ipetus fuerit: motu quoq; in cū subsequēte. Sunt & alij modi qbus hoc fiat: inumerabiles porro significatiōes: q̄ in plærisq; aialibus fiunt per auctoritatē tēporis fiunt. non n. quæuis aialia necessitatem aliquā inuehunt vt hyems fiat: neq; sedet aliqua natura diuina. q̄ hoꝝ aialium obseruet exitus: ac deinde hmōi efficiat signa: Neq; n. in aial quodlibet mō id sit modico gratius hmōi fatuitas tadet: nedum in id q᷑ plenissimam obtinet fœlicitatē. Hæc igit oīa Pythocles memoriter tene. longe. n. euades fabulā: & quæq; his ꝓpinqua & similia discernere potens. Maxime aūt teipsū dede ad speculāda pīcipia: & īfinitatē: & his q̄ similia sunt. Iudicia p̄terea & ꝑturbatiōes & cuius rei gratia ista colligimus. hæc. n. īprimis considerata: causas quoq; particulariū reꝝ cognitu faciles faciet. Qui vero isti vel maxime cōtenti non fuere: ne ista qdem ipsa rite cōspexerunt: Neq; cuius rei gratia illa cōspicienda erant cōsecuti sunt. Ista ille & de cælestibus corporibus opinacus ē. Cæteꝝ de his q̄ ad vitę moderationem pertinent: quonā mō eligenda sint alia: & alia repudiāda sic scribit. Primū itaq; qd de sapiente opinet exponamus: Detrimēta q̄ ex hoīb⁹ siue odij siue iudie siue conteptus gratia fiūt Sapiētē autumat rōne superare. cū neq; semel fuerit sapiēs: in cōtrariū habitū trāsire nō posse: neq; perturbatiōibus cedēdū erare. Immo cōtinēdū ne q᷑ ad sapientiā ipedimentū patiat: neq; tm̄ ex oi quidē corpis habitu: neq; in oī genere fieri sapiētem siue aūt crucietur excarnificeturq; sapiēs futurū nihilominus fœlicē: gratiamq; solū amicis præsentibus æq; & absentibus habitur; sa-

pientē perq; viam. Cū tñ cruciatur & ingemiscet: & eiulabit. Mulieri itē non congressu
rū sapiētē: quā leges īterdicāt: vt diogenes ī epitome epicuri dogmatū moraliū ait: ne
q; cruciatu affectur; suos vero misertur; : veniāq; habitur; pbos quoq; amatur; sapiētē
negat: neq; sepulture curā habitur; : neq; a deo amorē īmitti Diogenes refert. Neq; itē
oratorię datur; opam: dicēs illā nihil qdē vnq̄ pfuisse. plurimū vero ēt obfuisse. vxorē
tñ ductur; : ac liberos pcreatur; sapiētē: vt epicur9 ī ābiguis & ī libris de natura: cęter;
p vitę īterdū cōditōe ductur; vxorē auersurūq; aliquos: neq; obsuatur; ī ebrietate: vt
epicur9 ī symposio: neq; accessur; ad rēpublicā: vt in p° de vitis: neq; tyrānidē q̄situr; :
neq; dominatū vt in ƀo de vitis: neq; vnquā pauperē futur; . cęter; & si illi eruātur ocu
li vitę pticipatiōe fruitur; : vt ī eodē ait. Mœrore itē nō cōficiēdū sapientē vt ait Dioge
nes ī decimoquīto electo; nō litigatur; : libros atq; monumēta relictur; : nō āt celebri-
tatib9 datur; opam. acqrēdi curā ac futuri pruidētiā nō habitur; : fortunęq; reluctatu
rū: amicūq; neminē acqsitur; . glorię hactenus curā habitur; quoad cōtemptui nō ha
beat. plus aūt alijs lęticia ī speculationibus afficiendū. Peccata esse inęqualia sanitatē
qbusdā cōducere: plerisq; indifferētē eē. fortitudinē p naturā nō cōtingere: sed rōne cō
modiq; notatiōe. Amicitiā vsus grā necessitatisq; īcundā: a nobis eā inchoādā. qppe &
terrā serimus: Cōstare illā voluptatē cōsortio ac societate. fœlicitatē bifariā intelligi su
premā illā quę in deo ē: quę incremētū non admittat adiectionēq; & ablationem vo-
luptatū. Imagines quoq; positurū si habeat īdifferēter plane accip. es. soliūq; sapiētem
recte de musica & poetica verba factur; pangēda nō fingēda poemata dixit. Non mo
uet si alter altero dicat̃ fuisse sapiētior: sed ex sapiētia sola si affluat rite appellādum sa
pientē putat: principē in tpe obsequio delinitur; gratulaturūq; cuilibet resipiscēti. scho
lam itē habitur; : non sane vt turbas faciat: recitaturumq; in multitudine sed nō spōte.
Dogmata quoq; illatur; & nō dubitatur; . In somnis quoq; sim lē futur; ac p amico q̄nq;
moritur; . Ista illi opinātur. trāscundū iā ad eplām ē. Epicurus menecei salutē. Neq; iu
uenis qspiā dū ē: philosophari negligat neq; senex existēs philosophādo fatiget̃. Neq;
.n. itēpestiu9 vllus ē. neq; ad aīę sanitatē tps nō habet idoneū. Qui aūt dicit aut nōdū
philosophādi tps eē aut tps pterisse ei silis ē: q dicit ad beatā vitā aut nō adesse tps aut sa
iā eē. Philosophādū igr̃ & iuueni: & seni: illi qdē vt senescēs ī virtutibus vigeat pteritor;
grā: huic vt iuuenis vna & vetulus sit qd futuro; careat metu. Meditādū ergo q̄ faciāt
beatā vitā. Siqdē si adsit illa: oīa suppetūt. Sin aūt absit agimus oīa vt illā habeam9.
Quę aūt assidue te admōebā: ea & age & meditare bene viuēdi elemēta hęc eē arbitrās
primū qdē deū esse aīal īmortale ac beatū: puta sicuti cōis de deo dictat intelligētia ni
hil illi aut ab īmortalitate alienū aut a beatitudīe applicās. Cęter; oē qd illius cū īmor
talitate beatitudinē seruare possit de eo opinare. dij nēpe sūt vt certa ē illo; notio: non
aūt eiusmōi sunt cuiusmōi eos plęriq; arbitrant̃. neq; .n. eos quales putāt obseruāt. Im
pius aūt est nō q tollit multitudinis deos: sed qui dijs opiniōes multitudinis applicat.
Non .n. sunt anticipatiōes: sed opinationes falsę: quę plurimi de dijs sentiūt hinc detri
menta maxima pessimis qbusq; a dijs inferūtur & cōmoda itē probis. Quippe virtuti
bus per oīa delectati similes amplectūtur: ac fouēt omne quod huiusmodi nō ē alienū
existimātes. Cōsuesce aūt putare nihil ad nos esse mortē: Bonū .n. omne ac malum in
sensu est. sensus aūt priuatio mors est. Vnde recta cognitio: qd nihil ad nos sit mors:
id efficit vt mortale quod ē: fruatur vita: nō ambiguū adijciens tēpus: sed īmortalita-
tis desideriū afferens. Nihil .n. in vita malū est ei q vere cōprehēdit nihil eē in vitę priua
tiōe mali: Van9 ergo ē q mortē se timere dicit: nō q̄ pñs mœrore cōficiat: sed expectata

& futura contriuet: Nam q^d præsens nihil perturbat expectatū ne quicq̄ conficit. Ita
q; q^d acerbissimū maloꝝ est & oĩno pauendū mors nihil ad nos: qm̄ cum nos sumus
mors nō ē: cū vero mors adest: nos iā nō sumus. Neq; igit̄ ad viuentes: neq; ad mortu
os ē. Nam his qui sunt illa nō est: quibus vero adest iā illi nō sunt. Atqui plurimi mor
tē aliqn̄ vt maloꝝ maximum fugiunt: aliqn̄ vero vti requiē eoꝝ quæ in vita sunt tristiū
cupiunt. Neq; igitur nō viuere metuit: nec.n. illi viuendi amor imperat: neq; opinatur
mali aliquid esse nō viuere. Quemadmodū vero cibus nō qui plurimus: sed qui suauis
simus ēeligitur: ita & tēpus non longissimū sed suauissimum cupitur: Porro qui iuue
nē bene viuere, senē bene ex vita discedere admonet fatuus ē: non mō ab amorem vitę ac
studium: veꝝ ēt quod eadem sit meditatio bene viuēdi ac bene moriēdi. Lōge autē de
terius qui dicit: bonum quidē nō natum eē. Natū vero q̄ celerrime itrare īferni ianuas.
Nā si quod ita crederet: hoc dixit: quō non discedebat ex vita. Id quippe illi in prōptu
erat. si quidem hæc illi fuisset rata sn̄ia. Sin aūt iuchēs vanus dum in his quæ ratiōe ca
rent iuersat̄. Memoria vero tenēdum vt quod futuꝝ est neq; nostrū sit neq; oĩno non
nostrū vti ne tanq̄ futuꝝ prorsus expectemus: neq; itē quasi nō futuꝝ desperemus. Re
purādum pręterea cōcupiscentias partim esse naturales: partim inanes: atq; naturaliū
alias quidē necessarias: alias vero tm̄ esse naturales. Necessariæ vero quæ sunt ptim ad
fœlicitatē: partim ad corporis. trāquillitatē: ptim ad vitam ipsam eē necessarias. Horū
qppe sine errore speculatio ē: vt nouerimus qd eligēdum qdue fugiendum sit ad bonā
corpis tuendā valetudinem corpisq; quietē hic.n. finis ē bene: beateq; viuēdi. Hui9.n.
gratia oĩa egerimus: vt neq; doleamus: neq; pturbemur. Vbi vero id penitus cōsecuti
erimus soluit̄ oĩs tempestas animi: cū nō possit animal tēdere quasi ad minus aliqd:
& aliud quærere quo animi corporisq; cōsumetur bonū. Tūc voluptate nobis opus ē:
cū illā nō adesse dolemus nō ēt voluptate indigemus. Quocirca voluptatē finem dici
mus: ac principiū beatæ vitæ. hāc.n. primū bonū: atq; ingenitū nouimus: atq; ab hac
electionē oēm: ac deuitatione inchoamus. adq; hāc occurrimus perturbatiōe tāq̄ nor
ma bonū discernētes. Qm̄ vero primū istuc & insitū bonū est. Iccirco non oēm volu
ptatē eligimus: veꝝ sæpe pleraſq; trāsgredimur: qn̄ ex his maior molestia sequit̄ dolo
resq; nōnullos voluptatibus præstare arbitramur: qn̄.s. ex diutina tolleratione doloꝝ
maior nos voluptas sequit̄: oĩs itaq; voluptas eo q^d naturā ꝑptiam habet bonum ē:
non tm̄ eligenda oĩs: sicuti: & dolor malū est: nō tm̄ oĩs repudiandus est dolor. Cōmen
sione itaq; & vti iū. inutilium q; discretiōe diligendi: hæc oĩa iudicare cōuenit. Vtimur
.n. bono per tēpora quædā vt malo: ita rursus malo tanq̄ bono: frugalitatem pręterea
magnū extimamus bonū: non vt semp vtamur modicis: sed nisi multa habeamus vta
mur paucis: credētes verissime illos magnificētia frui suauissime q illa nimiū indigent:
quodq; naturale sit omne eē parabile: noua vero difficile parari posse. Sapores itē sim
plices ęquā magnifico luxui ferre voluptatē: qn̄ omne q; dolet per inediā sublatū sit: &
panis ergo cibarius & aqua summā voluptatē afferunt: cū egens quis illa in cibum su
mit: itaq; simplicibus & nō magnifice paratis cibis cōsuescere & salubritatis efficiēs est
& hoīem ad vitæ vsus necessarios impigꝝ reddit: magnificētioribusq; si p interualla fu
mant̄: nos cōmodius aptat atq; aduersus fortunā īterritos facit. Cū itaq; dicam9 volu
ptatē finē esse nō luxuriosoꝝ voluptates easq; q̄ in gusto sūt positæ vt qdam ignorātes
aut a nr̄a sn̄ia dissentiētes: aut male accipiētes arbitrātur. sed nō dolore corpe aioq; trā
quillū eē & pturbatiōe vacare dicimus. Nō.n. cōuiuia & cōmēsationes nō pueroꝝ mu
lierūq; cōgressus: non pisciū vsus & ceterorūq; afert preciosior mēsa suauē gignit vitā:
veꝝ ro sobria: causasq; perscrutans: cur quæq; vel eligēda vel fugiēda sunt: opinionesq;

expellēs p quas aīos vt plurimum occupat cumultus hoꝝ: oīum initiū maximūq; bo-
nū prudētia ē: Quocirca phiam quoq; prudētia æstimatiōe antecellit: ex qua reliq̄ vir-
tutes oēs oriūť docētes vt nō sit iucunde viuere: nisi prudēter honeste iusteq; viuať: qp
e virtutes suauis at iucūda: vitæ ac cōiūctæ sūt iucūdaq; vita separi a virtutibus neqt.
Nā quē tu arbitraris eo prestātiorē eē: q & pie de dijs opinať morteq; semp iteritus su-
stinet fineq; naturæ rectæ estimat: fineq; bonoꝝ vt facilis ad iplēdū parabilisq; cōpræ-
hēdit. Maloꝝ vero finē vt aut tpš aut dolorē breuem habeat domināq; oīum vt a ple-
risq; inducič nūciat: prim vero a fortuna partim a nobis qđ necessitas obnoxia non sit
instabilisq; fortuna. Quod aūt a nobis ē: dominatu caret: quod querimonia & contra-
rietas solet estiugio subseq: præstat.n. fabulā quæ de dijs tradiť sequi q̄ naturaliū serui-
re fato: illa.n. spē excusatiōis obtēdit honorē deoꝝ. Hæc ineuitabilem necessitatē ha-
bet: fortunā vero neq; deā: vt plures suspicātur putat. Nihil.n. deus agit temere: neq;
instabile causam nēpe arbitratur bonū siue malū: ex hac ad beate viuēdum hoibus da-
ri ptincipia: nō magnoꝝ bonoꝝ aut maloꝝ ab ista donari: præstat.n. ratiōabiliter esse
infœlicē. q̄ absq; rōne fœlicē. Melius ē.n. in actibus quod bene iudicatū ē per eā digeri.
Hæc igiť atq; his similia tecū si die noctuq; meditere nunq̄ persoiā: insomaue pertur-
batiōe vlla capi poteris: veꝝ quasi deus iter hoies viues. Nihil.n. similis ē mortali aiant
animal hō imortalibus bonis inuersatus. Diuinationē aūt oēm in alijs tollit sicuti &
in parua epitome: dicēs tam carere substātia: & si īquit substātialis fit: nihil ad nos exi-
stimes ptinere q̄ fiūt. Ista & de his q̄ uitā informāt: pluraq; his alijs ēt in locis disserit.
Dissentit aūt a Cyrenaicis de voluptate. Illi.n. nō eam quæ in statu ē: sed eā solum que
in motu fit admittūt. Hic aūt vtrāq;: animi scilicet corporisq; cōplectiť: vt in libro de
electiōibus & fuga ait & in libro de fine: & in primo de vitis & in epistola ad Mytilenē-
ses amicos: similiter & Diogenes in.xvi.electoꝝ & metrodorus in Timocrate dicunt
ita intelligi voluptatē & q̄ in motu fit & in statu. At epicurus in libro de hæresibus ita
dicit. Nāq; perturbatiōis dolorisq; vacatio constātes sunt voluptates: Gaudiū vero ac
læticia actio fm motū videtur. Itē aduersus Cyrenaicos: Illi.n. corporis dolores q̄ ani-
mi deteriores arbitrāť. Corpore deniq; peccātes cruciari: Hic aūt animi dolores. Car-
nē.n. præsenti tm̄modo dolore affici: aium vero & præterito & p̄senti & futuro: Ea er-
go rōne maiores quoq; animi q̄ corporis eē voluptates. Demōstratione vero vtiť: q; sit
voluptas finis: q; aialia simulatq; nata sunt ista delitiri: offendi illo naturaliter absq; rō-
nis adminiculo cernimus. Nostra ergo spōte dolorē fugimus: sicuti & hercules ab tu-
nica dū cōsumereť: clamat mordēs atq; eiulās: Saxa circūgemūt locorūq; mōtani ver-
tices: & Euboeæ promōtoria. Voluptatis vero cā virtutes quoq; eligi nō pp se sicuti &
medicinā ,ppter sanitatē vt ait & Diogenes.in.xx.electoꝝ: At vero Epicurus insepabi-
lē quoq; dixit eē a voluptate virtutē solā: cætera vero separi: qppe mortalia. agendū igiť
nūc verticē apponam9: vt ita dixeri: & scriptoꝝ oīum & vitę philosophi ratas ipi9 opi-
niōe adijciētes: hisq; oē hoc opus nřm cōcludētes fine illo vtētes q fœlicitatis ac beatitu-
dinis initiū fit. Quod beatū atq; imortale ē: neq; ipm negocia habet: neq; alij præbet.
Itaq; ne ira qdē neq; gratia tangiť: qppe hmōi nia ifirmitatis idicia sūt. In alijs vero ait
deos rōne cōspici alios qdem numero subsistentē. Alios vero fm speciei similitudinem
ex ppetua similiū imaginū fluxu q̄ in id ipm pfectæ sint humana specie. Mors nihil ad
nos. Quod.n. dissoluiť: sensu priuať: qđ āt sensu caret nihil ad nos. Termin9 magni-
tudinis voluptatū oīs qđ doleat sublatio est. Vbicūq; vero fuerit id qđ delectat; quā-
diu ibi est nihil ē quod doleat: aut afficiat mœrore aut vtrunq; simul. Nō morať diuti-
us in carne qđ dolet: sed sūmus dolor minimū tpis adest: Quod aūt nimiū delectat:

solum fm carnem non multos dies durare contingit. At diuturni morbi plus habent
in carne q̃d oblectet q̃ quod doleat. nō pōt iucunde viuí: nisi prudēter ac honeste ac iu
ste viuat: neq; prudēter honeste ac iuste nisi iucūde. q̃ aūt cuiq; hoc nō cōtingit: is non
viuit prudēter atq; honeste: & cui iuste nō cuenit: non est hūc iucūde viuere: eo q̃ consi
dat hoībus aut fm naturam prīcipatus regniq; bonū ex quibuscunq; potuerit hoc pa-
rari. Gloriosi atq; cōspicui quidā eē cupierūt ita se vt ab hoībus tuti sint adepturos exi-
stimātes: Itaq; si quidē tuta sit talium vita naturæ bonū receperūt: sin minus: nihil ha
bent cuius rei gratia principio fm naturæ proprietatē appetierunt. nulla per sese volu-
ptas malū est. sed efficiētia quarūdam voluptatū multiplices ingerūt voluptatū per-
turbatiōes. Si cumularetur voluptas oīs & tpe & ambitu congregatio fieret: aut maxi-
me principales naturæ partes nequaq̃ a se inuicē differēt voluptates si efficientia volu-
ptatū luxuriosoꝝ metus animi soluerēt: q̃ & de cælestibus & de morte & de dolorib⁹
sunt: prætereaq; voluptatū doceret finē: nihil haberemus quos eos culpare possemus
vndiq; voluptatibus hauriēdis instātes: nullaq; ex parte neq; quod doleret neq; cōfice-
ret habentes. Quod ꝑfecto malū est: si nihil nos cælestiū suspitiones perturbarēt ne-
q; mortis opiniōe forte sit aliquid ad nos. Adhuc cogitare audeo doloꝝ ac voluptatū
fines. Nō indigeremus physiologia nec liceret de his q̃ maxime rata sunt metuētē sol-
uere: nisi plane nouisset q̃ sit toti⁹ natura: sed fabulosum aliqd suspitaret̃. nō itaq; lice-
ret absq; physiologia accipere sinceras voluptates: neq; ꝓdesse aliquid humanā sibi pa
rare securitatē cū & superna & quæ sub terra sunt suspecta essent: ac simpliciter q̃ sunt i
infinito cū humana securitas fuerit vsq; ad aliquid virtusq; innixa & purissima fœcundi-
tas: sit q̃ ex qete & q̃ a multis recedēdo securitas ꝑuenit. Naturę & opes diffinitæ & pa
rabiles sunt. Porro inaniū opinionē diuitiæ in infinitū excidūt. Breuis sapienti fortuna
subincidit. Quę vero sūt maxima & iprimis rata disposuit rō: & ꝑpetuo vitę tpe dispo
nit atq; dispōet. iustus a ꝑturbatiōe remotissimus. Iniustus vero ꝑturbatiōe plenus ē.
Nō crescit in carne voluptas cū semel q̃d ꝑ indigētiā dolebat: ablatū ē: sed solū variat̃.
Porro mētis finis finē q̃ fm voluptatē est genuit: horūq; ipsoꝝ & eoꝝ quæ his ꝓpiqua
sunt: electio quæcūq; maximos metus aīo parat. In infinitū tp̄s ac finitū æquā hēt vo-
luptatē si qs voluptatis ipsius fines rōne metiat̃. Quippe caro voluptatis fines atcepe
rit ifinitos: ifinitūq; ip̄am efficit tp̄s Porro mēs carnis finē ac terminū rōne pertractās
æternisq; exuta timoribus vitā oī expte cōsumatā fecit. Nihilq; iā infinito tpe opus ha
buimus: sed neq; voluptatē qdē effugit: ne tū qdē cū exitū ex vita molestiæ nūciarent:
q̃si aliqd beatæ vitæ deficiat i qua vitæ terminos noscēs nō ignorat q̃ sit parabile id q̃d i
digētiæ dolorē tollat. oēmq; vitā pfectā cōstituat. Itaq; nihil negocijs opus ē: q̃ certa-
mina hēnt subsistentē finē versare aīo oportet oēm euidētiā ad quā ea q̃ opinamur refe
ramus. Alioqn oīa rōnē iudicij desiderabūt: tumultuq; plena erūt: si sensibus oibus re
pugnes: nō hēbis: neq; quoslibet ipsoꝝ mentiri dixeris quo pacto iudices: aut ad qd te
referas: si quē simpliciter eijcias sensum: neq; diuidas q̃d opinaris iuxta id q̃d accessit:
quodq; iā ꝑ sensū pn̄s est. Affectus insup & oēm imaginalē mētis ītuitū cōfundēs ac sē
sus reliquos opiniōe inani: vt q̃ iudiciū eijcias oē: porro si & q̃d expectat̃ oē inopinabi
libus notiōibus firmes: idq; q̃d attestationē nō admittit: vt q̃d falsum fit nō dimiseris:
eris q̃si oē certamē obseruās: oēq; iudiciū rectū: siue nō rectū: nisi ꝑ omne tp̄s q̃ gerūt
singula ad naturę referas finē: sed antea euertes siue fugā siue isectationē in aliud aliqd
faciēs nō erūt verbis cōsentaneæ tibi actiōes voluptatū: quæq; ad dolorē nō īducūt ni-
si ipletæ fuerit nō sūt necessariæ: sed appetitū hēnt minus lætū: quotiēs patu difficiles
auctoresq; detrimēti eē cōstiterit: qs ad toti⁹ vitæ btitudinē sapia parat. lōge maximū

amicitiæ acquisitio: eadē sniā confidētiam patit. q̄ dirū nihil sit æternū neq̨ diuturnū: & ea q̄ in ipsis diffinitis ē amicitiæ securitas cōsumata maxime cōfert. Voluptatū aliæ naturales & necessariæ sūt: aliæ naturales & nō necessariæ: aliæ vero neq̨ naturales neq̨ necessariæ sūt. Sed circa manem opinionē versāt. Naturales & necessarias existimat epicurus eas q̄ dolores sedāt vt ē in siti pot⁹. Naturales vero nō necessarias: q̄ voluptates solū variāt: nō aūt dolorē tollūt: vt sūt p̄ciosi cibi. Neq̨ naturales aū t neq̨ necessarias putat: vt sūt statuaꝝ collocatiōes. Naturaliū voluptatū q̄ dolorē nō inferāt: nisi cōsumatæ fuerint fit vehemēs circa manē opinionē studiū: neq̨ circa naturā suā diffundūtur: sed circa manē opinionē hoīs naturæ ius vtilitatis est signū: vt neq̨ se inuicē lædant neq̨ lædant. Quæq̨ aiantes eo fœdere iūgi nō possūt: vt neq̨ lædāt mutuo neq̨ lædātur in his ius nullū aut iniuria est. Eadē est i gētibus rō q̄ aut volūt aut nequeūt ita fœderari: vt neq̨ lædāt neq̨ lædātur. Iusticia nihil p se eēt: veꝝ in cōtractibus mutuis quibuslibet locis id fœdus init: vt nō lædamus neq̨ lædamur. Iniuria p se malū nō ē: verū in suspitiōis metu id malū sitū ē: nisi lateat q̄ hmōi sunt iniustitiæ iudices. Non credat eos q̄ clā aliquid facit cōtra id q̄ inter se cōstituerūt hoīes ne lædātur aut lædant se latere posse: & similes īpresentiaꝝ lateat ad finē tn̄ incertū est an latere possit. Cōiter quidē oībus ius idē est. Vtilitatis. n. aliqd cōfert i mutua societate: priuatim vero agri & quarūcunq̨ causaꝝ nō oībus idē consequit̄ ius esse. Aliud quidē oīum attestatiōe firmatū q̄d expediat in vsu mutuæ societatis coꝝ q̄ iusta putārur esse ius dicit̄ siue idē sit oībus siue nō idē: porro si ponat tn̄ q̄spiā: nō aūt p̄ueniat cōmoditas mutuæ societatis: non iā hoc iuris naturā habet ēt si intercidat cōmodū iuris: q̄ddā aūt tpis ad anticipationē cōgruit. Nihilominus id tp̄s iustū erat his qui nō inanibus vocibus semet confundūt: sed res plurimas cernūt. Vbi vero cū variæ fuerint circūstātes res nō cōgruere ad anticipationē visa sūt: q̄ putabāt̄ iusta in ipsis reb⁹ ea iusta nō erāt. Vbi vero vanescētibus circūstātibus rebus visa sūt nō cōgruere ad anticipationē q̄ existimata sūt iusta. Vbi vero vanescētibus rebus iā nō vtilia erāt ea clam posita iura. Hic aūt rū q̄dē iusta fuere q̄n erāt vtilia societati mutuæ simul cōuersantiū. Postea vero nō iā fuerūt iusta q̄n neq̨ vtilia erāt. Quibus rebus externis minime cōfidere præclare cōstituit. Hic ea quidē q̄ sunt possibilia p̄pinqua & familiaria efficit. Quæ vero hmōi nō sunt nō aliena sane. Quę āt nō poterat eis se studuit nō imiscere exclusitq̨ oīa q̄ agere nō cōducebat quicūq̨ vim acceperūt vt se ex eis maxie ad cōfidendū pararēt: q̄ sūt p̄pinqua & firmissima. Hi ēt ad inuicē vixere suauissimā vitam firmissimā habētes: fidē ac p̄bationē certissimāq̨ propinquitatē adsumentes lamētis p̄secuti nō sunt defuncti celeriorē obitum. Finis.

Impressum Venetijs per Philippum Pinzi. Sumptibus domini Benedicti Fontanæ Anno dn̄i. M.cccc.xcvij. die. xxij. Iunij.

Registrum.

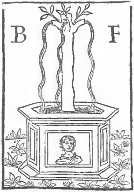
a b c d e f g h i k l m Omnes sunt quaterni.

Tabula huius Operis.

¶In Primo Libro hæc continentur.			Solon epimenidi	cart.	viii.
Thales milesius	cart.	iiii.	Solon Pisistrato	cart.	viii.
De septem sapiētibus	cart.	vi.	Solon Crœso	cart.	viii.
Solon salaminius	cart.	vi.	Chilo lacedemonijs	cart.	ix.
Pisistratus soloni salutē	cart.	vii.	Chilo periandro salutem	cart.	ix.
Solon periandro	cart.	viii.	Pittacus mithyleneus	cart.	ix.

Bias prienæus ix.
Cleobolus ix.
Periander carthe x.
Periander sapiētibus xi.
Periander procleo xi.
Trasybulus periandro xi.
Anacharsis carthe xi.
Anacharsis crœso xi.
Myson xi.
Epimenides xiii.
Epimenides soloni carthe xiii.
Pherecydes xiii.
Pherecydes thaleti xiii.
¶In Libro Secundo hæc continentur.
Anaximenes xiiii.
Anaxagoras xiiii.
Archelaus xv
Socrates carthe xv.
Xenophon xviii.
Aeschines xix.
Aristippus xx.
Theodori xxii.
Phædon carthe xxiii.
Euclides xxiii.
Stilpo megarensis xxiiii.
Crito atheniensis xxiiii.
Simon atheniensis xxiiii.
Glaucon atheniensis carthe xxv.
Simmias thebanus xxv.
Cebes thebanus xxv.
Menedæmus xxv.
¶In Tertio Libro hæc continentur.
Plato xxvi.
¶In Quarto Libro hæc continentur.
Speusippus atheniensis car. xxxiii.
Xenocrates calcedonius xxxiiii.
Polemo atheniensis xxxv.
Crates atheniensis xxxvi.
Crantor xxxvi.
Arcesilaus carthe xxxvi.
Bion boristhenites xxxviii.
Lacydes cyrenæus xxxix.
Carneades xxxix.
Clitomachus xxxix.
¶In Libro Quinto hæc continentur.
Aristoteles xxxx.
Theophrastus eresius xxxxii.
Strato lampsacenus xxxxiiii.
Lycon troadensis carthe xxxxv.
Demetrius phalereus xxxxv.
Heraclides ponticus xxxxvi.
¶In Libro Sexto hæc continentur.
Antisthenes antisthēis atheniēsis xxxxvii
Diogenes xxxxviii.
Mominus syracusanus liii.
Onesicritus liii.
Crates thebanus liii.
Metrocles. carthe liiii.
Hipparchia liiii.
Menippus phœnix liiii.
Menedæmus liiii.
¶In Libro Septimo hæc continentur.
Zeno citticus carthe lv.
Rex antigonus zenoni philosopho salutem lv.
Zeno antigono regi salutē lv.
Cleanthes lxvii.
Chrysippus lxviii.
¶In Libro Octauo hæc continentur.
Empedocles lxxiii.
Architas tarentinus lxxv.
Alcmeon crotoniata lxxv.
Hippasus metapontinus lxxv.
Philolaus lxxv.
Eudoxus lxxvi.
¶In Libro Nono hæc continentur.
Eraclitus ephesius lxxvi.
Xenophanes lxxvii.
Parmenides lxxviii.
Melissus lxxviii.
Zeno carthe lxxviii.
Leucippus lxxviii.
Democritus lxxix.
Protagoras lxxx.
Diogenes appolloniates lxxx.
Anaxarchus lxxx.
Pyrrho heliensis lxxxi.
Timon nicæus lxxxiiii.
¶In Libro Decimo hæc continentur.
Epicurus herodoto salutē lxxxvii.

Finis Tabulæ.

B
F